

Betænkning

afgivet af

Kommissionen til Undersøgelse og
Overvejelse af Hærens og Flaadens
fremtidige Ordning

til

Regering og Rigsdag.

B i n d I.

København.

Trykt hos P. Hansen - Gasværksvej 9.

1922.

Indholdsfortegnelse.

Bind I.

	Side
Indledning	7
Indstilling af Kommissionens første Mindretal (Folketingsmand I. A. Hansen, Landstingsmand I. A. Hansen, Kragh, Mægaard, Nørskov og Pinstруп).....	13
1. Forslag til Lov om Hærens Ordning.....	23
2. Forslag til Lov om Nedlæggelse af ældre Kystbefæstningsanlæg samt om Ordningen af det faste Kystforsvar.....	123
3. Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, for saa vidt angaar Hæren.....	133
4. Forslag til Lov om Ændring i Lov af 30. September 1909 om Lønninger m. v. ved Hæren.....	141
Indstilling af Kommissionens andet Mindretal (Parkov, Piper og Pürschel).....	143
1. Forslag til Lov om Hærens Ordning.....	157
2. Forslag til Lov om Ordningen af Kystartilleriet m. m.....	259
3. Forslag til Lov om Landstormens Ordning.....	267
4. Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Værnepligt af 8. Juni 1912.....	273
5. Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, for saa vidt angaar Hæren.....	275
6. Forslag til Lov om Ændring i Lov af 30. September 1909 om Lønninger m. v. ved Hæren.....	283
Fællesindstilling af Kommissionens første og andet Mindretal (Folketingsmand I. A. Hansen, Landstingsmand I. A. Hansen, Kragh, Mægaard, Nørskov, Parkov, Pinstруп, Piper og Pürschel).....	285
1. Forslag til Lov om Søværnets Ordning.....	289
2. Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, for saa vidt angaar Søværnet.....	305
Indstilling af Kommissionens tredje Mindretal (Chr. Hansen, L. Rasmussen, C. F. Sørensen og Wilmann).	321
Indstilling af Kommissionens fjerde Mindretal (Gamborg, P. Munch, Niels Petersen, Slengerik og Veistrup).....	347
1. Forslag til Lov om Varetagelsen af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver ved Hær og Flaade.....	373
2. Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, for saa vidt angaar Hæren.....	423
3. Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, for saa vidt angaar Søværnet.....	431

	Side
Forslag til Lov om Nedlæggelse af ældre Kystbefæstningsanlæg samt om Ordningen af det faste Kystforsvar, fremsat af Flaadens Tilforordnede (Cold, Rechnitzer og Schou)	443
Bemærkninger til Kommissionens Betænkning, fremsatte af Hærens Tilforordnede (Bidstrup, Moltke og Wilkenschildt)	453
Bemærkninger til Kommissionens Betænkning, fremsatte af Flaadens Tilforordnede (Cold, Rechnitzer og Schou)	463

Bind II.

Udtalelser af de to kommanderende Generaler og Chefen for Generalstaben samt den kommanderende Admiral og Chefen for Flaadens Stab angaaende de indstillede Planer og Flaadens Tilforordnedes Kystforsvarsforslag:

Fællesudtalelse af 14. April 1920 af de kommanderende Generaler og Chefen for Generalstaben angaaende en af Det radikale Venstre fremlagt Plan til en Ordning af Hæren	469
Fællesudtalelse af 16. Februar 1922 af den kommanderende Admiral og Chefen for Flaadens Stab angaaende Venstres og Det radikale Venstres Forslag til Lov om Søværnets Ordning	473
Fællesudtalelse af 17. Februar 1922 af den kommanderende Admiral og Chefen for Flaadens Stab angaaende Socialdemokratiets Forslag til Lov om Afrustning m. v.	481
Fællesudtalelse af 21. Februar 1922 af den kommanderende Admiral og Chefen for Flaadens Stab angaaende det i Venstres Lovforslag om Hærens Ordning indeholdte Forslag om Oprettelse af Generalsgraden.	483
Fællesudtalelse af 1. Marts 1922 af de kommanderende Generaler og Chefen for Generalstaben angaaende Venstres og Det konservative Folkepartis Kystforsvarsforslag	485
Fællesudtalelse af 8. Marts 1922 af den kommanderende Admiral og Chefen for Flaadens Stab angaaende Venstres, Det konservative Folkepartis og Flaadens Tilforordnedes Kystforsvarsforslag	491
Fællesudtalelse af 13. Marts 1922 af de kommanderende Generaler og Chefen for Generalstaben angaaende Venstres, Det radikale Venstres og Det konservative Folkepartis Forslag til Lov om Hærens Ordning	497
Fællesudtalelse af 19. Marts 1922 af de kommanderende Generaler og Chefen for Generalstaben angaaende Flaadens Tilforordnedes Kystforsvarsforslag	509

Plan for Hærens fremtidige Ordning, fremsendt af de to kommanderende Generaler, Generalløjtnant Wolff og Generalløjtnant Lembcke

	Side
Forslag til en Nyordning af Hæren, fremsendt af Chefen for Generalstaben, Generalmajor Louis Nielsen	585
Betænkninger fra det indenfor Kommissionen nedsatte Udvalg over	
1. Mandskabets Tilvejebringelse	651
2. Befalingsmændenes Stilling, Uddannelse m. v.	661
3. Befalingsmændenes Lønninger.....	693
Omregning af indeværende Aars Finanslovs § 20 paa det Grundlag, der er benyttet ved Udgiftsberegningerne til de af de politiske Partier stillede Forslag	721
Skrivelse af 25. April 1922 fra Krigsministeriet	724
Skrivelse af 30. April 1922 fra de Tilforordnede af Hæren	728
Omregning af indeværende Aars Finanslovs § 21 paa det Grundlag, der er benyttet ved Udgiftsberegningerne til de af de politiske Partier stillede Forslag	733
Beregninger over de Udgifter til Ventepenge og Pensioner, som Gennemførelsen af de politiske Partiers Forslag vil medføre	743
Skrivelse af 14. Marts 1922 fra Viceskoledirektør Sofus Franck, Borgmester Ernst Kaper og Viceskoledirektør H. A. Svane, med 2 Bilag, indeholdende Planer vedrørende Ungdomsopdragelse i Tilknytning til Militærtjeneste ..	757
V. og XIII. Haagerkonvention	775
Folkeforbundspagten	789

Tillæg.

Skrivelse af 3. Maj 1922 fra Hærens Tilforordnede, med 3 Bilag, indeholdende:	
1. Krigsministeriets Budget beregnet med Priser m. m. svarende til de i Udgiftsberegningen til Det konservative Folkepartis Hærlovsforslag anvendte,	
2. Krigsministeriets Budget beregnet med Priser m. m. svarende til de i Udgiftsberegningen til Partiet Venstres Hærlovsforslag anvendte,	
3. Oversigt over Antallet af faste Befalingsmænd og ligestillede i Hærlovsforslagene fra Det radikale Venstre, Venstre og Det konservative Folkeparti samt efter den nuværende Ordning.	

Kommissionen er nedsat i Henhold til Lov Nr. 55 af 12. Februar 1919 om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse og Overvejelse af Hærens og Flaadens fremtidige Ordning, der er saalydende:

§ 1.

Der nedsættes en Kommission bestaaende af 18 Medlemmer til at udarbejde en Plan for Hærens og Flaadens fremtidige Ordning.

Formanden vælges af Regeringen. De øvrige 17 Medlemmer vælges af Rigsdagen blandt dens Medlemmer efter de i Grundlovens § 49 fastsatte Regler.

Forsvarsministeren tilforordner Kommissionen 3 Repræsentanter for Hæren og 3 Repræsentanter for Flaaden; disse Repræsentanter har ikke Stemmeret.

§ 2.

Kommissionens Opgave er:

- a) At tilvejebringe en samlet Redegørelse for, hvorledes Forsvarsordningen af 1909 er anvendt og har virket under Krigen, hvorledes Udgifterne derved er fremkommet, og hvor meget de andrager samlet og i det enkelte, hvilke Grunde der har været afgørende for Regeringen til de af denne foretagne overordentlige Foranstaltninger, og hvorledes man har afviklet og fremdeles agter at afvikle disse Foranstaltninger.
- b) At udrede en samlet Plan til Hærens og Flaadens Ordning i Fremtiden, hvorved der maa tages særligt Hensyn til, at Ordningen passer til Danmarks Stilling til de øvrige Stater.

§ 3.

Kommissionen kan antage lønnet Medhjælp af enhver Art og tilkalde udenforstaaende til Meddelelse af Oplysninger.

For hver Mødedag tilkommer der saavel Kommissionens Medlemmer som de tilforordnede og de tilkaldte 15 Kr. samt, for saa vidt de ikke har Bopæl i eller ved København, 15 Kr. for hver Rejsedag foruden Godtgørelse af Befordringsudgifter efter Regning.

§ 4.

Kommissionen kan fra Statens Arkiver i ældre udlaant saadanne Akter, som den maatte anse fornødne under Udførelsen af sit Hverv.

Enhver af Statens Embedsmænd, som tilkaldes, er pligtig at møde og besvare de til ham stillede Spørgsmaal.

Ligeledes kan Kommissionen kræve de Erklæringer og øvrige Oplysninger, som den til Udførelsen af sit Hverv maatte ønske, saavel hvor disse henhører under et af Ministerierne, som hvor de maa søges hos andre offentlige Myndigheder.

§ 5.

Kommissionen afgiver Betænkning til Regering og Rigsdag. Ethvert Mindretal er berettiget til at tilføje sine Bemærkninger.

§ 6.

Udgifterne ved Kommissionen bevilges paa Finansloven.

I Henhold til denne Lov valgte Rigsdagen følgende 17 Medlemmer til Kommissionen:

Folketingsmand Klaus Berntsen,
 Folketingsmand Sigurd Berg,
 Folketingsmand P. P. Pinstrup,
 Landstingsmand Kragh,
 Landstingsmand I. A. Hansen,
 Landstingsmand Mægaard,
 Folketingsmand Slengerik,
 Folketingsmand Niels Petersen,
 Folketingsmand Gamborg,
 Folketingsmand Holger Kristiansen,
 Folketingsmand Sigvald Olsen,
 Folketingsmand Wilmann,
 Folketingsmand L. Rasmussen,
 Landstingsmand Harald Jensen,
 Folketingsmand Parkov,
 Folketingsmand Asger Karstensen og
 Landstingsmand Piper.

Ved Resolution af 26. Februar 1919 beskikkede Kongen Folketingsmand P. Munch til Formand for Kommissionen.

Under 25. Februar 1919 bestemte Forsvarsministeren, at Departementschef i Krigsministeriet, Oberstløjtnant af Artilleriet C. E. Dahl, Oberst af Generalstaben O. A. H. Moltke og Stabssergent af Fodfolket C. G. H. Bidstrup skulde tilforordnes Kommissionen som Repræsentanter for Hæren, og at Kommandør F. Cold, fung. Departementschef i Marineministeriet, Kaptajn H. Rechnitzer og Baadsmænd K. C. Borrild skulde tilforordnes Kommissionen som Repræsentanter for Flaaden.

Til Sekretærer for Kommissionen antog Formanden Byretsdommer Jesper Simonsen og Rigsdagsstenograf S. Jarris.

Ved Dødsfald udgik af Kommissionen den 16. December 1919 Folketingsmand Sigvald Olsen, og i hans Sted valgtes Folketingsmand Chr. Hansen.

Den 5. Maj 1920 overtog Folketingsmand Klaus Berntsen Forsvarsministeriet og Folketingsmand Sigurd Berg Indenrigsministeriet. De ønskede derefter begge at udtræde af Kommissionen, og i deres Sted valgtes Folketingsmand I. A. Hansen og Folketingsmand L. Nørskov.

Ved Folketingsvalget den 26. April 1920 ophørte Redaktør Holger Kristiansen at have Sæde i Rigsdagen, og da Statsministeriet i Skrivelse af 26. Juni 1920 havde udtalt som sin Formening, at enhver af de af Rigsdagen valgte Medlemmer af Kommissionen maa udtræde af denne, naar han ophører at være Medlem af Rigsdagen, udtraadte Redaktør Kristiansen af Kommissionen. I hans Sted valgtes Landstingsmand Johs. Veistrup.

Efter at Baadsmænd K. C. Borrild var blevet forfremmet til Mester i Orlogsværftets Fabrikafdeling og derved faaet Charge som Officer, udtraadte han af Kommissionen, og ved Marineministeriets Skrivelse af 31. August 1920 tilforordnedes Kanoner Rudolf Schou i Stedet.

Ved Valgene til Folketinget den 21. September 1920 ophørte Redaktør Asger Karstensen at have Sæde i Rigsdagen; han udtraadte derfor af Kommissionen, og i hans Sted valgtes Folketingsmand V. A. A. Pürschel.

Da Oberstløjtnant C. E. Dahl paa Grund af Sygdom blev hindret i at varetage sin Virksomhed som tilforordnet, bestemte Krigsministeriet under 17. Januar 1922, at Oberstløjtnant V. A. Wilkenschildt, Chef for 2. Artilleriafdeling, skulde tilforordnes af Kommissionen i Stedet for Oberstløjtnant Dahl.

I Skrivelse af 2. Februar 1922 anmodede Landstingsmand Harald Jensen om at maatte udtræde af Kommissionen, og i Stedet valgtes Landstingsmand C. F. Sørensen.

Ved Betænkningens Afgivelse havde Kommissionen i Henhold til det anførte følgende Sættelse:

Folketingsmand P. Munch, Formand,
 Folketingsmand I. A. Hansen,
 Folketingsmand L. Nørskov,
 Folketingsmand P. P. Pinstrup,
 Indenrigsminister Kragh,
 Landstingsmand I. A. Hansen,
 Landstingsmand Maegaard,
 Folketingsmand Slengerik,
 Folketingsmand Niels Petersen,
 Folketingsmand Gamborg,
 Landstingsmand Johs. Veistrup,
 Folketingsmand Chr. Hansen,
 Folketingsmand Wilmann,
 Folketingsmand L. Rasmussen,
 Landstingsmand C. F. Sørensen,

Folketingsmand Parkov,
Folketingsmand V. A. A. Pürschel og
Landstingsmand Piper

samt de tilforordnede:

Generalmajor O. A. H. Moltke,
Oberstløjtnant V. A. Wilkenschildt,
Stabssergent C. G. H. Bidstrup,
Kommandør F. Cold,
Kommandør H. Rechnitzer og
Kanoner Rudolf Schou.

Kommissionen holdt sit første Møde den 9. April 1919, og dens Forhandlinger har samlet sig om de to Opgaver, der var givet den, nemlig:

- a) At tilvejebringe en samlet Redegørelse for, hvorledes Forsvarsordningen af 1909 er anvendt og har virket under Krigen, hvorledes Udgifterne derved er fremkommet, og hvor meget de andrager samlet og i det enkelte, hvilke Grunde der har været afgørende for Regeringen til de af denne foretagne overordentlige Foranstaltninger, og hvorledes man har afviklet og fremdeles agter at afvikle disse Foranstaltninger.
- b) At udrede en samlet Plan til Hærens og Flaadens Ordning i Fremtiden, hvorved der maa tages særligt Hensyn til, at Ordningen passer til Danmarks Stilling til de øvrige Stater.

Som et Led i Behandlingen af den førstnævnte af Kommissionens Opgaver nedsatte den et Udvalg til Overvejelse af Afviklingen af de Foranstaltninger fra Sikringsperioden, som endnu ikke var afgjort, nemlig: 1) Sløjfningen af de Armeringsarbejder, hvorved der var anvendt Betonkonstruktioner, 2) Anvendelse eller Bortsalg af de i Sikringsperioden anlagte Lejre og 3) muligt Bortsalg af Dele af forhaandenværende Beholdninger. Udvalget afgav Indstilling den 9. September 1919, og i et Møde den 25. s. M. tiltraadte Kommissionen enstemmigt Indstillingen, som derpaa tilstilledes Ministeriet. — Under Kommissionens Undersøgelser fremkom Oplysninger om daværende Kaptajn L. C. F. Lützens Ophold i Berlin 1902—03 og Sendelser til Berlin 1906—07, og da disse Forhold blev gjort til Genstand for Omtale i Pressen, udsendte Kommissionen i Efteraaret 1919 en Redegørelse (»Blaabogene«) angaaende de nævnte Forhold.

I Kommissionens Møde den 20. Juni 1919 rejste Formanden Spørgsmaalet om at nedlægge Københavns Landbefæstning paa et tidligere Tidspunkt end i Lov Nr. 210 af 30. September 1909 § 3 fastsat. De politiske Partiers Repræsentanter i Kommissionen optog derefter Forhandlinger med deres Partier om Spørgsmaalet, og paa det saaledes skabte Grundlag gennemførtes Lov Nr. 90 af 17. Maj 1920 om Nedlæggelse af Københavns Landbefæstning. — Paa lignende Maade er under Kommissionens Medvirken gennemført Lov Nr. 79 af 5. Marts 1920 om Afvigelser fra Hærlovens Bestemmelser om Indkaldelser og Uddannelse i Aaret 1920. — Endnu maa

bemærkes, at Krigsministeriet med Skrivelse af 16. Marts 1921 tilsendte Kommissionen til Udtalelse en af »Fælleskommissionen for Flaaden og Hæren til Behandling af Spørgsmaalet om den fremtidige Magasinering af de til Flaaden og Hæren henhørende større Beholdninger af Ammunition og Sprængstoffer« afgiven Betænkning. Der nedsattes et Udvalg til at overveje denne Betænkning; Udvalget afgav Indstilling den 10. Juni 1921. Kommissionen sluttede sig til Indstillingen, som tilstilledes Krigsministeriet. Under 26. Januar 1922 har Krigsministeriet udbedt sig en Erklæring fra Kommissionen over en Række Forslag til Sikkerhedsforanstaltninger, udarbejdede af »Fælleskommissionen for Flaaden og Hæren til Behandling af Spørgsmaalet om den fremtidige Magasinering af de til Flaaden og Hæren henhørende større Beholdninger af Ammunition og Sprængstoffer«. Den 9. Marts 1922 afgav et Udvalg Betænkning over Forslagene, idet Udvalget dog forbeholdt sig senere at fremkomme med endelig Udtalelse om Foranstaltningerne ved Frederiksværk. I Møde den 16. Marts 1922 tiltraadte Kommissionen Udvalgets Betænkning, som derefter tilstilledes Krigsministeriet. Udtalelsen om Foranstaltningerne ved Frederiksværk blev afgivet den 25. April 1922 og tilstilledes Krigsministeriet efter at være tiltraadt af Kommissionen den 28. April.

Foranlediget ved et derom fra Statsministerens Side ytret Ønske er man blevet enig om at dele Afgivelsen af Beretning og Betænkning, saaledes at man nu afgiver Betænkning angaaende Hærens og Flaadens fremtidige Ordning, skønt Kommissionen endnu ikke har tilendebragt sin Virksomhed med Hensyn til den Beretning, som det er paalagt den at afgive. Man forbeholder sig derfor senere at fremkomme med Beretning.

Der er ikke i Kommissionen opnaaet Enighed om en samlet Plan til Hærens og Flaadens Ordning i Fremtiden, og Kommissionens stemmeberettigede Medlemmer har delt sig i fire Mindretal, der hvert fremsætter sin Plan. Kommissionsbetænkningen er derved kommet til at bestaa af 4 Indstillinger til Regering og Rigsdag, afgivne af henholdsvis 6 Medlemmer (Folketingsmand I. A. Hansen, Landstingsmand I. A. Hansen, Kragh, Mægaard, L. Nørskov og P. P. Pinstrup), 3 Medlemmer (Parkov, Piper og Pürschel), 4 Medlemmer (Chr. Hansen, L. Rasmussen, C. F. Sørensen og Wilmann) og 5 Medlemmer (Gamborg, P. Munch, Niels Petersen, Slengerik og Johs. Veistrup). De to førstnævnte Mindretal er dog samledes om en fælles Plan til Flaadens Ordning, som de derfor i Forening indstiller. De Kommissionen tilforordnede af Flaaden har derhos udarbejdet en særlig Plan for Ordningen af det faste Kystforsvar.

Til Indstillingerne har de tilforordnede fra Hæren og Flaaden føjet deres Bemærkninger, og der er tillige vedføjet Udtalelser fra de to kommanderende Generaler og Chefen for Generalstaben samt fra den kommanderende Admiral og Chefen for Flaadens Stab med Hensyn til de indstillede Planer til Nyordning.

De indstillende Mindretal i Kommissionen har ikke anset det fornødent i Betænkningen at give Tilsvar paa de tilforordnedes eller de militære

Myndigheders Bemærkninger, men tager alt nødvendigt Forbehold lige overfor den i disse Bemærkninger fremsatte Kritik.

Med Betænkningen følger som Bilag to Planer for en Nyordning af Hæren, udarbejdede henholdsvis af de to kommanderende Generaler og af Generalstaben.

Tillige medfølger som Bilag Betænkning over Mandskabets Tilvebringelse, Betænkning over Befalingsmændenes Stilling, Uddannelse m. v. og Betænkning over Befalingsmændenes Lønninger, afgivne af Udvalg, som indenfor Kommissionen har været nedsat for at overveje disse Spørgsmaal.

Paa Foranledning af Kommissionen er foretaget Beregninger over, hvad Udgifterne efter Finansloven for 1922—23 §§ 20 og 21 vilde andrage, saafremt de beregnes paa samme Grundlag som det, der er lagt til Grund for de Beregninger, der er foretaget over de Udgifter, som Gennemførelsen af de fra Kommissionen indstillede Planer maa antages at ville medføre, samt over Ventepenge og Pensioner efter de forskellige Forslag. Ogsaa disse Beregninger medfølger som Bilag.

Kommissionen har fra en Kreds af Pædagoger, repræsenterede af Borgmester Ernst Kaper, Viceskoledirektør Sofus Franck og Viceskoledirektør H. A. Svane, modtaget Planer vedrørende Ungdomsopdragelse i Tilknytning til Militærtjeneste, hvilke Planer ogsaa findes blandt Bilagene til Betænkningen.

Endelig medfølger som Bilag V. og XIII. Haagerkonvention samt Folkeforbundspagten.

København, den 3. Maj 1922.

Gamborg.	Chr. Hansen.	I. A. Hansen.	I. A. Hansen.
Kragh.	Mægaard.	P. Munch, Formand.	Nørskov. Parkov.
Niels Petersen.	Pinstrup.	Piper.	Pürschel. L. Rasmussen.
Slengerik.	C. F. Sørensen.	Veistrup.	Wilmann.
Bidstrup.	Cold.	Moltke.	Rechnitzer.
	Schou.	Wilkenschildt.	

Jesper Simonsen. Jarris.

Indstilling

af

Kommissionens første Mindretal

(Folketingsmand I. A. Hansen, Landstingsmand I. A. Hansen,
Kragh, Mægaard, Nørskov og Pinstруп)

til

Regering og Rigsdag.

Indstilling

fra

Venstres Repræsentanter.

Efter at vor militærpolitiske Stilling er undergaaet de væsentlige Forandringer, der er en Følge af Verdenskrigens Resultater, og efter at vort Land har sluttet sig til Folkenes Forbund, er der utvivlsomt i alle Kredse af Befolkningen et levende Ønske om at indskrænke vore Militærudgifter, saa vidt dette er foreneligt med vor nationale Sikkerhed og Forbundsforpligtelser og øvrige indgaaede Overenskomster af international Karakter.

Det maa dog herved bemærkes, at selv om Folkeforbundspagten har en almindelig Indskrænkning af Rustningerne for Øje, har Forbundets Stiftere dog ikke anset det for muligt at gennemføre tvungen Voldgift i alle Spørgsmaal mellem Forbundsstaterne, og Krigsførelse er under visse Betingelser endnu lovlig tilladt mellem Forbundets enkelte Medlemmer. Under saadanne Krige maa det antages, at Neutralitetsreglerne vil være at anvende som hidtil, idet Forbundspagten ikke foreskriver, at de folkeretlige Konventioner om neutrale Magters Pligter og Rettigheder under Krigsforhold bortfalder. Som Følge heraf maa Danmark ogsaa i Fremtiden antages at være forpligtet til at iværksætte en Neutralitetsbevogtning af sit Sø- og Landomraade for at forhindre, at dette benyttes som Basis for Krigsoperationer, og for at forhindre, at Visitation og Opbringelse af Handelsskibe eller andre af de i Konventionerne omhandlede Neutralitetskrænkelser finder Sted paa vort Territorium. Det kan i saa Tilfælde ikke anses for tilstrækkeligt, at man indskrænker sig til en formel Protest eller et Skinforsvar, idet en saadan Passivitet kan benyttes som Paaskud for unneutral Holdning og blive en Fare for Landets Sikkerhed. Derimod vil vi ifølge de indgaaede internationale Konventioner vedblivende være forpligtet til, i Forhold til de Midler, hvorover vi raader, at udøve det fornødne Opsyn for at forhindre enhver Neutralitetskrænkelse, og dette vil vi kun være i Stand til, naar der forefindes en Forsvarsstyrke, som til Trods for sin relative Lidenhed ikke kan lades ude af Betragtning, men under alle Omstændigheder betyder en vis Risiko for Angriberen. Under Verdenskrigen er da ogsaa Neutralitetsbevogtningen overalt blevet udført af de paagældende Staters væbnede Magt, og man har intet Sted indskrænket sig til at lade den udføre af et Polititilsyn, beregnet til i paakommende Tilfælde kun at fremsætte en formel Protest.

Ligesom man herefter maa antage, at Opretholdelsen af vor Neutralitet ogsaa i Fremtiden vil kræve et effektivt Neutralitetsforsvar, saaledes

maa man efter vor Opfattelse ogsaa gaa ud fra, at et tilsvarende Krav er en af de Forudsætninger, hvorpaa Folkeforbundspagten bygger med Hensyn til Forbundsstaternes nationale Sikkerhed, og som kort udtrykt er, at det maa betragtes som en Selvfølge, at enhver Forbundsstat selv bidrager til at forsvare sig i Tilfælde af Angreb.

Vi tænker ikke herved paa Tilvejebringelsen af militære Styrker i et Omfang, der paa nogen Maade skulde gøre det muligt for os i længere Tid isoleret at optage Kampen mod en Stormagt; noget saadant formaar Danmark ikke, hverken økonomisk, personelt eller materielt. Det, vi tilsigter som Maal for vor kommende Militærordning, er, at vort Land sættes i Stand til at yde en Førstemodstand mod Angreb udefra, indtil Assistance fra Forbundet kan indtræffe, og det bør derfor ogsaa herved tages i Betragtning, at den Modstand, vi yder, maa være af en saadan Styrke og Effektivitet, at man fra fremmed Magts Side betænker sig paa Angreb, fordi de Fordele, der forventelig vil kunne opnaas, ikke opvejer Risikoen.

Det ligger i Sagens Natur, at det Værn, der skal raades over, ikke bør overstige, hvad der efter Landets Evne og Forhold kan ydes uden Overbebyrdelse af dets nationale Liv, men det staar for os som givet, at vi paa virksom Maade maa vise vor Evne og Villie til ogsaa at bære vor Del af Byrderne, hvis vi skal nyde Rettighederne og Fordelene ved at være Medlemmer af Forbundet.

Der turde neppe være Tvivl om, at de ledende Stormagter i Europa regner det for en Selvfølge, at ogsaa Danmark i Tilfælde af Angreb yder et effektivt Selvforsvar, og at det kun er paa denne Betingelse, at deres Støtte vil blive ydet. Holdepunktet i saa Henseende afgiver de Udtalelser, der ved forskellige Lejligheder er fremsat af betydelige Statsmænd i Europa. Det kan i det hele taget anses for givet, at Forbundspagten afgjort forudsætter en Samvirken mellem Staterne til Opfyldelse af Forbundets Formaal, og at der hertil nødvendigvis fordres en vis militær Styrke, der, selv om den paa Grund af den almindelige Reduktion bør være væsentlig mindre end hidtil, dog maa være i Besiddelse af en vis Modstandskraft.

Foruden de Krav, som Neutralitetsopgaverne og den nationale Sikkerhed stiller til en kommende Militærordning, skal endvidere peges paa den Forpligtelse, der efter Forbundspagten paahviler Forbundsstaterne til Deltagelse i Forbundsaktioner. For saa vidt det her drejer sig om militære Forholdsregler, er der ganske vist ikke Tale om Paabud fra Forbundsraadets Side, men kun om Forslag. Men vil man heraf drage den Slutning, at man paa Forhaand stiller sig paa det Standpunkt at nægte Deltagelse i væbnede Sanktioner, er man efter vor Formening ikke i Overensstemmelse med Pagtens Aand og Mening, og vi tror at turde udtale, at en Henstilling fra Folkeforbundsraadet (d: de ledende Stormagter) om at deltage i Fællesaktioner med militære Midler under visse Omstændigheder ikke vil kunne mødes med et Afslag. Men er man paa det rene med, at man ikke paa Forhaand kan indtage det Standpunkt ikke at ville tage Del i væbnede Sanktioner, maa dette ogsaa medføre, at der ved Ordningen af vort Militærvæsen tages Hensyn til at kunne efterkomme den Forpligtelse, der i denne Henseende paahviler os.

Naar man ser hen til de betydningsfulde Opgaver, der i Henhold til

de foranstaaende Betragtninger vil foreligge til Løsning for det danske Militærvæsen, og hvortil maa føjes, at dette ogsaa i Fredstid skal kunne medvirke til Opretholdelsen af den lovlige Orden saavel i selve Landet som ved vore Sø- og Landegrænser, maa det forekomme umiddelbart indlysende, at Tiden ikke er inde til en Realisation af Afvæbningstanken eller til en saa betydelig Reduktion af vort Militærvæsen, at dette faar Karakter af et Skinforsvar.

De Forslag, vi fremsætter, tilsigter at muliggøre en Gennemførelse af Forbundspagtens Krav med Hensyn til Opfyldelse af dens Forpligtelser, idet vi samtidig maa betone, at det har været vort Formaal at søge Udgifterne hertil nedbragt saa meget, som Forholdene tillader, uden at Grænsen for det forsvarlige herved er overskredet. Med en Indskrænkning i vort Militærvæsens Omfang, der medfører en væsentlig Formindskelse af Udgifterne, mener vi, at Danmark for sit Vedkommende yder sit utvetydige Bidrag til Gennemførelse af Forbundspagtens Krav om Rustningernes Indskrænkning til det Minimum, som er foreneligt med Landets Sikkerhed og den fælles Gennemførelse af de internationale Forpligtelser.

Hvad selve Nyordningen af vort Militærvæsen angaar, er det selvfølgelig, at denne, foruden den nævnte Indskrænkning, i særlig Grad maa være præget af vor efter Verdenskrigen forandrede Stilling. Med den maritime Overlegenhed, som de Lande besidder, der i første Linie vil være kaldet til at gennemføre Forbundets militære Aktioner, og de Betingelser, disse har for med kort Varsel at kunne optræde i og gøre sig gældende i de danske Farvande, vil der ikke længere være Anledning til at koncentrere den overvejende Del af Hæren paa Sjælland, hvorfor der i Forslagene regnes med en mere ligelig Fordeling af Hærstyrkerne til Forsvaret af Landsdelene end efter Ordningen af 1909.

Med Hensyn til de enkelte Forslag bemærkes følgende:

For Flaadens Vedkommende henvises til den Flertalsindstilling, der foreligger fra vort Partis og Det konservative Folkepartis Repræsentanter..

Vedrørende Forslaget om »Nedlæggelse af ældre Kystbefæstningsanlæg samt om Ordningen af det faste Kystforsvar« bemærkes, at medens de indre Søforter i det væsentlige bortfalder, bibeholdes de ydre og nyere Forter samt de Anlæg, der blev tilvejebragt ved Forsvarsordningen af 1909. Naar det foreslaas at oprettholde disse Befæstningsværker, er det særlig i Henhold til de Betragtninger, der herover er gjort gældende fra Flaadens Side, og hvorefter der tillægges disse Værker Betydning til Støtte for Flaadens Neutralitetsbevogtning og Mineforsvaret. — Det foreslaas, at disse Anlæg overgaar fra Hæren til Flaaden, dels fordi Erfaringerne fra Krigen afgjort taler herfor, dels fordi det maa forekomme praktisk og naturligt, at Søforsvarets Ledelse ligger under een Myndighed i Stedet for som hidtil at være delt mellem de to Værn..

Endvidere kan den foreslaaede Ordning forventes gennemført paa mere økonomisk Maade end den nuværende.

Hele Ordningen maa dog kun opfattes som værende af midlertidig Karakter, indtil der skabes mere Klarhed om Forholdene i Europa. Man har

med Henblik herpaa ment at kunne indskrænke sig til Vagthold paa de større Forter, idet man dog herved gaar ud fra, at der i Tilfælde af truende Forhold rettidigt indkaldes det efter Forholdenes Krav fornødne uddannede Mandskab til Forternes Betjening.

For Hærens Vedkommende gaar den foreslaaede Ordning ud paa, at der tilvebringes 3 Divisioner, hvoraf 1 garnisonerer paa Sjælland, 1 i Nørrejylland og 1 i Sønderjylland-Fyn. Til disse Divisioner er knyttet behørigt Artilleri, Maskingeværkompagnier, Rytteri, Pionerer m. v.

Fordelingen af Styrkerne paaregnes at blive, som følger:

Sjælland.

- Livgarden: 1 Linie-, 1 Reservebataillon, 1 Maskingeværkompagni.
- 2 Fodfolksregimenter: 4 Linie-, 4 Reservebatailloner, 2 Maskingeværkompagnier.
- 1 Rytterregiment: 2 Linie-, 1 Reserveeskadron.
- 1 Feltartilleriregiment: 1 let Linie-, 2 lette Reserveafdelinger, tilsammen 3 Linie- og 6 Reservebatterier, 1 tung Linie-, 1 tung Reserveafdeling, tilsammen 3 Linie- og 3 Reservebatterier.
- 1 Pionerbataillon (Lin.): 1 Linie- og 2 Reservekompagnier.
- 1 Telegrafbataillon: 2 Linie- og 2 Reservekompagnier.
- I alt: 10 Batailloner Fodfolk, 3 Maskingeværkompagnier, 3 Eskadroner, 15 Feltbatterier, 3 Pioner- og (i Krigstid) 1 Telegrafkompagni.

Sønderjylland-Fyn.

- 3 Fodfolksregimenter: 6 Linie-, 6 Reservebatailloner, 3 Maskingeværkompagnier.
- 1 Rytterregiment: 2 Linie-, 1 Reserveeskadron.
- 1 Feltartilleriregiment: 1 let Linie-, 2 lette Reserveafdelinger, tilsammen 3 Linie- og 6 Reservebatterier. 1 tung Linie-, 1 tung Reserveafdeling, tilsammen 3 Linie- og 3 Reservebatterier.
- 1 Pionerbataillon (Res.): 3 Reservekompagnier.
- I alt: 12 Batailloner Fodfolk, 3 Maskingeværkompagnier, 3 Eskadroner, 15 Feltbatterier, 3 Pioner- og (i Krigstid) 1 Telegrafkompagni.

Nørrejylland.

- 2 Fodfolksregimenter: 4 Linie-, 4 Reservebatailloner, 2 Maskingeværkompagnier.
- 1 Rytterregiment: 2 Linie-, 1 Reserveeskadron.
- 1 Feltartilleriregiment: 1 let Linie-, 1 let Reserveafdeling, tilsammen 2 Linie- og 4 Reservebatterier, 1 tung Linie-, 1 tung Reserveafdeling, tilsammen 3 Linie- og 3 Reservebatterier.
- 1 Pionerbataillon (Lin.): 2 Linie-, 1 Reservekompagni (det ene Liniekompagni).

pagni er Bro- og Parkkompagni, der i Krigstid bliver selvstændigt og gaar direkte ind under Overkommandoen).

I alt: 8 Batailloner Fodfolk, 2 Maskingeværkompagnier, 3 Eskadroner, 12 Feltbatterier og (i Krigstid) 2 Pioner- og 1 Telegrafkompagni.

Hele Hærens Styrke bliver altsaa: 7 Fodfolksregimenter plus Livgarden, i alt 30 Batailloner Fodfolk, 8 Maskingeværkompagnier, 9 Eskadroner, 42 Feltbatterier, 9 Pioner- og 4 Telegrafkompagnier. Det nuværende Bataillonsantal er 52.

Den Krigsstyrke, der efter Forslaget kan regnes med, vil være ca. 60,000 Mand.

Den aarlige Udskrivning af Mandskabet fordeler sig saaledes:

Fodfolksregimenterne	3850 Mand, nu	7900
Livgarden	430 — —	272
Rytterregimenterne	300 — —	420
Trainet	250 — —	200
Feltartilleriet	1036 — —	792
Ingeniørtropperne	320 — —	300
Det tekniske Korps	90 — —	60
Forplejningskorpset	40 — —	50
Sundhedstropperne	90 — —	120

Til Læge- og Dyrlægetjenesten samt til Arbejdstropperne paaregnes Indkaldelse efter Behov.

Forøgelsen af Livgardens Mandskab skyldes dens Deling i to Hold, hvorved der opnaas en kortere Tjenestetid. Endvidere bemærkes, at der efter den nuværende Hærlov foruden de 792 Mand til Feltartilleriet indkaldes 800 Mand til Kystartilleriet, hvad der ikke er paaregnet i det foreliggende Forslag.

Den aarlige Rekrutstyrke, der skal indkaldes efter Forslaget, bliver ca. 6700 Mand, heri indbefattet Arbejdstropperne; den nuværende Indkaldelsesstyrke er ca. 11,500 Mand.

Uddannelsestiden foreslaas indskrænket for alle Vaabenarter, saaledes:

Fodfolket	5 Maaneder	(nu 5½).
Livgarden	10 —	(- 17).
Artilleriet	7 —	(- 9—12).
Rytteriet	14 —	(- 18).
Ingeniørerne	ca. 6½ —	(- ca. 7).
Teknisk Korps	ca. 6½ —	(- ca. 13).

Det bemærkes, at der i § 16 er optaget en Bestemmelse, der tilsigter, at de, der forinden Tjenesten har opnaaet en nærmere bestemt fysisk Uddannelse, faar Adgang til 1 Maanedes Afkortning i Tjenestetiden.

Den fortsatte Tjeneste bibeholdes omtrent i samme Omfang som nu, dels for til enhver Tid at have noget uddannet Mandskab til Raadighed ved

de forskellige Vaaben, dels fordi Vedligeholdelsen og Pasningen af Hærens iBeholdninger af Vaaben og Materiel kræver uddannet Personel.

Med Hensyn til Genindkaldelser henvises til Forslagets Bestemmelser for de enkelte Vaaben. Til Ledelse af Flyvertjenesten og til Lærere ved Flyveruddannelsen foreslaas Oprettelse af et særligt Flyverkorps, saaledes som det nærmere vil fremgaa af §§ 84—85.

Befalingsmændenes Antal er som Følge af den formindskede Mandkabsstyrke indskrænket i betydelig Grad. Der henvises herom til Skemaerne VIII—IX i Bilagene.

Med Hensyn til Befalingsmændenes indbyrdes Stilling bemærkes, at de nuværende faste Underofficerer af Linien er foreslaaet afløst, de ældre af Befalingsmænd af Officiantgruppen, de yngre af tjenstgørende »Sergenter af Reserven« og »værnepligtige Befalingsmænd«.

Det maa anses for ønskeligt, at der ved Siden af Officerskorpset bibeholdes en Befalingsmandsklasse, der i Hovedsagen har samme Tjenestemandsomraade som de nuværende faste Underofficerer, og som rekruteres fra samme Befolkningslag som hidtil. Imidlertid taler Udviklingen og Forholdene i det hele taget for, at de to Befalingsmandsklasser nærmes til hinanden, hvad der er tilstræbt ved Oprettelsen af den særlige Officiantgruppe med Rang med Officerer indtil mellem Premierløjtnant og Kaptajn.

Det foreslaas, at Værnepligten opretholdes. Vi er af den Formening, at den eneste Maade, hvorpaa der skaffes Sikkerhed for, at den i Loven foreskrevne Mandkabsstyrke tilvejebringes, er gennem Værnepligtens Bibeholdelse. At Frivillighedsprincippet skulde kunne benyttes med tilfredsstillende Resultat, maa paa Forhaand synes udelukket, og det rummer tilmed den Fare, at Hæren paa denne Maade vil kunne faa en ensidig og farlig Sammensætning og ikke give det Spejlbillede af Befolkningens forskellige Lag, som den rettelig bør. Dette naas alene gennem Værnepligten, der, selv om den kun udnyttes til en vis Grad, dog hviler paa hele den danske Ungdom uanset Stand eller Formue, ligesom Opretholdelsen af en Hær bestaaende af frivilligt Mandskab er økonomisk uigennemførlig.

Ved Beregningen af Udgifterne er de nuværende Soldaterlønninger lagt til Grund, og Befalingsmandslønningerne er ansat i Henhold til Tjenestemandsloven; undtaget herfra er de nye Officiantstillinger, hvis Lønninger er fastsat efter Forhandling med Lønningsraadet og i Overensstemmelse med dettes Forslag.

Af Udgiftsoversigten vil det fremgaa, at der foreslaas Anvendelse af 30 Millioner Kroner, fordelt med 3 Millioner aarlig i 10 Aar, til ekstraordinære Anskaffelser een Gang for alle.

Der er paa Pag. 119 i Oversigten eksempelvis gjort Rede for, hvørdan man har tænkt sig Bevillingen anvendt; som det fremgaa af Bemærkningerne paa Pag. 120, betragtes denne ekstraordinære Anskaffelse af Artilleri- og Haandvaabenmateriel, Flyvemateriel m. m. som nødvendig for i nogen Grad at imødekomme de Krav, der efter Verdenskrigens Erfaringer

anses for uafviselige. En Del af Udgifterne til Materiellet er foranlediget af den Nyorganisation, som følger af Forslaget.

Som det vil fremgaa af de Forslagene ledsagende Budgetberegninger, vil med de nuværende Dyrtids- og Konjunkturtillæg de aarlige Udgifter til Forslagene stille sig saaledes:

	Kr.
Hæren	23,694,176
Flaaden	15,857,000
Det faste Kystforsvar	977,000

I alt 40,528,176

Hertil kommer endvidere 3 Mill. Kr. aarlig i de første 10 Aar til ekstraordinære Anskaffelser af Materiel til Hæren samt een Gang for alle 1 Mill. Kr. til Flytning af Kabler og Skyts, foranlediget ved, at Søbefæstningens indre Fortrække nedlægges. Det bemærkes dog, at denne Udgift paaregnes dækket ved Midler, der indkommer ved bestaaende Fæstningsværkers Nedlæggelse.

De Ændringer i de bestaaende Garnisonsforhold, som Forslagene medfører, paaregnes som anført i Bemærkningerne til Hærlovsforslaget ordnede ved Forhandlinger mellem Krigsministeriet og de interesserede Kommuner, og det forudsættes, at de formentlig ikke store Udgifter til militære Etablissementer i eventuelle nye Garnisonsbyer rigeligt vil kunne dækkes, dels ved kommunale Bidrag, dels ved Realisation af Kaserner og Øvelseslejre, der ikke kommer til Anvendelse efter den foreslaaede Ordning.

Der er i vore Forslag ikke medregnet de Udgifter, der foranlediges til Pensioner og Ventepenge til Personel, som maa afskediges som Følge af Reduktionen. For Venstres Forslags Vedkommende kan disse Udgifter anslaaes til ca. 4,3 Mill. Kr. aarlig i de første Aar; derefter bliver de stærkt dalende.

Som det vil fremgaa af foranstaaende Indstilling, har man fra vor Side ganske afholdt sig fra at knytte Kommentarer til andre politiske Partiers Forslag og de Begrundelser, der i Kommissionen har været givet for disse. De Bemærkninger, der i saa Henseende maatte være Anledning til at fremkomme med, forbeholder vi os at fremsætte under Behandlingen paa Rigsdagen.

I Henhold til foranstaaende stiller Venstres Repræsentanter i Kommissionen følgende Forslag:

- 1) Forslag til Lov om Hærens Ordning.
- 2) Forslag til Lov om Nedlæggelse af ældre Kystbefæstningsanlæg samt om Ordningen af det faste Kystforsvar.

- 3) Forslag til Lov om Ændringer i Lov (Nr. 489/1919) om Statens Tjenestemænd, for saa vidt angaar Hæren.
- 4) Forslag til Lov om Ændring i Lov af 30. September 1909 om Lønninger m. v. ved Hæren.

I. A. Hansen.

I. A. Hansen.

Kragh.

Maegaard.

Nørskov.

Pinstrup.

Forslag til Lov

om

Hærens Ordning.

Hovedbestanddele.

§ 1

Hærens Hovedbestanddele er:

1 Generalkommando, *eu,*
Generalstaben,
Fodfolket,
Rytteriet,
Artilleriet,
Ingeniørkorpset,
Flyverkorpset,
Det tekniske Korps,
Skoler,
Forplejningskorpset,
Lægekorpset,
Dyrlægekorpset,
Auditørkorpset,
Arbejdstropperne.

Personalets Inddeling.

§ 2

Foruden de menige bestaar Hærens Personale af:

Befalingsmænd ~~og~~
de med Befalingsmænd ligestillede. *og*
Andre Tjenestemand.

§ 3

Befalingsmændene er:

1. Faste Befalingsmænd af Linien, der deles i 2 Grupper: a) Officersgruppen og b) Officiantgruppen.
2. Faste Befalingsmænd af Reserven, der deles i 2 Grupper: a) Officersgruppen og b) Underofficersgruppen.
3. Værnepligtige Befalingsmænd.

Naar de i de efterfølgende Paragraffer nævnte faste Befalingsmænd ikke udtrykkelig betegnes som værende af Reserven, er de af Linien.

§ 4

De faste Liniebefalingsmænds Officersgruppe har følgende Grader:

Generalløjtnant,
 Generalmajor,
 Oberst,
 Oberstløjtnant,
 Kaptajn (ved Rytteriet Ritmester),
 Premierløjtnant.

§ 5

De faste Liniebefalingsmænds Officiantgruppe har følgende Grader:

Korpsofficiant, hvoraf der høves to Grader: 1. Grad og 2. Grad, med Rækkefølge lige efter Kaptajn af Reserven (se § 6),
 Stabsofficiant, ligestillet med Premierløjtnant,
 Overofficiant, ligestillet med Løjtnant af Reserven (se § 6) og
 Officiant, ligestillet med Sekondløjtnant (se § 8).

§ 6

De faste Reservebefalingsmænds Officersgruppe har følgende Grader:

Major, med Rækkefølge lige efter Oberstløjtnant,
 Kaptajn (Ritmester) af Reserven, med Rækkefølge lige efter
 Kaptajn (Ritmester),
 Løjtnant af Reserven, med Rækkefølge lige efter Premierløjtnant.

§ 7

De faste Reservebefalingsmænds Underofficersgruppe har 1 Grad:

Sergent af Reserven, med Rækkefølge lige efter Officiant.

§ 8

De værnepligtige Befalingsmænd er:

Sekondløjtnanter, der er Officerer, med Grad lige under Løjtnanter af Reserven,
 Kornetter, der har Grad lige under Sergenter af Reserven,
 Korporaler, der har Grad lige under Kornetter,
 Underkorporaler, der har Grad lige under Korporaler.

§ 9

De med Befalingsmænd ligestillede er:

✓ Faste militære Tjenestemænd

af Forplejnings- korpset	af Lægekorpset	af Dyrlæge- korpset	ligestillede med
Chefen for Forplej- ningskorpset	Chefen for Læge- korpset	Chefen for Dyr- lægekorpset	Oberst
Stabsintendant	Stabslæge		Oberst- løjtnant
Overintendant	Overlæge	Overdyrlæge	Kaptajn
samt Teknikere, ligestillede med Premierløjtnant eller Kaptajn.			
Faste Musikere, hvoraf der haves 4 Grader, ligestillede med henholdsvis Stabsofficiant, Overofficiant, Officiant og Kor- poral (se dog § 174),			
Faste Haandværkere, hvoraf der haves 3 Grader, ligestillede med henholdsvis Stabsofficiant, Overofficiant og Officiant,			
Værnepligtige Reserveregnskabsførere, Reservelæger og Re- servedyrlæger, ligestillede med Sekondløjtnanter,			
Værnepligtige Underlæger og Underdyrlæger, ligestillede med Korporaler,			
Værnepligtige Korporaler af Forplejningskorpset og af Sund- hedstropperne, ligestillede med Korporaler.			
Værnepligtige Underkorporaler af Forplejningskorpset og af Sundhedstropperne, ligestillede med Underkorporaler. ✓			

Desuden haves der udenfor den militære Rækkefølge: faste Tjene-
stemænd af Auditørkorpset — Overauditør og Auditører.

Nærmere Bestemmelser gives ved kongelig Anordning.

Almindelige Bestemmelser for Udskrivning, Fordeling og Uddannelse.

§ 10

Med den i Værnepligtsloven fastsatte Alder udskrives alt tjenstdyg-
tig Mandskab til Krigstjeneste.

§ 11

Af det udskrevne Mandskab uddannes aarligt:

Ved Fodfolksregimenterne	3,850 Mand
— Livgarden	430 —
— Rytterregimenterne	300 —
— Trainet	250 —
— Feltartilleriet	1,036 —
— Ingeniørtropperne	320 —
— Det tekniske Korps	90 —
— Forplejningskorpset	40 —
— Sundhedstropperne	90 —

6406

Til Lægetjeneste	efter Behov
- Dyrlægetjeneste	efter Behov
Ved Arbejdstropperne	efter Behov

§ 12

Det hele Antal Mand, der skal indkaldes, tages fra Landsdelene Øst og Vest for Store Bælt i samme Forhold, som der er Mænd mellem 18 og 25 Aar i disse Landsdele.

§ 13

Til de paa Sjælland garnisonerende Styrker af Fodfolk (undtagen Livgarden), Rytteri, Feltartilleri, Pionertropper og Train indkaldes fortrinsvis Mandskab fra Landsdelene Øst for Store Bælt — fra nærmere fastsatte Omraader.

Til de i Jylland og paa Fyn garnisonerende Styrker indkaldes fortrinsvis Mandskab fra Landsdelene Vest for Store Bælt — fra nærmere fastsatte Omraader.

Mandskabet fra Bornholm indkaldes til Afdelinger i de andre Landsdele.

Til Livgarden, Telegraftropperne, det tekniske Korps, Forplejningskorpset, Sundhedstropperne, Arbejdstropperne, Lægetjeneste og Dyrlægetjeneste indkaldes Mandskab fra hele Landet.

§ 14

Til Fodfolk, Rytteri, Feltartilleri og Ingeniørtropper indkaldes Mandskab med Tjenstdygtighedsvedtegning K. I. (Ubetinget tjenstdygtige). Hvis der ikke findes et tilstrækkeligt Antal egnede med denne Vedtegning, tages Resten blandt Mandskabet med Tjenstdygtighedsvedtegning K. II. (Betinget tjenstdygtige).

Til Hærens øvrige Tjeneste indkaldes først de værnepligtige med Vedtegning K. I., der endnu ikke er anvendt; Resten tages blandt de værnepligtige med Vedtegning K. II.

Værnepligtige, der har en faglig Uddannelse, kan under deres militære Tjeneste anvendes saaledes, at denne Uddannelse udnyttes for Hæren.

Til Lægetjeneste uddannes fortrinsvis værnepligtige, der har bestaaet Lægeeksamen, og i øvrigt de, der som lægestuderende har faaet en ved kongelig Resolution fastsat Uddannelse paa større Hospitaler, og

til Dyrlægetjeneste værnepligtige, der har bestaaet Dyrlægeeksamen.

§ 15

Fordeling og Uddannelse sker som nærmere bestemt i det følgende for hvert enkelt Vaaben og Korps.

Uddannelsen af de værnepligtige falder i en første Uddannelse, i en fortsat Tjeneste i Forlængelse heraf og i fortsat Øvelse under Genindkaldelser.

Til Uddannelse som Befalingsmandselever o. lign. udtages de dertil bedst egnede.

Til fortsat Tjeneste som menige udtages forlods de menige, der staar tilbage i Uddannelse — for Fodfolkets Vedkommende særlig i Skydning. Resten tages efter en ved Lodtrækning bestemt Rækkefølge (jfr. §§ 44, 70 og 81).

§ 15

Værnepligtige, som aflægger en Prøve til Bevis for, at de inden Indtrædelsen i Hæren har opnaaet en nærmere bestemt Grad af Uddannelse i Gymnastik, Skydning og anden Idræt, der bevirker, at deres militære Uddannelse vil lettes, kan faa en derefter afpasset Afkortning i Tjenestetiden paa indtil 1 Maaned i Begyndelsen af den første Uddannelse.

Ved de særlige Korps kan denne Begunstigelse dog ikke gives i større Udstrækning, end Tjenesten i Korpsen tillader.

De nærmere Regler for ovennævnte Ændring i Tjenestetiden fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 17

De, der har deltaget i den i § 15 nævnte Lodtrækning, kan bytte de trukne Numre. De, der i den første Uddannelsestid er blevet straffet for Tyveri, Bedrageri eller andre i den offentlige Mening vanærende Handlinger, Vold, forsætlig Ulydighed, Absentation eller Rømning eller gentagne Gange for Drukkenskab, eller hvis Forhold har været saaledes, at det efter Afdelingschefens Skøn kan befrygtes, at de vilde indvirke uheldigt paa Aanden mellem deres Kammerater, kan dog ikke bortbytte deres Numre, naar Bytningen vilde medføre fortsat Tjeneste for dem.

Ved de Vaaben, som i deres aarlige Tilgang behøver et bestemt Antal Haandværkere, sker Lodtrækningen og Bytningen kun indenfor de Grupper, i hvilke Mandskabet af Hensyn hertil inddeles.

Den Pengesum, der betales for Bytning af Lodtrækningsnummer, forvaltes af Underafdelingen efter nærmere Bestemmelser, der gives af Ministeren.

§ 18

Menige, der i Løbet af den første Uddannelse maatte findes uskikede til Tjeneste ved det Vaaben, hvortil de er indkaldt, men egnede til Trainets eller Arbejdstropperne Tjeneste, anvendes til saadan Tjeneste ved deres egen Afdeling eller andetsteds i Hæren. Fra Mødedagen at regne bliver de til Tjeneste i indtil 200 Dage.

Ved deres Hjemsendelse udgaar de af deres Afdelings Styrke og overføres til Trainet eller Arbejdstropperne (se ogsaa § 43).

Til Dækning af al stedfunden Afgang i Vaabnet indkaldes i samme eller næste Hold et tilsvarende større Antal Mand til det paagældende Vaaben.

§ 19

Til Trainafdelingen, det tekniske Korps, Forplejningskorpsen og Sundhedstropperne, til Lægetjeneste og Dyrlægetjeneste samt af det Mandskab af Arbejdstropperne, der er bestemt til Sygebærere ved Ambulancerne, sker Indkaldelsen til fortsat Øvelse efter en ved Lodtrækning fastsat Rækkefølge.

§ 20

De værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede genindkaldes som Regel til fortsat Øvelse sammen med deres Aargang.

§ 21

Udover Lønninger til værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede under fortsat Øvelse og til Sekondløjtnanter, der har bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens Officersklasse, raades der over nedenstaaende Antal Maanedslønninger til tjenstgørende værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede:

	For Korporaler	For Kornetter
Ved Fodfolket	1,320	520
— Rytteriet	132	60
— Feltartilleriet	336	225
— Ingeniørtropperne	120	72
— Officersskolen	—	360
— Flyverkorpsset for Korporaler 96, for Sekondløjtnanter....	144	144
— det tekniske Korps - - - - - 24, - - - - -	24	24
— Forølejningskorpsset - - - - - 100, - Reserveregnskabsf. .	48	48
— Lægekorpsset for Underlæger	20	120
— Dyr lægekorpsset for Underdyrlæger 7, - Reservedyrlæger ..	36	36

Til Lønning for frivillig Tjeneste for Kornetter eller Sekondløjtnanter, der ønsker Udnævnelse til Løjtnanter af Reserven, 90.

Den Del af ovenstaaende Beløb, som ikke kommer til Anvendelse efter Hensigten dermed, kan efter Ministerens Bestemmelse anvendes enten saaledes, at ikke anvendte Korporslønninger omsættes til Kornetlønninger eller Sekondløjtnantslønninger og omvendt, eller til Honorarer for værnepligtige Befalingsmænd for frivillig Tjeneste udover 1 Aar, eller til at lønne overtallige, tjenstgørende Sergenter af Reserven, der dog ikke maa være over 30 Aar.

§ 22

Saafermt Tallet af faste Befalingsmænd af Reserven ikke kan skaffes, benyttes det Beløb til Honorarer m. m., der af denne Grund ikke kommer til Anvendelse, til videre Uddannelse af afskedigede, værnepligtige eller udenfor Nummer staaende Befalingsmænd eller til at lønne overtallige Liniefalingsmænd af de nærmest tilsvarende Grader.

§ 23

Det kan tillades afskedigede og hjemsendte Befalingsmænd, der ønsker det, at gennemgaa Uddannelseskursus ved Hæren.

§ 24

Under særlige Omstændigheder kan Ministeren for det værnepligtige Personales Vedkommende foretage Afvigelser fra de i det følgende anførte Tidsbestemmelser for Uddannelsen, og saadanne Afvigelser

kan navnlig træffes under faretruende Forhold for at tilvejebringe dem fornødne Sikringsstyrke. I sidstnævnte Tilfælde er Ministeren ogsaa berettiget til i nødvendig Udstrækning at afvige fra de i denne Lov for Genindkaldelser givne Bestemmelser.

§ 25

I den Fordeling af Befalingsmændene, der er angivet i de efterfølgende Paragraffer, kan der foretages midlertidige Forandringer, som Tjenestens Tarv kræver, naar kun det hele Tal af Personer af de paa-gældende Grader af hvert Vaaben og Korps bliver uforandret.

Det fastsatte Tal af Premierløjtnants- og Officiantnumre i de forskellige Vaaben kan dog midlertidig overskrides, naar et tilsvarende Antal Numre holdes ledige ved andre Vaaben.

§ 26

Under Indkaldelserne til fortsat Øvelse afholdes Lejr- eller Kantonnementsøvelser i større eller mindre Grupper med samtlige Afdelinger af Fodfolket, Rytteriet, Feltartilleriet og Ingeniørtropperne, der har uddannet Mandskab til Tjeneste.

I hver 2-aarig Periode skal der til disse Øvelser anvendes mindst 8 Dage.

Den Del af Indkaldelsestiden, der ikke anvendes til Lejr- eller Kantonnementsøvelser, benyttes til Afholdelse af Øvelser ved Garnisonerne.

Fortsat Øvelse finder som Regel Sted i September og Oktober Maa-ned. Efter Ministerens nærmere Bestemmelse kan den dog undtagel-sesvis henlægges til andre Tider af Aaret.

Stabe og Afdelinger.

Generalkommandoen.

§ 27

Generalkommandoen bestaar af:

Chefen, der er Generalløjtnant,

Generalkommandostaben, i hvilken er ansat:

- 1 Oberst eller Oberstløjtnant af Generalstaben, Stabschef.
- 2 Kaptajner af Generalstaben, hvoraf 1 Souschef,
- 2 Premierløjtnanter ved Generalstaben, Adjutanter,
- 3 Stabsofficerter, Overofficerter eller Officerter af Ge-
neralstaben, Skrivere.

Et Personale af de særlige Korps.

§ 28

Hærens Troppaafdelinger indordnes i Hovedsagen i 3 Divisioner. Divisionernes Sammensætning fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 29

Chefen for en Division er Generalmajor. Hans Stab bestaar af:
 1 Kaptajn af Generalstaben, Stabschef,
 1 Premierløjtnant ved Generalstaben, Adjutant,
 1 Stabsofficiant eller Overofficiant af Generalstaben, Skriver.

§ 30

En af de i København garnisonerende Generalmajorer er Kommandant i København. Hans Stab forøges med:
 2 Stabsofficianter eller Overofficianter af de under Fodfolket opførte, Skrivere.

Generalstaben.

§ 31.

Generalstaben bestaar af:

- Chefen, der er Generalmajor,
 3 Oberster eller Oberstløjtnanter, hvoraf 1 Stabschef ved Generalkommandoen,
 12 Kaptajner (Ritmestre), hvoraf
 2 ved Generalkommandoen,
 3 Stabschefer ved Divisionerne,
 13 Premierløjtnanter, hvoraf
 2 Adjutanter ved Generalkommandoen,
 1 Adjutant hos Generalstabens Chef,
 3 Adjutanter ved Divisionerne,
 3 Korpsofficianter af 1. Grad, hvoraf 1 Regnskabsfører ved Generalstaben, 1 Depotforvalter og 1 Kartograf.
 1 Korpsofficiant af 2. Grad, }
 7 Stabsofficianter, } Heraf 3 ved Generalkommandoen,
 6 Overofficianter, } 3 ved Divisionerne.
 4 Officianter }

Af Generalstabens faste Officerer er 2 Oberster og 1 Oberstløjtnant. Der kan midlertidig afviges fra dette Forhold, naar kun det hele Antal Numre i hver af disse Grader i Generalstaben og det paaagældende Vaaben tilsammen bliver uforandret ved Afvigelsen.

Nærmere Bestemmelser for Generalstabens Inddeling træffes ved kongelig Anordning.

Kongens Adjutantstab m. fl.

§ 32.

Chefen for Kongens Adjutantstab er Oberst.
 Som Adjutanter hos Kongen ansættes 2 Kaptajner (Ritmestre).
 Chefen og Adjutanterne holdes ud over Tallet af de ved Vaabnene opførte Officerer.

§ 33.

Til at forrette Tjeneste som Adjutant hos Kronprinsen beordres 1 af de ved Vaabnene opførte Officerer.

Til at forrette Tjeneste som Adjutanter hos andre Prinser af det kongelige Hus kan i Fredstid beordres Officerer af de ved Vaabnene opførte.

§ 34.

Til at forrette Tjeneste som Adjutant hos Ministeren beordres 1 af de ved Vaabnene opførte Officerer.

Fodfolket.

§ 35.

Fodfolket bestaar af:

7 Regimenter, hvert paa 2 Linie-, 2 Reservebatailloner og 1 Maskingeværkompagni,

Livgarden paa 1 Linie- og 1 Reservebataillon og 1 Maskingeværkompagni,

Liniebataillonerne har hver 2 Linie- og 2 Reservekompagnier, Livgardens dog 4 Liniekompagnier, Reservebataillonerne hver 4 Reservekompagnier.

Af Regimenterne har 2 Garnison paa Sjælland, 5 Garnison i Jylland —Fyn, Livgarden har Garnison paa Sjælland.

§ 36.

Chefen for et Regiment er Oberst. Hans Stab bestaar af:

1 Kaptajn, til Raadighed,

1 Premierløjtnant, Adjutant,

1 Korpsofficiant af 2. Grad, Regnskabsfører,

2 Stabsofficianter, hvoraf 1 til Raadighed og 1 Depotofficiant,

1 Overofficiant, Skriver,

1 Musiker af 1. Grad,

1 — - 2. — ,

3 Musikere - 3. — ,

4 — - 4. — ,

§ 37.

Chefen for en Liniebataillon er Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

1 Premierløjtnant, Adjutant,

1 Overofficiant, Skriver.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

2 Kaptajner
2 Kaptajner af Reserven } Kompagnichefer,

3 Premierløjtnanter,

2 Løjtnanter af Reserven,

Sekondløjtnanter,
 2 Overofficerter,
 8 Officerter,
 6 Sergenter af Reserven, hvoraf 4 tjenstgørende,
 Kornetter,
 Korporaler.

§ 38.

Chefen for en Reservebataillon er Major. Hans Stab bestaar af:

1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

4 Kaptajner af Reserven, Kompagnichefer,
 4 Løjtnanter af Reserven,
 Sekondløjtnanter,
 12 Sergenter af Reserven,
 Kornetter,
 Korporaler.

§ 39.

Chefen for Livgarden er Oberst eller Oberstløjtnant. Han er tillige Chef for Livgardens Liniebataillon.

Bataillonens Stab bestaar af:

1 Major	}	til Raadighed,
1 Kaptajn af Reserven		
1 Premierløjtnant, Adjutant,		
1 Korpsofficiant af 2. Grad, Regnskabsfører,		
1 Stabsofficiant, Depotofficiant,		
1 Overofficiant, Skriver,		
1 Musiker af 1. Grad,		
3 Musikere - 2. — ,		
20 — - 3. — ,		
12 — - 4. — ,		

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

4 Kaptajner, Kompagnichefer,
 4 Kaptajner af Reserven,
 6 Premierløjtnanter,
 6 Løjtnanter af Reserven,
 Sekondløjtnanter,
 4 Overofficerter,
 9 Officerter,
 14 Sergenter af Reserven, hvoraf 8 tjenstgørende,
 Kornetter,
 Korporaler.

§ 40.

Chefen for Livgardens Reservebataillon er Oberstløjtnant af Linien. Hans Stab bestaar af:

- 1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

- 1 Kaptajn af Linien,
 - 3 Kaptajner af Reserven
 - 5 Løjtnanter af Reserven,
 - Sekondløjtnanter,
 - 2 Overofficianter,
 - 2 Officianter,
 - 12 Sergenter af Reserven,
 - Kornetter,
 - Korporaler.
- } Kompagnichefer,

§ 41.

Chefen for et Maskingeværkompagni er Kaptajn.

Ved Kompagniet er desuden ansat:

- 1 Premierløjtnant,
- 1 Løjtnant af Reserven,
- Sekondløjtnanter,
- 2 Officianter,
- 2 Sergenter af Reserven, hvoraf 1 tjenstgørende,
- Kornetter,
- Korporaler.

§ 42.

Desuden haves til Tjeneste af Fodfolket:

- 3 Oberster eller Oberstløjtnanter,
- 7 Kaptajner,
- 3 Premierløjtnanter,
- 1 (3) Korpsofficianter af 1. Grad,
- 2 (3) — af 2. Grad,
- 7 Stabsofficianter,
- 1 Overofficiant.

Af Fodfolkets faste Officerer af Linien er 9 Oberster og 17 Oberstløjtnanter.

Uddannelsen af værnepligtige ved Fodfolksregimenterne.

§ 43.

Det Mandskab, der aarligt uddannes ved Fodfolksregimenterne, møder i Maj i et større Sommerhold og i November i et mindre Vinterhold.

Uddannelsen foregaar ved Liniebataillonerne — om Sommeren ved begge Liniekompagnier.

Den første Uddannelse varer i 150 Dage, for indtil 35 Mand,

der selv ønsker og findes egnede til Uddannelse som værnepligtige Musikere, dog 240 Dage.

15 Dage efter Mødet udtages af hvert Hold blandt de til Fodfolkets Tjeneste mindst egnede Folk indtil 56 Mand til Vagt-, Ordonnans- og Arbejdstjeneste ved Afdelinger, Stabe og Institutioner. De udtagne udgaar straks efter Udtagelsen af deres Afdelings Styrke og overføres til Arbejdstropperne; de bliver ligesom de i § 18 nævnte menige til Tjeneste i indtil 200 Dage fra Mødedagen at regne.

Af Fodfolkets Mandskab uddannes det fornødne Antal ved Maskingeværkompagnierne og i Betjening af lette Morterer.

§ 44.

Udover de 150 Dage bliver til fortsat Tjeneste:

- a. 8 pCt. af den Styrke, hvert Hold havde midt i Uddannelsesperioden, som Befalingsmandselever i 12 Maaneder. De uddannes til Korporaler eller Kornetter.
- b. 980 menige — 490 af hvert Hold — i 90 Dage.

Flinke menige, der har vist sig egnede til Underkorporaler, men ikke er udtaget til Befalingsmandselever, kan forlods fritages for denne Tjeneste i et Tal af indtil 5 pCt. af det paagældende Holds Styrke midt i Uddannelsesperioden, men kan dog deltage i den i § 15 nævnte Lodtrækning.

Værnepligtige Musikere kan antages til frivillig Tjeneste i indtil 4 Maaneder udover de 240 Dage.

§ 45

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Korporals- og Kornetelever, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skoiernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 46.

Alle hjemsendte værnepligtige genindkaldes til fortsat Øvelse i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar 2 Gange, hver Gang i 28 Dage.

Værnepligtige Musikere genindkaldes med deres Aargang; de, der har ligget til frivillig Tjeneste i 4 Maaneder, dog kun 1 Gang.

Uddannelsen af værnepligtige ved Livgarden.

§ 47.

De 430 Mand, der aarligt uddannes ved Livgarden, møder i to lige store Hold. Den første Uddannelse varer i 305 Dage.

Ca. 5 Maaneder efter Mandskabets Møde udtages af hvert Hold 16 Befalingsmandselever, der bliver til fortsat Tjeneste i 7 Maaneder udover de 305 Dage. De uddannes til Korporaler eller Kornetter.

Af Livgardens Mandskab uddannes det fornødne Antal ved Maskingeværkompagniet og i Betjening af lette Morterer.

§ 48.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Korporals- og Kornetelever, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 49.

Alle hjemsendte værnepligtige genindkaldes i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i 20 Dage.

Rytteriet.

§ 50.

Rytteriet bestaar af:

- Generalinspektøren for Rytteriet,
- 3 Regimenter, hvert paa 2 Linie- og 1 Reserveeskadron.

Desuden hører under Rytteriet:

Trainafdelingen, der har 2 Trainkompagnier.

1 Rytterregiment og 1 Trainkompagni har Garnison paa Sjælland, 2 Rytterregimenter og 1 Trainkompagni i Jylland—Fyn.

§ 51.

Generalinspektøren for Rytteriet er Generalmajor. Hans Stab bestaar af:

- 1 Ritmester, Stabschef,
- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Stabsofficiant, Skriver.

§ 52.

Chefen for et Regiment er Oberst eller Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

- 1 Ritmester af Reserven, til Raadighed,
- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Korpsofficiant af 2. Grad eller Stabsofficiant, Regnskabsfører,

- 1 Stabsofficiant eller Overofficiant, Depotofficiant,
- 1 Overofficiant, Skriver,
- 1 Musiker af 1. Grad.

Ved Regimentets Eskadroner er ansat:

- 3 Ritmestre, Eskadronschefer,
- 4 Premierløjtnanter,
- 4 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
- 2 Overofficerter,
- 9 Officerter.
- 1 Musiker af 2. Grad,
- 3 Musikere - 3. — ,
- 4 — - 4. — ,
- 13 Sergenter af Reserven, hvoraf 5 tjenstgørende,
Kornetter,
Korporaler.

§ 53

Chefen for Trainafdelingen er Oberst eller Oberstløjtnant.

Hans Stab bestaar af:

- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Stabsofficiant, Regnskabsfører,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Trainkompagnierne er ansat:

- 2 Ritmestre, Kompagnichefer,
- 3 Ritmestre af Reserven,
- 8 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
- 2 Overofficerter,
- 1 Officer,
- 8 Sergenter af Reserven,
Korporaler.

§ 54.

Desuden haves til Tjeneste af Rytteriet:

- 2 Oberster eller Oberstløjtnanter,
- 3 Ritmestre,
- 2 Korpsofficerter af 2. Grad,
- 3 Stabsofficerter eller Overofficerter.

Af Rytteriets faste Officerter af Linien er 2 Oberster og 4 Oberstløjtnanter.

Af Rytteriets Officertergruppe er 3 Korpsofficerter af 2. Grad. 6 Stabsofficerter og 16 Overofficerter.

Uddannelsen af værnepligtige ved Rytterregimenterne.

§ 55.

De 300 Mand, der aarligt uddannes ved Rytterregimenterne, møder i eet Hold. Uddannelsen foregaar ved Linieeskadronerne. Den første Uddannelse varer i 425 Dage.

§ 56.

Ca. 5 Maaneder efter Mandskabets Møde udtages 30 Befalingsmandselever, der bliver til fortsat Tjeneste i 75 Dage udover de 425 Dage. De uddannes til Korporaler eller Kornetter.

§ 57.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Korporals- og Kornetelever, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 58.

Alle hjemsendte værnepligtige genindkaldes i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i 28 Dage.

Uddannelsen af Trainets værnepligtige.

§ 59.

De 250 Mand, der aarligt uddannes, møder i 2 Hold.

Den første Uddannelse varer i 60 Dage, hvorefter alle bliver til fortsat Tjeneste i 183 Dage ved Stabe og Afdelinger som Hestepassere eller ved Trainafdelingen.

Værnepligtige Befalingsmænd til Trainet tilgaar fra Rytteriet, eventuelt fra andre Vaaben.

§ 60.

I Løbet af de første 8 Værnepligtsaar kan efter Hærens Behov de hjemsendte værnepligtige genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 28 Dage.

Artilleriet.

§ 61.

Artilleriet bestaar af:

- Generalinspektøren for Artilleriet,
- 2 Feltartilleriregimenter, hvert paa:

- 1 let Linieafdeling paa 3 Liniebatterier,
- 2 lette Reserveafdelinger, hver paa 3 Reservebatterier.
- 1 tung Linieafdeling paa 3 Liniebatterier,
- 1 — Reserveafdeling paa 3 Reservebatterier.

1 Feltartilleriregiment paa:

- 1 let Linieafdeling paa 2 Linie- og 1 Reservebatteri,
- 1 — Reserveafdeling paa 3 Reservebatterier,
- 1 tung Linieafdeling paa 3 Liniebatterier,
- 1 — Reserveafdeling paa 3 Reservebatterier.

1 af de to førstnævnte Regimenter har Garnison paa Sjælland, de 2 andre Regimenter i Jylland—Fyn.

§ 62

Generalinspektøren for Artilleriet er Generalmajor.

Hans Stab bestaar af:

- 1 Oberst eller Oberstløjtnant, Stabschef,
- 1 Kaptajn, Adjutant,
- 1 Stabsofficiant, Skriver.

§ 63

Chefen for et Feltartilleriregiment er Oberst. Hans Stab bestaar af:

- 1 Kaptajn, til Raadighed,
- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Løjtnant af Reserven, til Raadighed,
- 1 Korpsofficiant af 2. Grad, Regnskabsfører,
- 2 Stabsofficianter, hvoraf 1 Depotofficiant, 1 til Raadighed,
- 1 Overofficiant, Skriver,
- 1 Musiker af 1. Grad.

§ 64

Chefen for en let Linieafdeling er Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

- 1 Kaptajn af Reserven, til Raadighed,
- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 2 Overofficianter, hvoraf 1 Skriver, 1 Depotofficiant.

Ved en Afdeling paa 3 Liniebatterier er ved Batterierne ansat:

- 3 Kaptajner, Batterichefer,
- 5 Premierløjtnanter,
- 2 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
- 1 Overofficiant,
- 10 Officianter,
- 10 Sergenter af Reserven, hvoraf 7 tjenstgørende,
Kornetter,
Korporaler.

- 1 Musiker af 2. Grad,
- 1 — - 3. — ,
- 2 Musikere - 4. — .

Ved en Afdeling paa 2 Linie- og 1 Reservebatteri er ved Batterierne ansat:

- 2 Kaptajner
- 1 Kaptajn af Reserven
- 4 Premierløjtnanter,
- 4 Løjtnanter af Reserven,
- Sekondløjtnanter,
- 1 Overofficiant,
- 9 Officianter,
- 8 Sergenter af Reserven, hvoraf 6 tjenstgørende,
- Kornetter,
- Korporaler,
- 1 Musiker af 2. Grad,
- 1 — - 3. — ,
- 2 Musikere - 4. — ,

§ 65.

Chefen for en let Reserveafdeling er Major. Hans Stab består af:

- 1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Afdelingens Batterier er ansat:

- 3 Kaptajner af Reserven, Batterichefer,
- 3 Løjtnanter af Reserven,
- Sekondløjtnanter,
- 14 Sergenter af Reserven,
- Kornetter,
- Korporaler.

§ 66.

Chefen for en tung Linieafdeling er Oberstløjtnant. Hans Stab består af:

- 1 Kaptajn af Reserven, til Raadighed,
- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 2 Overofficianter, hvoraf 1 Skriver, 1 Depotofficiant.

Ved Afdelingens Batterier er ansat:

- 3 Kaptajner, Batterichefer,
- 5 Premierløjtnanter,
- 3 Løjtnanter af Reserven,
- Sekondløjtnanter,
- 1 Overofficiant,
- 8 Officianter,
- 6 Sergenter af Reserven, tjenstgørende,

Kornetter,
Korporaler.
2 Musikere af 3. Grad,
2 — — 4. — .

§ 67.

Chefen for en tung Reserveafdeling er Major. Hans Stab
bestaar af:

1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
1 Overofficiant, Skriver.

Ved Afdelingens Batterier er ansat:

3 Kaptajner af Reserven, Batteriechefer,
3 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
14 Sergenter af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 68

Desuden haves til Tjeneste af Artilleriet:

3 Oberster eller Oberstløjtnanter,
4 Kaptajner,
2 Korpsofficianter af 2. Grad.
2 Stabsofficianter.

Af Artilleriets faste Officerer af Linien er 4 Oberster, 9 Oberstløjtnanter.

Uddannelsen af værnepligtige ved Feltartilleriet.

§ 69.

De 1,036 Mand, der aarligt uddannes, møder i eet Hold.

Uddannelsen foregaar ved Linieafdelingerne — ved i alt 8 lette og 6 tunge Batterier aarligt.

Den første Uddannelse varer i 215 Dage.

Af Feltartilleriets Mandskab uddannes det fornødne Antal i Betjening af Luftmaalsskyts og til Ballontjeneste.

§ 70.

Udover de 215 Dage bliver til fortsat Tjeneste:

a. 80 Befalingsmandselever i 12 Maaneder.

De uddannes til Korporaler eller Kornetter.

b. 182 menige i 195 Dage. Flinke menige, der har vist sig egnede til Underkorporaler, men ikke er udtaget til Befalingsmandselever, kan forlods fritages for denne Tjeneste i et Tal af indtil 5 pCt. af det paa-gældende Holds Styrke midt i Uddannelsesperioden, men kan dog del-tage i den i § 15 nævnte Lodtrækning.

§ 71.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Korporals- og Kornetelever, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 72.

De hjemsendte værnepligtige genindkaldes til fortsat Øvelse i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar 2 Gange, 1 Gang i 28 Dage, 1 Gang i 14 Dage. Menige, der har ligget til fortsat Tjeneste som saadanne, fritages dog for den 28 Dages Genindkaldelse.

Ingeniørkorpset.

§ 73.

Ingeniørkorpset bestaar af:

- Generalinspektøren for Ingeniørtropperne,
- 2 Liniepionerbatailloner, den ene paa 2 Linie- og 1 Reservekompagni, den anden paa 1 Linie- og 2 Reservekompagnier,
- 1 Reservepionerbataillon paa 3 Reservekompagnier,
- 1 Telegrafbataillon paa 2 Linie- og 2 Reservekompagnier,
- 1 Ingeniørdirektion.

Af Bataillonerne har den ene Liniepionerbataillon — paa 1 Linie- og 2 Reservekompagnier — og Telegrafbataillonen Garnison paa Sjælland, den anden Liniepionerbataillon og Reservepionerbataillonen Garnison i Jylland—Fyn.

§ 74.

Generalinspektøren for Ingeniørtropperne er Generalmajor. Ingeniørdirektionen er ham underlagt. Hans Stab bestaar af:

- 1 Kaptajn, Stabschef,
- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Korpsofficiant af 1. Grad, Arkivar,
- 1 Stabsofficiant, } Skrivere, den ene tillige Regnskabsfører.
- 1 Overofficiant. }

§ 75.

Chefen for en Liniepionerbataillon er Oberst eller Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Stabsofficiant, Regnskabsfører,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved den ene Bataillons Kompagnier er ansat:

2 Kaptajner	}	Kompagnichefer,
1 Kaptajn af Reserven		
4 Premierløjtnanter,		
2 Løjtnanter af Reserven,		
Sekondløjtnanter,		
1 Overofficiant,		
8 Officianter,		
5 Sergenter af Reserven, tjenstgørende		
Kornetter,		
Korporaler,		
1 Haandværker, Magasinformalter.		

Ved den anden Bataillons Kompagnier er ansat:

1 Kaptajn	}	Kompagnichefer,
2 Kaptajner af Reserven		
2 Premierløjtnanter,		
4 Løjtnanter af Reserven,		
Sekondløjtnanter,		
1 Overofficiant,		
5 Officianter,		
7 Sergenter af Reserven, hvoraf 4 tjenstgørende,		
Kornetter,		
Korporaler.		

§ 76.

Chefen for Reservepionerbataillonen er en af de i §§ 78 og 79 opførte Oberster eller Oberstløjtnanter. Hans Stab bestaar af:

- 1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

- 3 Kaptajner af Reserven, Kompagnichefer,
- 4 Løjtnanter af Reserven,
- Sekondløjtnanter,
- 1 Officiant,
- 12 Sergenter af Reserven,
- Kornetter,
- Korporaler.

§ 77.

Chefen for Telegrafbataillonen er Oberst eller Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Stabsofficiant, Regnskabsfører,
- 1 Overofficiant, Skriver,
- 1 Tekniker, Lærer i Radiotelegrafi,
- 1 Haandværker, Magasinformalter.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

2 Kaptajner	}	Kompagnichefer,
2 Kaptajner af Reserven		
4 Premierløjtnanter,		
5 Løjtnanter af Reserven,		
Sekondløjtnanter,		
1 Overofficiant,		
8 Officianter,		
14 Sergenter af Reserven, hvoraf 5 tjenstgørende,		
Kornetter,		
Korporaler.		

§ 78.

Chefen for Ingeniørdirektionen er Oberst eller Oberstløjtnant.

Ved Direktionen er desuden ansat:

3 Kaptajner,	}	heraf 1 Materialforvalter,
2 Premierløjtnanter,		
2 Korpsofficianter af 2. Grad,		
1 Stabsofficiant		
2 Overofficianter.		

§ 79.

Desuden haves til Tjeneste af Ingeniørkorpset:

- 1 Oberst eller Oberstløjtnant,
- 3 Kaptajner,
- 2 Overofficianter.

Af Ingeniørkorpsets faste Officerer af Linien er 2 Oberster, 3 Oberstløjtnanter.

Af Ingeniørkorpsets Haandværkere er 1 Magasinforvalter af 1. Grad, 1 af 2. Grad.

Uddannelsen af værnepligtige ved Ingeniørtropperne.

§ 80.

De 320 Mand, der aarligt uddannes ved Ingeniørtropperne, møder i eet Hold. Uddannelsen foregaar ved Liniekompagnerne.

Den første Uddannelse varer i 200 Dage.

§ 81.

Udover de 200 Dage bliver til fortsat Tjeneste:

- a. 32 Befalingsmandselever i 355 Dage. De uddannes til Korporaler eller Kornetter.
- b. 50 menige i 210 Dage.

Flinke menige, der har vist sig egnede til Underkorporaler, men ikke er udtaget til Befalingsmandselever, kan forlods fritages for denne Tjeneste

i et Tal af indtil 5 pCt. af det paagældende Holds Styrke midt i Uddannelsesperioden, men kan dog deltage i den i § 15 nævnte Lodtrækning.

§ 82.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Korporals- og Kornetelever, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med tilfredsstillende Resultat, udnævnes ved Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 83.

De hjemsendte værnepligtige genindkaldes til fortsat Øvelse i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar 2 Gange, hver Gang i 20 Dage. Menige, der har ligget til fortsat Tjeneste som saadanne, fritages dog for den første Genindkaldelse.

Flyverkorpsset.

§ 84.

Flyverkorpsset bestaar af:

Ledelsen, der er underlagt Generalstaben, og
Flyveskolen.

§ 85.

Chefen for Flyverkorpsset er Oberst eller Oberstløjtnant.

Ved Korpsset er desuden ansat:

3 Kaptajner,

4 Premierløjtnanter,

1 Stabsofficiant,

2 Overofficianter,

1 Officiant,

5 Mekanikere, hvoraf 1 af 1. Grad, 2 af 2. Grad og 2 af 3. Grad.

I øvrigt tilgaar Personale fra Vaabnene m. v.

Til Uddannelse ved Flyverkorpsset udtages fortrinsvis de af de værnepligtige, der melder sig frivilligt dertil. De paagældende maa eventuelt underkaste sig noget ændrede Bestemmelser for Uddannelsestid, Genindkaldelser til fortsat Øvelse m. v.

Nærmere Bestemmelser træffes ved kongelig Anordning.

§ 86.

Til ved Mobilisering at erstatte Afgang af faste Befalingsmænd af Linien og Reserven fra Vaabnene til Flyverkorpsen haves:

- 4 Kaptajner af Reserven,
 16 Løjtnanter - — ,
 12 Sergenter - — ,

der holdes udover Tallet af de ved Vaabnene opførte.

Det tekniske Korps.

§ 87.

Ved det tekniske Korps er ansat:

- 1 Generalmajor, Generaltøjmester, Chef for Korpsen,
 1 Oberst, } Direktører,
 2 Oberstløjtnanter, }
 9 Kaptajner, hvoraf 4 Underdirektører,
 11 Premierløjtnanter,
 Sekondløjtnanter,
 3 Korpsofficerter af 1. Grad,
 5 Stabsofficerter,
 6 Overofficerter,
 10 Officerter,
 7 Teknikere:
 1 Overkonstruktør,
 2 Kemikere,
 4 Værkstedsingeniører,
 39 Haandværkere:
 8 Mekanikere, hvoraf 2 af 1. Grad, 3 af 2. Grad og 3 af
 3. Grad.
 22 Bøssmagere, hvoraf 6 af 1. Grad, 8 af 2. Grad og 8 af
 3. Grad.
 9 Sadelmagere, hvoraf 1 af 1. Grad, 4 af 2. Grad og 4 af
 3. Grad.
 Korporaler.

Personalet forretter Tjeneste dels ved Korpsen, dels ved Hærens andre Afdelinger og Institutioner.

De nærmere Bestemmelser om Korpsens Inddeling fastsættes ved kongelig Anordning.

Uddannelsen af værnepligtige ved det tekniske Korps.

§ 88.

De 90 Mand, der årligt uddannes ved det tekniske Korps, møder i 2 Hold.

Den første Uddannelse varer i 200 Dage.

§ 89.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Underkorporaler og menige kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Endvidere kan Korporaler tilgaa fra Vaabnene.

Sekondløjtnanter tilgaa fra Vaabnene.

§ 90.

De hjemsendte værnepligtige kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 28 Dage.

Hærens Skoler.

§ 91.

Hærens Skoler er:

Vaabnens Korporalskoler og Kornetskoler,

— Serjentskoler,

— Løjtnantsskoler,

Officersskolen,

Skydeskolen for Haandvaaben,

Gymnastikskolen,

Rideskolen,

Artilleriskydeskolen,

Pioner- og Telegrafskolen,

Flyveskolen.

Korporal- og Kornetskolerne.

§ 92.

Skolerne oprettes særskilt for hvert Vaaben eller for Dele deraf.

De nærmere Regler for Udtagelse af Eleverne og for Undervisningen m. m. fastsættes ved kongelig Anordning.

Serjentskolerne.

§ 93.

Serjentskolerne oprettes særskilt for hvert Vaaben eller for Dele deraf.

Skolernes Bestemmelse er at uddanne Serjenter af Reserven til det paagældende Vaaben.

§ 94.

I Skolerne optages Korporaler, der ønsker Uddannelse til Sergent af Reserven og anses for egnede dertil. De skal forpligte sig til efter Sergentskolens Afslutning at gøre Tjeneste ved Hæren i 1 Aar og — hvis de bestaar Skolen — derefter at staa til Raadighed i 6 Aar som Sergenter af Reserven.

Undervisningen varer i ca. 1 Aar og omfatter dels militære Fag, dels almindelige Skolefag og Fag, som kan blive af Betydning for Eleverne i det borgerlige Liv.

Undervisningen afsluttes med en Prøve.

De bestaaede Elever udnævnes til Sergenter af Reserven.

§ 95.

Som Chefer for og Lærere ved Skolerne kommanderes Befalingsmænd og ligestillede af de under Vaabnene og Korpserne opførte, ligesom der kan antages civile Lærere.

Løjtnantsskolerne.

§ 96.

Løjtnantsskolerne oprettes særskilt for hvert Vaaben eller for Dele deraf.

Skolernes Bestemmelse er at uddanne egnede Sekondløjtnanter, Sergenter af Reserven og Kornetter til Løjtnanter af Reserven.

Undervisningen varer i indtil $\frac{1}{2}$ Aar og efterfølges af nogen Tids praktisk Tjeneste ved Afdelingerne inden Udnævnelsen til Løjtnant af Reserven.

De nærmere Regler for Optagelse af Eleverne og for Undervisningen m. m. fastsættes ved kongelig Anordning.

Officersskolen.

§ 97.

Officersskolens Bestemmelse er at uddanne Befalingsmænd af Officiantgruppen og faste Officerer af Linien, Kaptajner af Reserven og Majorer samt at give faste Officerer af Linien en videre Uddannelse.

Skolen bestaar af 3 Klasser: Officiantklassen, Officersklassen og Specialklassen, samt af Kursus til Kaptajn af Reserven og Kursus til Major.

§ 98.

Officiantklassens Bestemmelse er at uddanne Officianter. Klassen er fælles for alle Vaaben.

Som Elever kan optages Sergenter af Reserven, der har forrettet praktisk Tjeneste i 2 Aar som saadanne, og som skønnes egnede til Officianter.

Undervisningen varer i ca. 1 Aar og omfatter dels militære Fag, dels almindelige Fag.

Den afsluttes med en Prøve.

§ 99.

I Officersklassen kan optages Befalingsmænd af Kornets- eller højere Grad, der enten har bestaaet en af Studentereksamens Linier og en ved kongelig Resolution fastsat Tillægsprøve eller en dertil svarende Prøve ved Officersskolen.

Klassens Formaal er at give Eleverne den Uddannelse, som bør fordres af de faste Officerer i Hærens Linie, særlig med Tjenesten ved Underafdelingerne for Øje.

Undervisningen i Klassen varer i ca. 1½ Aar og afsluttes med en Prøve.

Efter Afgangsprøven gives der, saa vidt Omstændighederne tillader det, de Elever, som har bestaaet Prøven, Adgang til Forsættelse til det Vaaben, i hvilket de ønsker fremtidig at tjene. De, som er af lavere Grad end Sekondløjtnant, udnævnes ved Afgangen til Sekondløjtnanter.

§ 100.

I Specialklassen kan optages faste Officerer af Linien.

Klassens Formaal er at give Eleverne en videregaaende Uddannelse.

Undervisningen i Klassen varer i indtil 3 Aar og afsluttes med Prøver i de enkelte Fag.

§ 101.

I Kursus til Kaptajn af Reserven kan optages Korpsofficerer, Premierløjtnanter, Stabsofficerer og Løjtnanter af Reserven med mindst 3 Aars Tjeneste i Graden, naar de skønnes at kunne blive egnede til Underafdelingschefer.

Formaalet er at bibringe Eleverne de almindelige militære Kundskaber, som er nødvendige for Underafdelingschefer.

Kursus varer i ca. 3 Maaneder.

§ 102.

I Kursus til Major kan optages Kaptajner af Reserven af Fodfolket og Artilleriet med mindst 3 Aars Tjeneste som saadanne, naar de skønnes at kunne blive egnede til Afdelingschefer.

Formaalet er at give Eleverne saadanne militære Kundskaber, der er nødvendige for Afdelingschefer.

Kursus varer i ca. 3 Maaneder.

§ 103.

Chefen for Officersskolen er Generalmajor, Oberst eller Oberstløjtnant. Han holdes udover Tallet af de ved Vaabnene opførte Officerer.

Af de ved Vaabnene opførte Befalingsmænd er afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

1 Kaptajn af Fodfolket,

1 Ritmester,

Skoleofficerer,

1 Kaptajn af Artilleriet,

4 Korpsofficerer af 2. Grad, Stabsofficerer eller Overofficerer, hvoraf 1 Regnskabsfører.

De øvrige Lærere er dels Befalingsmænd og ligestillede af Hær og Flaade, dels civile.

Desuden beordres et Antal Befalingsmænd til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Skydeskolen for Haandvaaben.

§ 104.

Skolens Bestemmelse er at fremme Færdigheden i Skydning og Ildledelse i Hæren og Flaaden og at uddanne Skydelærere.

§ 105.

Af de ved Fodfolket opførte Befalingsmænd er i Regelen afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst, Oberstløjtnant eller Kaptajn som Chef,
- 2 Kaptajner som Lærere,
- 2 Korpsofficerer af 2. Grad eller Stabsofficerer som Lærere, den ene tillige Regnskabsfører og Skriver.

I øvrigt beordres Befalingsmænd i fornøden Udstrækning til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Gymnastikskolen.

§ 106.

Skolens Bestemmelse er at fremme Færdigheden i Gymnastik i Hæren og Flaaden og at uddanne Gymnastiklærere.

§ 107.

Af de ved Vaabnene opførte Befalingsmænd er i Regelen afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst, Oberstløjtnant eller Kaptajn som Chef,
- 1 Kaptajn som Lærer,
- 1 Korpsofficer af 1. Grad,
- 1 Korpsofficer af 2. Grad eller Stabsofficer, } som Lærere, den ene til-
lige Regnskabsfører og
Skriver.

I øvrigt beordres Befalingsmænd i fornøden Udstrækning til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Rideskolen.

§ 108.

Skolens Bestemmelse er at fremme Ridefærdigheden og Kendskabet til Dyrlægefagene og Beslaglæren i Hæren og at uddanne Beridere og Beslagsmede.

§ 109.

Af de ved Rytteriet opførte Befalingsmænd er i Regelen afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst, Oberstløjtnant eller Ritmester som Chef,
- 1 Ritmester som Lærer,
- 2 Korpsofficerter af 2. Grad, Stabsofficerter eller Overofficerter som Lærere, den ene tillige Regnskabsfører og Skriver.

Desuden er 1 Overdyrlæge ansat ved Skolen som Lærer.

I øvrigt beordres Befalingsmænd i fornøden Udstrækning til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Artilleriskydeskolen.

§ 110.

Skolens Bestemmelse er at fremme Skydningens Teori og Skydefærdigheden i Artilleriet samt afholde Forsøg.

§ 111.

Af de ved Artilleriet opførte Befalingsmænd er i Regelen afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst eller Oberstløjtnant som Chef,
- 1 Oberstløjtnant som Lærer,
- 3 Kaptajner som Lærere,
- 2 Korpsofficerter af 2. Grad eller Stabsofficerter som Lærere, den ene tillige Regnskabsfører og Skriver.

I øvrigt beordres Befalingsmænd i fornøden Udstrækning til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Pioner- og Telegrafskolen.

§ 112.

Skolens Bestemmelse er at uddanne Ingeniørtroppersnes Befalingsmænd af Linien og Reserven, at afholde Kursus med Befalingsmænd af de øvrige Vaaben samt foretage Forsøg med Materiel for Ingeniørtropperne.

Skolen omfatter tillige Ingeniørtroppersnes Befalingsmandsskoler.

§ 113.

Af de ved Ingeniørkorpset opførte Befalingsmænd er som Regel afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst eller Oberstløjtnant som Chef,
- 2 Kaptajner som Lærere,
- 2 Overofficerter som Lærere, den ene tillige Regnskabsfører og Skriver.

I øvrigt beordres Befalingsmænd i fornøden Udstrækning til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Flyveskolen.

§ 114.

Skolens Bestemmelse er at uddanne frivillige af Vaabnene til Flyvere, Flyverobservatører og Bombekastere, at følge Flyvevæsenets Udvikling og at afholde Forsøg.

§ 115.

Af de ved Flyverkorpset opførte Befalingsmænd afgives det fornødne Personale til stadig Tjeneste ved Skolen.

Særlige Korps.**Forplejningskorpset.**

§ 116.

Forplejningskorpset bestaar af:

- Et Personale til den overordnede Intendanturtjeneste,
- — - Regnskabsføringen m. m.

§ 117.

Personalet til den overordnede Intendanturtjeneste omfatter:

- Chefen for Forplejningskorpset,
- 3 Stabsintendantur,
- 9 Overintendantur.

§ 118.

Personalet til Regnskabsføringen m. m. omfatter — foruden det Personale, der allerede er nævnt under Vaabnene m. v. — et fast Personale af Officiantgruppen, der holdes udover Tallet af det ved Vaabnene opførte, nemlig:

- 2 Korpsofficerer af 1. Grad,
- 3 Stabsofficerer,
- 3 Overofficerer,
- 3 Officerer,

} ved Intendanturer m. v.

Endvidere af værnepligtige:

- Reserveregnskabsførere,
- Korporaler,
- Underkorporaler,
- menige.

Det Personale af Officiantgruppen, der er Regnskabsførere ved Afdelingerne m. v., er i faglig Henseende underlagt Korpset.

*Korpsofficerer
mand
2. grad*

Uddannelsen af værnepligtige ved Forplejningskorpset.

§ 119.

De 40 Mand, der aarligt uddannes ved Forplejningskorpset, faar en første Uddannelse i 90 Dage.

Udover de 90 Dage bliver til fortsat Tjeneste i 125 Dage 19 Reserveregnskabsførerelever. De udnævnes til Korporaler og uddannes til Reserveregnskabsførere.

§ 120.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Underkorporaler og menige kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Korporaler, der har gennemgaaet Uddannelsen til Reserveregnskabsfører og findes egnede, kan udnævnes til Reserveregnskabsførere ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 121.

De hjemsendte værnepligtige kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 50 Dage.

Lægekorpset.

§ 122.

Lægekorpset bestaar af:

Lægepersonalet og
Sundhedstropperne.

§ 123.

Lægepersonalet omfatter:

Chefen for Lægekorpset,
4 Stabslæger,
24 Overlæger,
Reservelæger,
Underlæger,
menige.

§ 124.

Sundhedstropperne er bestemt til Tjeneste ved Sygehuse, Ambulancer og Lazaretter og som Hjælpere for Lægerne ved Aidelingerne.

Ved Sundhedstropperne er ansat et fast Personale af Fodfolket, der stilige er ansat ved Arbejdstropperne (se § 139).

Desuden bestaar Sundhedstropperne af:

Korporaler,
Underkorporaler,
menige.

Uddannelsen af værnepligtigt Lægepersonale.

§ 125.

Værnepligtige, der uddannes til Lægetjeneste, er til Tjeheste i indtil 6 Maaneder.

Efter en første militær og forberedende faglig Uddannelse udnævnes de til Underlæger og uddannes videre som saadanne.

§ 126.

Underlæger, der har bestaaet Lægeeksamen, og som findes egnede, kan udnævnes til Reservelæger ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 127.

De hjemsendte værnepligtige kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 28 Dage.

Uddannelsen af værnepligtige ved Sundhedstropperne.

§ 128.

De 90 Mand, der aarligt uddannes ved Sundhedstropperne, ligger til Tjeneste i 210 Dage.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler eller til Korporaler ved Genindkaldelse.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler.

§ 129.

De hjemsendte værnepligtige kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 40 Dage.

§ 130.

Foruden de værnepligtige, der uddannes ved Sundhedstropperne, skal en Del af Afdelingernes og Arbejdstropperens Mandskab uddannes som Sygehjælpere og som Sygebærere.

§ 131.

Til Hjælp ved Sygeplejen i Hæren haves Sygeplejersker.

Dyrlægekorpsset.

§ 132.

Dyrlægekorpsset bestaar af:

Dyrlægepersonalet og
Haandværkere.

§ 133.

Dyrlægepersonalet omfatter:
 Chefen for Dyrlægekorpsset,
 7 Overdyrlæger,
 Reservedyrlæger,
 Underdyrlæger,
 menige.

§ 134.

Haandværkerne omfatter:
 12 Beslagsmede, hvoraf 2 af 1. Grad, 5 af 2. Grad og 5 af 3. Grad.

Uddannelsen af værnepligtige ved Dyrlægekorpsset.

§ 135.

Værnepligtige, der uddannes til Dyrlægetjeneste, er til Tjeneste i indtil 6 Maaneder.

Efter en første militær og forberedende faglig Uddannelse udnævnes de til Underdyrlæger og uddannes videre som saadanne.

§ 136.

Underdyrlæger, der findes egnede, kan udnævnes til Reservedyrlæger ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 137.

De hjemsendte værnepligtige kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 28 Dage.

Auditørkorpsset.

§ 138.

Auditørkorpsset, der er fælles for Hæren og Flaaden, bestaar af:

- 1 Overauditør,
- 5 Auditører.

Af Auditørerne er 1 Kancellist hos Overauditøren.

Overauditøren og 1 af Auditørerne gør tillige Tjeneste ved Søværnet.

Arbejdstropperne.

§ 139.

Ved Arbejdstropperne er af de under Fodfolket opførte Befalingsmænd ansat:

- 2 Kaptajner, Chefer for Depoterne,
- 2 Korpsofficeranter af 1. Grad, Depotforvaltere,
- 2 — af 2. Grad eller Stabsofficeranter.

Personalet er tillige ansat ved Sundhedstropperne (jfr. § 124).

§ 140.

Værnepligtige, der indkaldes til Arbejdstropperne, er til Tjeneste i indtil 200 Dage.

Øvrigt Mandskab faar Arbejdstropperne fra Hærens Afdelinger (jfr. §§ 18 og 43).

Det Mandskab af Arbejdstropperne, der er bestemt til Sygebærere ved Ambulancerne, kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 14 Dage.

Tilgang, Afgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse af Befalingsmænd og ligestillede m. fl. i Fredstid.

§ 141.

Ingen kan udnævnes til Befalingsmand i Hæren uden først at være blevet vaabenøvet ved den som menig.

Værnepligtige Befalingsmænd.

§ 142.

Underkorporaler udnævnes af Afdelingens Chef.

§ 143.

Korporaler udnævnes og tages til Tjeneste af Afdelingens Chef. Korporaler, der er taget til Tjeneste for en bestemt Tid, kan kun med Ministerens Samtykke hjemsendes mod deres Ønske før Udløbet af denne Tid.

§ 144.

Korsetter udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 145.

Sekondløjtnanter udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

Til Sekondløjtnanter kan foruden de Korsetter, der er nævnt i §§ 45, 48, 57, 71 og 82, og Befalingsmænd, der har bestaaet Afgangsprøven fra Officerssskolens Officersklasse (se § 99), udnævnes Sergenter af Reserven, der har gennemgaaet en Kornetskole med tilfredsstillende Resultat, eller som er Militærflyvere og har gennemgaaet en særlig Uddannelse ved Flyvevæsenet med tilfredsstillende Resultat.

Faste Underofficerer af Reserven.

§ 146.

Sergenter af Reserven udnævnes, tages til Tjeneste og afskediges af Ministeren.

Til Sergenter af Reserven kan udnævnes Korporaler, der har gennemgaaet en Sergentskole med tilfredsstillende Resultat (jfr. § 94).

Officierer, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Nummer som Sergent af Reserven, men beholder Grad som Officiant.

§ 147.

Sergenter af Reserven er pligtige til for deres Uddannelses Skyld at gøre Tjeneste ved Hæren — foruden 1 Aars Tjeneste umiddelbart efter Afslutningen af Sergentskolen (jfr. § 94) — i indtil 30 Dage aarligt paa Tider, der fastsættes af Ministeren, og i øvrigt, naar denne skønner det nødvendigt af Hensyn til Hærens Overgang til Krigsfod.

§ 148.

Sergenter af Reserven afskediges senest, naar de har fyldt 40 Aar.

Faste Befalingsmænd af Officiantgruppen.

§ 149.

Korpsofficierer, Stabsofficianter og ligestillede udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen. Overofficianter, Officianter og ligestillede af Ministeren.

§ 150.

Til Officianter kan udnævnes Sergenter af Reserven i Vaabnet, der har gennemgaaet Officersskolens Officiantklasse med tilfredsstillende Resultat.

Udnævnelsen finder Sted i den ved Afgangsprøven bestemte Rækkefølge.

§ 151.

Til Overofficianter kan forfremmes Officianter af Vaabnet med mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne.

Forfremmelserne sker enten ved Valg eller efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse; mellem to Valgforfremmelser skal der mindst være 4 Forfremmelser efter Aldersorden.

§ 152.

Til Stabsofficianter kan forfremmes Overofficianter af Vaabnet med mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne.

Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 153.

Til Korpsofficianter af 2. Grad kan forfremmes Stabsofficianter.

Til Korpsofficianter af 1. Grad kan forfremmes Korpsofficianter af 2. Grad eller Stabsofficianter.

Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 154.

I Generalstaben, Flyverkorpsset, det tekniske Korps og Forplejningskorpsset besættes Officiantpladserne med Officianter af Vaabnene med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden, de øvrige Pladser for Befalingsmænd af Officiantgruppen med Befalingsmænd af Vaabnernes Officiantgrupper eller ved Forfremmelse indenfor Generalstaben (Korpsset).

De Befalingsmænd af Officiantgruppen og ligestillede, der ansættes til stadig Tjeneste ved Hærens Skoler, bliver i Nummer ved deres Vaaben og deltager i Forfremmelsen ved dette.

§ 155.

Ingen Befalingsmand kan forfremmes til Officiant, naar han har fyldt 32 Aar.

Officianter, der har fyldt 55 Aar, Overofficianter og Stabsofficianter, der har fyldt 60 Aar, og Korpsofficianter, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Officianter, der har fyldt 52 Aar, Overofficianter og Stabsofficianter, der har fyldt 56 Aar, og Korpsofficianter, der har fyldt 60 Aar, kan forlange Afsked eller kan afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Befalingsmænd af Officiantgruppen kan endvidere efter egen Begæring, hvis det af tjenstlige Grunde anses for ønskeligt, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven, naar de samtidig ansættes i Reserven (jfr. §§ 146, 170 og 171).

Faste Officerer af Linien.

§ 156.

Faste Officerer af Linien udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 157.

Til Premierløjtnanter kan udnævnes Befalingsmænd, der efter at have bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens Officersklasse har gjort $\frac{1}{2}$ Aars Tjeneste som Befalingsmænd.

Udnævnelsen finder Sted i den ved Afgangsprøven bestemte Rækkefølge.

§ 158.

Til Kaptajner (Ritmestre) kan de Premierløjtnanter af Vaabnet forfremmes, der har tjent i mindst 4 Aar som Premierløjtnant.

Forfremmelserne sker enten ved Valg eller efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse; mellem 10 Valgforfremmelser skal der være mindst 4 Forfremmelser efter Aldersorden.

§ 159.

Til Oberstløjtnanter kan de Kaptajner (Ritmestre) af Vaabnet forfremmes, der har tjent i mindst 4 Aar som Kaptajn (Ritmester).

Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 160.

Til Oberster kan Oberstløjtnanter af Vaabnet forfremmes.
Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 161.

Til Generalmajorer kan Oberster af alle Vaaben forfremmes.
Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 162.

Til Generalløjtnant kan Generalmajorer forfremmes.
Forfremmelsen sker ved Valg.

§ 163.

De Premierløjtnanter, der ansættes ved Generalstaben, skal have gjort mindst 2 Aars Tjeneste som Premierløjtnant i deres Vaaben .

Kaptajns- og Oberstløjtnantspladserne i Generalstaben besættes med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden.

De øvrige Officerspladser i Generalstaben besættes enten med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader eller ved Forfremmelse indenfor Generalstaben.

I øvrigt deltager de ved Generalstaben ansatte Officerer i Forfremmelsen i deres Vaaben. Ved Forfremmelse til Kaptajn og Oberstløjtnant gaar de atter tilbage til dette.

§ 164.

Pladserne i Kongens Adjutantstab og som Adjutanter hos Kronprinsen og andre Prinser af det kongelige Hus besættes af Kongen.

De Kaptajner og Ritmestre, som er Adjutanter hos Kongen, kan blive i deres Stillinger efter at være forfremmet til Oberstløjtnant.

§ 165.

Officerspladserne i Flyverkorpsen besættes enten med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader eller ved Forfremmelse indenfor Korpsen.

De Officerer i Korpsen, der ikke forfremmes indenfor dette, deltager i Forfremmelsen i deres Vaaben og afgaar ved Forfremmelsen til dette.

§ 166.

De Premierløjtnanter, der ansættes ved det tekniske Korps, skal have gjort mindst 2 Aars Tjeneste som Premierløjtnant i deres Vaaben.

Kaptajns-, Oberstløjtnants- og Oberstpladserne besættes enten med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader eller ved Forfremmelse indenfor Korpsen.

Pladsen som Generaltøjmaster besættes ved Forfremmelse af en Oberst eller Oberstløjtnant i eller udenfor Korpsen.

De Officerer i Korpsen, der ikke forfremmes indenfor dette, deltager i Forfremmelsen i deres Vaaben og afgaar ved Forfremmelsen til dette.

§ 167.

De Officerer og ligestillede, der ansættes til stadig Tjeneste ved Hærens Skoler, bliver i Nummer ved deres Vaaben og deltager i Forfremmelsen ved dette.

Cheferne for Officersskolen, Skydeskolerne, Gymnastikskolen, Ride-skolen, Pioner- og Telegrafskolen og Flyveskolen udnævnes af Kongen. De kan blive i disse Stillinger i alt i 10 Aar.

§ 168.

Ingen Befalingsmand kan forfremmes til Premierløjtnant, naar han har fyldt 32 Aar.

Premierløjtnanter, der har fyldt 45 Aar, Kaptajner (Ritmestre), der har fyldt 55 Aar, Oberstløjtnanter og Oberster, der har fyldt 65 Aar, og Generalmajorer og Generalløjtnanter, der har fyldt 70 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Premierløjtnanter, der har fyldt 42 Aar, Kaptajner (Ritmestre), der har fyldt 52 Aar, Oberstløjtnanter og Oberster, der har fyldt 60 Aar, og Generalmajorer og Generalløjtnanter, der har fyldt 65 Aar, kan forlange Afsked eller kan afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Premierløjtnanter, Kaptajner og Oberstløjtnanter kan endvidere efter egen Begæring, hvis det af tjenstlige Grunde anses for ønskeligt, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven, naar de samtidig ansættes i Reserven (jfr. §§ 170—172).

Faste Officerer af Reserven.

§ 169.

Faste Officerer af Reserven af Kaptajns- eller højere Grad udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen, Løjtnanter af Reserven af Ministeren.

Udnævnelse til fast Officer af Reserven kan kun finde Sted efter den paagældendes eget Ønske.

De faste Officerer af Reserven er pligtige til for deres Uddannelses Skyld at gøre Tjeneste ved Hæren i indtil 30 Dage aarligt paa Tider, der fastsættes af Ministeren, og i øvrigt, naar denne skønner det nødvendigt af Hensyn til Hærens Overgang til Krigsfod.

Majorer og Kaptajner af Reserven er desuden pligtige til at udføre den administrative Tjeneste, som deres Chefsstilling eller lignende medfører.

§ 170.

Til Løjtnanter af Reserven kan udnævnes Sekondløjtnanter, Sergenter af Reserven og Kornetter, der har gennemgaaet en Løjtnantskole med tilfredsstillende Resultat, samt Officianter.

Premierløjtnanter, Stabsofficianter og Overofficianter, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Løjtnantsnummer i Reserven, men beholder Grad som Premierløjtnant (Stabsofficiant, Overofficiant).

§ 171.

Til Kaptajner af Reserven kan — om fornødent efter Gen-
nemgang af det i 2det Stykke nævnte Kursus — udnævnes Korpsofficerer,
Premierløjtnanter og Stabsofficerer, afskedigede fra Linien — Premier-
løjtnanter og Stabsofficerer efter mindst 4 Aars Tjeneste i Graden.

Løjtnanter af Reserven, som har gennemgaaet Kursus til Kaptajn af
Reserven og har mindst 4 Aars Tjeneste i Graden, kan ved Valg forfremmes
til Kaptajner af Reserven.

Kaptajner, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Kaptajnsnummer i
Reserven, men beholder Grad som Kaptajn.

§ 172.

Til Majorer kan udnævnes Kaptajner, afskedigede fra Linien, efter
mindst 4 Aars Tjeneste i Graden.

Kaptajner af Reserven, som har gennemgaaet Kursus til Major og har
mindst 4 Aars Tjeneste i Graden, kan ved Valg forfremmes til Majorer.

Oberstløjtnanter, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Majorsnum-
mer, men beholder Grad som Oberstløjtnant.

§ 173.

Løjtnanter af Reserven afskediges, naar de har fyldt 50 Aar.

Kaptajner af Reserven afskediges, naar de har fyldt 60 Aar.

Majorer afskediges, naar de har fyldt 65 Aar.

Hærens Musikere.

§ 174.

Til Musikere af 4. Grad kan efter 3 Maaneders Provetid ud-
nævnes frivillige, der har fyldt 17 Aar.

Musikere af 4. Grad, der er under 18 Aar gamle, er menige.

Til Musikere af 3. og 2. Grad kan forfremmes henholdsvis Mu-
sikere af 4. og 3. Grad.

Forfremmelserne sker ved Valg blandt de faste Musikere ved det
Vaaben, hvor Pladsen er ledig.

Til Musikere af 1. Grad kan udnævnes faste Musikere ved det
Vaaben, hvor Pladsen er ledig.

Musikere af 1. Grad kan efter 4 Aars Tjeneste i Graden ligestilles med
Korpsofficerer af 2. Grad.

Musikere af 4. Grad kan efter 3 Aars Tjeneste i Graden faa Karakter
som Musikere af 3. Grad.

§ 175.

Foruden til Tjeneste i Musikkorpset uddannes og anvendes de faste
Musikere til Tjeneste som Signalblæsere samt efter Ministerens Bestem-
melse til anden Tjeneste ved Afdelingerne.

§ 176.

Faste Musikere afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 52 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

§ 177.

Ved Afdelinger, der ikke faar det fornødne Antal Signalblæsere fra faste og værnepligtige Musikere, uddannes menige til Signalblæsning.

Teknisk Personale.

§ 178.

Pladserne som faste Haandværkere i det tekniske Korps og Ingeniørkorpset besættes med dertil egnede Personer af Hæren, Søværnet eller civile.

De afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

§ 179.

De Pladser i Hæren, der fordrer særlig Uddannelse som Teknikere, besættes med dertil egnede Personer af Hæren, Søværnet eller civile.

De afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

De udnævnes og afskediges af Kongen.

Forplejningskorpset.

§ 180.

Underkorporaler udnævnes af Chefen for Forplejningskorpset. Korporaler udnævnes og tages til Tjeneste af Chefen for Forplejningskorpset.

§ 181.

Reserveregnskabsførere udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 182.

Til Overintendantter udnævnes ordentligvis faste Befalingsmænd af Premierløjtnants- eller højere Grad, der har gennemgaaet en dertil sigtende Uddannelse paa Officersskolen (jfr. § 100).

Udnævnelserne sker ved Valg blandt dem, der ønsker Udnævnelse.

§ 183.

Til Stabsintendantter kan Overintendantter forfremmes ved Valg.

Til Chef for Forplejningskorpset kan udnævnes en Stabs- eller Overintendant.

Overintendanter, Stabsintendanter og Chefen for Forplejningskorpset udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 184.

Overintendanter og Stabsintendanter afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, Chefen for Forplejningskorpset, naar han har fyldt 70 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven. De kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar — Chefen for Forplejningskorpset dog først, naar han har fyldt 65 Aar —, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Lægekorpset.

§ 185.

Underkorporaler af Sundhedstropperne udnævnes af Chefen for Lægekorpset.

Korporaler af Sundhedstropperne udnævnes og tages til Tjeneste af Chefen for Lægekorpset.

§ 186.

Underlæger udnævnes af Chefen for Lægekorpset.

§ 187

Reservelæger udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 188.

Til Overlæger kan udnævnes Reservelæger og Underlæger, der har bestaaet Lægeeksamen.

Udnævnelserne sker ved Valg.

Til Stabslæger kan Overlæger med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden forfremmes ved Valg.

Til Chef for Lægekorpset kan udnævnes en Stabslæge eller Overlæge.

Overlæger, Stabslæger og Chefen for Lægekorpset udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 189.

Overlæger og Stabslæger afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, Chefen for Lægekorpset, naar han har fyldt 70 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven. De kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar — Chefen for Lægekorpset dog først, naar han har fyldt 65 Aar —, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Dyrlægekorpset.

§ 190.

For Antagelse og Afskedigelse af Beslagsmede gælder de samme Bestemmelser som for Haandværkere af det tekniske Korps (se § 178).

§ 191.

Underdyrlæger udnævnes af Chefen for Dyrlægekorpset.

§ 192.

Reservedyrlæger udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 193.

Til Overdyrlæger kan udnævnes Reservedyrlæger og Underdyrlæger. Udnævnelserne sker ved Valg.

Til Chef for Dyrlægekorpset kan udnævnes en Overdyrlæge.

Overdyrlæger og Chefen for Dyrlægekorpset udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 194.

Overdyrlæger afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, Chefen for Dyrlægekorpset, naar han har fyldt 70 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven. De kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar — Chefen for Dyrlægekorpset dog først, naar han har fyldt 65 Aar —, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Auditørkorpset.

§ 195.

Til Auditører og til Overauditør kan udnævnes Kandidater, der har bestaaet juridisk Embedseksamen med bedste Karakter.

De udnævnes og afskediges af Kongen.

Forfremmelsesbedømmelser.

§ 196.

Der affattes hvert Aar Forfremmelsesbedømmelser saaledes:

- af Kompagni- og ligestillede og højere Chefer for de tjenstgørende faste Befalingsmænd, der er ansat under deres Befaling,
- af Generalinspektørerne for Vaabnene for de tjenstgørende faste Befalingsmænd, der hører til det paagældende Vaaben, uanset om de er ansat udenfor dette,
- af Chefen for Generalstaben for de tjenstgørende faste Befalingsmænd, der hører til Generalstaben,
- af Cheferne for Flyverkorpset, det tekniske Korps, Forplejnings-, Læge- og Dyrlægekorpset for de faste Befalingsmænd samt det med disse ligestillede Personale, der hører til det paagældende Korps.

§ 197.

Forfremmelsesbedømmelsen skal indeholde Oplysning om den paa-gældendes Egenskaber og om, hvorvidt han gør Fyldest i sin Stilling, er egnet til Forfremmelse eller i særlig Grad er egnet til Forfremmelse udenfor Aldersorden.

Almindelige Bestemmelser. •

§ 198.

Faste Befalingsmænd og ligestillede, som ikke har naaet den Alder, ved hvilken de skal afskediges, kan af en Aarsag, der ikke kan tilregnes dem selv, kun afskediges med 3 Maaneders Varsel. Efter Ministerens Bestemmelse kan de i disse 3 Maaneder sættes i overtalligt Nummer i deres Vaaben eller Korps. Afskediges de, medens de endnu er Værnepligt underkastet, indtræder de ved Genindkaldelse i den Grad, de havde ved Afskedigelsen.

§ 199.

Nærmere Regler vedrørende Befalingsmænds og ligestilledes Udnævnelse, Forfremmelse, Afskedigelse, Antagelse til Tjeneste, Hjemsendelse, Ansættelse og Forsættelse fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 200.

Befalingsmænds og ligestilledes Tjenestealder i deres Grad regnes fra Dagen for deres Udnævnelse (Forfremmelse) til Graden. Udnævnelsen (Forfremmelsen) kan ikke regnes fra en tidligere Dag end den, paa hvilken den er sket. Udnævnes (forfremmes) flere fra samme Dag, bestemmer Udnævnelse(r)nes (Forfremmelse(r)nes) Rækkefølge deres indbyrdes Aldersorden.

Disse Bestemmelser faar ingen Indflydelse paa Lønningsberegningen.

§ 201.

Ingen Befalingsmand eller ligestillet kan faa nogen anden Karakter end den, som hans Grad i Overensstemmelse med denne Lov medfører (se dog § 174).

§ 202.

Befalingsmænd og ligestillede kan faa Orlov i indtil 12 Maaneder, saaledes at de beholder deres Lønning, for saa vidt deres Tjeneste paa anden Maade kan besørges uden Udgift for Statskassen og uden Skade for Hæren. Kun, hvor Omstændighederne særlig taler derfor, og især, naar Befalingsmænd for deres militære Uddannelses Skyld opholder sig udenfor Landet, kan en længere Orlov gives dem paa de samme Vilkaar.

Orlov til den kommanderende General og Orlov for over 12 Maaneder til andre gives af Kongen

§ 203.

Befalingsmænd og ligestillede kan efter egen Begæring, efter Krigsministeriets Skøn i hvert enkelt Tilfælde, sættes u d e n f o r N u m m e r u d e n Lønning, i Reglen dog ikke udover 1 Aar. Under særlige Forhold kan Tilladelsen udstrækkes til at gælde for indtil 3 Aar. De beholder da deres Aldersorden og træder ordentligvis atter ind i deres Nummer i den samme Grad, naar der er Nummer ledigt. Men de kan ikke forfremmes, saa længe de staa udenfor Nummer, og heller ikke — naar de har staaet udenfor Nummer i 3 Aar — førend 1 Aar er forløbet, efter at de atter er traadt i Nummer.

Den Tid, i hvilken de har staaet udenfor Nummer, fradrages ved Beregning af Alderstillæg og Pension.

Befalingsmænd af Linien, der træder udenfor Nummer, kan træde midlertidigt i Nummer i Reserven, for saa vidt der er Nummer ledigt i denne (se §§ 147 og 169).

Tilladelse til at træde udenfor Nummer gives af den, der har udnævnt den paagældende.

Tilgang, Afgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse af Befalingsmænd og ligestillede m. fl. i Krigstid.

§ 204.

De i §§ 141—203 om Tilgang, Afgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse af Befalingsmænd og ligestillede i Fredstid givne Bestemmelser gælder ogsaa under Krigsforhold med de Forandringer, som indeholdes i de følgende Paragraffer.

§ 205.

Menige kan forfremmes til Korporaler, Korporaler til Officierer eller til Sekondløjtnanter, Sergenter af Reserven til Overofficierer eller til Løjtnanter af Reserven, Officierer til Stabsofficierer eller til Premierløjtnanter, Sekondløjtnanter, Overofficierer og Løjtnanter af Reserven til Premierløjtnanter.

Den Betingelse, der er stillet for visse Forfremmelser i Fredstid, at have gennemgaaet nogle af Hærens Skoler eller Kursus eller at have bestaaet Prøver ved disse, bortfalder.

Ligeledes bortfalder Bestemmelserne om:

- at visse Forfremmelser sker efter Aldersorden,
- at Befalingsmænd og ligestillede skal have tjent en vis Tid i deres Grad for at kunne forfremmes eller for at kunne forsættes til Generalstaben og andre Stabe, og
- at Befalingsmænd og ligestillede skal afskediges eller kan forlange Afsked, naar de har naaet en vis Alder.

I Generalstaben kan Kaptajns- og Oberstløjtnantspladserne besættes ved Forfremmelse indenfor selve Generalstaben.

§ 206.

Kongen kan give den kommanderende General og de Divisions- og Afdelingschefer, der er underlagt denne, R e t til — udover, hvad de ellers gældende Bestemmelser hjemler dem — undtagelsesvis at forfremme undergivne, der har vist udmærket Tapperhed og fortrinligt Forhold overfor Fjenden.

§ 207.

Befalingsmænd af R e s e r v e n kan ansættes som Befalingsmænd af Linien i nærmest tilsvarende Grad.

§ 208.

Ved Besættelsen af ledige Pladser tages de Bedømmelser særligt i Betragtning, som den kommanderende General og Divisions- og Afdelingscheferne giver om den af Befalingsmændene i F e l t e n udviste Duelighed.

Den for Fredstid fastsatte Indsendelse af Forfremmelsesbedømmelser bortfalder.

§ 209.

Vilkaar for Antagelse af midlertidigt, civilt Personale og for Indordning af dette mellem Hærens eget Personale fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 210.

Naar Hæren sættes paa Krigsfod, ophører O r l o v, og Befalingsmænd, der staar udenfor Nummer uden at være midlertidigt i Nummer i R e s e r v e n, træder atter ind i deres Nummer.

Frivillige Korps. Landstorm.

§ 211.

Frivillige Korps, der er organiserede og øvede saaledes, at de kan være Hæren til Støtte, kan knyttes til Hæren ved Overenskomst mellem Ministeren og de paagældende Korps.

§ 212.

I Krigstid dannes Landstormsaafdelinger, hvis Oprettelse skal være forberedt i Fredstid.

Landstormen dannes dels af ældre, uddannet Mandskab, der ikke anvendes paa anden Maade i Hær og Flåde, dels af værnepligtige, der ikke har faaet militær Uddannelse.

Som Befalingsmænd i Landstormen kan anvendes enten tidligere faste eller værnepligtige Befalingsmænd eller andre, der findes egnede dertil.

Hærens Heste.

§ 213.

Hærens Heste er: Officersrideheste og Stamheste.

Officersrideheste er tildelt Officerer som Tjenesteheste i følgende Antal:

Ministeren og Generalløjtnanten hver..... 3 Heste.

Direktøren for Krigsministeriet, Generalmajorer, Oberster og Oberstløjtnanter af Rytteriet og Generalstaben, Chefer for Fodfolksregimenter og Feltartilleriregimenter, Officerer i Kongens og Kronprinsens Adjutantstabe, hver 2 Heste.

2 Departementschefer i Krigsministeriet, de øvrige Oberster og Oberstløjtnanter af Linien, Kaptajner (Ritmestre) af Linien i Generalstaben, ved Fodfolkets Maskingeværkompagnier, i Rytteriet og Feltartilleriet, Premierløjtnanter af Linien i Generalstaben, Rytteriet og Feltartilleriet, Stabschefer og Adjutanter hos Generalinspektørerne, ved Regimenter og Liniebatalloner og 3 Kompagnichefer ved Ingeniørkorpset, hver 1 Hest.

Officererne ved det tekniske Korps har dog ikke Hest tildelt.

Af Stamheste haves:

Ved hvert Fodfolksregiment og ved Livgarden	14 Heste,
— — Rytterregiment	400 —
— — Feltartilleriregiment paa 5 Afdelinger	560 —
— — — — 4 —	460 —
— Ingeniørtropperne (islandske Heste)	6 —
— Trainafdelingen	32 —
— Officersskolen	15 —
— Rideskolen	20 —

Stamhestene ved Trainafdelingen, ved Officersskolen og ved Rideskolen er til stadig Tjeneste. Af Fodfolkets Stamheste er gennemsnitlig 90, af Rytteriets gennemsnitlig 650, af Feltartilleriets gennemsnitlig 760, af Ingeniørtropperne gennemsnitlig 3 udsat hos private Foderværter.

Depoter m. m.

§ 214.

I Fredstid skal der være tilfuff Foranstaltninger til Oprettelse af de ved Mobilisering fornødne:

Etapeafdelinger,
Pladskommandantskaber,

Arbejdsafdelinger,
 Depoter af Mandskab, Heste og Materiel,
 Ammunitionskolonner,
 Forplejningsmagasiner, Proviantkolonner, Kvægparker,
 Ambulancer og Lazaretter m. m.

Overgangsbestemmelser.

§ 215.

De af denne Lov følgende Forandringer i det bestaaende foretages, efterhaanden som Forholdene gør det muligt. Ministeren har at træffe de til Gennemførelsen af Loven nødvendige Foranstaltninger, som skal være gennemført indenfor et Tidsrum af 5 Aar.

§ 216.

Indskrænkning i Tallet af faste Befalingsmænd og lige-stillede foretages saa vidt muligt saaledes, at den ikke rammer enkelte Grupper i uforholdsmæssig Grad.

Ved Afskedigelse, der bliver nødvendige for at bringe Tallene ned til de efter den nye Ordning normerede, tages fornødent Hensyn til Forfremmelsesbedømmelserne.

De ved Kystartilleriregimentet ansatte faste Befalingsmænd og lige-stillede og de ved det tekniske Korps ansatte, der gør Tjeneste ved Kystartilleriregimentet, følger i den Udstrækning, Forholdene tillader, med Kystartilleriregimentet, naar dette lægges ind under Søværnet. De øvrige indgaar under samme Regler som Hærens øvrige Personale.

Indtil Tallene for de enkelte Grader i de enkelte Vaaben m. v. er bragt ned til de efter nærværende Lov normerede, bortfalder hver anden Forfremmelse til den paagældende Grad i det paagældende Vaaben eller Korps.

§ 217.

Overgangen til den nye Officiantgruppe foretages efter følgende Regler:

Korpsofficiant- og Stabsofficiantpladserne besættes med Stabssergenter — eventuelt Oversergenter — af Linien af de paagældende Vaaben eller Korps, de for Regnskabsførere bestemte Pladser dog i passende Udstrækning med Intendantter — eventuelt Overintendantter eller Underintendantter —, de til de nuværende Officiantstillinger svarende i passende Udstrækning med nuværende Officianter.

Overofficiant- og Officiantpladserne besættes med Stabssergenter, Oversergenter og Sergenter af Linien af de paagældende Vaaben eller Korps.

§ 218.

Sergenter af Linien, for hvilke der ved nærværende Lovs Ikrafttræden ikke bliver Pladser i den nye Officiantgruppe, kan midlertidig forblive som Sergenter af Linien med Bevarelse af deres Lønningsforhold — imod at et tilsvarende Antal Pladser for tjenstgørende Sergenter af

Reserven i Vaabnet holdes ledige — saa længe, indtil de sidstnævnte Pladser skal besættes med Elever, der tilgaar fra Sergentskolerne.

§ 219.

Som faste Befalingsmænd af Reserven kan de nuværende af de nærmest tilsvarende Grader ansættes, for saa vidt de er egnede, selv om de ikke har gennemgaaet den i nærværende Lov fastsatte Uddannelse.

De nuværende faste Underofficerer af Linien kan — hvis de anses for egnede dertil og ønsker det — ansættes eller træde i Nummer 1 Reserven efter de i nærværende Lovs §§ 146, 170 og 171 fastsatte Bestemmelser, idet Stabssergenter regnes lige med Korpsofficerer, Stabsofficerer eller Overofficerer, Oversergenter regnes lige med Officerer, og Sergenter lige med Sergenter af Reserven.

§ 220.

De nuværende Embedsmænd ved det tekniske Korps kan ansættes som Officerer af de tilsvarende Grader i Korpsen.

De Officerer eller andre Tjenestemænd, der beklæder Stillinger, som eiter nærværende Lov skal besættes med »Teknikere«, kan ansættes som saadanne.

Nuværende Overintendanten kan blive i de Stillinger, som fremtidig skal besættes paa den i § 182 nævnte Maade.

§ 221.

Den i Lov om Hærens Ordning af 30/10 1909, § 203, givne Bestemmelse, hvorefter der ved Afskedigelse af en Aarsag, der ikke kan tilregnes Je paa-gældende selv, skal gives ½ Aars Varsel (jfr. nærværende Lovs § 198), anvendes vedblivende i Overgangsperioden ved Afskedigelser, der skyldes Indskrænkning af Rammerne.

§ 222.

Værnepligtige, som ved Lovens Ikrafttræden føres i Nummer ved Afdelinger eller Korps af Hæren, vedbliver — for saa vidt de ikke overføres med Kystartilleriet til Søværnet — at føres i Nummer indtil deres Udslettelse af Rullen efter Værnepligtsloven. De kan om fornødent overføres til andre Afdelinger.

Ved de Vaaben eller Korps, hvor den værnepligtige Styrke er utilstrækkelig til at tilfredsstille Mobiliseringsbehovet efter den nye Ordning, kan, saa længe dette er Tilfældet — uanset Bestemmelserne i Værnepligtsloven —, ogsaa ældre Aargange end 16de anvendes til at fuldstændiggøre Krigstyrken.

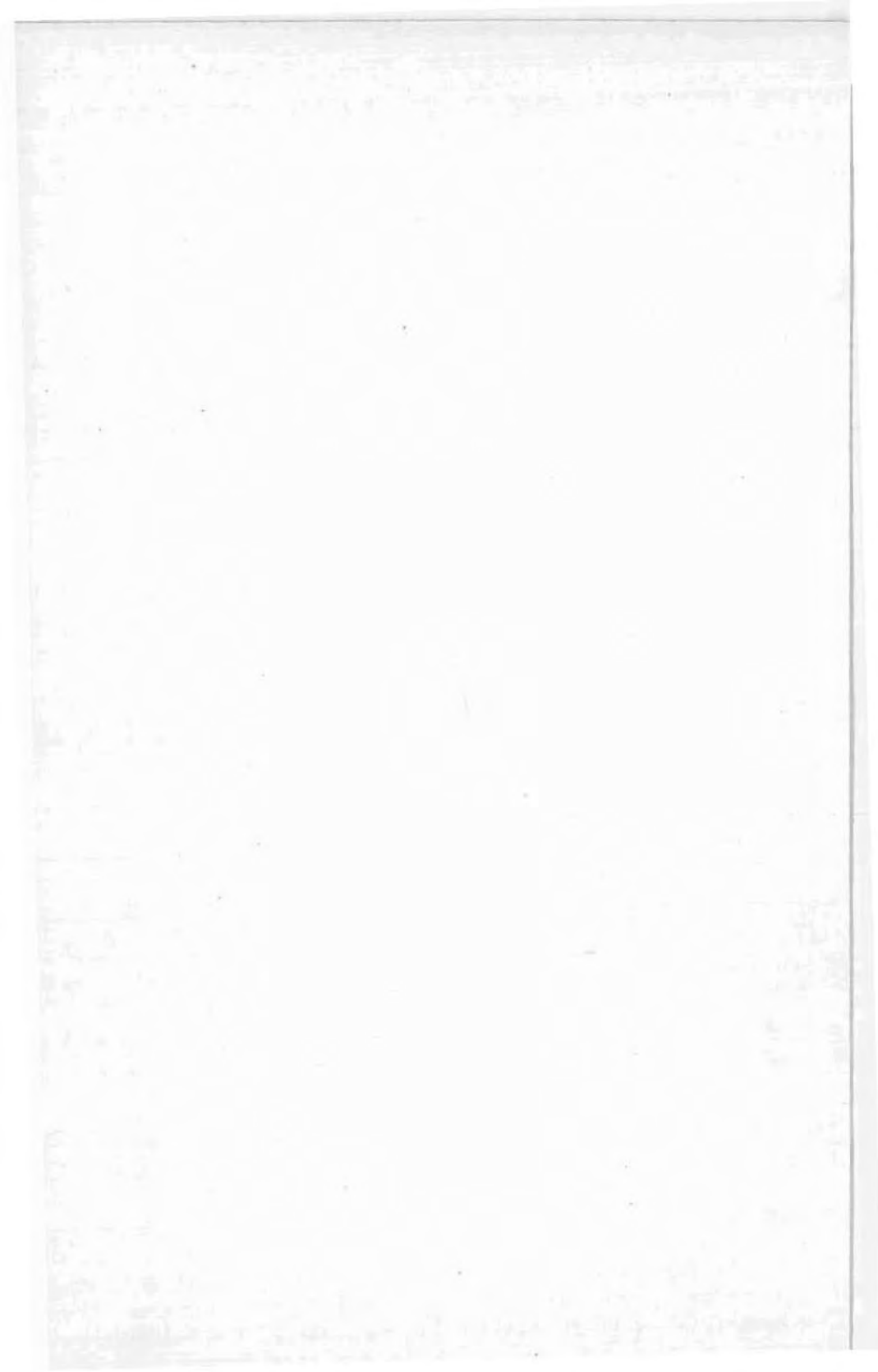
§ 223.

Ved Lovens Gennemførelse sættes Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909 og Lov om Hærens Musikere af 1. April 1911 med de Ændringer og Tilføjelser, der knytter sig hertil, ud af Kraft.

Love og Bestemmelser, der er sat ud af Kraft ved ovennævnte Love, vedbliver dog at være ude af Kraft.

§ 224.

Denne Lov træder i Kraft

Bemærkninger til Forslaget.

Til § 1.

Afvigelserne fra den nugældende Ordning er følgende:

De 2 Generalkommandoer er indskrænket til een. Den kommanderende General bliver designeret Overgeneral, ligesom den kommanderende General i I. Generalkommandodistrikt er det nu. Han maa i Fredstid af Hensyn til Forbindelsen med Ministeriet garnisonere i København, men det maa forudsættes, at han under truende Forhold tager Kommandoen over Hærens Hovedstyrke, der i Fredstid garnisonerer i Jylland.

Flyverkorpsset er tilføjet. Forskellen fra den nuværende Ordning er, at Flyverkorpsset faar sit eget, faste Administrations- og Lærerpersonele, der skilles ud fra Vaabnene og holdes ud over Tallet i disse — medens Eleverne som hidtil tilgaar fra Vaabnene —, og et væsentlig større Budget end nu.

Børnholms Væbning er bortfaldet som særligt Korps. Besparelsen herved beløber sig til ca. 90,000 Kr. aarlig.

Med Hensyn til Garnisoneringsforholdene maa det overlades Regeringen ligesom i 1909 at træffe en Ordning ved Forhandling med Kommunerne, hvorved Udgifterne for Staten indskrænkes til det mindst mulige.

Til §§ 3 og 5.

Der er foretaget en betydelig Indskrænkning i Antallet af faste Befalingsmænd af Linien, ikke alene som Følge af Hærens Formindskelse, men ogsaa ved de Dele af Hæren, der bibeholdes. Man beholder kun det Antal Liniebefalingsmænd, der er absolut nødvendigt af Hensyn til Uddannelsen af de værnepligtige, til Videreuddannelsen af Befalingsmændene paa Skoler, til den i Fredstid nødvendige Administration og til Besættelsen i Krig af de højere Kommandostillinger (fra Regimentschef opefter), som kun kan bestrides fyldestgørende af Officerer, der har gjort Militærtjenesten til deres Livskald.

Alle de andre Stillinger, der nu beklædes af faste Liniebefalingsmænd, besættes med faste Befalingsmænd af Reserven efter samme Princip som nu, altsaa med Folk, der kun er til Tjeneste 30 Dage om Aaret, d. v. s. under Mandskabets Genindkaldelser og under Instruktionskursus o. l. Dette fører til en betydelig Forøgelse af Reservebefalingsmændenes Antal, og de maa have en bedre Uddannelse end nu, mer da de er langt billigere end Liniebefalingsmænd, medfører denne Ordning en stor Besparelse.

De nuværende faste Underofficerer af Linien er afløst, de ældre af Befalingsmænd af Officiantgruppen, de yngre af tjenstgørende »Sergenter af Reserven» (se Bemærkningerne til § 7) og værnepligtige Befalingsmænd.

Et Befalingsmandskorps, der i Hovedsagen har samme Tjenesteomraade som de nuværende faste Underofficerer og rekruteres fra de samme Befolkningslag, kan ikke undværes, hverken ved Uddannelsen af de værnepligtige — hvis ikke denne Uddannelse skal forringes saa betydeligt, at Hærens Brugbarhed vil lide væsentlig derunder — eller til Bestridelsen af den Del af den daglige Tjeneste, der fordrer indgaaende Detailkendskab — til Dels Specialuddannelse —, Eriaring og Rutine, f. Eks. Vedligeholdelsen af Hærens kostbare Beholdninger, Kontortjenesten o. l. Men der har i Underofficerskorpset længe været Ønsker om at opnaa en bedre Stilling og Muligheder for at naa frem til noget højere Grader end nu.

Forslaget har i det væsentlige kunnet følge et heromt af Underofficersforeningernes Hovedorganisation i Marts 1921 fremsat Forslag, der uden at tilstræbe Sammensmeltning med Officerskorpset giver de foreslaaede Befalingsmænd af Officiantgruppen Rang med Officererne indtil mellem Premierløjtnants- og Kaptajnsgraden.

Af de foreslaaede Gradsbetegnelser svarer Graden »Officiant« nærmest til de nuværende ældre Sergenter og yngre Oversergenter, »Overofficiant« til de ældre Oversergenter og de yngre Stabssergenter, »Stabsofficiant« og »Korpsfficiant« til de ældre Stabssergenter og nuværende Officianter. En Del særlig af Korpsfficianterne og Stabsofficianterne er bestemt til at overtage Regnskabsførertjenesten i Stedet for de nuværende Intendanten. Af Korpsfficianterne er en Del, der beklæder visse, særlig betroede Stillinger, udskilt i en særlig Gruppe, »Korpsfficianter af 1. Grad«, medens de øvrige er »Korpsfficianter af 2. Grad«.

Lønningerne til Befalingsmændene af Officiantgruppen er iastal af Lønningsraadet.

De værnepligtige Befalingsmænd er de samme som nu, men ogsaa for deres Vedkommende medfører Svækkelsen af de faste Linierammer Krav om en forbedret Uddannelse, til Dels med en længere Tjenestetid end nu. Medens Korneteleverne nu ved Hovedvaabnet, Fodfolket, har et Aars forlænget Tjeneste ud over Rekruttiden, har Korporalseleverne kun 8 $\frac{1}{4}$ Maanedes forlænget Tjeneste, hvorved de kun kommer til at virke som Lærere for det følgende Aars Rekruthold i 2 Maaneder og ikke faar den særlig betydningsfulde Uddannelse som Førere under Fægtningsovelser i Marken. Forslaget giver dem samme forlængede Tjeneste som Korneteleverne, d. v. s. ved de fleste Vaaben ca. 1 Aar.

Den Minimums-Aldersgrænse, der nu er sat for Kornetteres Udnævnelser til Sekondløjtnant — 25 Aar —, er foreslaaet at bortfalde, da de med Sekondløjtnanter ligestillede Officianter kan udnævnes, inden de har naaet denne Alder.

Til § 6.

»Major« er traadt i Stedet for den nuværende Betegnelse »Oberstløjtnant af Reserven«.

Det er af Hensyn til Kommandoforholdene nødvendigt, at Linieofficererne, der maa forudsættes at have de fleste Forudsætninger for at kunne overtage en højere Kommandostilling i Indehaverens Forfald, rangerer over Reserveofficererne. Man har dog ikke villet ophæve Bestemmelsen i Hær-

loven af 1909 § 6 — selve Paragraffen er udgaaet, idet Rækkefølgen fremgaar af andre Paragraffer —, at de faste Befalingsmænd af Linien, der gaar over i samme Grad i Reserven, bevarer den i Linien opnaaede Aldersorden. Dette sker efter Forslaget ved, at de paagældende træder over i Reserven med Bibeholdelse af deres Grad fra Linien, f. Eks. en Oberstløjtnant i Majorsnummer, men med Bibeholdelse af Oberstløjtnantsgraden (se sidste Stykke i §§ 146, 170, 171 og 172).

Til § 7.

Af Bekostningshensyn har man ikke kunnet erstatte alle dem af de nuværende faste Underofficerer af Linien, som man — under Hensyn til det formindskede Antal Afdelinger og det formindskede Antal faste Liniebefalingsmænd indenfor disse — vilde faa Brug for, med Befalingsmænd af Officiantgruppen. En Del maa skaffes ad anden Vej. Desuden er det — som nævnt i Bemærkningerne til § 3 — nødvendigt at skaffe et betydeligt større Antal »faste Underofficerer af Reserven» end nu, og endelig maa man have et Gennemgangsled til Rekruteringen af Officiantgruppen. Disse tre Spørgsmaal er søgt løst under eet ved den i Forslagets §§ 94 og 98 omtalte Ordning.

Korporaler, som selv ønsker det og findes egnede, kan i et efter Behovet afpasset Antal gennemgaa en etaarig Sergentskole, hvorefter de bestaaede udnævnes til **Sergenter af Reserven**. Som Vederlag for den Undervisning, de har modtaget, og som er beregnet paa ogsaa at komme dem til Nytte i det civile Liv, skal alle, der har gennemgaaet Skolen, gøre 1 Aars Tjeneste ved Hæren, de ikke bestaaede som Korporaler, de bestaaede som Sergenter af Reserven. Efter dette Aars Forløb skal de af Sergenterne, der ønsker Uddannelse til Officiant og findes egnede, gøre endnu 1 Aars Tjeneste og kan da i et efter Behovet afpasset Antal optages i Officersskolens Officiantklasse for at gennemgaa Uddannelsen til Officiant. De øvrige Sergenter af Reserven hjemsendes med Forpligtelse til endnu i 6 Aar at staa til Hærens Raadighed og møde til 30 Dages Øvelse aarlig — hvorfor de modtager et aarligt Honorar og Indkommanderingstillæg under Øvelserne ligesom de faste Befalingsmænd af Reserven nu. Efter de 6 Aars Forløb er de — saafremt de ikke efter Ønske genansættes i ledige Sergentnumre i Reserven — stillede som andre værnepligtige, møder altsaa kun, naar disse genindkaldes, d. v. s. under normale Fredsforhold ikke mere, men paa Grund af den solide Uddannelse, de har faaet, kan man endnu i nogle Aar ved Mobilisering anvende dem i Stillinger, der i Krigstid bør besættes med Sergenter af Reserven. Derved har man kunnet indskrænke Tallet af dem, til hvilke man ellers skulde yde Honorar og Indkommanderingstillæg.

Til § 9.

Embedsmændene i det tekniske Korps — Generaltøjmasteren, Direktorer og Underdirektorer — er af praktiske Hensyn gjort til Officerer af de tilsvarende Grader, dog lønede som Embedsmændene nu. De hidtilværende Officianter gaar — i den Udstrækning, Forholdene tillader — enten over i den nye Officiantgruppe eller — for saa vidt deres Stillinger

fordrer særlig teknisk Uddannelse — over i den nye Gruppe: »Teknikere«.

Ved Forplejningskorpset er Intendanten og faste Underintendanten bortfaldet, da Regnskabsføringen overtages af de nye Befalingsmænd af Officiantgruppen.

Betegnelsen »Generalintendant« er erstattet med »Chefen for Forplejningskorpset« (ligestillet med Oberst).

Ved Lægekorpset (Dyrlægekorpset) er ligeledes Betegnelsen »Generallæge« (»Stabsdyrlæge«) erstattet med »Chefen for Lægekorpset« (»Dyrlægekorpset«), begge ligestillede med Oberst. Desuden er Betegnelsen »Korpslæge« (»Korpsdyrlæge«) for den laveste Grad bortfaldet, for at der ikke skal skabes Forvirring, idet »Korpsofficiant« er foreslaaet indført som Betegnelse for den højeste Grad i Officiantgruppen. I Stedet derfor er det foreslaaet at slaa Korpslæger (Korpsdyrlæger) — der kun have i ringe Antal, og hvis Tjeneste er den samme som Overlægerne (Overdyrlægerne) — sammen med disse til een Grad, der benævnes »Overlæge« (»Overdyrlæge«). Ordningen medfører ingen Udgiftsforøgelse af Betydning.

Af Musikerne bevares de faste Musikere af Linien ved Regimenterne i samme Omfang som nu. Den laveste Grad, der nu er ligestillet med Underkorporaler, bliver efter Forslaget ligestillet med Korporaler, da de kan gaa mange Aar i denne Grad. De nuværende faste Musikere af Reserven — en Institution, der har vist sig ikke at svare til Formaalet — og Musikelever er bortfaldet i Overensstemmelse med Underofficersforeningernes Hovedorganisations Forslag

Reserveregnskabsførere (nuværende Reservointendanten) er nødvendige i Krigstid og under større Øvelser ved Reserveafdelinger o. lign. — der ikke har Befalingsmænd af Officiantgruppen som Regnskabsførere i Fredstid —, da man ikke kan tage flere af Officiantgruppen end i Fredstid fra Kompagnierne o. lign. til Regnskabsførertjenesten. De nuværende Forplejningsassistenter er bortfaldet som overlødige.

Auditørernes ændrede Stilling er i Overensstemmelse med Lov om Retsplejen i Hæren og Søværnet. Betegnelsen »Generalauditør« er ændret til »Overauditør«.

Til § 11.

Med den foreslaaede Indkaldelse af Mandskab til Uddannelse og det sandsynlige aarlige Behov til Læge- og Dyrlægetjeneste og til Arbejdstropperne faar man ca. 6,700 Mand aarligt (efter nuværende Ordning ca. 11,500 Mand).

Forøgelsen ved Trainet og det tekniske Korps i Forhold til den nuværende Tilgang skyldes en Nedsættelse af Tjenestetiden til henimod det halve, idet man fordeler Tjenesten paa 2 lige store Hold aarligt. Dette kan gøres her, hvor den nuværende lange Tjenestetid ikke skyldes Hensynet til Mandskabets Uddannelse, men for en stor Del er Nyttetjeneste, og hvor man har Mandskab nok at tage af.

Med den foreslaaede Tilgang til de enkelte Vaaben og Korps kan Mobiliseringsbehøvet ved Vaabnene tilfredsstilles i Hovedsagen i

2.—12. Aargang, for Rytteriets Vedkommende i 2.—10. Aargang, medens der for Feltartilleriets Vedkommende vil medgaa endnu et Par Aargange til Ammunitionskolonner o. l. I de øvrige Aargange, der er til Rædighed, i Hovedsagen 13.—16., kan der skaffes en tilstrækkelig Erstatningsstyrke, ca. 30 pCt., ved Rytteriet noget mere, ved Feltartilleriet noget mindre.

Ved K o r p s e n e medgaar som Regel alle 16 Aargange til Krigsstyrken + en mindre Erstatningsstyrke, men de ældste Aargange kan anvendes bag Fronten.

Til §§ 12 og 13.

Efter Forslaget bliver Styrken paa Sjælland 33 pCt. af hele Hæren. Efter Folketal skulde Landsdelene Øst for Store Bælt yde ca. 42 pCt. af den samlede Rekruttilgang, men de Afdelinger, der skal rekruterer fra disse Landsdele, udgør kun godt 28 pCt. af Hæren. Ved en ligelig Udskrivning — som bør bevares — maa derfor et betydeligt Antal sjællandske værnepligtige uddannes ved Afdelinger i Jylland—Fyn.

Til § 15.

Udtagelsen af Befalingsmandselever er lidt ændret, idet man bør have Ret til at udtage de bedst egnede, selv om de ikke melder sig frivilligt.

Forslaget bevarer i o r t s a t T j e n e s t e for menige i omtrent samme Omfang som nu. Dette er ved en kort Uddannelse det eneste militært tilfredsstillende Middel til at have den absolut nødvendige, uddannede Styrke til Tjeneste hele Aaret rundt og derved tillige Mandskab til Pasning af Heste, Tilsyn med og Vedligeholdelse af Materiel m. m.

Til § 16.

Paragraffen indeholder en nærmere Udformning af Bestemmelsen i § 14, sidste Stykke, i den gældende Hærlov. En forberedende Uddannelse af Ungdommen inden Indtrædelsen i Hæren er af saa stor Værdi, at man i Hæren maa finde sig i at tage de Ulemper med, som et senere Møde af en Del af de værnepligtige medfører, og som, om fornødent, vil kunne formindskes ved, at man samler disse i særlige Underafdelinger. Forslaget medfører tillige en Besparelse, idet man f. Eks. for hver 1,000 Mand, der opnaar 1 Maanedes Afkortning i Uddannelsesstiden, sparer ca. 120,000 Kr.

Til § 17.

Paragraffen har faaet en Tilføjelse, idet det er ønskeligt at kunne udelukke menige, der efter de med dem gjorte Erfaringer kan befrygtes at ville øve en uheldig Indflydelse paa deres Kammerater, fra at bytte sig til at blive til fortsat Tjeneste.

Til § 18,

Efter den nugældende Hærlov skal værnepligtige, der paa Grund af Utjenstdygtighed til Vaabnens Tjeneste overføres til Trainet eller Arbejdstropperne, blive til Tjeneste i indtil 200 Dage fra Mødedagen at regne, hvis de er af Fodfolket, i indtil 1 Aar, hvis de er af andre Vaaben. Denne Forskel skønnes unødvendig, og alle de paagældende kan nøjes med 200 Dages Tjeneste.

Det foreslaas, at Afdelingerne faar Erstatning for al Afgang (af helt eller delvis tjenstdygtige, Afgang til Arbejdstropperne o. l.) og da i samme Rekruthold, hvis Afgangen falder paa et tidligt Tidspunkt af Uddannelsen, ellers i næste Hold.

Til § 19.

Der bør have Mulighed for at kunne genindkalde til fortsat Øvelse ogsaa de Arbejdssoldater, der er bestemte — og uddannede — til Sygebærere ved Ambulancerne, for at man kan faa Lejlighed til at holde Øvelser med Ambulancerne. Indkaldelsen vil kun faa et ringe Omfang.

Til § 21.

Da det ikke er sikkert, at man faar det fornødne Antal Korporaler, Kornetter m. fl. til at paatage sig frivillig Tjeneste, har man i Paragraffens sidste Stykke søgt at sikre sig Mulighed for at kunne omsætte Korporalslønninger til Kornetlønninger eller Sekondløjtnantslønninger og omvendt eller for at faa et mindre Antal, der efter et Aars frivillig Tjeneste er fundet brugbare, til at paatage sig yderligere Tjeneste ved at byde dem et Honorar, der maa være noget større end de ovenfor omtalte Maanedslønninger, eller endelig for i Stedet for manglende værnepligtige Befallingsmænd at kunne holde et forøget Antal Sergenter af Reserven til Tjeneste.

Naar man for disse sidstes Vedkommende har sat en Aldersgrænse af 30 Aar, er Hensigten dermed, at man vil hindre, at der skabes et nyt, stadigt tjenstgørende Underofficerskorps af Kapitulanter.

Til § 25 m. fl.

Der er her og i andre Paragraffer indsat Bestemmelser for Officiantgruppen, svarende til dem, der nu findes for Officerer.

Nugældende § 25,

der handler om Alarmeringsøvelser, er foreslaaet at bortfalde. Skulde disse Øvelser beholdes, maatte de udvides til at gælde for hele Landet, hvilket vilde medføre en ikke ubetydelig Udgiftsforøgelse. Ved deres Bortfalden spares i Gennemsnit ca. 200,000 Kr. aarligt.

Til § 26.

Efter den gældende Hærlov skal der i en 4-aarig Periode til større samlede Øvelser anvendes mindst 32 Dage. Dette Tal er i Forslaget sat ned til det halve og Bestemmelsen ændret saaledes, at der i hver 2-aarig Periode skal anvendes mindst 8 Dage til saadanne Øvelser. Genindkaldelserne til fortsat Øvelse vil neppe tillade mere, da en forholdsvis større Del af Indkaldelsesperioden end nu maa benyttes til at sammenarbejde de mindre Troppedel.

Til § 30.

Den nugældende Hærlovs § 28 bortfalder. Den deri omtalte Generalmajor anvendes nu som Kommandant i København. Tjenesten som saadan maa overtages af en af de i København garnisonerende Gene-

ralinspektører, hvis Stab da bør forøges med 2 Befalingsmænd af Officiantgruppen.

Til § 31.

Den Del af Generalstabens Personale, der bliver til Anvendelse ved Generalstabens Afdelinger efter Fradrag til Generalkommandoen, Divisionerne m. m., kan eksempelvis være:

ved Operationsafdelingen m. m.: 1 Oberst eller Obersiløjtnant, 4 Kaptajner, 5 Premierløjtnanter og 3 Befalingsmænd af Officiantgruppen, ved den topografiske Afdeling: 1 Oberst eller Oberstløjtnant, 3 Kaptajner, 2 Premierløjtnanter og 11 Befalingsmænd af Officiantgruppen.

Til § 32.

Antallet af Adjutanter i Kongens Adjutantstab er nedsat fra 3 til 2.

Til § 35.

Fodfolket formindskes efter Forslaget med Generalinspektøren, 1 Brigadestab, 3 Linieregimentsstabe, alle 5 Reserveregimentsstabe, 16 Linie- og 6 Reservebatailloner, og forøges med 8 Maskingeværkompagnier. Det samlede Antal Linie- og Reservebatailloner gaar ned fra 52 til 30.

Halvdelen af Bataillonerne og $\frac{3}{4}$ af Kompagnierne er Reserveformationer.

Ved Mobilisering opstilles Regimenterne paa 4 Batailloner, 1 Maskingeværkompagni og 1 Deling lette Morterer samt 1 Depot, Livgarden med 3 Batailloner, 1 Maskingeværkompagni og 1 Deling lette Morterer samt 1 Depot.

Ved Forlæggelsen af Hærens Hovedstyrke til Landsdelene Vest for Store Bælt bliver der 2 Fodfolksregimenter tilbage paa Sjælland.

Til § 36.

Ved et Linieregiments Stab haves nu 1 Kaptajn som Depotkommandør (har bl. a. Mobiliseringsforberedelsen under sig). Han foreslaas erstattet med 1 Kaptajn »til Raadighed«, der foruden som Depotkommandør kan anvendes til anden forefaldende Tjeneste indenfor Regimentet, f. Eks. til at erstatte en syg eller bortkommanderet Kompagnichef, for hvilken der ellers ikke vil være nogen Reserve indenfor Regimentet. I Krigstid overtager han Kommandoen over Depotet, der mindst faar 1 Bataillons Størrelse.

Den ene Stabsofficiant bør være til Raadighed til forskellig forefaldende Tjeneste indenfor Regimentet, den anden erstatter som »Depotofficiant« de nuværende Depotunderofficerer, af hvilke der findes en ved hver Liniebataillon.

Regimentets Musikkorps er sammensat som nu med den Ændring, at Musikerne af Reserven er bortfaldet (se Bemærkningerne til § 9). Det bliver altsaa paa 9 Musikere, hvortil kan komme i Fredstid indtil 5 værnepligtige Musikere, under Genindkaldelser og i Krigstid flere.

Til § 37.

En Liniebataillon har nu ved Kompagnierne 4 Kaptajner, 5 Pre-

mierløjtnanter og 26 faste Underofficerer af Linien, beregnet til Uddannelse af Rekrutter ved alle 4 Kompagnier hvert andet Aar.

Efter Forslaget er kun de 2 Linie-kompagnier beregnet paa at uddanne Rekrutter, men til Gengæld hvert Aar. De faar hvert: 1 Kaptajn, 1 Premierløjtnant, ca. 3 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Bataillonens 2 andre Kompagnier faar hvert 1 Overofficiant eller Officiant som »Kommandoofficiant« og Vaabenmester for Kompagniet selv og 2 Kompagnier af en Reservebataillon, med hvis Beholdninger det fører Tilsyn. Resten af det faste Personale af Linien maa regnes at være bortkommanderet.

I Vinterperioden, hvor der kun er Rekrutter ved 1—2 Kompagnier pr. Regiment, gør de Befalingsmænd, der ikke anvendes herved, Tjeneste som Lærere paa Korporal-, Kornet- og Sergentskoler, ved Mandskabet til fortsat Tjeneste eller gennemgaar selv Skydeskolen, Gymnastikskolen eller andre Uddannelsesanstalter.

Til § 38.

En Reservebataillons Personale er omtrent som en af de nuværende sjællandske Reservebatailloners. Den har dog 4 Sergenter færre, men kan paaregne nogle udtjente til Raadighed (jvfr. Bemærkningerne til § 7).

Naar Reservebataillonerne formeres under Genindkaldelser og ved Mobilisering, kan der finde en Udveksling Sted af Befalingsmænd mellem Linie- og Reservebataillonerne, saaledes at de bliver mere ensartede i Kampværdi.

Til §§ 39 og 40.

Livgardens Linierammer er bevaret i samme Styrke som nu, kun er der foretaget en mindre Omfordeling af dem, grundet paa, at der er opstillet et Maskingeværkompagni, og der er indført Befalingsmænd af Officiantgruppen og tjenstgørende Sergenter af Reserven, tilsammen ved begge Batailloners Kompagnier 28 imod 30 faste Underofficerer af Linien nu (nødvendigt af Hensyn til Vagttjenesten). Musikkorpset er af Besparelseshensyn indskrænket til 36 faste Musikere mod 43 nu.

Reserverammerne er forøget saaledes, at der kan opstilles en Regimentsstab og en tredje Bataillon ved Mobilisering.

Til § 41.

Et Maskingeværkompagni er regnet paa 16 — muligt dog kun 12 — tunge Maskingeværere i Krigstid.

Til § 42.

Anvendelsen af Personalet »desuden til Tjeneste af Fodfolket« fremgaar af Skema I.

Til §§ 43 og 44.

Fodfolksregimenternes Rekruttilgang er formindsket fra 7,900 til 3,850 Mand, altsaa med 4,050 Mand. Mødetiderne for de 2 Hold passer til

de sædvanlige Skiftedage. Den første Uddannelse er forkortet med 15 Dage.

Et Fodfolksregiment faar efter Forslaget 550 Rekrutter aarligt, hvoraf f. Eks. 440 i Sommerholdet (4 Kompagnier à 110 Mand), 110 i Vinterholdet (1 Kompagni — hvis Regimentet ligger delt i 2 Garnisoner, 2 Kompagnier med halv Styrke). Afgangen til Arbejdstropperne efter § 43, 4de Stykke, bliver indtil 8 Mand af hvert Hold.

Til Uddannelse ved Maskingeværkompagnierne paaregnes 30 Mand aarligt pr. Regiment, til Uddannelse (en kort Tid ved Feltartilleriet) i Betjening af lette (Skyttegravs) Morterer ca. 6 Mand. De kan efter Omstændighederne tages af Sommer- eller Vinterholdet.

Styrken af menige til fortsat Tjeneste bliver af hvert Hold ved et Regiment 70 Mand.

Styrken af Befalingsmandselever af Sommerholdet kan pr. Regiment sættes til 32 — af hvilke Korneteleverne uddannes i en fælles Skole for hele Fodfolket ligesom nu, medens de ca. 24 Korporalselever uddannes i en Korporalskole ved hver Division —, af Vinterholdet til ca. 8, af hvilke Korporalseleverne uddannes i en fælles Sommerkorporalskole for hele Fodfolket, mulig til Dels med Undervisning (de praktiske Øvelser) sammen med Kornetskolen. Der er i Forslaget givet Adgang til at oprette Kornetskole ogsaa for Vinterholdet.

Paa det Tidspunkt, hvor Styrken er svagest, i ca. 2 × 3 Maaneder af Aaret, har et Regiment 70 uddannede Soldater i Garnisonen. I København vil der komme til at garnisonere 1 Regiment (foruden Livgarden, der paa dette Tidspunkt har henved 200 Mand til Tjeneste*), og i de sønderjydske Landsdele, hvor der er tænkt at skulle garnisonere 2 Regimenter, vil der i den omtalte Periode være 140 uddannede Soldater. Styrkerne i København og i de sønderjydske Landsdele kan dog forøges noget ved, at Fodfolkets Kornetskole (ca. 60 Elever), Sommerkorporalskole (ca. 70 Elever) og Sergentskole (ca. 50 Elever) faar Garnison der. I København kan paa denne Maade Minimumsstyrken bringes op til ca. 200 Mand foruden Livgardens 200, i Sønderjylland til 350—400 Mand, hvortil kommer de specielle Vaabens Mandskab.

Til § 45.

Korporal- og Kornetskolerne tænkes at skulle være ca. 7 Maaneder, saa at de værnepligtige Befalingsmænd kan komme ud som Lærere paa hele Rekruttskolen for det følgende Aar. Hvert Rekrutkompagni faar derved ca. 5 Underkorporaler og ca. 2 Kornetter til Supplering af det i Bemærkningerne til § 37 nævnte faste Personale.

At Udnævnelsen til Korporal og Sekondløjtnant (jvfr. Bemærkningerne til § 3) finder Sted ved Genindkaldelse eller ved Antagelse til frivillig Tjeneste, er ingen væsentlig Ændring af den nugældende Ordning, men har visse praktiske Fordele.

*) I København ligger nu i den Periode, hvor Styrken er svagest, ca. 250 uddannede Soldater, foruden Livgardens ca. 200.

Til § 46.

Fodfolkets værnepligtige har nu 2 Genindkaldelser à 25 Dage og 1 à 6 Dage, i alt 56 Dage. Efter Forslaget faar de 2 Genindkaldelser à 28 Dage, i alt 56 Dage, idet den 6 Dages Genindkaldelse er fordelt paa de 2 andre. Linie- og Reservebataillonerne skulde derved kunne faa indkaldt Mandskab mindst hvert andet Aar.

Til §§ 47—49.

For at undgaa den lange fortsatte Tjeneste for Livgardens mænge — 350 Dage foruden de 150 Dages første Uddannelse — er man gaaet til en Indkaldelse af Livgardens Rekrutter i 2 lige store Hold à 215 Mand. Naar Befalingsmandseleverne og de kasserede m. v. gaar fra, vil man da i hvert Hold som Minimum have de 180 Mand, der er nødvendige til Livgardens Vagttjeneste.

De 2 Hold griber med 10 Maaneders (305 Dages) Tjenestetid ca. 4 Maaneder over hinanden, hvorved Rekrutternes første Uddannelse kan være nogenlunde fæstnet, inden de begynder paa Vagttjenesten.

Befalingsmandseleverne tænkes udtaget ca. 5 Maaneder efter Mødet som Rekrutter. Deres Uddannelse bliver som Fodfolksregimenternes Befalingsmandselevers og deres samlede Tjenestetid 17 Maaneder ligesom disses, og ligesom den er nu.

De 2 Genindkaldelser er nødvendige for at kunne formere Bataillonerne — om end med smaa Styrker — under de større Øvelser, men af Hensyn til den længere første Uddannelse er de kun sat til 20 Dage hver.

Den aarlige Rekruttillgangs Forøgelse fra 272 til 430 Mand vil give Mandskab nok til 3 Batailloner, hvortil Livgarden ogsaa tænkes udviklet ved Mobilisering (jfr. Bemærkningerne til §§ 39—40).

Til § 50.

Rytteriet formindskes efter Forslaget med 1 Regimentsstab, 6 Linie- og 1 Reserveeskadron. Det samlede Antal af Linie- og Reserveeskadroner gaar ned fra 16 til 9.

Trainafdelingen formindskes med 1 Kompagni, idet Kompagniet i Næstved ikke længere er nødvendigt til den formindskede Hærstyrke paa Sjælland, og man kan nøjes med 1 Kompagni til Styrken i Jylland.

Ved Mobilisering tænkes Reserveeskadronerne, der i Uddannelse og Hestebestand maa komme til at staa tilbage for Linieeskadronerne, udskilt af Regimenterne og hovedsagelig anvendt som Kolonnyeritteri.

Til § 51.

Stabschefen hos Generalinspektøren er foreslaaet at være af Vaabnet, ikke — som nu — af Generalstaben.

Til § 52.

Personalet ved et Rytterregiments Eskadroner er betydelig indskrænket i Forhold til det nuværende. Regimentet uddanner Rekrutter ved de 2 Linieeskadroner, der har Mandskab — en Tid 2 Hold — og Heste (deraf ca. 25 Remonter til Tilridning) til Tjeneste hele Aaret. Hver Eskadron faar

hertil: 1 Ritmester, 1—2 Premierløjtnanter, ca. 4 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Ved den 3. Eskadron haves 1 Ritmester (har tillige Ordningen af Udstationeringen af Regimentets Heste m. m.) og 1 Overofficiant eller Officiant som Kommando-officiant og Vaabenmester. Det øvrige Personale maa forudsættes bortkommanderet til anden Tjeneste, hvorved skal bemærkes, at Rytteriets Befalingsmandsskoler er i Virksomhed samtidig med, at Eskadronerne har Mandskab.

Til § 54.

Anvendelsen af Personalet »desuden til Tjeneste af Rytteriet« fremgaar af Skema II.

Til §§ 55—57.

Rytteriets Rekruttfgang er formindsket fra 420 til 300, altsaa med 120 Mand. Uddannelsestiden er sat ned fra 540 Dage — i Praksis bliver saa godt som alle til fortsat Tjeneste nu — til 425 Dage, for værnepligtige Befalingsmænd dog 500 Dage.

Rekrutterne tænkes indkaldt i Begyndelsen af August og hjemsendt efter Slutningen af de større Øvelser i Begyndelsen af Oktober det følgende Aar. Hver Linieeskadron faar 50 Rekrutter, et Regiment har altsaa ca. 100 Mand til Tjeneste Aaret rundt.

Befalingsmandseleverne — 10 pr. Regiment — tænkes efter ca. 5 Maaneders Rekruttid uddannet i ca. 7 Maaneder paa en for Rytteriet fælles Korporal- og Kornetskole, hvorefter de gør Tjeneste som Lærere paa det følgende Aars Rekruttskole i ca. 5 Maaneder indtil deres Hjemsendelse.

Til § 58.

Rytteriets Genindkaldelser er forøget fra 25 Dage til 28 Dage hver, ligesom Fodfolkets. Den noget længere Indkaldelsesperiode har særlig Betydning for Hestenes Træning inden Deltagelsen i de større Øvelser. Linieeskadronerne vil kunne formeres hvert Aar, Reserveeskadronerne hvert andet Aar.

Til § 59.

Medens Trainets Mandskab nu ligger 1 Aar til fortsat Tjeneste efter den første 60 Dages Uddannelse, er dette i Forslaget ændret til $\frac{1}{2}$ Aars fortsat Tjeneste for omtrent den dobbelte Styrke, hvorved man ved Indkaldelse i 2 lige store Hold faar omtrent det samme Antal til fortsat Tjeneste Aaret rundt (se i øvrigt Bemærkningerne til § 11).

Ændringen medfører, at man ikke længere kan udtage Befalingsmandselever af Trainets eget Mandskab, men maa tage dem fra Rytteriet, hvorfor Antallet af Rytteriets Befalingsmandselever er forøget lidt ud over, hvad Rytteriet selv behøver. 24 af de i § 21 ved Rytteriet opførte Korporalslønninger — altsaa 2 Korporaler aarligt — er bestemt for Trainet.

Til § 61.

Feltartilleriet er i Forslaget sat op med 5,4 Pièces pr. Bataillon, hvilket er en afgørende Forbedring af det nuværende Forhold (knap

2 Feltkanoner pr. Bataillon + et ringe Antal tungere Pièces, der kan gøres mobile).

Vort nuværende Feltartilleri er kun let Feltartilleri. Heraf opstilles efter Hærloven af 1909 20 Batterier med tilsammen 80 Kanoner (75 mm). Forslaget opstiller til den formindskede Hær 24 lette Batterier (indgaar i de 3 lette Linie- og de 5 lette Reserveafdelinger). Et tungere, mere kraftigt virkende Feltartilleri kan imidlertid — især efter Verdenskrigens Erfaringer — ikke undværes, og en Begyndelse er gjort under Krigen ved Anskaffelse af 16 moderne 150 mm Haubitser (hvoraf dog kun de 4 er færdige), medens der i øvrigt findes en betydelig Mængde tungt ældre Skyts (det nedlagte Fæstningsartilleris Beholdninger). Forslaget tænker sig opstillet i de 3 tunge Linieafdelinger tilsammen 6 moderne 150 mm Haubitsbatterier og 3 moderne 105 mm Kanonbatterier (Nyanskaffelser ud over de Haubitser, der haves), medens man tænker sig i de 3 tunge Reserveafdelinger at indordne ældre 15 cm Haubitser og 12 cm Kanoner af de Beholdninger, der haves.

Ved Mobilisering tænkes de 3 tunge Reserveafdelinger at udgaa af Regimenterne og samles i et særligt Korps- eller Arméartilleri til Overkommandoens Raadighed, saaledes at af Divisionsartilleriet 2 Feltartilleriregimenter kommer til at bestaa af 12 Batterier hvert, 1 af 9 Batterier, Korpsartilleriet af 9, i alt 42 Feltbatterier.

Desuden tænkes formeret ved Mobilisering: 3 Luftmaalsdelinger à 2 75 mm eller mulig 105 mm moderne Kanoner paa Automobiler (maa anskaffes) — 1 pr. Division — og 2 Ballonsektioner (af hvis Materiel en Del haves) og endvidere pr. let og tung Artilleriafdeling 1 Ammunitions-kolonne, i alt 14.

Til § 63.

Ved et Feltartilleriregiments Stab er ligesom ved et Fodfolksregiments (se Bemærkningerne til § 36) ansat 1 Kaptajn til Raadighed (rykker i Krigstid ud med Regimentsstaben som Leder af Jernes skydetekniske Sektion) og 1 Stabsofficiant til Raadighed foruden Depot-officianten, samt 1 Løjtnant af Reserven (ved Regimentsstabens skydetekniske Sektion).

Til § 64.

Ved hvert af en let Linieafdelings Rekrutbatterier kan paaregnes til Raadighed: 1 Kaptajn, 1 Premierløjtnant, ca. 3 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Resten af Personalet maa forudsættes bortkommanderet til anden Tjeneste, hvorved skal bemærkes, at Premierløjtnanterne af Artilleriet alle efterhaanden skal gennemgaa en videre Uddannelse ved Officersskolen. I den Tid, da der ikke er Rekrutter til Uddannelse, er der Mandskab til fortsat Tjeneste, Remonter til Tilridning ved Batterierne, og desuden maa afgives Personale til Befalingsmandselevskolerne, som Elever paa andre Skoler o. l.

Til § 66.

Ved en tung Linieafdeling paa 1 Kanon- og 2 Haubitsbatterier er det Tanken, at 2 Batterier aarligt skal uddanne Rekrutter, det ene

Aar 1 Kanon- og 1 Haubitsbatteri, det næste 2 Haubitsbatterier og saaledes fremdeles. Dette er nødvendigt for at faa uddannet Mandskab i passende Antal til hver af disse Skytssorter.

Til Raadighed under Rekrutuddannelsen vil der være pr. Batteri: 1 Kaptajn, 1 Premierløjtnant, 3—4 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Ved Afdelingens 3. Batteri er 1 Kaptajn og 1 Overofficiant eller Officiant. Resten af Personalet maa forudsættes bortkommanderet til anden Tjeneste (smlg. Bemærkningen til § 64).

Til § 68.

Anvendelsen af Personalet »desuden til Tjeneste af Artilleriet« fremgaar af Skema III.

Forøgelsen i Forhold til den nugældende Ordning skyldes Oprettelsen af Artilleriskydeskolen (se §§ 110—111).

Til §§ 69—71.

Feltartilleriets Rekruttilgang er forøget fra den nuværende Hærlovs 360 Trænkonstabler og 300 Konstabler, tilsammen 660 Mand *), til i alt 1,036 Mand (normalt 560 Trainkonstabler og 476 Konstabler). Der findes Uddannelse Sted hvert Aar ved 8 lette og 6 tunge, i alt 14 Kanon- eller Haubitsbatterier. Rekrutstyrken pr. Batteri er 74 Mand (normalt 40 Trainkonstabler og 34 Konstabler, men disse Tal maa kunne ændres noget efter Mobiliseringsbehovet).

Den første Uddannelse, der nu er 365 Dage for Trainkonstabler, 280 Dage for Konstabler, er nedsat til 215 Dage for begge. Derved er en tilsvarende Forlængelse af den fortsatte Tjeneste for menige — der nu er 60 Dage for Trainkonstabler, 110 Dage for Konstabler — blevet nødvendig. Den er sat til 195 Dage for begge, hvorved man faar 1½ Maanedes Overgriben over det nye Rekruthold. Styrken til fortsat Tjeneste er pr. Rekrutbatteri den samme som nu, 13 Mand (normalt 6 Trainkonstabler og 7 Konstabler); for hele Feltartilleriet 182 Mand, knap 18 pCt. af den samlede Rekruttilgang. Den er nødvendig for Trainkonstablernes Vedkommende af Hensyn til Pasning og Ridning af Hestene, særlig Remonterne, for Konstablernes af Hensyn til Vedligeholdelsen af Materiellet og byder desuden Mulighed for paa enhver Tid af Aaret at have en lille uddannet Styrke — 1 svagt Batteri pr. Afdeling — til Raadighed i paakommende Tilfælde.

Forslaget har overført den samme Bestemmelse, som findes i den nugældende Hærlovs § 46 b. for Fodfolkets Vedkommende, paa Feltartilleriet, at de flinkeste Folk forlods kan fritages for fortsat Tjeneste som menige.

Af Befalingsmandselever udtages efter de 7 Maaneders Rekrutuddannelse 28 ved hvert af de to største Regimenter, 24 ved det mindste Regiment, i alt 80. De tænkes uddannet i ca. 5 Maaneder paa en for

*) Hærloven af 1909 har Tallene 432 og 360, tilsammen 792, men da den ene af de 6 Artilleriafdelinger aldrig er blevet oprettet (jfr. samme Lovs § 254. 1. Stk., Slutningen), maa disse Tal formindskes med $\frac{1}{6}$.

Hele Feltartilleriet fælles Korporal- og Kornetskole og gør derefter Tjeneste som Lærere paa næste Aars Rekruttskole.

Til § 72.

Feltartilleriets værnepligtige genindkaldes nu 1 Gang i 14 Dage (de menige, der har ligget til fortsat Tjeneste, er fritaget for denne Indkaldelse) og 1 Gang i 25 Dage. Efter Forslaget genindkaldes de 1 Gang i 28 Dage (fortrinsvis til Batterier, der skal deltage i større Øvelser) og 1 Gang i 14 Dage, d. v. s. 3 Dage mere end nu (jvfr. Forkortelsen af den første Uddannelse), de menige, der har ligget til fortsat Tjeneste, dog kun 1 Gang (i 14 Dage). Under Genindkaldelserne kan samtlige Linie- og omkring Halvdelen af Reservebatterierne formeres hvert Aar, men da Hestestyrken ikke er tilstrækkelig til, at dette kan ske paa een Gang, maa Indkaldelserne af de 2 Aargange ske i 2 Perioder.

Til § 73.

I Forhold til den nugældende Ordning er Ingeniørkorpset formindsket med Ingeniørregimentets Stab, 5 Liniekompagnier og 1 Ingeniørdirektion og forøget med 1 Reservebataillons Stab og 6 Reservekompagnier.

Ved Mobilisering tænkes der tildelt hver Division 1 Pionerbataillon (ved de 2 Divisioner à 3 Kompagnier, ved 1 Division à 2 Kompagnier) samt 1 Telegrafkompagni, medens der direkte under Overkommandoen er 1 Pionerkompagni (Bro- og Parkkompagni) og 1 (Radio-) Telegrafkompagni. I Fredstid har man ikke anset en saadan Fordeling til de 3 Divisioner for paakrævet, hvilken for Telegraftroppernes Vedkommende desuden vilde være uheldig af Uddannelseshensyn — og nøjes med 2 Liniepionerbatailloner — én Øst og én Vest for Store Bælt —, som kan underlægges 2 af Divisionerne, medens Telegrafkompagnerne er samlede i en Telegrafbataillon, der garnisonerer i København. De 2 Liniepionerbatailloner har et noget forskelligt Antal Kompagnier, Bro- og Parkkompagniet indgaar i Fredstid i den ene (i Jylland).

En Ingeniørdirektion med 3 Bygningsdistrikter er anset for tilstrækkelig til den formindskede Hær.

Forslaget medfører Forlæggelse af en Liniepionerbataillon m. m. til Jylland.

Til §§ 75 og 77.

Personalet ved et Rekrutkompagni vil blive: 1 Kaptajn, 1 Premierløjtnant, 3—4 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 Sergenter af Reserven. Ved et Reservekompagni maa være 1 Overofficiant eller Officiant, særlig til Tilsyn med Materiellet. Resten af Personalet ved Bataillonens Kompagnier maa forudsættes bortkommanderet til anden Tjeneste, hvorved skal bemærkes, at alle Ingeniørkorpsets Premierløjtnanter efterhaanden skal gennemgaa en 3-aarig Videreuddannelse paa Officersskolen.

Det er nødvendigt at have en Speciallærer i Radiotelegrafi og 1 Maga-

sinforvalter (Elektriker) ved Telegrafbataillonen samt 1 Magasinforvalter ved Bro- og Parkkompagniet, der har et meget stort Materiel at passe.

Til § 79.

Anvendelsen af Personalet »desuden til Tjeneste af Ingeniørkorpsset« fremgaar af Skema IV. Det er nødvendigt særlig ved Oprettelsen af Pioner- og Telegrafskolen (se §§ 112—113).

Til §§ 80—82.

Ingeniørtroppernes Rekruttilgang er foreslaaet forøget med 20 Mand af Hensyn til det forøgede Antal Kompagnier, der skal opstilles ved Mobilisering. Den tænkes fordelt med ca. 240 Mand til Pionerbataillonerne, d. v. s. ca. 80 Mand til hvert Rekrutkompagni og Resten til Telegrafbataillonen, hvor det ene Rekrutkompagni uddanner en mindre Del af Styrken særlig i Radiotelegraftjeneste, det andet Kompagni Resten i almindelig Telegraf- og Telefontjeneste m. m.

Den første Uddannelse er forkortet med 10 Dage, den fortsatte Tjeneste forlænget tilsvarende, men Styrken af menige til fortsat Tjeneste er formindsket til Halvdelen af den nuværende.

Ligesom for Feltartilleriets Vedkommende er Bestemmelsen om, at de flinkeste Folk forlods kan fritages for fortsat Tjeneste som menige (se Bemærkningerne til §§ 69—71) overført paa Ingeniørtropperne.

Befalingsmands eleverne udgør ligesom nu 10 pCt. af Rekrutstyrken. De gennemgaar efter de 200 Dages Rekrutuddannelse en samlet Korporal- eller Kornetskole for Ingeniørtropperne i ca. 5½ Maaned og gør derefter Tjeneste som Lærere paa det følgende Aars Rekrutskole til deres Hjemsendelse, der falder lige efter Afslutningen af de større Øvelser.

Til § 83.

Efter den nugældende Ordning genindkaldes Ingeniørtroppernes værnepligtige 1 Gang i 25 Dage, efter Forslaget 2 Gange à 20 Dage. Forøgelsen er nødvendig for at skaffe Reservekompagnierne o. l. Øvelse med tilstrækkelig Styrke hvert andet Aar, den mindste Fordring, der kan stilles, og den opvejes dels ved den 10 Dages Afkortning af den første Uddannelse, dels ved Formindskelsen af Styrken til fortsat Tjeneste.

Til § 85.

Det i § 85 opførte Personale er kun beregnet til Ledelsen af Flyvertjenesten og som Lærere m. m. ved Flyveskolen.

Ved Skolen maa uddannes en Del af Hærens faste eller værnepligtige Personale, fortrinsvis de, der melder sig frivilligt, til Flyvere, Observatører, Bombekastere o. s. v. Arbejdsmandskabet tilgaar fra Arbejdstropperne.

Til § 86.

De her nævnte faste Befalingsmænd af Reserven ud over Tallet af de ved Vaabnene opførte behøver ikke selv at være uddannet til Flyvertjeneste, men er bestemt til ved Mobilisering at træde ind i de Pladser i Vaabnene, som bliver ledige ved, at Indehaverne

(Linie- eller Reservebefalingsmænd) afgaar til Flyverkorpsset. Da man ikke paa Forhaand kan afgøre, hvor stort et Antal Befalingsmænd de enkelte Vaaben kommer til at afgive til Flyvertjeneste ved Mobilisering, maa Ministeriet have Frihed til at fordele disse Pladser for faste Befalingsmænd af Reserven til Vaabnene efter Behovet ved disse.

De faste Officerer af Linien, der haves ud over Tallet af de ved Vaabnene opførte, er nævnt i §§ 32 og 103.

Til § 87.

Det faste Personale af det tekniske Korps har man kunnet indskrænke som Følge af Hærens Formindskelse (se i øvrigt Bemærkningerne til § 9). Den paatænkte Inddeling af Korpsset og Anvendelsen af Personalet fremgaar af Skema V.

Til §§ 88—90.

Uddannelsesstiden for de værnepligtige af det tekniske Korps — nu 395 Dage — har man kunnet formindske til 200 Dage ved at indkalde en større Styrke i 2 lige store Hold, hvad her kan gøres uden væsentlige Ulemper.

En særlig Uddannelse af værnepligtige Befalingsmænd kan undværes, men man maa kunne udnævne dem, der under deres første Uddannelse har vist sig egnede.

Da det er ønskeligt at have nogle værnepligtige Officerer til Raadighed ved Mobilisering, er der i § 21 foreslaaet 24 Maanedslønninger (d. v. s. til 2 Sekondløjtnanter i 1 Aar). Det er Tanken til denne Tjeneste at tage frivillige Sekondløjtnanter af Vaabnene, der som civile er teknisk uddannede.

Til §§ 91—95 og 104—115.

Ny tilkomne Skoler er:

Sergentskolerne, der skal uddanne Sergenter af Reserven og nærmest træner i Stedet for de nuværende Underofficersskoler (se Bemærkningerne til § 7).

Løjtnantsskolerne (se nedenfor).

Artilleriskydeskolen, der er absolut nødvendig for en ensartet Vejledning og Uddannelse i Artilleriets Skydning.

Pioner- og Telegrafskolen, der er nødvendig for at sikre Enheden i Ledelsen m. v. af Ingeniørtroppernes forskelligartede Tjeneste, særlig naar Ingeniørregimentet bortfalder, og Pionerbataillonerne lægges ind under Divisionerne.

Angaaende Flyveskolen, se Indledningsbemærkningerne og Bemærkningerne til § 85.

Personalet ved de enkelte Skoler er omtrent som det nuværende. Af Officiantgruppen tænkes fortrinsvis de af de højere Grader, der er særlig dygtige paa de specielle Omraader, anvendt paa Skolerne som Lærere m. m.

Til § 96.

Løjtnantsskolerne skal give dem, der ønsker at blive Løjtnan-

ter af Reserven, den — i Forhold til nu — forbedrede Uddannelse, som Forslaget anser for nødvendig. Da den praktiske Uddannelse maa være Hovedsagen, maa Skolerne være vaabnvisse. De kan mulig knyttes til Vaabnernes Kornetskoler. Da Tilgangen er frivillig, er der altsaa ikke Tale om nogen Forøgelse af Værnepligtsbyrden.

Til §§ 97—103.

Officersskolens Bestemmelse er efter Forslaget udvidet, idet den tillige skal uddanne Befalingsmænd af Officiantgruppen, Kaptajner af Reserven og Majorer.

Af Besparelshensyn har man — i Stedet for at oprette en særlig Officiantskole — henlagt Uddannelsen af Officianter til Officersskolen, ved hvilken der foreslaas oprettet en særlig »Officiantklasse«. Til Genæld er den nuværende yngste Klasse foreslaaet at bortfalde.

Den nuværende næstældste Klasse er foreslaaet kaldt »Officersklassen«. Tilgang og Undervisning er beholdt i alt væsentligt som nu. Ved Afgangen foreslaas de bestaaede Elever udnævnt til Sekondløjtnanter (efter den nugældende Ordning vedbliver de at være Kornetter) i det halve Aar, i hvilket de skal gøre Tjeneste inden deres Udnævnelse til Premierløjtnant. Udnævnelsen er rimelig efter den Uddannelse, de har faaet, og medfører den Fordel, at de kommer bedre ind i deres fremtidige Tjeneste.

Den nuværende ældste Klasse er foreslaaet kaldt »Specialklassen«, fordi den skal give en Del af de fra Officersklassen udgaede Officerer den videregaaende Specialuddannelse, som er nødvendig for at kunne udfylde Stillingerne i Generalstaben, den højere Intendanturtjeneste, den tekniske Tjeneste o. s. v. Desuden giver Klassen Artilleri- og Ingeniørofficerer den supplerende Uddannelse, som er nødvendig i disse Vaaben. Kursus begynder nu som Regel hvert 3die Aar og varer 1—henimod 3 Aar. Dette medfører i de enkelte Aar en ret ulige stor Afgang fra Regimenterne o. l. til Skolen, hvilket ikke længere kan gaa an, naar Liniregimenternes Rammer bliver saa stærkt indskrænket. Kursus maa derfor fremtidig, hvor det er muligt af Hensyn til Varigheden, begynde hvert andet Aar og med et mindre Elevantal, hvorved Fraværelsen fra Regimenterne bliver mere jævnt fordelt paa de enkelte Aar. Dette medfører en mindre Forøgelse i Skolens Budget til flere Undervisningstimer.

Kursus til Kaptajn af Reserven og til Major — hvilke Stillinger efter Forslaget faar større Betydning end nu — afholdes bedst ved Officersskolen, fælles for alle Vaaben, og bør forbindes med kortere Kursus paa en af Skydeskolerne, Rideskolen eller Pioner- og Telegrafskolen, alt efter det Vaaben, den paagældende tilhører.

Chefen for Skolen bør — for at man kan have det størst mulige Udvalg — kunne tages af et hvilket som helst Vaaben, og uden at Tallet i den paagældende Grad i dette formindskes, derfor »holdes ud over Tallet af de ved Vaabnene opførte«.

Til §§ 116—118.

Ændringerne i Bestridelsen af Regnskabsforetjenesten (se Bemærkningerne til §§ 5 og 9) har medført en meget betydelig Formindskelse af

Forplejningskorpsets faste Personale, idet Intendanten og faste Underintendanten er helt bortfaldet og Tallet i de højere Grader nedsat til det, der er absolut nødvendigt til Bestridelsen af den højere Intendantur-tjeneste i Krig og Fred.

Af Personale af Officiantgruppen er kun det, der anvendes til Regnskabsfører- og anden Tjeneste ved Intendanturmyndigheder m. v. (herunder ogsaa Munderings- og Inventariedepotet med dets jydsk Filial), nævnt her. Det tilgaar fra Vaabnene.

Personalets Anvendelse fremgaar af Skema VI.

Reserveregnskabsførere (se nedenfor) træder i Stedet for de nuværende Reserveintendanten.

Den Skrædermester, der nu haves som »Officiant«, er bortfaldet.

Til §§ 119—121.

Tilgangen af værnepligtige til Forplejningskorpset er nedsat fra 50 til 40 Mand, og den første Uddannelse fra 125 til 90 Dage.

Af Regnskabsførere ved den mobiliserede Hær vil behøves ca. 130, hvoraf ca. 30 haves i Fredstid som Befalingsmænd af Officiantgruppen. De øvrige maa skaffes paa lignende Maade som nu ved Uddannelse af værnepligtige til Reserveregnskabsførere.

Til §§ 122—124.

Indskrænkningen af det faste Lægepersonale og af Rekruttilgangen til Sundhedstropperne er en Følge af Hærens Formindskelse.

Af økonomiske Grunde har man anset det for rigtigt at ophæve Garnisonssygehusene i Provinsgarnisonerne, hvor Afdelingernes syge uden Ulemper kan indlægges paa de civile Sygehuse under Forudsætning af, at der oprettes gode Infirmerier ved Afdelingerne for de lettere syge. Spørgsmaalet om Garnisonssygehuset i København bør overvejes i Forbindelse med Sygelusforholdene for Flandens Vedkommende.

Anvendelsen af det faste Lægepersonale fremgaar af Skema VII.

Foruden de faste Læger maa haves et Antal Reservelæger til Tjeneste.

Af økonomiske Grunde er Sundhedstropperne lagt ind under samme Ledelse som Arbejdstropperne (se Bemærkningerne til § 139).

Til §§ 125—129.

Det aarlige Behov af værnepligtige til Lægetjeneste kan anslaaes til ca. 30 Mand. Uddannelsen er som nu.

Den aarlige Tilgang til Sundhedstropperne er beregnet til at tilfredsstille Fredsbehovet. Mobiliseringsbehovet vil ikke kunne tilfredsstilles uden en betydelig Forøgelse af Rekruttilgangen, hvad man af økonomiske Grunde — ligesom nu — har set bort fra. Der vil komme til at mangle ca. 50 pCt. af Behovet til faste Lazaretter, hvilket maa dækkes ad anden Vej (frivillige Sygeplejeorganisationer o. l.). Uddannelsen er forkortet med 20 Dage til 210 Dage, i øvrigt som nu.

Man har maattet skabe Mulighed for at genindkalde værnepligtige Læger og Sundhedstropperne 2 Gange efter Hærens Behov.

Til § 131.

Antallet af Sygeplejersker er formindsket som Følge af Provinsgarnisonssygehusenes Ophævelse og den ledende Oversygeplejerske bortfaldet som undværlig.

Til §§ 132—134.

Det faste Personale af Dyr lægekorps et er formindsket som Følge af Hærens Formindskelse.

Det faste Dyr lægepersonale tænkes i Krigstid anvendt saaledes: Armédyrlægen (1), Divisionsdyrlæger (3), ved Afdelingerne — Resten.

I Fredstid behøves: Chefen for Dyr lægekorps et (1), ved 3 Rytterregimenter (3), ved 3 Feltartilleriregimenter (3), ved Rideskolen (1), i alt 8. En af dem maa tillige gøre Tjeneste ved Remontekommissionen, hvorfor den paagældende Afdeling maa have 1 tjenstgørende Reservedyrlæge til at erstatte ham under hans langvarige Fraværelse.

Af Beslagsmede maa i Fredstid have: 1 pr. Linieeskadron (6) og 1 pr. Artilleriafdeling (6), i alt 12.

Til §§ 135—137.

Tilsvarende Bemærkninger som for værnepligtige Læger (se Bemærkningerne til §§ 125—129) gælder ogsaa for værnepligtige Dyr læger. Det aarlige Behov er ca. 10 Mand.

Til §§ 139—140.

Naar Hovedmassen af Hæren garnisonerer Vest for Store Bælt, bør der ogsaa være et Depot for Arbejdstropperne (og Sundhedstropperne, se Bemærkningerne til § 124) i disse Landsdele. Det vil dog mulig være praktisk, at en af de paagældende Kaptajner tillige er fælles Chef for alle Arbejdstropperne (og Sundhedstropperne).

Tjenestetiden for de værnepligtige af Arbejdstropperne er meget forskellig efter Anvendelsen, og der kan derfor ligesom nu kun fastsættes en Maksimumstid. Det nuværende Budget (d. v. s. for 1921—22) regner med ca. 60.000 Tjenestedage for Arbejdssoldater. I Forslaget er regnet med ca. 45.000.

Da en Del af Arbejdssoldaterne under deres første Tjenestetid — ligesom nu — maa uddannes til Sygebærertjeneste ved Ambulancerne, er det nødvendigt at kunne genindkalde dem indtil 2 Gange efter Behovet for at kunne formere enkelte Ambulancer under de større Øvelser. Tiden behøver dog ikke at overstige 14 Dage.

Til § 145.

Bestemmelsen om Udnævnelse af Flyvere til Sekondløjtnant er optaget — med fornøden Tillempning — fra Lov af 15. December 1920 om Tilføjelse til § 137 i Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909.

Nugældende Hærlovs §§ 138 og 189.

(fortrinsvis Adgang for værnepligtige Befalingsmænd o. l., der har

gjort frivillig Tjeneste, til visse Bestillinger iflg kongelig Resolution af 27/6 1860) bortfalder som værende uden Betydning.

Til § 148.

Da det er muligt, at man i Tilfælde af, at der haves ledige Sergentnumre i Reserven, vil lade Sergenter blive i Nummer ud over deres pligtige Tjenestetid, maa der være en Aldersgrænse for dem. 40 Aar skønnes passende.

Til § 149.

Da Korpsofficianter rangerer over og Stabsofficianter med Premierløjtnanter, er det foreslaaet, at de to nævnte Officiantgrader og ligestillede faar kongelig Udnævnelse.

Nugældende Hærlovs §§ 141 og 152 (aarligt Minimum af Udnævnelser til Sergent og til Premierløjtnant) er foreslaaet at bortfalde som værende uden Betydning.

Til §§ 151—153.

Reglerne for Forfremmelse til Overofficiant, Stabsofficiant og Korps-officiant svarer i Hovedsagen til Forfremmelserne henholdsvis til Kaptajn, Oberstløjtnant og Oberst.

Til Korpsofficiant af 1. Grad bør ogsaa Stabsofficianter kunne forfremmes (større Udvalg).

Til § 154.

Der er indsat Bestemmelser for Befalingsmænd af Officiantgruppen, svarende til Bestemmelserne for Officerer, der ansættes ved Generalstaben m. v.

Til § 155.

Aldersgrænserne for Officiantgruppen er fastsat efter Forhandling med Lønningsraadet.

Nugældende Hærlovs § 158
er bortfaldet.

Nugældende Hærlovs § 159.

Bestemmelsen om, at Kaptajns- og højere Pladser i Generalstaben besættes af Kongen, er udgaet.

Nugældende Hærlovs § 161
er bortfaldet som værende uden Betydning.

Til § 165.

Der er indsat Bestemmelser for Ansættelse m. m. i Flyverkorpsset. For Premierløjtnanter er der ikke forlangt 2 Aars Tjeneste i Graden, da det kan være af Betydning at faa dem i en ung Alder.

Til § 167.

Det er unødvendigt, at Chefer for Korporal-, Kornet-, Sergent- o. l. Skoler udnævnes af Kongen.

Til § 168.

Der er foreslaaet indført dobbelt Aldersgrænse for Kaptajner af Linien ligesom for andre Befalingsmænd o. l., saaledes at de skal afskediges, naar de har fyldt 55 Aar (nu 52) og kan afskediges eller forlange Afsked, naar de har fyldt 52 Aar. Dette skyldes et Retfærdighedshensyn og vil ikke gøre Ordningen dyrere.

Til §§ 170—171.

Der er aabnet Adgang for Befalingsmænd af Officiantgruppen til Officerspladser i Reserven som for de Officerer af Linien, med hvilke de nærmest er ligestillede.

Angaaende sidste Stykke, se Bemærkningerne til § 6 (gælder ogsaa § 172).

Til § 173.

Sidste Stykke i den tilsvarende, nugældende § 169 er bortfaldet som værende uden Betydning.

Til §§ 174—177.

Bestemmelserne er i alt væsentligt som i Lov om Hærens Musikere af 1. April 1911 med de Ændringer, der følger af, at Musikere af Reserven og Eleverne er bortfaldet.

Musikerne af 1. Grad bør i Rang kunne naa Korpsofficiant af 2. Grad.

Musikerne af 4. Grad kan efter Forslaget — ligesom nu — faa Karakter som Musikere af 3. Grad, dog først efter 3 Aars Forløb.

Aldersgrænserne er de samme som nu, der er ikke Grund til Forskel for de enkelte Grader.

Nugældende Hærlovs § 177

er bortfaldet som overflødig.

Til § 179.

For »Teknikere« er indsat tilsvarende Bestemmelser som for de nuværende Officianter.

Til § 182.

Pladserne som Overintendantter besættes med Officerer af Vaabnene, der har faaet Generalstabsuddannelse. Enkelte Stillinger (som Bestyrere af Munderings- og Inventariedepotet) fordrer dog ikke med Nødvendighed en saadan, og det bør ikke være udelukket, at ogsaa særlig egnede Befalingsmænd af Officiantgruppen kan ansættes i disse Stillinger.

Til § 196.

Ændringerne er en Følge af Indførelsen af Officiantgruppen.

Til § 197.

Sjætte Stykke i den tilsvarende, nugældende § 202 er bortfaldet som værende uden Betydning.

Til § 198.

Bestemmelsen om Varsel er bragt i Overensstemmelse med Tjenestemandslovens § 8.

Nugældende Hærlovs § 204

er bortfaldet. Bestemmelsen om Udnævnelser findes i Tjenestemandslovens § 7.

Til § 203.

Den tilsvarende, nugældende Hærlovs § 209, 1. Stk., ændret i Overensstemmelse med Tjenestemandslovens § 10 efter Forhandling med Lønningsraadet.

Til § 205.

Principperne for Afgivelser i Krigstid fra Fredsbestemmelserne er uforandrede, men Bestemmelserne er tillempede efter de nye Grader og den nye Rækkefølge.

Til §§ 206 og 208.

Divisionschefer er tilføjet.

Til § 207.

Redaktionen ændret som Følge af den nye Rækkefølge.

Nugældende Hærlovs §§ 217—229

bortfalder, da Væbningen foreslaas ophævet som særligt Korps. Det bornholmske Mandskab genindkaldes ligesom det øvrige til de Regimentter (paa Sjælland o. s. v.), hvor det er uddannet. For at man i paakommende Tilfælde kan anvende Mandskabet paa Bornholm, bør der være oplagt Mobiliseringsbeholdninger paa Øen. Hertil og til Tilsyn med disse er paaregnet et aarligt Beløb af 3,000 Kr. paa Konto E.

Til § 212.

Oprettelsen af Landstormsafdelinger, der kan faa Betydning, særlig til Bevogtning af Jernbanelinier o. l., bør være forberedt i Fredstid, og der bør være anvist et — om end ringe — aarligt Beløb dertil. I Budgetoverslaget til nærværende Forslag er regnet med 15,000 Kr. aarligt.

Til § 213.

Principperne for Tildeling af Officersridehæste er de samme som nu. De beredne Kompagnichefer af Ingeniørkorpset er tænkt at være Chefen for Bro- og Parkkompagniet og de 2 Chefer for Telegrafbataillonens Liniekompagnier.

Af Stamhestene er de ved Fodfolksregimentterne beregnet til Maskingeværkompagnierne, Rytterregimenternes Heste er beregnet saaledes: 160 ved hver Linieeskadron, 80 ved Reserveeskadronen. Af Feltartilleriregimenternes er 320 (ved 1 Regiment 220) beregnet til den lette, 240 til

den tunge Linieafdeling. Ingeniørtropperne er beregnet til Telegrafbataillonen.

Til § 214.

Paragraffen har faaet en Tilføjelse, hvorefter der kan opstilles Etapeafdelinger og andre Nyformationer, ogsaa ud over de opregnede, hvis der viser sig Trang dertil.

Til §§ 216—221.

Indskrænkningen i Tallet af faste Befalingsmænd er en meget indgribende Forholdsregel, der bør gennemføres saa lempeligt, som Hensynet til Statens økonomiske Forhold tillader. Saavel Fællesorganisationen for Officerer og ligestillede af Hæren som Underofficersforeningernes Hovedorganisation har fremsat dertil sigtende Forslag, men Tjenestemandslovens Bestemmelser har begrænset de Hensyn, der har kunnet tages dertil.

De militære Krav, der først og fremmest maa være bestemmende for den nye Ordning, tillader ikke en helt ensartet Reduktion indenfor de enkelte Grupper af Befalingsmænd o. l., om end man i denne Retning har strakt sig saa vidt som paa nogen Maade forsvarligt.

Angaaende den procentvise Reduktion i de forskellige Grader, se Skemaerne VIII, IX, X, XI og XII.

Selv om man i Forslagets § 198 har ændret det Varsel, der skal gives Befalingsmænd o. l. ved Afskedigelse af en Aarsag, der ikke kan tilregnes dem selv, fra $\frac{1}{2}$ Aar til 3 Maaneder, har man dog anset det for rigtigt at bevare det halve Aars Varsel i Overgangstiden, saaledes som det hidtil har været anvendt, da Befalingsmændene almindeligt har regnet med dette Varsel.

Til § 222.

Selv om Hæren i Almindelighed paa Grund af sin mindre Størrelse vil faa Overskud af værnepligtige i Overgangsperioden, vil der dog i denne komme til at mangle Mandskab til Krigsstyrken i enkelte Vaaben, f. Eks. Feltartilleriet, hvor den nuværende Rekruttilgang kun er 360 Trainkonstabler og 300 Konstabler mod henholdsvis 560 og 476 efter Forslaget. Konstabler kan maaske — i hvert Fald for en Del — overføres fra det nedlagte Fæstningsartilleri, men de manglende Trainkonstabler maa erstattes ved, at man tager ældre Aargange med.

Den nugældende Overgangsbestemmelse i Hærloven af 1909, § 234, 2. Stykke, maa derfor indtil videre opretholdes, om end i noget ændret Skikkelse.

BILAG

	Officerer af Linien					Officerer af Reserve	
	General-major	Oberst	Oberst-løjtnant	Kaptajn	Premier-løjtnant	Major	Kaptajn af Reserven
1 Regimentsstab	"	1	"	1	1	"	"
2 Liniebatailloners Stabe.....	"	"	2	"	2	"	"
4 Liniekompagnier	"	"	"	4	6	"	4
4 Reservekompagnier	"	"	"	"	"	"	"
2 Reservebatailloners Stabe	"	"	"	"	"	2	"
3 Reservekompagnier.....	"	"	"	1	"	"	8
1 Maskingeværkompagni.....	"	"	"	1	1	"	"
Ialt ved 1 Regiment.....	"	1	2	6	10	2	12
Ialt ved 7 Regimenter...	"	7	14	42	70	14	84
Livgardens Liniebataillons Stab	"	1	"	"	1	1	1
4 Liniekompagnier	"	"	"	4	6	"	4
Livgardens Reservebataillons Stab.....	"	"	1	"	"	"	3
4 Reservekompagnier.....	"	"	"	1	1	"	"
1 Maskingeværkompagni	"	"	"	1	1	"	"
Ialt ved Livgarden...	"	1	1	6	8	1	8
Skydeskolen for Haandvaaben	"	"	1	2	"	"	"
Gymnastikskolen	"	"	1	1	"	"	"
Fodfolkes Kornetskole.....	"	"	1	"	3	"	"
Sergentskole	"	"	1	"	"	"	"
Hærens Officersskole	"	"	"	1	"	"	"
Arbejds- og Sundhedstroppersnes Depoter..	"	"	"	2	"	"	"
Hos Kommandanten i København.....	"	"	"	"	"	"	"
Ialt udenfor Regimenterne...	"	3		7	3	"	"
Ialt af Fodfolket...	"	9	17	55	81	15	92
Ialt efter nuværende Ordning	1	16	39	156	221	12	48
Forøgelse + Formindskelse ÷	÷ 1	÷ 7	÷ 22	÷ 101	÷ 140	+ 3	+ 44
Forfremmelsesforholdet efter Forslaget (%)	"	5,6	10,5	33,9	50,0	"	"
Forfremmelsesforholdet efter nuværende Ordning (%)	"	3,7	9,0	36,1	51,2	"	"

1) Heraf ca. 12 Officiantelever.

2) Stabssergenter.

3) Oversergenter.

4) Sergenter.

mer.

Officiantgruppen			Sergenter af Reserven			Musikere			
Stabs-officiant	Over-officiant	Officiant	Tjenst-gørende	Hjemseendt	Til Raadig-hed i ældre Aargange	I	II	III	IV
2	1					1	1	3	4
"	2	"	"	"	"	"	"	"	"
"	4	12	8			"	"	"	"
"		4	"	4	ca. 2	"	"	"	"
"	2	"	"	24	ca. 12	"	"	"	"
"	"	"	1	1	"	"	"	"	"
2	9	18	9	29	ca. 14	1	1	3	4
14	63	126	63	203	ca. 98	7	7	21	28
1	1	"	"	"	"	1	3	20	12
"	4	9	8	6	ca. 3	"	"	"	"
"	1	"	"	12	ca. 6	"	"	"	"
"	2	2	"	1	ca. 1	"	"	"	"
"	"	2	1	1	"	"	"	"	"
1	8	13	9	19	ca. 10	1	3	20	12
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
2	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1	1	"	"	4	"	"	"	"	"
7	1	"	"	"	"	"	"	"	"
22	72	139	72 ¹⁾	222	ca. 108	8	10	41	40
131 ²⁾	188 ³⁾	638 ⁴⁾		300		11	14	54	54
+ 59 ⁵⁾	+ 83 ⁶⁾	+ 496 ⁶⁾		+ 30		+ 3	+ 4	+ 13	+ 14
8,9	29,1	56,3	"	"	"	"	"	"	"
13,7	19,6	66,7	"	"	"	"	"	"	"

Ved Sammenligningen er gaaet ud fra følgende:

Alle Korpsofficerter, Stabsofficerter og Halvdelen af Overofficerterne regnes ud-gaaet fra de nuværende Stabssergenter,

Halvdelen af Overofficerterne og Halvdelen af Officerterne fra de nuværende Oversergenter,

Resten af Officerterne og de tjenstgørende Sergenter af Reserven fra de nuværende Sergenter af Linien.

Korpsofficerter af 1. Grad.

	Officerer af Linien					Officerer Reserve	
	Generalmajor	Oberst	Oberstløjtnant	Ritmester	Premierløjtnant	Ritmester af Reserven	Løjtnant
Generalinspektøren med Stab.....	1	"	"	1	1	"	
1 Regiments Stab	"	1		"	1	1	
2 Linieeskadroner	"	"	"	2	4	"	
1 Reserveeskadron	"	"	"	1	"	"	
Ialt ved 1 Rytterregiment.....	"	1		3	5	1	
Ved 3 Rytterregimenter.....	"	3		9	15	3	
Trainafdelingens Stab.....	"	1		"	1	"	
2 Kompagnier.....	"	"	"	2	"	3	
Ialt ved Trainafdelingen. ...	"	1		2	1	3	
Remontekommissionen	"	1		"	"	"	
Rytteriets Befalingsmandsskoler	"	"	1	"	"	"	
Rideskolen	"	"	1	1	"	"	
Hærens Officersskole.....	"	"	"	1	"	"	
Ialt udenfor Regimenterne.....	"	2		3	"	"	
Ialt af Rytteriet.....	1	2	4	15	17	6	
Ialt efter nuværende Ordning	1	3	5	21	36	3	
Forøgelse + Formindskelse ÷.....	"	÷1	÷1	÷6	÷19	+3	
Forfremmelsesforholdet efter Forslaget (%)	"	5,3	10,5	39,5	44,7	"	
Forfremmelsesforholdet efter nuværende Ordning (%)	"	4,6	7,7	32,3	55,4	"	

1) Heraf 3—4 Officiantelever.

2) Stabsørgenter.

3) Oversørgenter.

4) Sørgenter.

nmer.

Korpsofficiant	Officiantgruppen			Sergenter af Reserven			Musikere			
	Stabsofficiant	Overofficiant	Officiant	Tjenstgørende	Hjemseendt	Til Raadighed i ældre Aargange	I	II	III	IV
"	1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	1	1	"	"	"	"	1	"	"	"
"	"	2	8	5	1	ca. 3	"	1	3	4
"	"	"	1	"	7	ca. 1	"	"	"	"
"	1	3	9	5	8	ca. 4	1	1	3	4
"	3	12	27	15	24	ca. 12	3	3	9	12
"	1	1	"	"	"	"	"	"	"	"
"	"	2	1	"	8	ca. 4	"	"	"	"
"	1	3	1	"	8	ca. 4	"	"	"	"
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1	1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
2	3	"	"	"	"	"	"	"	"	"
3	6	16	28	15 ¹⁾	32	ca. 16	3	3	9	12
	20 ²⁾	30 ³⁾	78 ⁴⁾		40		4	3	11	14
	÷3 ²⁾	÷8 ⁵⁾	÷49 ⁶⁾		+ 8		÷ 1	"	÷ 2	÷ 2
5,7	11,3	30,2	52,8		"		"	"	"	"
	15,6	23,4	61,0		"		"	"	"	"

6) Ved Sammenligningen er gaaet ud fra følgende:

Alle Korpsofficerer, Stabsofficerer og Halvdelen af Overofficererne regnes udgaaet fra de nuværende Stabssejter,

Halvdelen af Overofficererne og Halvdelen af Officererne fra de nuværende Oversejter,

Resten af Officererne og de tjenstgørende Sergenter af Reserven fra de nuværende Sergenter af Linien.

Skema III.

	Officerer af Linien					Officerer Reserve	
	Generalmajor	Oberst	Oberstløjtnant	Kaptajn	Premierløjtnant	Major	Kaptajn af Reserven
Generalinspektøren med Stab	1	1		1	"	"	"
1 Feltartilleriregiments Stab	"	1	"	1	1	"	"
1 let Linieafdelings Stab	"	"	1	"	1	"	1
3 Liniebatterier	"	"	"	3	5	"	"
2 lette Reserveafdelingers Stabe	"	"	"	"	"	2	"
6 Reservebatterier	"	"	"	"	"	"	6
1 tung Linieafdelings Stab	"	"	1	"	1	"	1
3 Liniebatterier	"	"	"	3	5	"	"
1 tung Reserveafdelings Stab	"	"	"	"	"	1	"
3 Reservebatterier	"	"	"	"	"	"	3
Ialt ved 2 Feltartilleriregimenter... (Sjælland og Sønderjylland).	"	2	4	14	26	6	22
1 Feltartilleriregiments Stab	"	1	"	1	1	"	"
1 let Linieafdelings Stab	"	"	1	"	1	"	1
2 Liniebatterier	"	"	"	2	4	"	"
1 Reservebatteri	"	"	"	"	"	"	1
1 let Reserveafdelings Stab	"	"	"	"	"	1	"
3 Reservebatterier	"	"	"	"	"	"	3
1 tung Linieafdelings Stab	"	"	1	"	1	"	1
3 Liniebatterier	"	"	"	3	5	"	"
1 tung Reserveafdelings Stab	"	"	"	"	"	1	"
3 Reservebatterier	"	"	"	"	"	"	3
Ialt ved 1 Feltartilleriregiment... (Nørrejylland).	"	1	2	6	12	2	9
Artilleriskydeskolen	"	2		3	"	"	"
Artilleriets Befalingsmandsskoler	"	1		"	"	"	"
Hærens Officersskole	"	"		1	"	"	"
Ialt udenfor Regimenterne...	"	3		4	"	"	"
Ialt af Artilleriet...	1	4	9	25	38	8	31
Ialt efter nuværende Ordning	1	4	8	32	49	1	9
Forøgelse +, Formindskelse ÷	"	"	+ 1	÷ 7	÷ 11	+ 7	+ 22
Forfremmelsesforholdet efter Forslaget (‰)	"	5,3	11,8	32,9	50,0	"	"
Forfremmelsesforholdet efter nuværende Ordning (‰)	"	4,3	8,6	34,4	52,7	"	"

1) Heraf ca. 6 Officiantelever.

2) Stabssergenter.

3) Oversergenter.

4) Sergenter.

mer.

Officiantgruppen			Sergenter af Reserven			Musikere			
Stabsofficiant	Overofficiant	Officiant	Tjenstgørende	Hjemsendt	Til Raadighed i ældre Aargange	I	II	III	IV
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
2	1	"	"	"	"	1	"	"	"
"	2	"	7	3	ca. 2	"	1	1	2
"	1	10	"	28	ca. 14	"	"	"	"
"	2	"	"	"	"	"	"	"	"
"	1	8	6	"	"	"	"	2	2
"	1	"	"	14	ca. 7	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
4	20	36	26	90	ca. 45	2	2	6	8
2	1	"	"	"	"	1	"	"	"
"	2	"	6	"	"	"	1	1	2
"	1	8	"	2	ca. 1	"	"	"	"
"	1	1	"	14	ca. 7	"	"	"	"
"	2	"	"	"	"	"	"	"	"
"	1	8	6	"	"	"	"	2	2
"	1	"	"	14	ca. 7	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
2	9	17	12	30	ca. 15	1	1	3	4
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
2	"	"	"	"	"	"	"	"	"
9	29	53	38 ¹⁾	120	ca. 60	3	3	9	12
35 ²⁾	53 ³⁾	169 ⁴⁾		58		2	2	8	10
÷ 7 ⁵⁾	÷ 12 ⁶⁾	÷ 104 ⁷⁾		+ 122		+ 1	+ 1	+ 1	+ 2
9,4	30,2	55,2	"	"	"	"	"	"	"
13,6	20,6	65,8	"	"	"	"	"	"	"

) Ved Sammenligningen er gaaet ud fra følgende:

Alle Korpsofficerer, Stabsofficerer og Halvdelen af Overofficererne regnes udgaaet fra de nuværende Stabssergenter,

Halvdelen af Overofficererne og Halvdelen af Officererne fra de nuværende Oversergenter,

Resten af Officererne og de tjenstgørende Sergenter af Reserven fra de nuværende Sergenter af Linien.

	Officerer af Linien			
	General- major	Oberst	Oberstløjtnant	Kaptajn
Generalinspektøren med Stab.....	1	"	"	1
2 Liniepionerbataillons Stabe	"	2		"
3 Liniepionerkompagnier	"	"	"	3
3 Reservepionerkompagnier.....	"	"	"	"
1 Reservepionerbataillons Stab.....	"	"	"	"
3 Reservepionerkompagnier.....	"	"	"	"
1 Telegrafbataillons Stab	"	1		"
2 Linitelegrafkompagnier.....	"	"	"	2
3 Reservetelegrafkompagnier	"	"	"	"
Ialt ved Ingeniørtropperne...	"	3		5
Pioner- og Telegrafskolen m. Befalingsmandsskole	"	1		2
1 Ingeniørdirektion	"	1		"
3 Bygningsdistrikter	"	"	"	3
Hærens Officersskole	"	"	"	1
Ialt udenfor Afdelingerne...	"	2		6
Ialt ved Ingeniørkorpset...	1	2	3	12
Ialt efter nuværende Ordning	1	2	4	17
Forøgelse + Formindskelse ÷	"	"	÷ 1	÷ 5
Forfremmelsesforholdet efter Forslaget (0/0).....	"	6,0	9,1	36,4
Forfremmelsesforholdet efter nuvær. Ordning (0/0)	"	4,3	8,7	37,0

¹⁾ Magasinformanter ved Bro- og Parkkompagniet.

²⁾ Lærer i Radiotelegrafi.

³⁾ Magasinformanter ved Telegrafbataillonen.

⁴⁾ heraf ca. 3 Officiantelever.

Som Chef for Reservepionerbataillonen anvendes en af de ved Pioner- og telegrafskolen eller ved Ingeniørdirektionen opførte Oberster eller Oberstløjtnanter.

mer.

Officerer af Reserven		Officiantgruppen				Sergenter af Reserven			Tekniker	Haandværker
Reserven	Løjtnant af Reserven	Korps-officiant	Stabs-officiant	Over-officiant	Officiant	Tjenstgørende	Hjemsendt	Til Raadighed i ældre Aar-gange		
	"	1*)	1	1	"	"	"	"	"	"
	"	"	2	2	10	9	"	"	"	"
	6	"	"	2	3	"	3	ca. 1	"	1 ¹⁾
	1	"	"	1	"	"	12	ca. 6	"	"
	4	"	"	1	1	"	"	"	1 ⁴⁾	1 ⁸⁾
	5	"	"	1	6	5	"	"	"	"
		"	"	"	2	"	9	ca. 5	"	"
	16	"	3	7	22	14	24	ca.12	1	2
	"	"	"	2	"	"	"	"	"	"
	"	2	1	2	"	"	"	"	"	"
	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
	"	2	1	4	"	"	"	"	"	"
	16	3	5	12	22	14 ⁴⁾	24	ca.12	1	2
	4	14 ⁸⁾		21 ⁷⁾	53 ⁸⁾		8	"	"	"
-7	+12	0 ⁶⁾		÷4 ⁶⁾	÷28 ⁶⁾		+28	+1	+2	"
	"	7,1	11,9	28,6	52,4	"	"	"	"	"
	"	14.3		22,6	63,1	"	"	"	"	"

) Ved Sammenligningen er gaaet ud fra følgende:

Alle Korpsofficianter, Stabsofficianter og Halvdelen af Overofficianterne regnes udgaaet fra de nuværende Stabssergenter,

Halvdelen af Overofficianterne og Halvdelen af Officianterne fra de nuværende Oversergenter,

Resten af Officianterne og de tjenstgørende Sergenter af Reserven fra de nuværende Sergenter af Linien.

) 12 Stabssergenter + 2 Officianter.

) 19 Oversergenter + 2 Officianter.

) Sergenter.

) Korpsofficiant af 1 Grad.

	Officerer			
	Generalmajor	Oberst	Oberstløjtnant	Kaptajn
Generaltøjmester	1	"	"	"
Driftsafdeling	"	1 ^{a)}	1 ³⁾	4 ⁴⁾
Konstruktionsafdeling	"			
Hærens Tøjhusværksted	"	}	1 ^{a)}	4 ⁵⁾
— Rustkammerværksted	"			
— Laboratorium	"			
— Krudtværk	"			
— Tøjhusmagasin	"			
— Prøveanstalt	"	"	"	1
Ved 7 Fodfolksregimenter	"	"	"	"
— Livgarden	"	"	"	"
— 3 Rytterregimenter	"	"	"	"
— 3 Feltartilleriregimenter	"	"	"	"
— Ingeniørtropperne	"	"	"	"
— Artilleriskydeskolen	"	"	"	"
Ialt ved Korpset...	1	1	2	9
Ialt efter nuværende Ordning...	1	2 ¹⁾	1 2 ¹⁾	11 ²⁾
Forøgelse + Formindskelse ÷	"	÷1	"	÷2
Forfremmelsesforholdet efter Forslaget (‰)	"	4,4	8,7	39,1
Forfremmelsesforholdet efter nuværende Ordning (‰)	"	7,1	7,1	39,4

1) Heraf 3 Direktører.

2) Heraf 4 Underdirektører.

3) Direktør.

4) Heraf 1 Underdirektør.

5) — 3 Underdirektører.

Desuden paaregnes afgivet af Flaaden: 2 Kaptajner eller Løjtnanter, 2 Dæksoff

iske Korps.

Officiantgruppen				Teknikere			Haandværkere		
Stabsofficiant	Overofficiant	Officiant		Kemiker	Overkonstruktør	Værkstedingeniør	Mekaniker	Bøssemager	Sadelmager
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	1	"	1	"	"
*) 5 ^o	6	10	"	"	"	2	"	"	"
"	"	"	"	1	"	1	"	"	"
"	"	"	"	1	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	"	14	"
"	"	"	"	"	"	"	"	1	"
"	"	"	"	"	"	"	6	3	3
"	"	"	"	"	"	"	"	1	6
"	"	"	"	"	"	"	1	"	"
*) 5	6	10	"	2	1	4	8	22	9
12 ¹⁾		21 ²⁾	15 ³⁾						
÷ 1 ¹⁰⁾		÷ 13 ¹⁰⁾	÷ 10 ¹⁰⁾						
1,5	20,8	25,0	41,7						
25,0		43,7	31,3						

¹⁾ 1 Arkivar, 4 Materialforvaltere, 3 Bogholdere.

²⁾ 7 Stabssergenter + 5 Officianter.

³⁾ 18 Oversergenter + 3 Officianter.

⁴⁾ Sergenter.

⁵⁾ Ved Sammenligningen er gaaet ud fra følgende:

Alle Korpsofficianter, Stabsofficianter og Halvdelen af Overofficianterne regnes udgaaet fra de nuværende Stabssergenter,

Halvdelen af Overofficianterne og Halvdelen af Officianterne fra de nuværende Oversergenter,

Resten af Officianterne fra de nuværende Sergenter.

*) Korpsofficianter af 1. Grad.

Skema VI.

Forplejningskorpsets Rammer.

	Chefen	Stabsintendant	Overintendant	Personale udover Tallet af Vaabnene (se § 118) til Regnskabsføring m. m. ved Intendanturmyndighederne m. v.			
				Korps-officiant	Stabs-officiant	Over-officiant	Officiant
Forplejningskorpsets Chef med Stab	1	1 ¹⁾	1 ¹⁾				
Generalkommandoen	1	1	2 ²⁾		1		
Ved 2 Divisioner (i Jylland—Fyn)	"	"	2 ²⁾		2		
Materielintendanturen	"	1	"		1		
Munderings- og Inventariedepotet med Filial i Jylland	"	"	1		4 ²⁾		
Garnisonssygehuset i København	"	"	1		1		
Det tekniske Korps	"	"	1				
Ialt	1	3	9	2 ²⁾	3	3	3

¹⁾ Her Kasseinspiser og 1 t. Chef for plejningskorpsets Skole.
²⁾ Her tillige Bestyrer af Hærens Brødfabrik.

³⁾ Heraf 2 Korpsofficianter af 1. Grad.

⁴⁾ Korpsofficianter af 1. Grad.

I Krigstid anvendes Chefen for Forplejningskorpset, Stabs- og Overintendanterne saaledes:

Arméintendant med Hjælpere	3
Divisionsintendanten	3
Ved Myndigheder bag Hæren	2
Hos Kommandanten i København	1
Chef for Materielintendanturen	1
Bestyrer af Munderings- og Inventariedepotet med Filial i Jylland	1
1 Reserve — særlig for Divisionsintendanterne — ved Forplejningskorpsets Depoter	2

Ialt 13

Personalet af Officiantgruppen dels ved ovennævnte Institutioner, dels som Regnskabsførere ved Hærens Afdelinger.

Skema VII.**Fast Lægpersonale.**

	Chefen	Stabslæge	Overlæge	
Lægekorpsets Chef med Stab ¹⁾	1	1	1	1) heraf 1 tillige Chef for Sanitets- materielde- potet.
Garnisonssygehuset i København med Epidemisygehus	"	1	6	
Generalkommandoen	"	1	"	
Ved 2 Divisionsstabe (i Jylland—Fyn)...	"	2		
Læger ved Troppeafdelinger, Skoler m. m. i København	"	"	5	
Afdelingslæger i Provinsgarnisoner	"	"	11	
Ialt...	1	4	24	

I Krigstid anvendes de 29 faste Læger saaledes:

Armélægen med Hjælper	2
Divisionslæger	3
Regimentslæger ved de 7 Fodfolksregimenter ..	7
2 Lazaretkommandoer	2
4 Ambulancer	8
4 Feltlazaretter	4
Chef for Garnisonssygehuset i København.....	1
Myndigheder bag Hæren	2

Ialt... 29

Skema VIII.**Oversigt**

over

Reduktionen af de faste Officerer af Linien.

Tallene angiver den Del (procentvis) af de nuværende faste Officerer af Linien i de forskellige Grader, som der vil være Anvendelse for efter den foreslaede Ordning.

	General- staben	Fodfolket	Rytteriet	Artilleriet (uden Kystart.)	Ingeniør- korpset	Det tekniske Korps	Tilsammen
	%	%	%	%	%	%	%
Generaler.....	"	"	"	"	"	"	76,9
Oberster.....	66,7	55,1	66,7	100,0	100,0	50,0	70,9
Oberstløjtnanter..	50,0	43,6	80,0	112,5	75,0	100,0	60,0
Kaptajner.....	80,0	35,3	71,4	78,1	70,6	81,8	52,2
Premierløjtnanter.	65,0	55,5	53,1	84,4	94,1	84,6	66,7
Officerer ialt...	"	"	"	"	"	"	60,6

Ved Beregningen er der gaaet ud fra de i Hærloven af 1909 fastsatte Rammer med Fradrag af de i Øjeblikket ledige Premierløjtnantsnumre.

Skema IX.**Oversigt**

over

Reduktionen af de faste Underofficerer af Linien.

Tallene angiver den Del (procentvis) af de nuværende faste Underofficerer af Linien i de forskellige Grader, der — efter den foreslaede Ordning — vil være Anvendelse for i Officiantgruppen eller som tjenstgørende Sergenter af Reserven.

	General- staben	Fodfolket	Rytteriet	Artilleriet (uden Kystart.)	Ingeniør- korpset	Det tekniske Korps	Tilsammen
	%	%	%	%	%	%	%
Stabssergenter	130,0	48,1	65,0	71,4	78,6	91,7	61,7
Oversergenter	62,5	55,9	73,3	77,4	85,7	38,1	62,3
Sergenter	33,3	15,9	24,1	27,6	100,0	50,0	21,2
		16,3	25,9	38,8	116,6		22,2
alt Underofficerer	"	"	"	"	"	"	40,1
							11,9

Ved Beregningen er der gaaet ud fra de i Hærloven af 1909 fastsatte Rammer med Fradrag af de i Øjeblikket ledige Sergentnumre.

Der er regnet med, at Stabssergenter besætter Korpsofficiant-, Stabs-officiant- og Halvdelen af Overofficiantnumrene (Regnskabsførerstillingerne dog undtagne), Oversergenter Halvdelen af Overofficiant- og Halvdelen af Officiantnumrene, Sergenter Halvdelen af Officiantnumrene og alle Pladser som tjenstgørende Sergenter af Reserven.

Hvor der i een Rubrik er opført 2 Tal, angiver det øverste den Del af de nuværende faste Underofficerer af Linien, der vil blive Anvendelse for i Officiantgruppen, og det nederste den Del, der vil blive Anvendelse for som tjenstgørende Sergenter af Reserven.

Af de nuværende faste Underofficerer af Linien vil der saaledes ialt kunne blive Anvendelse for 52%.

Skema X.

Oversigt

over

Reduktionen af Forplejningskorpsets faste Personale.

Tallene angiver den Del (procentvis) af de nuværende Embedsmænd og Underintendantter (Hærloven af 1909 § 110), som der vil være Anvendelse for efter den foreslaaede Ordning.

Generalintendant	100 %	} Tilsammen 61,9 %
Stabsintendantter	75 %	
Overintendantter.....	56,3 %	
Intendantter + Underintendantter	38,3 %	

Ved Beregningen er fradraget de i Øjeblikket ledige Sergentnumre. Der er regnet med, at Intendantter og Underintendantter i Overgangsperioden besætter de i Forslagets § 118 nævnte Stillinger samt Regnskabsførerstillingerne ved Afdelingerne m. m.

Skema XI.

Oversigt

over

Reduktionen af det faste Læge- og Dyrlægepersonale.

Tallene angiver den Del (procentvis) af de nuværende faste Læger og Dyrlæger, der vil være Anvendelse for efter den foreslaede Ordning.

	Lægekorpset	Dyrlægekorpset
	%	%
Generallæge	100,0	
Stabslæger, Stabsdyrlæge	66,7	100,0
Overlæger } Overdyrlæger } Korpslæger } Korpsdyrlæger } ..	60,0	70,0
Ialt faste Læger, Dyrlæger...	61,7	72,7

Skema XII.**Oversigt**

over

**Reduktionen af faste Musikere af Linien
og faste Haandværkere.**

Tallene angiver den Del (procentvis) af det paagældende Personalc., som der vil være Anvendelse for efter den foreslaede Ordning.

Faste Musikere af Linien.

Stabshornblæsere	82,4 %
Overhornblæsere	84,2 -
Hornblæsere	80,8 -
Underhornblæsere	82,1 -
Ialt faste Musikere...	81,8 %

Faste Haandværkere.

Bøssmagere	61,1 %
Mekanikere	100,0 -
Sadelmagere	90,0 -
Beslagsmede	66,7 -

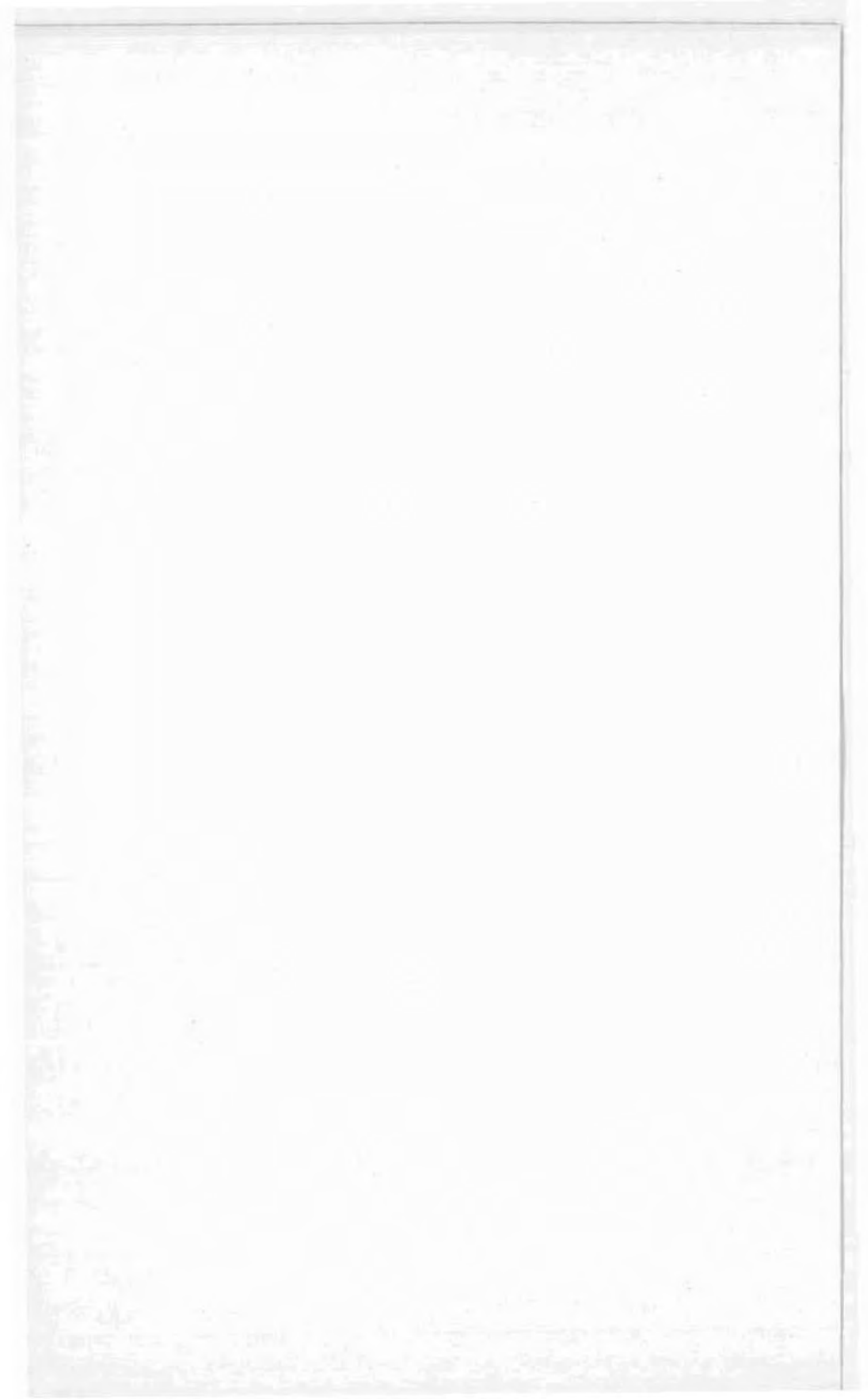
Skema XIII.**Indordning**

af

Hærens og Flaadens Befalingsmænd i militær Rækkefølge.**Hæren.****Flaaden.**

1. Generalløjtnant.	1. Viceadmiral.
2. Generalmajor.	2. Kontreadmiral.
3. Oberst.	3. Kommandør.
4. Oberstløjtnant.	4. Kommandørkaptajn.
5. Major.	5. Orlogskaptajn.
6. Kaptajn (Ritmester).	
7. Kaptajn (Ritmester) af Reserven.	7. Kaptajn af Reserven. Kaptajnløjtnant. Overartillerimester. Oversøminemester. Maskinmester af 1. Grad.
8. Korpsofficiant af 1. og 2. Grad.	8. Dæksofficer af 1. Grad. Maskinmester af 2. Grad.
9. Premierløjtnant. Stabsofficiant.	9. Søløjtnant af 1. Grad. Dæksofficer af 2. Grad. Maskinmester af 3. Grad. (Sidstnævnte dog med Anciennitet efter førstnævnte.)
10. Løjtnant af Reserven. Overofficiant.	10. Dæksofficer af 3. Grad. Undermaskinmester.
11. Sekondløjtnant. Officiant.	11. Søløjtnant af 2. Grad.
	12. Dæksofficersassistent.
	13. Kadet af ældste Klasse.
14. Sergent af Reserven.	14. Overkonstabel af 1. Grad.
15. Kornet.	15. Kadet af næstældste Klasse.
16. Korporal.	16. Overkonstabel af 2. Grad. Dæksofficerselev af ældste Klasse.
17. Underkorporal.	

A n m. De øvrige Kadetter, Dæksofficerselever samt Lærlinge er menige.

Ordentlige Udgifter.

A. Centralbestyrelsen.

	Kr.	Kr.
I. Lønninger, Honorarer m. v.		
a. Lønninger m.v. til Tjenestemænd (anslaet)	335,220	
b. Honorarer: Kr.		
1. Aarlige Honorarer til Tjenestemænd	3,254	
2. Funktionshonorarer, jfr. Tjenestemandslovens § 12 (anslaet).....	1,000	
	4,254	
c. Vederlag som Erstatning for Ferie, jfr. Tjenestemandslovens § 13, Stykke 1 (anslaet)	1,000	
d. Vederlag een Gang for alle ifølge Tjenestemandslovens § 41, Stykke 2 (anslaet)	2,000	
e. Overarbejdspenge, jfr. Tjenestemandslovens § 1291 (anslaet)	1,500	
f. Medhjælpssum (anslaet)	4,000	
g. Særlige Tillæg	"	
h. Særlige Ydelser (anslaet)	1,000	
	348,974	
II. Andre Udgifter:		
a. Almindelige ministerielle Udgifter (anslaet).....		132,658
III. Understøttelser under Krigsministeriet:	Kr.	
a. Det faste Beløb	51,000	
b. Det midlertidige Beløb.....	133,991	
	184,991	
		666,623

B. Lønning m. v. til Hærens Personal:	Kr.
a. Lønning m. v. til faste Officerer af Linien.....	2,251,420
b. — — — — — og Befalingsmænd af Officiantgruppen ved Hærens tekniske Korps	277,010
c. — — — — — det overordnede Intendanturpersonale	104,810
d. — — — — — det faste Lægepersonale	187,740
e. — — — — — det faste Dyrlægepersonale	49,900
f. — — — — — Auditørpersonalet	46,850
g. — — — — — Teknikere	63,820
h. -- -- -- -- faste Befalingsmænd af Officiantgruppen	2,043,830

At overføre.... 5,025,380 666,623

	Kr.	Kr.
Overført....	5,025,380	666,623
i. Aarlige Honorarer til Gejstligheden m. fl.....	8,190	
k. Lønning m. v. til tjenstgørende Sergenter af Reserven	450,360	
l. — — - faste Musikere	470,080	
m. — — - — Haandværkere	236,260	
n. — — - værnepligtige Befalingsmænd o. l.	512,517	
o. — — - menige	2,326,165	
p. — — - andre Tjenestemænd	272,630	
q. Honorarer og Bestillingstillæg	565,196	
r. Orlovspenge	111,050	
s. Udrustningshjælp	150,400	
t. Lønning m. v. til værnepligtige Musikere.....	10,000	
u. Funktionshonorarer	6,000	
v. Vederlag som Erstatning for Ferie.....	12,000	
x. — — — — — een Gang for alle.....	2,000	
y. Overarbejdspenge	12,000	
	<hr/>	
	10,170,228	
Heri fragaar Kvartergodtgørelse fra Kommunerne..	60,000	
	<hr/>	10,110,228
C. Kostforplejning m. v.		1,815,822
D. Sygevæsen:	Kr.	
a. Sygepleje	427,820	
b. Syges Behandling ved civile Læger m. m.....	25,000	
c. Desinfektion af Kaserne- og Sygehussager m. m.	35,000	
d. Afdøde værnepligtiges Begravelse.....	6,000	
e. Forskellige Øjemed.....	20,000	
f. Honorarer	21,344	
	<hr/>	
	535,164	
Forventet Driftsbesparelse ved Københavns Kommunes Indlæggelse af civile Patienter paa Garnisonssygehuset i København (1/4 af de for Kommunen disponible Pladser benyttede)	100,000	
	<hr/>	435,164
E. Beklædning m. v.:	Kr.	
a. Munderingssager	851,071	
b. Bepakningssager	46,732	
c. Fodtøj m. v.	756,508	
d. Forskellige Øjemed	23,000	
	<hr/>	
	1,677,311	
Forventet Indtægt ved Salg af kassable Munderingssager	40,000	
	<hr/>	1,637,311
At overføre....		<hr/> 14,665,148

	Kr.	Kr.
Overført....		14,665,148
F. Indkvartering m. v.:		
a. Bestyrelse m. v.	23,647	
b. Leje af Lokaler og Pladser m. v.	125,000	
c. Renholdelse af Lokaler og Pladser m. v.	100,000	
d. Opvarmning og Belysning	200,000	
e. Anskaffelser, Vedligeholdelse og Renholdelse af Inventar, Vask m. v.	60,000	
f. Forskellige Øjemed	20,000	
	<hr/>	528,647
G. Skoler m. v.:	Kr.	
a. Officersskolen	151,000	
b. Skydeskolen for Haandvaaben	23,130	
c. Artilleriskydeskolen	22,430	
d. Gymnastikskolen	25,020	
e. Rideskolen	21,420	
f. Vaabnenes Korporalskoler, Kornetskoler, Serjentskoler og Løjtnantskoler samt Pioner- og Telegrafskolen	95,000	
g. Forskellige Øjemed (herunder til Forberedelse til Oprettelse af Landstorm)	32,000	
	<hr/>	370,000
H. Hestehold:	Kr.	
a. Remontering	663,400	
Forventet Indtægt ved Salg af utjenstdygtige og døde Heste, ved Bøder for udstationerede Heste o. s. v.	129,925	
	<hr/>	533,475
b. Udstationering	114,698	
	<hr/>	Kr.
c. Fourage	1,114,137	
Forventet Indtægt ved Salg af Gødning	7,000	
	<hr/>	1,107,137
d. Kur og Beslag	121,794	
e. Honorarer	5,720	
	<hr/>	1,882,824
J. Befordring, Dagpenge, Indkommanderingstillæg og Kommandotillæg m. v.	Kr.	
a. Befordring	390,000	
b. Dagpenge	180,000	
c. Indkommanderingstillæg	178,000	
d. Kommandotillæg	42,000	
e. Flyttegodtgørelse	100,000	
f. Kantonnements- og Lejrindkvartering m. v.	100,000	
g. Honorarer	2,314	
	<hr/>	992,314
At overføre....		<hr/> 18,438,933

	Kr.	Kr.
Overført....		18,438,933
K. Forskellige Øjemed:		
a. Skrivematerialer ved Afdelinger og Stabe.....	58,912	
b. — — — — — Underafdelinger	17,828	
c. Musikinstrumenter og Musikinventar	5,940	
d. Biblioteker og Samlinger m. v.	23,000	
e. Generalstabens taktiske og statistiske Virksomhed	23,000	
f. Befalingsmænds Uddannelse ved fremmede Hære o. l.	20,000	
g. Repræsentation	6,000	
h. Præsteoffer m. v.	3,500	
i. Rejsehjælp og Understøttelser m. v.	12,000	
k. Godtgørelse til Københavns Politi	6,000	
l. Præmier for Skydning	5,000	
m. Kursus i Husflid	15,000	
n. Generalstabens Brevdnevæsen	1,800	
o. Honorarer	7,020	
	<hr/>	205,000
L. Krigsmateriel m. v.:		
	Kr.	
a. Anskaffelse og Istandsættelse af Geværer m. v.	380,000	
b. Projektiler, Brandrør, Fængrør og Fyrværkerisager	600,000*)	
c. Krudt		
d. Tøjhus- og Laboratoriedrift m. v.	835,000	
e. Fragt og Transport m. v.	50,000	
f. Lejrmateriel m. v.	90,000	
g. Skarpskydningsøvelser	25,000	
h. Prøver og Forsøg samt Anskaffelse af Materiel af ny Konstruktion	130,000	
i. Rideudrustning, Sele- og Sadeltoj samt Hesterekvisitter	285,000	
k. Ammunition til Haandvaaben	410,000	
l. Ingeniørtroppernes Materiel	55,000	
m. Honorarer	16,557	
n. Overarbejdspenge	40,000	
	<hr/>	2,916,557
Forventet Indtægt ved Salg af kassabelt og uanvendeligt Materiel og ved Fabrikation for private..	8,000	
	<hr/>	2,908,557
<hr/>		
At overføre....		21,552,490

*) Det er en Forudsætning for denne Beregning af Konto L. b. og L. c., at der af den forholdsvis rigelige Ammunitionsforsyning til ældre Fæstningsskyts aarlig anvendes en passende Mængde dels til Øvelses-skydning med det til de tunge Reserveafdelinger bestemte Materiel, dels til Skydning i de nye Pløcer (særlig i 150 mm Haubits).

	Kr.	Kr.
Overført....		21,552,490
M. Bygningsvæsen:		
a. Vedligeholdelse	805,000	
	Kr.	
b. Skatter og Afgifter	150,000	
Forventet Indtægt for Leje og For-		
pagtning	20,000	

	130,000	
c. Lejre	5,000	
d. Honorarer	6,500	

		946,500
N. Generalstabens topografiske Afdeling: Kr.		
a. Honorarer	34,080	
b. Betaling for udførte Arbejder	90,000	
c. Opmaaling	90,000	
d. Forskellige Øjemed	120,000	

		334,080
O. Andre Øjemed:	Kr.	
a. Vedligeholdelse af militære Gravsteder m. v....	4,000	
b. Tilskud til Soldaterhjem	5,000	
c. Uforudsete og ubestemte Øjemed	50,000	
d. Honorarer	2,106	

		61,106
P. Den militære Retspleje		20,000
Q. Flyvevæsen:	Kr.	
a. Drift og Vedligeholdelse af Flyvemateriel ...	700,000	
b. Flyvertillæg	80,000	

		780,000

I alt....		<u>23,694,176</u>

Overordentlige Udgifter.

A. Skyts og andet Artillerimateriel samt Artilleriammunition:	Kr.	Kr.
a. 24 75 mm Kanonbatterier paa 4 Piécer, Observa- tionsvogne og Brisantgranatammunition	986,000	
b. 6 150 mm Haubitsbatterier paa 4 Piécer, Skyts og Ammunition	7,520,000	
c. 3 105 mm Kanonbatterier paa 4 Piécer, Skyts og Ammunition	5,093,000	
d. 3 75 mm Luftmaalsdelinger paa 2 Piécer, Skyts og Ammunition	1,470,000	
e. 8 75 mm Morterafdelinger paa 4 Piécer, Skyts og Ammunition	581,000	

		15,650,000

At overføre....		15,650,000

	Kr.	Kr.
	Overført....	15,650,000
B. Haandskydevaaben:		
a. Udrustning til 8 Maskingeværkompagnier	2,400,000	
b. Rekylgeværuddrustning til 124 Fodfolkskompagnier	5,924,000	
	<hr/>	8,324,000
C. Materiel til Ingeniørtropper:		
Udrustning til 9 Pioner- og 4 Telegrafkompagnier samt Telegraf- og Signalmateriel til Fodfolk og Artilleri		500,000
D. Flyvemateriel		3,000,000
E. Andet Materiel:		
	Kr.	
Gasmasker	1,200,000	
Staalhelme	650,000	
Haandbomber, Haandgranater og Geværgranater	1,080,000	
Afstandsmaalere	324,000	
	<hr/>	3,254,000
	I alt....	30,728,000
Fragaar:		
	Kr.	
Tilgodehavende ved en fransk Fabrik.....	330,000	
Salg af overkomplette Stamheste	400,000	
	<hr/>	730,000
	I alt....	<u>29,998,000</u>

Bemærkninger til overordentlige Udgifter.

Ovenstaaende Opgørelse over »Overordentlige Udgifter«, der foranlediges ved Hærlovsforslagets Gennemførelse, maa, da Materielpriserne er meget usikre for Tiden, og Priserne vil kunne ændres ved det endelige Valg af Konstruktionerne, nærmest betragtes som en eksempelvis Opgørelse. Der er her medtaget det Materiel, som absolut maa tilvejebringes, hvis Hærens Udrustning nogenlunde skal bringes i Samklang med den ved Forslaget givne organisatoriske Ramme; foruden disse Materielanskaffelser, der særlig for Artilleriammunitionens Vedkommende er beregnet saa knebent som paa nogen Maade forsvarligt, er der imidlertid andre Materieforanstillinger, som ogsaa maa anses for nødvendige (Supplering af Ballonmateriellet, Modernisering af Rytteriets Udrustning, Anskaffelse af Artillerigeværer o. l.), men som forhaabentlig vil kunne gennemføres indenfor det ordinære Budgets Ramme.

Til enkelte af de anførte Poster skal i øvrigt bemærkes følgende:

Til de 75 mm Feltkanonbatterier haves de nødvendige 96 Kanoner og 192 Ammunitionsvogne, men Feltartilleriet mangler moderne Observationskøretøjer, som nødvendigvis maa anskaffes.

I Beholdningen af Feltartilleriammunition findes kun 14 Brisantgranater for hver af de 96 Piëcer; der er derfor her beregnet en meget beske-

den Forøgelse af denne meget vigtige Ammunition paa 100 Stk. pr. Pièce.

Af 150 mm Haubitsbatterier haves et Batteri (Forsøgsbatteri); i Anskaffelsesprisen for de øvrige Batterier er der regnet med de eksisterende Emner til 12 Pièces.

De opførte 105 mm Kanoner med stor Rækkevidde (15,000—18,000 m) er absolut uundværlige i et moderne Artilleri.

De 75 mm Morterer paaregnes at være af den billige Type (Mortier Stokes).

Bygningsforanstaltninger.

Til en Filial af Hærens tekniske Korps i Jylland: Reparationsværksted og Magasin.

Munderingsdepotet i Jylland: Magasin.

Inventariedepotet i Jylland: Magasin.

Sanitetsmaterieldepotet i Jylland: Magasin.

Til 1—2 Fodfolksregimenter i de sønderjydske Landsdele:

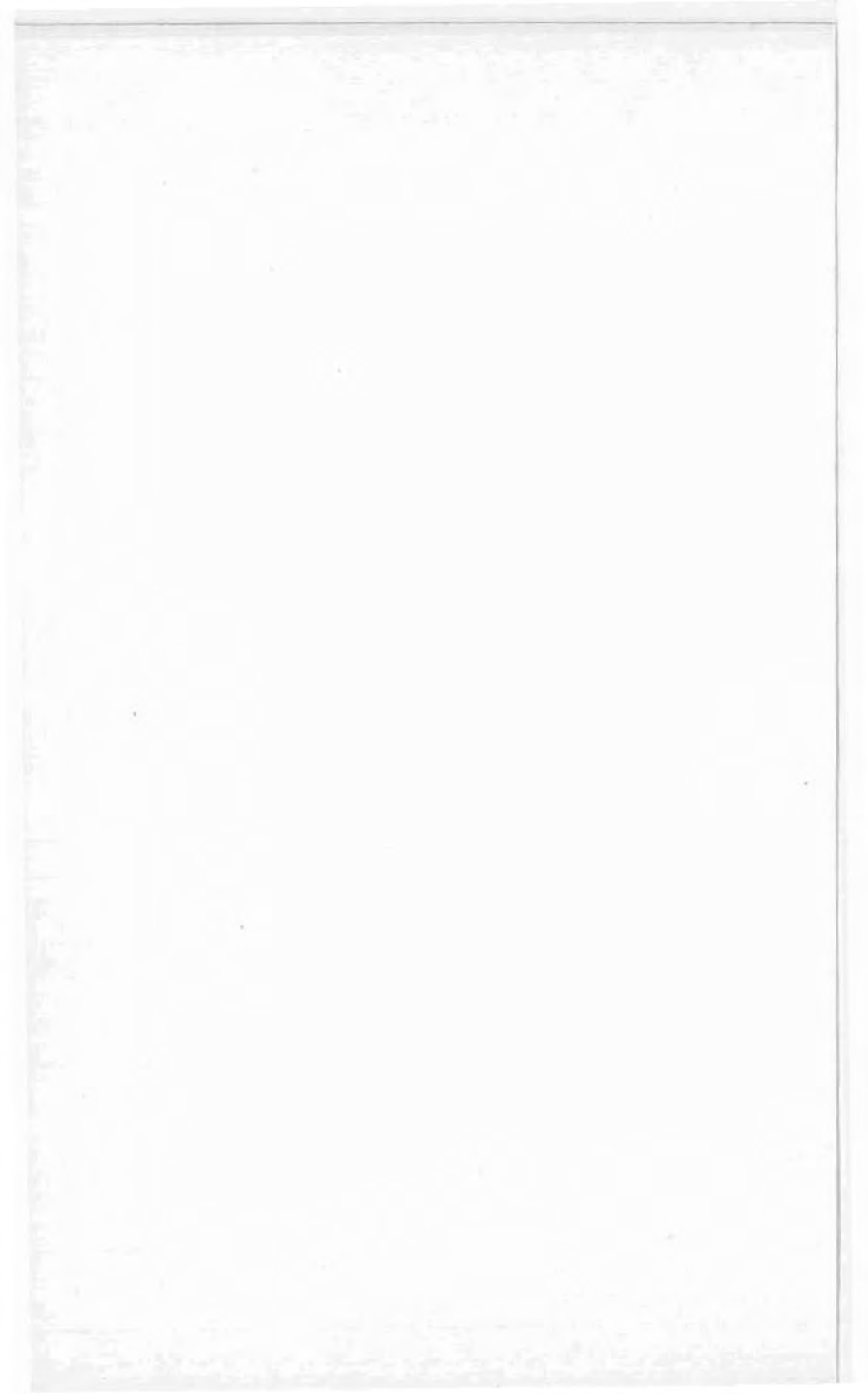
Depoter til Mobiliseringsbeholdningerne et Sted i det sydlige eller midterste Nørrejylland.

Til 1 Rytterregiment: Kaserne m. m. i en sydjydsk By.

Til 2 Feltartilleriregimenter i Jylland: Magasiner, Øvelsesplads m. m., eventuelt Mandskabskaserner og Stalde udover, hvad der haves. (Kan maaske skaffes af Kommunerne.)

Til 1 Liniepionerbataillon, 1 Reservepionerbataillon og 2 Reservetelegrafkompagnier i en jydsk Garnisonsby: Magasiner, Øvelsesplads, eventuelt Mandskabskaserner. (Kan maaske skaffes af Kommunen.)

Udgifterne til disse Bygningsforanstaltninger kan formentlig rigelig dækkes ved Salg af Kaserne og Øvelseslejre, der bliver ledige i København og Omegn paa Grund af Garnisonens Formindskelse. Opførelse kan først udarbejdes senere.

Forslag til Lov

om

Nedlæggelse af ældre Kystbefæstningsanlæg samt om Ordningen af det faste Kystforsvar.

§ 1.

Følgende Kystbefæstningsanlæg nedlægges:

Charlottenlundfortet,
Hvidøre Batteri,
Mellemførtet,
Prøvestensfortet,
Kastrupfortet,
Skovbatterierne paa Amager,
Avedøre Batteri.

Trekroner desarmeres, men bibeholdes som Projektørstation (med tilhørende lettere Skyts) og Depot.

Lynetten desarmeres, men bibeholdes i fornøden Udstrækning som Kommandostation.

De nedlagte eller desarmerede Kystbefæstningsanlægs Materiel (Artilleri-, Ammunitions-, Projektør-, Telegraf-, Telefon- og Fartøjsmateriel m. v. samt Reservemateriel og øvrigt Tilbehør) indgaar i Søværnets Beholdninger og kan bringes til Anvendelse ved de øvrige Kystbefæstningsanlæg.

De ved Nedlæggelsen frigjorte Forter, med Undtagelse af de fornødne Lokalteter til Underbringelse af Skyts, Ammunition m. m., afleveres til Finansministeriet, for saa vidt Staten har Ejendomsraadighed over disse Arealer. Af de Beløb, der herved indkommer, kan de fornødne Midler anvendes til den Omorganisation af Kystforsvaret m. v., der foranlediges ved Nedlæggelse af forannævnte Anlæg.

§ 2.

Kystartilleriregimentet ophæves.

§ 3.

Københavns Søbefæstning og samtlige øvrige Kystbefæstningsanlæg med tilhørende Materiel, Depoter, Lokalteter, Kontorer og øvrige Tilbehør overgaar til Søværnet og henlægges under Marineministeriet.

§ 4.

Det til Kystbefæstningsanlægene fornødne Personel formeres i en Marinebataillon. Personellet tilvejebringes fra Søværnet, saavel Befalingsmænd og ligestillede som værnepligtige.

Ved Kystbefæstningsanlæggenes Overgang til Søværnet kan der gives det faste Personel, der hidtil har gjort Tjeneste ved Kystartilleriregimentet, Adgang til at erholde Ansættelse i Marinebataillonens i saa stor Udstrækning, som findes formaalstjenligt, medens den Del af dette Personel, der ikke finder Anvendelse ved Kystbefæstningsanlægene, erholder Adgang til at forblive til fortsat Tjeneste indenfor Hærens Rammer. Marinebataillonens Personel lønnes som de tilsvarende Grader af Flaaden; dens Sammensætning fremgaar af Bilag 1.

§ 5.

Udgifterne til Kystbefæstningsanlægene (Vedligeholdelse, Lønninger, Øvelser m. m.) opføres paa de aarlige Finanslove.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Betragtning af, at Skibsartilleriets Rækkevidde er blevet stærkt forøget i de senere Aar, har de indre Søforter og Kystværker ved København tabt saa betydeligt i Værdi som Led i Søforsvaret, at man af økonomiske Grunde maa foreslaa dem nedlagt (jfr. § 1).

Undtaget herfra er kun *Trekroner* og *Lynetten*, som man af særlige Hensyn anser det for ønskeligt at bibeholde — i alt Fald indtil videre — nemlig førstnævnte (*Trekroner*) som Led i Havneforsvaret mod eventuelle Forsøg paa Forcering af Havneløbet, hvorved man dog kun tænker sig Fortets lette Skyts og Projektormateriel bibeholdt; sidstnævnte (*Lynetten*) foreslaas derimod helt desarmeret, men — for et mindre Areal Vedkommende — opretholdt som Kommandostation for Ledelsen af Københavns Søforsvar som hidtil (med tilhørende Telegraf- og Teleioncentral og øvrige Lokalteter m. v.).

Hvad de øvrige Kystbefæstningsanlæg angaar, maa det synes rigtigst indtil videre at bibeholde disse, henset til, at Krigserfaringerne taler for, at selv en 2den Rangs Søbefæstning vedblivende maa siges at besidde en ikke ringe Modstandskraft overfor Skibe, og om end det nu til Dags vil være muligt at bombardere København fra Søen udenfor Skudvidde af vore nuværende ydre Søforter og Kystværker, saa vil man dog ikke kunne frakende dem Betydning overfor en Angriber, der ikke raader over meget langtrækkende Skyts, hvilket kun findes i de største Skibstyper. Overfor et Bombardementsangreb fra Søen paa meget lang Afstand vil vi saaledes for Tiden udelukkende være henvist til vort Flaadeforsvar (særlig Undervandsbaade og selvvirkende Miner), men overfor saakaldte «voldsomme Angreb» af mindre Styrker paa nærmere Hold maa ogsaa de nuværende ydre Søforter og Kystværker antages at kunne yde virksom Modstand. Endvidere vil det ifølge Erfaringer fra vor Neutralitetsperiode 1914—18 have Be-

tydning, at Søbefæstningens Omraade og dermed Drogden kan spærres for Passagen, hvorved de krigsførendes Operationer holdes paa Afstand fra Hovedstaden, idet Passagen da foregaar gennem Flinterenden. At Søbefæstningens Opretholdelse i saa Henseende ogsaa i Gentagelsestilfælde kan blive af Betydning, maa betragtes som utvivlsomt, ligesom det bør anføres, at Søbefæstningen vedblivende vil kunne støtte Flaadens Neutralitetsbevogtning og Mineforsvaret i Hovedstadens Nærhed.

Saa længe man ikke fraviger det Standpunkt, som fandt sit Udtryk i den af Flertallet i Forsvarskommissionen af 1902 afgivne Betænkning, at »København som aaben By kun hører hjemme i en Ordning, hvorved ethvert virkeligt Forsvar paa Forhaand er opgivet«, og saa længe der ikke opnaas en Ændring af de Haagerkonventioner, ifølge hvilke en aaben By ikke beskyttes mod Bombardement, naar den forsvares og har militære Anlæg m. m. — hvilket til fulde viste sig under Verdenskrigen —, maa det anses for ønskeligt indtil videre at bibeholde de omhandlede ydre Værker af Københavns Søbefæstning.

Ligeledes maa det anses for rigtigst indtil videre at bibeholde de Kystbefæstningsanlæg u d e n f o r København, som tilvejebragtes ifølge Forsvarsordningen af 1909, nemlig Lynæsbatteriet med Spodsbjergbatteriet (ved Isefjordens Munding), Masnedøfortet og Borgstedbatteriet (ved Grønsund), da disse Værker vedblivende maa antages at kunne gøre Nytte som Støtte for Neutralitetsforsvaret.

I Betragtning af, at det vilde være ønskeligt, at det Materiel, der hører til de Søbefæstningsanlæg, som nedlægges, kan finde Anvendelse paa de bibeholdte Anlæg som Forstærkning af Neutralitetsforsvaret, har man optaget en dertil sigtende Bestemmelse i Lovforslagets § 1. Forudsætningen herved er, at man uden at søge særlig Bevilling vil kunne benytte endnu brugbart Materiel (bl. a. Ammunition) til Forstærkning af de tilbageblevne Kystbefæstningsanlæg og samtidig paa hensigtsmæssig økonomisk Maade vil kunne erstatte ældre, opslidt Materiel (eksempelvis Telegraf- og Telefonkabler, Projektørmateriel m. v.) paa disse Kystbefæstningsanlæg.

I Lovforslagets § 3 er det foreslaaet, at samtlige Kystbefæstningsanlæg overføres til S ø v æ r n e t. Anledningen hertil er, at det under Hensyn til Krigserfaringerne maa synes formaalstjenligt, at Kystbefæstningsanlægene bemandes med F l a a d e p e r s o n e l, og at det samlede Søforsvar ligger under een Myndighed i Stedet for som hidtil under delt Ledelse mellem de to Værn. Samvirket mellem Flaaden og Søbefæstningen forventes herved lettet i væsentlig Grad, ligesom det i økonomisk Henseende skønnes muligt at opnaa ikke uvæsentlige Fordele, naar Bevogtningstjene-

sten og Vedligeholdelsesarbejderne m. v. foregaar under een og samme Ledelse.

Man har tænkt sig under normale rolige Forhold at kunne nøjes med kun at holde Vagthold paa de tre større Søforter (Middelgrundsfortet, Flakfortet og Dragørfortet) og paa samtlige øvrige Kystbefæstningsanlæg endog at kunne nøjes med et efter Beliggenheden afpasset Tilsyn.

Af økonomiske Grunde har man indskrænket sig til Vagtjeneste paa Forterne, saaledes at egentlige Øvelser ikke afholdes, idet man har forment, at der indtil videre raades over tilstrækkeligt uddannet Personel til Anvendelse i paakommende Tilfælde. Det bemærkes i denne Forbindelse, at man har tænkt sig Ordningen som værende af rent midlertidig Karakter, saaledes at der, naar Forholdene i Europa har afklaret sig, vil være at træffe Bestemmelse om Anlæggenes Nedlæggelse eller Bibeholdelse.

Under Indkaldelsen lønnes Reservebefalingsmænd og ligestillede som de tilsvarende Grader af Marinebataillonens faste Personel, medens der ydes dem et passende aarligt Honorar mod Forpligtelsen til at staa til Disposition under Sikringsstyrkens Formering eller Mobilisering.

Vedrørende den Del af det tidligere faste Søbefæstningspersonel (Kystartilleriregimentets faste Personel), som ikke finder fortsat Anvendelse til Tjeneste paa Kystbefæstningsanlægene, bemærkes, at man i Lovforslagets § 4 har optaget en Bestemmelse om, at nævnte Personel i fornøden Udstrækning kan erholde Adgang til fortsat Tjeneste indenfor Hærens Rammer.

De aarlige Udgifter til Kystbefæstningsanlæggenes Vedligeholdelse, Lønninger m. v. er anslaaet at ville andrage ca. 1 Mill. Kr., der i Henshold til § 5 foreslaas opført paa det aarlige Finanslovsforslag. I vedlagte Bilag er der nærmere gjort Rede for Udgiftsberegningen.

Da Nedlæggelsen af de i § 1 nævnte Værker og Anlæg m. v. vil nødvendiggøre en Omlægning af Telegraf- og Telefonkabler m. m., har man tænkt sig, at Udgiften hertil saavel som til den i øvrigt fornødne Omorganisation tilvejebringes af de ved Realisationen af de nedlagte Værker indvundne Beløb.

Bilag Nr. 1.

Oversigt over Marinebataillonens Personel.

Personel til stadig Tjeneste.	Reserven,
1 Kommandør.	
1 Orlogskaptajn.	
5 Kaptajnløjtnanter.	} 20
5 Søløjtnanter.	
1 Dæksofficer af 1. Grad.	} 60
13 Dæksofficerer af 2. Grad.	
10 Dæksofficersassistenter.	
10 Artillerioverkonstabler (midlertidige Befalingsmænd)	Midlertidige Befalingsmænd og ligestillede 70
1 Overmaskinmester (Overmaskiningeniør).	
1 Maskinmester af 3. Grad.	
5 Undermaskinmestre.	
3 Maskinoverkonstabler (midlertidige Befalingsmænd)	
5 Mekanikere af 2. Grad.	
1 Baadfører (midlertidig Befalingsmand).	
1 Maskinpasser (ligestillet med midlertidig Befalingsmand).	
3 Kokke.	
9 Maskinister, værnepligtige.	
48 Artillerister, —	
6 Fyrbødere, —	
3 Koksmather, —	
132	150

Bilag Nr. 2.

Budgetoverslag.

	Kr.	Kr
Chef med Stab og Depot.....	ca. 109,000	
Vagt paa 3 Hovedforter. (Pers. og Transp.).....	ca. 415,000	
Tilsyn med 8 Forter*).....	ca. 75,000	
		<hr/> 599,000
Drift og Vedligeholdelse af Maskiner, Brændsel og Vask.....		40,000
Vedligeholdelse af Artilleri og Ammunition		200,000
Vedligeholdelse af Bygninger og Inventar.....		117,000
Sygepleje, Lægehjælp og Medicin		5,000
Skole og Foruddannelse af Mandskab til Tilsynstjeneste.....		2,000
Rejser og Inspektioner		6,000
Telefontilsyn og Telefonabonnement		3,000
Kontorholdsudgifter (Skrivematerialer m. m.)		5,000
		<hr/> 977,000

*) Der er ikke beregnet Udgifter til Tilsyn i Overgangsperioden paa de Forter, der er foreslaet nedlagt.

Bilag Nr. 3.

Københavns Søbefæstning.

		Antal Kanoner (Ekskl. Maskin- skyts)	Krigsbesætning
Bibeholdte Værker	Middelgrundsfortet	26	ca 801 Mand
	Flakfortet	18	- 537 —
	Dragøfortet	14	- 380 —
	Taarbækfortet	6	- 266 —
	Kongelunds batteriet	8	- 217 —
	Mosedø Batteri	10	- 180 —
	Saltholm Nordbatteri (Barakkebatteriet)	2	- 127 —
	Saltholm Sydbatteri	2	- 61 —
	Tilsammen	86	ca. 2,569 Mand
Værker, sø ned- lægges eller des- armeres	Charlottenlundfortet	16	ca. 420 Mand
	Hvidøre Batteri	4	- 60 —
	Mellemfortet	6	- 220 —
	Prøvestensfortet	12	- 300 —
	Kastrupfortet	8	- 300 —
	Skovbatterierne paa Amager	6	- 130 —
	Avedøre Batteri	8	- 250 —
	Trekroner (desarmeres) Lynetten (desarmeres)	15 6	- 475 — - 200 —
	Tilsammen	81	ca. 2,355 Mand
Hele den nuværende Søbefæstning ved København		167	ca. 4,924 Mand

Marineministeriet.

København, den 20. Marts 1922.

Bilag
til
Venstres Kystforsvarsforslag.

Til

Kommissionen til Undersøgelse og Overvejelse af Hærens og
Flaadens fremtidige Ordning.

I Anledning af Kommissionens Skrivelse til Forsvarsministeren J. Nr. 9/1922 af 3. f. M. med Forespørgsel om, hvilken Bekostning Forslaget til Lov om Nedlæggelse af ældre Kystbefæstningsanlæg samt Ordningen af det faste Kystforsvar, som i Kommissionen er fremsat af Venstres Repræsentanter, vi medføre med Hensyn til Flytning af Materiel, Ændringer af Befæstningsanlægene m. m., skal Marineministeriet herved meddele nedenstaaende omtrentlige Overslag:

1) Flytning og Installation af 1 Stk. 12 cm Kanon fra Charlottenlundfortet til Trekrøner	ca. 5,000 Kr.
2) Flytning og Installation af 3 Stk. 12 cm Kanoner fra Charlottenlundfortet til Lynæs Batteriet	ca. 5,000 —
3) Flytning af 5 Stk. 75 mm Kanoner fra Kastrupfortet til Lynæs Batteriet samt 1 Stk. 75 mm Kanon fra Prøvestenen	ca. 10,000 —
4) Flytning af den til ovennævnte Skyts hørende Ammunition	ca. 5,000 —
5) Flytning af den svære Ammunition fra de Forter, der skal nedlægges, til andre Magasiner	ca. 50,000 —
6) Flytning og Installation af Projektoranlæg	ca. 150,000 —
7) Omlægning af Kabler og Kommunikationsmidler, foranlediget ved den indre Fortrækkes Nedlæggelse	ca. 250,000 —
8) Flytning og Installation af Afstandsmaalere	ca. 25,000 —
9) Flytning og Placering af Kanoner samt Affutager, Placementer m. v. til forskelligt svært og mellem-svært Skyts fra den indre Fortrække	ca. 350,000 —
10) Omlægning af Minespærringer som Følge af den indre Fortrækkes Nedlæggelse	ca. 125,000 —
I alt....	ca. 975,000 Kr.

Klaus Berntsen.

/Axel Juel.

Forslag til Lov

om

Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, for saa vidt angaar Hæren.

§ 1220.

I Linie 1 udgaar Ordene »Generaler og«.

Stk. 2 ændres til: »Som Repræsentationstillæg ydes der den kommanderende General 4000 Kr. aarlig, der ikke medtages ved Pensjonsberegning.«

§ 1222.

I Linie 2 ændres »Oberster og Oberstløjtnanter« til: »Majorer«.

I Linie 4 udgaar: »Premierløjtnanter og«.

§ 1223.

Linie 1 udgaar.

§ 1224.

I Linie 1 ændres »Generalintendanten« til: »Chefen for Forplejningskorpset«.

Linie 5 og 6 udgaar.

I Linie 7 ændres »Reserveintendanten« til: »Reserveregnskabsføreren«.
Resten af Paragraffen fra Linie 8 udgaar.

§ 1225.

I Linie 1 ændres »Generallægen« til: »Chefen for Lægekorpset«.

Linie 3—4 udgaar og erstattes med: »Overlæger lønnes med 3360 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5160 Kr.«

Sidste Stykke udgaar.

§ 1226.

I Linie 1 ændres »Stabsdyrlægen« til: »Chefen for Dyrlægekorpset«.

Linie 2—4 udgaar og erstattes med: »Overdyrlæger lønnes med 3360 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5160 Kr.«

§ 1227.

I Linie 1 ændres »Generalauditøren« til »Overauditøren«.
Sidste Stykke udgaar.

§ 1228.

Overskriften »Officianter« ændres til: »Teknikere«.

Som nyt Stykke 1 tilføjes: »Kemikere ved det tekniske Korps lønnes med 6900 Kr. aarlig.«

I nuværende Stykke 1, Linie 1, udgaar »Overmaskiningeniører« og ændres »Værkmestre (Værkstedssingeniører)« til: »Værkstedssingeniører« og »Tegneren (Konstruktøren)« til: »Overkonstruktøren«.

Nuværende Stykke 2 udgaar og erstattes med et nyt Stykke: »Læreren i Radiotelegrafi ved Ingeniørkorpset lønnes med 4800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5520 Kr.«

De to sidste Stykker udgaar.

b. Overskriften ændres til:

l. Faste Befalingsmænd af Officiantgruppen, Sergenter af Reserven, faste Musikere og faste Haandværkere.

§ 1229

udgaar og erstattes med:

Faste Befalingsmænd af Officiantgruppen.

Korpsofficianter af 1. Grad, nemlig Depotforvalteren og Kartografen ved Generalstaben, 3 Materialforvaltere ved det tekniske Korps, 1 Arkivar ved Ingeniørkorpset, 1 Bestyrer af Munderingsdepotets Filial i Jylland, 2 Depotforvaltere ved Arbejdstropperne og Sundhedstropperne Depoter, 2 Regnskabsførere ved Generalstaben og ved Munderingsdepotet og 1 Lærer ved Gymnastikskolen, i alt 12, lønnes med 4800 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar til 5160 Kr.

Korpsofficianter af 2. Grad lønnes med 3780 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 4440 Kr.

Stabsofficianter lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.

Overofficianter lønnes med 2670 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 3270 Kr.

Officianter lønnes med 2100 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2700 Kr.

§ 1230

ændres til:

»Faste Underofficerer af Reserven.

Sergenter af Reserven oppebærer i Fredstid et Honorar af 300 Kr. aarlig.

I Krigstid, og naar de er tjenstgørende i Fredstid, vederlægges de med et Beløb af 1920 Kr. aarlig, samt Stedstillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, nanset at de ikke er Tjenestemænd.«

§ 1231

ændres til:

»Faste Musikere.

Musikere af 1. Grad lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.

Musikere af 2. Grad lønnes med 2250 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2850 Kr.

Musikere af 3. Grad lønnes med 1770 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.

Musikere af 4. Grad lønnes med 1200 Kr. aarlig, stigende hvert 2. Aar med 120 Kr. indtil 1560 Kr.»

§ 1232

udgaar.

§ 1233

udgaar.

§ 1234

ændres til:

»Haandværkere.

Mekanikere, Bøsemagere, Sadelmagere, Beslagsmede og Magasinforvaltere

af 1. Grad lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.

af 2. Grad lønnes med 2250 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2850 Kr.

af 3. Grad lønnes med 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.»

c. Andre Tjenestemænd ved Hæren.

§ 1236.

Stk. 2 udgaar.

- 4 udgaar.

- 5 udgaar og erstattes med:

»Skrædermesteren ved Forplejningskorpset lønnes med 4800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5520 Kr.»

Stk. 6 udgaar og erstattes med:

»Mesteren af 2. Grad lønnes med 3900 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 4620 Kr.»

Stk. 8 udgaar og erstattes med:

»Bygningskonduktorer lønnes med 3600 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 4200 Kr.»

§ 1237

Linie 1—15 udgaar.

Linie 6—7 fra neden udgaar og erstattes med:

»Portnere og Kontorbude lønnes med 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.»

I Linie 5 fra neden udgaar: »Natvægtere og«.

Endvidere udgaar:

- 1 Kobberstikmedhjælper (Normeringslov 19^{20/21}).
- 1 Bademester (Normeringslov 19^{21/22}).
- 1 Assistent ved Hærens Brødfabrik (Normeringslov 19^{21/22}).
- 11 Kasrneunderofficerer (Normeringslov 19^{21/22}).
- 6 Lejrunderofficerer (Normeringslov 19^{21/22}).
- 1 Kaserneportner (Normeringslov 19^{21/22}).
- 5 Opsynsmænd (Normeringslov 19^{21/22}).

§ 1238 (ændret ved Normeringslov 19^{21/22}).

I Paragraffen udgaar:

- 8 Mestre af 1. Grad,
- 25 Mestre af 2. Grad,
- 6 Kontorfuldmægtige,
- 7 Bygningskonduktører,
- 6 Tegnere af 1. Grad,
- 30 Værkstedsassistenten, Magasinassistenter og Værkstedsmænd,
- 3 Maskinister,
- 10 Tilskærere,
- 1 Depotskræder,
- 5 Tegnere af 2. Grad,
- 2 Kobberstikkere,
- 18 Magasinformænd og faglærte Fyrbødere,
- 3 Proviantforvaltere,
- 35 Kontorassistenter,
- 6 Portnere,
- 2 Fyrbødere,
- 8 Natvægtere,
- 11 Bude og
- 2 Laboratoribetjente.

§ 1239 (ændret ved Normeringslov 19^{20/21} og 19^{21/22}).

Stk. 2 udgaar.

I Stk. 3 udgaar: »samt Maskinassistenten og Kontorfuldmægtigen ved Københavns Garnisonssygehus«.

Stk. 7 udgaar. (Kontorassistenter).

I Stk. 9 ændres »Laboratoribetjentene« til: »Laboratoribetjenten«, og udgaar: »og Hospitalsarbejdere«.

I Paragraffens næstsidste Linie udgaar: »eller Hospitalsarbejdere«.

5 Sygehusunderofficerer (Normeringslov 19^{21/22}) udgaar.

§ 1240.

Sidste Stykke (Løntillæg til den ledende Oversygeplejerske) udgaar.

§ 1241 (ændret ved Normeringslov 19^{20/21}).

I Paragraffen udgaar:

- 1 Vaskeribestyrerinde,

- 5 Kontorassistenter,
- 1 Laboratoriebetjent,
- 1 Natvægter,
- 6 Hospitalsarbejdere,
- 1 Oversygeplejerske og
- 13 Afdelingssygeplejersker.

§ 1242

ændres til:

Stk. 1. »Officerer og ligestillede faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 800 Kr., Befalingsmænd af Officiantgruppen og ligestillede en Udrustningshjælp af 600 Kr. med Forpligtelse til at anskaffe og vedligeholde reglementsmaessig personlig Udrustning, heri dog ikke indbefattet Pistol med Tilbehør.«

Stk. 2. »Sergenter af Reserven og ligestillede samt Musikere af 4. Grad faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 400 Kr. med Forpligtelse til at anskaffe og vedligeholde reglementsmaessig personlig Udrustning, heri dog ikke indbefattet Gevær, Karabin og Pistol med Tilbehør. Denne Udrustningshjælp fraegnes i det i Stykke 1 nævnte Beløb, som de paagældende mulig senere vilde faa ved Udnævnelse eller Ansættelse som Officiant eller ligestillet.«

§ 1243.

I 2. Linie udgaar Ordet: »Forplejningsassistenter«.

§ 1244.

Stk. 4 ændres til:

»Cheferne for Skydeskolen for Haandvaaben, Gymnastikskolen, Ride-skolen, Flyveskolen samt Vaabnens Sergent- og Kornetskoler og Forstan-deren for Forplejningskorpsets Skole, hvis de er Kaptajner (Ritmestre) eller ligestillede, hver 600 Kr. aarlig.«

I Stk. 9 ændres »15 Officerer« til: »12 Officerer«.

Stk. 10: »8 Embedsmænd af Forplejningskorpset« o. s. v. udgaar.

Stk. 11 ændres til:

»Musikeren af 1. Grad ved Livgarden og Befalingsmænd af Officiantgruppen i Generalstaben, hver 480 Kr. aarlig.«

Stk. 12: »Underofficerer, tjenstgørende i Krigsministeriet« ændres til »Befalingsmænd af Officiantgruppen og ligestillede, der forretter Tjeneste i Krigsministeriet« o. s. v.

Stk. 13: »5 Underofficerer« o. s. v. ændres til »4 Befalingsmænd af Officiantgruppen« o. s. v.

I Stk. 14 ændres »Underofficerer« til »Befalingsmænd af Officiantgruppen.«

§ 1245.

Linie 4 (Adjutanten ved Bornholms Væbning 400 Kr.) udgaar.

I Linie 9 og 10 ændres »Skydeskolen« til: »Skydeskolerne«, og efter »Rideskolen« tilføjes: »Pioner- og Telegrafskolen«.

I Linie 12 udgaar Ordene: »og Korpsslæger«.

Fra Linie 15: »Underofficerer, der er Beridere o. s. v.« og Paragraffen ud udgaar.

§ 1246

ændres til:

»Faste Befalingsmænd og ligestillede, der skal være beredne, forsynes med Rideudrustning af Hærens Beholdninger efter nærmere af Ministeren fastsatte Regler.«

§ 1248.

Linie 1 ændres til: »Faste Befalingsmænd og ligestillede, der har egen Husstand«.

§ 1249.

Linie 1 ændres til: »Værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede, der lønnes maanedsviis, faar, naar de indkaldes«.

Stykke 5: de 4 sidste Ord ændres til: »værnepligtige Befalingsmænd.«

§ 1250

udgaar.

§ 1251

udgaar.

§ 1252

ændres til:

»Stk. 1. Ved Overgangen til de fra 1. 1922 oprettede nye Stillinger fra de hidtidige indtræder paagældende Tjenestemand paa det Lønningstrin, som er lig med eller nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra det paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. De ved denne Overførelse opnaaede Alderstillæg medregnes med det Antal Aar, som de efter Lønningssystemet repræsenterer, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt de i Lov om Hærens Ordning som Betingelse for Avancement fastsatte Tjenestetider i paagældende Klasse er tilbagelagt.

Stk. 2. Hvis nogen Tjenestemand placeres i en Lønningsklasse med en Slutløn, der er lavere end den for hans hidtidige Stilling gældende, kan Forskellen udlignes ved personligt Tillæg, indtil Oprykning i højere Klasse kan finde Sted.

Stk. 3. Ved Begrænsningen af Personalet bør der afskediges et forholdsvis større Antal af Aldersklasserne under 30 Aar end af de senere Aldersklasser, og det bør i det hele tilstræbes, hvor ikke særlige militære Hensyn gør sig gældende, at Afskedigelserne fortrinsvis rammer Tjenestemændene under 30 Aar; Tjenestemændene er i øvrigt forpligtede til at udføre passende Funktioner af lavere Grad mod at bevare Lønning efter den hidtidige, eventuelt mod at oppebære personligt Tillæg efter Stk. 2. Det samlede Antal Stillinger maa ikke herved overskrides.»

Nuværende Stk. 1 udgaar,

- - 2 udgaar,
- - 3 bliver til Stk. 4,
- - 4 udgaar,
- - 5 bliver uforandret (tilføjet ved Normeringslov 19^{21/22}).

§ 1253.

Stk. 1 udgaar.

I Stk. 2 (tilføjet ved Normeringslov 19^{21/22}) ændres »Underhornblæser- (trompeter)« til »Musiker af 4. Grad«, »Hornblæser (Trompeter)« til »Musiker af 3. Grad«.

§ 1255.

I Stk. 1 udgaar: »§ 8, Stk. 1, § 10, for saa vidt angaar Tidsbegrænsningen«.

§ 1309.

I Linie 2 ændres »Officerer, Underofficerer og ligestillede« til: »Befalingsmænd og ligestillede (undtagen Underkorporaler og ligestillede)«.

I Linie 4 og 5 udgaar: »og Chefen for jydsk Brigade«.

§ 1311.

Linie 1 ændres til: »Befalingsmænd af Linien og ligestillede (undtagen Underkorporaler og ligestillede), tjenstgørende Sergenter af Reserven samt Hærens øvrige Tjeneste-«.

§ 1312.

I Linie 3 ændres »Oberster og Oberstløjtnanter« til: »Majorer«.

I Linie 5 udgaar: »og Stabssergenter«.

I Linie 6 udgaar: »Oversergenter og«, og efter »Sergenter« tilføjes: »— dog ikke i det i § 1230, Stk. 2, nævnte Tilfælde«.

§ 1313

udgaar.

§ 1315.

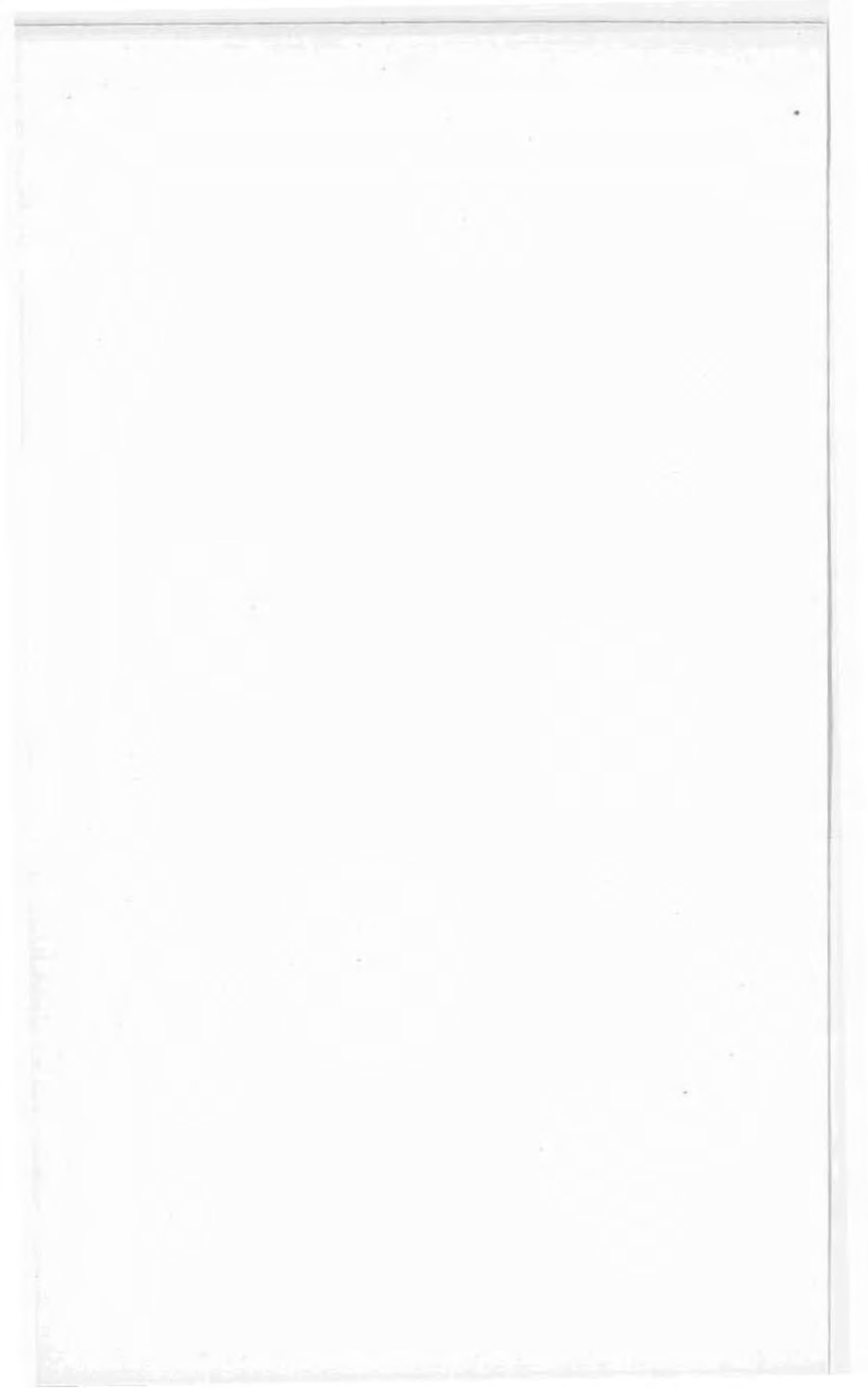
I Stk. 2, Linie 1, ændres »Underofficerer og« til: »Befalingsmænd af Officiantgruppen og Sergenter af Reserven samt de med disse Grupper«.

I Stk. 3, Linie 1, ændres »Faste Underofficerer og ligestillede« til: »Befalingsmænd af Officiantgruppen, Sergenter af Reserven og de med disse Grupper ligestillede«.

I 4. Del »Almindelige Overgangs- og Ophævelsesbestemmelser m. m.« indføres en ny Paragraf:

»§ —.

Befalingsmænd og ligestillede, der for Tiden beklæder visse Stillinger (Chefer for Skoler o. l.), og som oppebærer visse Tillæg, der efter den nye Ordning vil bortfalde, bevarer disse Tillæg for deres Funktionstid, for saa vidt de ikke forfremmes i militær Grad.«

Forslag til Lov

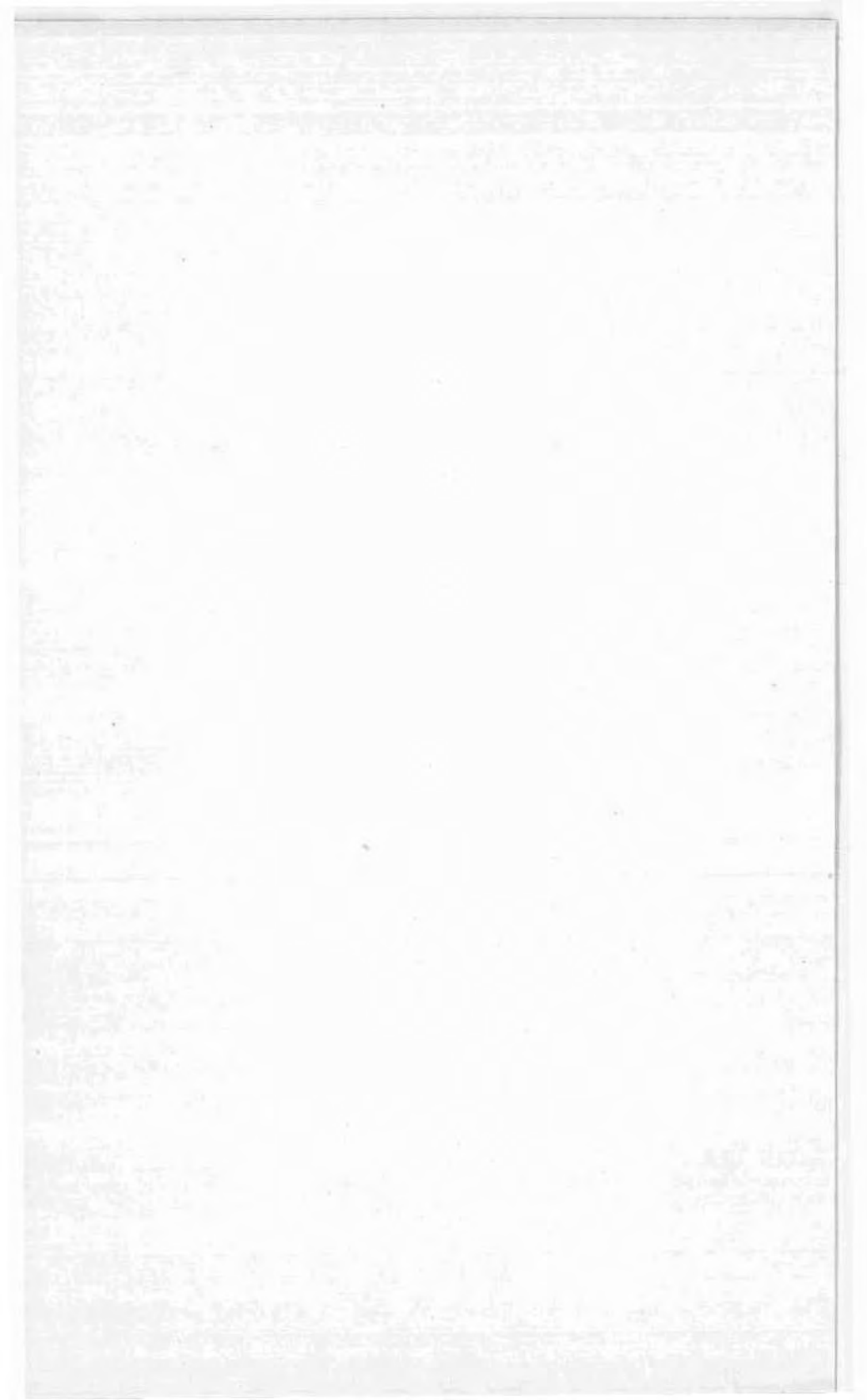
om

**Ændring i Lov af 30. September 1909 om Lønninger m. v.
ved Hæren.**

Mundering.

§ 27.

1. Linie tilføjes efter Korporaler », Kornetter«.

Indstilling

af

Kommissionens andet Mindretal

(Parkov, Piper og Pürschel)

til

Regering og Rigsdag.

Indstilling

fra

Det konservative Folkepartis Repræsentanter.

Ved Afslutningen af Kommissionens Arbejde staar de fire Partier, der har været repræsenteret i Kommissionen i alt væsentligt paa samme Standpunkt med Hensyn til Grundsynspunkterne for Forsvarsordningen, som de indtog ved Arbejdets Begyndelse.

Vort Parti staar ligesom Partiet Venstre paa det Standpunkt, at det er en Nødvendighed for en Stat som Danmark at have et Forsvarsvæsen, der er bestemt til og rummer Mulighed for at imødegaa Neutralitetskrænkelser og Angreb paa Statens Selvstændighed og Uafhængighed med væbnet Magt. Det radikale Parti hævder, at vi kun bør gøre, hvad der efter dette Partis Opfattelse i den snævrreste Forstand er vor internationale Pligt, og denne paastaas kun at række til at imødegaa saadanne Neutralitetskrænkelser af mindre Omfang og mere eller mindre tilfældig Karakter, overfor hvilke Politiforholdsregler er hensigtsmæssige og tilstrækkelige. Socialdemokratiet staar endelig paa den fuldstændige og øjeblikkelige Afvæbnings Grund.

Da disse Standpunkter falder ret nøje sammen med dem, paa hvilke de forskellige Partier eller de til dem nærmest svarende stod, allerede da Forsvarsordningen af 1909 overvejedes og gennemførtes, vil det være af Interesse ganske kort at fremdrage af Erindringen de Erfaringer med Hensyn til de til Grund liggende Teoriens Gennemførlighed i Praksis, som Perioden siden 1914 har beriget os med.

Hvad nu først Afvæbningen angaar, da er det en Kendsgerning, at ingen Stat siden 1914 frivillig har afvæbnet eller formindsket sit Militærvæsen paa en Maade, der lader sig tage til Indtægt for denne Tanke.

De i Folkeforbundspagten indeholdte Løfter om Nedsættelse af Rustningerne er af de Stater, der har haft deres frie Villie i saa Henseende, endda kun i beklagelig ringe Grad bragt til Udførelse. De bl. a. i Tyskland og Østrig ved Fredstraktaterne paabudte Reduktioner af Hær og Flaade er ikke Udtryk for, hvilken Grænse man i disse Lande anser det for forsvar-

ligt at gaa ned til, men kun for Sejrherrerens Opiattelse af, hvor megen Militærmagt man kan tillade disse fordums Stormagter at have, naar de paa den ene Side skal være militært afmægtige og dog paa den anden Side ikke savne det nødvendige Magtelement til Opretholdelse af indre Orden og til Afvisning af mulige Angreb af bolsjevikiske Styrker udefra.

Den svenske socialdemokratiske Statsminister, Hjalmar Branting, der af Overbevisning er Tilhænger af Afvæbning, har sikkert Ret, naar han klart og bestemt har udtalt, at Tiden til Afvæbning endnu ikke er inde.

Heller ikke i Norge har Afvæbningstanken fundet stærkere Tilslutning.

Efter norske »Morgenbladet« for 30. Marts 1922 har den daværende Forsvarskommissions Flertal udtalt: »at man ikke kan tillægge krigstrætheden og mindet om krigens prøvelser nogen afgørende betydning som fredsfaktor i fremtiden. Heller ikke den organiserede arbejderklasse kan gi nogen fredsgaranti, hvilket tydeligt fremgaar af moskvateserne.«

Nævnte Flertal konkluderer i, at det af Hensyn til Landets Sikkerhed udadtil og indadtil ikke vover at foreslaa Afrustning. I dette Flertal er indbefattet alle Kommissionens Medlemmer undtagen 3 Socialdemokrater, der foreslaar Afrustning straks, og en Arbejderdemokrat, der foreslaar stærk Nedsættelse af Forsvarsudgifterne.

I denne Forbindelse bør det erindres, i hvilken Grad Socialdemokratiet i alle de i Verdenskrigen deltagende Lande i August 1914 svigtede den Forpligtelse, som den internationale socialdemokratiske Kongres i Stuttgart i 1907 havde paalagt »de arbejdende Klasser og deres parlamentariske Repræsentanter« i alle Lande, til, naar Krig truede med at udbrude, at »opbyde alle Midler, som de anser for at være anvendelige og mest virksomme til at forhindre Krigens Udbrud«. Det bør ej heller glemmes, at man indenfor det skandinaviske Socialdemokrati den Gang havde en saadan Tillid til det internationale Socialdemokratis Villie og Evne til at forhindre en Krigs Udbrud, at Kongressen i Kristiania, der ligeledes afholdtes i 1907, udtalte: »Særlig for de mindre, men kulturelt højtstaaende Nationers Frihed og Selvstændighed udgør allerede nu den socialdemokratiske Arbejderklassens internationale Solidaritet et Værn af største Værdi.«

Belgien er det klassiske Eksempel paa dette Værns Værdi.

Det tør siges at være egnet til at vække Forbavselse, at det danske Socialdemokrati ikke desto mindre har Mod til paa ny at opfordre det danske Folk til at lægge sine Grænser blot for ethvert Angreb, der ikke kan afvises ved Hjælp af nogle Hundrede Politibetjente.

Det er ikke gaaet den radikale Politivagtsteori bedre under Verdenskrigens haarde Prøve end den socialdemokratiske Afvæbningsteori. Intet Land, der i Størrelse nogenlunde kan jævnstilles med Danmark, har vovei under Verdenskrigen i Praksis at indrette sig efter disse Teorier. At man navnlig ej heller har gjort det i Danmark, i hvis daværende Regering Lærens Ypperstepræster sad, vil formentlig være almindeligt bekendt og vil til Overflod foreligge skarpt belyst i den Beretning om, hvorledes Forsvarsordningen af 1909 har virket, som er udarbejdet af Repræsentanterne for Partiet Venstre og os, overensstemmende med den i Kommissoriet stillede Opgave.

Denne radikale Teori synes væsentligst at bygge paa, at Haagerkonventionerne — om hvis fortsatte Gyldighed ogsaa efter Folkeforbundets Oprettelse der er Enighed — kun taler om en Opsynspligt, medens der i Konventionerne intetsteds er Tale om at imødegaa Neutralitetskrænkelser med Vaabenmagt.

Heroverfor maa det imidlertid erindres, at den Konvention, man særlig har paaberaabt sig, den 13de om neutrale Magters Pligter og Rettigheder under Søkrig, udtrykkelig i sin Indledning fremhæver, at den ikke gør Krav paa at være udtømmende. Det hedder saaledes i Indledningen til denne Konvention, at i de ikke omtalte Tilfælde vil der være at tage Hensyn til Folkerettens almindelige Principper.

Det synes berettiget at opfatte disse Konventioner saaledes, at de tilsigter i en Række Tilfælde at fastslaa, hvad der paa den ene Side er den neutrale Stats Ret og Pligt, paa den anden Side, hvad den krigsførende Magt bør afholde sig fra overfor de neutrale Magter, medens Konventionerne med Hensyn til Spørgsmaalet om, ved hvilke Midler den neutrale Magt hævder sin Ret og opfylder sin Pligt, henholder sig til Folkerettens almindelige Grundsætninger.

Artikel 1 i den 13de Konvention siger saaledes: »De krigsførende er pligtige . . . at afholde sig paa neutralt Territorium eller i neutrale Vande fra enhver Handling, som disse Magter ikke vilde kunne taale uden at svigte deres Forpligtelser som neutrale.«

Spørgsmaalet bliver da: Hvorledes opfylder den neutrale Magt sin Pligt til ikke at »taale« slige Handlinger? Herom siger Konventionerne ikke noget som helst. Fra radikal Side hævdes det nu, at en formel Protest er tilstrækkelig i alle Tilfælde, hvor Politiforholdsregler ikke slaar til; men der savnes en Paavisning af, at denne Teori er antaget af Folkeretslærde eller gennemført i Praksis.

I ganske særlig Grad har man fra radikal Side fæstnet sig ved omtalte Konventions Artikel 25, der lyder saaledes:

»En neutral Magt er, i Forhold til de Midler, hvorover den raader, pligtig at udøve den fornødne Opsigt (surveillance) for at forhindre enhver Krænkelse af de foregaaende Bestemmelser i sine Havne eller paa sine Rede og sit Søterritorium.«

Her tales kun om Opsigt, siges der. Men hele Artiklens Hensigt er dog kun at fastslaa, at der ikke skal kunne rettes nogen Bebrejdelse for unneutral Optræden mod en Stat, som f. Eks. England, fordi den ikke formaar trods al Umage at overvaage *) hele sit Søterritorium ved alle sine mange Kolonier. Artiklen paalægger paa den anden Side en Magt, at den skal gøre alt, hvad den evner i saa Henseende, og den kan derfor ikke søge Dækning bag dette, at den ikke har bemærket en eller maaske en Række Neutralitetskrænkelser, hvis det dog efter Forholdene kunde forlanges af den, at den skulde have ført saa megen Opsigt, at Krænkelsen blev bemærket. Hvorledes der skal forholdes, naar Krænkelsen er iagttaget, hvorledes den

*) Dette Ord gengiver formentlig nøjagtigere Meningen af Ordet surveillance.

»neutrale Stat bærer sig ad med at »forhindre« Krænkelsen, derom siger Artiklen intet.

Til Støtte for den her hævdede modstaaende Opfattelse kan henvises til det seneste folkeretlige Dokument, som den danske Rigsdag har haft Lejlighed til at beskæftige sig med, Ålandskonventionen. I dennes Artikel 7, II hedder det: »I Tilfælde af, at Zonens Neutralitet maatte være bragt i Fare ved et pludseligt Angreb, der rettes mod Ålandsøerne eller gennem disse mod det finske Fastlandsomraade, vil Finland indenfor Zonen tage de fornødne Forholdsregler for at opholde og tilbagekaste Angriberen, indtil de høje kontraherende Parter i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nærværende Konvention vil være i Stand til at gribe ind for at skaffe Neutraliteten respekteret.« Nu vil det maaske kunne tænkes, at man kan opholde en Angriber med en formel Protest, men hvorledes det skulde være muligt ved en saadan at »tilbagekaste« ham, ses ikke.

At en saa anerkendt Folkeretslærd som afdøde Prof. H. Matzen afgjort var af den Opfattelse, at en formel Protest ikke var tilstrækkelig til, at en neutral Stat kunde siges at have opfyldt sine internationale Forpligtelser, er almindelig kendt; det fremgaar bl. a. af hans til Forsvars-kommissionen af 1902 afgivne udførlige Udtalelse. Den tyske Folkeretslærde v. Liszt skriver i sin Folkeret (Udgave 1918) S. 340: »De neutrale Magter maa ikke taale saadanne Handlinger og er berettigede til med Magt at tilbagevise Krænkelser af deres Neutralitet. Dette gælder ogsaa overfor Luftfartøjer, de maa og skal*) afvises ved Beskydning.»

Altsaa endogsaa overfor Luftfartøjer, der flyver over neutralt Territorium, hvor dog det at nøjes med en formel Protest maatte siges at være særlig fristende, fordrer v. Liszt Beskydning bragt til Anvendelse (i øvrigt stemmende med Instrukser, der under en Del af Krigen var gældende for den danske Hær og Flaade).

En anden Folkeretslærd af international Betydning, L. Oppenheim, siger i sit Værk: International Law (2. Udg. 1912) Bind II, S. 390: »Hvis en krigsførende Magts Krigsskibe angriber et fjendtligt Skib i neutral Havn og bliver drevet tilbage, eller hvis en krigsførende Magts Krigsstyrker forsøger at gaa gennem neutralt Territorium og med Magt forhindres deri af neutrale Tropper, er der ikke begaaet nogen fjendtlig Handling af den neutrale, der kun har opfyldt sin Pligt*) til at være upartisk.«

I samme Værk Side 401 tales der om, at en neutral Magt maa, saa langt dens Kraft rækker, forhindre fjendtlige Skibe i at krydse i dens Farvande.

Den Opfattelse, der ganske klart ligger bagved og lejlighedsvis og forudsætningsvis skinner igennem disse Udtalelser, er efter vor Opfattelse absolut uforenelig med den oftnævnte radikale Teori.

Vi ser derfor ikke rettere end, at en teoretisk Drøftelse af disse Spørgsmaal fører til samme Resultat som en Betragtning af Krigstidens Erfaringer, nemlig at Danmark, hvis det forsøgte at gennemføre Afvæbnings- eller Politivagtsteoriene, vilde komme til at indtage en ganske iso-

*) Udhævet her.

leret Stilling blandt Staterne, og vi maa paa det mest indtrængende advare mod paa dette Omraade at indlade sig paa Eksperimenternes Vej; thi der- ved giver man den danske Stats Fremtid i det blinde Tilfældes Void.

Det første Mindretal (Højre) i Forsvarskommissionen af 1902 fremhævede i sin Betænkning gentagne Gange og meget stærkt, at den Del af Territoriet, hvor der var størst Fare for en Neutralitetskrænkelse, var Store Bælt, hvor en krigsførende Magt kunde være fristet til at sætte sig fast for at sikre sig Herredømmet over Indgangene til Østersøen. Begivenhederne den 5. August 1914, da Tyskland forespurgte, om vi vilde spærre Store Bælt med Miner, og vi maatte bestemme os til at gøre det for at undgaa, at Tyskerne selv gjorde det, har paa det mest eftertrykkelige understreget denne Opfattelses Rigtighed og Urigtigheden af den modstaaende socialdemokratiske og radikale Opfattelse, at et afvæbnet Danmark var uden Interesse for Stormagterne. Et afvæbnet Danmark vilde have set Tyskland spærre Store Bælt og besætte dets Kyster i August 1914. Følgerne heraf lader sig ikke overskue.

Det er en velkendt Sag, at det daværende Højreparti i 1909 for en Del gik imod og for en Dels Vedkommende kun med stor Betænknelighed gik med til at gennemføre en Forsvarsordning, der af økonomiske Grunde blev beskaaret saa stærkt, som Tilfældet var. Begivenhederne under Krigen, da der med Tilslutning fra alle Partier ofredes meget betydelige Summer paa Supplering af gamle og Anlæg af nye befæstede Stillinger og paa at afhjælpe Manglerne ved Organisationen ved Flaadens og Hærens Materiel o. s. v., medens Hærens Mobiliseringsstyrke bragtes op fra ca. 120,000 Mand til ca. 180,000 Mand, viser tydeligt, at disse Betænkneligheder havde været særdeles vel grundede. Disse store Bevillinger synes os i Virkeligheden at indeholde en Erkendelse i Gerning af, at der i 1909 var bevilget for lidt, en Erkendelse, som det synes os meget vanskeligt at bortfortolke, hvor ihærdigt man end fra radikal og socialdemokratisk Side forsøger herpaa — og som bør haves i Erindring ved den Afgørelse, der nu skal træffes.

Endnu et — ganske vist meget underordnet — Punkt af Krigsperiodes Erfaringer er der Grund til at dvæle ved. Det er ved de i Folketinget i indeværende Samling førte Forhandlinger godtgjort, at der under den radikal-socialistiske Regering i et meget stort Antal Tilfælde har været holdt Militærstyrker i Beredskab som Reserve for Politiet under urolige indre Forhold. Dette er en ganske naturlig og selvfølgelig Ting. Det maa være enhver Regerings Pligt med de til Rædighed staaende Magtmidler at være rede til at forhindre, at et Mindretal — ligegyldigt hvorledes det er sammensat — ad ulovlig Vej søger at tiltvinge sig Herredømmet over eller Indflydelse paa Samfundets Styrelse. Naar det her fremdrages, sker det kun, fordi det undertiden navnlig fra socialdemokratisk Side er forsøgt

af mistænkeliggøre den væbnede Magt i Staten som rettet mod Folket. Dette maa herefter være udelukket.

Vi staar nu paa ny overfor den Opgave at skulle skabe en Ordning af Landets Forsvar. Det er ovenfor paavist, at Erfaringerne under Verdenskrigen ikke paa nogen Maade har underkendt den Betragtning at Opgaven, hvorfra de forsvarsvenlige Partier i 1909 gik ud; men, kunde der spørges, har ikke Dannelsen af Folkenes Forbund medført saadanne Forandringer i Tilstanden mellem Staterne, at et andet Synspunkt nu maa anlægges? Dette tør dog ikke antages.

Det maa først fremhæves, at der ogsaa efter Forbundspagten gives lovlige Krige, under hvilke den neutrale Stats Pligter og Rettigheder er ganske som under tidligere Krige.

Dernæst bør det aabent erkendes, at det endnu henstaar ganske usikkert, om det vil lykkes at holde sammen paa dette Forbund, indenfor hvis Rammer saa stærke Interessesætninger allerede har vist sig, og udenfor hvilket staar 3 af Verdens største og folkerigeste Stater, Amerika, Rusland og Tyskland. Det vilde derfor neppe være tilraadeligt at opbygge en Forsvarsordning med dette Forbunds fortsatte Eksistens som en uundværlig Bærepille.

En anden Ting er, at Danmark naturligvis, som enhver anden lille Stat, er interesseret i, at Forbundet med sin Stræben efter at bygge Nationernes indbyrdes Forhold op paa et virkeligt retligt Grundlag maa blive bestaaende, og at Landet maa tage Konsekvenserne af at være Medlem af Forbundet.

Det er ofte paapeget og almindelig anerkendt, at dette Medlemskab vil kunne gøre det ganske overordentlig vanskeligt for Danmark at forblive udenfor et krigersk Opgør, i hvilket Forbundet maatte være Part. Det følger allerede af den utvivlsomme Forpligtelse til at stille vort Territorium til Raadighed som Basis for krigerske Foretagender mod en eventuelt genstridig Stat; Begrebet Neutralitet er i denne Forbindelse udelukket. Dette tiltrænger formentlig ingen nærmere Udvikling.

Det er ligeledes almindelig anerkendt, at Danmark kan vente, at der i en saadan Situation kan blive rettet Opfordring til Landet om at stille en Tropestyrke til Raadighed for en Forbundseksekution eller lignende. Det er ganske vist uomtvisteligt, at Danmark ikke uden selv at stemme derfor kan blive forpligtet til at stille et saadant Tropekontingent; men det er med Rette fremhævet endog fra radikal Side, at en saadan Opfordring vil kunne fremtræde med en stærkt tyngende*) — ja afgørende — Vægt. Der er dog formentlig ingen Grund til at dvæle længe herved, da den Styrke, der i et saadant Tilfælde kunde være Tale om, at Danmark skulde kunne komme til at stille, formentlig aldrig vil blive større, end at Danmark vil

*) P. Munch paa det nordiske interparlamentariske Forbunds 11. Møde i Stockholm 1919.

kunne tilvejebringe den ud af den Styrke, som det af andre Grunde vil være nødvendigt at holde.

Det Spørgsmaal, der i denne Forbindelse navnlig har Interesse, er dette: Vil Danmark i Tillid til Folkenes Forbund kunne afvæbne eller af Hensyn til Folkenes Forbund væsentlig nedsætte den Forsvarsstyrke, som vi bortset herfra maatte holde?

Dette Spørgsmaal mener vi afgjort at maatte besvare med nej.

Det maa her først bemærkes, at der formentlig ikke for vort Vedkommende flyder noget Krav om Nedsættelse af vore militære Styrker af Forbundspagtens Forskrift om, at Medlemmerne forpligter sig til at nedsætte deres Militærvæsen til den laveste Grænse, der er forenelig med den nationale Sikkerhed og med Haandhævelsen ved fælles Virksomhed af de mellemfolkelige Forpligtelser: thi Danmark har ikke i lange, lange Tider ønsket at holde mere Militærvæsen end absolut nødvendigt af ovennævnte Hensyn. Vi nærer derfor ikke nogen som helst Frygt for, at det, vi agter at foreslaa, skulde blive fundet for mægtigt af Folkeforbundet.

Paa den anden Side mener vi ganske vist, at Forbundspagten forudsætter, at enhver Stat har et efter sin Størrelse, Beliggenhed og økonomiske Evne afpasset Forsvarsvæsen, og at det maa være en uomgængelig Forudsætning for at være Medlem af Forbundet, at man ikke blot vil nyde dets Goder, men ogsaa er villig til at bære sin Del af Byrderne, derunder ogsaa den at opretholde et saadant Forsvarsvæsen, at ikke et afvæbnet eller næsten afvæbnet Land, der rummer strategisk vigtige Punkter, ved at ligge forsvarsløst hen bliver en Fare for sine Naboer. Vi er ganske sikre paa, at ingen — heller ikke Forbundet — vil røre en Finger for at hjælpe et Land, der ikke selv har vist Villien til Livet. Det Folk, der ikke viser sig villigt til at bære de fornødne Byrder — økonomiske og personlige —, som man paalægger det for at sætte Landet i Stand til et Forsvar for dets Neutralitet, dets Selvstændighed og Uafhængighed, det Folk vil ikke have megen Udsigt til at vinde Respekt hos andre Folk, det vil ikke have megen Udsigt til at vinde Forstaaelse for et Krav om Selvstændighed, naar det ikke har ment selv at have Raad til at ofre noget for denne Selvstændighed.

De Udtalelser, der fra betydende Statsmænd indenfor Folkeforbundet lejlighedsvis er faldet, peger alle i samme Retning.

Vi er derfor af den Opfattelse, at Landets Forsvarsordning, i hvert Fald saa længe Folkeforbundet ikke har antaget fastere Former, bør ordnes i det væsentlige paa samme Maade, hvad enten Forbundet bestaar eller ikke. Vi er selvfølgelig klar over, at Forbundet allerede nu betyder nogen Sikkerhed for en lille Stat; men vi mener ganske vist, at Stormagtsinteresser, der i de seneste Aar er traadt særlig klart frem, ogsaa uden Forbundets Bestaaen vil betyde nogen Sikkerhed for Danmarks fremtidige Liv som uafhængig Stat, dog ogsaa i dette Tilfælde betinget af, at Landet ikke, henliggende forsvarsløst, bliver et let Bytte for den, der hensynsløst og hurtigst slaar til, og derved i Virkeligheden en Fare for sine Naboer og andre interesserede Magter.

Den Slutning, hvortil vi kommer, er da den, at Danmark af nationale, ikke mindre end af internationale Hensyn bør have en efter Landets

Størrelse, Beliggenhed og økonomiske Evner afpasset væbnet Magt, hvis Hovedopgave bliver at værne Landets Neutralitet og Selvstændighed.

Opgaven er altsaa af rent defensiv Art; det er navnlig ingenlunde Tanken at skabe et Forsvarsvæsen, der tilsigter at give Danmark militær Værdi som allieret for en anden Magt eller Magtgruppe. Det følger af denne Opgavens Karakter, at Forsvarsordningen ikke er rettet mod nogen bestemt Magt. Ordningen har nu som under Verdenskrigen til Formaal at holde Danmark udenfor Krigen. Til dette Øjemed maa den kunne imødegaa tilfældige Neutralitetskrænkelser saa vidt muligt overalt paa Territoriet, og med Hensyn til større Neutralitetskrænkelser maa Ordningen være en saadan, at der tages Hensyn til, at den nogenlunde hurtigt kan bringes i Virksomhed dér, hvor saadanne er forholdsvis sandsynligst.

Ved Afvejelsen af, hvad og navnlig hvor meget der herefter maa foretages, maa der naturligvis tages Hensyn til de udenrigspolitiske Forhold. Disse er for Tiden af en saa usikker og vanskelig overskuelig Karakter, at den Ordning, der opbygges, i mangt og meget maa være af midlertidig Karakter. Særlig glædeligt vilde det naturligvis være, om man allerede efter en kortere Aarrækkes Forløb maatte staa overfor en Verdensudvikling af en saa fredelig og retlig betrygget Karakter, at en stærk Nedsættelse af Forsvarsudgifterne blev fuldt forsvarlig; meget sandsynligt er det desværre ikke.

Til Fordel for allerede nu at gaa til en Reduktion af Forsvarsvæsenet taler to Hensyn. For det første tør det formentlig siges, at under den efter Verdenskrigen følgende Udmattelse vil Faren for krigerske Forviklinger i Europa være formindsket, om end efter den politiske Situations Usikkerhed ingenlunde udelukket. For det andet kræver Statens hele økonomiske Stilling, at der ogsaa paa dette — men ikke blot paa dette — Omraade — udvises en Bestræbelse for at bringe Udgifterne ned saa langt, som det overhovedet er forsvarligt. Paa den anden Side maa det ikke glemmes, at en Hær og en Flaade ikke lader sig rejse paa et kort Aaremaal, og at Udviklingen under Verdenskrigen gør visse større Anskaffelser af Materiel til en bydende Nødvendighed, naar man overhovedet vil opretholde et Forsvarsvæsen.

Ved en Afvejelse af disse modstaaende Hensyn er der for Flaadeordningens Vedkommende opnaaet Enighed mellem nærværende Mindretal og Partiet Venstres Repræsentanter i Kommissionen; i saa Henseende kan derfor henvises til den om dette Forslag foreliggende fælles Betænkning.

En saadan Enighed er ikke opnaaet om Ordningen af Hæren, derunder Kystforsvaret, og Mindretallet stiller derfor følgende Forslag:

- 1) Forslag til Lov om Hærens Ordning,
- 2) — til Lov om Landstormens Ordning,
- 3) — til Lov om Ændringer i Lov om Værnepligt af 8. Juni 1912,
- 4) — til Lov om Ordning af Kystartilleriet m. m.

Idet der i øvrigt henvises til de hvert enkelt af disse Forslag ledsagende Bemærkninger, skal her kun gøres følgende almindelige Bemærkninger:

Det følger af sig selv, at et virkeligt Forsvarsvæsen kun kan tilveje-

bringes paa Grundlag af den almindelige nationale Borgerpligt, Værnepligten. Kun en Forsvarsmagt skabt paa dette Grundlag kan blive i Kontakt med Folket, blive et Udsnit af dette, medens en ivervet Krigsmagt vil kunne frembyde de største Farer for en sund og rolig Udvikling.

Den fra anden Side i Kommissionen foreslaaede »frivillige«, d. v. s. hvervede Hær vil utvivlsomt, blottet, som den foreslaaede Ordning er, for enhver ideel Opgave, kun formaa at drage Elementer af ringere Beskaffenhed til sig baade som menige og Befalingsmænd.

Undertegnede Mindretal er da af den Formening, at den almindelige Værnepligt bør udnyttes fuldt ud, baade for at give Ungdommen i saa stor Udstrækning som muligt en tiltrængt legemlig Uddannelse og Disciplin, og af Retfærdighedshensyn, saaledes at Værnepligtsbyrden, hvad enten det gælder den almindelige Uddannelse og Vagttjeneste i Fredstid eller den lange Bevogtningstjeneste, der kan blive krævet under fremtidige Krige, fordeles saa ligeligt, som det nu en Gang under Hensyn til Uddannelse i de forskellige Vaabenarter og af økonomiske Hensyn er muligt.

Mindretallet foreslaar i Overensstemmelse hermed, at alle de værnepligtige, der ved Sessionen findes ubetinget tjenstdygtige, og som ikke indkaldes til Hæren eller Søværnet, indkaldes til 2 Maaneders Uddannelse i en Landstorm. Landstormen vil kunne optage alle de Opgaver, Bevogtnings- og Etapetjeneste, der ligger bag Hærens Front, og Mandskabet kan efter en supplerende Uddannelse anvendes til Erstatning for de egentlige Hærafdelinger og til fortsat Vagttjeneste.

Man kan derved undgaa at indkalde de ældre Aargange, 13. til 16., og fritage disse, der i Regelen vil være Familiefædre og ofte selvstændige Erhvervsdrivende, for at møde.

Med særlig Glæde vilde Mindretallet hilse det, om dette Forslag kunde blive en Bro for de Bestræbelser, der i vide Kredse af Hærens Befalingsmænd og Pædagoger er rejst for at finde en Form for Samarbejde mellem disse to Faktorer om den meget vigtige Opgave: Ungdommens fysiske og moralske Opdragelse.

De enkelte Landsdeles adskilte Beliggenhed gør det naturligt, at man for Hærens Vedkommende saa vidt muligt indenfor hver Landsdel udskriver en til Befolkningstallet svarende Del af Hæren og lader de til Optagelsen af Styrken fornødne Afdelinger garnisonere i Landsdelen. Ønsket om at understrege, at Ordningen ikke er vendt mod nogen enkelt Magt, fører i samme Retning. Den i vort Hærløvsforslag foreslaaede Fordeling af Styrkerne bygger paa denne Betragtning.

Med Hensyn til Tjenestetiden er der for de særlige Vaaben foretaget en Nedsættelse af Tjenestetiden, der efter de sagkyndiges Udtalelse maa anses forsvarlig; derimod har vi for Fodfolket holdt fast paa den nuværende Tjenestetid af 5½ Maaned, der i Forhold til, hvad der er gennemført i Lande som Belgien og Holland, er kort. En Nedsættelse med 15

Dage, som foreslaaet fra anden Side, forekommer os lidet værdifuld for den enkelte Mand og af ringe økonomisk Betydning for Staten — Besparelsen drejer sig om ca. 200,000 Kr. aarlig —, medens de sidste 15 Dage sikkert er af stor Værdi for Afdelingernes Uddannelse.

Man har i øvrigt bevaret Bestemmelsen i Hærlovens § 16, der tilsigter at give dem, der forinden Tjenesten har erhvervet sig visse gymnastiske Færdigheder og nogen Øvelse i Skydning, en Adgang til en Maa-neds Afkortning i Tjenestetiden.

Af økonomiske Grunde er Mindretallet ligesom Partiet Venstres Repræsentanter i Kommissionen i vid Udstrækning gaaet over til at erstatte de faste Befalingsmænd med værnepligtige og Reservebefalingsmænd. Man haaber ved den bedre Uddannelse, som Forslaget byder disse Befalingsmænd, i nogen Grad at kunne afbøde den Svækkelse af Rammerne, som denne Forholdsregel naturligvis medfører. De nuværende faste Underofficerer af Linien er foreslaaet afløst, de ældste af Befalingsmænd af Officiantgruppen, de yngste af Sergenter af Reserven.

I Overensstemmelse med vore Anskuelse om det forsvarlige og under Hensyntagen til de økonomiske Grunde har Mindretallet foreslaaet Hæren indskrænket til 4 Divisioner, saaledes at 2 Divisioner med i alt 5 Fodfolksregimenter og Garden, 1 Rytterregiment paa 5 Eskadroner, 2 Feltartilleriregimenter, 2 Pionerbatailloner og 3 Telegrafkompagnier ligger Øst for Store Bælt. Vest for samme ligger 2 Divisioner med 7 Fodfolksregimenter, 2 Rytterregimenter à 4 Eskadroner, 2 Feltartilleriregimenter, 2 Pionerbatailloner og 3 Telegrafkompagnier. De to Generalkommandocr er bevaret.

Medens der nu haves 31 Linie- og 21 Reservebatailloner, opstiller Forslaget 25 Linie- og 25 Reservebatailloner.

Under Hensyn til Verdenskrigens Erfaringer er Artilleriet forstærket noget, og navnlig er svært Feltartilleri tildelt ethvert af Artilleriregimenterne. For Rytteriets Vedkommende betyder Forslaget en Reduktion.

Ved den af Mindretallet foreslaaede Ordning vil de nuværende Garnisoner i det væsentlige kunne opretholdes og kostbare Nybygninger undgaas. Mindretallet henleder i denne Forbindelse Opmærksomheden paa de bestaaende Baraklejre, særlig Lejren ved Hald.

Af Hensyn til, at Flaadens Basis vedblivende er ved København, og til Nødvendigheden af at sikre Byen imod et pludseligt Angreb af lettere Søstridskræfter foreslaar nærværende Mindretal at bevare en væsentlig Del af Københavns Søbefæstning, der i øvrigt ogsaa har Betydning til Styrkelse af Minefelterne, der af Neutralitetshensyn vil være at udlægge. Ogsaa enkelte mindre Støttepunkter, der vil kunne have nogen Betydning for Flaaden og Forsvaret af Sjælland, foreslaas bevaret. Vi har ment det mest hensigtsmæssigt med Hensyn til disse Forter i det væsentlige at opretholde den nuværende Ordning uforandret, idet dog Kystartilleriregimentets Styrke er betydelig nedsat.

Den af Mindretallet foreslaaede Ordning nedsætter Udgifterne til Hæren til.....	ca. 30,4 Mill. Kr.,
hvortil kommer Kystartilleriet	- 1,6 — —
og Landstormen	- 1,5 — —

33,5 Mill. Kr.

Til Anskaffelse særlig af svært Feltartilleri, Haubitser, Maskinskyts og Ammunition hertil foreslaar Mindretallet at anvende 3 Mill. Kr. aarligt i 10 Aar.

Ved Opgørelsen af, hvilken øjeblikkelig Lettelse af Statens Budget de forskellige Forslag vil medføre, vil nedenstaaende Uddrag af en fra Krigsministeriet modtagen Beregning over de Udgifter til Ventepenge og Pensioner, de forskellige Forslag vil medføre, være af Interesse. Det vil bl. a. deraf ses, at det socialdemokratiske Afrustningsforslag paa denne Konto vil medføre en Udgift, der i de første 10 Aar, bortset fra Dyrtids- og Konjunkturtillæg, vil udgøre i alt ca. 54 Mill. Kr. mod en tilsvarende Udgift efter vort Forslag af 13,4 Mill. Kr.

Ventepenge efter:

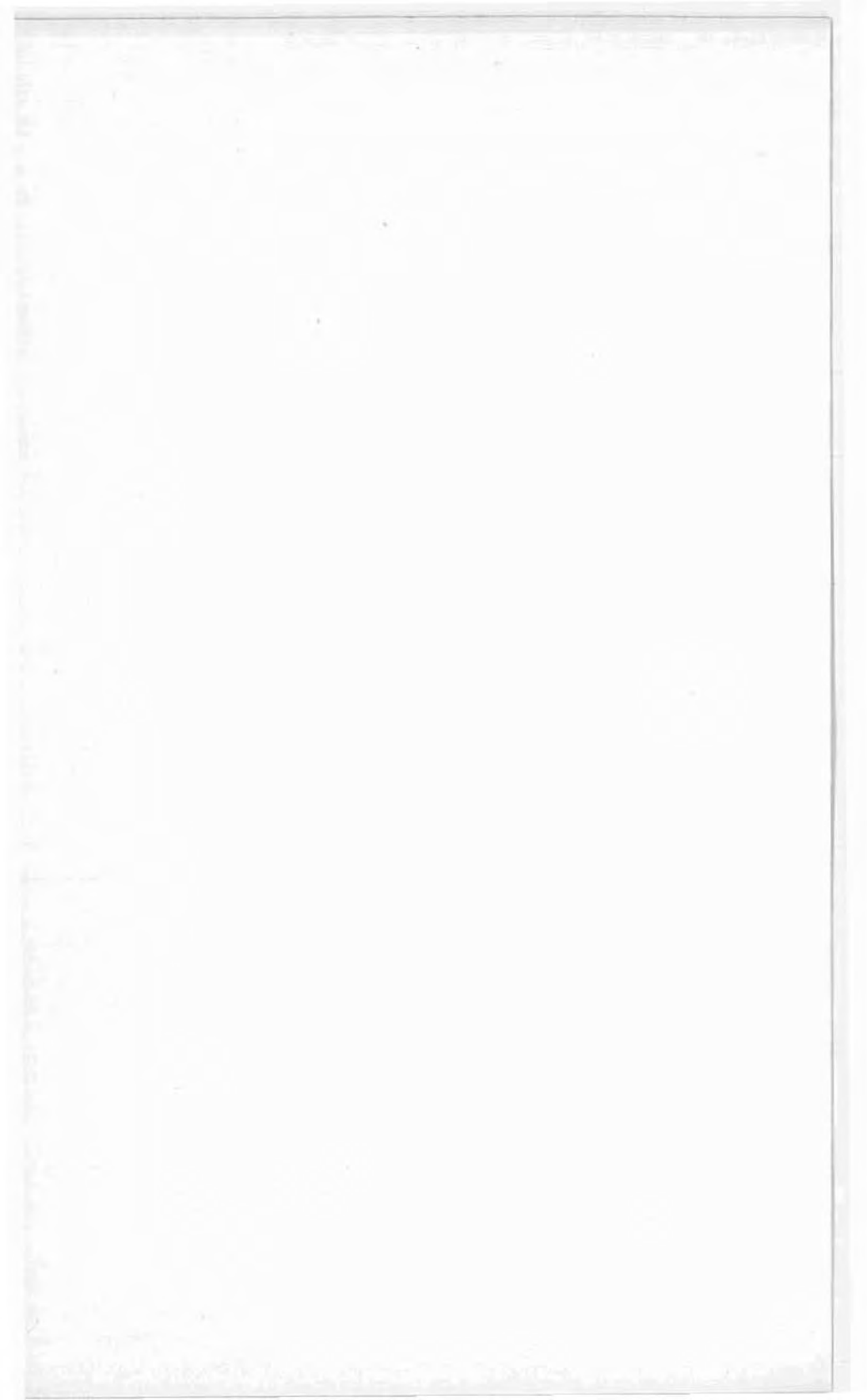
Soc.-Dem. Forslag i 5 Aar i alt	29,8	Mill. Kr.
Radikale » - 5 » »	22,3	» »
Venstre » - 5 » »	12,4	» »
K. F. » - 5 » »	7,4	» »

Pensioner efter:

Soc.-Dem. 6'—10' Aar aarlig	4,8	o: 24,0	Mill. Kr.
Radikale » »	3,6	» 16,0	» »
Venstre » »	2,0	» 10,0	» »
K. F. » »	1,2	» 6,0	» »

Ved disse Udregninger er intet Hensyn taget til Dyrtids- og Konjunkturtillæg; medregnes disse, bliver alle Beløbene naturligvis en Del højere, med de pr. ¼ 1922 gældende Satser — der dog maa paaregnes at ville gaa ned — vilde Udgifterne andrage til Ventepenge i 5 Aar efter Forslagene i samme Orden som ovenanført i alt henholdsvis 43,5 — 32,6 — 18,1 — og 10,8 Mill. Kr.

Parkov. Piper. Pürschel.

Forslag til Lov

om

Hærens Ordning.

Hærens Hovedopgave er at forsvare Danmarks Jord og dets Uafhængighed imod ethvert Angreb og værne dets Neutralitet i Overensstemmelse med Folkeforbundstraktaten og indgaaede Konventioner.

Hovedbestanddele.

§ 1

Hærens Hovedbestanddele er:

2 Generalkommandoer,
Generalstaben,
Fodfolket,
Rytteriet,
Artilleriet,
Ingeniørkorpset,
Flyverkorpset,
Det tekniske Korps,
Skoler,
Forplejningskorpset,
Lægekorpset,
Dyrlægekorpset,
Auditørkorpset,
Arbejdstropperne,
Bornholms Væbning.

Personalets Inddeling.

§ 2.

Foruden de menige bestaar Hærens Personale af:
Befalingsmænd og
de med Befalingsmænd ligestillede.

§ 3.

Befalingsmændene er:

1. Faste Befalingsmænd af Linien, der deles i 2 Grupper: a) Officersgruppen og b) Officiantgruppen.
2. Faste Befalingsmænd af Reserven, der deles i 2 Grupper: a) Officersgruppen og b) Underofficersgruppen.
5. Værnepligtige Befalingsmænd.

Naar de i de efterfølgende Paragraffer nævnte faste Befalingsmænd ikke udtrykkelig betegnes som værende af Reserven, er de af Linien.

§ 4.

De faste Liniebefalingsmænds Officersgruppe har følgende Grader:

Generalløjtnant,
Generalmajor,
Oberst,
Oberstløjtnant,
Kaptajn (ved Rytteriet Ritmester),
Premierløjtnant.

§ 5.

De faste Liniebefalingsmænds Officiantgruppe har følgende Grader:

Korpsofficiant, hvoraf der haves 2 Grader: 1. Grad og 2. Grad,
med Rækkefølge lige efter Kaptajn af Reserven (se § 6),
Stabsofficiant, ligestillet med Premierløjtnant,
Overofficiant, ligestillet med Løjtnant af Reserven (se § 6), og
Officiant, ligestillet med Sekondløjtnant (se § 8).

§ 6.

De faste Reservebefalingsmænds Officersgruppe har følgende Grader:

Major, med Rækkefølge lige efter Oberstløjtnant,
Kaptajn (Ritmester) af Reserven, med Rækkefølge lige efter
Kaptajn (Ritmester),
Løjtnant af Reserven, med Rækkefølge lige efter Premierløjtnant.

§ 7.

De faste Reservebefalingsmænds Underofficersgruppe har 1 Grad:

Sergent af Reserven, med Rækkefølge lige efter Officiant.

§ 8.

De værnepligtige Befalingsmænd er:

Sekondløjtnanter, der er Officerer med Grad lige under Løjtnanter af Reserven,

Kornetter, der har Grad lige under Sergenter af Reserven,

Korporaler, der har Grad lige under Kornetter,

Underkorporaler, der har Grad lige under Korporaler.

§ 9.

De med Befalingsmænd ligestillede er:

Faste militære Tjenestemænd

af Forplejningskorpset	af Lægekorpset	af Dyrlægekorpset	ligestillede med
Generalintendant	Generallæge		Generalmajor
Stabsintendant	Stabslæge	Stabsdyrlæge	Oberst eller Oberstløjtnant
Overintendant	Overlæge	Overdyrlæge	Kaptajn

samt Teknikere, ligestillede med Premierløjtnant eller Kaptajn.

Faste Musikere, hvoraf der haves 4 Grader, ligestillede med henholdsvis Stabsofficiant, Overofficiant, Officiant og Korporal (se dog § 175),

Faste Haandværkere, hvoraf der haves 3 Grader, ligestillede med henholdsvis Stabsofficiant, Overofficiant og Officiant,

Værnepligtige Reserveregnskabsførere, Reservelæger og Reservedyrlæger, ligestillede med Sekondløjtnanter,

Værnepligtige Underlæger og Underdyrlæger, ligestillede med Korporaler,

Værnepligtige Korporaler af Forplejningskorpset og af Sundhedstropperne, ligestillede med Korporaler,

Værnepligtige Underkorporaler af Forplejningskorpset og af Sundhedstropperne, ligestillede med Underkorporaler.

Desuden haves der udenfor den militære Rækkefølge: faste Tjenestemænd af Auditørkorpset — Generalauditor og Auditorer.

Nærmere Bestemmelser gives ved kongelig Anordning.

Almindelige Bestemmelser for Udskrivning, Fordeling og Uddannelse.

§ 10.

Med den i Værnepligtsloven fastsatte Alder udskrives alt tjenstdygtigt Mandskab til Krigstjeneste.

§ 11.

Af det udskrevne Mandskab uddannes aarligt til Hæren:

Ved Fodfolksregimenterne	6,600	Mand
— Livgarden	272	—
— Rytterregimenterne	380	—
— Trainet	320	—
— Feltartilleriet	1,480	—
— Ingeniørtropperne	400	—
— Det tekniske Korps	90	—
— Forplejningskorpset	50	—
— Sundhedstropperne	100	—
Til Lægetjeneste		efter Behov
— Dyr lægetjeneste		efter Behov
Ved Arbejdstropperne		efter Behov

§ 12.

Det hele Antal Mand, der skal indkaldes, tages fra Landsdelene Øst og Vest for Store Bælt i samme Forhold, som der er Mænd mellem 18 og 25 Aar i disse Landsdele.

§ 13.

Til de paa Sjælland garnisonerende Styrker af Fodfolk (undtagen Livgarden), Rytteri, Feltartilleri, Pionertropper og Train indkaldes fortrinsvis Mandskab fra Landsdelene Øst for Store Bælt — fra nærmere fastsatte Omraader.

Til de i Jylland og paa Fyn garnisonerende Styrker indkaldes fortrinsvis Mandskab fra Landsdelene Vest for Store Bælt — fra nærmere fastsatte Omraader.

Mandskabet fra Bornholm indkaldes til Afdelinger i de andre Landsdele.

Til Livgarden, Telegraftropperne, det tekniske Korps, Forplejningskorpset, Sundhedstropperne, Arbejdstropperne, Lægetjeneste og Dyr lægetjeneste indkaldes Mandskab fra hele Landet.

§ 14.

Til Fodfolk, Rytteri, Feltartilleri og Ingeniørtropper indkaldes Mandskab med Tjenstdygtighedsvedtegning K. I. (Ubetinget tjenstdygtige). Hvis der ikke findes et tilstrækkeligt Antal egnede med denne Vedtegning, tages Resten blandt Mandskabet med Tjenstdygtighedsvedtegning K. II. (Betinget tjenstdygtige).

Til Hærens øvrige Tjeneste indkaldes først de værnepligtige med Vedtegning K. I., der endnu ikke er anvendt; Resten tages blandt de værnepligtige med Vedtegning K. II.

Værnepligtige, der har en faglig Uddannelse, kan under deres militære Tjeneste anvendes saaledes, at denne Uddannelse udnyttes for Hæren.

Til Lægetjeneste uddannes fortrinsvis værnepligtige, der har bestaaet Lægeeksamen, og i øvrigt de, der som lægestuderende har faaet

en ved kongelig Resolution fastsat Uddannelse paa større Hospitaler, og til Dyrlægetjeneste værnepligtige, der har bestaaet Dyrlægeeksamen.

§ 15.

Fordeling og Uddannelse sker som nærmere bestemt i det følgende for hvert enkelt Vaaben og Korps.

Uddannelsen af de værnepligtige falder i en første Uddannelse, i en fortsat Tjeneste i Forlængelse heraf og i fortsat Øvelse under Genindkaldelser.

Til Uddannelse som Befalingsmandselever o. lign. udtages de dertil bedst egnede.

Til fortsat Tjeneste som menige udtages forlods de menige der staar tilbage i Uddannelse — for Fodfolkets Vedkommende særlig i Skydning. Resten tages efter en ved Lodtrækning bestemt Rækkefølge (jfr. §§ 45, 71 og 82).

§ 16.

Værnepligtige, som aflægger en Prøve til Bevis for, at de inden Indtrædelsen i Hæren har opnaaet en nærmere bestemt Grad af Uddannelse i Gymnastik, Skydning og anden Idræt, der bevirker, at deres militære Uddannelse vil lettes, kan faa en derefter afpasset Afkortning i Tjenestetiden paa indtil 1 Maaned i Begyndelsen af den første Uddannelse.

Ved de særlige Korps kan denne Begunstigelse dog ikke gives i større Udstrækning, end Tjenesten i Korpset tillader.

De nærmere Regler for ovennævnte Ændring i Tjenestetiden fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 17.

De, der har deltaget i den i § 15 nævnte Lodtrækning, kan bytte de trukne Numre. De, der i den første Uddannelsesetid er blevet straffet for Tyveri, Bedrageri eller andre i den offentlige Mening vanærende Handlinger, Vold, forsætlig Ulydighed, Absentation eller Rømning, eller gentagne Gange for Drukkenskab, eller hvis Forhold har været saaledes, at det efter Afdelingschefens Skøn kan befrygtes, at de vilde indvirke uheldigt paa Aanden mellem deres Kammerater, kan dog ikke bortbytte deres Numre, naar Bytningen vilde medføre fortsat Tjeneste for dem.

Ved de Vaaben, som i deres aarlige Tilgang behøver et bestemt Antal Haandværkere, sker Lodtrækningen og Bytningen kun indenfor de Grupper, i hvilke Mandskabet af Hensyn hertil inddeles.

Den Pengesum, der betales for Bytning af Lodtrækningsnummer, forvaltes af Underafdelingen efter nærmere Bestemmelser, der gives af Ministeren.

§ 18.

Menige, der i Løbet af den første Uddannelse maatte findes uskikkede til Tjeneste ved det Vaaben, hvortil de er indkaldt, men egnede til Trainets eller Arbejdstroppernes Tjeneste, anvendes til saadan Tjeneste ved deres egen Afdeling eller andetsteds i Hæren. Fra Mødedagen at regne bliver de til Tjeneste i indtil 200 Dage.

Ved deres Hjemsendelse udgaar de af deres Afdelings Styrke og overføres til Trainet eller Arbejdstropperne (se ogsaa § 44).

Til Dækning af al stedfunden Afgang i Vaabnet indkaldes i samme eller næste Hold et tilsvarende større Antal Mand til det paagældende Vaaben.

§ 19.

Til Trainafdelingen, det tekniske Korps, Forplejningskorpset og Sundhedstropperne, til Lægetjeneste og Dyrslægetjeneste samt af det Mandskab af Arbejdstropperne, der er bestemt til Sygebærere ved Ambulancerne, sker Indkaldelsen til fortsat Øvelse efter en ved Lodtrækning fastsat Rækkefølge.

§ 20.

De værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede genindkaldes som Regel til fortsat Øvelse sammen med deres Aargang.

§ 21.

Udover Lønninger til værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede under fortsat Øvelse og til Sekondløjtnanter, der har bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens Officersklasse, raades der over nedenstaaende Antal Maanedslønninger til tjenstgørende værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede:

	For Korporaler	For Kornetter
Ved Fodfolket	2,088	865
— Rytteriet	168	86
— Feltartilleriet	480	295
— Ingeniørtropperne	144	96
— Officersskolen	—	540
— Flyverkorpsset for Korporaler .. 96, for Sekondløjtnanter	—	144
— det tekniske Korps - - - - - 24, - - - - -	—	24
— Forplejningskorpset - - - - - 120, - Reserveregøskabsførere 60	—	—
— Lægekorpset for Underlæger	30, - Reservelæger	192
— Dyrslægekorpset for Underdyrlæger 10, - Reser vedyrlæger	—	48

Til Lønning for frivillig Tjeneste for Kornetter eller Sekondløjtnanter, der ønsker Udnævnelse til Løjtnanter af Reserven, 90.

Den Del af ovenstaaende Beløb, som ikke kommer til Anvendelse efter Hensigten dermed, kan efter Ministerens Bestemmelse anvendes enten saaledes, at ikke anvendte Korporalslønninger omsættes til Kornetlønninger eller Sekondløjtnantslønninger og omvendt, eller til Honorarer for værnepligtige Befalingsmænd for frivillig Tjeneste udover 1 Aar eller til at lønne overtallige, tjenstgørende Sergenter af Reserven, der dog ikke maa være over 30 Aar.

§ 22.

Saaframt Tallet af faste Befalingsmænd af Reserven ikke kan skaffes, benyttes det Beløb til Honorarer m. m., der af denne Grund ikke kommer til Anvendelse, til videre Uddannelse af afskedigede, værne-

pligtige eller udenfor Nummer staaende Befalingsmænd eller til at lønne overtallige Liniebefalingsmænd af de nærmest tilsvarende Grader.

§ 23.

Det kan tillades afskedigede og hjemsendte Befalingsmænd, der ønsker det, at gennemgaa U d d a n n e l s e s k u r s u s ved Hæren.

§ 24.

Under særlige Omstændigheder kan Ministeren for det værnepligtige Personales Vedkommende foretage Afvigelser fra de i det følgende anførte Tidsbestemmelser for Uddannelsen, og saadanne Afvigelser kan navnlig træffes under faretruende Forhold for at tilvejebringe den fornødne Sikringsstyrke. I sidstnævnte Tilfælde er Ministeren ogsaa berettiget til i nødvendig Udstrækning at afvige fra de i denne Lov for Genindkaldelser givne Bestemmelser.

§ 25.

I den Fordeling af Befalingsmændene, der er angivet i de efterfølgende Paragraffer, kan der foretages midlertidige Forandringer, som Tjenestens Tarv kræver, naar kun det hele Tal af Personer af de paa-gældende Grader af hvert Vaaben og Korps bliver uforandret.

Det fastsatte Tal af Premierløjtnants- og Officiantnumre i de forskellige Vaaben kan dog midlertidig overskrides, naar et tilsvarende Antal Numre holdes ledige ved andre Vaaben.

§ 26.

Under Indkaldelserne til fortsat Øvelse afholdes Lejr- eller Kantonnementsøvelser i større eller mindre Grupper med samtlige Afdelinger af Fodfolket, Rytteriet, Feltartilleriet og Ingeniørtropperne, der har uddannet Mandskab til Tjeneste.

I hver 2-aarig Periode skal der til disse Øvelser anvendes mindst 8 Dage.

Den Del af Indkaldelsestiden, der ikke anvendes til Lejr- eller Kantonnementsøvelser, benyttes til Afholdelse af Øvelser ved Garnisonerne.

Fortsat Øvelse finder som Regel Sted i September og Oktober Maaned. Efter Ministerens nærmere Bestemmelse kan den dog undtagelsesvis henlægges til andre Tider af Aaret.

Stabe og Afdelinger.

Generalkommandoerne.

§ 27.

En Generalkommando bestaar af:

Den kommanderende General, der er Generalløjtnant.

Generalkommandostaben, i hvilken er ansat:

- 1 Oberst eller Oberstløjtnant af Generalstaben, Stabschef,
- 1 Kaptajn af Generalstaben, Souschef,
- 2 Premierløjtnanter ved Generalstaben, Adjutanter,
- 3 Stabsofficerter, Overofficerter eller Officerter af Generalstaben, Skrivere.

Et Personale af de særlige Korps.

Den kommanderende General paa Sjælland er tillige *O v e r g e n e r a l*. Han har i denne Egenskab 1 Kaptajn af Generalstaben som Personeladjutant, og Generalstaben er ham underlagt.

§ 28.

Hærens Troppeafdelinger indordnes i Hovedsagen i 4 *D i v i s i o n e r*. Divisionernes Sammensætning fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 29.

Chefen for en *D i v i s i o n* er Generalmajor. Hans Stab består af:

- 1 Kaptajn af Generalstaben, Stabschef,
- 1 Premierløjtnant ved Generalstaben, Adjutant,
- 1 Stabsofficerter eller Overofficerter af Generalstaben, Skriver.

§ 30.

En af de i København garnisonerende Generalmajorer er *K o m m a n d a n t i K ø b e n h a v n*. Hans Stab forøges med:

- 2 Stabsofficerter eller Overofficerter af de under Fodfolket opførte, Skrivere.

Generalstaben.

§ 31.

G e n e r a l s t a b e n består af:

- Chefen, der er Generalmajor,
- 4 Oberster eller Oberstløjtnanter, hvoraf 2 Stabschefer ved Generalkommandoerne.
- 13 Kaptajner (Ritmestre), hvoraf
 - 1 Personeladjutant hos Overgeneralen,
 - 2 Souschefer ved Generalkommandoerne,
 - 4 Stabschefer ved Divisionerne,
- 16 Premierløjtnanter, hvoraf
 - 4 Adjutanter ved Generalkommandoerne,
 - 1 Adjutant hos Generalstabens Chef,
 - 4 Adjutanter ved Divisionerne,
- 3 Korpsofficerter af 1. Grad, hvoraf 1 Regnskabsfører ved Generalstaben, 1 Depotforvalter og 1 Kartograf,
- 2 Korpsofficerter af 2. Grad
- 7 Stabsofficerter
- 6 Overofficerter
- 6 Officerter

Heraf 6 ved Generalkommandoerne, 4 ved Divisionerne.

Af Generalstabens faste Officerer er 2 Oberster og 2 Oberstløjtnanter. Der kan midlertidig afviges fra dette Forhold, naar kun det hele Antal Numre i hver af disse Grader i Generalstaben og det paagældende Vaaben tilsammen bliver uforandret ved Afgivelsen.

Nærmere Bestemmelser for Generalstabens Inddeling træffes ved kongelig Anordning.

Kongens Adjutantstab m. fl.

§ 32.

Chefen for Kongens Adjutantstab er Oberst.

Som Adjutanter hos Kongen ansættes 3 Kaptajner (Ritmestre).

Chefen og Adjutanterne holdes ud over Tallet af de ved Vaabnene opførte Officerer.

§ 33.

Til at forrette Tjeneste som Adjutant hos Kronprinsen beordres 1 af de ved Vaabnene opførte Officerer.

Til at forrette Tjeneste som Adjutanter hos andre Prinsere af det kongelige Hus kan i Fredstid beordres Officerer af de ved Vaabnene opførte.

§ 34.

Til at forrette Tjeneste som Adjutant hos Ministeren beordres 1 af de ved Vaabnene opførte Officerer.

Fodfolket.

§ 35.

Fodfolket bestaar af:

Generalinspektøren for Fodfolket,

12 Regimenter, hvert paa 2 Linie-, 2 Reservebatailloner og 1 Maskingeværkompagni,

Livgarden paa 1 Linie- og 1 Reservebataillon,

Liniebataillonerne har hver 2 Linie- og 2 Reservekompagnier, Livgardens dog 4 Liniekompagnier, Reservebataillonerne hver 4 Reservekompagnier.

Af Regimenterne har 5 Garnison paa Sjælland, 7 i Jylland—Fyen, Livgarden har Garnison paa Sjælland.

§ 36.

Generalinspektøren for Fodfolket er Generalmajor. Hans Stab bestaar af:

1 Kaptajn, Stabschef,

1 Premierløjtnant, Adjutant,

1 Stabsofficiant, Skriver.

§ 37.

Chefen for et Regiment er Oberst. Hans Stab bestaar af:

- 1 Kaptajn, til Raadighed
- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Korpsofficiant af 2. Grad, Regnskabsfører,
- 2 Stabsofficianter, hvoraf 1 til Raadighed og 1 Depotofficiant,
- 1 Overofficiant, Skriver,
- 1 Musiker af 1. Grad,
- 1 — - 2. — ,
- 3 Musikere - 3. — ,
- 4 — - 4. — ,

§ 38.

Chefen for en Liniebataillon er Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

- 2 Kaptajner
- 2 Kaptajner af Reserven } Kompagnichefer,
- 3 Premierløjtnanter,
- 2 Løjtnanter af Reserven,
- Sekondløjtnanter,
- 2 Overofficianter,
- 8 Officianter,
- 6 Sergenter af Reserven, hvoraf 4 tjenstgørende,
- Kornetter,
- Korporaler.

§ 39.

Chefen for en Reservebataillon er Major. Hans Stab bestaar af:

- 1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

- 4 Kaptajner af Reserven, Kompagnichefer,
- 4 Løjtnanter af Reserven,
- Sekondløjtnanter,
- 12 Sergenter af Reserven,
- Kornetter,
- Korporaler.

§ 40.

Chefen for Livgarden er Oberst eller Oberstløjtnant. Han er tilige Chef for Livgardens Liniebataillon.

Bataillonens Stab bestaar af:

- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Korpsofficiant af 2. Grad, Regnskabsfører,
- 1 Stabsofficiant, Depotofficiant,
- 1 Overofficiant, Skriver,
- 1 Musiker af 1. Grad,
- 3 Musikere - 2. — ,
- 20 — - 3. — ,
- 12 — - 4. — .

Ved Bataillonens Kompagner er ansat:

- 4 Kaptajner, Kompagnichefer,
- 5 Premierløjtnanter,
Sekondløjtnanter,
- 6 Overofficerter,
- 9 Officierter,
- 11 Sergenter af Reserven, hvoraf 9 tjenstgørende,
Kornetter,
Korporaler.

§ 41.

Chefen for Livgardens Reservebataillon er Oberstløjtnant af Linien. Hans Stab bestaar af:

- 1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

- 2 Kaptajner af Linien
- 2 Premierløjtnanter af Linien } Kompagnichefer,
- 4 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
- 4 Officierter,
- 16 Sergenter af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 42.

Chefen for et Maskingeværkompagni er Kaptajn.

Ved Kompagniet er desuden ansat:

- 1 Premierløjtnant,
- 1 Løjtnant af Reserven,
Sekondløjtnanter,
- 2 Officierter,
- 2 Sergenter af Reserven, hvoraf 1 tjenstgørende,
Kornetter,
Korporaler.

§ 43.

Desuden haves til Tjeneste af Fodfolket:

- 3 Oberster eller Oberstløjtnanter,
- 7 Kaptajner,
- 3 Premierløjtnanter,
- 4 Korpsofficeranter af 1. Grad,
- 2 Korpsofficeranter af 2. Grad,
- 7 Stabsofficeranter,
- 1 Overofficiant.

Af Fodfolkets faste Officerer af Linien er 14 Oberster og 27 Oberstløjtnanter.

Uddannelsen af værnepligtige ved Fodfolksregimenterne.

§ 44.

Det Mandskab, der aarligt uddannes ved Fodfolksregimenterne, møder i et større Sommerhold og et mindre Vinterhold.

Uddannelsen foregaar ved Liniebataillonerne — om Sommeren ved begge Liniekompagnier.

Den første Uddannelse varer i 165 Dage, for indtil 60 Mand, der selv ønsker og findes egnede til Uddannelse som værnepligtige Musikere, dog 240 Dage.

15 Dage efter Mødet udtages af hvert Hold blandt de til Fodfolkets Tjeneste mindst egnede Folk indtil 96 Mand til Vagt-, Ordonnans- og Arbejdstjeneste ved Afdelinger, Stabe og Institutioner. De udtagne udgaar straks efter Udtagelsen af deres Afdelings Styrke og overføres til Arbejdstropperne; de bliver ligesom de i § 18 nævnte menige til Tjeneste i indtil 200 Dage fra Mødedagen at regne.

Af Fodfolkets Mandskab uddannes det fornødne Antal ved Maskingeværkompagnierne og i Betjening af lette Morterer.

§ 45.

Udover de 165 Dage bliver til fortsat Tjeneste:

- a. 8 pCt. af den Styrke, hvert Hold havde midt i Uddannelsesperioden, som Befalingsmandselever i 12 Maaneder. De uddannes til Korporaler eller Kornetter.
- b. 1680 menige — 840 af hvert Hold — i 75 Dage.

Flinke menige, der har vist sig egnede til Underkorporaler, men ikke er udtaget til Befalingsmandselever, kan forlods fritages for denne Tjeneste i et Tal af indtil 5 pCt. af det paagældende Holds Styrke midt i Uddannelsesperioden, men kan dog deltage i den i § 15 nævnte Lodtrækning.

Værnepligtige Musikere kan antages til frivillig Tjeneste i indtil 4 Maaneder udover de 240 Dage.

§ 46.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse

Korporals- og Kornetelever, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 47.

Alle hjemsendte værnepligtige genindkaldes til fortsat Øvelse i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar 2 Gange, hver Gang i 25 Dage og yderligere 1 Gang i 6 Dage.

Værnepligtige Musikere genindkaldes med deres Aargang; de, der har ligget til frivillig Tjeneste i 4 Maaneder, er dog fritaget for den ene 25 Dages Indkaldelse.

Uddannelsen af værnepligtige ved Livgarden.

§ 48.

De 272 Mand, der aarligt uddannes ved Livgarden, møder i eet Hold. Uddannelsen foregaar ved Liniebataillon. Den første Uddannelse varer i 150 Dage.

Udover de 150 Dage bliver til fortsat Tjeneste i 350 Dage 200 Mand, hvoraf 20 Befalingsmandselever.

Befalingsmandseleverne uddannes til Korporaler eller Kornetter.

Af Livgardens Mandskab uddannes det fornødne Antal ved et Maskingeværkompagni og i Betjening af lette Morterer.

§ 49.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Korporals- og Kornetelever, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 50.

De hjemsendte værnepligtige genindkaldes i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar til fortsat Øvelse saaledes:

De hjemsendte Befalingsmænd 1 Gang og de menige, der kun har ligget til Tjeneste i 150 Dage, 2 Gange, hver Gang i 25 Dage.

Alle hjemsendte værnepligtige 1 Gang i 6 Dage.

Rytteriet.

§ 51.

Rytteriet bestaar af:

Generalinspektøren for Rytteriet,

3 Regimenter, hvert paa 3 Linie- og 1 Reserveeskadron, det ene Regiment dog 2 Reserveeskadroner.

Desuden hører under Rytteriet:

Trainafdelingen, der har 2 Trainkompagnier.

1 Rytterregiment (med 2 Reserveeskadroner) og 1 Trainkompagni har Garnison paa Sjælland, 2 Rytterregimenter og 1 Trainkompagni i Jylland—Fyn.

§ 52.

Generalinspektøren for Rytteriet er Generalmajor. Hans Stab bestaar af:

1 Ritmester, Stabschef,

1 Premierløjtnant, Adjutant,

1 Stabsofficiant, Skriver.

§ 53.

Chefen for et Regiment er Oberst eller Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

1 Ritmester af Reserven, til Raadighed,

1 Premierløjtnant, Adjutant,

1 Korpsofficiant af 2. Grad, Regnskabsfører,

1 Stabsofficiant, Depotofficiant,

1 Overofficiant, Skriver,

1 Musiker af 1. Grad.

Ved Regimentets Eskadroner er ansat:

4 Ritmestre, Eskadronschef,

6 Premierløjtnanter,

5 Løjtnanter af Reserven,

Sekondløjtnanter,

4 Overofficianter,

12 Officianter,

17 Sergenter af Reserven, hvoraf 7 tjenstgørende,

Korsetter,

Korporaler,

1 Musiker af 2. Grad,

3 Musikere - 3. —

4 — - 4. —

Ved et Regiment med 2 Reserveeskadroner yderligere:

1 Ritmester af Reserven, Eskadronschef,

1 Premierløjtnant,

2 Løjtnanter af Reserven,

1 Overofficiant,

6 Sergenter af Reserven.

§ 54.

Chefen for Trainafdelingen er Oberst eller Oberstløjtnant.
Hans Stab bestaar af:

- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Stabsofficiant, Regnskabsfører,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Trainkompagnierne er ansat:

- 2 Ritmestre, Kompagnichefer,
- 6 Ritmestre af Reserven,
- 13 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
- 2 Overofficianter,
- 2 Officianter,
- 12 Sergenter af Reserven.
Korporaler.

§ 55.

Desuden haves til Tjeneste af Rytteriet:

- 2 Oberster eller Oberstløjtnanter,
- 3 Ritmestre,
- 1 Korpsofficiant af 2. Grad,
- 2 Stabsofficianter,
- 2 Overofficianter.

Af Rytteriets faste Officerer af Linien er 2 Oberster og 4 Oberstløjtnanter.

Uddannelsen af værnepligtige ved Rytterregimenterne.

§ 56.

De 380 Mand, der aarligt uddannes ved Rytterregimenterne, møder i eet Hold. Uddannelsen foregaar ved Linieeskadronerne. Den første Uddannelse varer i 425 Dage.

§ 57.

Ca. 5 Maaener efter Mandskabets Møde udtages 38 Befalingsmandselever, der bliver til fortsat Tjeneste i 75 Dage udover de 425 Dage. De uddannes til Korporaler eller Kornetter.

§ 58.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Korporals- og Kornetelever, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 59.

Alle hjemsendte værnepligtige genindkaldes i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i 25 Dage.

Uddannelsen af Trainets værnepligtige.

§ 60.

De 320 Mand, der aarligt uddannes, møder i 2 Hold.

Den første Uddannelse varer i 60 Dage, hvorefter alle bliver til fortsat Tjeneste i 183 Dage ved Stabe og Afdelinger som Hestepassere eller ved Trainafdelingen.

Værnepligtige Befalingsmænd til Trainet tilgaar fra Rytteriet, eventuelt fra andre Vaaben.

§ 61.

I Løbet af de første 8 Værnepligtsaar kan efter Hærens Behov de hjemsendte værnepligtige genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 25 Dage.

Artilleriet.

§ 62.

Artilleriet bestaar af:

Generalinspektøren for Artilleriet,

4 Feltartilleriregimenter, hvert paa:

1 let Linieafdeling paa 3 Linie- og 1 Reservebatteri,

1 — Reserveafdeling paa 4 Reservebatterier,

1 tung Linieafdeling paa 3 Liniebatterier,

1 — Reserveafdeling paa 3 Reservebatterier.

2 Regimenter — undtagen 2 Reservebatterier — har Garnison paa Sjælland, de 2 andre Regimenter og de 2 Reservebatterier i Jylland—Fyn.

§ 63.

Generalinspektøren for Artilleriet er Generalmajor.

Hans Stab bestaar af:

1 Oberst eller Oberstløjtnant, Stabschef,

1 Kaptajn, Adjutant,

1 Stabsofficiant, Skriver.

§ 64.

Chefen for et Feltartilleriregiment er Oberst. Hans Stab bestaar af:

1 Kaptajn, til Raadighed,

1 Premierløjtnant, Adjutant,

- 1 Løjtnant af Reserven, til Raadighed.
- 1 Korpsofficiant af 2. Grad, Regnskabsfører,
- 2 Stabsofficianter, hvoraf 1 Depotofficiant, 1 til Raadighed,
- 1 Overofficiant, Skriver,
- 1 Musiker af 1. Grad.

§ 65.

Chefen for en let Linieafdeling er Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

- 1 Kaptajn af Reserven, til Raadighed,
- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 2 Overofficianter, hvoraf 1 Skriver, 1 Depotofficiant.

Ved Afdelingens Batterier er ansat:

- 3 Kaptajner,
- 1 Kaptajn af Reserven,) Batterichefer,
- 5 Premierløjtnanter,
- 4 Løjtnanter af Reserven,
- Sekondløjtnanter,
- 2 Overofficianter,
- 10 Officianter,
- 11 Sergenter af Reserven, hvoraf 7 tjenstgørende,
- Kornetter,
- Korporaler,
- 1 Musiker af 2. Grad,
- 1 — - 3. —
- 2 Musikere - 4. —

§ 66.

Chefen for en let Reserveafdeling er Major. Hans Stab bestaar af:

- 1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Afdelingens Batterier er ansat:

- 4 Kaptajner af Reserven, Batterichefer,
- 4 Løjtnanter af Reserven,
- Sekondløjtnanter,
- 18 Sergenter af Reserven,
- Kornetter,
- Korporaler,

§ 67.

Chefen for en tung Linieafdeling er Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

- 1 Kaptajn af Reserven, til Raadighed,
- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 2 Overofficianter, hvoraf 1 Skriver, 1 Depotofficiant.

Ved Afdelingens Batterier er ansat:

- 3 Kaptajner, Batterichefer,

- 5 Premierløjtnanter,
- 3 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
- 1 Overofficiant,
- 8 Officianter,
- 8 Sergenter af Reserven, hvoraf 6 tjenstgørende,
Kornetter,
Korporaler,
- 2 Musikere af 3. Grad,
- 2 — — 4. —

§ 68.

Chefen for en tung Reserveafdeling er Major. Hans Stab bestaar af:

- 1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
 - 1 Overofficiant, Skriver.
- Ved Afdelingens Batterier er ansat:
- 3 Kaptajner af Reserven, Batterichefer,
 - 3 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
 - 18 Sergenter af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 69.

Desuden haves til Tjeneste af Artilleriet:

- 3 Oberster eller Oberstløjtnanter,
- 6 Kaptajner,
- 2 Korpsofficianter af 2. Grad.
- 2 Stabsofficianter,
- 2 Overofficianter.

Af Artilleriets faste Officerer af Linien er 5 Oberster, 11 Oberstløjtnanter.

Uddannelsen af værnepligtige ved Feltartilleriet.

§ 70.

De 1480 Mand, der aarligt uddannes, møder i eet Hold.

Uddannelsen foregaar ved Lineafdelingerne — ved i alt 12 lette og 8 tunge Batterier aarligt.

Den første Uddannelse varer i 215 Dage.

Af Feltartilleriets Mandskab uddannes det fornødne Antal i Betjening af Luftmaalsskyts og til Ballontjeneste.

§ 71.

Udover de 215 Dage bliver til fortsat Tjeneste:

- a. 100 Befalingsmandselever i 12 Maaneder.

De uddannes til Korporaler eller Kornetter.

- b. 260 menige i 195 Dage. Flinke menige, der har vist sig egnede til Underkorporaler, men ikke er udtaget til Befalingsmandselever, kan forlods fritages for denne Tjeneste i et Tal af indtil 5 pCt. af det paagældende Holds Styrke midt i Uddannelsesperioden, men kan dog deltage i den i § 15 nævnte Lodtrækning.

§ 72.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse. Korporals- og Kornetelever, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 73.

De hjemsendte værnepligtige genindkaldes til fortsat Øvelse i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar 2 Gange, 1 Gang i 14 Dage, 1 Gang i 25 Dage. Menige, der har ligget til fortsat Tjeneste som saadanne, fritages dog for den 14 Dages Genindkaldelse.

Ingeniørkorpset.

§ 74.

Ingeniørkorpset bestaar af:

- Generalinspektøren for Ingeniørtropperne,
- 2 Liniepionerbatailloner, hver paa 2 Linie- og 1 Reservekompagni,
- 2 Reservepionerbatailloner, hver paa 2 Reservekompagnier,
- 1 Telegrafbataillon paa 2 Linie- og 4 Reservekompagnier,
- 2 Ingeniørdirektioner.

Af Bataillonerne har 1 Liniepionerbataillon, 1 Reservepionerbataillon og Telegrafbataillonen — undtagen 3 Reservekompagnier — Garnison paa Sjælland, 1 Liniepionerbataillon og 1 Reservepionerbataillon samt 3 Reservekompagnier af Telegrafbataillonen i Jylland—Fyn.

§ 75.

Generalinspektøren for Ingeniørtropperne er Generalmajor. Ingeniørdirektionerne er ham underlagt. Hans Stab bestaar af:

- 1 Kaptajn, Stabschef,
- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Korpsofficiant af 1. Grad, Arkivar,
- 1 Stabsofficiant, } Skrivere, den ene tillige Regnskabsfører.
- 1 Overofficiant, }

§ 76.

Chefen for en Liniepionerbataillon er Oberst eller Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Stabsofficiant, Regnskabsfører,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

- 2 Kaptajner
- 1 Kaptajn af Reserven } Kompagnichefer,
- 4 Premierløjtnanter,
- 2 Løjtnanter af Reserven,
- Sekondløjtnanter,
- 1 Overofficiant,
- 8 Officianter,
- 6 Sergenter af Reserven, hvoraf 5 tjenstgørende,
- Korletter,
- Korporaler,
- 1 Haandværker, Magasinforvalter.

§ 77.

Chefen for en Reservepionerbataillon er Major. Hans Stab bestaar af:

- 1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
- 1 Overofficiant, Skriver.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

- 2 Kaptajner af Reserven, Kompagnichefer,
- 4 Løjtnanter af Reserven,
- Sekondløjtnanter,
- 1 Officiant,
- 8 Sergenter af Reserven,
- Korletter.
- Korporaler,

§ 78.

Chefen for Telegrafbataillon en er Oberst eller Oberstløjtnant. Hans Stab bestaar af:

- 1 Premierløjtnant, Adjutant,
- 1 Stabsofficiant, Regnskabsfører,
- 1 Overofficiant, Skriver,
- 1 Tekniker, Lærer i Radiotelegafi,
- 1 Haandværker, Magasinforvalter.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

- 2 Kaptajner
- 4 Kaptajner af Reserven } Kompagnichefer,
- 5 Premierløjtnanter,
- 9 Løjtnanter af Reserven,
- Sekondløjtnanter,

- 1 Overofficiant,
- 11 Officianter,
- 20 Sergenter af Reserven, hvoraf 6 tjenstgørende,
Kornetter,
Korporaler.

§ 79.

Chefen for en Ingeniørdirktion er Oberst eller Oberstløjtnant.
Ved Direktionerne er deruden ansat:

- 4 Kaptajner,
- 3 Premierløjtnanter,
- 2 Korpsofficianter af 2. Grad, } heraf 2 Materialforvaltere,
- 2 Stabsofficianter, }
- 4 Overofficianter.

§ 80.

Desuden haves til Tjeneste af Ingeniørkorpset:

- 1 Oberst eller Oberstløjtnant,
- 3 Kaptajner,
- 2 Overofficianter.

Af Ingeniørkorpsets faste Officerer af Linien er 2 Oberster, 4 Oberstløjtnanter.

Af Ingeniørkorpsets Haandværkere er 1 Magasinforvalter af 1. Grad, 1 af 2. Grad og 1 af 3. Grad.

Uddannelsen af værnepligtige ved Ingeniørtropperne.

§ 81.

De 400 Mand, der aarligt uddannes ved Ingeniørtropperne, møder i eet Hold. Uddannelsen foregaar ved Liniekompagnierne.

Den første Uddannelse varer i 200 Dage.

§ 82.

Udover de 200 Dage bliver til fortsat Tjeneste:

- a. 40 Befalingsmandselever i 355 Dage. De uddannes til Korporaler eller Kornetter.
- b. 60 menige i 210 Dage.

Flinke menige, der har vist sig egnede til Underkorporaler, men ikke er udtaget til Befalingsmandselever, kan forlods fritages for denne Tjeneste i et Tal af indtil 5 pCt. af det paagældende Holds Styrke midt i Uddannelsesperioden, men kan dog deltage i den i § 15 nævnte Lodtrækning.

§ 83.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Korporals- og Kornetelever, der har bestaaet Korporsalskolen eller Kornetskolen med tilfredsstillende Resultat, udnævnes ved Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 84.

De hjemsendte værnepligtige genindkaldes til fortsat Øvelse i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar 2 Gange, hver Gang i 20 Dage. Menige, der har ligget til fortsat Tjeneste som saadanne, fritages dog for den første Genindkaldelse.

Flyverkorpsset.

§ 85.

Flyverkorpsset bestaar af:

Ledelsen, der er underlagt Generalstabn, og
Flyveskolen.

§ 86.

Chefen for Flyverkorpsset er Oberst eller Oberstløjtnant.

Ved Korpsset er desuden ansat:

3 Kaptajner,
4 Premierløjtnanter,
1 Stabsofficiant,
2 Overofficianter,
1 Officiant,
5 Mekanikere, hvoraf 1 af 1. Grad, 2 af 2. Grad og 2 af 3. Grad.

I øvrigt tilgaar Personale fra Vaabnene m. v.

Til Uddannelse ved Flyverkorpsset udtages fortrinsvis de af de værnepligtige, der melder sig frivilligt dertil. De paagældende maa eventuelt underkaste sig noget ændrede Bestemmelser for Uddannelsestid, Genindkaldelser til fortsat Øvelse m. v.

Nærmere Bestemmelser træffes ved kongelig Anordning.

§ 87.

Til ved Mobilisering at erstatte Afgang af faste Befalingsmænd af Linien og Reserven fra Vaabnene til Flyverkorpsset haves:

4 Kaptajner af Reserven,
16 Løjtnanter - — ,
12 Sergenter - — ,

der holdes udover Tallet af de ved Vaabnene opførte.

Det tekniske Korps.

§ 88.

Ved det tekniske Korps er ansat:

- 1 Generalmajor, Generaltøjmester, Chef for Korpset,
- 1 Oberst,
- 2 Oberstløjtnanter, } Direktører,
- 9 Kaptajner, hvoraf 4 Underdirektører,
- 11 Premierløjtnanter,
- Sekondløjtnanter,
- 4 Korpsofficerter af 1. Grad, Materialforvaltere.
- 4 Stabsofficerter,
- 6 Overofficerter,
- 10 Officerter,
- 7 Teknikere:
 - 1 Overkonstruktør,
 - 2 Kemikere,
 - 4 Værkstedsiingeniører,
- 54 Haandværkere:
 - 10 Mekanikere, hvoraf 3 af 1. Grad, 3 af 2. Grad og 4 af 3. Grad,
 - 33 Bøssmagere, hvoraf 9 af 1. Grad, 12 af 2. Grad og 12 af 3. Grad,
 - 11 Sadelmagere, hvoraf 2 af 1. Grad, 4 af 2. Grad og 5 af 3. Grad,
- Korporaler.

Personalet forreter Tjeneste dels ved Korpset, dels ved Hærens andre Afdelinger og Institutioner.

De nærmere Bestemmelser om Korpsets Inddeling fastsættes ved kongelig Anordning.

Uddannelsen af værnepligtige ved det tekniske Korps.

§ 89.

De 90 Mand, der årligt uddannes ved det tekniske Korps, møder i 2 Hold.

Den første Uddannelse varer i 200 Dage.

§ 90.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Underkorporaler og menige kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Endvidere kan Korporaler tilgaa fra Vaabnene.

Sekondløjtnanter tilgaa fra Vaabnene.

§ 91.

De hjemsendte værnepligtige kan efter Hærens Behov i Løbet af de

første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 25 Dage.

Hærens Skoler.

§ 92.

Hærens Skoler er:

- Vaabnens Korporalskoler og Kornetskoler,
- Serjentskoler,
- Løjtnantsskoler,
- Officersskolen,
- Skydeskolen for Haandvaaben,
- Gymnastikskolen,
- Rideskolen,
- Artilleriskydeskolen,
- Pioner- og Telegrafskolen,
- Flyveskolen.

Korporal- og Kornetskolerne.

§ 93.

Skolerne oprettes særskilt for hvert Vaaben eller for Dele deraf.

De nærmere Regler for Udtagelse af Eleverne og for Undervisningen an. m. fastsættes ved kongelig Anordning.

Serjentskolerne.

§ 94.

Serjentskolerne oprettes særskilt for hvert Vaaben eller for Dele deraf.

Skolernes Bestemmelse er at uddanne Serjenter af Reserven til det paagældende Vaaben.

§ 95.

I Skolerne optages Korporaler, der ønsker Uddannelse til Serjent af Reserven og anses for egnede dertil. De skal forpligte sig til efter Serjentskolens Afslutning at gøre Tjeneste ved Hæren i 1 Aar og — hvis de bestaar Skolen — derefter at staa til Raadighed i 6 Aar som Serjenter af Reserven samt til — uanset Bestemmelserne i Værnepligtsloven — at være til Krigsbestyrelsens Raadighed, indtil der er forløbet 16 Aar fra Værnepligtens Begyndelse.

Undervisningen varer i ca. 1 Aar og omfatter dels militære Fag, dels almindelige Skolefag og Fag, som kan blive af Betydning for Eleverne i det borgerlige Liv.

Undervisningen afsluttes med en Prøve.

De bestaaede Elever udnævnes til **Sergenter af Reserven.**

§ 96.

Som **Chefer for og Lærere** ved Skolerne kommanderes Befalingsmænd og ligestillede af de under Vaabnene og Korpserne opførte, ligesom der kan antages civile Lærere.

Løjtnantsskolerne.

§ 97.

Løjtnantsskolerne oprettes særskilt for hvert Vaaben eller for Dele deraf.

Skolernes Bestemmelse er at uddanne egnede Sekondløjtnanter, Sergenter af Reserven og Kornetter til Løjtnanter af Reserven.

Undervisningen varer i indtil $\frac{1}{2}$ Aar og efterfølges af nogen Tids praktisk Tjeneste ved Afdelingerne inden Udnævnelsen til Løjtnant af Reserven.

De nærmere Regler for Optagelse af Eleverne og for Undervisningen m. m. fastsættes ved kongelig Anordning.

Officersskolen.

§ 98.

Officersskolens Bestemmelse er at uddanne Befalingsmænd af Officiantgruppen og faste Officerer af Linien, Kaptajner af Reserven og Majorer samt at give faste Officerer af Linien en videre Uddannelse.

Skolen bestaar af 3 Klasser: Officiantklassen, Officersklassen og Specialklassen, samt af Kursus til Kaptajn af Reserven og Kursus til Major.

§ 99.

Officiantklassens Bestemmelse er at uddanne Officianter. Klassen er fælles for alle Vaaben.

Som Elever kan optages Sergenter af Reserven, der har forrettet praktisk Tjeneste i 2 Aar som saadanne, og som skønnes egnede til Officianter.

Undervisningen varer i ca. 1 Aar og omfatter dels militære Fag, dels almindelige Fag.

Den afsluttes med en Prøve.

§ 100.

I Officersklassen kan optages Befalingsmænd af Kornets- eller højere Grad, der enten har bestaaet en af Studentereksamens Linier og en

ved kongelig Resolution fastsat Tillægsprøve eller en dertil svarende Prøve ved Officersskolen.

Klassens Formaal er at give Eleverne den Uddannelse, som bør fordres af de faste Officerer i Hærens Linie, særlig med Tjenesten ved Underafdelingerne for Øje.

Undervisningen i Klassen varer i ca. 1½ Aar og afsluttes med en Prøve.

Efter Afgangsprøven gives der, saa vidt Omstændighederne tillader det, de Elever, som har bestaaet Prøven, Adgang til Forsættelse til det Vaaben, i hvilket de ønsker fremtidig at tjene. De, som er af lavere Grad end Sekondløjtnant, udnævnes ved Afgangen til Sekondløjtnanter.

§ 101.

I Specialklassen kan optages faste Officerer af Linien.

Klassens Formaal er at give Eleverne en videregaaende Uddannelse.

Undervisningen i Klassen varer i indtil 3 Aar og afsluttes med Prøver i de enkelte Fag.

§ 102.

I Kursus til Kaptajn af Reserven kan optages Korpsofficerer, Premierløjtnanter, Stabsofficerer og Løjtnanter af Reserven med mindst 3 Aars Tjeneste i Graden, naar de skønnes at kunne blive egnede til Underafdelingschefer.

Formaalet er at bibringe Eleverne de almindelige militære Kundskaber, som er nødvendige for Underafdelingschefer.

Kursus varer i ca. 3 Maaneder.

§ 103.

I Kursus til Major kan optages Kaptajner af Reserven af Fodfolket, Artilleriet og Ingeniørkorpset med mindst 3 Aars Tjeneste som saadanne, naar de skønnes at kunne blive egnede til Afdelingschefer.

Formaalet er at give Eleverne saadanne militære Kundskaber, der er nødvendige for Afdelingschefer.

Kursus varer i ca. 3 Maaneder.

§ 104.

Chefen for Officersskolen er Generalmajor, Oberst eller Oberstløjtnant. Han holdes udover Tallet af de ved Vaabnene opførte Officerer.

Af de ved Vaabnene opførte Befalingsmænd er afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

1 Kaptajn af Fodfolket,	} Skoleofficerer,
1 Ritmester,	
1 Kaptajn af Artilleriet,	
1 Korpsofficiant af 1. Grad, Regnskabsfører,	
3 Korpsofficerer af 2. Grad, Stabsofficerer eller Overofficerer.	

De øvrige Lærere er dels Befalingsmænd og ligestillede af Hær og Flaade, dels civile.

Desuden beordres et Antal Befalingsmænd til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Skydeskolen for Haandvaaben.

§ 105.

Skolens Bestemmelse er at fremme Færdigheden i Skydning og Ildledning i Hæren og Flaaden og at uddanne Skydelærere.

§ 106.

Af de ved Fodfolket opførte Befalingsmænd er i Reglen afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst, Oberstløjtnant eller Kaptajn som Chef,
- 2 Kaptajner som Lærere,
- 2 Korpsofficerer af 2. Grad eller Stabsofficerer som Lærere, den ene tillige Regnskabsfører og Skriver.

I øvrigt beordres Befalingsmænd i fornøden Udstrækning til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Gymnastikskolen.

§ 107.

Skolens Bestemmelse er at fremme Færdigheden i Gymnastik i Hæren og Flaaden og at uddanne Gymnastiklærere.

§ 108.

Af de ved Vaabnene opførte Befalingsmænd er i Reglen afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst, Oberstløjtnant eller Kaptajn som Chef,
- 1 Kaptajn som Lærer,
- 1 Korpsofficer af 1. Grad og 1 Korpsofficer af 2. Grad eller Stabsofficer som Lærer, den ene tillige Regnskabsfører og Skriver.

I øvrigt beordres Befalingsmænd i fornøden Udstrækning til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Rideskolen.

§ 109.

Skolens Bestemmelse er at fremme Ridefærdigheden og Kendskabet til Dyrlægefagene og Beslaglæren i Hæren og at uddanne Beridere og Beslagsmede.

§ 110.

Af de ved Rytteriet opførte Befalingsmænd er i Reglen afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst, Oberstløjtnant eller Ritmester som Chef,
- 1 Ritmester som Lærer,
- 2 Korpsofficerer af 2. Grad, Stabsofficerer eller Overofficerer som Lærere, den ene tillige Regnskabsfører og Skriver.

Desuden er 1 Overdyrlæge ansat ved Skolen som Lærer.

I øvrigt beordres Befalingsmænd i fornøden Udstrækning til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Artilleriskydeskolen.

§ 111.

Skolens Bestemmelse er at fremme Skydningens Teori og Skydefærdigheden i Artilleriet samt afholde Forsøg.

§ 112.

Af de ved Artilleriet opførte Befalingsmænd er i Reglen afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst eller Oberstløjtnant som Chef,
- 1 Oberstløjtnant som Lærer,
- 3 Kaptajner som Lærere,
- 3 Korpsofficerer af 2. Grad, Stabsofficerer eller Overofficerer som Lærere, den ene tillige Regnskabsfører og Skriver.

I øvrigt beordres Befalingsmænd i fornøden Udstrækning til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Pioner- og Telegrafskolen.

§ 113.

Skolens Bestemmelse er at uddanne Ingeniørtroppers Befalingsmænd af Linien og Reserven, at afholde Kursus med Befalingsmænd af de øvrige Vaaben samt foretage Forsøg med Materiel for Ingeniørtropperne.

Skolen omfatter tillige Ingeniørtroppers Befalingsmandsskoler.

§ 114.

Af de ved Ingeniørkorpset opførte Befalingsmænd er i Reglen afgivet til stadig Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst eller Oberstløjtnant som Chef,
- 2 Kaptajner som Lærere,
- 2 Overofficeranter som Lærere, den ene tillige Regnskabsfører og Skriver.

I øvrigt beordres Befalingsmænd i fornøden Udstrækning til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Flyveskolen.

§ 115.

Skolens Bestemmelse er at uddanne frivillige af Vaabnene til Flyvere, Flyverobservatører og Bombekastere, at følge Flyvevæsenets Udvikling og at afholde Forsøg.

§ 116.

Af de ved Flyverkorpsset opførte Befalingsmænd afgives det fornødne Personale til stadig Tjeneste ved Skolen.

Særlige Korps.

Forplejningskorpsset.

§ 117.

Forplejningskorpsset bestaar af:

- Et Personale til den overordnede Intendanturtjeneste,
- - - Regnskabsføringen m. m.

§ 118.

Personalet til den overordnede Intendanturtjeneste omfatter:

- 1 Generalintendant, Chef for Korpsset,
- 4 Stabsintendantter,
- 13 Overintendantter.

§ 119.

Personalet til Regnskabsføringen m. m. omfatter — foruden det Personale, der allerede er nævnt under Vaabnene m. v. — et fast Personale af Officiantgruppen, der holdes ud over Tallet af det ved Vaabnene opførte, nemlig:

2 Korpsofficerter af 1. Grad, Regnskabsførere og Depotforvaltere ved Munderingsdepotet og dets jydsk Filial,	}	ved Intendanturer m. v.
1 Korpsofficer af 2. Grad.		
4 Stabsofficerter		
4 Overofficerter		
4 Officerter		
Endvidere af værnepligtige:		
Reserveregnskabsførere,		
Korporaler,		
Underkorporaler,		
menige.		

Det Personale af Officergruppen, der er Regnskabsførere ved Afdelingerne m. v., er i faglig Henseende underlagt Korpset.

Uddannelsen af værnepligtige ved Forplejningskorpset.

§ 120.

De 50 Mand, der aarligt uddannes ved Forplejningskorpset, faar en første Uddannelse i 90 Dage.

Ud over de 90 Dage bliver til fortsat Tjeneste i 125 Dage 12 Reserveregnskabsførere elever. De udnævnes til Korporaler og uddannes til Reserveregnskabsførere.

§ 121.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Underkorporaler og menige kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Korporaler, der har gennemgaaet Uddannelsen til Reserveregnskabsfører og findes egnede, kan udnævnes til Reserveregnskabsførere ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 122.

De hjemsendte værnepligtige kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 50 Dage.

Lægekorpset.

§ 123.

Lægekorpset bestaar af:

Lægepersonalet og
Sundhedstroppe.

§ 124.

Lægepersonalet omfatter:

- 1 Generallæge, Chef for Korpset,
- 4 Stabslæger,
- 30 Overlæger,
- Reservelæger,
- Underlæger,
- menige.

§ 125.

Sundhedstropperne er bestemt til Tjeneste ved Sygehuse, Ambulancer og Lazaretter og som Hjælpere for Lægerne ved Afdelingerne.

Ved Sundhedstropperne er ansat et fast Personale af Fodfolket, der tillige er ansat ved Arbejdstropperne (se § 140).

Desuden bestaar Sundhedstropperne af:

- Korporaler,
- Underkorporaler,
- menige.

Uddannelsen af værnepligtigt Lægepersonale.

§ 126.

Værnepligtige, der uddannes til Lægetjeneste, er til Tjeneste i indtil 6 Maaneder.

Efter en første militær og forberedende faglig Uddannelse udnævnes de til Underlæger og uddannes videre som saadanne.

§ 127.

Underlæger, der har bestaaet Lægeeksamen, og som findes egnede, kan udnævnes til Reservelæger ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 128.

De hjemsendte værnepligtige kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 25 Dage.

Uddannelsen af værnepligtige ved Sundhedstropperne.

§ 129.

De 100 Mand, der aarligt uddannes ved Sundhedstropperne, ligger til Tjeneste i 210 Dage.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler eller til Korporaler ved Genindkaldelse.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler.

§ 130.

De hjemsendte værnepligtige kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 40 Dage.

§ 131.

Foruden de værnepligtige, der uddannes ved Sundhedstropperne, skal en Del af Afdelingernes og Arbejdstroppernes Mandskab uddannes som Sygehjælpere og som Sygebærere.

§ 132.

Til Hjælp ved Sygeplejen i Hæren haves Sygeplejersker.

Dyrlægekorpsset.

§ 133.

Dyrlægekorpsset bestaar af:
Dyrlægepersonalet og
Haandværkere.

§ 134.

Dyrlægepersonalet omfatter:
1 Stabsdyrlæge, Chef for Korpsset,
8 Overdyrlæger,
Reserve dyrlæger,
Underdyrlæger,
menige.

§ 135.

Haandværkerne omfatter:
17 Beslagsmede, hvoraf 3 af 1. Grad, 7 af 2. Grad og 7 af 3. Grad.

Uddannelsen af værnepligtige ved Dyrlægekorpsset.

§ 136.

Værnepligtige, der uddannes til Dyrlægetjeneste, er til Tjeneste i indtil 6 Maaneder.

Efter en første militær og forberedende faglig Uddannelse udnævnes de til Underdyrlæger og uddannes videre som saadanne.

§ 137.

Underdyrlæger, der findes egnede, kan udnævnes til Reserve dyrlæger ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 138.

De hjemsendte værnepligtige kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 25 Dage.

Auditørkorpset.

§ 139.

Auditørkorpset, der er fælles for Hæren og Flaaden, består af:

1 Generalauditør.

8 Auditører.

Af Auditørerne er 1 Kancellist hos Generalauditøren.

Generalauditøren og 1 af Auditørerne gør tillige Tjeneste ved Søværnet.

Arbejdstropperne.

§ 140.

Ved Arbejdstropperne er af de under Fodfolket opførte Befalingsmænd ansat:

2 Kaptajner, Chefer for Depoterne,

2 Korpsofficerer af 1. Grad, Depotforvaltere,

2 — af 2. Grad eller Stabsofficerer.

Personalet er tillige ansat ved Sundhedstropperne (jfr. § 125).

§ 141.

Værnepligtige, der indkaldes til Arbejdstropperne, er til Tjeneste i indtil 200 Dage.

Øvrigt Mandskab faar Arbejdstropperne fra Hærens Afdelinger (jfr. §§ 18 og 44).

Det Mandskab af Arbejdstropperne, der er bestemt til Sygebærere ved Ambulancerne, kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i indtil 14 Dage.

Tilgang, Afgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse af Befalingsmænd og ligestillede m. fl. i Fredstid.

§ 142.

Ingen kan udnævnes til Befalingsmand i Hæren uden først at være blevet vaabenøvet ved den som menig.

Værnepligtige Befalingsmænd.

§ 143.

Underkorporaler udnævnes af Afdelingens Chef.

§ 144.

Korporaler udnævnes og tages til Tjeneste af Afdelingens Chef. Korporaler, der er taget til Tjeneste for en bestemt Tid, kan kun med Ministerens Samtykke hjemsendes mod deres Ønske før Udløbet af denne Tid.

§ 145.

Kornetter udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 146.

Sekondløjtnanter udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

Til Sekondløjtnanter kan foruden de Kornetter, der er nævnt i §§ 46, 49, 58, 72 og 83, og Befalingsmænd, der har bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens Officersklasse (se § 100), udnævnes Sergenter af Reserven, der har gennemgaaet en Kornetskole med tilfredsstillende Resultat, eller som er Militærflyvere og har gennemgaaet en særlig Uddannelse ved Flyvevæsenet med tilfredsstillende Resultat.

Faste Underofficerer af Reserven.

§ 147.

Sergenter af Reserven udnævnes, tages til Tjeneste og afskediges af Ministeren.

Til Sergenter af Reserven kan udnævnes Korporaler, der har gennemgaaet en Sergentskole med tilfredsstillende Resultat (jfr. § 95).

Officerer, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Nummer som Sergent af Reserven, men beholder Grad som Officer.

§ 148.

Sergenter af Reserven er pligtige til for deres Uddannelses Skyld at gøre Tjeneste ved Hæren—foruden 1 Aars Tjeneste umiddelbart efter Afslutningen af Sergentskolen (jfr. § 95)—i indtil 30 Dage aarligt paa Tider, der fastsættes af Ministeren, og i øvrigt, naar denne skønner det nødvendigt af Hensyn til Hærens Overgang til Krigsfod.

§ 149.

Sergenter af Reserven afskediges senest, naar de har fyldt 40 Aar.

Faste Befalingsmænd af Officiantgruppen.

§ 150.

Korpsofficerer, Stabsofficerer og ligestillede udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen. Overofficerer, Officerer og ligestillede af Ministeren.

§ 151.

Til Officerer kan udnævnes Sergenter af Reserven i Vaabnet, der har gennemgaaet Officersskolens Officiantklasse med tilfredsstillende Resultat.

Udnævnelsen finder Sted i den ved Afgangsprøven bestemte Rækkefølge.

§ 152.

Til Overofficerer kan forfremmes Officerer af Vaabnet med mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne.

Forfremmelserne sker enten ved Valg eller efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse; mellem to Valgforfremmelser skal der mindst være 4 Forfremmelser efter Aldersorden.

§ 153.

Til Stabsofficerer kan forfremmes Overofficerer af Vaabnet med mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne.

Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 154.

Til Korpsofficerer af 2. Grad kan forfremmes Stabsofficerer.

Til Korpsofficerer af 1. Grad kan forfremmes Korpsofficerer af 2. Grad eller Stabsofficerer.

Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 155.

I Generalstaben, Flyverkorpsset, det tekniske Korps og Forplejningskorpsset besættes Officiantpladserne med Officerer af Vaabnene med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden, de øvrige Pladser for Befalingsmænd af Officiantgruppen med Befalingsmænd af Vaabnernes Officiantgrupper eller ved Forfremmelse indenfor Generalstaben (Korpsset).

De Befalingsmænd af Officiantgruppen og ligestillede, der ansættes til stadig Tjeneste ved Hærens Skoler, bliver i Nummer ved deres Vaaben og deltager i Forfremmelsen ved dette.

§ 156.

Ingen Befalingsmand kan forfremmes til Officiant, naar han har fyldt 32 Aar.

Officerer, der har fyldt 55 Aar, Overofficerer og Stabsofficerer,

der har fyldt 60 Aar, og Korpsofficianter, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsloven.

Officianter, der har fyldt 52 Aar, Overofficianter og Stabsofficianter, der har fyldt 56 Aar, og Korpsofficianter, der har fyldt 60 Aar, kan forlange Afsked eller kan afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsloven.

Befalingsmænd af Officiantgruppen kan endvidere efter egen Begæring, hvis det af tjenstlige Grunde anses for ønskeligt, afskediges med Pension efter Tjenestemandsloven, naar de samtidig ansættes i Reserven (jfr. §§ 147, 171 og 172).

Faste Officerer af Linien.

§ 157.

Faste Officerer af Linien udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 158.

Til Premierløjtnanter kan udnævnes Befalingsmænd, der efter at have bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens Officersklasse har gjort $\frac{1}{2}$ Aar Tjeneste som Befalingsmænd.

Udnævnelsen finder Sted i den ved Afgangsprøven bestemte Rækkefølge.

§ 159.

Til Kaptajner (Ritmestre) kan de Premierløjtnanter af Vaabnet forfremmes, der har tjent mindst 4 Aar som Premierløjtnant.

Forfremmelserne sker enten ved Valg eller efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse; mellem to Valgforfremmelser skal der være mindst 4 Forfremmelser efter Aldersorden.

§ 160.

Til Oberstløjtnanter kan de Kaptajner (Ritmestre) af Vaabnet forfremmes, der har tjent mindst 4 Aar som Kaptajn (Ritmestre).

Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 161.

Til Oberster kan Oberstløjtnanter af Vaabnet forfremmes.

Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 162.

Til Generalmajorer kan Oberster af alle Vaaben forfremmes.

Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 163.

Til Generalløjtnanter kan Generalmajorer forfremmes.

Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 164.

De Premierløjtnanter, der ansættes ved Generalstaben, skal have gjort mindst 2 Aars Tjeneste som Premierløjtnant i deres Vaaben.

Kaptajns- og Oberstløjtnantspladserne i Generalstaben besættes med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden.

De øvrige Officerspladser i Generalstaben besættes enten med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader eller ved Forfremmelse indenfor Generalstaben.

I øvrigt deltager de ved Generalstaben ansatte Officerer i Forfremmelsen i deres Vaaben. Ved Forfremmelse til Kaptajn og Oberstløjtnant gaar de atter tilbage til dette.

§ 165.

Pladserne i Kongens Adjutantstab og som Adjutanter hos Kronprinsen og andre Priser af det kongelige Hus besættes af Kongen.

De Kaptajner og Ritmestre, som er Adjutanter hos Kongen, kan blive i deres Stillinger efter at være forfremmet til Oberstløjtnant.

§ 166.

Officerspladserne i Flyvekorpsset besættes enten med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader eller ved Forfremmelse indenfor Korpsset.

De Officerer i Korpsset, der ikke forfremmes indenfor dette, deltager i Forfremmelsen i deres Vaaben og afgaar ved Forfremmelsen til dette.

§ 167.

De Premierløjtnanter, der ansættes ved det tekniske Korps, skal have gjort mindst 2 Aars Tjeneste som Premierløjtnant i deres Vaaben.

Kaptajns-, Oberstløjtnants- og Oberstpladserne besættes enten med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader eller ved Forfremmelse indenfor Korpsset.

Pladsen som Generaltøjmester besættes ved Forfremmelse af en Oberst eller Oberstløjtnant i eller udenfor Korpsset.

De Officerer i Korpsset, der ikke forfremmes indenfor dette, deltager i Forfremmelsen i deres Vaaben og afgaar ved Forfremmelsen til dette.

§ 168.

De Officerer og ligestillede, der ansættes til stadig Tjeneste ved Hærens Skoler, bliver i Nummer ved deres Vaaben og deltager i Forfremmelsen ved dette.

Cheferne for Officersskolen, Skydeskolerne, Gymnastikskolen, Ride-skolen, Pioner- og Telegrafskolen og Flyveskolen udnævnes af Kongen. De kan blive i disse Stillinger i alt i 10 Aar.

§ 169.

Ingen Befalingsmand kan forfremmes til Premierløjtnant, naar han har fyldt 32 Aar.

Premierløjtnanter, der har fyldt 45 Aar, Kaptajner (Ritmestre), der har fyldt 55 Aar, Oberstløjtnanter og Oberster, der har fyldt 65 Aar, Generalmajorer og Generalløjtnanter, der har fyldt 70 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Premierløjtnanter, der har fyldt 42 Aar, Kaptajner (Ritmestre), der har fyldt 52 Aar, Oberstløjtnanter og Oberster, der har fyldt 60 Aar, Generalmajorer og Generalløjtnanter, der har fyldt 65 Aar, kan forlange Afsked eller kan afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Premierløjtnanter, Kaptajner og Oberstløjtnanter kan endvidere efter egen Bøegæring, hvis det af tjenstlige Grunde anses for ønskeligt, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven, naar de samtidig ansættes i Reserven (jfr. §§ 171—173 og 221—222).

Faste Officerer af Reserven.

§ 170.

Faste Officerer af Reserven af Kaptajns- eller højere Grad udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen, Løjtnanter af Reserven af Ministeren.

Udnævnelse til fast Officer af Reserven kan kun finde Sted efter den paagældendes eget Ønske.

De faste Officerer af Reserven er pligtige til for deres Uddannelses Skyld at gøre Tjeneste ved Hæren i indtil 30 Dage aarligt paa Tider, der fastsættes af Ministeren, og i øvrigt, naar denne skønner det nødvendigt af Hensyn til Hærens Overgang til Krigsfod.

Majorer og Kaptajner af Reserven er desuden pligtige til at udføre den administrative Tjeneste, som deres Chefsstilling eller lignende medfører.

§ 171.

Til Løjtnanter af Reserven kan udnævnes Sekondløjtnanter, Sergenter af Reserven og Kornetter, der har gennemgaaet en Løjtnantsskole med tilfredsstillende Resultat, samt Officianter

Premierløjtnanter, Stabsofficianter og Overofficianter, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Løjtnantsnummer i Reserven, men beholder Grad som Premierløjtnant (Stabsofficiant, Overofficiant).

§ 172.

Til Kaptajner af Reserven kan — om fornødent efter Gennemgang af det i 2. Stykke nævnte Kursus — udnævnes Korpsofficianter, Premierløjtnanter og Stabsofficianter, afskedigede fra Linien — Premierløjtnanter og Stabsofficianter efter mindst 4 Aars Tjeneste i Graden.

Løjtnanter af Reserven, som har gennemgaaet Kursus til Kaptajn af Reserven og har mindst 4 Aars Tjeneste i Graden, kan ved Valg forfremmes til Kaptajner af Reserven.

Kaptajner, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Kaptajnsnummer i Reserven, men beholder Grad som Kaptajn.

§ 173.

Til Majorer kan udnævnes Kaptajner, afskedigede fra Linien, efter mindst 4 Aars Tjeneste i Graden.

Kaptajner af Reserven, som har gennemgaaet Kursus til Major og har mindst 4 Aars Tjeneste i Graden, kan ved Valg forfremmes til Majorer.

Oberstløjtnanter, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Majorsnummer, men beholder Grad som Oberstløjtnant.

§ 174.

Løjtnanter af Reserven afskediges, naar de har fyldt 50 Aar.

Kaptajner af Reserven afskediges, naar de har fyldt 60 Aar.

Majorer afskediges, naar de har fyldt 65 Aar.

Hærens Musikere.

§ 175.

Til Musikere af 4. Grad kan efter 3 Maaneders Prøvetid udnævnes frivillige, der har fyldt 17 Aar.

Musikere af 4. Grad, der er under 18 Aar gamle, er menige.

Til Musikere af 3. og 2. Grad kan forfremmes henholdsvis Musikere af 4. og 3. Grad.

Forfremmelserne sker ved Valg blandt de faste Musikere ved det Vaaben, hvor Pladsen er ledig.

Til Musikere af 1. Grad kan udnævnes faste Musikere ved det Vaaben, hvor Pladsen er ledig.

Musikere af 1. Grad kan efter 4 Aars Tjeneste i Graden ligestilles med Korpsofficerer af 2. Grad.

Musikere af 4. Grad kan efter 3 Aars Tjeneste i Graden faa Karakter som Musikere af 3. Grad.

§ 176.

Foruden til Tjeneste i Musikkorpset uddannes og anvendes de faste Musikere til Tjeneste som Signalblæsere samt efter Ministerens Bestemmelse til anden Tjeneste ved Afdelingerne.

§ 177.

Faste Musikere afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 52 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

§ 178.

Ved Afdelinger, der ikke faar det fornødne Antal Signalblæsere fra faste og værnepligtige Musikere, uddannes menige til Signalblæsning.

Teknisk Personale.

§ 179.

Pladserne som faste Haandværkere i det tekniske Korps og Ingeniørkorpset besættes med dertil egnede Personer af Hæren, Søværnet eller civile.

De afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

§ 180.

De Pladser i Hæren, der fordrer særlig Uddannelse som Teknikere, besættes med dertil egnede Personer af Hæren, Søværnet eller civile.

De afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

De udnævnes og afskediges af Kongen.

Forplejningskorpset.

§ 181.

Underkorporaler udnævnes af Chefen for Forplejningskorpset. Korporaler udnævnes og tages til Tjeneste af Chefen for Forplejningskorpset.

§ 182.

Reserveregnskabsførere udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 183.

Til Overintendantter udnævnes ordentligvis faste Befalingsmænd af Premierløjtnants- eller højere Grad, der har gennemgaaet en dertil sigtende Uddannelse paa Officersskolen (jfr. § 101).

Udnævnelserne sker ved Valg blandt dem, der ønsker Udnævnelse.

§ 184.

Til Stabsintendantter kan Overintendantter forfremmes ved Valg.

Til Generalintendant kan udnævnes en Stabs- eller Overintendant.

Overintendantter, Stabsintendantter og Generalintendanten udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 185.

Overintendantter og Stabsintendantter afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, Generalintendanten, naar han har fyldt 70 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven. De kan forlange Afsked eller kan afskediges,

naar de har fyldt 60 Aar — Generalintendanten dog først, naar han har fyldt 65 Aar —, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Lægekorpset.

§ 186.

Underkorporaler af Sundhedstropperne udnævnes af Chefen for Lægekorpset.

Korporaler af Sundhedstropperne udnævnes og tages til Tjeneste af Chefen for Lægekorpset.

§ 187.

Underlæger udnævnes af Chefen for Lægekorpset.

§ 188.

Reservelæger udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 189.

Til Overlæger kan udnævnes Reservelæger og Underlæger, der har bestaaet Lægeeksamen.

Udnævnelserne sker ved Valg.

Til Stabslæger kan Overlæger med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden forfremmes ved Valg.

Til Generallæge kan udnævnes en Stabslæge eller Overlæge.

Overlæger, Stabslæger og Generallægen udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 190.

Overlæger og Stabslæger afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, Generallægen, naar han har fyldt 70 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven. De kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar — Generallægen dog først, naar han har fyldt 65 Aar —, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Dyrlægekorpset.

§ 191.

For Antagelse og Afskedigelse af Beslagsmede gælder de samme Bestemmelser som for Haandværkere af det tekniske Korps (se § 179).

§ 192.

Underdyrlæger udnævnes af Chefen for Dyrlægekorpset.

§ 193.

Reservedyrlæger udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 194.

Til Overdyrlæger kan udnævnes Reservedyrlæger og Underdyrlæger. Udnævnelserne sker ved Valg.

Til Stabsdyrlæge kan udnævnes en Overdyrlæge.

Overdyrlæger og Stabsdyrlægen udnævnes, forfremmes og afskediges af Kongen.

§ 195.

Overdyrlæger afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, Stabsdyrlægen, naar han har fyldt 70 Aar, men Pension efter Tjenestemandsløven. De kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar — Stabsdyrlægen dog først, naar han har fyldt 65 Aar —, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Auditørkorpset.

§ 196.

Til Auditør og Generalauditør kan udnævnes Kandidater, der har bestaaet juridisk Embedseksamen med bedste Karakter.

De udnævnes og afskediges af Kongen.

Forfremmelsesbedømmelser.

§ 197.

Der affattes hvert Aar Forfremmelsesbedømmelser saaledes:

- af Kompagni- og ligestillede og højere Chefer for de tjenstgørende faste Befalingsmænd, der er ansat under deres Befaling,
- af Generalinspektørerne for Vaabnene for de tjenstgørende faste Befalingsmænd, der hører til det paagældende Vaaben, uanset om de er ansat udenfor dette,
- af Chefen for Generalstaben for de tjenstgørende faste Befalingsmænd, der hører til Generalstaben,
- af Cheferne for Flyverkorpset, det tekniske Korps, Forplejnings-, Læge- og Dyrlægekorpset for de faste Befalingsmænd samt det med disse ligestillede Personale, der hører til de paagældende Korps.

§ 198.

Forfremmelsesbedømmelsen skal indeholde Oplysning om den paagældendes Egenskaber og om, hvorvidt han gør Fyldest i sin Stilling, er egnet til Forfremmelse eller i særlig Grad er egnet til Forfremmelse udenfor Aldersorden.

Almindelige Bestemmelser.

§ 199.

Faste Befalingsmænd og ligestillede, som ikke har naaet den Alder, ved hvilken de skal afskediges, kan af en Aarsag, der ikke kan tilregnes dem selv, kun afskediges med 3 Maaneders Varsel. Efter Ministerens Bestemmelse kan de i disse 3 Maaneder sættes i overtalligt Nummer i deres Vaaben eller Korps. Afskediges de, medens de endnu er Værnepligt underkastet, indtræder de ved Genindkaldelse i den Grad, de havde ved Afskedigelsen.

Faste Befalingsmænd og ligestillede, der er afskediget med Pension efter Tjenestemandsløven, er pligtige at staa til Krigsbestyrelsens Raadighed i Tilfælde af Mobilisering, indtil de har fyldt 65 Aar.

§ 200.

Nærmere Regler vedrørende Befalingsmands og ligestilledes Udnævnelse, Forfremmelse, Afskedigelse, Antagelse til Tjeneste, Hjemsendelse, Ansættelse og Fortsættelse fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 201.

Befalingsmænds og ligestilledes Tjenestealder i deres Grad regnes fra Dagen for deres Udnævnelse (Forfremmelse) til Graden. Udnævnelsen (Forfremmelsen) kan ikke regnes fra en tidligere Dag end den, paa hvilken den er sket. Udnævnes (forfremmes) flere fra samme Dag, bestemmer Udnævnelse (Forfremmelse) Rækkefølge deres indbyrdes Aldersorden. Disse Bestemmelser faar ingen Indflydelse paa Lønningsberegningen.

§ 202.

Ingen Befalingsmand eller ligestillet kan faa nogen anden Karakter end den, som hans Grad i Overensstemmelse med denne Lov medfører (se dog § 175).

§ 203.

Befalingsmænd og ligestillede kan faa Orlov i indtil 12 Maaneder, saaledes at de beholder deres Lønning, for saa vidt deres Tjeneste paa anden Maade kan besørges uden Udgift for Statskassen og uden Skade for Hæren. Kun, hvor Omstændighederne særlig taler derfor, og især, naar Befalingsmænd for deres militære Uddannelses Skyld opholder sig udenfor Landet, kan en længere Orlov gives dem paa de samme Vilkaar.

Orlov til de kommanderende Generaler og Orlov for over 12 Maaneder til andre gives af Kongen.

§ 204.

Befalingsmænd og ligestillede kan efter egen Begæring, efter Krigsministeriets Skøn i hvert enkelt Tilfælde, sættes udenfor Nummer uden Lønning, i Reglen dog ikke udover 1 Aar. Under særlige Forhold kan Tilladelsen udstrækkes til at gælde for indtil 3 Aar. De beholder da deres Aldersorden og træder ordentligvis atter ind i deres Nummer i den samme Grad, naar der er Nummer ledigt. Men de kan ikke forfremmes, saa længe de staa udenfor Nummer, og heller ikke — naar de har staaet udenfor Nummer i 3 Aar — forend 1 Aar er forløbet, efter at de atter er traadt i Nummer.

Den Tid, i hvilken de har staaet udenfor Nummer, iradrages ved Beregning af Alderstillæg og Pension.

Befalingsmænd af Linien, der træder udenfor Nummer, kan træde midlertidigt i Nummer i Reserven, for saa vidt der er Nummer ledigt i denne (se §§ 148 og 170).

Tilladelse til at træde udenfor Nummer gives af den, der har udnævnt den paagældende.

Tilgang, Afgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse af Befalingsmænd og ligestillede m. fl. i Krigstid.

§ 205.

De i §§ 142—204 om Tilgang, Afgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse af Befalingsmænd og ligestillede i Fredstid givne Bestemmelser gælder ogsaa under Krigsforhold med de Forandringer, som indeholdes i de følgende Paragraffer.

§ 206.

Menige kan forfremmes til Korporaler, Korporaler til Officierer eller til Sekondløjtnanter, Sergenter af Reserven til Overofficierer eller til Løjtnanter af Reserven, Officierer til Stabsofficierer eller til Premierløjtnanter, Sekondløjtnanter, Overofficierer og Løjtnanter af Reserven til Premierløjtnanter.

Den Betingelse, der er stillet for visse Forfremmelser i Fredstid, at have gennemgaaet nogle af Hærens Skoler eller Kursus eller at have bestaaet Prøver ved disse, bortfalder.

Ligeledes bortfalder Bestemmelserne om:

- a t visse Forfremmelser sker efter Aldersorden,
- a t Befalingsmænd og ligestillede skal have tjent en vis Tid i deres Grad for at kunne forfremmes eller for at kunne forsættes til Generalstaben og andre Stabe, og
- a t Befalingsmænd og ligestillede skal afskediges eller kan forlange Afsked, naar de har naaet en vis Alder.

I Generalstaben kan Kaptajns- og Oberstløjtnantspladserne besættes ved Forfremmelse indenfor selve Generalstaben.

§ 207.

Kongen kan give de kommanderende Generaler og de Divisions- og Afdelingschefer, der er underlagt disse, Ret til — udover, hvad de ellers gældende Bestemmelser hjemler dem — undtagelsesvis at forfremme undergivne, der har vist udmærket Tapperhed og fortrinligt Forhold overfor Fjenden.

§ 208.

Befalingsmænd af Reserven kan ansættes som Befalingsmænd af Linien i nærmest tilsvarende Grad.

§ 209.

Ved Besættelsen af ledige Pladser tages de Bedømmelser særligt i Betragtning, som de kommanderende Generaler og Divisions- og Afdelingscheferne giver om den af Befalingsmændene i Felten udviste Duellighed.

Den for Fredstid fastsatte Indsendelse af Forfremmelsesbedømmelser bortfalder.

§ 210.

Vilkaar for Antagelse af midlertidigt, civilt Personale og for Indordning af dette mellem Hærens eget Personale fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 211.

Naar Hæren sættes paa Krigsfod, ophører Orlov, og Befalingsmænd, der staar udenfor Nummer uden at være midlertidigt i Nummer i Reserven, træder atter ind i deres Nummer.

Bornholms Væbning.

§ 212.

Bornholms Væbning bestaar af:

- 1 Bataillon Fodfolk med 4 Kompagnier,
- 1 Eskadron Rytteri,
- 1 Batteri Feltartilleri,
- 1 Artillerikompani.

§ 213.

Chefen for Væbningen er Oberst af Reserven. Han er tillige Kommandant paa Bornholm. Hans Stab bestaar af:

- 1 Kaptajn af Reserven, Tøjmaster,
- 1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
- 1 Sergent af Reserven, Skriver,
- 10 faste Musikere af Reserven,
- 1 fungerende Auditor,
- 1 — Regnskabsfører,
- 1 — Overlæge,
- 1 Bossemager af 3. Grad.

§ 214.

Chefen for Fodfolksbataillonen er Major. Hans Stab bestaar af:

1 Løjtnant af Reserven, Adjutant,
1 Sergent - — , Skriver.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

4 Kaptajner af Reserven, Kompagnichefer,
4 Løjtnanter af Reserven,
Sekondløjtnanter,
4 Sergenter af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 215.

Chefen for Eskadronen er Ritmester af Reserven. Ved Eskadronen er desuden ansat:

1 Løjtnant af Reserven,
Sekondløjtnanter,
1 Sergent af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 216.

Chefen for Batteriet er Kaptajn af Reserven. Ved Batteriet er desuden ansat:

1 Løjtnant af Reserven,
Sekondløjtnanter,
1 Sergent af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 217.

Chefen for Artillerikompaniet er Kaptajn af Reserven. Ved Kompagniet er desuden ansat:

1 Løjtnant af Reserven,
Sekondløjtnanter,
1 Sergent af Reserven,
Kornetter,
Korporaler.

§ 218.

Uddannede værnepligtige, der har eller tager fast Ophold paa Bornholm, overføres ved deres første Hjemsendelse til Bornholms Væbning. Værnepligtige, der paa et senere Tidspunkt tager fast Ophold paa Bornholm, overføres til Væbningen.

Tager værnepligtige af Bornholms Væbning fast Ophold her i Landet udenfor Bornholm, udgaar de af Væbningen og overføres til en af Hærens andre Afdelinger.

§ 219.

Hvert andet Aar holdes Øvelser i 14 Dage med alle Afdelinger. Til disse Øvelser indkaldes de værnepligtige af Væbningen i alt 3 Gange inden Udløbet af det 8. Værnepligtsaar.

§ 220.

For Udnævnelse, Forfremmelse o. s. v. af Væbningens værnepligtige Befalingsmænd gælder samme Regler som for Hærens øvrige værnepligtige Befalingsmænd.

§ 221.

Væbningens Sergenter, Løjtnanter og Kaptajner (Ritmester) af Reserven udnævnes, forfremmes og afskediges efter de i §§ 147—149, 170—172 og 174 givne Bestemmelser, Sergenter af Reserven afskediges dog først, naar de har fyldt 50 Aar. Faste Musikere af Reserven er iigestillede med Sergenter af Reserven, men afskediges efter de i § 177 givne Bestemmelser; de udnævnes og afskediges af Ministeren.

§ 222.

Til Major i Væbningen udnævnes en fra Linien afskediget Kaptajn med mindst 4 Aars Tjeneste i Graden, eller en fra Linien afskediget Oberstløjtnant kan indtræde i Majorsnummer, men beholder Grad som Oberstløjtnant.

Til Chef for Væbningen og Kommandant paa Bornholm udnævnes en fra Linien afskediget Oberst eller Oberstløjtnant — hvilken sidste da ved Ansættelsen forfremmes til Oberst af Reserven med Grad lige under Oberst. Majoreren og Chefen afskediges, naar de har fyldt 65 Aar.

§ 223.

Nærmere Regler for Tilgang og Afgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse i Bornholms Væbning fastsættes ved kongelig Anordning.

Frivillige Korps.

§ 224.

Frivillige Korps, der er organiserede og øvede saaledes, at de kan være Hæren til Støtte, kan knyttes til Hæren ved Overenskomst mellem Ministeren og de paagældende Korps.

Hærens Heste.

§ 225.

Hærens Heste er: Officersrideheste og Stamheste.

Officersrideheste er tildelt Officerer som Tjenesteheste i følgende Antal:

Ministeren og Generalløjtnanter hver 3 Heste.

Direktøren for Krigsministeriet, Generalmajorer, Oberster og Oberstløjtnanter af Rytteriet og Generalstaben, Chefer for Fodfolksregimenter og Feltartilleriregimenter, Officerer i Kongens og Kronprinsens Adjutantstabe, hver	2 Heste.
2 Departementschefer i Krigsministeriet, de øvrige Oberster og Oberstløjtnanter af Linien, Kaptajner (Ritmestre) af Linien i Generalstaben, ved Fodfolkets Maskingeværkompagnier, i Rytteriet og Feltartilleriet, Premierløjtnanter af Linien i Generalstaben, Rytteriet og Feltartilleriet, Stabschefer og Adjutanter hos Generalinspektørerne, ved Regimenter og Liniebatailloner og 4 Kompagnichefer ved Ingeniørkorpset, hver	1 Hest.

Officererne ved det tekniske Korps har dog ikke Hest til-
delt.

Af Stamheste haves:

Ved hvert Fodfolksregiment	14 Heste.
— et Rytterregiment paa 3 Linie- og 2 Reserveeskadroner	640 —
— hvert Rytterregiment paa 3 Linie- og 1 Reserveeskadron	560 —
— hvert Feltartilleriregiment	500 —
— Ingeniørtropperne (islandske Heste)	6 —
— Trainafdelingen	32 —
— Officersskolen	15 —
— Rideskolen	20 —

Stamhestene ved Trainafdelingen, ved Officersskolen og ved Rideskolen er til stadig Tjeneste. Af Fodfolkets Stamheste er gennemsnitlig 130, af Rytteriets gennemsnitlig 1,000, af Feltartilleriets gennemsnitlig 800, af Ingeniørtropperne gennemsnitlig 3 udsat hos private Foderværter.

Depoter m. m.

§ 226.

I Fredstid skal der være truffet Foranstaltninger til Oprettelse af de ved Mobilisering fornødne:

- Etapeafdelinger,
- Pladskommandantskaber,
- Arbejdsafdelinger,
- Depoter af Mandskab, Heste og Materiel,
- Ammunikionskolonner,
- Forplejningsmagasiner, Proviantkolonner, Kvægparke,
- Ambulancer og Lazaretter m. m.

Overgangsbestemmelser.

§ 227.

De af denne Lov følgende Forandringer i det bestaaende foretages efterhaanden, som Forholdene gør det muligt. Ministeren har at træffe de til Gennemførelsen af Loven nødvendige Foranstaltninger, som skal være gennemført indenfor et Tidsrum af 5 Aar.

§ 228.

Indskrænkning i Tallet af faste Befalingsmænd og lige stillede foretages saa vidt muligt saaledes, at den ikke rammer enkelte Grupper i uforholdsmæssig Grad.

Ved Afskedigelser, der bliver nødvendige for at bringe Tallene ned til de efter den nye Ordning normerede, tages fornødent Hensyn til Forfremmelsesbedømmelserne.

Indtil Tallene for de enkelte Grader i de enkelte Vaaben m. v. er bragt ned til de efter nærværende Lov normerede, bortfalder hver anden Forfremmelse til den paagældende Grad i det paagældende Vaaben eller Korps.

§ 229.

Overgangen til den nye Officiantgruppe foretages efter følgende Regler:

Korpsofficiant- og Stabsofficiantpladserne besættes med Stabssergenter — eventuelt Oversergenter — af Linien af de paagældende Vaaben eller Korps, de for Regnskabsførere bestemte Pladser dog i passende Udstrækning med Intendantter — eventuelt Overintendantter eller Underintendantter — de til de nuværende Officiantstillinger svarende i passende Udstrækning med nuværende Officianter.

Overofficiant- og Officiantpladserne besættes med Stabssergenter, Oversergenter og Sergenter af Linien af de paagældende Vaaben eller Korps.

§ 230.

Sergenter af Linien, for hvilke der ved nærværende Lovs Ikrafttræden ikke bliver Pladser i den nye Officiantgruppe, kan midlertidig forblive som Sergenter af Linien med Bevarelse af deres Lønningsforhold — imod at et tilsvarende Antal Pladser for tjenstgørende Sergenter af Reserven i Vaabnet holdes ledige —, saa længe, indtil de sidstnævnte Pladser skal besættes med Elever, der tilgaar fra Sergentskolerne.

§ 231.

Som faste Befalingsmænd af Reserven kan de nuværende af de nærmest tilsvarende Grader ansættes, for saa vidt de er egnede, selv om de ikke har gennemgaaet den i nærværende Lov fastsatte Uddannelse.

De nuværende faste Underofficerer af Linien kan — hvis de anses for egnede dertil og ønsker det — ansættes eller træde i Nummer i Reser-

ven efter de i nærværende Lovs §§ 147, 171 og 172 fastsatte Bestemmelser, idet Stabssergenter regnes lige med Korpsofficierer, Stabsofficierer eller Overofficierer, Oversergenter regnes lige med Officierer, og Sergenter lige med Sergenter af Reserven *)

§ 232.

De nuværende Embedsmænd ved det tekniske Korps kan ansættes som Officerer af de tilsvarende Grader i Korpsen.

De Officierer eller andre Tjenestemænd, der beklæder Stillinger, som efter nærværende Lov skal besættes med »Teknikere«, kan ansættes som saadanne.

Nuværende Overintendanten kan blive i de Stillinger, som fremtidig skal besættes paa den i § 183 nævnte Maade.

§ 233.

Den i Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909, § 203, givne Bestemmelse, hvorefter der ved Afskedigelse af en Aarsag, der ikke kan tilregnes de paagældende selv, skal gives $\frac{1}{2}$ Aars Varsel (jfr. nærværende Lovs § 199), anvendes vedblivende i Overgangsperioden ved Afskedigelser, der skyldes Indskrænkning af Rammerne.

§ 234.

Værnepligtige, som ved Lovens Ikrafttræden føres i Nummer ved Afdelinger eller Korps af Hæren, vedbliver at føres i Nummer indtil deres Udslettelse af Rullen efter Værnepligtsloven. De kan om fornødent overføres til andre Afdelinger.

Ved de Vaaben eller Korps, hvor den værnepligtige Styrke er utilstrækkelig til at tilfredsstille Mobiliseringsbehovet efter den nye Ordning, kan, saa længe dette er Tilfældet — uanset Bestemmelserne i Værnepligtsloven —, ogsaa ældre Aargange end 12. anvendes til at fuldstændiggøre Krigsstyrken.

§ 235.

Ved Lovens Gennemførelse sættes Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909 og Lov om Hærens Musikere af 1. April 1911 med de Ændringer og Tilføjelser, der knytter sig hertil, ud af Kraft.

Lov og Bestemmelser, der er sat ud af Kraft ved ovennævnte Lov, vedbliver dog at være ude af Kraft.

§ 236.

Denne Lov træder i Kraft

*) De samme Regler for Ligestilling er gældende, naar afskedigede Underofficerer ved Mobilisering eller lignende indordnes imellem Befalingsmænd af Officiantgruppen.

Bemærkninger til Forslaget.

Almindelige Bemærkninger.

Ved foranstaaende Forslag til Lov om Hærens Ordning i Forbindelse med Forslagene til Lov om Kystartilleriets Ordning m. m., om Landstormens Ordning og om Ændringer i Lov om Værnepligt af 8. Juni 1912 har man søgt at opnaa en midlertidig Organisation af Forsvaret til Lands, hvorved dette saa vidt muligt bringes i Overensstemmelse med de Erfaringer, der er gjort i Verdenskrigen, for saa vidt de paa nærværende Tidspunkt er tilstrækkelig klarede — samtidig med, at der opnaas betydelige Besparelser paa Budgettet.

Paa Grund af de vanskelige økonomiske Forhold har man været nødt til at resignere i betydelig Grad, bl. a. hvad Anskaffelserne af moderne Krigsmateriel angaar. For Materiellets Vedkommende kan der dog haabes paa, at eventuel Nedgang i Anskaffelsespriserne vil tillade at supplere det Minimum, hvormed man har ment for Øjeblikket at maatte nøjes.

Kystartilleriet er udskilt af det almindelige Forslag om Hærens Ordning. Som nærmere motiveret i Bemærkningerne til Særforslaget om Kystartilleriets Ordning er vi af den bestemte Opfattelse, at det bør blive under Hæren, men da det fra anden Side i Kommissionen er foreslaaet lagt ind under Søværnet, har vi for Sammenligningens Skyld holdt det for sig.

Landstormen er ligeledes holdt i et Særforslag. Dens Betydning ligger dels i, at den med forholdsvis ringe Udgift sikrer, at den største Del af de unge Mænd, der ellers ikke vilde blive indkaldt til Soldatertjeneste — og hvis Tal vil stige ved den foreslaaede Ordning og efterhaanden, som Befolkningen vokser — dog i nogen Grad faar den legemlige og aandelige Udvikling, som ligger i den moderne, militære Uddannelse, og dels i, at Værnepligtsbyrderne bliver mere retfærdigt fordelt paa Befolkningen. Landstormen, hvis Mandskab faar 2 Maaneders Uddannelse, kan overtage nogle af de Opgaver, som Hæren ellers maatte bestride — og som kan varetages af Mandskab med mindre Uddannelse —, og derved direkte eller indirekte styrke Hæren. Den Forøgelse af den aarligt uddannede Styrke, som Landstormen giver, tillader endvidere at nedsætte Antallet af de Aargange, man behøver ved Mobilisering, saaledes at man — som det har fundet Udtryk i Lovforslaget om Ændring af Værnepligtsloven — kan nedsætte Værnepligtstiden fra de nuværende 16 Aar til 12 Aar.

Med Hensyn til Garnisoneringsforholdene maa det overlades Regeringen ligesom i 1909 at træffe en Ordning ved Forhandling med Kommunerne, hvorved Udgifterne for Staten indskrænkes til det mindst mulige.

Forslaget bygger i øvrigt paa følgende Forudsætninger:

- a t der opstilles en Hær paa 4 Divisioner,
- a t Forsvarskræfternes Fordeling Øst og Vest for Store Bælt sker i For-

hold til Befolkningstallet og under tilbørligt Hensyn til Hovedlandsdelenes Forsvar,
 at Antallet af faste Befalingsmænd af Linien formindskes,
 at de nuværende faste Underofficerer af Linien afløses, i væsentlig Grad af faste Befalingsmænd af »Officiantgruppen«,
 at den årlige Rekruttilgang til Hæren indskrænkes til ca. 10,000 Mand, at der sker Afkortning i Tjenestetiden ved de Vaaben o. s. v., hvor dette anses for forsvarligt.

Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Afvigelserne fra den nugældende Ordning er følgende:
 Den kommanderende General paa Sjælland bliver Overgeneral.
 Flyverkorpsset er tilføjet. Det foreslaaede Flyvevæsen skaber kun Mulighed for — sammenlignet med Forholdene nu — i væsentlig Grad at forøge Mængden af uddannet Personale og disponibelt Materiel, saa at man ved Udnyttelse af dette i Forbindelse med, hvad der kan paaregnes at kunne tilvejebringes gennem det civile Flyvevæsen, tør regne med efterhaanden at naa til ved Mobilisering at opstille et Luftforsvar, nogenlunde svarende til den øvrige Hærstyrke.

Forskellen fra den nuværende Ordning er, at Flyverkorpsset faar sit eget, faste Administrations- og Lærersonale, der skilles ud fra Vaabnene og holdes ud over Tallet i disse — medens Eleverne som hidtil tilgaar fra Vaabnene —, og et væsentligt større Budget end nu.

Til §§ 3 og 5.

Der er foretaget en betydelig Indskrænkning i Antallet af faste Befalingsmænd af Linien. Man beholder kun det Antal Liniebefalingsmænd, der er absolut nødvendigt af Hensyn til Uddannelsen af de værnepligtige, til Videreuddannelsen af Befalingsmændene paa Skoler, til den i Fredstid nødvendige Administration og til Besættelsen i Krig af de højere Kommandostillinger (fra Regimentschef opefter), som kun kan bestrides fyldestgørende af Officerer, der har gjort Militærtjenesten til deres Livskald.

Alle de andre Stillinger, der nu beklædes af faste Liniebefalingsmænd, besættes med faste Befalingsmænd af Reserven efter samme Princip som nu, altsaa med Folk, der kun er til Tjeneste 30 Dage om Aaret, d. v. s. under Mandskabets Genindkaldelser og under Instruktionskursus o. lign. Dette fører til en betydelig Forøgelse af Reservebefalingsmændenes Antal, og de maa have en bedre Uddannelse end nu, men da de er langt billigere end Liniebefalingsmænd, medfører denne Ordning en stor Besparselse.

De nuværende faste Underofficerer af Linien er afløst, de ældre af Befalingsmænd af Officiantgruppen, de yngre af »tjenstgørende Sergenter af Reserven« (se Bemærkningerne til § 7) og værnepligtige Befalingsmænd.

Et Befalingsmandskorps, der i Hovedsagen har samme Tjenesteomraade som de nuværende faste Underofficerer og rekrutteres fra de samme Befolkningsslag, kan ikke undværes, hverken ved Uddannelsen af de værnepligtige — hvis ikke denne Uddannelse skal forringes saa betydeligt, at Hærens Brugbarhed vil lide væsentligt derunder — eller til Bestridelsen af den Del af den daglige Tjeneste, der fordrer indgaaende Detailkendskab — til Dels Specialuddannelse —, Erfaring og Rutine, f. Eks. Vedligeholdelsen af Hærens kostbare Beholdninger, Kontortjenesten o. lign. Men der har i Underofficerskorpset længe været Ønsker om at opnaa en bedre Stilling og Muligheder for at naa frem til noget højere Grader end nu.

Forslaget har i det væsentlige kunnet følge et herom af Underofficersforeningernes Hovedorganisation i Marts 1921 fremsat Forslag, der, uden at tilstræbe Sammensmeltning med Officerskorpset, giver de foreslaaede Befalingsmænd af Officiantgruppen Rang med Officererne indtil mellem Premierløjtnants- og Kaptajnsgraden.

Af de foreslaaede Gradsbetegnelser svarer Graden »Officiant« nærmest til de nuværende ældre Sergenter og yngre Oversergenter, »Overofficiant« til de ældre Oversergenter og de yngre Stabssergenter, »Stabs-officiant« og »Korps-officiant« til de ældre Stabssergenter og nuværende Officianter. En Del særlig af Korps-officianterne og Stabs-officianterne er bestemt til at overtage Regnskabsførertjenesten i Stedet for de nuværende Intendanten. Af Korps-officianterne er en Del, der beklæder visse særlig betroede Stillinger, udskilt i en særlig Gruppe, »Korps-officianter af 1. Grad«, medens de øvrige er »Korps-officianter af 2. Grad«.

Lønningerne til Befalingsmændene af Officiantgruppen er fastsatte af Lønningsraadet.

De værnepligtige Befalingsmænd er de samme som nu, men ogsaa for deres Vedkommende medfører Svækkelsen af de faste Linierammer Krav om en forbedret Uddannelse, til Dels med en længere Tjenestetid end nu. Medens Korneteleverne nu ved Hovedvaabnet, Fodfolket, har et Aars forlænget Tjeneste ud over Rekruttiden, har Korporalseleverne kun 8½ Maanedes forlænget Tjeneste, hvorved de kun kommer til at virke som Lærere for det følgende Aars Rekruthold i 2 Maaneder og ikke faar den særlig betydningsfulde Uddannelse som Førere under Fægtningsovelser i Marken. Forslaget giver dem samme forlængede Tjeneste som Korneteleverne, d. v. s. ved de fleste Vaaben ca. 1 Aar.

Den Minimums-Aldersgrænse, der nu er sat for Kornetteres Udnævnelse til Sekondløjtnant — 25 Aar —, er foreslaaet at bortfalde, da de med Sekondløjtnanter ligestillede Officianter kan udnævnes, inden de har naaet denne Alder.

Til § 6.

»Major« er traadt i Stedet for den nuværende Betegnelse »Oberstløjtnant af Reservens«.

Det er af Hensyn til Kommandoforholdene nødvendigt, at Linieofficererne, der maa forudsættes at have de fleste Forudsætninger for at kunne overtage en højere Kommandostilling i Indehaverens Forfald, rangerer over Reserveofficererne. Man har dog ikke villet ophæve Bestemmelsen i Hærløven af 1909 § 6 — selve Paragraffen er udgaaet, idet Rækkefølgen frem-

gaar af andre Paragraffer —, at de faste Befalingsmænd af Linien, der gaar over i samme Grad i Reserven, bevarer den i Linien opnaaede Aldersorden. Dette sker efter Forslaget ved, at de paagældende træder over i Reserven med Bibeholdelse af deres Grad fra Linien, f. Eks. en Oberstløjtnant i Majorsnummer, men med Bibeholdelse af Oberstløjtnantsgraden (se sidste Stykke i §§ 147, 171, 172 og 173).

Til § 7.

Af Bekostningshensyn har man ikke kunnet erstatte alle de af de nuværende faste Underofficerer af Linien, som man — under Hensyn til det formindskede Antal Afdelinger og det formindskede Antal faste Liniefalingsmænd indenfor disse — vilde faa Brug for, med Befalingsmænd af Officiantgruppen. En Del maa skaffes ad anden Vej. Desuden er det — som nævnt i Bemærkningerne til § 3 — nødvendigt at skaffe et betydeligt større Antal »faste Underofficerer af Reserven« end nu, og endelig maa man have et Gennemgangsled til Rekrutteringen af Officiantgruppen. Disse tre Spørgsmaal er søgt løst under eet ved den i Forslagets §§ 95 og 99 omtalte Ordning.

Korporaler, som selv ønsker det og findes egnede, kan i et efter Behovet afpasset Antal gennemgaa en etaarig Sergentskole, hvorefter de bestaaede udnævnes til Sergenter af Reserven. Som Vederlag for den Undervisning, de har modtaget, og som er beregnet paa ogsaa at komme dem til Nytte i det civile Liv, skal alle, der har gennemgaaet Skolen, gøre 1 Aars Tjeneste ved Hæren, de ikke bestaaede som Korporaler, de bestaaede som Sergenter af Reserven. Efter dette Aars Forløb skal de af Sergenterne, der ønsker Uddannelse til Officiant og findes egnede, gøre endnu 1 Aars Tjeneste og kan da i et efter Behovet afpasset Antal optages i Officersskolens Officiantklasse for at gennemgaa Uddannelsen til Officiant. De øvrige Sergenter af Reserven hjemsendes med Forpligtelse til endnu i 6 Aar at staa til Hærens Raadighed og møde til 30 Dages Øvelse aarlig — hvorfor de modtager et aarligt Honorar og Indkommanderingstillæg under Øvelserne ligesom de faste Befalingsmænd af Reserven nu. Efter de 6 Aars Forløb kan man, selv om man ikke paaregner at indkalde dem mere under normale Fredsforhold, paa Grund af den solide Uddannelse, de har faaet, endnu i nogle Aar ved Mobilisering anvende dem i Stillinger, der i Krigstid bør besættes med Sergenter af Reserven. De bør derfor være forpligtede til — som yderligere Vederlag for Undervisningen paa Sergentskolen — endnu at staa til Hærens Raadighed, indtil der er forløbet 16 Aar fra Værnepligtens Begyndelse, uanset at deres Aargangs Værnepligt ophører med det 12. Værnepligtsaar. Men de har i disse sidste Aar ingen Mødepligt under ordinære Forhold og faar derfor heller intet Honorar. De kan — saafremt der er Sergeantnumre ledige i Reserven — efter Ønske genansættes i disse (med Mødepligt og Honorar).

Til § 9.

Embedsmændene i det tekniske Korps — Generaltøjimesteren, Direktører og Underdirektører — er af praktiske Hensyn gjort til Officerer af de tilsvarende Grader, dog lønnede som Embedsmændene nu.

De hidtilværende Officianter gaar — i den Udstrækning, Forholdene tillader — enten over i den nye Officiantgruppe eller — for saa vidt deres Stillinger fordrer særlig teknisk Uddannelse — over i den nye Gruppe »Teknikere«.

Ved Forplejningskorpset er Intendanten og faste Underintendanten bortfaldet, da Regnskabsføringen overtages af de nye Befalingsmænd af Officiantgruppen.

Ved Lægekorpset (Dyrlægekorpset) maa Betegnelsen »Korpslæge« (»Korpsdyrlæge«) for den laveste Grad bortfalde, for at der ikke skal skabes Forvirring, idet »Korpsofficiant« er foreslaaet indført som Betegnelse for den højeste Grad i Officiantgruppen. I Stedet derfor er det foreslaaet at slaa Korpslæger (Korpsdyrlæger) — der kun haves i ringe Antal, og hvis Tjeneste er den samme som Overlægernes (Overdyrlægernes) — sammen med disse til en Grad, der benævnes »Overlæge« (»Overdyrlæge«). Ordningen medfører ingen Udgiftsførelse af Betydning.

Af Musikerne bevares de faste Musikere af Linien ved Regimenterne i samme Omfang som nu. Den laveste Grad, der nu er ligestillet med Underkorporaler, bliver efter Forslaget ligestillet med Korporaler, da de kan gaa mange Aar i denne Grad. De nuværende faste Musikere af Reserven — en Institution, der har vist sig ikke at svare til Formaalet — og Musikelever er bortfaldet i Overensstemmelse med Underofficersforeningernes Hovedorganisations Forslag.

Reserveregnskabsførere (nuværende Reserveintendanten) er nødvendige i Krigstid og under større Øvelser ved Reserveafdelingerne o. lign. — der ikke har Officianter som Regnskabsførere i Fredstid —, da man ikke kan tage flere Officianter end i Fredstid fra Kompagnierne o. lign. til Regnskabsføretjenesten. De nuværende Forplejningsassistenter er bortfaldet som overflødige.

Auditorernes ændrede Stilling er i Overensstemmelse med Lov om Retsplejen i Hæren og Søværnet.

Til § 11.

Med den foreslaaede Indkaldelse af Mandskab til Uddannelse og det sandsynlige aarlige Behov til Læge- og Dyrlægetjeneste og til Arbejdstropperne faar man ca. 10,000 Mand aarligt (efter nu-gældende Ordning ca. 11,500 Mand).

Forøgelsen ved Trainet og det tekniske Korps i Forhold til den nuværende Tilgang skyldes en Nedsættelse af Tjenestetiden til henimod det halve, idet man fordeler Tjenesten paa 2 lige store Hold aarligt. Dette kan gøres her, hvor den nuværende lange Tjenestetid ikke skyldes Hensynet til Mandskabets Uddannelse, men for en stor Del er Nyttetjeneste, og hvor man har Mandskab nok at tage af.

Med den foreslaaede Tilgang til de enkelte Vaaben og Korps kan Mobiliseringsbehøvet, iberegnet en Erstatningsstyrke af 10% (ved Rytteriet dog ca. 30%), tilfredsstilles i 2.—12. Aargang. Resten af Erstatningsstyrken opstilles af det til Landstormen uddannede Mandskab (se Lovforslaget om Landstormen).

Til §§ 12 og 13.

Den foreslaaede Fordeling af Udskrivningen og Garnisoneringen svarer i Hovedsagen til Forholdet mellem Folketallet i Landsdelene Øst og Vest for Store Bælt.

Til § 15.

Udtagelsen af Befalingsmandselever er lidt ændret, idet man bør have Ret til at udtage de bedst egnede, selv om de ikke melder sig frivilligt.

Forslaget bevarer fortsat Tjeneste for menige i omtrent samme Omfang som nu. Dette er ved en kort Uddannelse det eneste militært tilfredsstillende Middel til at have den absolut nødvendige, uddannede Styrke til Tjeneste hele Aaret rundt og derved tillige Mandskab til Pasning af Heste, Tilsyn med og Vedligeholdelse af Materiel m. m.

Til § 16.

Paragraffen indeholder en nærmere Udformning af Bestemmelsen i § 14, sidste Stykke, i den gældende Hærlov. En forberedende Uddannelse af Ungdommen inden Indtrædelsen i Hæren er af saa stor Værdi, at man i Hæren maa finde sig i at tage de Ulemper med, som et senere Møde af en Del af de værnepligtige medfører, og som, om fornødent, vil kunne formindskes ved, at man samler disse i særlige Underafdelinger. Forslaget medfører tillige en Besparelse, idet man f. Eks. for hver 1,000 Mand, der opnaar 1 Maanedes Afkortning i Uddannelsestiden, sparer ca. 100,000 Kr.

Til § 17.

Paragraffen har faaet en Tilføjelse, idet det er ønskeligt at kunne udelukke menige, der efter de med dem gjorte Erfaringer kan befrygtes at ville øve en uheldig Indflydelse paa deres Kammerater, fra at bytte sig at blive til fortsat Tjeneste.

Til § 18.

Efter den nu gældende Hærlov skal værnepligtige, der paa Grund af Utjenstedygtighed til Vaabnenes Tjeneste overføres til Trainet eller Arbejdstropperne, blive til Tjeneste i indtil 200 Dage fra Mødedagen at regne, hvis de er af Fodfolket, i indtil 1 Aar, hvis de er af andre Vaaben. Denne Forskel skønnes unødvendig, og alle de paagældende kan nøjes med 200 Dages Tjeneste.

Det foreslaas, at Afdelingerne faar Erstatning for al Afgang (af helt eller delvis utjenstedygtige, Afgang til Arbejdstropperne o. lign.) og da i samme Rekruthold, hvis Afgangen falder paa et tidligt Tidspunkt af Uddannelsen, ellers i næste Hold.

Til § 19.

Der bør have Mulighed for at kunne genindkalde til fortsat Øvelse ogsaa de Arbejdssoldater, der er bestemt — og uddannet — til Sygebærere ved Ambulancerne, for at man kan faa Lejlighed til at

holde Øvelse med Ambulancerne. Indkaldelsen vil kun faa et ringe Omfang.

Til § 21.

Da det ikke er sikkert, at man faar det fornødne Antal Korporaler, Korsetter m. fl. til at paatage sig frivillig Tjeneste, har man i Paragraffens sidste Stykke søgt at sikre sig Mulighed for at kunne omsætte Korporalslønninger til Korsetlønninger eller Sekondløjtnantslønninger og omvendt eller for at faa et mindre Antal, der efter et Aars frivillig Tjeneste er fundet brugbare, til at paatage sig yderligere Tjeneste ved at byde dem et Honorar, der maa være noget større end de ovenfor omtalte Maanedslønninger, eller endelig for i Stedet for manglende værnepligtige Befalingsmænd at kunne holde et forøget Antal Sergenter af Reservcn til Tjeneste.

Naar man for disse sidstes Vedkommende har sat en Aldersgrænse af 30 Aar, er Hensigten dermed, at man vil hindre, at der skabes et nyt, stadigt tjenstgørende Underofficerskorps af Kapitulanter.

Til §§ 25 m. fl.

Der er her og i andre Paragraffer indsat Bestemmelser for Officiantgruppen, svarende til dem, der nu findes for Officerer.

Nugældende § 25,

der handler om Alarmeringsøvelser, er foreslaaet at bortfalde. Skulde disse Øvelser beholdes, maatte de udvides til at gælde for hele Landet, hvilket vilde medføre en ikke ubetydelig Udgiftsforøgelse. Ved deres Bortfalden spares i Gennemsnit ca. 200,000 Kr. aarligt.

Til § 26.

Efter den gældende Hærlov skal der i en 4-aarig Periode til større samlede Øvelser anvendes mindst 32 Dage. Dette Tal er i Forslaget sat ned til det halve og Bestemmelsen ændret saaledes, at der i hver 2-aarig Periode skal anvendes mindst 8 Dage til saadanne Øvelser. Genindkaldelserne til fortsat Øvelse vil neppe tillade mere, da (som vist i Bemærkningen til § 47) en forholdsvis større Del af Indkaldelsesperioden end nu maa benyttes til at sammenarbejde de mindre Troppeled.

Til § 30.

Den nugældende Hærlovs § 28 bortfalder. Den deri omtalte Generalmajor anvendes nu som Kommandant i København. Tjenesten som saadan maa overtages af en af de i København garnisonerende Generalinspektører, hvis Stab da bør forøges med 2 Befalingsmænd af Officiantgruppen.

Til § 31.

Den Del af Generalstabens Personale, der bliver til Anvendelse ved Generalstabens Afdelinger efter Fradrag til Generalkommandørerne, Divisionerne m. m., kan eksempelvis være: ved Operationsafdelingen m. m.: 1 Oberst eller Oberstløjtnant, 4 Kaptajner,

5 Premierløjtnanter og 3 Befalingsmænd af Officiantgruppen, ved den topografiske Afdeling: 1 Oberst eller Oberstløjtnant, 2 Kaptajner, 2 Premierløjtnanter og 10 Befalingsmænd af Officiantgruppen.

Til § 35.

Fodfolket formindskes efter Forslaget med 1 Brigadestab, alle 5 Reserveregimentsstabe og 6 Liniebatailloner og forøges med 2 Linieregimentsstabe, 4 Reservebatailloner og 12 Maskingeværkompagnier. Det samlede Antal Linie- og Reservebatailloner gaar ned fra 52 til 50.

Halvdelen af Bataillonerne og $\frac{3}{4}$ af Kompagnierne er Reserveformationer.

Ved Mobilisering opstilles Regimenterne paa 4 Batailloner, 1 Maskingeværkompagni og 1 Deling lette Morterer samt 1 Depot, Livgarden med 2 Batailloner, 1 Maskingeværkompagni og 1 Deling lette Morterer samt 1 Depot.

Ved Forlæggelsen af Hærens Hovedstyrke til Landsdelene Vest for Store Bælt bliver der 5 Fodfolksregimenter tilbage paa Sjælland.

Til §§ 36 og 52.

Stabschefen hos Generalinspektørerne for Fodfolket og Rytteriet er efter Forslaget af Vaabnet, ikke — som nu — af Generalstaben.

Til § 37.

Ved et Linieregiments Stab haves nu 1 Kaptajn som Depotkommandør (har bl. a. Mobiliseringsforberedelsen under sig). Han foreslaas erstattet med 1 Kaptajn »til Raadighed«, der foruden som Depotkommandør kan anvendes til anden forefaldende Tjeneste indenfor Regimentet, f. Eks. til at erstatte en syg eller bortkommanderet Kompagnichef, for hvilken der ellers ikke vil være nogen Reserve inden for Regimentet. I Krigstid overtager han Kommandoen over Depotet, der mindst faar 1 Bataillons Størrelse.

Den ene Stabsofficiant bør være til Raadighed til forskellig forefaldende Tjeneste indenfor Regimentet, den anden erstatter som »Depot-officiant« de nuværende Depotunderofficerer, af hvilke der findes 1 ved hvert Liniebataillon.

Regimentets Musikkorps er sammensat som nu med den Ændring, at Musikerne af Reserven er bortfaldet (se Bemærkningerne til § 9). Det bliver altsaa paa 9 Musikere, hvortil kan komme i Fredstid indtil 5 værnepligtige Musikere, under Genindkaldelser og i Krigstid flere.

Til § 38.

En Liniebataillon har nu ved Kompagnierne 4 Kaptajner, 5 Premierløjtnanter og 26 faste Underofficerer af Linien, beregnet til Uddannelse af Rekrutter ved alle 4 Kompagnier hvert andet Aar.

Efter Forslaget er kun de 2 Liniekompagnier beregnet paa at uddanne Rekrutter, men til Gengæld hvert Aar. De faar hvert: 1 Kaptajn, 1 Premierløjtnant, ca. 3 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Bataillonens 2 andre Kompagnier faar

hvert 1 Overofficiant eller Officiant som »Kommandoofficiant» og Vaabenmester for Kompagniet selv og 2 Kompagnier af en Reservebataillon, med hvis Beholdninger det fører Tilsyn. Resten af det faste Personale af Linien maa regnes at være bortkommanderet.

I Vinterperioden, hvor der kun er Rekrutter ved 1—2 Kompagnier pr. Regiment, gør de Befalingsmænd, der ikke anvendes herved, Tjeneste som Lærere paa Korporal-, Kornet- og Sergentskoler, ved Mandskabet til fortsat Tjeneste eller gennemgaar selv Skydeskolen, Gymnastikskolen eller andre Uddannelsesanstalter.

Til § 39.

En Reservebataillons Personale er omtrent som en af de nuværende sjællandske Reservebatailloner. Den har dog 4 Sergenter færre, men kan paaregne nogle udtjente til Raadighed (jfr. Bemærkningerne til § 7).

Naar Reservebataillonerne formeres under Geninkaldelser og ved Mobilisering, kan der finde en Udveksling Sted af Befalingsmænd mellem Linie- og Reservebataillonerne, saaledes at de bliver mere ensartede i Kampværdi.

Til §§ 40 og 41.

Livgarden er bevaret uforandret som nu, kun er der indført faste Befalingsmænd af Officiantgruppen og tjenstgørende Sergenter af Reserven, tilsammen ved begge Batailloners Kompagnier 28 imod 30 faste Underofficerer af Linien nu (nødvendigt af Hensyn til Vagttjenesten). Musikkorpset er af Besparelshensyn indskrænket til 36 faste Musikere mod 43 nu.

Til § 42.

Et Maskingeværkompagni er regnet paa 8 — mulig dog 12 eller 16 — tunge Maskingeværer i Krigstid.

Til § 43.

Anvendelsen af Personalet »desuden til Tjeneste af Fodfolket» fremgaar af Skema I.

Til §§ 44 og 45.

Fodfolkregimenternes Rekruttilgang er formindsket fra 7.900 til 6.600 Mand, altsaa med 1.300 Mand.

Et Fodfolksregiment faar efter Forslaget 550 Rekrutter aarligt, hvoraf f. Eks. 440 i Sommerholdet (4 Kompagnier à 110 Mand), 110 i Vinterholdet (1 Kompagni — hvis Regimentet ligger delt i 2 Garnisoner, 2 Kompagnier med halv Styrke). Afgangen til Arbejdstropperne efter § 44, 4. Stykke, bliver indtil 8 Mand af hvert Hold.

Til Uddannelse ved Maskingeværkompagnierne paaregnes 30 Mand aarligt pr. Regiment, til Uddannelse (en kort Tid ved Feltartilleriet) i Betjening af lette (Skyttegravs) Morterer ca. 6 Mand. De kan efter Omstændighederne tages af Sommer- eller Vinterholdet.

Styrken af menige til fortsat Tjeneste bliver af hvert Hold ved et Regiment 70 Mand.

Styrken af Befalingsmandselever af Sommerholdet kan pr. Regiment sættes til 32 — af hvilke Korneteleverne uddannes i en fælles Skole for hele Fodfolket ligesom nu, medens de ca. 24 Korporalselever uddannes i en Korporalskole ved hver Division —, af Vinterholdet til ca. 8, af hvilke Korporalseleverne uddannes i en fælles Sommerkorporalskole for hele Fodfolket. Der er i Forslaget givet Adgang til at oprette Kornetskole ogsaa for Vinterholdet. Den kan mulig til Dels have Undervisning (de praktiske Øvelser) sammen med Korporalskolen.

Paa det Tidspunkt, hvor Styrken er svagest, i ca. 2×2½ Maaned af Aaret, har et Regiment 70 uddannede Soldater i Garnisonen. i København vil der komme til at garnisonere 2 Regimenter og 1 Divisionskorporalskole, som Minimum ca. 210 uddannede Soldater (foruden Livgarden, der paa dette Tidspunkt har henvend 200 Mand til Tjeneste^{*)}), og i de sønderjydske Landsdele 2 Regimenter og 1 Divisionskorporalskole, altsaa ligeledes 210 uddannede Soldater. Styrkerne i de sønderjydske Landsdele kan dog forøges til 350—400 Mand, ved at en Del af Fodfolkets andre Skoler faar Garnison der.

Til § 46.

Korporal- og Kornetskolerner tænkes at skulle vare ca. 7 Maaned, saa at de værnepligtige Befalingsmænd kan komme ud som Lærere paa hele Rekruttskolen for det følgende Aar. Hvert Rekrutkompagni faar derved ca. 5 Underkorporaler og ca. 2 Kornetter til Supplering af det i Bemærkningerne til § 38 nævnte faste Personale.

At Udnævnelsen til Korporal og Sekondløjtnant (jfr. Bemærkningerne til § 3) finder Sted ved Genindkaldelse eller ved Antagelse til frivillig Tjeneste, er ingen væsentlig Ændring af den nugældende Ordning, men har visse praktiske Fordele.

Til § 47.

Fodfolkets værnepligtige faar som nu 2 Genindkaldelser à 25 Dage og 1 à 6 Dage i alt 56 Dage. Liniebataillonerne kan derved faa Mandskab hvert Aar i 25 Dage, Reservebataillonerne hvert andet Aar i 25 Dage, hvert andet Aar i 6 Dage.

Indkaldelserne skal tjene til at sammenarbejde Kompagnier, Batalioner og Regimenter og til at afholde større samlede Øvelser. Under den nuværende Ordning bliver Mandskabet genindkaldt til de samme Kompagnier, ved hvilke det er uddannet som Rekrutter, og Kompagnier og Batalioner er i det væsentlige samarbejdet allerede i Løbet af Rekruttskolernerne. Efter den foreslaaede Ordning er dette ikke muligt, da kun 4 Kompagnier ved Regimentet uddanner de Rekrutter, der skal fylde alle 16 Kompagnier ved Mobilisering. Hvert nyt Hold, der genindkaldes, maa fordeles til Kompagnier, hvor det ikke er kendt, og Sammenarbejdningen maa begynde under Genindkaldelserne paa bar Bund i Kompagnierne.

^{*)} I København ligger nu i den Periode, hvor Styrken er svagest, ca. 250 uddannede Soldater, foruden Livgardens ca. 200.

Til §§ 48—50.

Uddannelsen ved Livgarden er beholdt ganske som nu.

Til § 51.

Rytteriet formindskes efter Forslaget med 1 Regimentsstab og 3 Linieeskadroner. Det samlede Antal af Linie- og Reserveeskadroner gaar ned fra 16 til 13.

Trainafdelingen formindskes med 1 Kompagni, idet Kompagniet i Næstved ikke længere er nødvendigt til den formindskede Hærstyrke paa Sjælland, og man kan nøjes med 1 Kompagni til Styrken i Jylland.

Ved Mobilisering tænkes Reserveeskadronerne, der i Uddannelse og Hestebestand maa komme til at staa tilbage for Linieeskadronerne, udskilt af Regimenterne og hovedsagelig anvendt som Kolonnyerteri, 1 Eskadron ved hver Division.

Til § 53.

Personalet ved et Rytterregiments Eskadroner er betydelig indskrænket i Forhold til det nuværende. Regimentet uddanner Rekrutter ved de 3 Linieeskadroner, der har Mandskab — en Tid 2 Hold — og Heste (deraf ca. 25 Remonter til Tilridning) til Tjeneste hele Aaret. Hver Eskadron faar hertil: 1 Ritmester, 1—2 Premierløjtnanter, ca. 4 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Ved den 4. Eskadron haves 1 Ritmester (har tillige Ordningen af Udstationeringen af Regimentets Heste m. m.) og 1 Overofficiant eller Officiant som Kommandoofficiant og Vaabenmester. Det øvrige Personale maa forudsættes bortkommanderet til anden Tjeneste, hvorved skal bemærkes, at Rytteriets Befalingsmandsskoler er i Virksomhed samtidig med, at Eskadronerne har Mandskab.

Til § 55.

Anvendelsen af Personalet »desuden til Tjeneste af Rytteriet« fremgaar af Skema II.

Til §§ 56—58.

Rytteriets Rekruttilgang er formindsket fra 420 til 380, altsaa med 40 Mand. Uddannelsestiden er sat ned fra 540 Dage — i Praksis bliver saa godt som alle til fortsat Tjeneste nu — til 425 Dage, for værnepligtige Befalingsmænd dog 500 Dage.

Rekrutterne tænkes indkaldt i Begyndelsen af August og hjemsendt efter Slutningen af de større Øvelser i Begyndelsen af Oktober det følgende Aar. Hver Linieeskadron faar ca. 42 Rekrutter, et Regiment har 125—130 Mand til Tjeneste Aaret rundt.

Befalingsmandseleverne — 12—14 pr. Regiment — tænkes efter ca. 5 Maaneders Rekruttid uddannet i ca. 7 Maaneder paa en for Rytteriet fælles Korporal- og Kornetskole, hvorefter de gør Tjeneste som Lærere paa det følgende Aars Rekruttskole i ca. 5 Maaneder indtil deres Hjemsendelse.

Til § 59.

Rytteriets Genindkaldelser er — som nu — 2×25 Dage. Linieeskadronerne vil kunne formeres hvert Aar, Reserveeskadronerne hvert andet Aar.

Til § 60.

Medens Trainets Mandskab nu ligger 1 Aar til fortsat Tjeneste efter den første 60 Dages Uddannelse, er dette i Forslaget ændret til $\frac{1}{2}$ Aars fortsat Tjeneste for omtrent den dobbelte Styrke, hvorved man ved Indkaldelse i 2 lige store Hold faar omtrent det samme Antal til fortsat Tjeneste Aaret rundt (se i øvrigt Bemærkningerne til § 11).

Ændringen medfører, at man ikke længere kan udtage Befalingsmandselever af Trainets eget Mandskab, men maa tage dem fra Rytteriet, hvorfor Antallet af Rytteriets Befalingsmandselever er forøget lidt ud over, hvad Rytteriet selv behøver. 24 af de i § 21 ved Rytteriet opførte Korporalslønninger — altsaa 2 Korporaler aarligt — er bestemt for Trainet.

Til § 62.

Feltartilleriet er i Forslaget sat op med 4,2 Piécer pr. Bataillon, hvilket vel kun er lidt, men dog en betydelig Forbedring af det nuværende Forhold (knap 2 Feltkanoner pr. Bataillon + et ringe Antal tungere Piécer, der kan gøres mobile).

Vort nuværende Feltartilleri er kun let Feltartilleri. Heraf opstilles efter Hærloven af 1909 20 Batterier med tilsammen 80 Kanoner (75 mm). Forslaget opstiller 32 lette Batterier (indgaar i de 4 lette Linie- og de 4 lette Reserveafdelinger). Et tungere, mere kraftigt virkende Feltartilleri kan imidlertid — især efter Verdenskrigens Erfaringer — ikke undværes, og en Begyndelse er gjort under Krigen ved Anskaffelse af 16 moderne 150 mm Haubitser (hvoraf dog kun de 4 er færdige), medens der i øvrigt findes en betydelig Mængde tungt, ældre Skyts (det nedlagte Fæstningsartilleris Beholdninger). Forslaget tænker sig opstillet i de 4 tunge Linieafdelinger tilsammen 8 moderne 150 mm Haubitsbatterier og 4 moderne 105 mm Kanonbatterier à 3 Piécer (Nyanskaffelser ud over de Haubitser, der haves), medens man tænker sig i de 4 tunge Reserveafdelinger at indordne ældre 15 cm Haubitser og 12 cm Kanoner af de Beholdninger, der haves.

Ved Mobilisering tænkes de 4 tunge Reserveafdelinger at udgaa af Regimenterne og samles i et særligt Korps- eller Arméartilleri til Overkommandoens Raadighed, saaledes at en Divisions Feltartilleri kommer til at bestaa af 11 Batterier, Korpsartilleriet af 12, i alt 56 Feltbatterier.

Desuden tænkes formeret ved Mobilisering: 4 Luftmaalsdelinger à 2 75 mm eller mulig 105 mm moderne Kanoner paa Automobile (maa anskaffes) — 1 pr. Division — og 2 Ballonsektioner (af hvis Materiel en Del haves) og endvidere pr. let og tung Artilleriafdeling 1 Ammunitionskolonne, i alt 16.

Til § 64.

Ved et Feltartilleriregiments Stab er ligesom ved et Fodfolksregiments (se Bemærkningerne til § 37) ansat 1 Kaptajn til Raadighed (rykker i Krigstid ud med Regimentsstaben som Leder af dennes skydetekniske Sektion) og 1 Stabsofficiant til Raadighed foruden Depot-

officianten, samt 1 Løjtnant af Reserven (ved Regimentsstabens skydetekniske Sektion).

Til § 65.

Ved hvert af en let Linieafdelings Rekrutbatterier kan paaregnes til Raadighed: 1 Kaptajn, 1 Premierløjtnant, ca. 3 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Resten af Personalet maa forudsættes bortkommanderet til anden Tjeneste, hvorved skal bemærkes, at Premierløjtnanterne af Artilleriet alle efterhaanden skal gennemgaa en videre Uddannelse ved Officersskolen. I den Tid, da der ikke er Rekrutter til Uddannelse, er det Mandskab til fortsat Tjeneste, Remonter til Tilridning ved Batterierne, og desuden maa afgives Personale til Befalingsmandselevskolerne, som Elever paa andre Skoler o. lign.

Til § 67.

Ved en tung Linieafdeling paa 1 Kanon- og 2 Haubitsbatterier er det Tanken, at 2 Batterier aarligt skal uddanne Rekrutter, det ene Aar 1 Kanon- og 1 Haubitsbatteri, det næste Aar 2 Haubitsbatterier og saaledes fremdeles. Dette er nødvendigt for at faa uddaunet Mandskab i passende Antal til hver af disse Skytssorter.

Til Raadighed under Rekrutuddannelsen vil der være pr. Batteri: 1 Kaptajn, 1 Premierløjtnant, 3—4 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Ved Afdelingens 3. Batteri er 1 Kaptajn og 1 Overofficiant eller Officiant. Resten af Personalet maa forudsættes bortkommanderet til anden Tjeneste (smlg. Bemærkningen til § 65).

Til § 69.

Anvendelsen af Personalet desuden til Tjeneste af Artilleriet fremgaar af Skema III.

Forøgelsen i Forhold til den nugældende Ordning skyldes i Hovedsagen Oprettelsen af Artilleriskydeskolen (se §§ 111—112).

Til §§ 70—72.

Feltartilleriets Rekruttilgang er forøget fra den nuværende Hærlovs 360 Trainkonstabler og 300 Konstabler, tilsammen 660 Mand*) til i alt 1,480 Mand (normalt 800 Trainkonstabler og 680 Konstabler). Der finder Uddannelse Sted hvert Aar ved 12 lette og 8 tunge, i alt 20 Kanon- eller Haubitsbatterier. Rekrutstyrken pr. Batteri er 74 Mand (normalt 40 Trainkonstabler og 34 Konstabler, men disse Tal maa kunne ændres noget efter Mobiliseringsbehovet).

Den første Uddannelse, der nu er 365 Dage for Trainkonstabler, 280 Dage for Konstabler, er nedsat til 215 Dage for begge. Derved er en tilsvarende Forlængelse af den fortsatte Tjeneste for menige — der nu er 60 Dage for Trainkonstabler, 110 Dage for Konstabler

*) Hærloven af 1909 har Tallene 432 og 360, tilsammen 792, men da den ene af de 6 Artilleriafdelinger aldrig er blevet oprettet (jfr. samme Lovs § 254, 1. Stk., Slutningen), maa disse Tal formindskes med $\frac{1}{6}$.

— blevet nødvendig. Den er sat til 195 Dage for begge, hvorved man faar $1\frac{1}{2}$ Maanedes Overgriben over det nye Rekruthold. Styrken til fortsat Tjeneste er pr. Rekrutbatteri den samme som nu, 13 Mand (normalt 6 Trainkonstabler og 7 Konstabler); for hele Feltartilleriet 260 Mand, knap 18 pCt. af den samlede Rekruttilgang. Den er nødvendig for Trainkonstablernes Vedkommende af Hensyn til Pasning og Ridning af Hestene, særlig Remonterne, for Konstablernes af Hensyn til Vedligeholdelsen af Materiellet og byder desuden Mulighed for paa enhver Tid af Aaret at have en lille uddannet Styrke — 1 svagt Batteri pr. Afdeling — til Raadighed i paakommende Tilfælde.

Forslaget har overført den samme Bestemmelse, som findes i den nugældende Hærlovs § 46 b. for Fodfolkets Vedkommende, paa Feltartilleriet, at de flinkeste Folk forlods kan fritages for fortsat Tjeneste som menige.

Af Befalingsmandselever udtages efter de 7 Maaneders Rekrutuddannelse 25 ved hvert af Regimenterne, i alt 100. De tænkes uddannet i ca. 5 Maaneder paa en for hele Feltartilleriet fælles Korporal- og Kornetskole og gør derefter Tjeneste som Lærere paa næste Aars Rekrutskole.

Til § 73.

Feltartilleriets værnepligtige genindkaldes som nu, 1 Gang i 14 Dage (de menige, der har ligget til fortsat Tjeneste, er fritaget for denne Indkaldelse) og 1 Gang i 25 Dage. Under Genindkaldelserne kan samtlige Linie- og omkring Halvdelen af Reservebatterierne formeres hvert Aar, men da Hestestyrken ikke er tilstrækkelig til, at dette kan ske paa een Gang, maa Indkaldelserne af de 2 Aargange ske i 2 Perioder.

Til § 74.

I Forhold til den nugældende Ordning er Ingeniørkorpset formindsket med Ingeniørregimentets Stab og 4 Liniekompagnier og forøget med 2 Reservebatailloners Stabe og 8 Reservekompagnier.

Ved Mobilisering tænkes der tildelt hver Division 1 Pionerbataillon à 2 Kompagnier samt 1 Telegrafkompagni, medens der direkte under hver Generalkommando er 1 Pionerkompagni (Bro- og Parkkompagni) og 1 (Radio-) Telegrafkompagni. I Fredstid har man ikke anset en saadan Fordeling til de 4 Divisioner for paakrævet — for Telegraftroppernes Vedkommende vilde den desuden være uheldig af Uddannelseshensyn. Man har kun opstillet 2 Liniepionerbatailloner — een Øst og een Vest for Store Bælt —, som kan underlægges 2 af Divisionerne, medens Telegrafkompagnerne er samlede i en Telegrafbataillon, der garnisonerer i København. Bro- og Parkkompagnerne indgaar i Fredstid i Liniebataillonerne.

Forslaget medfører Forlæggelse af en Liniepionerbataillon m. m. til Jylland.

Til §§ 76 og 78.

Personalet ved et Rekrutkompagni vil blive: 1 Kaptajn, 1 Premierøjnant, 3—4 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Ved et Reservekompagni maa være 1

Overofficiant eller Officiant, særlig til Tilsyn med Materiellet. Resten af Personalet ved Bataillonens Kompagnier maa forudsættes bortkommanderet til anden Tjeneste. hvorved skal bemærkes, at alle Ingeniørkorpsets Premierløjtnanter efterhaanden skal gennemgaa en 3-aarig Videreuddannelse paa Officersskolen.

Det er nødvendigt at have en Speciallærer i Radiotelegrafi og 1 Magasinforvalter (Elektriker) ved Telegrafbataillonens samt 1 Magasinforvalter ved hvert Bro- og Parkkompagni, der har et meget stort Materiel at passe.

Til § 80.

Anvendelsen af Personalet desuden til Tjeneste af Ingeniørkorpset fremgaa af Skema IV. Det er nødvendiggjort særlig ved Oprettelsen af Pioner- og Telegrafskolen (se §§ 113—114).

Til §§ 81—83.

Ingeniørtropperne Rekruttilgang er foreslaet i øget med 100 Mand af Hensyn til det forøgede Antal Kompagnier, der skal opstilles ved Mobilisering. Den tænkes fordelt med ca. 280 Mand til Pionerbataillonerne, d. v. s. ca. 70 Mand til hvert Rekrutkompagni, og Resten til Telegrafbataillonens, hvor det ene Rekrutkompagni uddanner en mindre Del af Styrken særlig i Radiotelegrajtjeneste, det andet Kompagni Resten i almindelig Telegraf- og Telefontjeneste m. m.

Den første Uddannelse er forkortet med 10 Dage, den fortsatte Tjeneste forlænget tilsvarende, men Styrken af menige til fortsat Tjeneste er formindsket til ca. Halvdelen af den nuværende.

Ligesom for Feltartilleriets Vedkommende er Bestemmelsen om, at de flinkeste Folk forlods kan fritages for fortsat Tjeneste som menige (se Bemærkningerne til §§ 70—72), overført paa Ingeniørtropperne.

Befalingsmandseleverne udgør ligesom nu 10 pCt. af Rekrutstyrken. De gennemgaa efter de 200 Dages Rekrutuddannelse en samlet Korporal- eller Kornetskole for Ingeniørtropperne i ca. 5½ Maaned og gør derefter Tjeneste som Lærere paa det følgende Aars Rekrutskole til deres Hjemsendelse, der falder lige efter Afslutningen af de større Øvelser.

Til § 84.

Efter den nugældende Ordning genindkalde s Ingeniørtropperne værnepligtige 1 Gang i 25 Dage, efter Forslaget 2 Gange à 20 Dage. Forøgelsen er nødvendig for at skaffe Reservekompagnierne o. l. Øvelse med tilstrækkelig Styrke hvert andet Aar, den mindste Fordring, der kan stilles, og den opvejes dels ved den 10 Dages Afkortning af den første Uddannelse, dels ved Formindskelsen af Styrken til fortsat Tjeneste.

Til § 86.

Det i § 86 opførte Personale er kun beregnet til Ledelsen af Flyver-tjenesten og som Lærere m. m. ved Flyveskolen.

Ved Skolen maa uddannes en Del af Hærens faste eller værnepligtige Personale, fortrinsvis de, der melder sig frivilligt, til Flyvere, Observa-

tører, Bombekastere o. s. v. Arbejdsmandskabet tilgaar fra Arbejdstropperne.

Til § 87.

De her nævnte faste Befalingsmænd af Reserven ud over Tallet af de ved Vaabnene opførte behøver ikke selv at være uddannede til Flyvertjeneste, men er bestemt til ved Mobilisering at træde ind i de Pladser i Vaabnene, som bliver ledige ved, at Indehaverne (Linie- eller Reservebefalingsmænd) aagaar til Flyverkorpsset. Da man ikke paa Forhaand kan afgøre, hvor stort et Antal Befalingsmænd de enkelte Vaaben kommer til at afgive til Flyvertjeneste ved Mobilisering, maa Ministeriet have Frihed til at fordele disse Pladser for faste Befalingsmænd af Reserven til Vaabnene efter Behovet ved disse.

De faste Officerer af Linien, der haves ud over Tallet af de ved Vaabnene opførte, er nævnt i §§ 32 og 104.

Til § 88.

Det faste Personale af det tekniske Korps har man kunnet indskrænke noget (se i øvrigt Bemærkningerne til § 9). Den paatænkte Inddeling af Korpsset og Anvendelsen af Personalet fremgaar af Skema V.

Til §§ 89—91.

Uddannelsesstiden for de værnepligtige af det tekniske Korps — nu 395 Dage — har man kunnet formindske til 200 Dage ved at indkalde en større Styrke i 2 lige store Hold, hvad her kan gøres uden væsentlige Ulemper.

En særlig Uddannelse af værnepligtige Befalingsmænd kan undværes, men man maa kunne udnævne dem, der under deres første Uddannelse har vist sig egnede.

Da det er ønskeligt at have nogle værnepligtige Officerer til Raadighed ved Mobilisering, er der i § 21 foreslaaet 24 Maanedslønninger (d. v. s. til 2 Sekondløjtnanter i 1 Aar). Det er Tanken til denne Tjeneste at tage frivillige Sekondløjtnanter af Vaabnene, der som civile er teknisk uddannede.

Til §§ 92—96 og 105—116.

Ny tilkomne Skoler er:

Sergentskolerne, der skal uddanne Sergenter af Reserven og nærmest træder i Stedet for de nuværende Underofficersskoler (se Bemærkningerne til § 7).

Løjtnantsskolerne (se nedenfor).

Artilleriskydeskolen, der er absolut nødvendig for en ensartet Vejledning og Uddannelse i Artilleriets Skydning.

Pioner- og Telegrafskolen, der er nødvendig for at sikre Enheden i Ledelsen m. v. af Ingeniørtroppersnes forskelligartede Tjeneste, særlig naar Ingeniørregimentet bortfalder, og Pionerbataillonerne lægges ind under Divisionerne.

Angaaende Flyveskolen, se Bemærkningerne til §§ 1 og 86.

Personalet ved de enkelte Skoler er omtrent som det nuværende.

Af Officiantgruppen tænkes fortrinsvis de af de højere Grader, der er særlig dygtige paa de specielle Omraader, anvendt paa Skolerne som Lærere m. m.

Til § 97.

Løjtnantskolerne skal give dem, der ønsker at blive Løjtnanter af Reserven, den — i Forhold til nu — forbedrede Uddannelse, som Forslaget anser for nødvendig. Da den praktiske Uddannelse maa være Hovedsagen, maa Skolerne være vaabnvisse. De kan mulig knyttes til Vaabnens Kornetskoler. Da Tilgangen er frivillig, er der altsaa ikke Tale om nogen Forøgelse af Værnepligtsbyrden.

Til §§ 98—104.

Officersskolens Bestemmelse er efter Forslaget udvidet, idet den tillige skal uddanne Befalingsmænd af Officiantgruppen, Kaptajner af Reserven og Majorer.

Af Besparseshensyn har man — i Stedet for at oprette en særlig Officiantskole — henlagt Uddannelsen af Officianter til Officersskolen, ved hvilken der foreslaas oprettet en særlig »Officiantklasse«. Til Genæld er den nuværende yngste Klasse foreslaaet at bortfalde.

Den nuværende næstældste Klasse er foreslaaet kaldt »Officersklassen«. Tilgang og Undervisning er beholdt i alt væsentligt som nu. Ved Afgangen foreslaas de bestaaede Elever udnævnt til Sekondløjtnanter (efter den nugældende Ordning vedbliver de at være Kornetter) i det halve Aar, i hvilket de skal gøre Tjeneste inden deres Udnævnelse til Premierløjtnant. Udnævnelsen er rimelig efter den Uddannelse, de har faaet, og medfører den Fordel, at de kommer bedre ind i deres fremtidige Tjeneste.

Den nuværende ældste Klasse er foreslaaet kaldt »Specialklassen«, fordi den skal give en Del af de fra Officersklassen udgaaede Officerer den videregaaende Specialuddannelse, som er nødvendig for at kunne udfylde Stillingerne i Generalstaben, den højere Intendanttjeneste, den tekniske Tjeneste o. s. v. Desuden giver Klassen Artilleri- og Ingeniør-officerer den supplerende Uddannelse, som er nødvendig i disse Vaaben. Kursus begynder nu som Regel hvert 3die Aar og varer 1—henimod 3 Aar. Dette medfører i de enkelte Aar en ret ulige stor Afgang fra Regimenterne o. l. til Skolen, hvilket ikke længere kan gaa an, naar Liniregimenternes Rammer bliver saa stærkt indskrænket. Kursus maa derfor fremtidig, hvor det er muligt af Hensyn til Varigheden, begynde hvert andet Aar og med et mindre Elevantal, hvorved Fraværelsen fra Regimenterne bliver mere jævnt fordelt paa de enkelte Aar. Dette medfører en mindre Forøgelse i Skolens Budget til flere Undervisningstimer.

Kursus til Kaptajn af Reserven og til Major — hvilke Stillinger efter Forslaget faar større Betydning end nu — afholdes bedst ved Officersskolen, fælles for alle Vaaben, og bør forbindes med kortere Kursus paa en af Skydeskolerne, Rideskolen eller Pioner- og Telegrafskolen, alt efter det Vaaben, den paagældende tilhører.

Chefen for Skolen bør — for at man kan have det størst mulige Udvalg — kunne tages af et hvilket som helst Vaaben, og uden at fallet i den

paagældende Grad i dette formindskes, derfor »holdes udover Tallet af de ved Vaabnene opførte«.

Til §§ 117—119.

Ændringerne i Bestridelsen af Regnskabsførertjenesten (se Bemærkningerne til §§ 5 og 9) har medført en meget betydelig Formindskelse af Forplejningskorpsets faste Personale, idet Intendanten og faste Underintendanten er helt bortfaldet, og Tallet i de højere Grader nedsat til det, der er absolut nødvendigt til Bestridelsen af den højere Intendanttjeneste i Krig og Fred.

Af Personale af Officiantgruppen er kun det, der anvendes til Regnskabsfører- og anden Tjeneste ved Intendanturmyndigheder m. v. (herunder ogsaa Munderings- og Inventariedepotet med dets jydsk Filial), nævnt her. De tilgaar fra Vaabnene.

Personalets Anvendelse fremgaar af Skema VI.

Reserveregnskabsførere (se nedenfor) træder i Stedet for de nuværende Reserveintendanten.

Den Skræddermester, der nu haves som »Officiant«, er bortfaldet.

Til §§ 120—122.

Tilgangen af værnepligtige til Forplejningskorpset er som nu 50 Mand, den første Uddannelse er nedsat fra 125 til 90 Dage.

Af Regnskabsførere ved den mobiliserede Hær vil behøves ca. 170, hvoraf ca. 40 haves i Fredstid som Befalingsmænd af Officiantgruppen. De øvrige maa skaffes paa lignende Maade som nu ved Uddannelse af værnepligtige til Reserveregnskabsførere.

Til §§ 123—125.

Indskrænkningen af det faste Lægepersonale og af Rekruttilgangen til Sundhedstropperne er en Følge af den foreslaaede Organisation.

Af økonomiske Grunde har man anset det for rigtigt at ophæve Garnisonssygehusene i Provinsgarnisonerne, hvor Afdelingernes syge uden Ulemper kan indlægges paa de civile Sygehuse under Forudsætning af, at der oprettes gode Infirmerier ved Afdelingerne for de lettere syge. Garnisonssygehuset (det nye) i København med Epidemisygehuset bør derimod bevares saavel af militær-sanitære Grunde som af Hensyn til Militærlægernes og Sundhedstroppernes Uddannelse. Økonomiske Hensyn taler for at gøre det fælles for Hæren og Søværnet, ligesom der vil kunne træffes en Ordning med Københavns Kommune, hvorefter ogsaa et vist Antal Pladser vil kunne stilles til Disposition til Indlæggelse af civile syge. Ved en saadan Ordning vil der — under Forudsætning af, at Kommunen gennemsnitlig udnytter $\frac{1}{4}$ af de for den disponible Pladser — kunne paaregnes en Driftsbesparelse paa Hærens Sygevæsens Budget (Konto D.) af ca. 100,000 Kr. aarligt.

Anvendelsen af det faste Lægepersonale fremgaar af Skema VII.

Foruden de faste Læger maa have et Antal Reservelæger til Tjeneste.

Af økonomiske Grunde er Sundhedstropperne lagt ind under samme Ledelse som Arbejdstropperne (se Bemærkningerne til § 140).

Til §§ 126—130.

Det aarlige Behov af værnepligtige til Lægetjeneste kan anslaaes til ca. 35 Mand. Uddannelsen er som nu.

Den aarlige Tilgang til Sundhedstropperne er beregnet til at tilfredsstille Fredsbehovet. Mobiliseringsbehovet vil ikke kunne tilfredsstilles uden en betydelig Forøgelse af Rekruttilgangen, hvad man af økonomiske Grunde — ligesom nu — har set bort fra. Der vil komme til at mangle en betydelig Del af Behovet til faste Lazaretter, hvilket maa dækkes ad anden Vej (Landstormen, frivillige Sygeplejeorganisationer o. l.). Uddannelsen er forkortet med 20 Dage til 210 Dage, i øvrigt som nu.

Man har maattet skabe Mulighed for at genindkalde værnepligtige Læger og Sundhedstropperne 2 Gange efter Hærens Behov.

Til § 132.

Antallet af Sygeplejersker er formindsket som Følge af Provingsgarnisonssygehusenes Ophævelse, og den ledende Oversygeplejerske er bortfaldet som undværlig.

Til §§ 133—135.

Det faste Personale af Dyrlægekorpset er formindsket som Følge af Hærens Formindskelse.

Det faste Dyrægpersonale tænkes i Krigstid anvendt saaledes: Armédyrlægen (1), Divisionsdyrlæger (4), ved Afdelingerne — Resten.

I Fredstid behøves: Chefen for Dyrlægekorpset (1), ved 3 Rytterregimenter (3), ved 4 Feltartilleriregimenter (4), ved Rideskolen (1), i alt 9. En af dem maa tillige gøre Tjeneste ved Remontekommissionen, hvorfor den paagældende Afdeling maa have 1 tjenstgørende Reservedyrlæge til at erstatte ham under hans langvarige Fraværelser.

Af Beslagsmede maa i Fredstid have: 1 pr. Linieeskadron (9) og 1 pr. Artilleriafdeling (8), i alt 17.

Til §§ 136—138.

Tilsvarende Bemærkninger som for værnepligtige Læger (se Bemærkningerne til §§ 126—130) gælder ogsaa for værnepligtige Dyræg. Det aarlige Behov er ca. 12 Mand.

Til §§ 140—141.

Naar Hovedmassen af Hæren garnisonerer Vest for Store Bælt, bør der ogsaa være et Depot for Arbejdstropperne (og Sundhedstropperne, se Bemærkningerne til § 125) i disse Landsdele. Det vil dog mulig være praktisk, at en af de paagældende Kaptajner tillige er fælles Chef for alle Arbejdstropperne (og Sundhedstropperne).

Tjenestetiden for de værnepligtige af Arbejdstropperne er

meget forskellig efter Anvendelsen, og der kan derfor ligesom nu kun fastsættes en Maksimumstid. Det nuværende Budget (d. v. s. for 1921—22) regner med ca. 60,000 Tjenestedage for Arbejdssoldater. I Forslaget er regnet med ca. 52,000.

Da en Del af Arbejdssoldaterne under deres første Tjenestetid — ligesom nu — maa uddannes til Sygebærertjeneste ved Ambulancerne, er det nødvendigt at kunne genindkalde dem indtil 2 Gange efter Behovet for at kunne formere enkelte Ambulancer under de større Øvelser. Tiden behøver dog ikke at overstige 14 Dage.

Til § 146.

Bestemmelsen om Udnævnelse af Flyvere til Sekondløjtnant er optaget — med fornøden Tillempning — fra Lov af 15. December 1920 om Tilføjelse til § 137 i Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909.

Nugældende Hærlovs §§ 138 og 189.

(fortrinsvis Adgang for værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede, der har gjort frivillig Tjeneste, til visse Bestillinger ifølge kongelig Resolution af ²⁹/_v 1860) bortfalder som værende uden Betydning.

Til § 149.

Da det er muligt, at man i Tilfælde af, at der haves ledige Sergentnumre i Reserven, vil lade Sergenter blive i Nummer ud over deres pligtige Tjenestetid (jfr Bemærkning til § 7), maa der være en Aldersgrænse for dem; 40 Aar skønnes passende.

Til § 150.

Da Korpsofficerer rangerer over og Stabsofficerer med Premierløjtnanter, er det foreslaaet, at de to nævnte Officergrader og ligestillede faar kongelig Udnævnelse.

Nugældende Hærlovs §§ 141 og 152

(aarligt Minimum af Udnævnelser til Sergent og til Premierløjtnant) er foreslaaet at bortfalde som værende uden Betydning.

Til §§ 152—154.

Reglerne for Forfremmelse til Overofficer, Stabsofficer og Korpsofficer svarer i Hovedsagen til Forfremmelserne henholdsvis til Kaptajn, Oberstløjtnant og Oberst.

Til Korpsofficer af 1. Grad bør ogsaa Stabsofficerer kunne forfremmes (større Udvalg).

Til § 155.

Der er indsat Bestemmelser for Befalingsmænd af Officergruppen, svarende til Bestemmelserne for Officerer, der ansættes ved Generalstaben m. v.

Til § 156.

Aldersgrænserne for Officiantgruppen er fastsat efter Forhandling med Lønningsraadet.

Nugældende Hærlovs § 158

og sidste Linie i § 159 (Kaptajns- og højere Pladser i Generalstaben besættede af Kongen) er bortfaldet.

Til § 166.

Der er indsat Bestemmelser for Ansættelse m. m. i Flyverkorpsen. For Premierløjtnanter er der ikke forlangt 2 Aars Tjeneste i Graden, da det kan være af Betydning at faa dem i en ung Alder.

Nugældende Hærlovs § 161

er bortfaldet som værende uden Betydning.

Til § 168.

Det er unødvendigt, at Chefer for Korporal-, Kornet-, Sergent- og i Skoler udnævnes af Kongen.

Til § 169.

Der er foreslaaet indført dobbelt Aldersgrænse for Kaptajner af Linien ligesom for andre Befalingsmænd o. l., saaledes at de skal afskediges, naar de har fyldt 55 Aar (nu 52), og kan afskediges eller forlange Afsked, naar de har fyldt 52 Aar. Dette skyldes et Retfærdighedshensyn og vil ikke gøre Ordningen dyrere.

Til §§ 171—172.

Der er aabnet Adgang for Befalingsmænd af Officiantgruppen til Officerspladser i Reserven som for de Officerer af Linien, med hvilke de nærmest er ligestillede.

Angaaende sidste Stykke, se Bemærkningerne til § 6 (gælder ogsaa § 173).

Til § 174.

Sidste Stykke i den tilsvarende, nugældende § 169 er bortfaldet som værende uden Betydning.

Til §§ 175—178.

Bestemmelserne er i alt væsentligt som i Lov om Hærens Musikere af 1. April 1911 med de Ændringer, der følger af, at Musikere af Reserven og Eleverne er bortfaldet.

Musikere af 1. Grad bør i Rang kunne naa Korpsofficiant af 2. Grad.

Musikere af 4. Grad kan efter Forslaget — ligesom nu — faa Karakter som Musikere af 3. Grad, dog først efter 3 Aars Forløb.

Aldersgrænserne er de samme som nu, der er ikke Grund til Forskel for de enkelte Grader.

Nugældende Hærlovs § 177

er bortfaldet som overflødig.

Til § 180.

For »Teknikere« er indsat tilsvarende Bestemmelser som for de nuværende Officianter.

Til § 183.

Pladserne som Overintendanten maa efter moderne Principper besættes med Officerer af Vaabnene, der har faaet Generalstabsuddannelse. Enkelte Stillinger (som Bestyrere af Munderings- og Inventariedepotet) fordrer dog ikke med Nødvendighed en saadan, og det bør ikke være udelukket, at ogsaa særlig egnede Befalingsmænd af Officiantgruppen kan ansættes i disse Stillinger.

Til § 197.

Ændringerne er en Følge af Indførelsen af Officiantgruppen.

Til § 198.

Sidste Stykke i den tilsvarende, nugældende § 202, er bortfaldet som værende uden Betydning.

Til § 199.

Bestemmelsen om Varsel er bragt i Overensstemmelse med Tjenestemandslovens § 8.

2. Stykke er tilføjet. Det er nødvendigt at sikre sig Raadighed over erfarne (tidligere faste) Befalingsmænd, særlig til Landstormen.

Nugældende Hærlovs § 204

er bortfaldet. Bestemmelsen om Udnævnelsesbrev findes i Tjenestemandslovens § 7.

Til § 204.

Den tilsvarende, nugældende Hærlovs § 209, 1. Stykke, ændret i Overensstemmelse med Tjenestemandslovens § 10 efter Forhandling med Lønningssraadet.

Til § 206.

Principperne for Afvigelse i Krigstid fra Fredsbestemmelserne er uforandrede, men Bestemmelserne er tillempet efter de nye Grader og den nye Rækkefølge.

Til §§ 207 og 209.

Divisionschefer er tilføjet.

Til § 208.

Redaktionen ændret som Følge af den nye Rækkefølge.

Til §§ 212—223.

Bestemmelserne vedrørende Bornholms Væbning er beholdt uforandrede, dog med enkelte Redaktionsændringer og supplerende Bestemmelser, der i den nugældende Hærlov findes spredt i andre Pragraffer, men som det er praktisk at have samlet i Afsnittet om Væbningen.

Bestemmelsen i nugældende Hærlovs § 225 er foreslaaet at udgaa, da tilsvarende Bestemmelser for det øvrige Land ikke er optaget i Hærløvforslaget.

Nugældende Hærlovs § 231.

Bestemmelsen om Forberedelse af Oprettelse af Landstormsafdelinger bortfalder under Forudsætning af Vedtagelse af Lovforslaget om Landstormens Ordning.

Til § 225.

Principperne for Tildeling af Officersrideheste er de samme som nu. De beredne Kompagnichefer af Ingeniørkorpset er tænkt at være Cheferne for Bro- og Parkkompagnierne og de 2 Chefer for Telegrafbataillonens Liniekompagnier.

Af Stamhestene er de ved Fodfolksregimenterne beregnet til Maskingeværkompagnierne, Rytterregimenternes Heste er beregnet saaledes: 160 ved hver Linieeskadron, 80 ved hver Reserveeskadron. Af Feltartilleriregimenternes er 300 beregnet til den lette, 200 til den tunge Linieafdeling. Ingeniørtroppernes er beregnet til Telegrafbataillon.

Til § 226.

Paragraffen har faaet en Tilføjelse, hvorefter der kan opstilles Etapeafdelinger og andre Nyformationer, ogsaa udover de opregnede, hvis der viser sig Trang dertil.

Til §§ 228—233.

Indskrænkning i Tallet af faste Befalingsmænd er en meget indgribende Forholdsregel, der bør gennemføres saa lempeligt, som Hensynet til Statens økonomiske Forhold tillader. Saavel Fællesorganisationen for Officerer og ligestillede af Hæren som Underofficersforeningernes Hovedorganisation har fremsat dertil sigtende Forslag, men Tjenestemandsløvens Bestemmelser har begrænset de Hensyn, der har kunnet tages dertil.

De militære Krav, der først og fremmest maa være bestemmende for den nye Ordning, tillader ikke en helt ensartet Reduktion indenfor de enkelte Grupper af Befalingsmænd o. l., om end man i denne Retning har strakt sig saa vidt som paa nogen Maade forsvarligt.

Angaaende den procentvise Reduktion i de forskellige Grader se Skemaerne VIII, IX, X, XI og XII.

Selv om man i Forslagets § 199 har ændret det Varsel, der skal gives Befalingsmænd og ligestillede ved Afskedigelse af en Aarsag, der ikke kan tilregnes dem selv, fra $\frac{1}{2}$ Aar til 3 Maanedere, har man dog anset det for rigtigt at bevare det halve Aars Varsel i Overgangstiden, saaledes som det

hidtil har været anvendt, da Befalingsmændene almindeligt har regnet med dette Varsel.

Til § 234.

Selv uden den i Ændringsforslaget til Værnepligtsloven foreslaede Nedsættelse af Værnepligtstiden fra 16 til 12 Aar vil Hæren i Overgangsperioden komme til at mangle Mandskab til Krigsstyrken i enkelte Vaaben, i. Eks. Feltartilleriet, hvor den nuværende Rekruttilgang kun er 360 Trainkonstabler og 300 Konstabler mod henholdsvis 800 og 680 efter Forslaget. Konstabler kan maaske — i hvert Fald for en Del — overføres fra det nedlagte Fæstningsartilleri, men de manglende Trainkonstabler maa erstattes ved, at man tager ældre Aargange med.

Ved Nedsættelsen af Værnepligtstiden vil Manglerne — indtil der er uddannet tilstrækkeligt Landstormsmandskab — blive betydelig større.

Den nugældende Overgangsbestemmelse i Hærloven af 1909, § 234, 2. Stykke, maa derfor indtil videre opretholdes om end i noget ændret Skikkelse.

BILAG

	Officerer af Linien					Office Rese	
	General-major	Oberst	Oberst-løjtnant	Kaptajn	Premier-løjtnant	Major	Kaptajn af
Generalinspektøren med Stab	1	"	"	1	1	"	"
1 Regimentsstab	"	1	"	1	1	"	"
2 Liniebatailloners Stabe	"	"	2	"	2	"	"
4 Liniekompagnier	"	"	"	4	6	"	"
4 Reservekompagnier	"	"	"	"	"	"	"
2 Reservebatailloners Stabe	"	"	"	"	"	2	"
8 Reservekompagnier	"	"	"	"	1	"	"
1 Maskingeværkompagni	"	"	"	1	1	"	"
I alt ved 1 Regiment	"	1	2	6	10	2	"
I alt ved 12 Regimenter	"	12	24	72	120	24	1
Livgardens Liniebataillons Stab	"	"	1	"	1	"	"
4 Liniekompagnier	"	"	"	4	5	"	"
Livgardens Reservebataillons Stab	"	"	1	"	"	"	"
4 Reservekompagnier	"	"	"	2	2	"	"
I alt ved Livgarden	"	"	1 1	6	8	"	"
Skydeskolen for Haandvaaben	"	"	1	2	"	"	"
Gymnastikskolen	"	"	1	1	"	"	"
Fodfolkets Kornetscole	"	"	1	"	"	"	"
— Sergentscole	"	"	1	"	3	"	"
Hærens Officersskole	"	"	"	1	"	"	"
Arbejds- og Sundhedstroppernes Depoter	"	"	"	2	"	"	"
Hos Kommandanten i København	"	"	"	"	"	"	"
I alt udenfor Regimenterne	"	"	3	7	3	"	"
I alt af Fodfolket	1	14	27	86	132	24	1
I alt efter nuværende Ordning	1	16	39	156	221	12	"
Forøgelse + Formindskelse ÷	"	÷ 2	÷ 12	÷ 70	÷ 89	÷ 12	"
Forfremmelsesforholdet efter Forslaget (%)	"	5,4	10,4	33,2	51,0	"	"
Forfremmelsesforholdet efter nuværende Ordning (%)	"	3,7	9,0	36,1	51,2	"	"

1) Heraf ca. 20 Officiantelever.

2) Stabssergenter.

3) Oversergenter.

1) Sergenter.

er.

Officiantgruppen			Sergenter af Reserven			Musikere			
Stabs-officiant	Over-officiant	Officiant	Tjenst-gørende	Hjemsendt	Til Raadig-hed i ældre Aargange	I	II	III	IV
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
2	1	"	"	"	"	1	1	3	4
"	2	"	"	"	"	"	"	"	"
"	4	12	8	"	"	"	"	"	"
"	"	4	"	4	ca. 2	"	"	"	"
"	2	"	"	"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	24	ca. 12	"	"	"	"
"	"	2	1	1	"	"	"	"	"
2	9	18	9	29	ca. 14	1	1	3	4
24	108	216	108	348	ca. 168	12	12	36	48
1	1	9	"	2	ca. 1	1	3	20	12
"	6	"	9	"	"	"	"	"	"
"	1	"	"	16	ca. 8	"	"	"	"
"	"	4	"	"	"	"	"	"	"
1	8	13	9	18	ca. 9	1	3	20	12
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
2	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1	1	"	"	"	"	"	"	"	"
7	1	"	"	"	"	"	"	"	"
33	117	229	117 ¹⁾	366	ca. 177	13	15	56	60
131 ²⁾	188 ³⁾	638 ⁴⁾		300		11	14	54	54
21 ⁵⁾	+ 15 ⁶⁾	+ 406 ⁷⁾		+ 243		+ 2	+ 1	+ 2	+ 6
8,3	29,4	57,5	"	"	"	"	"	"	"
13,7	19,6	65,7	"	"	"	"	"	"	"

Ved Sammenligningen er gaaet ud fra følgende:

Alle Korpsofficianter, Stabsofficianter og Halvdelen af Overofficianterne regnes udraaet fra de nuværende Stabssergenter,

Halvdelen af Overofficianterne og Halvdelen af Officianterne fra de nuværende Oversergenter,

Resten af Officianterne og de tjenstgørende Sergenter af Reserven fra de nuværende regenter af Linien.

Korpsofficianter af 1. Grad.

Heraf 1 Korpsofficiant af 1. Grad.

	Officerer af Linien					Office Res.
	Generalmajor	Oberst	Oberstløjtnant	Ritmester	Premierløjtnant	Ritmester af Reserven
Generalinspektøren med Stab.....	1	"	"	1	1	"
1 Regiments Stab (Sjælland)	"	1		3	1	1
3 Linieeskadroner	"	"	"	1	1	"
2 Reserveeskadroner.....	"	"	"	1	1	1
I alt ved 1 Rytterregiment (Sjælland) .	"	1		4	8	2
1 Regiments Stab (Jylland).....	"	1		3	1	1
3 Linieeskadroner	"	"	"	1	6	"
1 Reserveeskadron	"	"	"	1	1	"
I alt ved 1 Rytterregiment (Jylland)....	"	1		4	7	1
Ved 2 Rytterregimenter (Jylland).....	"	2		8	14	2
Trainafdelingens Stab.....	"	1		"	1	"
2 Kompagnier.....	"	"	"	2	"	6
I alt ved Trainafdelingen	"	1		2	1	6
Remontekommissionen	"	1		"	"	"
Rytteriets Befalingsmandsskoler	"	1		"	"	"
Rideskolen	"	1		1	"	"
Hærens Officersskole.....	"	1		1	"	"
I alt udenfor Regimenterne.....	"	2		3	"	"
I alt af Rytteriet.....	1	2	4	18	24	10
I alt efter nuværende Ordning	1	3	5	21	36	3
Forøgelse + Formindskelse ÷.....	"	÷1	÷1	÷3	÷12	÷7
Forfremmelsesforholdet efter Forslaget (0/0)	"	4,2	8,3	37,5	50,0	"
Forfremmelsesforholdet efter nuværende Ordning (0/0)	"	4,6	7,7	32,3	55,4	"

- 1) Heraf ca. 4 Officiantelever.
- 2) Stabssergenter.
- 3) Oversergenter.
- 4) Sergenter.

er.

Officiantgruppen			Sergenter af Reserven			Musikere			
Stabsofficiant	Overofficiant	Officiant	Tjenstgørende	Hjemsendt	Til Raadighed i ældre Aargange	I	II	III	IV
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
1	1	12	7	3	ca. 2	1	"	"	"
"	3	"	"	13	ca. 6	"	1	3	4
"	2	"	"	"	"	"	"	"	"
1	6	12	7	16	ca 8	1	1	3	4
1	1	12	7	3	ca. 2	1	"	3	4
"	3	"	"	7	ca. 3	"	1	"	"
"	1	"	"	"	"	"	"	"	"
1	5	12	7	10	ca. 5	1	1	3	4
2	10	24	14	20	ca. 10	2	2	6	8
1	1	2	"	12	ca. 6	"	"	"	"
"	2	"	"	"	"	"	"	"	"
1	3	2	"	12	ca. 6	"	"	"	"
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	1	"	"	"	"	"	"	"	"
"	1	"	"	"	"	"	"	"	"
2	2	"	"	"	"	"	"	"	"
7	21	38	21 ¹⁾	48	ca. 24	3	3	9	12
20 ²⁾	30 ³⁾	78 ⁴⁾		40		4	3	11	14
+1 ⁵⁾	+0	+38 ⁶⁾		+32		÷ 1	"	÷ 2	÷ 2
10,0	30,0	54,3		"		"	"	"	"
15,6	23,4	61,0		"		"	"	"	"

Ved Sammenligningen er gaaet ud fra følgende:

Alle Korpsoffianter, Stabsoffianter og Halvdelen af Overofficianterne regnes udgaaet fra de nuværende Stabssergenter,

Halvdelen af Overofficianterne og Halvdelen af Officianterne fra de nuværende Oversergenter,

Resten af Officianterne og de tjenstgørende Sergenter af Reserven fra de nuværende Sergenter af Linien.

	Officerer af Linien					Officerer af Reserve	
	Generalmajor	Oberst	Oberstløjtnant	Kaptajn	Premierløjtnant	Major	Kaptajn af
Generalinspektøren med Stab.....	1	1		1			
1 Feltartilleriregiments Stab	"	1	"	1	1	"	"
1 let Linieafdelings Stab	"	"	1	"	1	"	"
3 Liniebatterier	"	"	"	3	5	"	"
1 Reservebatteri	"	"	"	"	"	"	"
1 let Reserveafdelings Stab	"	"	"	"	"	1	"
4 Reservebatterier	"	"	"	"	"	"	"
1 tung Linieafdelings Stab	"	"	1	"	1	"	"
3 Liniebatterier	"	"	"	3	5	"	"
1 tung Reserveafdelings Stab.....	"	"	"	"	"	1	"
3 Reservebatterier	"	"	"	"	"	"	"
I alt ved 1 Feltartilleriregiment...	"	1	2	7	13	2	"
I alt ved 4 Feltartilleriregimenter ..	"	4	8	28	52	8	4
Artilleriskydeskolen	"	2		3	"	"	"
Artilleriets Befalingsmandsskoler	"	1		1	"	"	"
Hærens Officersskole	"	"	"	1	"	"	"
I Krigsministeriet	"	"	"	1	"	"	"
I alt udenfor Regimenterne...	"	3		6	"	"	"
I alt af Artilleriet...	1	5	11	35	52	8	4
I alt efter nuværende Ordning	1	4	8	32	49	1	
Forøgelse +, Formindskelse ÷	"	+1	+3	+3	+3	+7	+
Forfremmelsesforholdet efter Forslaget (o/o)	"	4,9	10,7	33,9	50,5	"	
Forfremmelsesforholdet efter nuværende Ordning (o/o)	"	4,3	8,6	34,4	52,7	"	

1) Heraf ca. 8 Officiantelever.

2) Stabssergenter.

3) Oversergenter.

4) Sergenter.

ner.

Officiantgruppen			Sergenter af Reserven			Musikere			
Stabsofficiant	Overofficiant	Officiant	Tjenstgørende	Hjemsendt	Til Raadighed i ældre Aargange	I	II	III	IV
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
2	1	"	"	"	"	1	"	"	"
"	2	9	7	"	"	"	1	1	2
"	1	1	"	4	ca. 2	"	"	"	"
"	1	"	"	"	"	"	"	"	"
"	2	"	"	18	ca. 9	"	"	"	"
"	1	8	6	2	ca. 1	"	"	2	2
"	1	"	"	"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	18	ca. 9	"	"	"	"
2	10	18	13	42	ca. 21	1	1	3	4
8	40	72	52	168	ca. 84	4	4	12	16
1	1	"	"	"	"	"	"	"	"
1	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
2	2	"	"	"	"	"	"	"	"
11	40	72	52 ¹⁾	168	ca. 84	4	4	12	16
35 ^{a)}	53 ^{b)}	169 ^{c)}		58		2	2	8	10
+ 2 ^{b)}	+ 3 ^{b)}	+ 81 ^{b)}		+ 194		+ 2	+ 2	+ 4	+ 6
8,5	31,0	55,8	"	"	"	"	"	"	"
13,6	20,6	65,8	"	"	"	"	"	"	"

^{a)} Ved Sammenligningen er gaaet ud fra følgende:

Alle Korpsofficianter, Stabsofficianter og Halvdelen af Overofficianterne regnes udgaaet fra de nuværende Stabssergenter,

Halvdelen af Overofficianterne og Halvdelen af Officianterne fra de nuværende Oversergenter,

Resten af Officianterne og de tjenstgørende Sergenter af Reserven fra de nuværende Sergenter af Linien.

	Officerer af Linien			
	General- major	Oberst	Oberstløjtnant	Kaptajn
Generalinspektøren med Stab	1	"	"	1
2 Liniepionerbatailløners Stabe	"	2		"
4 Liniepionerkompagnier	"	"	"	4
2 Reservepionerkompagnier	"	"	"	"
2 Reservepionerbatailløners Stabe	"	"	"	"
4 Reservepionerkompagnier	"	"	"	"
1 Telegrafbatailløns Stab	"	1		"
2 Linitelegrafkompagnier	"	"	"	2
4 Reservetelegrafkompagnier	"	"	"	"
I alt ved Ingeniørtropperne...	"	3		6
Pioner- og Telegrafskolen med Befalingsmandsskole	"	1		2
2 Ingeniørdirektioner	"	2		"
4 Bygningsdistrikter	"	"	"	4
Hærens Officersskole	"	"	"	1
I alt udenfor Afdelingerne...	"	3		7
I alt ved Ingeniørkorpset...	1	2	4	14
I alt efter nuværende Ordning	1	2	4	17
Forøgelse + Formindskelse ÷	"	"	"	÷ 3
Forfremmelsesforholdet efter Forslaget (%).....	"	5,0	10,0	35,0
Forfremmelsesforholdet efter nuvær. Ordning (%)	"	4,3	8,7	37,0

1) Magasinforvaltere ved Bro- og Parkkompagnierne.

2) Lærer i Radiotelegrafi.

3) Magasinforvalter ved Telegrafbataillønen.

4) Heraf 3—4 Officiantelever.

mer.

Officerer af Reserven		Officiantgruppen				Sergenter af Reserven			Tekniker	Haandværker
Kaptajn af Reserven	Løjtnant af Reserven	Korps-officiant	Stabs-officiant	Over-officiant	Officiant	Tjenstgørende	Hjemsendt	Til Raadighed i ældre Aar-gange		
"	"	1*)	1	1	"	"	"	"	"	"
2	4	"	2	2	14	10	"	"	"	2 ¹⁾
4	2	"	"	2	2	"	2	ca. 2	"	"
"	8	"	"	"	2	"	16	ca. 7	"	"
"	2	"	1	1	"	"	"	"	1 ²⁾	1 ²⁾
4	7	"	"	1	9	6	"	"	"	"
"	"	"	"	"	2	"	14	ca. 7	"	"
10	23	"	3	8	29	16	32	ca. 16	1	3
"	"	"	"	2	"	"	"	"	"	"
"	"	} 2	} 2	} 4	"	"	"	"	"	"
"	"				"	"	"	"	"	"
"	"	2	2	6	"	"	"	"	"	"
10)	23	3	6	15	29	16 ⁴⁾	32	ca. 16	1	3
1	4	14 ⁶⁾		21 ⁷⁾	53 ⁸⁾		8	"	"	"
2	+9	+2 ³⁾		+1 ⁵⁾	+23 ⁶⁾		+40	+1	+3	"
"	"	5,7	11,3	28,3	54,7	"	"	"	"	"
"	"	14,3		22,6	63,1	"	"	"	"	"

) Ved Sammenligningen er gaaet ud fra følgende:

Alle Korpsofficerer, Stabsofficerer og Halvdelen af Overofficererne regnes udgaaet fra de nuværende Stabssergenter,

Halvdelen af Overofficererne og Halvdelen af Officererne fra de nuværende Oversergenter,

Resten af Officererne og de tjenstgørende Sergenter af Reserven fra de nuværende Sergenter af Linien.

) 12 Stabssergenter + 2 Officerer.

) 19 Oversergenter + 2 Officerer.

) Sergenter.

) Korpsofficiant af 1 Grad.

	Officerer				
	Generalmajor	Oberst	Oberstløjtnant	Kaptajn	Premier
Generaltøjmester	1	"	"	"	
Driftsafdeling	"	1 ³⁾	1 ³⁾	4 ⁴⁾	
Konstruktionsafdeling	"				
Hærens Tøjhusværksted	"	}	1 ⁵⁾	4 ⁶⁾	}
— Rustkammerværksted	"				
— Laboratorium	"				
— Krudtværk	"				
— Tøjhusmagasin	"				
— Prøveanstalt	"			1	
Ved 12 Fodfolksregimenter	"	"	"	"	
— Livgarden	"	"	"	"	
— 3 Rytterregimenter	"	"	"	"	
— 4 Feltartilleriregimenter	"	"	"	"	
— Ingeniørtropperne	"	"	"	"	
— Artilleriskydeskolen	"	"	"	"	
I alt ved Korpsen	1	1	2	9	
I alt efter nuværende Ordning	1	2 ¹⁾	2 ¹⁾	11 ²⁾	
Forøgelse + Formindskelse ÷	"	÷1	"	÷2	
Forfremmelsesforholdet efter Forslaget (0/0)	"	4,4	8,7	39,1	4
Forfremmelsesforholdet efter nuværende Ordning (0/0)	"	7,1	7,1	39,4	4

1) Heraf 3 Direktører.

2) Heraf 4 Underdirektører.

3) Direktør.

4) Heraf 1 Underdirektør.

5) — 3 Underdirektører.

Desuden paaregnes afgivet af Flaaden: 2 Kaptajner eller Løjtnanter, 2 Dæksoffi

te Korps.

Officiantgruppen			Teknikere			Haandværkere		
Stabsofficiant	Overofficiant	Officiant	Kemiker	Overkon- struktor	Værksted- ingeniør	Mekaniker	Bøssmager	Sadelmager
"	"	"	"	"	"	"	"	"
4 ⁰⁾	6	10	"	1	"	1	"	"
"	"	"	"	"	2	"	"	"
"	"	"	1	"	1	"	"	"
"	"	"	1	"	"	"	"	"
"	"	"	"	"	"	"	24	"
"	"	"	"	"	"	"	1	"
"	"	"	"	"	"	"	3	3
"	"	"	"	"	"	8	4	8
"	"	"	"	"	"	1	1	3
"	"	"	"	"	"	"	"	"
4	6	10	2	1	4	10	33	11
12 ⁷⁾	21 ⁸⁾	15 ⁹⁾						
÷ 11 ⁰⁾	÷ 13 ¹⁰⁾	÷ 10 ¹⁰⁾						
16,7	25,0	41,6						
25,0	43,7	31,3						

1 Arkivar, 3 Bogholdere.

7 Stabssergenter + 5 Officianter.

18 Oversergenter + 3 Officianter.

Sergenter.

Ved Sammenligningen er gaaet ud fra følgende:

Alle Korpsofficianter, Stabsofficianter og Halvdelen af Overofficianterne regnes udgaaet fra de nuværende Stabssergenter,

Halvdelen af Overofficianterne og Halvdelen af Officianterne fra de nuværende Oversergenter,

Resten af Officianterne fra de nuværende Sergenter.

Korpsofficianter af 1. Grad, Materialforvaltere.

Skema VI.

Forplejningskorpsets Rammer.

	Generalintendant	Stabsintendant	Overintendant	Personale udover Tallet af Vaabnene (se § 119) til Regn- skabsføring m. m. ved Intendantur- myndighederne m. v.				
				Korps- officiant	Stabs- officiant	Over- officiant		Officiant
Forplejningskorpsets Chef med Stab....	1	1 ¹⁾	2 ¹⁾		1		1) Heraf	
Generalkommandoerne	"	2	4 ²⁾		4		Kasseinsp	
Ved 4 Divisioner	"	"	4		4		tør og 1 til	
Materielintendanturen	"	1	"		1		Chef for I	
Munderings- og Inventariedepotet med Filial i Jylland	"	"	1		4 ³⁾		plejningsko	
Garnisonssygehuset i København	"	"	1		1		sets Skole	
Det tekniske Korps	"	"	1				³⁾ Heraf	
I alt...	1	4	13	3 ³⁾	4	4	4	tillige Besty
								af Hære
								Brødfabri

*) Heraf 2 Korpsofficianter af 1. Grad.

I Krigstid anvendes Generalintendanten, Stabs- og Overintendanterne saaledes:

Arméintendant med Hjælpere	3
Ved 2 Generalkommandoer	4
Divisionsintendanten	4
Ved Myndigheder bag Hæren	2
Hos Kommandanten i København	1
Chef for Materielintendanturen	1
Bestyrer af Munderings- og Inventariedepotet med Filial i Jylland	1
I Reserve — særlig for Divisionsintendanterne — ved Forplejningskorpsets Depoter	2

I alt.... 18

Personalet af Officiantgruppen dels ved ovennævnte Institutioner, dels som Regnskabsførere ved Hærens Afdelinger.

Skema VII.**Fast Lægepersonale.**

	Generallæge	Stabelæge	Overlæge	
Lægekorpsets Chef med Stab ¹⁾	1	1	1	¹⁾ heraf 1 tillige Chef for Sanitets- materielde- potet.
Garnisonssygehuset i København med Epidemisygehus	"	1	6	
Ved 2 Generalkommandoer	"	2	"	
Læger ved Troppeafdelinger, Skoler m. m. i København	"	"	7	
Afdelingslæger i Provinsgarnisoner	"	"	16	
I alt...	1	4	30	

I Krigstid anvendes de 35 faste Læger saaledes:

Armélægen med Hjælper	2
Ved 2 Generalkommandoer	2
Divisionslæger	4
Regimentslæger ved de 12 Fodfolksregimenter	12
6 Ambulancer	6
6 Feltlazaretter	6
Chef for Garnisonssygehuset i København	1
Myndigheder bag Hæren	2

I alt... 35

Skema VIII.

Oversigt

over

Reduktionen af de faste Officerer af Linien.

Tallene angiver den Del (procentvis) af de nuværende faste Officerer af Linien i de forskellige Grader, som der vil være Anvendelse for efter den foreslaaede Ordning.

	General- staben	Fodfolket	Rytteriet	Artilleriet (uden Kystart.)	Ingeniør- korpset	Det tekniske Korps	Tillemmen
	%	%	%	%	%	%	%
Generaler.....	66,7	87,5	66,7	125,0	100,0	50,0	100
Øverst.....	100,0	69,2	80,0	137,5	110,0	100,0	90
Øverstløjtnanter..	186,7	55,1	85,7	109,4	82,4	81,8	71
Premierløjtnanter.	194,1	90,4	75,0	115,6	117,6	84,6	95
Officerer i alt...	"	"	"	"	"	"	84

Ved Beregningen er der gaaet ud fra de i Hærloven af 1909 fastsatte Rammer med Fradrag af de i Øjeblikket ledige Premierløjtnantsnumre.

Skema IX.

Oversigt

over

Reduktionen af de faste Underofficerer af Linien.

Tallene angiver den Del (procentvis) af de nuværende faste Underofficerer af Linien i de forskellige Grader, der — efter den foreslaede Ordning — vil være Anvendelse for i Officiantgruppen eller som tjenstgørende Sergenter af Reserven.

	General- staben	Fodfolket	Rytteriet	Artilleriet (uden Kystart.)	Ingeniør- korpset	Det tekniske Korps	Tilsammen
	%	%	%	%	%	%	%
Stabssergenter	140,0	73,3	85,0	94,3	92,9	91,7	83,3
Oversergenter	75,0	92,0	100,0	105,7	114,3	38,1	92,8
Sergenter	50,0	26,0	32,8	36,7	133,3	50,0	31,3
		26,5	36,2	53,1	133,3		32,9
Underofficerer i alt	"	"	"	"	"	"	58,1
							17,6

Ved Beregningen er der gaaet ud fra de i Hærloven af 1909 fastsatte Rammer med Fradrag af de i Øjeblikket ledige Sergentnumre.

Der er regnet med, at Stabssergenter besætter Korpsofficiant-, Stabs-officiant- og Halvdelen af Overofficiantnumrene (Regnskabsførerstillingerne dog undtagne), Oversergenter Halvdelen af Overofficiant- og Halvdelen af Officiantnumrene, Sergenter Halvdelen af Officiantnumrene og alle Pladser som tjenstgørende Sergenter af Reserven.

Hvor der i een Rubrik er opført 2 Tal, angiver det øverste den Del af de nuværende faste Underofficerer af Linien, der vil blive Anvendelse for i Officiantgruppen, og det nederste den Del, der vil blive Anvendelse for som tjenstgørende Sergenter af Reserven.

Af de nuværende faste Underofficerer af Linien vil der saaledes i alt kunne blive Anvendelse for 75,7 %.

Skema X.

Oversigt

over

Reduktionen af Forplejningskorpsets faste Personale.

Tallene angiver den Del (procentvis) af de nuværende Embedsmænd og Underintendantter (Hærloven af 1909 § 110), som der vil være Anvendelse for efter den foreslaaede Ordning.

Generalintendant	100 %	} Tilsammen 85,7 %
Stabsintendantter	100 %	
Overintendantter	81,3 %	
Intendantter + Underintendantter	50,6 %	

Ved Beregningen er fradraget de i Øjeblikket ledige Sergentnumre. Der er regnet med, at Intendantter og Underintendantter i Overgangsperioden besætter de i Forslagets § 119 nævnte Stillinger samt Regnskabsførerstillingerne ved Afdelingerne m. m.

Skema XI.**Oversigt**

over

Reduktionen af det faste Læge- og Dyrslægepersonale.

Tallene angiver den Del (procentvis) af de nuværende faste Læger og Dyrslæger, der vil være Anvendelse for efter den foreslaede Ordning.

	Lægekorpset	Dyrslægekorpset
	%	%
Generallæge	100,0	
Stabslæger, Stabsdyrlæge	66,7	100,0
Overlæger } Overdyrlæger } Korpslæger } Korpsdyrlæger } ..	75,0	75,0
I alt faste Læger, Dyrslæger...	74,5	81,8

Skema XII.**Oversigt**

over

**Reduktionen af faste Musikere af Linien
og faste Haandværkere.**

Tallene angiver den Del (procentvis) af det paagældende Personale, som der vil være Anvendelse for efter den foreslaaede Ordning.

Faste Musikere af Linien.

Stabshornblæsere	117,6 %
Overhornblæsere	115,8 -
Hornblæsere	105,5 -
Underhornblæsere	112,8 -
I alt faste Musikere....	<u>110,7 %</u>

Faste Haandværkere.

Bossemagere	91,7 %
Mekanikere	115,4 -
Sadelmagere	110,0 -
Beslagsmede	94,4 -

Skema XIII.

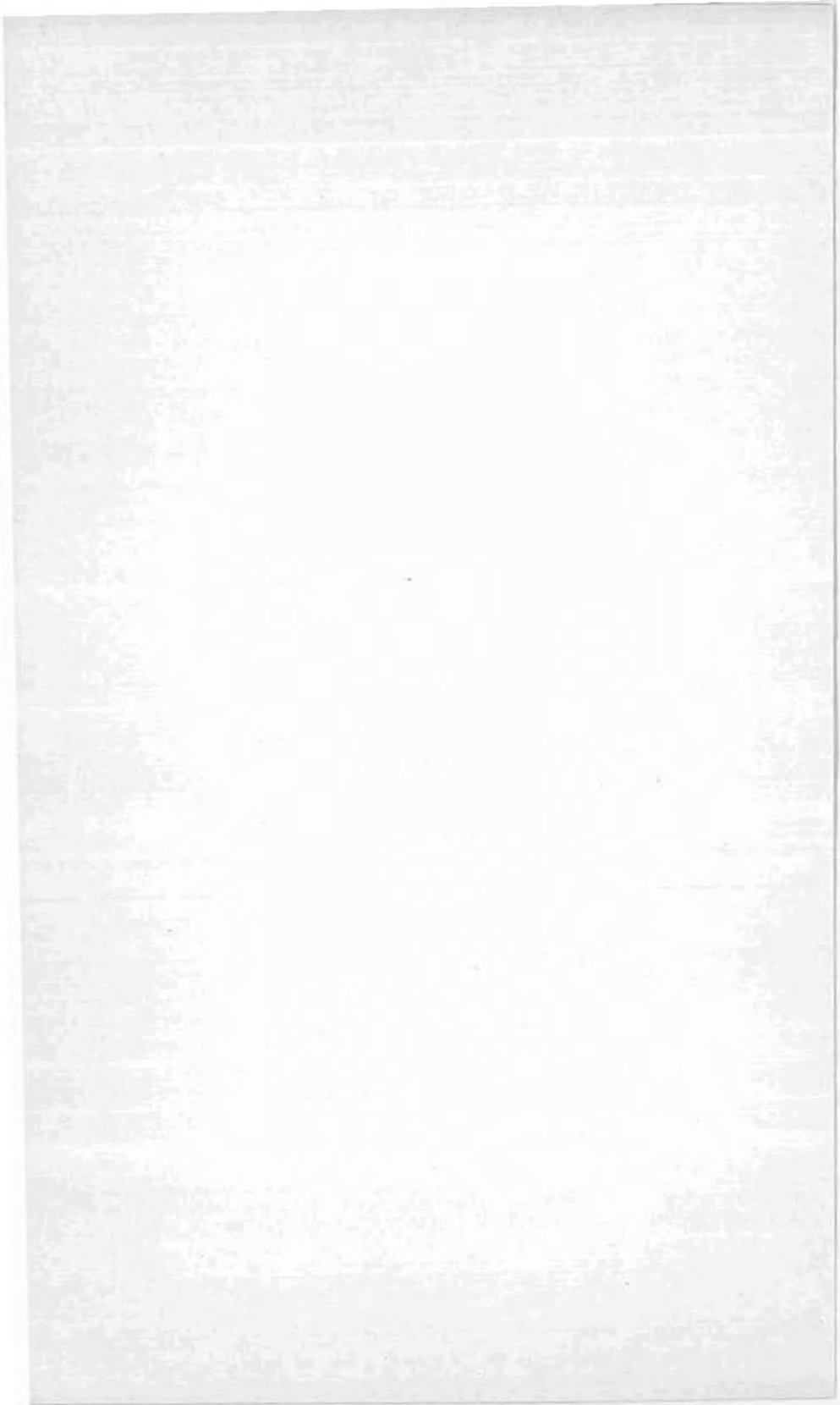
Indordning

af

Hærens og Flaadens Befalingsmænd i militær Rækkefølge.

Hæren.	Flaaden.
1. Generalløjtnant.	1. Viceadmiral.
2. Generalmajor.	2. Kontreadmiral.
3. Oberst.	3. Kommandør.
4. Oberstløjtnant.	4. Kommandørkaptajn.
5. Major.	5. Orlogskaptajn.
6. Kaptajn (Ritmester).	
7. Kaptajn (Ritmester) af Reserven.	7. Kaptajn af Reserven. Kaptajnløjtnant. Overartillerimester. Oversøminemester. Maskinmester af 1. Grad.
8. Korpsofficiant af 1. og 2. Grad.	8. Dæksofficer af 1. Grad. Maskinmester af 2. Grad.
9. Premierløjtnant. Stabsofficiant.	9. Søløjtnant af 1. Grad. Dæksofficer af 2. Grad. Maskinmester af 3. Grad (de to sidstnævnte dog med Anciennitet efter førstnævnte).
10. Løjtnant af Reserven. Overofficiant.	10. Dæksofficer af 3. Grad Undermaskinmester.
11. Sekondløjtnant. Officiant.	11. Søløjtnant af 2. Grad.
	12. Dæksofficersassistent.
14. Sergent af Reserven.	13. Kadet af ældste Klasse.
15. Kornet.	14. Overkonstabel af 1. Grad.
16. Korporal.	15. Kadet af næstældste Klasse.
	16. Overkonstabel af 2. Grad. Dæks-officersselev af ældste Klasse.
17. Underkorporal.	

Anm. De øvrige Kadetter, Dæksofficersselever samt Lærlinge er menige.

Ordentlige Udgifter.

A. Centralbestyrelsen:

	Kr.	Kr.
I. Lønninger, Honorarer m. v.		
a. Lønninger m. v. til Tjenestemænd (anslaaet)	335,220	
b. Honorarer:	Kr.	
1. Aarlige Honorarer til Tjenestemænd	3,254	
2. Funktionshonorarer, jfr. Tjenestemandslovens § 12 (anslaaet) ..	1,000	
	4,254	
c. Vederlag som Erstatning for Ferie, jfr. Tjenestemandslovens § 13, Stykke 1 (anslaaet) ..	1,000	
d. Vederlag een Gang for alle ifølge Tjenestemandslovens § 41, Stykke 2 (anslaaet)	2,000	
e. Overarbejdspenge, jfr. Tjenestemandslovens § 1291 (anslaaet)	1,500	
f. Medhjælpssum (anslaaet)	4,000	
g. Særlige Tillæg	"	
h. Særlige Ydelser (anslaaet)	1,000	
	348,974	
II. Andre Udgifter:		
a. Almindelige ministerielle Udgifter (anslaaet)		132,658
III. Understøttelser under Krigsministeriet:		
a. Det faste Beløb	51,000	
b. Det midlertidige Beløb	133,991	
	184,991	
		666,623

B. Lønning m. v. til Hærens Personal:

a. Lønning m. v. til faste Officerer af Linien	3,158,130	
b. — — — — — og Befalingsmænd af Officiantgruppen ved Hærens tekniske Korps	278,740	
c. — — — — — det overordnede Intendanturpersonale	143,130	
d. — — — — — det faste Lægepersonale	222,840	

At overføre.... 3,802,840 666,623

A n m. Udregningen af Budgettet er foretaget paa følgende Grundlag: 1) nugældende Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, 2) Anskaffelsespriser, Vedligeholdelsespriser, Priser paa Forplejning o. s. v., som disse var i Februar 1922.

	Kr.	Kr.
	Overført....	3,802,840
		666,623
B. e. Lønning m. v. til det faste Dyrlægepersonale..	55,750	
f. — — - Auditorpersonalet	69,140	
g. — — - Teknikere	63,820	
h. — — - faste Befalingsmænd af Offi- ciantgruppen	2,967,150	
i. Aarlige Honorarer til Gejstligheden m. fl.	8,190	
k. Lønning m. v. til tjenstgørende Sergenter af Reserven	667,440	
l. — — - faste Musikere	635,500	
m. — — - — Haandværkere	322,330	
n. — — - værnepligtige Befalingsmænd o. l.	739,852	
o. — — - menige	3,491,261	
p. — — - andre Tjenestemænd	285,930	
q. Honorarer og Bestillingstillæg	821,396	
r. Orlovspenge	159,800	
s. Udrustningshjælp	189,400	
t. Lønning m. v. til værnepligtige Musikere	12,000	
u. Funktionshonorarer	8,000	
v. Vederlag som Erstatning for Ferie	15,000	
x — — een Gang for alle	2,000	
y. Overarbejdspenge	12,000	
	14,328,799	
Heri fragaar Kvartergodtgørelse fra Kommunerne	80,000	
		14,248,799
C. Kostforplejning m. v.		1,777,012
D. Syge v æ s e n:		
a. Sygepleje	644,652	
b. Syges Behandling ved civile Læger m. m.	30,000	
c. Desinfektion af Kaserne- og Sygehussager m. m.	40,000	
d. Afdøde værnepligtiges Begravelse	6,000	
e. Forskellige Øjemed	20,000	
f. Honorarer	27,066	
	767,718	
Forventet Driftsbesparelse ved Københavns Kom- munes Indlæggelse af civile Patienter paa Garni- sonssygehuset i København (¼ af de for Kom- munen disponible Pladser benyttede)	100,000	
		667,718
E. B e k l æ d n i n g m. v.:		
a. Munderingssager	1,281,273	
b. Bepakningssager	70,035	
	1,351,308	
At overføre....	1,351,308	17,360,152

		Kr.	Kr.
	Overført....	1,351,308	17,360,152
E. c.	Fodtøj m. v.....	996,546	
e.	Forskellige Øjemed	20,000	
		<hr/>	
		2,367,854	
	Forventet Indtægt ved Salg af kassable Munderingssager	45,000	
		<hr/>	2,322,854
F.	Indkvartering m. v.:		
a.	Bestyrelse m. v.	31,187	
b.	Leje af Lokaler og Pladser m. v.	166,436	
c.	Renholdelse af Lokaler og Pladser m. v.	113,000	
d.	Opvarmning og Belysning	231,440	
e.	Anskaffelser, Vedligeholdelse og Renholdelse af Inventar, Vask m. v.	69,000	
f.	Forskellige Øjemed	23,000	
		<hr/>	634,063
G.	Skoler m. v.:		
a.	Officersskolen	157,000	
b.	Skydeskolen for Haandvaaben	24,630	
c.	Artilleriskydeskolen	23,930	
d.	Gymnastikskolen	26,120	
e.	Rideskolen	22,920	
f.	Vaabnens Korporalskoler, Kornetskoler, Sergentskoler og Løjtnantsskoler samt Pioner- og Telegrafskolen	106,000	
g.	Forskellige Øjemed	20,000	
		<hr/>	380,600
H.	Hestehold:		
a.	Remontering	458,800	
	Forventet Indtægt ved Salg af utjenstedygtige og døde Heste, ved Bøder for udstationerede Heste o. s. v.	90,000	
		<hr/>	368,800
b.	Udstationering	149,460	
c.	Fourage	1,461,660	
	Forventet Indtægt ved Salg af Gødning	10,000	
		<hr/>	1,451,660
d.	Kur og Beslag.....	164,228	
e.	Honorarer	5,720	
		<hr/>	2,139,868
	At overføre....	22,837,537	

Kr.
Overført.... 22,837,537

J. Befordring, Dagpenge, Indkommanderings-
tillæg og Kommandotillæg m. v.:

	Kr.
a. Befordring	500,820
b. Dagpenge	220,000
c. Indkommanderingstillæg	264,600
d. Kommandotillæg	67,006
e. Flyttegodtgørelse	110,000
f. Kantonnements- og Lejrindkvartering m. v.	122,000
g. Honorarer	4,004
	1,288,424

K. Forskellige Øjemed:

a. Skrivematerialier ved Afdelinger og Stabe....	80,970
b. — - Underafdelinger	26,676
c. Musikinstrumenter og Musikinventar	8,532
d. Biblioteker og Samlinger m. v.	23,000
e. Generalstabens taktiske og statistiske Virksomhed	23,000
f. Befalingsmænds Uddannelse ved fremmede Hære o. l.	24,000
g. Repræsentation	8,000
h. Præsteoffer m. v.	3,500
i. Rejsehjælp og Understøttelser m. v.....	15,000
k. Godtgørelse til Københavns Politi.....	6,000
l. Præmier for Skydning	5,000
m. Kursus i Husflid	15,000
n. Generalstabens Brevduevæsen	1,800
o. Honorarer	7,020
	247,498

L. Krigsmateriel m. v.:

a. Anskaffelse og Istandsættelse af Geværer m. v.	550,000
b. Projektiler, Brandrør, Fængrør og Fyrvær- kerisager	} 800,000*)
c. Krudt	}
d. Tøjhus- og Laboratoriedrift m. v.	950,000

At overføre.... 2,300,000 24,373,459

*) Det er en Forudsætning for denne Beregning af Konto L. b. og L. c., at der af den forholdsvis rigelige Ammunitionsforsyning til ældre Fæstningsskyts årligt anvendes en passende Mængde dels til Øvelsesskydning med det til de tunge Reserveafdelinger bestemte Materiel, dels til Skydning i de nye Pièces (særlig i 150 mm Haubits).

	Kr.	Kr.
Overlært . . .	2,300,000	24,373,459
L. e. Fragt og Transport m. v.	60,000	
f. Lejrmateriel m. v.	110,000	
g. Skarpskydningsøvelser	30,000	
h. Prøver og Forsøg samt Anskaffelse af Materiel af ny Konstruktion	150,000	
i. Rideudrustning, Sele- og Sadelstøj samt Hestere- kvisitter	325,000	
k. Ammunition til Haandvaaben	600,000	
l. Ingeniørtroppernes Materiel	70,000	
m. Honorarer	16,557	
n. Overarbejdspenge	40,000	
	<hr/>	
	3,701,557	
Forventet Indtægt ved Salg af kassabelt og uan- vendeligt Materiel og ved Fabrikation for private	8,000	
	<hr/>	
		3,693,557
M. Bygningsvæsen:		
a. Vedligeholdelse	960,000	
b. Skatter og Afgifter	160,000	
Forventet Indtægt for Leje og For- pagtning	25,000	
	<hr/>	
	135,000	
c. Leje	6,000	
d. Honorarer	7,865	
	<hr/>	
		1,108,865
N. Generalstabens topografiske Afde- ling:		
a. Honorarer	34,080	
b. Betaling for udførte Arbejder	90,000	
c. Opmaaling	90,000	
d. Forskellige Øjemed	120,000	
	<hr/>	
		334,080
O. Andre Øjemed:		
a. Vedligeholdelse af militære Gravsteder m. v.	4,000	
b. Tilskud til Soldaterhjem	5,000	
c. Uforudsete og ubestemte Øjemed	50,000	
d. Honorarer	2,106	
	<hr/>	
		61,106
	<hr/>	
At overføre		29,571,067

	Kr.
	Overført.... 29,571,067
P. Den militære Retspleje	25,000
Q. Flyvevæsen:	Kr.
a. Drift og Vedligeholdelse af Flyvemateriel	600,000
b. Flyvertillæg	80,000
	<hr/> 680,000
R. Bornholms Væbning:	
a. Honorarer, Lønning m. v.	54,000
b. Forskellige Øjemed	41,000
	<hr/> 95,000
	<hr/> <u>I alt.... 30,371,067</u>

Overordentlige Udgifter.

A. Skyts og andet Artillerimateriel samt Artilleriammunition:	Kr.	Kr.
a. 8 150 mm Haubitsbatterier paa 3 Pièces, Skyts og Ammunition	7,520,000	
b. 4 105 mm Kanonbatterier paa 3 Pièces, Skyts og Ammunition	5,093,000	
c. 4 75 mm Luftmaalsdelinger paa 2 Pièces, Skyts og Ammunition	1,960,000	
d. 13 75 mm Morterdelinger paa 3 Pièces, Skyts og Ammunition	702,000	
	<hr/> 15,275,000	
B. Haandskydevaaben:		
a. Udrustning til 13 Maskingeværkompagnier	1,950,000	
b. Rekylgeværudrustning til 200 Fodfolkskompagnier	9,560,000	
	<hr/> 11,510,000	
C. Materiel til Ingeniørtropper: Udrustning til 10 Pioner- og 6 Telegrafkompagnier samt Te- legraf- og Signalmateriel til Fodfolk og Artilleri.....		600,000
D. Flyvemateriel		1,200,000
E. Andet Materiel: Gasmasker, Afstandsmaalere, Haandbomber, Haandgranater, Geværgranater o. l.		1,169,000
	<hr/>	
	At overføre....	29,754,000

	Kr.
Overført....	29,754,000
F. Heste: 720 Stkr. à 800 Kr.....	576,000
	<hr/>
I alt....	30,330,000
Frageaar:	Kr.
Tilgodehavende ved en fransk Fabrik	330,000
	<hr/>
	330,000
	<hr/>
I alt....	30,000,000

Bemærkninger til overordentlige Udgifter.

Ovenstaaende Opgørelse over »Overordentlige Udgifter«, der foranlediges ved Hærlovforslagets Gennemførelse, maa, da Materielpriserne er meget usikre for Tiden, og Priserne vil kunne ændres ved det endelige Valg af Konstruktionerne, nærmest betragtes som en eksempelvis Opgørelse.

Indenfor den meget begrænsede Ramme for de overordentlige Udgifter er der ved Forslaget tilstræbt, at Troppeafdelingerne — Reserveformationerne af det tunge Feltartilleri alene undtaget — kan blive udrustet med virkelig tidssvarende Materiel. Man har derfor maattet indskrænke disse Materielanskaffelsers Omfang til, hvad der maatte anses for det absolutte Lavmaal ved en midlertidig Ordning. Dette giver sig særlig Udslag i:

- at Artilleriæmmunitionen til det nye Skyts er beregnet saa klobent som paa nogen Maade forsvarligt;
- at samtlige tunge Liniebatterier og de lette Morterdelinger (Fodfolkets Ledsageskyts) tænkes formeret paa 3 i Stedet for paa 4 Piécer, dette er med Henblik paa Artilleriets Anvendelse forsvarligt, men denne Foranstaltning nedsætter Skytsantallet pr. Fodfolksbataillon til det lave Tal: 4,2;
- at de lette Feltkanonbatterier tænkes udrustet med 6 i Stedet for som nu med 8 Ammunitionsvogne; der kan i nogen Grad bødes paa Mangelen ved i Krig at formere passende Ammunitionskolonner af udskrevne Færdselsvogne eller Lastautomobiler;
- at Maskingeværkompagnerne kun tænkes udrustet med 8 tunge Maskingeværer pr. Kompagni.

Bygningsforanstaltninger.

- Til en Filial af Hærens tekniske Korps i Jylland: Reparationsværksted og Magasin.
- Munderingsdepotet i Jylland: Magasin.
- Inventarietdepotet i Jylland: Magasin.
- Sanitetsmaterieldepotet i Jylland: Magasin.

Til 1—2 Fodfolksregimenter i de sønderjydske Landsdele:

Depoter til Mobiliseringsbeholdningerne et Sted i det sydlige eller midterste Nørrejylland.

Til 1 Rytterregiment: Kaserne m. m. i en sydjdysk By.

Til 2 Feltartilleriregimenter i Jylland: Magasiner, Øvelsesplads m. m., eventuelt Mandskabskaserne og Stalde udover, hvad der haves. (Kan maaske skaffes af Kommunerne).

Til 1 Liniepionerbataillon, 1 Reservepionerbataillon og 3 Reservetelegrafkompagnier i en jydsk Garnisonsby: Magasiner, Øvelsesplads, eventuelt Mandskabskaserne. (Kan maaske skaffes af Kommunen).

Udgifterne til disse Bygningsforanstaltninger kan formentlig dækkes ved Salg af Kaserne og Øvelseslejre, der bliver ledige i København og Omegn paa Grund af Garnisonens Formindskelse. Opgørelse kan først udarbejdes senere.

Forslag til Lov

om

Ordningen af Kystartilleriet m. m.

§ 1.

Kystartilleriet bestaar af:

Chefen for Kystartilleriet,

1 Kystartilleribataillon paa 5 Linie- og 2 Reservekompagnier med Garnison paa Sjælland (heraf 1 Luftforsvarskompani).

§ 2.

Chefen for Kystartilleriet er Oberst. Hans Stab bestaar af:

2 Kaptajner, hvoraf 1 Adjutant og Depotkommandør, 1 Tøj-
mester,

2 Korpsofficerer af 2. Grad, hvoraf 1 Regnskabsfører, 1 De-
potofficiant,

1 Stabsofficiant, Skriver.

§ 3.

Chefen for Kystartilleribataillonen er Oberstløjtnant.

Hans Stab bestaar af:

1 Premierløjtnant, Adjutant,

1 Stabsofficiant, til Raadighed,

1 Overofficiant, Skriver.

§ 4.

Ved Bataillonens Kompagnier er ansat:

5 Kaptajner, Kompagnichefer,

8 Kaptajner af Reserven, hvoraf 2 Kompagnichefer,

10 Premierløjtnanter,

22 Løjtnanter af Reserven,

Sekondløjtnanter,

12 Overofficerer,

21 Officerer,

76 Sergenter af Reserven, hvoraf 16 tjenstgørende,

Kornerter,

Korporaler.

§ 5.

Desuden haves ved Kystartilleriet:

3 Teknikere:

1 Overmaskiningeniør,

1 Maskiningeniør,

1 Telegrafingeniør.

18 Haandværkere:

8 Mekanikere, hvoraf 2 af 1. Grad, 3 af 2. Grad og 3 af 3. Grad.

8 Undermaskiningeniører, hvoraf 2 af 1. Grad, 3 af 2. Grad og 3 af 3. Grad,

1 Undertelegrafingeniør af 1. Grad,

1 Baadbygger af 2. Grad,

4 Baadførere,

4 Kokke,

4 Proviantforvaltere.

Uddannelsen af værnepligtige ved Kystartilleriet.

§ 6.

De 450 Mand, der aarligt uddannes ved Kystartilleriet, moder i 3 lige store Hold.

Uddannelsen foregaar paa Forter og Batterier.

Den første Uddannelse varer i 245 Dage.

§ 7.

Udover de 245 Dage bliver til fortsat Tjeneste:

42 Befalingsmandselever, 14 af hvert Hold, i 8 Maaneder. De uddannes til Korporaler eller Kornetter.

§ 8.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler ved Genindkaldelse.

Korporals- og Kornetelever, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter ved Genindkaldelse, eller naar de antages til frivillig Tjeneste.

§ 9.

Alle hjemsendte værnepligtige genindkaldes i Løbet af de første 8 Værnepligtsaar til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i 14 Dage.

§ 10.

Ved Ingeniørkorpset haves udover de i (Forslag til) Lov om Hærens Ordning § 74 nævnte Ingeniørdirektioner:

1 Bygningsdistrikt for Kystbefæstningsanlægene med 1 Kaptajn, Chef,
1 Stabsofficiant.

§ 11.

Følgende Kystbefæstningsanlæg nedlægges:

Hvidøre Batteri,
Mellemførtet,
Provestensfortet,
Kastrupfortet,
Avedøre Batteri.

Trekroner desarmeres, men bibeholdes som Projektørstation (med tilhørende lettere Skyts) og Depot.

Lynetten desarmeres, men bibeholdes i fornøden Udstrækning som Kommandostation.

De nedlagte Forter afleveres til Finansministeriet. Af de Beløb, der herved indkommer, kan de fornødne Midler anvendes til den Omorganisation af Kystforsvaret m. v., der foranlediges ved Nedlæggelse af foranævnte Anlæg.

Bemærkninger til Forslaget.

Kystartilleriet er ubetinget nødvendigt for Kystforsvaret af Sjælland og hører naturligt hjemme under Hæren ligesom nu. Da Spørgsmaalet om dets Overgang til Flaaden imidlertid er fremme, skal der her fremføres følgende Grunde, der taler stærkt for netop nu at bevare den bestaaende Ordning.

Selv om man gaar ud fra den Forudsætning, som er fremsat fra anden Side, at Kystbefæstningsanlægene skal hebares i reduceret Omfang (i Hovedsagen kun Københavns Søbefæstnings ydre Værker og Kystværkerne paa Sjælland) blot som en midlertidig Forsvarsforanstaltning, forekommer det mærkeligt, at man netop vil vælge dette Øjeblik til en saa fuldstændig Omorganisation, som Overførelsen fra det ene til det andet Værn er.

Hensigtsmæssig vil en saadan Organisationsændring heller ikke være, hvis man gaar ud fra den modsatte Forudsætning, nemlig at Kystartilleriet med Aarene skal udvikles, idet en Fremtidsudvikling utvivlsomt vil komme til at gaa i Retning af mobilt Kystartilleri (Jernbaneskyts, motortrukne, mobile Batterier), et Omraade, som neppe særlig godt forenes med de maritime Befalingsmænds sømandsmæssige Uddannelse.

Da København som Flaadebasis (Værft m. m.) ikke ifølge Haager-

konventionerne er beskyttet mod Bombardement — allermindst fra Luften —, vil det være nødvendigt, at der organiseres et artilleristisk Luftforsvar baade paa Søfronten og mod Landsiden, og de to Grene af dette Luftforsvar maa, for at Ordningen overhovedet kan være rationel og økonomisk forsvarlig, organiseres af og sortere under een og samme Myndighed, der naturligt bliver Kystartilleriet. Hvis dette skal overgaa til Flaaden, maa det artilleristiske Luftforsvar mod Københavns Landside, som ikke kan løsrives fra det artilleristiske Luftforsvar paa Søfronten, og som Feltartilleriet i øvrigt mangler Midler til at organisere, derfor ogsaa nødvendigvis komme til at paahvile denne, hvad der neppe vilde være helt naturligt.

Endelig skal det fremhæves, at den her foreslaaede Organisation af Kystartilleriet, foruden Tilvejebringelsen af en veløvet Krigsbesætning, byder paa Tilstedeværelsen af en permanent om end svag Sikkerhedsbesætning; findes en saadan ikke, vil der kræves adskillige Dage til at gennemføre Søbefæstningens Mobiliseringsordning, hvilket er ganske uforeneligt med Søbefæstningens Karakter som Sikring af Flaadens Basis, navnlig mod overraskende, »voldsomme« Angreb fra Søen eller fra Luften.

Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Kystartilleriet er underlagt Generalkommandoen paa Sjælland. Kystartilleriets Styrke er nedsat fra 3 Batailloner med i alt 12 Linie- og 6 Reservekompagnier til 1 Bataillon med i alt 5 Linie- og 2 Reservekompagnier, idet man har ment at kunne nedlægge en Del af de ældre Værker.

Til § 2.

Kystartilleriets Rammer fremgaar af omstaaende Skema. Hertil skal bemærkes:

Ved Kystartilleriets Stab er ansat 2 Kaptajner, den ene til Raadighed til forskellig Tjeneste som Adjutant, Depotkommandør, til Erstatning for en syg eller bortkommanderet Kompagnichef el. lign. — den anden som Tøj- mester.

Til § 6.

Rekruttilgangen er nedsat fra 800 til 450 Mand, som møder i 3 lige store Hold med 4 Maaneders Mellemløb. Med denne Rekruttilgang (450 Mand) vil Krigsstyrken kunne opstilles i 2.—12. Aargang. Mandskabet bør indkaldes fra hele Landet, dog hovedsagelig fra Landsdelene Øst for Store Bælt.

Uddannelsen foregaar som nu paa Forter og Batterier.

Den første Uddannelse er nedsat fra 370 Dage, som den er nu, til 245 Dage.

Den faste Fredsbesætning bliver — med 2 Hold inde ad Gangen — paa 300 Mand — foruden faste og værnepligtige Befalingsmænd m. fl.

I Fredstid tænkes følgende Forter at skulle have fast Besætning:

Charlottenlundfort,
Middelgrundsfort,
Flakfortet og
Dragørfortet.

Til § 7.

Korporals- (32) og Kornetelevernes (10) Antal er nedsat fra 72 til 42. De tænkes udtaget ca. 5 Maaneder efter Mødet som Rekrutter, uddannes i ca. 7 Maaneder paa Kystartilleriets Korporal- (Kornet-)skole og gør i de sidste 4 Maaneder Tjeneste ved Kompagnierne, i Hovedsagen som Lærere paa Rekrutskolen. Udnævnelse o. s. v. sker i øvrigt efter samme Regler som ved Fodfolket.

Til § 9.

Af Genindkaldelser haves nu 1 paa 20 Dage og 1 (i 9.—12. Værnepligtsaar) paa 6 Dage, i alt 26 Dage. Forøgelsen med 2 Dage vejes op ved Nedsættelsen af Tjenestetiden.

Den 6 Dages Indkaldelse, som haves nu, for Mandskab, overført fra Søværnet, bortfalder. Der vil ikke være Brug for dette Mandskab til Mobiliseringsstyrken.

Til § 10.

Oprettelsen af et Bygningsdistrikt for Søbefæstningen medfører en Forøgelse af Ingeniørkorpsets faste Rammer med 1 Kaptajn og 1 Befalingsmand af Officiantgruppen.

Til § 11.

Det kan ikke anses for forsvarligt at nedlægge Charlottenlundfortet. Skovbatterierne paa Amager er allerede nedlagt. I øvrigt er de nedlagte Anlæg de samme som de i Partiet Venstres Forslag til Lov om Nedlæggelse af ældre Kystbefæstningsanlæg samt om Ordningen af det faste Kystforsvar nævnte.

Den aarlige Udgift til Kystartilleriet m. m. er ca. 1,56 Mill. Kr. I Forhold til den nuværende Ordning er sparet ca. 1,34 Mill. Kr. Se i øvrigt omstaaende Udgiftsberegning.

Kystartilleriets Rammer.

	Officerer af Linien				Offic. af Res.		Officiantgruppen				Sergenter af Reserv.		
	Oberst	Oberst-løjtnant	Kaptajn	Premier-løjtnant	Kaptajn af Reserv.	Løjtnant af Reserv.	Korps-officiant	Stabs-officiant	Overofficiant	Officiant	Tjenstgørende	Hjemsendt	Til Raadigh i ældre Aarg.
Chefen for Kystartilleriet med Stab.....	1	...	2	2	1					
Kystartilleribataillonens Stab.....		1	...	1		1	1				
4 Linie- og 2 Reservekompagnier.....			4	9	7	18			11	21	16	52	30
Luftforsvarskompaniet.....			1	1	1	4			1	8	
I alt af Kystartilleriet.....	1	1	7	11	8	22	2	2	13	21	16	60	30
I alt efter nuværende Ordning.....	1	3	14	22	6	18		a) 16	b) 24	c) 75			60
Forøgelse +		÷	÷	÷	+	+		÷	÷	÷			+
Formindskelse ÷		2	7	11	2	4		6	7	48			30
Forfremmelsesforholdet efter Forslaget (0/0).....	5,0	5,0	35,0	55,0	5,3	5,3	34,2	55,2			
Forfremmelsesforholdet efter nuvær. Ordning (0/c)	2,5	7,5	35,0	55,0		13,9	20,9	65,2			

a) Stabssergenter.

b) Oversergenter.

c) Sergenter.

*) Heraf 2—3 Officiantelever.

Oversigt

over

Reduktionen af Kystartilleriets faste Officerer og faste Underofficerer af Linien.

Tallene angiver den Del (procentvis) af de nuværende faste Officerer og faste Underofficerer af Linien i de forskellige Grader, som der vil være Anvendelse for efter den foreslaede Ordning.

Oberst	100,0 %
Oberstløjtnanter	33,3 %
Kaptajner	50,0 %
Premierløjtnanter	57,9 %

Officerer i alt .. 54,1 %

Stabssergenter	62,5 %
Oversergenter	85,0 %
Sergenter	60,7 %

Underofficerer i alt .. 66,0 %

Ved Beregningen er der gaaet ud fra de i Hærloven af 1909 fastsatte Rammer med Fradrag af de i Øjeblikket ledige Premierløjtnantsnumre og Underofficersnumre.

Udgiftsberegning.

Konto	B a.	Lønning til faste Officerer af Linien	115,320
—	B d.	— - — Læger	5,850
—	B g.	— - Teknikere	22,600
—	B h.	— - faste Befalingsmænd af Officiantgruppen	161,190
—	B k.	— - tjenstgørende Sergenter af Reserven....	51,840
—	B m.	— - faste Haandværkere	74,500
—	B n.	— - værnepligtige Befalingsmænd	29,376
—	B o.	— - menige	167,927
—	B p.	— - andre Tjenestemænd	47,960
—	B q.	Honorarer og Bestillingstillæg	44,360
—	B r.	Orlovspenge	7,500
—	B s.	Udrustningshjælp	5,600
—	C.	Kostforplejning	86,888
—	D.	Sygevæsen	30,987
—	E.	Beklædning m. m.	113,607
—	F.	Indkvartering	77,845
—	G.	Skoler	2,500
—	H.	Hestehold	1,615
—	I.	Indkommanderings- og Kommandotillæg	100,010
—	K.	Forskellige Øjemed	3,168
—	L.	Krigsmateriel	273,000
—	M.	Bygningsvæsen	120,000
Søbefæstningens	Bygningsdistrikt	13,010

I alt 1,556,653

Forslag til Lov

om

Landstormens Ordning.

§ 1.

De ubetinget tjenstdygtige værnepligtige (Sessionsvedtegning K. I.), som ikke indkaldes til Hæren eller Søværnet, indkaldes til Uddannelse til Landstormen.

Værnepligtige, der under Uddannelsen til Landstormen viser sig at være egnede til Befalingsmandselever, kan overføres til Hæren til videre Uddannelse som saadanne.

§ 2.

Uddannelsen til Landstormen varer i 60 Dage. Den i Lov om Hærens Ordning § 16, 1. Stykke, nævnte Afkortning af indtil 1 Maaned i Uddannelsen til Hæren finder ikke Anvendelse paa Landstormens Mandskab.

Uddannelsen foregaar ved Hærens Linieafdelinger m. v.

De indkaldte uddannes efter Behovet til de Vaaben og Korps, der har Brug for Landstormsmandskab.

§ 3.

De uddannede værnepligtige af Landstormen genindkaldes ikke til fortsat Øvelse, men ved Indkaldelse under særlige Forhold — f. Eks. ved Formering af en Sikringsstyrke — skal de indkaldes forud for de værnepligtige af Hæren, saafremt dette af militære Hensyn findes forsvarligt.

§ 4.

De værnepligtige af Landstormen anvendes i Krigstid dels i særlige Landstormsafdelinger — hvis Oprettelse skal være forberedt i Fredstid —, dels som Erstatningsmandskab e. l. for Hærens Afdelinger.

§ 5.

Som Befalingsmænd i Landstormen anvendes dels tidligere faste Befalingsmænd af Hærens Linie eller Reserve, der staar til Raadighed i Henhold til § 199, 2. Stykke, i Lov om Hærens Ordning, dels værnepligtige eller tidligere værnepligtige Befalingsmænd og dels andre Personer, der findes egnede dertil.

§ 6.

Af Hensyn til Tilvejebringelsen af det fornødne Antal værnepligtige Befalingsmænd o. l. til Landstormsmandskabet ved Mobilisering forøges de i nedennævnte Paragraffer af Lov om Hærens Ordning fastsatte Tal af Befalingsmandselever saaledes:

i § 45 a. (Fodfolksregimenterne) med 2 pCt. af Rekrutstyrken = c. 140	
i § 48 (Livgarden) —	3
i § 71 a. (Feltartilleriet) —	24
i § 120 (Forplejningskorpset — Reserveregnskabsførerelever).....	6

Uddannelsen til værnepligtige Befalingsmænd o. l. er den samme som for de øvrige Befalingsmandselever af det paagældende Vaaben og Korps.

§ 7.

Nærmere Bestemmelser vedrørende Landstormen fastsættes ved kongelig Anordning.

Bemærkninger.

Landstormens Betydning som Led i Forsvaret er kort omtalt i Indledningsbemærkningerne til Lovforslaget om Hærens Ordning.

Forslaget om Oprettelse af en Landstorm skyldes Ønsket om at faa alt — i hvert Fald alt ubetinget tjenstdygtigt — Mandskab uddannet saa vidt, at den Del af det, som af økonomiske Grunde ikke kan faa den fulde Uddannelse, som er nødvendig for Feltsoldater, dog kan bruges til Bevogtningstjeneste o. l. bag Hærens Front (Dækning af Operationsbasis, af Jernbanelinier, Havne m. m.), der ellers vilde kræve Afgivelser fra Felthæren og svække dens Styrke i betydelig Grad. Desuden kan Landstormsmandskabet bruges til at supplere den Erstatningsstyrke, som Feltafdelingerne (Linie- og Reserveafdelingerne) maa have i deres Depoter til Udfyldning af de Tab, de lider. Denne Erstatningsstyrke dannes nu normalt af de ældre Aargange af fuldt uddannet Mandskab, og dens Styrke er som Regel mindst 30 pCt. af Krigsstyrken. En Del af den vil der hurtigt blive Brug for, men for de øvrige Vedkommende kan man paaregne en kortere eller længere Tid til at opriske og supplere deres Uddannelse. I dette sidste Tilfælde kan man — dog ikke ved Rytteriet — bruge Landstormsmandskab, der kun har faaet en kortvarig Uddannelse.

Ordningen tænkes da saaledes: den Del af Erstatningsstyrken, der skal være fuldt uddannet, sættes til 10 pCt. af Krigsstyrken, hvad der er et absolut Minimum. Denne Styrke kan — ligesom Krigsstyrken — skaffes i 2.—12. Aargang ved den i Hærlovforslagets § 11 fastsatte aarlige Indkaldelse til Hæren under Forudsætning af, at Afgangen under Uddannelsen i Hæren dækkes. Resten af Erstatningsstyrken, altsaa mindst 20 pCt. af Krigsstyrken, dannes af Landstormsmandskab, uddannet ved det paagældende Vaaben. Af Fodfolkets Landstormsmandskab dau-

nes desuden Landstormsbatailloner — f. Eks. 1 for hvert Fodfolksregiment — til Bevogtningstjenesten, af Feltartilleriets anvendes en Del ved Ammunitionskolonnerne som Konstabler og Kuske o. s. v. Man vil til disse Øjemed faa Brug for højst 12 Aargange af Landstormsmandskabet. Denne Fremgangsmaade gør det muligt at give Afkald paa 4 Aar af Værnepligtstiden (se Lovforslaget om Ændring af Værnepligtsloven).

Medens Oprettelsen af Landstormen saaledes medfører en mere retfærdig Fordeling af Værnepligtsbyrden, særlig i Krigstid, har den i Fredstid den Betydning, at den giver en stor Del af den mandlige Ungdom, som ellers ikke vilde være blevet indkaldt til Soldatertjeneste, en om end kun kortvarig, militær Uddannelse med den deraf følgende legemlige Udvikling, Disciplinering m. v.

Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til §§ 1 og 2.

Tallet af ubetinget tjenstdygtige (K. 1.), der ikke indkaldes til Hæren eller Søværnet, og som derfor efter nærværende Forslag vil blive indkaldt til Landstormen, kan efter de senere Aars Erfaringer og iberegnet dem fra de sønderjydske Landsdele sættes til ca. 6,000 aarligt. Tallet kan gaa noget op eller ned, efter som Bedømmelsen paa Sessionerne af de «ubetinget tjenstdygtige» er mere eller mindre streng. Det vil stige efterhaanden med Befolkningstilvæksten.

Da Landstormsuddannelsen er for kort til at uddanne værnepligtige Befalingsmænd, maa udprægede Befalingsmandsemner, der er tilfaldet Landstormen, kunne overføres til Hæren, som kommer til at forsyne Landstormen med værnepligtige Befalingsmænd. Man har ikke fundet Anledning til nogen Afkortning i Landstormsuddannelsen for dem, der har erhvervet sig Foruddannelse (Hærlovforslagets § 16. 1. Stykke), idet Landstormsuddannelsen i sig selv er meget kort.

Fordelingen af Landstormsmandskabet retter sig efter Mobiliseringsbehovet. Naar Minimumsfordringerne skal tilfredsstilles, behøves der en aarlig Tilgang:

ved Fodfolket (med Livgarden) af	ca. 3,400 Mand,
— Feltartilleriet	530 — ,
— Ingeniørtropperne	80 — ,
af Forplejnings- og Lægepersonale, Sundhedstropper m. m. -	160 — ,

Tilsammen ca. 4,170 Mand.

Overskud eller Mangler maa fordeles i Forhold til disse Tal eller maaske særlig lægges over paa Fodfolket.

Naar Uddannelsen foregaar ved Hærens Afdelinger ved Hjælp

af Liniebefalingsmændene, bliver Ordningen den billigst mulige. Angaaende Valg af Tidspunkt — om samtidig med Hærens Rekrutter i Begyndelsen af disses Uddannelse eller paa andre Tider af Aaret, hvor der er lagt mindre Beslag paa Liniebefalingsmændene — maa man prøve sig frem; det vil ikke være rigtigt, at Loven giver for bindende Bestemmelser.

Det er Tanken, at Landstormsmandskabet bliver staaende i Nummer — men adskilt fra Hærens Mandskab — ved de Afdelinger, ved hvilke det er uddannet. Det vil være rimeligt, at fortrinsvis de yngste Aargange ved Mobilisering anvendes som Erstatningsmandskab for Hærens Afdelinger, medens de ældre gaar til Landstormsafdelingerne.

Til § 3.

Ved at indkalde Landstormsmandskabet fremfor Hærens Mandskab under særlige Forhold letter man dem, der i Forvejen har haft den største Tjenestebyrde. Dog maa naturligvis militære Sikkerhedshensyn være bestemmende for, hvor langt man kan gaa i denne Retning.

Til § 5.

Anvendelsen af afskedigede Befalingsmænd til Landstormens Afdelinger skyldes økonomiske Grunde.

Til § 6.

Af værnepligtige Befalingsmænd maa der skaffes det fornødne Antal til Landstormsafdelingerne. De kan ikke i Almindelighed paaregnes uddannet blandt Landstormens eget Mandskab med kun 2 Maaneders Uddannelse — i hvert Fald ikke uden Forøgelse af Uddannelses-tiden for de paagældende —, men maa i Hovedsagen afgives fra Hæren. Men i alle Tilfælde maa der ved Hærens Afdelinger være et Overskud af solidt uddannede værnepligtige Befalingsmænd, svarende til de mindst 20 pCt. Landstormsmandskab, der indgaar i Erstatningsstyrken. Derfor maa Tallet af de Befalingsmandselever, der aarligt udtages af Hærens Vaaben, forøges, men da Forøgelsen er en Følge af Oprettelsen af Landstormen — eller maaske snarere den derved foranledigede Nedsættelse af Værnepligtstiden til 12 Aar —, er saavel selve Bestemmelsen derom som Udgifterne dertil optaget i Landstormsloven.

Ved den her foreslaaede Forøgelse stiger Befalingsmandselevernes Antal ved Fodfolksregimenterne til 10 pCt. af Rekrutstyrken, ved Livgarden til 28 Mand, ved Feltartilleriet til 124 Mand, ved Forplejningskorpset til 18 Reserveregnskabsførerelever.

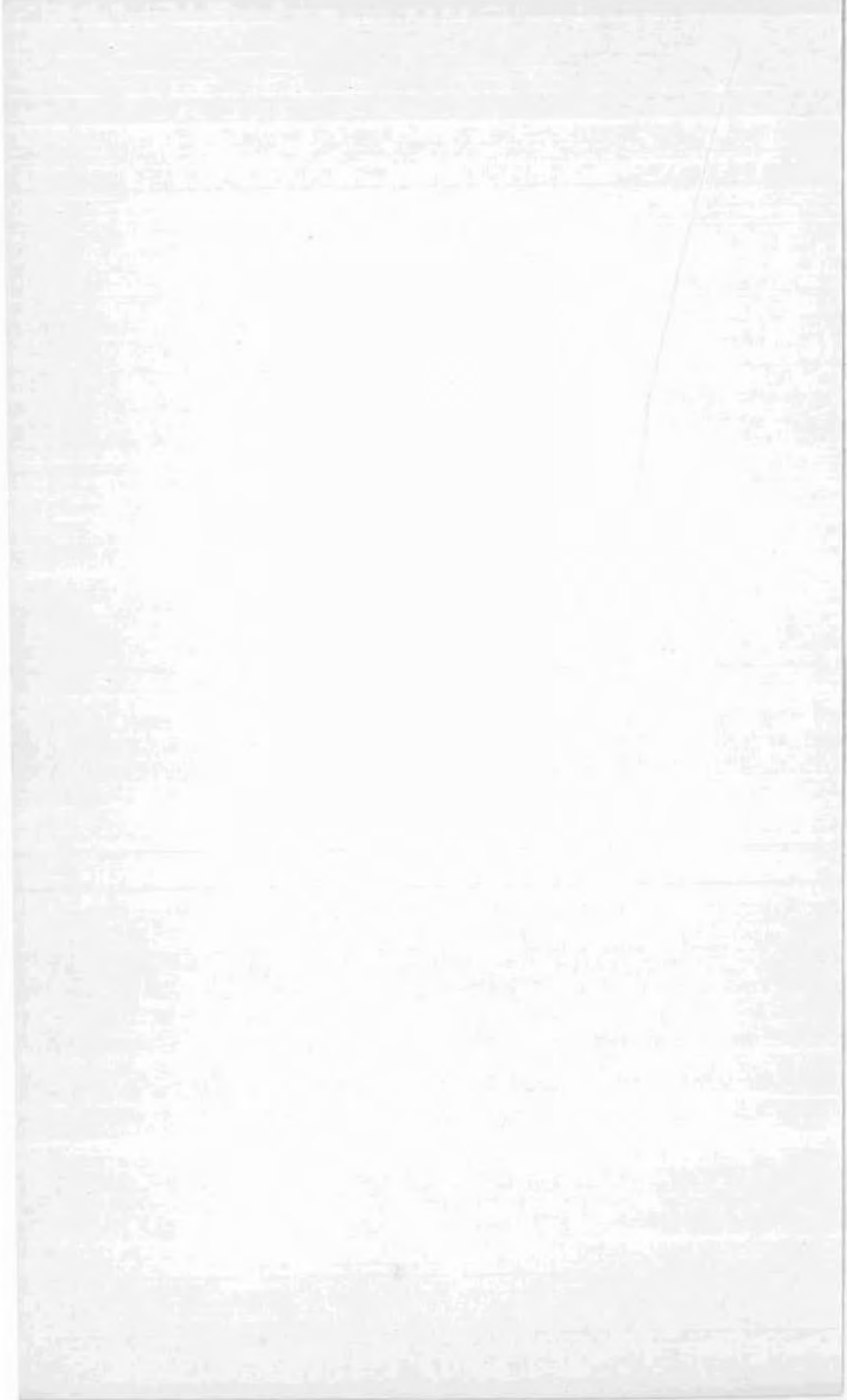
De aarlige Udgifter til Landstormen vil beløbe sig til ca. 1,5 Mill. Kr.; se i øvrigt omstaaende Udgiftsberegning.

Udgiftsberegning.

		Kr.
Konto B. n.	Lønning til værnepligtige Befalingsmænd o .l....	72,147
— B. o.	— - menige	522,108
— B. r.	Orlovspenge ...	5,225
— B. s.	Udrustningshjælp	20,800
— C.	Kostforplejning	265,535
— D.	Sygevæsen	97,988
— E.	Beklædning m. v.....	379,980
— F.	Indkvartering	88,200
— G.	Lærerhonorarer	26,000
— K.	Forskellige Øjemed ...	1,560
— L.	Krigsmateriel	69,752
	I alt....	1,549,295

Ovenstaaende Beløb fordeler sig saaledes:

	Udgifter foranledigede ved Merudtagelsen af Befalingsmands-	
	elver	268,172
—	— - selve Landstormsmandskabet	1,281,123
		1,549,295

Forslag til Lov

om

Ændringer i Lov om Værnepligt af 8. Juni 1912.

§ 1.

§ 32 i Lov om Værnepligt ændres til:

»Alt det udskrevne Mandskab hører i 12 Aar til Hæren, Søværnet eller Landstormen. De 12 Aar regnes fra 1. Januar i det Aar, for hvilket Udskrivningen er foregaaet, og benævnes 1.—12. Værnepligtsaar.

Saafernt forlods Indkaldelse, som anført i § 26, 2. Stykke, har fundet Sted, regnes de 12 Aar fra 1. Januar i det Aar, i hvilket Indkaldelsen normalt skulde have fundet Sted.«

Som Følge af ovenstaaende Ændringer ændres endvidere:

I § 3 — 3. Linie — »Hæren og Søværnet« til »Hæren, Søværnet og Landstormen«.

I § 13 — 3. Stykke, Linie 4, og 4. Stykke, Linie 5, — »Hæren eller Søværnet« til »Hæren, Søværnet eller Landstormen«.

I § 23 — 2. Linie — »Hærens og Søværnets« til »Hærens, Søværnets og Landstormens«.

I § 26 — 1. og 2. Linie — »om Hærens og om Søværnets« til »om Hærens, om Søværnets og om Landstormens«.

I § 33 — — »16 Værnepligtsaar« til »12 Værnepligtsaar«.

I § 39 — 1. Linie — »Hæren eller Søværnet« til »Hæren, Søværnet eller Landstormen«.

§ 2.

Nedsættelsen af Værnepligtens Varighed finder først Sted, efterhaanden som Mobiliseringsbehovet til Hæren, Søværnet og Landstormen kan tilfredsstilles i de 12 Aargange.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Landstormens Ordning.

Bemærkninger.

Gennem den foreslaaede Uddannelse til Landstormen af alle ubetinget tjenstdygtige (K. I.), der ikke er anvendt til Hæren og Søværnet, kan man opnaa, at den største Del af Erstatningsmandskabet ved Mobilisering kan tages af Landstormsmandskabet, der desuden kan anvendes til Bevogtningstjeneste o. l., hvorved Hæren befries for Afgivelser hertil.

Det vil derved være muligt at nedsætte Værnepligtstiden med 4 Aar og at undgaa den nu herskende Uretfærdighed, at en Mængde ældre Mænd — for en stor Del Familiefædre — indkaldes i Krigstid, medens Tusinder af unge Mænd gaar fri, fordi man ikke kan bruge dem, da de ingen Uddannelse har faaet, saaledes at man kan fastslaa de ældres Fritagelse ved Lov.

Angaaende Enkelthederne i Ordningen henvises til Bemærkningerne til Lovforslaget om Landstormens Ordning.

§ 2 indeholder de Overgangsbestemmelser, der er nødvendige for at sikre, at man, indtil den nye Ordning kan træde i Kraft fuldt ud, raader over det fornødne Mandskab.

Lovforslaget er kun muligt, hvis Landstormsordningen gennemføres.

Forslag til Lov

om

Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, for saa vidt angaar Hæren.

§ 1220.

I Linie 1 udgaar Ordene: »Generaler og«.

§ 1222.

I Linie 2 ændres »Oberstløjtnanter« til: »Majorer«.

I Linie 4 udgaar: »Premierløjtnanter og«.

§ 1223.

Linie 1 udgaar.

§ 1224.

Linie 5 og 6 udgaar.

I Linie 7 ændres »Reserveintendant« til »Reserveregnskabsførere«.

Linie 8 udgaar.

I Linie 9 ændres »Intendant« til: »Regnskabsfører«.

I Linie 10 ændres »Intendant« til: »Korpsofficerer af 2. Grad«.

§ 1225.

Linie 3—4 udgaar og erstattes med: »Overlæger lønnes med 3360 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5160 Kr.«

I sidste Stykke, Linie 3 f. n., udgaar Ordene: »eller Korpslæge«; i Linie 2 f. n. og sidste Linie udgaar Ordene: »henholdsvis« og »eller Korpslæge«.

§ 1226.

Linie 2—4 udgaar og erstattes med: »Overdyrlæger lønnes med 3360 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5160 Kr.«.

§ 1228.

Overskriften »Officerer« ændres til: »Teknikere«.

Som nyt Stykke 1 tilføjes: »Kemikere ved det tekniske Korps lønnes med 6900 Kr. aarlig«.

I nuværende Stykke 1, Linie 1, ændres »Værkmestre (Værkstedssingeniører)« til: »Værkstedssingeniører« og »Tegneren (Konstruktøren)« til: »Overkonstruktøren«.

I nuværende Stykke 2, Linie 1 og 2, ændres »Tegneren (Konstruktøren)« til: »Læreren i Radiotelegrafi« og udgaar Ordene: »samt Skræddermesteren ved Forplejningskorpset«.

De 2 sidste Stykker udgaar,

b. Overskriften ændres til:

»b. Faste Befalingsmænd af Officiantgruppen, Sergenter af Reserven, faste Musikere og faste Haandværkere m. fl.«

§ 1229.

ændres til:

»Faste Befalingsmænd af Officiantgruppen.

Korpsofficerter af 1. Grad, nemlig Depotforvalteren og Kartografen ved Generalstaben, 4 Materialforvaltere ved det tekniske Korps, 1 Arkivar ved Ingeniørkorpset, 1 Bestyrer af Munderingsdepotets Filial i Jylland, 2 Depotforvaltere ved Arbejdstropperne og Sundhedstropperne Depoter, 3 Regnskabsførere ved Generalstaben, Officersskolen og Munderingsdepotet samt 1 Lærer ved Gymnastikskolen, i alt 14, lønnes med 4800 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar til 5160 Kr.

Korpsofficerter af 2. Grad lønnes med 3780 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 4440 Kr.

Stabsofficerter lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.

Overofficerter lønnes med 2670 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 3270 Kr.

Officerter lønnes med 2100 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2700 Kr.

§ 1230

ændres til:

»Faste Underofficerer af Reserven.

Sergenter af Reserven oppebærer i Fredstid et Honorar af 300 Kr. aarlig.

I Krigstid, og naar de er tjenstgørende i Fredstid, vederlægges de med et Beløb af 1920 Kr. aarlig samt Stedstillæg, Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg, uanset at de ikke er Tjenestemænd.

§ 1231

ændres til:

»Faste Musikere.

Musikere af 1. Grad lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.

— - 2. — — med 2250 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2850 Kr.

— - 3. — — med 1770 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.

— - 4. — — med 1200 Kr. aarlig, stigende hvert 2. Aar med 120 Kr. indtil 1560 Kr.»

§ 1233.

Overskriften »Underofficerer« udgaar, og Paragraffen ændres til:

»§ 1234.

Baadførere lønnes med 2250 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med Kr. indtil 2850 Kr.

Proviantforvaltere lønnes med 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2820 Kr.

Kokke lønnes med 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.«

§ 1234

ændres til:

»§ 1233.

Haandværkere.

Mekanikere, Undermaskiningeniører, Undertelegrafingeniører, Baadebyggere, Bøssmagere, Sadelmagere, Beslagsmede og Magasinforvaltere af 1. Grad lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.,

af 2. Grad lønnes med 2250 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2850 Kr.,

af 3. Grad lønnes med 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.«

c. Andre Tjenestemænd ved Hæren.

§ 1236.

Stykke 2 udgaar.

Stykke 5 udgaar og erstattes med:

»Skraeddermesteren ved Forplejningskorpset lønnes med 4800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5520 Kr.«

Stykke 6 udgaar og erstattes med:

Mesteren af 2. Grad lønnes med 3900 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 4620 Kr.«

Stykke 8 udgaar og erstattes med:

»Bygningskonduktører lønnes med 3600 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 4200 Kr.«

§ 1237.

Linie 1—15 f. o. udgaar.

Linie 6—7 f. n. udgaar og erstattes med: »Portnere og Kontorbude lønnes med 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.«

I Linie 5 f. n. udgaar: »Natvægttere og«.

Endvidere udgaar:

»1 Kobberstikmedhjælper (Normeringslov 1920—1921).

- 1 Bademester (Normeringslov 1921—1922).
- 1 Assistent ved Hærens Brødfabrik (Normeringslov 1921—1922).
- 11 Kaserneunderofficerer (Normeringslov 1921—1922).
- 6 Lejrunderofficerer (Normeringslov 1921—1922).
- 5 Opsynsmænd (Normeringslov 1921—1922).
- 1 Kaserneportner (Normeringslov 1921—1922)«.

§ 1238 (ændret ved Normeringslov 1921—1922).

I Paragraffen udgaar: »8 Mestre af 1. Grad og 25 Mestre af 2. Grad. 6 Kontorfuldmægtige, 6 Bygningskonduktører, 6 Tegnere af 1. Grad, 30 Værkstedsassistenten, Magasinassistenter og Værkstedsmænd, 3 Maskinister, 10 Tilskærere, 1 Depotskrædder, 5 Tegnere af 2. Grad, 2 Kobberstikkere, 18 Magasinmænd og faglærte Fyrbødere, 3 Proviantforvaltere, 35 Kontorassistenter, 6 Portnere, 2 Fyrbødere, 8 Natvægtene, 11 Bude og 2 Laboratoriebetjente.«

§ 1239 (ændret ved Normeringslov 1920—1921 og 1921—1922).

Stykke 2 udgaar.

I Stykke 3 udgaar: »samt Maskinassistenten og Kontorfuldmægtigen ved Københavns Garnisonssygehus.«

Stykke 7 (Kontorassistenter) udgaar.

Stykke 9 ændres til: »Laboratoriebetjenten og Natvægtene lønnes med 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. Indtil 2250 Kr.«

I Paragraffens næstsidste Linie udgaar Ordene: »eller Hospitalsarbejdere.«

Endvidere udgaar:

- 5 Sygehusunderofficerer (Normeringslov 1921—1922).

§ 1240.

Sidste Stykke udgaar (Løntillæg til den ledende Oversygeplejerske).

§ 1241 (ændret ved Normeringslov 1920—1921).

I Paragraffen udgaar:

- »1 Laboratoriebetjent,
- 1 Vaskeribestyrende,
- 5 Kontorassistenter,
- 1 Natvægter, ..
- 6 Hospitalsarbejdere,
- 1 Oversygeplejerske og
- 13 Afdelingssygeplejersker.«

§ 1242

ændres til:

»Stk. 1. Officerer og ligestillede faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 800 Kr., Befalingsmænd af Officiantgruppen og ligestillede en Udrustningshjælp af 600 Kr. med Forpligtelse til at anskaffe og vedligeholde reglementsmaessig personlig Udrustning, heri dog ikke indbefattet Pistol med Tilbehør.

Stk. 2. Sergenter af Reserven og ligestillede samt Musikere af 4. Grad faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 400 Kr. med Forpligtelse til at anskaffe og vedligeholde reglements-mæssig personlig Udrustning — heri dog ikke indbefattet Gevær, Karabin og Pistol med Tilbehør. Denne Udrustningshjælp fraregnes i det i Stykke 1 nævnte Beløb, som de paagældende mulig senere vilde faa ved Udnævnelse eller Ansættelse som Officiant eller ligestillet.

§ 1243.

I Linie 2 udgaar Ordet: »Forplejningsassistenter«.

§ 1244.

Stykke 4. ændres til: »Cheferne for Skydeskolen for Haandvaaben, Gymnastikskolen, Rideskolen, Flyveskolen samt Vaabnens Sergent- og Kornetskoler og Forstanderen for Forplejningskorpset Skole, hvis de er Kaptajner (Ritmestre) eller ligestillede, hver 600 Kr aarlig.«

I Stykke 9 rettes »15 Officerer« til: »13 Officerer«.

Stykke 10 udgaar (8 Embedsmænd af Forplejningskorpset o. s. v.).

Stykke 11 ændres til: »Musikeren af 1. Grad ved Livgarden og Befalingsmænd af Officiantgruppen i Generalstaben, hver 480 Kr. aarlig.«

Stykke 12. »Underofficerer og ligestillede, der forretter Tjeneste i Krigsministeriet . . . « ændres til: »Befalingsmænd af Officiantgruppen og ligestillede . . . «.

Stykke 13. »5 Underofficerer« ændres til: »5 Befalingsmænd af Officiantgruppen«.

I Stykke 14 ændres »Underofficerer« til: »Befalingsmænd af Officiantgruppen«.

§ 1245.

I Linie 9 og 10 ændres »Skydeskolen« til: »Skydeskolerne«, og efter »Rideskolen« tilføjes: »Pioner- og Telegrafskolen.«

I Linie 12 udgaar Ordene: »og Korpslæger.«

Fra Linie 15: »Underofficerer, der er Beridere o. s. v. . . . « og Paragraffen ud udgaar.

§ 1246.

ændres til:

»Faste Befalingsmænd og ligestillede, der skal være beredne, forsynes med Rideudrustning af Hærens Beholdninger efter nærmere af Ministeren fastsatte Regler.«

§ 1248.

Linie 1 ændres til: »Faste Befalingsmænd og ligestillede, der har egen Husstand.«

§ 1249.

Linie 1 ændres til: »Værnepligtige Befalingsmænd og ligestillede, der lønnes maanedsvist, faar, naar de indkaldes.«

Stykke 5: de 4 sidste Ord ændres til: »værnepligtige Befalingsmænd«.

§ 1250.
udgaar.

§ 1251.
udgaar.

§ 1252.
ændres til:

Stk. 1. Ved Overgangen til de fra 1. 1922 oprettede nye Stillinger fra de hidtidige indtræder paagældende Tjenestemand paa det Lønningstrin, som er lig med eller nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra det paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. De ved denne Overførelse opnaaede Alderstillæg medregnes med det Antal Aar, som de efter Lønningssystemet repræsenterer, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt de i Lov om Hærens Ordning som Betingelse for Avancement fastsatte Tjenestetider i paagældende Klasse er tilbagelagt.

Stk. 2. Hvis nogen Tjenestemand placeres i en Lønningssklasse med en Slutløn, der er lavere end den for hans hidtidige Stilling gældende, kan Forskellen udlignes ved personligt Tillæg, indtil Oprykning i højere Klasse kan finde Sted.

Stk. 3. Ved Begrænsningen af Personalet bør der afskediges et forholdsvis større Antal af Aldersklasserne under 30 Aar end af de senere Aldersklasser, og det bør i det hele tilstræbes, hvor ikke særlige militære Hensyn gør sig gældende, at Afskedigelserne fortrinsvis rammes Tjenestemændene under 30 Aar; Tjenestemændene er i øvrigt forpligtede til at udføre passende Funktioner af lavere Grad mod at bevare Lønning efter den hidtidige, eventuelt mod at oppebære personligt Tillæg efter Stk. 2. Det samlede Antal Stillinger maa ikke herved overskrides.

Nuværende Stk. 1 udgaar.

» » 2 bliver til Stk. 4.

» » 3 » » 5.

» » 4 udgaar.

» » 5 (tilføjet ved Normeringslov 1921—1922) bliver til

Stk. 6.

§ 1253.

Stykke 1 udgaar.

I Stykke 2 (tilføjet ved Normeringslov 1921—1922) ændres: »Underhornblæser(-trompeter)« til: »Musiker af 4. Grad« og »Hornblæser (Trompeter)« til: »Musiker af 3. Grad«.

§ 1255.

I Stykke 1 udgaar: »§ 8, Stk. 1, § 10, for saa vidt angaar Tidsbegrænsningen.«

§ 1309.

I Linie 2 ændres »Officerer, Underofficerer og ligestillede til: »Befalingsmænd og ligestillede (undtagen Underkorporaler og ligestillede)«.

I Linie 4 og 5 udgaar: »og Chefen for jydsk Brigade«.

§ 1311.

Linie 1 ændres til: »Befalingsmænd af Linien og ligestillede (undtagen Underkorporaler og ligestillede), tjenstgørende Sergenter af Reserven samt Hærens øvrige Tjeneste-«.

§ 1312.

I Linie 3 ændres »Oberstløjtnanter« til: »Majorer«.

I Linie 5 udgaar: »og Stabssergenter«.

I Linie 6 udgaar: »Oversergenter og«, og efter »Sergenter« tilføjes: »— dog ikke i det i § 1230, Stk. 2, nævnte Tilfælde.«

§ 1313.

udgaar.

§ 1315.

I Stykke 2, Linie 1, ændres »Underofficerer og ligestillede« til: »Befalingsmænd af Officiantgruppen og Sergenter af Reserven samt de med disse Grupper ligestillede«.

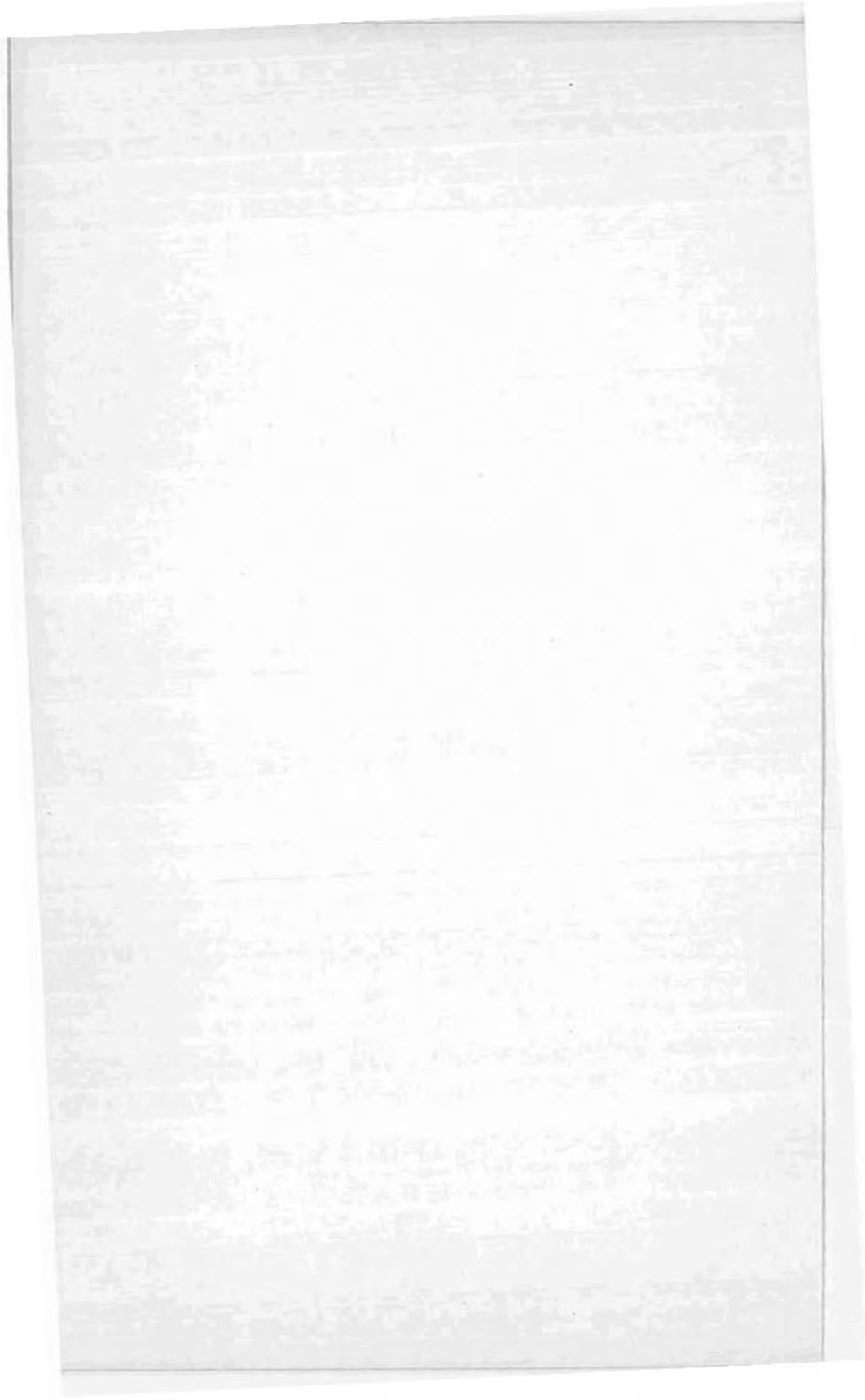
I Stykke 3, Linie 1, ændres »Faste Underofficerer og ligestillede« til: »Befalingsmænd af Officiantgruppen, Sergenter af Reserven og de med disse Grupper ligestillede.«

I 4. Del.

Almindelige Overgangs- og Ophævelsesbestemmelser m. m.
indføres en ny Paragraf:

»§....

Befalingsmænd og ligestillede, der for Tiden beklæder visse Stillinger (Chefer for Skoler o. l.), og som oppebærer visse Tillæg, der efter den nye Ordning vil bortfalde, bevarer disse Tillæg for deres Funktionstid, for saa vidt de ikke forfremmes i militær Grad.«

Forslag til Lov

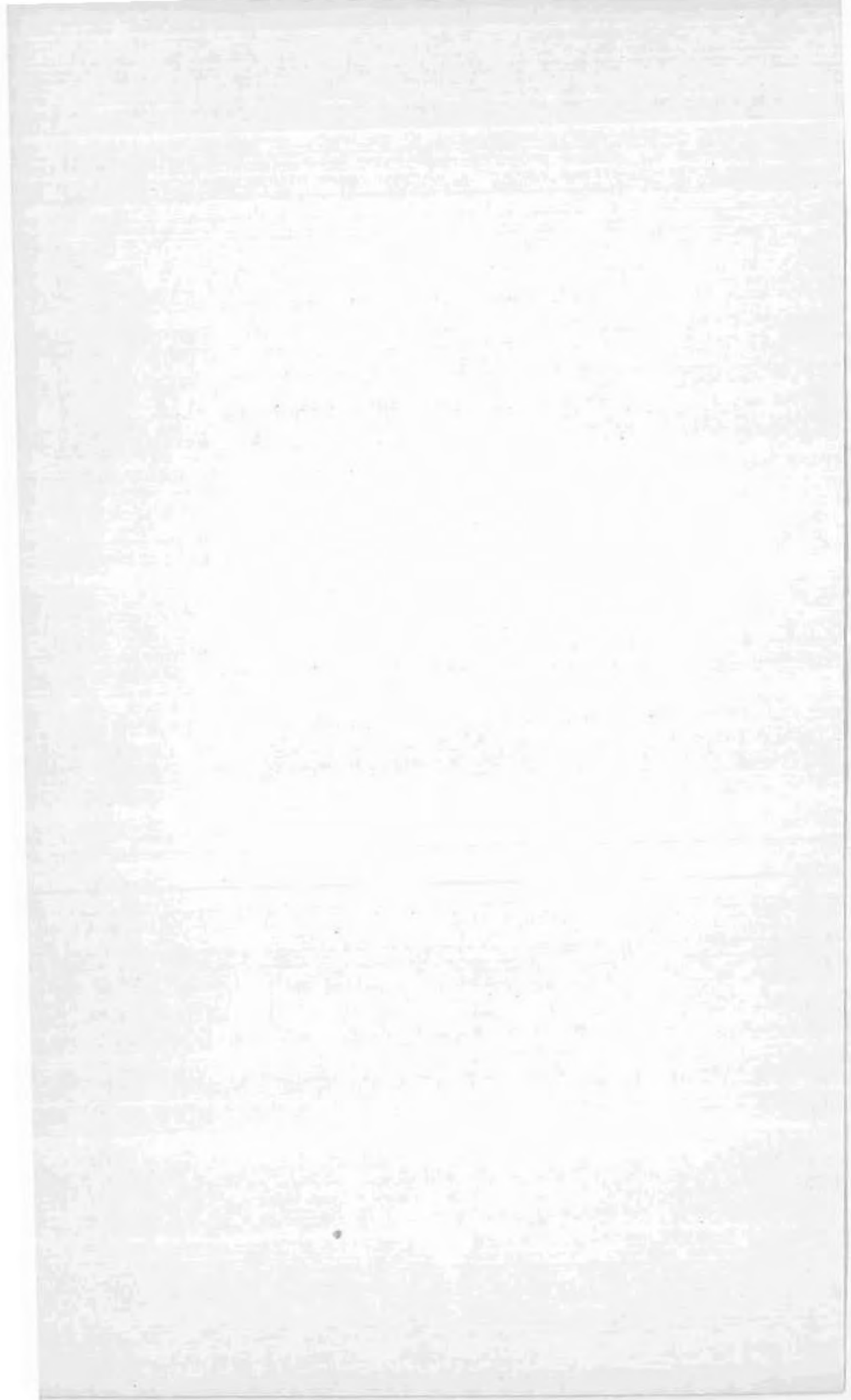
om

**Ændring i Lov af 30. September 1909 om Lønninger m. v.
ved Hæren.**

Mundering.

§ 27.

I 1. Linie tilføjes efter Korporaler », Kornetter«.

Indstilling

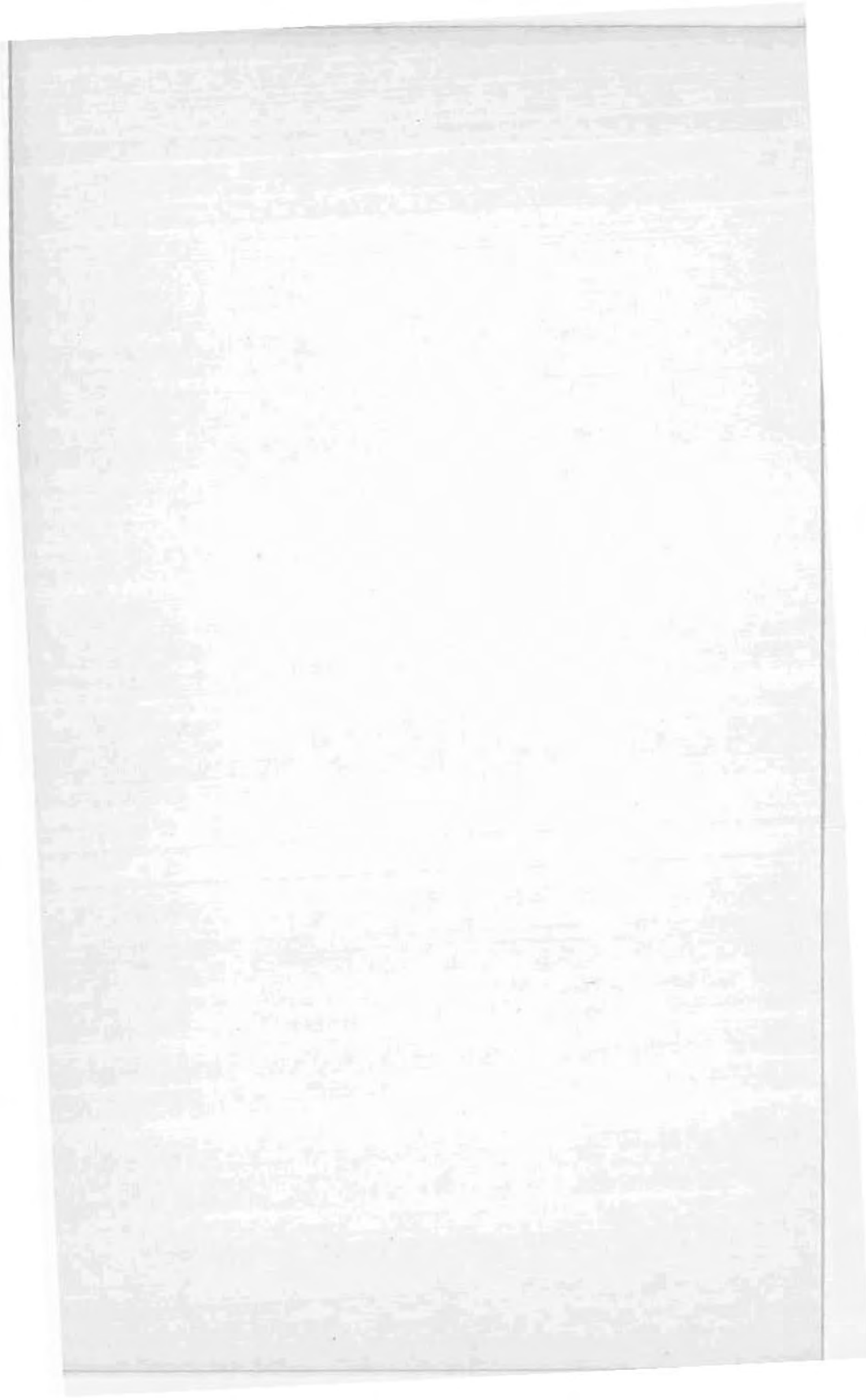
af

Kommissionens første og andet Mindretal

(Folketingsmand I. A. Hansen, Landstingsmand I. A. Hansen,
Kragh, Maegaard, Nørskov, Parkov, Pinstrup,
Piper og Pürschel)

til

Regering og Rigsdag.

Indstilling

fra

Venstres og Det konservative Folkepartis Repræsentanter.

Som det fremgaar af foranstaaende Mindretalsbetænkninger, er det ikke lykkedes i Kommissionen at samle Flertal om noget af de fremsatte Forslag til Hærens Ordning.

For Flaadens Vedkommende har Halvdelen af Kommissionens Medlemmer (Folketingsmand I. A. Hansen, Landstingsmand I. A. Hansen, Kragh, Mægaard, Nørskov, Parkov, Pinstrup, Piper og Pürschel), d. v. s. samtlige Repræsentanter for de to Partier, der danner Flertallet i den sidende Rigsdag, samlet sig om efterfølgende Forslag, der ogsaa har fundet Tilslutning fra de maritime sagkyndige.

Idet der i øvrigt henvises til de almindelige Betragtninger angaaende Grundsynspunkterne for Forsvarsordningen, der foran er fremsat af de to til Enighed paa dette Punkt samlede Mindretal, Betragtninger, der ikke divergerer paa en Maade, som har Indflydelse paa Spørgsmaalet om Flaadens Ordning, skal her gøres følgende særlige Bemærkninger:

Der vil ikke være Anledning til at opgive København som Flaadebasis, idet man maa formene, at Københavns Beliggenhed under de nuværende Forhold vedblivende maa anses for at være strategisk gunstig herfor. I øvrigt vilde jo en Flytning af Orlogsværftet medføre saa betydelige Bekostninger, at en saadan Foranstaltning formentlig kun kunde forventes gennemført, saafremt særlig vægtige Grunde talte derfor. Da disse ikke foreligger, og da København dog ikke fries for Muligheden af Bombardement, selv om Orlogsværftet flyttes og Københavns Søbefæstning nedlægges, ses der ingen Grund til at foreslaa Forandringer med Hensyn til Beliggenheden af vor Flaadebasis.

De Opgaver, der vil paahvile Flaaden saavel i Krigstid som i Fredstid, vil fremgaa af Forslagets §§ 1 og 2, hvori Opgaverne er udformet.

Det maa forekomme umiddelbart indlysende, at vort Lands geografiske Beliggenhed med dets betydningsfulde Gennemsejlingsfarvande og dets i Forhold til Landets Størrelse saa udstrakte Kyststrækninger maa stille store Krav til Bevogningstjenesten under en eventuel Neutralitetsperiode. Under Verdenskrigen viste det sig nødvendigt at udruste hele Flaaden for paa tilfredsstillende Maade at kunne bevogte og eventuelt forsvare de udlagte Minespærringer samt for at kunne imødegaa forefaldende Neutralitetskræn-

kelzer paa vort Soterritorium, og man har derfor med disse Erfaringer og det meget betydelige Antal af stedfundne Forsøg paa Neutralitetskrænkelser paa vort Soterritorium som Baggrund ikke anset det for tilraadeligt at svække den bestaaende Flaadeordning i større Grad, end Hensynet til den effektive Udførelse af Neutralitetstjenesten tillader. Naar man dog har ment at kunne foreslaa, at Udgifterne til Søværnet i Sammenligning med Ordningsloven af 1909 reduceres med ca. $\frac{1}{4}$, sker dette dels ved forskellige økonomiske Omordninger af den bestaaende Organisation, dels ved en mindre Reduktion af Personellet og dels ved Beskæring af Udrustningskontoen og Nybygningskontoen, saa vidt som vi under Hensyn til de forhaandenværende Forhold kan anse det for forsvarligt. At særlig de større Skibes Levealder herved maa ansættes væsentlig højere end hidtil, er uomtvisteligt. Som det vil fremgaa af Flaadeplanen, er den til Krydserne ansatte Tonnage i Sammenligning med Loven af 1909 iflyttet fra Reserven til Linien, hvad man har anset for naturligt under Hensyn til, at denne Skibstype er blevet benyttet Aar ud og Aar ind som Øvelsesmateriel for Skolérne og derfor nødvendigvis maa vedligeholdes som hørende til Linien.

Som det endvidere vil fremgaa af Flaadeplanen, har man bibeholdt Reserven, hvad man anser for nødvendigt for i paakommende Tilfælde at have det tilstrækkelige og til Neutralitetstjeneste egnede Materiel til Raadighed, en Foranstaltning, der kun er af ringe finansiel Rækkevidde, da Vedligeholdelsen af dette Materiel kun medfører forsvindende aarlige Udgifter.

Hvad nye Skibstypers Størrelse angaar, har man ved Fastsættelsen af Tonnagen aabnet Mulighed for at kunne forbedre Skibenes Sodygtighed og Beboelighed m. v., idet man i saa Henseende støtter sig til de under Verdenskrigen indhøstede Erfaringer.

Det kommer herved særlig i Betragtning, at flere af Skibene foruden at skulle benyttes til Forsvarsformaal tillige skal kunne benyttes som Øvelsesskibe og Inspektionsskibe, hvorfor det selvsagt er af Betydning, at der ved forefaldende Nybygning kan tages fornødent Hensyn dertil.

Man har ophævet den faste Underofficersstilling ved Overgang til Dæksofficerschargen, en Ordning, der formenes at være i Overensstemmelse med Tidens Krav og forenelig med Tjenestens Tarv.

I. A. Hansen. I. A. Hansen. Kragh. Maegaard. Norskov.
Parkov. Pinstrup. Piper. Pürschel.

Forslag til Lov

om

Søværnets Ordning.

Flaadens Opgaver.

§ 1.

Hovedopgave. At forsvare Danmarks nationale Sikkerhed, dets Højhedsret og Neutralitet i Overensstemmelse med Folkeforbundspagten og indgaaede Konventioner og med dette Formaal for Øje at udføre Kystbevogtningstjenesten og Neutralitetsbevogtningen af Søterritoriet, sikre Forbindelsen mellem Landsdelene, sikre Trafikken i Farvandene, beskytte danske Handelsskibe o. l.

§ 2.

Særlige Opgaver. At vise Flaget i Udlandet, naar dette skønnes ønskeligt til Støtte for Danmarks Handelsinteresser eller i officielle, særlige Statsøjemed, at opretholde Statens Forbindelse med isolerede Landsdele under urolige Forhold, at varetage Fiskeriinspektionstjenesten, at udføre Søopmaalingen i de danske Farvande samt ved Island, Færøerne og Grønland.

Inddeling af Søværnet og dets Personel.

§ 3.

Søværnet omfatter Flaaden, der mindst skal bestaa af det i Flaadepåtegningen (§ 4) nævnte Materiel, Orlogsværftet og andre militære Institutioner til Flaadens Brug med det dertil hørende Personel og Materiel.

Personellet bestaar af det indkaldte og faste Personel, Reserven samt Orlogsværftets Personel.

Flaaden.

§ 4.

Flaadens Skibsmateriel inddeles i:

Linien, der bestaar af:

- 6 Orlogsskibe paa tilsammen ca. 18 000 Tons,
- 24 Torpedo- og Undervandsbaade paa tilsammen ca. 7 000 Tons,
- Minespærringsmateriel, herunder
- 2 Mineskibe paa tilsammen ca. 1 000 Tons og i øvrigt Skibs- og Fartøjsmateriel til Minespærringer m. m.,
- Flyvemateriel;

Reserven, der bestaar af:

- Ældre Skibe og Fartøjer, der kan finde Anvendelse som Reservemateriel;
- Skibe til særlige Øjemed:
- 1 Krydser til oversøisk Fart, Fiskeriinspektionsskibe, Opmaalingsskibe m. m.

I saa stor Udstrækning som foreneligt med praktiske Hensyn skal det under Linien og Reserven nævnte Materiel anvendes til de særlige Øjemed.

§ 5.

Forandringer i Udviklingen af Skibstyperne kan medføre Ændringer i Flaadestyrkens Sammensætning.

§ 6.

Af det i § 4 opførte Flaademateriel indordnes Orlogsskibene i en Skibsddivision, Torpedobaadene i en Torpedobaadsdivision og Undervandsbaadene i en Undervandsbaadsdivision.

Flyvebaade m. v. henhører under Flyvevæsenet.

Mineskibs- og Minespærringsmateriel henhører under Søminevæsenet.

Chefen for Skibsdivisionen er Officer af Admiralsklassen eller Kommandør. Cheferne for Torpedobaadsdivisionen, Undervandsbaadsdivisionen samt Flyvevæsenet i Regelen Kommandører eller Kommandørkaptajner.

Den ældste Officer af Admiralsklassen, Viceadmiralen, er Flaadeinspektør og designeret til, naar Flaaden sættes paa Krigsfod, at varetage Ledelsen af udrustet Flaademateriel m. m. (jfr. § 14). De nærmere Regler herfor fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 7.

Til Tjeneste ved Fiskeriinspektion, Opmaaling og andre særlige Øjemed samt til Tjeneste ved forskellige andre Institutioner under Marineministeriet afgives det fornødne Personal fra Divisionerne samt fra Søværnets øvrige Tjenestegrene.

Orlogsværftet.

§ 8.

Orlogsværftet omfatter:

Militære Anlæg, saasom Kaserner, Depoter, Land- og Vandarealer, Vaaben- og Reparationsværksteder for Flaadens Skibe m. v. og Søminestationen ved Bransnæsvig

samt Fabriksanlæg for Skibsbygning og Maskinvæsen med tilhørende Magasiner, Dokker, Beddinge m. v.

§ 9.

Chefen for Orlogsværftet, der er Officer af Admiralsklassen, er den øverste af Orlogsværftets Myndigheder. Han har Overtilsyn med Orlogsværftets militære Anlæg samt med dettes Beredskab, Sikkerhed og Bevogtning og har Ansvaret for, at Beholdningerne til Flaadens Brug er til Stede i det af Marineministeriet fastsatte Omfang.

Han varetager efter Marineministeriets nærmere Bestemmelse Fordelingen af det værnepligtige Mandskab, af faste menige, af midlertidige Befalingsmænd og ligestillede samt af Dæksofficerer og ligestillede til de udrustede Skibe, Divisioner m. v. og til Tjenesten ved Søværnets øvrige Institutioner.

§ 10.

Cheferne for Søartilleriet og Søminevæsenet, der er Søofficerer i overtalligt Nummer, varetager hver indenfor sit Omraade de respektive Vaabens Udvikling og Ledelsen af de til deres Virksomheder knyttede Værksteder.

§ 11.

Direktøren for Skibsbygning og Maskinvæsen har Overledelsen af den egentlige Fabrikvirksomhed, omfattende blandt andet Nybygninger til Flaaden, Hovedreparationer, Dokuing m. v. af dens Materiel samt Arbejder for andre Statsinstitutioner m. m. og fører Overtilsynet med de til Virksomheden knyttede Anlæg og Værksteder.

Han varetager det almindelige Fabriktilsyn ved sin Afdelings Værksteder saavel som ved Vaabenværkstederne og de militære Reparationsværksteder.

§ 12.

Direktøren for Regnskabsafdelingen har Overledelsen af Orlogsværftets Regnskabsvæsen samt foretager efter Marineministeriets nærmere Bestemmelse Anskaffelse m. v. af Inventar og Beholdninger til Flaadens og Orlogsværftets Brug.

§ 13.

Personellet ved Divisionerne samt det faste Personel ved Orlogs-

værftets Vaabenværksteder og militære Reparationsværksteder udfører i saa vid Udstrækning som muligt Fornyelses-, Eftersyns-, Vedligeholdelses- og Reparationsarbejder ved Materiellet, dels om Bord, dels i Land.

De nærmere Bestemmelser vedrørende Orlogsværftets Ledelse og Drift samt Divisionernes Forhold til Værftet fastsættes ved kongelig Anordning.

Marinestaben.

§ 14.

Marinestaben, der er umiddelbart underlagt Marineministeriet, er Hovedorganet for Forberedelsen af de Opgaver, hvis Løsning i Henhold til § I paahviler Flaaden. Naar denne sættes paa Krigsfod, foregaar Ledelsen af udrustet Flaademateriel m. m. gennem Marinestaben, jfr. § 6, sidste Stykke. Chefen for Marinestaben er en Officer af Admiralsklassen eller Kommandør.

De nærmere Bestemmelser for Chefen for Marinestabens tjenstlige Stilling og Virksomhed samt hans Forhold til Søværnets forskellige Myndigheder fastsættes ved kongelig Anordning.

Forskellige Myndigheder.

§ 15.

Søkortarkivet bearbejder Opmaalingsresultaterne fra Opmaalingsstogterne samt udarbejder, trykker og udgiver Søkort og nautiske Bøger m. v. til Flaadens og Skibsfartens Brug.

Søkortarkivet bestyres af en Søofficer i overtalligt Nummer som Direktør.

Søværnets Bygningsvæsen varetager Tilsynet med Bygninger, Bolværker, Vejanlæg m. v., der anvendes af Søværnets Myndigheder, saavel paa Orlogsværftet som udenfor dette.

Søværnets Bygningsvæsen ledes af en Bygningsinspektør.

Kystudkigsvæsenet omfatter Kystudkigsstationerne m. v.

Chefen for Kystudkigsvæsenet er Søofficer i Linien eller Reserven.

Søtransportvæsenet planlægger og leder Troppeoverførsler mellem Landsdelene.

Chefen for Søtransportvæsenet er Søofficer i Linien eller Reserven.

Nyboder bestyres af en Søofficer i Linien eller Reserven.

Søværnets Lægevæsen ledes af en Chef, der tillige er lægekyndigt Medlem af Direktionen for Marinehospitalet.

Auditørtjenesten er fælles for Søværnet og Hæren.

§ 16.

Som Jagtkaptajn hos Kongen kan ansættes en Søofficer, der tillige er Chef for Kongens Adjutantstab af Søværnet.

Som Adjutanter hos Kongen kan ansættes 2 Søofficerer.

Til at forrette Tjeneste som Adjutant hos Kronprinsen og hos andre Prinser af det kongelige Hus kan i Fredstid beordres Søofficerer af de ved Divisionerne eller andre Tjenestegrene opførte.

§ 17.

De nærmere Regler for de i § 15 nævnte Myndigheders Virksomhed fastsættes af Marineministeriet.

Skoler.

§ 18.

Søværnets Hovedskoler er:

Dæksofficerselevskolen for vordende Dæksofficerer,

Kadetskolen for vordende Søofficerer,

Officersskolen for Søofficerer, Dæksofficerer, Dæksofficersassistenter og ligestillede.

Søværnets Hjælpskoler er:

Konstabelskolen for vordende midlertidige Befalingsmænd og ligestillede,

Reserveelevskolen for vordende Reserveofficerer og ligestillede.

§ 19.

Dæksofficerselevskolen.

Skolens Formaal er at uddanne unge Mænd til Dæksofficersassistenter.

For at kunne optages som Elever paa Skolen skal disse være fyldt 14 Aar, have bestaaet en Prøve, hvis Fordringer svarer til Afgangseksamen for Kommuneskolernes øverste Klasse, have gjort et Togt til Orlogs og herfra faaet tilfredsstillende Vidnesbyrd.

Ingen kan indstille sig senere end sit fyldte 18de Aar.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord.

Antallet af Elever retter sig efter Behovet.

Eleverne har fri Undervisning.

Efter bestaaet Afgangsprøve udnævnes Eleverne til Dæksofficersassistenter og er derefter forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar. Som Dæksofficersassistenter fortsættes deres praktiske Uddannelse ved Deltagelse i de forefaldende faglige Arbejder, som deres Tjeneste medfører, saavel om Bord som i Land.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 20.

Kadetskolen.

Skolens Formaal er at uddanne unge Mænd til Søløjtnanter.

Som Elever paa Skolen kan optages unge Mænd, der har bestaaet Studentereksamen eller en tilsvarende Eksamen, har gennemgaaet en Uddannelse om Bord i Flaadens Skibe med tilfredsstillende Resultat samt har bestaaet en Tillægsprøve.

Saafrømt den nødvendige Tilgang til Skolen ikke tilvejebringes paa denne Maade, kan det manglende Antal erstattes af unge Mænd, der har bestaaet Realeksamen eller en dertil svarende Modenhedsprøve og har gennemgaaet en Uddannelse om Bord i Flaadens Skibe med tilfredsstillende Resultat samt har bestaaet en Adgangsprøve, ved hvilken Fordringerne stilles saaledes, at Eleverne ved deres Optagelse paa Kadetskolen har tilsvarende Kundskaber som de Elever, der har bestaaet den ovenfor nævnte Tillægsprøve.

Ingen kan indstille sig senere end sit fyldte 20de Aar.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord.

Antallet af Kadetter retter sig efter Behøvet.

Kadetterne har fri Undervisning.

Efter bestaaet Afgangsprøve udnævnes Søkadetterne til Søløjtnanter af 2. Grad og er derefter forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 21.

Officersskolen.

Skolens Formaal er at give Søofficerer, Dæksofficerer, Dæksofficersassistenter og ligestillede en videregaaende Uddannelse i specielle Fag.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 22.

Konstabelskolen.

Skolens Formaal er at uddanne faste menige eller dermed ligestillede til midlertidige Befalingsmænd eller dermed ligestillede.

Optagelse paa Skolen kan som Regel først finde Sted, naar de paa-gældende har tjent ca. 3 Aar som faste menige eller dermed ligestillede og er vel anbefalede fra denne Tjeneste.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord.

Antallet af Elever retter sig efter Behøvet.

Eleverne har fri Undervisning.

Efter bestaaet Afgangsprøve og efter at have gennemgaaet en praktisk Uddannelse om Bord i Flaadens Skibe kan Eleverne autages som mid-

lertidige Befalingsmænd eller dermed ligestillede og er derefter forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar. Efter Udløbet af denne Tid kan de tages til Tjeneste for indtil 2 Aar ad Gangen.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 23.

Reserveelevskolen.

Skolens Formaal er at uddanne unge Mænd til Reserveløjtnanter eller til Reservemaskinmestre.

a. Uddannelse til Reserveløjtnant.

Som Elever paa Skolen kan optages unge Mænd, der har Bevis som Styrmand og har forrettet ca. 6 Maaneders Tjeneste som værnepligtige ved Søværnet og fra denne Tjeneste har gode Vidnesbyrd.

Ingen kan indstille sig senere end sit fyldte 25de Aar.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord. Herefter antages de, der anses for skikkede, i Reserven og hjemsendes eller tages til midlertidig Tjeneste.

b. Uddannelse til Reservemaskinmester.

Som Elever paa Skolen kan optages unge Mænd, der har Bevis som Undermester og har forrettet ca. 6 Maaneders Tjeneste som værnepligtige ved Søværnet og fra denne Tjeneste har gode Vidnesbyrd.

Ingen kan indstille sig senere end sit fyldte 25de Aar.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord. Herefter antages de, der anses for skikkede, i Reserven og hjemsendes eller tages til midlertidig Tjeneste.

Eleverne har fri Undervisning.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 24.

Paa Orlogsværftet kan der desuden, naar Forholdene gør det ønskeligt, afholdes kortvarige Instruktionskursus for Søværnets militære Personel samt Uddannelsesskoler for værnepligtige.

§ 25.

De nærmere Regler vedrørende Søværnets Skoler fastsættes ved kongelig Anordning eller af Marineministeriet.

Det indkaldte Personel.

§ 26.

Efter de i Værnepligtsloven givne Regler indkaldes der af det i Lægdsrullen staaende Mandskab, der paa den for Aaret afholdte Session er udkrevet med Tjenstdygtighedsvedtegning til Søværnet, saa mange værnepligtige af de forskellige Kategorier, som behøves til Udrustningerne og til Tjeneste ved Søværnets øvrige Institutioner m. v. Tjenestetiden retter sig efter Tøgternes Varighed, idet dog ingen værnepligtig kan holdes længere til Tjeneste end ca. 1 Aar.

Under særlige Omstændigheder kan Ministeren dog for det værnepligtige Personels Vedkommende foretage Afvigelser fra de gældende Bestemmelser for Tjenestetiden, og saadanne Afvigelser kan navnlig træffes under faretruende Forhold for at tilvejebringe den fornødne Sikringsstyrke. I sidstnævnte Tilfælde er Ministeren ogsaa berettiget til i nødvendig Udstrækning at foretage Genindkaldelser.

Det aarlige Behov af værnepligtige opføres paa Finanslovforslaget sammen med Forslag til Udrustningsplan.

§ 27.

Blandt de værnepligtige, der har faglig Uddannelse, udtages af de der til egnede det fornødne Antal til at forrette Tjeneste som værnepligtige Befalingsmænd eller dermed ligestillede.

Disse kan efter Tjenestetidens Udlob tages til Tjeneste som midlertidige Befalingsmænd eller dermed ligestillede, eventuelt efter en forudgaaende Skoleuddannelse.

Tilgang, Afgang, Ansættelse og Forfremmelse af faste menige og af Befalingsmænd og ligestillede.

§ 28.

Midlertidige Befalingsmænd og de med saadanne ligestillede samt faste menige og de med dem ligestillede antages, forfremmes og afskediges i Henhold til Regler, der fastsættes af Marineministeriet.

Overgymnastiklæreren, Musikere, Værftsformænd, Overkokke, Overbagere, Hovmestre, Politibetjente og Brandmænd ansættes og afskediges i Henhold til Regler, der fastsættes af Marineministeriet.

Til Dæksofficerer af 3. Grad kan Dæksofficersassistenter forfremmes, naar de har gennemgaaet og bestaaet Afgangseksamen ved Officersskolen eller har modtaget en tilsvarende Uddannelse andetsteds samt som Dæksofficersassistenter har opnaaet en samlet Tjenestetid af 6 Aar; dog forfremmes de til Dæksofficerer af 3. Grad efter 8 Aars Tjeneste, naar de i øvrigt opfylder Betingelserne. Forfremmelserne sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse.

Til Dæksofficerer af 2. Grad kan Dæksofficerer af 3. Grad med mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes. Forfremmelserne sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse.

Til Dæksofficerer af 1. Grad kan Dæksofficerer af 2. Grad med mindst 6 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Overartillerimestre og Oversøminemestre kan Dæksofficerer af 1. og 2. Grad forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Undermaskinmestre kan udnævnes Maskinassistenter, der har bestaaet den udvidede Maskinisteksamen og har aftjent deres Værnepligt ved Søværnet som ligestillede med værnepligtige Befalingsmænd samt har gennemgaaet en særlig Uddannelse ved Søværnet.

Til Maskinmestre af 3. Grad kan Undermaskinmestre med mindst 4 Aars Tjeneste forfremmes. Forfremmelserne sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse.

Til Maskinmestre af 2. Grad kan Maskinmestre af 3. Grad med mindst 6 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Maskinmestre af 1. Grad kan Maskinmestre af 2. Grad forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Overlæger kan udnævnes Reservelæger og tidligere Reservelæger samt Underlæger og tidligere Underlæger, der har bestaaet Lægeeksamen.

Til Chef for Lægevæsenet kan Overlæger eller Reservelæger forfremmes.

Til Søløjtnanter af 1. Grad kan forfremmes Søløjtnanter af 2. Grad. Forfremmelserne sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse, og som har gjort Tjeneste mindst 1 Aar i Graden.

Til Kaptajnløjtnanter kan forfremmes Søløjtnanter af 1. Grad med mindst 6 Aars Tjeneste som saadanne, naar de har gennemgaaet og bestaaet Afgangseksamen ved Officersskolen eller har modtaget en tilsvarende Uddannelse andetsteds. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Orlogskaptajner kan forfremmes Kaptajnløjtnanter med mindst 6 Aars Tjeneste som saadanne. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Kommandørkaptajner kan forfremmes Orlogskaptajner. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Kommandører kan forfremmes Kommandørkaptajner og til Officerer af Admiralsklassen Kommandører. Forfremmelserne sker ved Valg.

Dæksofficersassistenter, der har fyldt 50 Aar, Dæksofficerer af 3. Grad, der har fyldt 55 Aar, Dæksofficerer af 2. Grad, der har fyldt 60 Aar, Dæksofficerer af 1. Grad, der har fyldt 60 Aar, Overartillerimestre og Oversøminemestre, der har fyldt 62 Aar, samt Intendantter og Overintendantter, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Undermaskinmestre, der har fyldt 55 Aar, Maskinmestre af 3. Grad, der har fyldt 60 Aar, Maskinmestre af 2. Grad, der har fyldt 60 Aar, og Maskinmestre af 1. Grad, der har fyldt 62 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Underdirektører, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen kan afskediges, naar han har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven.

Overlæger, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Chefen for Lægevæsenet kan afskediges, naar han har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven.

Søløjtnanter af 1. og 2. Grad, der har fyldt 40 Aar, Kaptajnløjtnanter, der har fyldt 50 Aar, Orlogskaptajner, der har fyldt 55 Aar, Kommandørkaptajner og Kommandører, der har fyldt 60 Aar, Kontreadmiraler, der har fyldt 62 Aar, og Viceadmiraler, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Chefen for Søartilleriet, Chefen for Søminevæsenet og Direktøren for Søkortarkivet afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven, naar de har fyldt 65 Aar; dog kan der meddeles dem Afsked med Pension efter Tjenestemandsløven fra det fyldte 60de Aar.

Befalingsmænd og ligestillede kan efter egen Begæring, naar det af tjenstlige Grunde anses for ønskeligt, endvidere afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven, naar de samtidig ansættes i Reserven.

Bedømmelsesraad.

§ 29.

Der affattes hvert Aar og efter endt Togt Forfremmelsesbedømmelser for Befalingsmænd og ligestillede samt for faste menige og ligestillede af de Myndigheder, under hvem de paagældende har forrettet Tjeneste i det forløbne Aar eller paa Togtet.

Paa Grundlag af Forfremmelsesbedømmelserne, og hvad der i øvrigt er bekendt, affatter Bedømmelsesraadene for henholdsvis Søofficerer, Dæks-officerer og de med dem ligestillede de samlede aarlige Forfremmelsesbedømmelser.

Skal Forfremmelse foregaa ved Valg, indhenter Ministeren vedkommende Raads Erklæring, herfra dog undtaget Forfremmelse til Admiralklassen og Forfremmelse til Overlæge og Chef for Lægevæsenet.

Ved Forfremmelse af Befalingsmænd og ligestillede, der er holdt i overtalligt Nummer, indhenter Ministeren vedkommende Bedømmelsesraads Erklæring og ved Forfremmelse til Admiralklassen Erklæring fra den ældste tjenstgørende Søofficer af Admiralklassen.

De nærmere Regler for Bedømmelsesraadenes Sammensætning og Virksomhed samt for Indsendelse af Forfremmelsesbedømmelser fastsættes ved kongelig Anordning.

Forskellige Bestemmelser.

§ 30.

Naar Befalingsmænd og ligestillede efter egen Begæring sættes udenfor Nummer uden Lønning, beholder de deres Plads i Aldersordenen og har Ret til atter at træde ind i Nummer i den samme Grad, naar der er Nummer

ledigt. Men de kan ikke forfremmes, saa længe de staar udenfor Nummer, og naar de har staaet udenfor Nummer i over 3 Aar, da ikke førend 1 Aar er forløbet, efter at de atter er traadt i Nummer.

Som Regel gives der ikke Befalingsmænd og ligestillede Tilladelse til at forblive staaende udenfor Nummer udover 4 Aar.

Søofficerer, der ansættes i overordnede Stillinger i Marineministeriet, holdes i overtalligt Nummer.

Fast underordnet Personel ved Orlogsværftets Vaabenværksteder og militære Reparationsværksteder kan antages med i Regelen 1-aarige Kontrakter, ordnede saaledes, at omtrent en Fjerdedel udløber hvert Fjerdingaar.

Befalingsmænd og ligestillede erholder fortrinsvis Adgang til at ansættes i saadanne Stillinger under Marineministeriet, hvori de under Hensyn til deres Uddannelse og Kundskaber vil kunne gøre Fyldest.

Under Krigsforhold samt under truende Krigsfare kan der afviges fra de gældende Bestemmelser om Antagelse, Afgang, Ansættelse og Forfremmelse i Henhold til Regler, der nærmere fastsættes ved Lov eller ved kongelig Anordning.

Under Krigsforhold samt under truende Krigsfare ophører Orlov, og Befalingsmænd og ligestillede, der staar udenfor Nummer, indtræder atter i Nummer.

Reserven.

§ 31.

Udnævnelse af Befalingsmand eller dermed ligestillet af Reserven kan kun finde Sted efter den paagældendes eget Ønske.

Til Befalingsmand eller dermed ligestillet af Reserven udnævnes fortrinsvis faste Befalingsmænd og ligestillede, der er overgaaet til anden Tjeneste under Marineministeriet, eller Personel, der paatager sig at beklæde særlige Stillinger under Marineministeriet under Krigsforhold.

De nærmere Regler vedrørende Reserven fastsættes ved kongelig Anordning.

Overgangsbestemmelser.

§ 32.

De af denne Lov følgende Forandringer i det bestaaende foretages, efterhaanden som Forholdene gør det muligt. Ministeren har at træffe de til Gennemførelsen af denne Lov nødvendige Foranstaltninger, som skal være gennemført indenfor et Tidsrum af 5 Aar.

§ 33.

Maskinkorpsets og Fabriksafdelingens Embedsmænd og Ingeniørassistenter undtagen Maskinmestre, Mestre og Undermestre, der ikke har været Ingeniørassistenter, samt den nuværende Bestyrer for Artilleriværkstedet erholder Adgang til at ansættes i de nyoprettede Ingeniørstillinger.

Til de 6 Kommandørkaptajnsnumre kan 6 af de nuværende yngste Kommandører overføres, idet disse dog lønnes efter den nugældende Lov.

De dertil egnede af de nuværende Kaptajner erholder Adgang til at forfremmes til Orlogskaptajner. De Kaptajner, der ikke forfremmes til Orlogskaptajner, kan forblive staaende i deres nuværende Stilling med Bibeholdelse af Lønning og Aldergrænse efter den nugældende Lov, idet et tilsvarende Antal Numre holdes ledige i Kaptajnløjtnantsklassen.

De nuværende Overlæger erholder Adgang til at ansættes som Overlæger 1. Grad og de nuværende Korpslæger som Overlæger 2. Grad.

De nuværende Overintendantter kan overføres til 2 af denne Lovs Overintendantnumre. De to andre Numre kan besættes af Orlogsværftets Kontorpersonale.

Den nuværende Konstruktor ved Minedepotafdelingen kan overføres til Konstruktor ved Søminevæsenet med Bibeholdelse af sin nuværende Lønning.

De dertil egnede af de nuværende Premierløjtnanter erholder Adgang til at forfremmes til Kaptajnløjtnanter.

Til Overartillerimestre og Oversøminemestre kan forfremmes de dertil egnede blandt de nuværende Løjtnanter. De dertil egnede af de øvrige Løjtnanter samt af de nuværende Intendantter kan besætte et tilsvarende Antal Numre blandt Dæksofficerer af 1. Grad og lønnes som saadanne medtagende deres Tjenestetid som henholdsvis Løjtnant og Intendant.

Den nuværende Mester ved Minedepotafdelingen kan overføres til Søminetekniker, i hvilken Stilling hans Tjenestealder medtages.

Som Maskinmestre af 1. Grad kan ansættes Marineingeniører.

Politiassistenten ved Orlogsværftet kan overføres til Politiassistentstillingen.

De nuværende Intendantter, Arkivarer og Regnskabsførere ved Stabene samt Fuldmægtige og Kontorfuldmægtige ved Orlogsværftet erholder Adgang til at ansættes som Intendantter og som Fuldmægtige ved Orlogsværftet.

Til Musiker af 1. Grad kan overføres Stabshornblæseren.

Som Maskinmestre af 2. Grad kan ansættes Marineingeniører, Maskinmestre og Ingeniørassistenter i Maskinkorpsset.

Til Værkførere af 1. Grad ved Orlogsværftet kan overføres de nuværende Værkførere af 1. Grad ved Orlogsværftet. Antallet indskrænkes ved forefaldende Ledighed.

Til Dæksofficerer af 2. Grad kan overføres de dertil egnede Underofficerer af 1. Klasse 1. Grad samt ligestillede af Intendanturkorpsset.

Til Maskinmestre af 3. Grad kan overføres Marineingeniører samt Ingeniørassistenter af Maskinkorpsset, og som Maskinmestre af 3. Grad kan ansættes Maskinister af 1. Klasse.

Til Maskinmestre ved Orlogsværftet kan overføres de dertil egnede af de nuværende Maskinister ved Orlogsværftet.

Til Værkførere af 2. Grad ved Orlogsværftet kan overføres de nuværende Værkførere af 2. Grad ved Orlogsværftet.

Til Værkførere af 3. Grad ved Orlogsværftet kan overføres de nuværende Værkstedsformænd ved Orlogsværftet.

Til Søløjtnanter af 1. Grad kan overføres de nuværende Premierløjtnanter.

Til Dæksofficerer af 3. Grad kan overføres de dertil egnede Underofficerer af 1. Klasse 2. Grad samt dermed ligestillede af Intendanturkorpset.

Som Undermaskinmestre kan ansættes de dertil egnede Maskinister.

Til Dæksofficersassistenter kan overføres Intendanturassistenter, de dertil egnede af de nuværende Underofficerer af 1. Klasse 3. Grad og ligestillede af Intendanturkorpset samt dertil egnede Artillerioverkonstabler, Matrosoverkonstabler og Intendanturoverkonstabler.

Til Maskinassistenter kan overføres de nuværende Maskinister af 3. Klasse samt Maskinoverkonstabler.

De Underofficerer og ligestillede, der overføres til Dæksofficerer af 3. Grad og ligestillede samt til Dæksofficersassistenter og ligestillede, erholder Røt til at blive staaende i den nye Stilling i 3 Aar efter Overførelsen, selv om den for den nye Stilling fastsatte Aldersgrænse derved overskrides.

Til Søløjtnanter af 2. Grad kan overføres de nuværende Sekondløjtnanter.

Til Musikere af 2. Grad kan overføres de nuværende Overhornblæsere.

Til Musikere af 3. Grad kan overføres de nuværende Hornblæsere.

Til midlertidige Befalingsmænd (D) af 2. Grad og ligestillede (M) kan overføres henholdsvis dertil egnede Overartillerister, Overmatroser og Magasinfolk, ligestillede med Underofficerer af 2. Klasse samt Overfyrbødere.

De Underofficerer og dermed ligestillede, der ikke overføres til Dæksofficersassistenter og dermed ligestillede erholder Adgang til at ansættes som henholdsvis midlertidige Befalingsmænd og dermed ligestillede eller til at forblive staaende i deres nuværende Stilling med Bibeholdelse af Lønning og Aldersgrænse efter den nugældende Lov.

Til Hovmestre kan Magasinfolk overføres.

Til Dækskonstabler og Maskinkonstabler kan overføres de nuværende faste menige og dermed ligestillede samt Brandmænd.

Der kan tilstaa dem, der selv ønsker det, Afsked med Pension efter de herfor gældende Regler.

Nuværende Underofficerer af 1. Klasse og ligestillede kan, uanset at de ikke har gennemgaaet Officersskolen, forfremmes til de højere Dæksofficersgrader, naar de har gennemgaaet Underofficersskolen eller bestaaet Eksaminer ved tidligere Efterskoler (Specialskoler).

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Som det vil fremgaa af § 6, tænkes Flaadematerialet indordnet i særlige Divisioner, hvorved det paaregnes paa økonomisk og formaalstjenlig Maade at udnytte Besætningernes Arbejdskraft til Udførelse af almindelig forekommende Eftersyns- og Reparationsarbejder. En Del af Divisionernes Personel paatænkes, saaledes som anført i §§ 7 og 13, afgivet til Tjeneste ved Skibe, der udrustes til særlige Formaal, samt til Landtjeneste. (Se i øvrigt Bilag 1).

§§ 8—13 omhandler Orlogsværftets Ledelse. Det vil ses, at Fabrikvirksomheden er udskilt fra den militære Ledelse, idet den fuldstændigt er henlagt under Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen, der umiddelbart under Ministeriet vil faa Overledelsen af Driften og det fulde Ansvar for de til Virksomheden knyttede Arbejder. Man er af den Formening, at en saadan Adskillelse vil være praktisk og formaalstjenlig og tillige paakrævet, naar Værftet skal kunne drives efter lignende Principper, som følges i den private Industri. Med Henblik herpaa er Antallet af faste Tjenestemænd indskrænket i meget betydelig Grad, hvorved man vil kunne opnaa, at Funktionærernes Antal ligesom selve Arbejdsstyrken vil kunne afpasses efter Virksomhedens Omfang.

Man har haft under Overvejelse helt at udskille Fabrikdriftens Budget fra Værftets militære Del, men er blevet staaende ved den i Bilag 2 angivne Opstilling, idet man er af den Formening, at en saadan fuldstændig Adskillelse mellem de to Budgetter først med Fordel kan gennemføres, naar den nye Ordning har virket i nogen Tid.

§§ 18—25 omhandler Søværnets Skoler. De nærmere Regler disse vedrørende er optaget i Skoleplanerne.

For Optagelsen paa Kadetskolen, der ligesom nu er en Gennemgangsskole til Uddannelse til Søofficer, er Studentereksamen eller en hertil svarende Modenhedsprøve lagt til Grund for herved i saa vid Udstrækning som muligt at gøre Skolen til en egentlig Fagskole.

Ved Antagelse af Personel til de i Loven nævnte Ingeniør- og Maskinmesterstillinger har man rettet sig efter de Henstillinger, der herom er sket fra Lønningsraadet, og hvorefter de paagældende Tjenestemænd bør antages paa Grundlag af henholdsvis Afgångseksamen fra polyteknisk Læranstalt og den udvidede Maskinisteksamen eller anden tilsvarende Uddannelse.

Den Tjeneste, der hidtil har paahvilet Underofficerer og ligestillede, der om Bord og i Land har været ansat i mere betroede Stillinger, paaregnes efter Lovforslaget udført af Dæksofficerer og ligestillede. Man har ved Indførelsen af denne nye Klasse nærmest taget sit Forbillede fra, hvad der i saa Henseende findes i de fleste udenlandske Mariner, og formener, at der herigennem tilvejebringes en Ordning, der er i Overensstemmelse med Tidens og Tjenestens Krav. Dæksofficererne og de hermed ligestillede indordnes med Søofficererne i den militære Rækkefølge efter lignende Regler som Hærens Officianter (jfr. Bilag 4).

Den videregaaende Uddannelse for Officerer tilvejebringes paa Officersskolen, der er Centralskole for saavel Søofficerer som Dæksofficerer og

Dæksofficersassistenter, og hvor tillige Specialskolen for de vordende Maskinmestre paaregnes at skulle afholdes.

Intendanturtjenesten paaregnes hovedsagelig udført af Dæksofficerer med speciel Uddannelse.

De midlertidige Befalingsmænd og de med dem ligestillede paaregnes i det væsentlige rekruterede fra de faste menige og de med dem ligestillede efter Gennemgang af Konstabelskolen, der i Land varer i ca. 6 Maaneder. De midlertidige Befalingsmænd og de med dem ligestillede paaregnes som Regel kun at forblive til Tjeneste i en kortere Aarrække.

§§ 26—27 handler om det indkaldte Personel. Det vil heraf fremgaa, at der aarlig indkaldes saa mange Mand, som kræves til Bemanding af de Skibe, der udrustes, samt til Tjeneste ved Søværnets øvrige Institutioner m. v. Det er dog en Forudsætning, at ingen værnepligtig menig kan holdes længere til Tjeneste end ca. 1 Aar. Behøvet af værnepligtige opføres paa Finanslovsforslaget sammen med Forslag til Udrustningsplan.

Fra det værnepligtige Mandskab paaregnes den fornødne Tilgang til de faste menige og de med dem ligestillede.

§§ 28—30 omhandler forskellige organisatoriske Bestemmelser vedrørende Personellets Antagelse, Forfremmelse, Afgang etc., og i § 31 er anført de Betingelser, hvorunder Optagelse i Reserven kan finde Sted.

Som et særligt Lovforslag, der er knyttet til det ovenfor omhandlede, fremtræder: Forslag til Lov om Ændring i Lov (Nr. 489—1919) om Statens Tjenestemænd (Bilag 2). Paa Grundlag af Forhandlinger med Lønningssaadet er her opført Lønningssatserne for Søværnets Personel samt Antallet indenfor de forskellige Grader.

Forslag til Lov

om

Ændring af Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

(Afdeling 31. Søværnet.)

§ 1.

I Lov Nr. 489 af 12. September 1919 udgaar §§ 1258—1286, og i Stedet for indsættes:

»§ 1258.

1. Lønningsklasse.

- a) Lønning 15,000 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Viceadmiralen.

Som Repræsentationstillæg ydes der Viceadmiralen 4000 Kr. aarlig, der ikke medtages ved Pensionsberegning.

- b) Lønning 11,400 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Kontreadmiraler (2).

Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen ved Orlogsværftet.

Som Repræsentationstillæg ydes der den Officer af Admiralsklassen, der er Chef for Orlogsværftet, 3000 Kr. aarlig, der ikke medtages ved Pensionsberegning.

- c) Lønning 9600 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Chefen for Søartilleriet.

Chefen for Søminevæsenet.

§ 1259.

2. Lønningsklasse.

- a) Lønning 9000 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Kommandører (6).

Direktøren for Søkortarkivet.

- b) Lønning 8700 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Chefen for Lægevæsenet.

Direktøren for Orlogsværftets Regnskabsafdeling.

Underdirektører ved Orlogsværftet (2).

§ 1260.

3. Lønningsklasse.

- a) Lønning 7200 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar til 8100 Kr.
Hertil henføres:
Kommandørkaptajner (6).
- b) Lønning 7800 Kr. aarlig.
Hertil henføres:
Bygningsinspektøren ved Søværnets Bygningsvæsen.
Ingeniører af 1. Grad (4).
Forstanderen for Orlogsværftets kemiske Laboratorium.
- c) Lønning 6900 Kr. aarlig.
Hertil henføres:
Ingeniører af 2. Grad (9).

§ 1261.

4. Lønningsklasse.

- a) Lønning 5700 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar med 900 Kr. til 6600 Kr.
Hertil henføres:
Orlogskaptajner (20).
- b) Lønning 5700 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar med 600 Kr. til 6300 Kr.
Hertil henføres:
Overlæger af 1. Grad (3).
Arkitekten (Ingeniøren) ved Søværnets Bygningsvæsen.
Konstruktøren ved Søminevæsenet.
Kontorchefer ved Orlogsværftet (3).
Afdelingschefer ved Søkortarkivet (2).
Maskinmestre af 1. Grad (5).

§ 1262.

I 5. Lønningsklasse er Lønnen 4800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5520 Kr.

- Hertil henføres:
Overintendanten (4).
Overartillerimestre og Oversøminemestre (4).
Sømineteknikeren.
Kassereren ved Orlogsværftet.
Fuldmægtige ved Orlogsværftet (4).
Mestre af 1. Grad ved Orlogsværftet (12).
Konstruktører ved Orlogsværftet (5).
Ingeniørassistenter (Arkitektassistenter) (indtil 10).
Maskinmestre af 2. Grad (12).

§ 1263.

6. Lønningsklasse.

- a) Lønning 3900 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 4980 Kr.

Hertil henføres:

Kaptajnløjtnanter (48).

Overlæger af 2. Grad (4).

- b) Lønning 3900 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 4620 Kr.

Hertil henføres:

Mestre af 2. Grad ved Orlogsværftet (10).

Arbejdsinspektøren ved Orlogsværftet.

Værkførere af 1. Grad ved Orlogsværftet (20).

Bygningskonduktører (2).

Modellereren.

Maskinmestre af 3. Grad (30).

- c) Lønning 3780 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 4440 Kr.

Hertil henføres:

Dækofficerer af 1. Grad (12).

Intendanten (10).

Politiassistenten ved Orlogsværftet.

§ 1264.

I 7. Lønningsklasse er Lønnen 3600 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 4200 Kr.

Hertil henføres:

Kontorfuldmægtige ved Orlogsværftet (5).

Regnskabsførere ved Orlogsværftet m. m. (4).

Værkførere af 2. Grad ved Orlogsværftet (indtil 5).*)

Maskinmestre ved Orlogsværftet (3).

§ 1265.

I 8. Lønningsklasse er Lønnen 3000 aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.

Hertil henføres:

Overgymnastiklæreren.

Dækofficerer af 2. Grad (36).

Musikeren af 1. Grad.

Brandmesteren ved Orlogsværftet.

Mekanikere af 1. Grad (indtil 12).*)

§ 1266.

I 9. Lønningsklasse er Lønnen 2880 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 240 Kr. indtil 3360 Kr.

Hertil henføres:

Overpolitibetjente ved Orlogsværftet (6).

Laboranter ved Orlogsværftets kemiske Laboratorium (2).

*) Nyansættelse i Stillingen finder ikke Sted.

§ 1267.

1) **10. Lønningsklasse** er Lønnen 2550 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3540 Kr.

Hertil henføres:
 Værftsformænd (4).
 Værkførere af 3. Grad ved Orlogsværftet (indtil 30).*)
 Undermaskinmestre (65).
 Maskinister ved Orlogsværftet (5).

§ 1268.

11. Lønningsklasse.

a) Lønning 2220 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 3420 Kr.

Hertil henføres:
 Søløjtnanter af 1. Grad (48).
 Assisterter ved Orlogsværftet (15).

b) Lønning 2220 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 3120 Kr.

Hertil henføres:
 Dæksofficerer af 3. Grad (50).***)

§ 1269.

12. Lønningsklasse.

a) Lønning 1800 Kr. aarlig, stigende efter 3 Aar med 300 Kr. til 2100 Kr.

Hertil henføres:
 Søløjtnanter af 2. Grad.**)

b) Lønning 1470 Kr. aarlig, stigende hvert Aar med 120 Kr. indtil 2070 Kr.

Hertil henføres:
 Dæksofficersassistenter. **) ***) *****)
 Maskinassistenter. *)

§ 1270.

13. Lønningsklasse.

a) Lønning 2250 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2700 Kr.

*) Nyansættelse i Stillingen finder ikke Sted.

***) Indtil 60 Dæksofficersassistenter samt 12 Søløjtnanter af 2. Grad kan være til stadig Tjeneste i Fredstid, medens Resten er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste.

*****) Heraf 2 Dæksofficerer af 3. Grad og 3 Dæksofficersassistenter, ansatte ved de offentlige Radiotelegrafstationer. De paagældendes Lønning afholdes af Telegrafvesenet.

******) Jvfr. dog § 28, Stk. 3.

Hertil henføres:

Overfyrbødere (indtil 20).*)

Overartillerister (indtil 3).*)

Overmatroser (indtil 6).*)

Magasinmænd I. (indtil 4).*)

- b. Lønning 2250 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2850 Kr.

Hertil henføres:

Mekanikere af 2. Grad (indtil 20).*)

Musikere af 2. Grad (4).

Politibetjente ved Orlogsværftet (20)

§ 1271.

I 14. Lønningsklasse er Lønnen 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.

Hertil henføres:

Brandmænd ved Orlogsværftet (13).*)

Kontorbude (8).

Portnere (2).

Musikere af 3. Grad (4).

Mekanikere af 3. Grad (indtil 2).*)

Fyrbødere (indtil 50).*)

Minematroser (indtil 18).*)

Korpsartillerister (indtil 2).*)

Korpsmatroser (indtil 17).*)

Magasinmænd II. (indtil 15).*)

Der tillægges de Brandmænd, der gør Tjeneste som Reserveførere et Bestillingstillæg af 200 Kr. aarlig.

§ 1272.

I 15. Lønningsklasse er Lønnen 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2250 Kr.

Hertil henføres:

Laboratiebetjenten ved Orlogsværftets kemiske Laboratorium.

§ 1273.

16. Lønningsklasse.

- a) Lønning 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 270 Kr. indtil 2610 Kr.

Hertil henføres:

Kontorassistenter ved Orlogsværftet.

Ansættelse som Kontorassistent er betinget af 3 Aars Tjeneste i 17. Lønningsklasse b) eller en dertil svarende Lønningsklasse i en af de i Tjenestemandsløven nævnte Styrelsesørene.

*) Nyansættelse i Stillingen finder ikke Sted.

- b) Lønning 1320 Kr. aarlig, stigende hvert 2. Aar med 120 Kr. indtil 2040 Kr.

Hertil henføres:

Kontorister ved Orlogsværftet.

Ansættelse som Kontorist er betinget af en Alder af 20 Aar samt en Prøvetid med fuld Tjeneste i mindst 1 Aar.

§ 1274.

Stk. 1. Ved Overgangen til de i nærværende Afsnit omhandlede nye Stillinger fra de hidtidige indtræder paagældende Tjenestemænd paa det Lønningstrin, som er lig med eller nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra det paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. De ved denne Overførelse opnaaede Alderstillæg medregnes med det Antal Aar, som de efter Lønningssystemet repræsenterer, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt de i Lov om Søværnets Ordning § 28 som Betingelse for Avancement fastsatte Tjenestetider i paagældende Klasse er tilbagelagt.

Stk. 2. Hvis nogen Tjenestemand placeres i en Lønningsklasse med en Slutløn, der er lavere end den for hans hidtidige Stilling gældende, kan Forskellen udlignes ved personligt Tillæg, indtil Oprykningen i højere Klasse kan finde Sted.

Stk. 3. Begrænsning af Personalet sker fortrinsvis ved Afskedigelse af Tjenestemænd under 30 Aar, og ældre Tjenestemænd er forpligtede til at udføre passende Funktioner af lavere Grad mod at bevare Lønning efter den hidtidige, eventuelt mod at oppebære personligt Tillæg efter Stk. 2. Det samlede Antal Stillinger maa ikke herved overskrides.

§ 1275.

De til 1.—5. Lønningsklasse, 6. Lønningsklasse a. og 12. Lønningsklasse a. henførte Tjenestemænd samt Overlæger af 2. Grad og Søløjtnanter af 1. Grad udnævnes af Kongen. De til 6. Lønningsklasse b. og c. undtagen Overlæger af 2. Grad samt 7.—11. Lønningsklasse undtagen Søløjtnanter af 1. Grad, 12. Lønningsklasse b. og 13. Lønningsklasse henførte Tjenestemænd ansættes af Ministeren. De til 14.—16. Lønningsklasse henførte Tjenestemænd ansættes af Chefen for Orlogsværftet.

§ 1276.

Marinehospitalet.

Inspektøren lønnes med 4800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 480 Kr. indtil 6240 Kr.

Køkkenbestyrerinden lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 3600 Kr.

Kontorassistenten lønnes med 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 270 Kr. indtil 2610 Kr. (1).

Ansættelse som Kontorassistent er betinget af 3 Aars Tjeneste som Kontorist i en af de i Tjenestemandsløven nævnte Styrelsesgrene. Maskinpassere (Fyrbødere) lønnes med 2100 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2550 Kr. (2).

Portneren og Assistenten hos Køkkenbestyrerinden lønnes med 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr. (2).

Hospitalsarbejdere lønnes med 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2250 Kr. (2).

Ansættelse som Hospitalsarbejder er betinget af fast Beskæftigelse ved Hospitalet i mindst 2 Aar.

Kontorister lønnes med 1320 Kr. aarlig, stigende hvert 2. Aar med 120 Kr. indtil 2040 Kr.

Ansættelse som Kontorist er betinget af en Alder af 20 Aar samt en Prøvetid med fuld Tjeneste i mindst 1 Aar.

Oversygeplejersken lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 3600 Kr. (1).

Afdelingssygeplejersker lønnes med 2100 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 2700 Kr. (6).

Sygeplejersker lønnes med 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2400 Kr. (8).

§ 1277.

Inspektøren udnævnes af Kongen; Køkkenbestyrerinden og Oversygeplejersken ansættes af Ministeren; de øvrige nævnte Tjenestemænd ansættes af Direktionen for Marinehospitalet.

Særlige Bestemmelser.

§ 1278.

Stk. 1. Søløjtnanter af 2. Grad og ligestillede faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 800 Kr.

Stk. 2. Dæksofficersassistenter og ligestillede faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 600 Kr.

Stk. 3. Den i Stk. 1 og 2 anførte Udrustningshjælp for Søløjtnanter af 2. Grad og ligestillede samt for Dæksofficersassistenter og dermed ligestillede tildeles kun, for saa vidt en saadan ikke tidligere er oppebaaret, og da kun de Underofficerer og ligestillede, der i Henhold til denne Lov overføres til eller ansættes som henholdsvis Dæksofficersassistenter og dermed ligestillede samt overføres eller forfremmes til henholdsvis Dæksofficerer og dermed ligestillede.

§ 1279.

Stk. 1. Kadetter og Dæksofficerselever har, foruden frit Ophold ved Skolen, Mundering efter de herom gældende Regler; Kadetter og Dæksofficerselever i ældste Klasse er desuden lønnet med henholdsvis 480 Kr og 360 aarlig uden de i Kapitel 4, 5 og 6 nævnte Tillæg.

Stk. 2. Under Udkommando med andre af Flaadens Skibe end de særlige Skoleskibe lønnes Kadetter og Dæksofficerselever i ældste Klasse med henholdsvis 900 Kr. og 600 Kr. aarlig uden de i Kapitel 4, 5 og 6 nævnte Tillæg.

§ 1280.

Stk. 1. Som Bestillingstillæg gives:

Jagtkaptajnen, en Adjutant hos Kongen og en Adjutant hos en Prins. af det kongelige Hus, hver 1200 Kr. aarlig.

Chefen for Marinestaben 800 Kr. aarlig.

Ekvipagemesteren samt Cheferne for Søværnets Hovedskoler hver 800 Kr. aarlig, saafremt paagældende er Orlogskaptajner eller Søofficerer af lavere Grad.

12 Søofficerer, der forretter overordnet Tjeneste som Afdelingschefer og lignende ved de tekniske Fag ved Orlogsværftet, ved Søkortarkivet, ved Stabene, ved Søværnets Hovedskoler og i Marineministeriet, samt Gymnastikinspektøren, hver 600 Kr. aarlig.

16 Søofficerer, Dæksofficerer og ligestillede, hvis Tjeneste medfører, at der stilles større Krav end almindeligt til Tid, Dygtighed og Kundskaber, hver 480 Kr. aarlig.

Stk. 2. Ingen kan oppebære mere end eet af de i denne Paragraf nævnte Tillæg ad Gangen.

Stk. 3. De Officerer, der oppebærer Bestillingstillæg, som bortfalder ved denne Lovs Ikrafttræden, beholder dog disse, saa længe de paagældende uden at forfremmes i militær Grad forbliver i deres nuværende særlige Bestillinger, herfra dog undtaget Chefen for Søartilleriet og Chefen for Søminevæsenet, for hvem Bestillingstillægget bortfalder straks ved denne Lovs Ikrafttræden.

§ 1281.

Stk. 1. Lønningerne for det indkaldte værnepligtige Mandskab fastsættes paa de aarlige Finanslove. Foruden Lønning faar de værnepligtige under Indkaldelsen fuld Forplejning og frit Ophold samt fri Over- og Undermundering, frit Kjøjetøj, Haandklæder og Spiserekvisitter og fri Sygepleje, alt i Henhold til Regulativer, der udstedes af Ministeren.

Stk. 2. Befalingsmænd og ligestillede, der ikke er Tjenestemænd, samt faste menige faar fra Tiltrædelsen af Tjenesten udbetalt $\frac{1}{30}$ af det maanedlige Lønningsbeløb for hver Dag i Maanednen, de er til Tjeneste ved Søværnet.

§ 1282.

Stk. 1. Reservens Personel, midlertidige Befalingsmænd og ligestillede samt faste menige og ligestillede er ikke Tjenestemænd. Under Indkaldelse vederlægges de med Beløb, der svarer til den for de i Stk. 2 nævnte Klasser fastsatte Tjenestemandsløn med de særlige Tillæg, men saaledes at eventuel Pension med Tillæg fra Staten fradrages i Beløbene. Til Alderstillæg kan alene medregnes fortsat Tjeneste, hvormod den forud for en Afbrydelse af Indkaldelsen liggende Tjeneste ikke medtages.

Stk. 2. Kaptajner vederlægges efter Satserne for 5. Lønningsklasse.

Reserveløjtnanter af 1. Grad vederlægges efter Satserne for 11. Lønningsklasse a.

Reserveløjtnanter af 2. Grad og Reservelæger vedlægges efter Satserne for 12. Lønningsklasse a.

Andre Befalingsmænd af Reservens vederlægges efter Satserne for tilsvarende Grader af Linien.

Midlertidige Befalingsmænd (D) af 1. Grad og ligestillede (M) vederlægges efter Satserne for 10. Lønningsklasse, dog ikke stigende til over 3000 Kr. Midlertidige Befalingsmænd (D) af 2. Grad og ligestillede (M) samt Overkokke, Overbager og Hovmestre vederlægges med 2100 Kr. årlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2550 Kr. Dækskonstabler og Maskinkonstabler vederlægges efter Satserne for 14. Lønningsklasse, for det første Aars Tjeneste dog kun med 1380 Kr.

Stk. 3. Indtil 36 Befalingsmænd og ligestillede kan være til stadig Tjeneste i Fredstid, medens Resten af Reservens Personel er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste.

Stk. 4. Indtil 30 midlertidige Befalingsmænd (D) af 1. Grad og 45 ligestillede (M), 60 midlertidige Befalingsmænd (D) af 2. Grad og 90 ligestillede (M), 1 Overkok, 1 Overbager, 6 Hovmestre, 233 Dækskonstabler og 118 Maskinkonstabler kan være til stadig Tjeneste i Fredstid.

§ 1283.

Ved Overgang fra en Stilling til en anden, hvis Begyndelsesløn er lavere end den første Stillings Slutningsløn, kommer Tjenestemanden straks paa det Løntrin i den nye Stilling, som er nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning i den hidtidige Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lig med hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

§ 1284.

Stk. 1. Bestemmelserne i Kapitel 1 § 2, § 8, Stk. 1, og § 10, for saa vidt angaar Tidsbegrænsningen, samt §§ 17—18 gælder ikke for Søværnet.

Stk. 2. Ved Gennemførelsen af de i Kapitel 1 §§ 21—26 givne Bestemmelser for Tjenestemænd ved Søværnet er Ministeren bemyndiget til at tilstede saadanne Afvigelser, som anses fornødne efter Tjenestens særlige Art.

§ 1285.

Afskedigede militære, som efter de hidtil gældende Regler har været fritagne for Rangskat, bevarer Rangskatfriheden for den Rang, de har ved denne Lovs Ikrafttræden.

§ 1286.

Ved denne Lovs Ikrafttræden opkæves Bestemmelserne i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd (Afsnit 31. Søværnet).

§ 2.

I Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd foretages endvidere følgende Ændringer:

»ad § 55, Stykke 9.

I 5. og 6. Linie f. o. forandres §§ 38—42 i Lov om Søværnets Ordning af 30. September 1909 til: »Bestemmelserne i den gældende Lov om Søværnets Ordning».

ad 1316.

Teksten udgaar og erstattes med:

Søtillæg m. v.

Stk. 1. Under Udkommando med Faadens Skibe tilkommer der Tjenestemænd af Søværnet fra Kommandoens Hejsning og til Kommandoens Strygning et Tillæg i Penge, Søtillæg, svarende til en Fjerdedel af Lønningen.

Stk. 2. Naar det i Stk. 1 omhandlede Søtillæg udbetales, ydes der desuden faste menige, midlertidige Befalingsmænd, Dæksofficerer, Søofficerer samt de med disse Grader ligestillede en Portion Kost in natura samt et dagligt Kosttillæg af følgende Størrelse:

Midlertidige Befalingsmænd og dermed ligestillede samt faste menige og dermed ligestillede	Kr. 0,60
Medlem af Dæksofficersmessen	— 1,20
Medlem af Søofficersmessen	— 1,80

Stk. 3. Til Repræsentationsudgifter kan der ydes Chefsmessen (Chefen) paa Flaadens Skibe et Beløb af indtil 1 Kr. pr. Dag for hver Søofficer og ligestillet, hvormed Skibet er normeret, dog højst 10 Kr. pr. Dag.

Stk. 4. For Togter til andre Verdensdele forhøjes det i Stk. 1 nævnte Søtillæg til indtil Halvdelen af Lønningen, og en tilsvarende eller mindre Forhøjelse af Søtillæget kan efter Bevilling paa Finansloven i hver enkelt Tilfælde finde Sted for Togter til Island eller andre Lande i Europa.

Stk. 5. De i Stk. 1 og 2 givne Regler finder Anvendelse ogsaa under Ophold i Vagt- eller Kassernes skibe og Kaserne, herunder Flyvebaadstationen, idet dog Søtillæg nedsættes til Halvdelen. Under Ophold paa Søminestationen ved Bramsøsvig finder Reglerne i Stk. 1 og 2 Anvendelse.

Stk. 6. Under Udkommando vil der kunne ydes et Tillæg for særlig Tjeneste, saasom Skibskok, Mesterkok, Hovmester, Spillemand eller Skibmand efter Regler, der efter indhentet Udtalelse af Lønningsrådet fastsættes paa Grundlag af Bevilling paa Finansloven.

Stk. 7. For Tjeneste i Undervandsbaade ydes et særligt Tillæg af indtil 3 Kr. pr. Dag for Søofficerer og ligestillede, indtil 2 Kr. pr. Dag for Dæksofficerer og ligestillede og indtil 1 Kr. pr. Dag for midlertidige Befalingsmænd og ligestillede samt for faste menige og ligestillede.

ad § 1317.

Teksten udgaar og erstattes med:

Stk. 1. Officerer og, i det Omfang Ministeren bestemmer, ligestillede Tjenestemænd ved Søværnet har for deres Person frit Lægetilsyn, naar Behandlingen sker ved en af Søværnets Læger og, naar de henligger paa militært Sygehus, tillige fri Medicin.

Stk. 2. Midlertidige Befalingsmænd og, i det Omfang Ministeren bestemmer, de med dem ligestillede ved Søværnet har frit Lægetilsyn og fri Medicin

Stk. 3. For Konstabler og, i det Omfang Ministeren bestemmer, de med dem ligestillede ved Søværnet gælder samme Regler som for det i Stk. 2 omhandlede Personel; dog skal de i Sygdomstilfælde indlægges i de militære Sygehuse og kan kun i særlige Tilfælde, efter visse af Ministeren nærmere bestemte Regler, fritages herfor.

Stk. 4. Dækofficerer samt de i Stk. 2 og 3 omhandlede Personer har tillige for deres Hustruer og Børn under 18 Aar frit Lægetilsyn og fri Medicin, naar Behandlingen sker ved en af Søværnets Læger, efter Ministerens nærmere Bestemmelse i saa Henseende. Ministeren bestemmer, hvorvidt Hustruer og Børn under 18 Aar — mod en nærmere fastsat Betaling for Kost og Pleje — kan indlægges i de militære Sygehuse.

Stk. 5. Elever i Søværnets Skoler har frit Lægetilsyn og fri Medicin, naar Behandlingen sker ved en af Søværnets Læger.

Stk. 6. For Indlæggelser paa militære Sygehuse sker Afdrag i Lønninger for Kost og Pleje. De nærmere Regler herom samt i øvrigt for Indlæggelsen fastsættes af Ministeren.

§ 3.

Ved denne Lovs Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 90 af 19. April 1907 om Lønninger m. m. for de civile Lærere ved Søværnets Hovedskoler og Officersskole.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den

Budget.

A. Centralbestyrelsen:

1. Lønninger, Honorarer m. v.:

	Kr.	Kr.	Kr.
a. Lønninger m. v. til Tjenestemænd	207,000		
b. Honorarer — - — m. fl.	5,000		

212,000

2. Andre Udgifter:

a. Almindelige ministerielle Udgifter (anslaaet)	25,000		
--	--------	--	--

3. Understøttelser under Marine-
ministeriet:

a. Det faste Beløb	12,000		
b. Det midlertidige Beløb	149,000		

398,000

B. Lønninger m. v. til Flaadens Tjenestemænd og
Ikke-Tjenestemænd:

a. Søofficerer (anslaaet)	874,000		
b. Læger (anslaaet)	35,000		
c. Ingeniører (anslaaet)	36,000		
d. Dæksofficerer og ligestillede (anslaaet).....	1,314,000		
e. Midlertidige Befalingsmænd og ligestillede (an- saaet)	919,000		
f. Faste menige og ligestillede (anslaaet).....	1,007,000		
g. Reserven (anslaaet)	100,000		
h. Bestillingstillæg	21,000		
i. Udrustningshjælp (anslaaet)	25,000		
k. Beklædning (anslaaet)	72,000		

4,403,000

At overføre 4,801,000

Anm.: Udregningen af Budgettet er foretaget paa følgende Grundlag: 1) Priserne paa Materialier, Proviant m. v., saaledes som disse stiller sig ved Udgangen af December 1921, 2) Arbejderslønninger, saaledes som disse forventelig vil blive fra 1. Februar 1922, 3) Dyrtidstillæg for gifte Tjenestemænd af 594 Kr., 4) Konjunkturtillæg svarende til $\frac{2}{3}$ af det i § 99 i Tjenestemandsløven af 12. September 1919 opførte.

		Kr.
	Overført	4,801,000
C. Flaadens Nybygning, Vedligeholdelse og Udrustning:		
a. Nybygning	2,500,000	
b. Reparationer m. v. af Flaadens Skibe ved Orlogsværftet	1,150,000	
c. Udrustning, Eftersyn og Vedligeholdelse af Flaadens Skibe	2,950,000	
	<hr/>	6,600,000
D. Skoler:		
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaet)	8,000	
b. Drift	254,000	
	<hr/>	262,000
E. Forskelligt:		
	Kr.	
a. Skatter og Afgifter (anslaet)	82,000	
b. Officerer i fremmed Tjeneste og i Koffardifart m. m. samt til andre Rejser for Officerer m. fl. i forskelligt Øjemed	25,000	
(Heraf kan til Rejseunderstøttelse anvendes indtil 2,000 Kr.)		
c. Nyboders Asyl	7,500	
d. Marinens Bibliotek	9,000	
e. Hæderstegnstillæg (anslaet)	3,000	
f. Indkvartering	9,000	
g. Repræsentationsudgifter	13,000	
h. Søkortarkivet (militære Del)	12,000	
i. Flaadens Stabs taktiske og statistiske Virksomhed m. m.	45,000	
k. Andre Udgifter	36,500	
l. Uforudsete Udgifter (anslaet)	15,000	
	<hr/>	257,000
F. Orlogsværftet:		
1. Stabs-, Kommando- og Indrulleringskontoret:		
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaet)	22,000	
b. Beklædning (anslaet)	150	
c. Administration	6,850	
	<hr/>	29,000
	<hr/>	<hr/>
At overføre		11,949,000

		Kr.
	Overført...	11,949,000
F. 2. Søartilleriet;		
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaaet)	61,000	
b. Lønninger til Ikke-Tjenestemænd (anslaaet)	70,350	
c. Beklædning (anslaaet)	1,650	
d. Administration og Drift (anslaaet)	669,000	
	<hr/>	802,000
3. Søminevæsenet;		
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaaet)	82,000	
b. Lønninger til Ikke-Tjenestemænd (anslaaet)	123,750	
c. Beklædning (anslaaet)	3,900	
d. Administration og Drift (anslaaet)	556,350	
Telefonanlægget (Drift og Vedligeholdelse) (anslaaet)	35,000	
	<hr/>	801,000
4. Vedligeholdelse af Flaadens Beholdninger samt Nyanskaffelser af Inventar.		
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaaet)	36,000	
b. Andre Udgifter	324,000	
	<hr/>	360,000
5. Ekvipagen:		
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaaet)....	221,850	
b. Beklædning (anslaaet)	6,150	
c. Administration, Drift og Vedligeholdelse (anslaaet)	178,000	
	<hr/>	406,000
6. Kompassvæsenet:		
a. Andel i Lønning til Bestyreren (anslaaet)..	3,000	
b. Vedligeholdelse af Flaadens Navigationsmateriel	21,000	
	<hr/>	24,000
7. Kemisk Laboratorium:		
Lønninger til Tjenestemænd (anslaaet).....		30,000
8. Skibbygning og Maskinvæsen:		
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaaet)	500,000	
b. Beklædning (anslaaet)	150	
c. Administration	51,850	
	<hr/>	552,000
9. Regnskabsafdelingen:		
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaaet)	110,000	
b. Beklædning (anslaaet)	300	
c. Administration	116,700	
	<hr/>	227,000
	At overføre....	15,151,000

	Overført....	Kr.
		15,151,000
G. Bygningsvæsenet:		
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaet).....	50,000	
b. Beklædning (anslaet)	150	
c. Administration og Vedligeholdelse (anslaet)..	357,850	
		408,000
H. Indkvartering (Nyboder):		
Administration og Vedligeholdelse (anslaet).....	223,000	
Heri fragaar: Lejeindtægt (anslaet).....	150,000	
		73,000
I. Marinehospitalet:	Kr.	
a. Lønninger til Tjenestemand (anslaet)	114,000	
b. Honorarer	11,500	
c. Sygepleje (anslaet)	128,000	
d. Afdøde værnepligtiges Begravelse (anslaet)	1,500	
		255,000
Heri fragaar:		
Indtægt ved Indlægning af andre Patienter (anslaet)	40,000	
		215,000
K. Den militære Retspleje:		
Lønninger til Tjenestemænd (anslaet).....		7,000
L. Gejstligheden ..		3,000
		<u>15,857,000</u>

Indordning

af

Hærens og Flaadens Befalingsmænd i militær Rækkefølge.

Hæren.

1. Generalløjtnant.
2. Generalmajor.
3. Oberst.
4. Oberstløjtnant.
5. Major.
6. Kaptajn (Ritmester).
7. Kaptajn (Ritmester) af Reserven.
8. Korpsofficiant.
9. Premierløjtnant. Stabsofficiant.
10. Løjtnant af Reserven. Overofficiant.
11. Sekondløjtnant. Officiant.
14. Sergent af Reserven.
15. Kornet.
16. Korporal.
17. Underkorporal.

Flaaden.

1. Viceadmiral.
2. Kontreadmiral.
3. Kommandør.
4. Kommandørkaptajn.
5. Orlogskaptajn.
7. Kaptajn af Reserven. Kaptajnløjtnant. Overartillerimester. Oversøminemester. Maskinmester a 1. Grad.
8. Dæksofficer af 1. Grad. Maskinmester af 2. Grad.
9. Søløjtnant af 1. Grad. Dæksofficer af 2. Grad. Maskinmester a 3. Grad (de to sidstnævnte dog med Anciennitet efter førstnævnte).
10. Dæksofficer af 3. Grad. Undermaskinmester.
11. Søløjtnant af 2. Grad.
12. Dæksofficersassistent.
13. Kadet af ældste Klasse.
14. Overkonstabel af 1. Grad.
15. Kadet af næstældste Klasse.
16. Overkonstabel af 2. Grad. Dæks officerselev af ældste Klasse.

A n m. De øvrige Kadetter, Dæksofficerselever samt Lærlinge er menige.

Indstilling

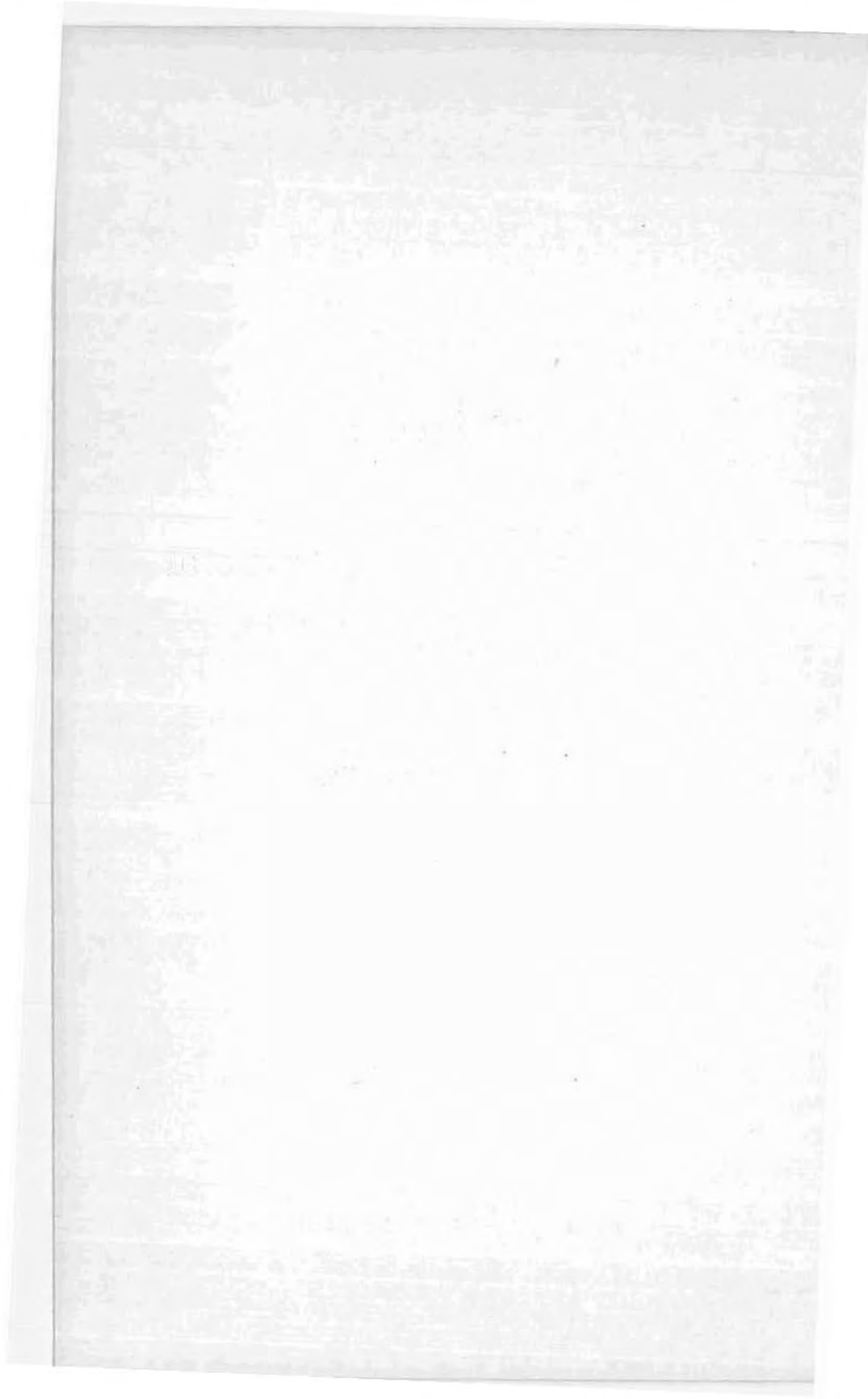
af

Kommissionens tredje Mindretal

(Chr. Hansen, L. Rasmussen, C. F. Sørensen
og Wilmann)

til

Regering og Rigsdag.

Indstilling

fra

Socialdemokratiets Repræsentanter.

Nærværende Mindretal stiller Forslag om, at Danmark straks iværksætter fuldstændig Afrustning.

Dette Forslag falder i et og alt sammen med det Forslag, som blev stillet af det socialdemokratiske Mindretal i Forsvarskommissionen af 1902, da denne Kommission i 1908 afgav sin Betænkning.

Da nærværende Kommission har faaet til Opgave først at undersøge, hvorledes Militærordningen af 1909 har virket, særlig under Verdenskrigen, og derefter at fremkomme med Forslag til en ny Ordning, bygget paa de indvundne Erfaringer, vil det være af Interesse at se, hvorledes de forskellige politiske Partier motiverede deres Standpunkter, da Forsvarskommissionen af 1902 i 1908 afgav sin Betænkning, og derefter sammenholde dette med Begivenhederne, som de udviklede sig her i Landet under Verdenskrigen.

Socialdemokraterne motiverede i 1908 deres Forslag om Afrustning saaledes:

«Det danske Folk bør erkende, at Forsvar overfor en Stormagts Angreb ligger langt over dets Evner og har ingen som helst Udsigt til et blot nogenlunde heldigt Udfald.

Den danske Stat bør udelukkende sætte sin Lid til Freden og overfor de øvrige Magter erklære sig neutral, ikke blot for en bestemt Tid eller ved en bestemt Lejlighed, men principielt og vedvarende. Naar Danmark samtidig hermed nedlægger sine Fæstningsværker til Lands og Søs og afskaffer sin Hær og Flaade, vil ingen kunne tvivle om, at vor Neutralitet er ærlig og alvorlig.

De øvrige Magter vil da med Sikkerhed kunne gaa ud fra, at det frem-

tidig er Danmarks bestemte Villie at holde sig udenfor enhver Konflikt mellem andre Magter.

Det Krigsberedskab i Retning af Hær, Flaade og befæstede Punkter, et lille Land som vort magter at anskaffe, kan under en Konflikt blive en Fristelse i en eller anden Stormagts Øjne og netop bidrage til — hvad vor Historie ogsaa viser —, at vort Land tvinges med ind i Krigen. Et afvæbnet Danmark er uden Interesse for en krigsførende Stormagt og har derfor størst Sandsynlighed for at kunne holde sig udenfor Krig.»

Disse Udtalelser kan det socialdemokratiske Mindretal fuldt ud tiltræde i Dag, og Begivenhederne under Verdenskrigen har vist, at de var rigtige.

Men derimod skal saavel Venstre som det konservative Folkeparti og de militære sagkyndige vel vogte sig for at gentage, hvad de skrev i Betænkningen af 1908, da de derved blot vilde komme til at bevise, hvor fuldkommen militært afmægtigt Danmark er.

Venstre skrev i sin Betænkning af 1908:

»Først og fremmest vil det være nødvendigt at styrke det faste Forsvar af København mod Søsiden. Byen bør absolut sikres imod, at den ved Trusel om Bombardement fra Søen skal kunne tvinges til Underkastelse.«

Efter nogle Betragtninger om, hvorledes Københavns Stilling vilde blive som fuldstændig aaben By, hedder det videre i Betænkningen:

»København som fuldstændig aaben By hører derfor kun hjemme i en Ordning, hvorved ethvert virkeligt Forsvar paa Forhaand er opgivet. Vil man et Forsvar til Neutralitetens Opretholdelse, og tilstræber man i Tilfælde af Neutralitetskrænkelse med størst mulig Kraft at modsætte sig en fjendtlig Besættelse af Sjælland, kan man selvtvølgelig ikke lægge Hovedstaden aaben mod Søen. Et Kystforsvar, der paa et enkelt, tilmed det mest saarbare, Punkt gjorde Adgangen fuldstændig fri, vilde være meningsløst.«

Dette at befæste København mod Søsiden saaledes, at den ikke ved Trusel om Bombardement straks eller efter kort Tids Forløb tvinges til at overgive sig, ansaa Venstre altsaa i 1908 for Forsvarets Hovedopgave, og Højre var fuldstændig enig med Venstre i denne Betragtning. Uoverensstemmelsen mellem de to Partier bestod i det væsentlige i, at Højre ogsaa vilde have København befæstet mod Landsiden, medens Venstre modsatte sig dette.

Højre gik i sin Betænkning endnu mere udførligt end Venstre ind paa at bevise Nødvendigheden af at sikre København mod Bombardement. Det hedder herom i Betænkningen:

»Basis, eller med en anden Betegnelse: Hovedforsyningsstedet for vort Forsvar i det her omtalte Tilfælde er København. Her findes Hærens Oplag af Vaaben og Ammunition, dens Beholdning af enhver Art, og her er Flaaden anbragt med alle dens Magasiner og Værksteder. Desuden er Halvdelen af samtlige værnepligtige paa den sjællandske Øgruppe hjemmehørende i Byen og dens nærmeste Omegn.

En Krigsførelse paa Sjælland fra dansk Side efter en fjendtlig Besættelse af København vilde derfor være en Umulighed, Landet har ikke

mindste Udsigt til paa denne Ø at kunne improvisere en ny Basis for sin Krigsmagt.

Da København imidlertid tillige er Landets Hovedstad, Regeringens Sæde, Danmarks aandelige og materielle Midtpunkt, Opbevaringsstedet for de fleste Værdier, der udgør Folkets samlede nationale Eje, vil det allerede af den Grund være indlysende, at en Fjende ved at bemægtige sig København har opnaaet alt, hvad han kunde tilstræbe ved en Neutralitetskrænkelse hvor som helst i Riget. Efter Københavns Fald vil en Modstand mod Angribernes Fordringer ikke være mulig fra vor Side. En i Tide foretagen Forlæggelse af de militære Hjælpemidler fra København til et andet Sted paa Sjælland vilde dels være meget bekostelig (den er beregnet til at koste 60—80 Millioner Kroner), og dels vilde den ikke i synderlig Grad forandre dette Forhold. København vilde, naar Byen ikke længere rummede Landets Krigsforsyning, selv om Regeringen under truende Forhold blev forlagt til den nye militære Basis, vedblive at være Landets saarbareste Sted alene ved de Rigdomme, Byen sidder inde med ($\frac{1}{4}$ af Nationalformuen). En Fjende, der har gjort sig til Herre over København og lagde Beslag paa dens rede Penge og Lagre, som her findes, udskrev Kontributioner o. s. v., vilde meget hurtig kunne tilføje Landet større pekuniær Skade, end en Krig som f. Eks. den i 1864 forvoldte.

Der er ikke Tvivl om, at den Forsvarsordning, som skal kunne opretholde Danmarks Neutralitet, maa kunne forebygge en fjendtlig Besættelse af København — det Omraade, man i Militærsproget kalder »det afgørende Punkt«, og saa længe der er Spørgsmaal om en Neutralitetskrænkelse under en i Udbrud værende eller alt begyndt Krig i Europa, vil Opgaven efter Mindretallets Mening kunne løses. — Lige overfor den formentlig fjernt liggende Mulighed, at Landet under en europæisk Fredstilstand skulde blive Genstand for et Erobringsforetagende, forberedt af en Stormagt og taalt af de deri interesserede Magter, vil ganske vist alle fra vor Side trufne Forsvarsforanstaltninger være ufyldstgørende, og Forsvarskommissionen har ikke faaet til Opgave at stille Forslag i saa Henseende. Men Mindretallet kan dog ikke tilbageholde den Udtalelse, at ogsaa overfor en saadan Mulighed forudsættes det, at der træffes de samme Foranstaltninger til et energisk Forsvar, som her bliver bragt i Forslag. Et Folk, der vil nyde Fordelene af at regnes med til de selvstændige Stater, kan ikke opgive Villien til under alle Omstændigheder at føre et Forsvar, som det er dyrt at bryde.

Den Neutralitetskrænkelse, vi vil kunne befrygte under en Stormagtskrig om Herredømmet i Østersøen, har for den vedkommende Magt Opnaaelsen af saa store Fordele i Udsigt, at det maa antages at kunne svare Regning for den i den Anledning at sætte en ikke ubetydelig Styrke i Bevægelse. Det vil derfor ikke være nok, at København sikres mod at kunne tages ved Afsendelse fra Fjendens Side af t. Eks. et Par Skibe, som under Trusel om Bombardement eller ved Udslibning i eller ved København af et lille Troppekorps kunde opnaa Byens Overgivelse, vore Forsvarsforanstaltninger maa være heregnet paa Imødegaaelse af en betydelig større Fare.

Angrebet paa København kan i og for sig lettest føres fra

Søen direkte mod Byen. Farvandene ved København indskrænker dog den angribende Flaades Operationsomraade ret betydeligt, og det vil derfor være os muligt ved en ikke særdeles stor Udvidelse af den bestaaende Søbefæstning her at skabe et Forsvar, som under Forudsætning af en tilfredsstillende Ordning af Krigsberedskabet og af Besætningsforholdene paa Søforterne vil gøre et Angreb paa København fra Søen i høj Grad usandsynligt. Vor i Byen indesluttede Flaade med sine Torpedobaade og Undervandsbaade vil desuden her kunne blive en Fare for Angriberen, som vil blive taget i Betragtning.»

Den militære tilfornødne i Kommissionen, daværende Oberstløjtnant, nu Generaltøjmester, Nørresø var selvfølgelig ganske enig med Højre i disse Betragtninger og skriver bl. a. herom i Betænkningen:

»Uden nærmere Undersøgelse kan det straks erkendes, at København har en saadan Betydning for Landet, at ingen nævneværdig Krigsførelse fra dansk Side er mulig, efter at Byen er faldet i en Fjendes Haand. Med Hovedstadens Fald er Danmarks Modstand brudt.

Derfor er alle Foranstaltninger til at hindre Neutralitetskrænkelser i andre Dele af Landet ganske unyttige, hvis København ikke forud er sikret, de vil alle være ophævet, naar København er faldet i Fjendens Vold»

General Nørresø udvikler derefter udførligt, at den Modstand, København skal være i Stand til at yde, ikke blot skal gælde overfor Angreb af en mindre Styrke, men ogsaa overfor et større, alvorligt Angreb, saa længe indtil der kan komme Hjælp udefra.

Ud fra disse Betragtninger gennemførtes Forsvarsordningen af 1909, og hvad Søforsvaret af København angaar, var der i det væsentlige fuld Enighed indenfor de forsvarsvenlige Partier og den militære Sagkundskab.

Saa kom Verdenskrigen 1914, og da Forsvarsminister Munch straks ved Krigens Udbrud spurgte Hærens og Flaadens Repræsentanter, hvorledes det nu forholdt sig med Hensyn til Forsvaret af København, svarede man fra begge Sider, at overfor et alvorligt Angreb stod vi ret afmægtige.

General Gørtz erklærede den 5. August 1914, at hvis man fra dansk Side erklærede, at man ikke vilde udlægge Miner, saaledes som Henstillingen fra tysk Side angav, maatte man vente, at Jylland og Fyn straks blev besat fra tysk Side, og maaske vilde ogsaa København blive angrebet, og han erklærede, at med den daarlige Tilstand, hvori vort Militærvæsen befandt sig, vilde kun et ganske kortvarigt Forsvar være muligt; ogsaa for Københavns Befæstnings Vedkommende erklærede han, at det kun vilde dreje sig om ganske kort Tid.

Admiral Kofoed-Hansen erklærede samme Dag paa Forespørgsel, at fra Køge Bugt vilde København kunne bombarderes indtil Raadhuspladsen.

Endnu mere afgørende er en Skrivelse, som Overkommandoen den 11. September 1915, altsaa et helt Aar efter Krigens Udbrud, tilstillede Krigsministeriet. Det hedder i denne Skrivelse, at »der er Forhold ved Københavns Befæstning, paa hvilke intet System af Arbejder ved denne kan raade Bod, idet Byen ikke ved

Befæstningen kan beskyttes mod Bombardement af sværere Skyts end Feltskyts.»

Naar man nu sammenholder dette med Udtalelsen fra General Nørresø i Forsvarskommissionens Betænkning af 1908, i hvilken han kategorisk erklærer, at hvis København er faldet i Fjendens Vold, er alle andre Forsvarsforanstaltninger ganske unyttige, og man samtidig erindrer, at baade Venstre og Højre byggede deres Forslag og vedtog Forsvarsordningen af 1909 ud fra ganske den samme Betragtning, kommer Udtalelserne fra Hærens og Flaadens øverste Ledere ved Verdenskrigens Udbrud til at staa i den rette Belysning.

Thi i Realiteten betyder Udtalelserne fra General Gørtz og Admirai Kofoed-Hansen kort og godt, at da Forsvarsordningen af 1909 skulde til at staa sin første Prøve, glippede den fuldstændig, da København ikke kunde værges mod Bombardement og derfor maatte overgive sig ved første Skud, som blev rettet mod Byen, hvis man da ikke for at redde lidt af den militære Prestige foretrak at lade Dele af Byen skvde i Grus, inden man besluttede sig til Ovcrgivelse.

I det Forslag til en ny Militærordning, som Generalstaben under 22. Marts 1921 har tilstillet Kommissionen, erkendes da ogsaa aabent, at det er umuligt at forsvare København. Det hedder i Motiveringen af Generalstabens Forslag bl. a.:

»Med denne Styrke af Felthæren — — — vil det efter al Rimelighed ogsaa være muligt at at føre et virksomt Forsvar af Øerne, naar man blot vil gøre sig klart Nødvendigheden af at udelukke den Opgave, som dog ligger over vore Kræfter, og som ikke længere har den afgørende Betydning som før: det direkte Forsvar af Hovedstaden. Denne Betragtning finder i Planen sit Udtryk deri, at der ikke er regnet med nogen Befæstning af København, hverken mod Land- eller Søsiden eller mod Luften.» ..

Her siges det altsaa direkte og uden Omsvøb, at et direkte Forsvar af Hovedstaden ligger over vore Kræfter, altsaa en Bekræftelse af det, som det socialdemokratiske Mindretal udtalte i 1908, og dette viser, at det ikke var vort Krigsberedskab, som vi kunde takke for, at Danmark undgik at blive inddraget i Verdenskrigen.

Og ganske det samme gælder, naar Talen bliver om den Mincudlægning, som Danmark paa Tysklands Tilskyndelse lod foretage i Augustdagene i 1914. Tværtimod viste det sig, at det rummede den allerstørste Fare for vort Land, at vi var i Besiddelse af Forsvarsberedskab, saa det i det kritiske Moment kunde være Tvivl underkastet, paa hvilken Maade det skulde anvendes.

Da der den 5. August fra Tyskland blev rettet den Forespørgsel, »om Danmark straks vilde spærre Store Bælt effektivt, s: med Miner mod begge krigsførende Parter«, var man fra alle Sider klar over, at hvis dette Spørgsmaal blev besvaret benægtende fra dansk Side, vilde Tyskland selv foretage Minespærringen.

I denne kritiske Situation tilkaldte Regeringen Partiførerne for de 4 politiske Partier, nemlig Venstremændene Jørgen Pedersen, Neergaard og J. C. Christensen, Højremændene Grev Frijs, Hammerich og Piper, Socialdemokraterne Sigv. Olsen og C. C. Andersen og den radikale Herm. Trier.

Til Trods for, at Mineudlægningen blev tilraadet af Hærens og Flaadens Repræsentanter og det klart blev betonet fra Ministeriets Side, hvilken alvorlig Fare man udsatte sig for ved at sige nej, hævdede dog de to Højremænd, Grev Frijs og Hammerich, og de to Venstremænd, Jørgen Pedersen og Neergaard, meget bestemt den Opfattelse, at man ikke burde foretage Udlægningen af Minerne, medens Højremanden Piper sammen med Socialdemokraterne og Herm. Trier tilraadede Udlægningen. J. C. Christensen ønskede, trods en indtrængende Henstilling til ham, ikke at udtale sig om Sagen.

Der er ingen Tvivl om, at Ministeriet saa rigtigt, naar man overfor Partiførerne pegede paa den alvorlige Fare, som kunde være forbundet med at svare nej til Forespørgselen fra Tyskland, men naar desuagtet kun een Højremand tilraadede at svare ja, medens 2 Højremænd og 2 Venstremænd indtrængende tilraadede at svare nej, viser dette, hvilken Fare der kan være forbundet med at være i Besiddelse af Forsvarsberedskab, som ikke i den givne Situation anvendes paa rette Maade.

Havde Danmark i 1909 vedtaget at skride til Afrustning, vilde Forespørgselen fra Tyskland naturligvis ikke være fremkommet af den selvfølgelig Grund, at man saa havde vidst, at Danmark ikke var i Besiddelse af Minemateriel, men saa vilde Tyskland have foretaget sig det, som man alligevel foretog sig, nemlig selv ved Minespærring at hindre Sejladsen gennem Store Bælt. Tyskland afventede nemlig ikke Danmarks Svar paa Forespørgselen, men begyndte selv i Langelandsbæltet at udlægge Miner, og det endog paa dansk Søterritorium, og denne Minespærring blev opretholdt og suppleret, saa længe Krigen varede.

Der er ingen Tvivl om, at Forespørgselen fra Tyskland den 5. August i væsentlig Grad havde til Hensigt at prøve at faa et Fingerpeg i Retning af, hvilken Holdning man under Krigen kunde vente fra dansk Side; og at man i Tyskland var langt mere begejstret for det imødekomende Svar fra dansk Side, end man var for selve den danske Mineudlægning, fremgaar klart af den Beretning, som efter Krigens Afslutning blev afgivet af den tyske Marines Ledelse under Titelen: »Der Krieg zur See 1914—1918«.

Den tyske Storamiral von Tirpitz siger i sine »Erindringer«:

»De svage danske Bæltspærringer vilde uden store Vanskeligheder være blevet rendt over Ende, saafremt Englænderne vilde trænge ind i Østersøen.«

Videre hedder det i Beretningen om den danske Minespærring:

»Men de af Danmark efter vor Anmodning trufne militære Foranstaltninger i Bælterne og Sundet var ikke i Stand til at byde os en tilstrækkelig militær Sikkerhed. Saavel den Øverstkommanderende ved Fronten, Storamiral, Prins Heinrich, som Chefen for Admiralstaben var

enige om Utilstrækkeligheden i de danske Forholdsregler og Løfter.»

»For en energisk Modstander frembød derfor disse Miner ikke store Vanskeligheder for et Gennembrud mod Kieler Bugt. Bevæbnet Modstand fra de danske Skibes Side var ikke at vente og havde for øvrigt heller ikke frembudt nogen Hindring.«

Navnlig den sidste Sætning her viser, at man i Tyskland ikke tillagde de danske Krigsskibe den allerringeste Betydning.

Videre hedder det i Beretningen:

»Midt i August Maaned 1914 hørte man fra København, at efter tilforladelige Meldinger var engelske parlamentariske Kredse indgaaet til Sir Edvard Grey med Forlangende om at nedlægge Protest overfor den af Danmark iværksatte Spærring af Store Bælt. men at Sir Edward havde afvist dette Forlangende. For selve Østersøkrigsførelsen var militært set heller ikke fremskaffet større Sikkerhed ved de Spærringsforholdsregler, som Danmark havde foretaget i Bælterne, lige saa lidt som ved de af Sverige foretagne Forberedelser. I Løbet af Krigen blev derfor ved hvert nyt Rygte om engelske Indbrudshensigter de af Danmark og Sverige derimod trufne militære Forholdsregler ringere værdsat, og Storadmiral, Prins Heinrich forstærkede stadig Effektiviteten af egne Minespærringer ved Bælterne og senere ogsaa i Sundet.«

Som man vil se af disse Citater, tillagde man i Tyskland ikke de danske Minespærringer nogen særlig Betydning, og endnu mindre Betydning tillagde man de danske Krigsskibe.

Saaledes gik det altsaa til Lands og til Vands med Militærordningen af 1909, da Verdenskrigen udbrød, den svigtede paa alle afgørende Punkter.

Men de Partier, som gennemførte Ordningen af 1909, havde sammen med de militære sagkyndige i store Dele af Befolkningen skabt den Opfattelse, at Danmark ved denne Ordning havde skabt sig et effektivt Forsvar, en Opfattelse, som kunde have faaet de frygteligste og mest skæbnesvangre Følger for vort Land, om det var kommet dertil, at denne Forsvarsordning under Verdenskrigen skulde have været prøvet i Praksis.

Hvilke Følger det kan faa, at der skabes Tillid til et Forsvar, som i Realiteten intet magter, fik vort Land paa en sørgelig og skæbnesvanger Maade at føle i 1864.

Da General de Meza ved Krigens Begyndelse besluttede sig til uden Sværds slag at rømme Dannevirkestillingen og derved skaanede den danske Hær for et forfærdeligt Blodbad, vakte dette et sandt Raseri i store Dele af Befolkningen. Thi man havde den Gang samme Tillid til Dannevirkestillingen, som man i August 1914 havde til Københavns Befæstning. Nu bagefter ved vi, hvor umulig en Opgave det var i 1914 at forsvare København mod et fjendtligt Angreb, men vi ved lige saa sikkert, at om København i Augustdagene var blevet udsat for et Bombardement, og Regeringen havde besluttet sig til at overgive Byen efter Affyringen af det første Skud, havde det vakt et Raseri uden Lige i den forsvarsvrige Del af Befolkningen. Og dog er alle nu i Dag klar over, at det havde være! Reg-

ringens Pligt at gøre dette, naar henses til de Oplysninger, som allerede den 5. August blev givet af Hærens og Flaadens øverste Ledelse.

Men vi fik yderligere i 1864 sørgelige Beviser for, hvad det fører til, naar der i Befolkningen skabes en falsk Tillid til Forsvaret.

Følger man Begivenhederne paa Londonerkonferencen i 1864, er der ingen Tvivl om, at om der ikke hos Regeringen og i Befolkningen havde hersket aldeles falske Forestillinger om vor Hærs Styrke, var Resultatet ikke blevet saa skæbnesvangert for os, som Tilfældet blev.

I den Instruks, som vor Regering gav de danske delegerede under Konferencen i London, hed det: »At drage Delingslinien ved Hjælp af en Folkeafstemning kan Regeringen under ingen Omstændigheder gaa med til.«

Og vore Repræsentanter optraadte i fuld Overensstemmelse med denne Instruks.

Da saaledes under nogle Forhaandsforhandlinger den tyske Gesandt i London, Grev Bernstorff, erklærede, at vilde man skabe en varig og betryggende Ordning, var det efter hans Mening langt bedre at overlade Danmark den Del af Slesvig, som var af overvejende dansk Nationalitet, medens Resten af Hertugdømmerne forenedes med Holsten til en uafhængig Stat under en tysk Fyrste, svarede Danmarks Gesandt, Bille, hertil, at derom kunde vi slet ikke forhandle, det var Fredsbetingelser, som vi kun kunde tage imod, hvis de deklareredes os i København — altsaa efter at Krigen var tabt.

Da senere under Forhandlingerne det Forslag blev fremsat, enten at lade en neutral Magt fastsætte Grænsen, dog ikke nordligere end Nordsiden af Flensborg Fjord og ikke sydligere end Slien—Dannevirke, eller ogsaa lade en Folkeafstemning bestemme, hvor Grænsen skulde være, blev begge disse Forslag bestemt afvist fra dansk Side.

Oberst N. P. Jensen siger i sin Bog, »Den 2. slesvigske Krig«, efter at have refereret disse Afslag, at naar den danske Regering lod sine delegerede stille sig saa afvisende overfor disse Forslag, var det, fordi den byggede paa, at en Fortsættelse af Krigen kunde føre os ind i et heldigere Spor. Dels haabede Regeringen at faa Hjælp fra England, men endelig stode den paa, at naar vi indskrænkede Forsvaret til kun at gælde Als og Fyn, var der ingen Fare for et Nederlag.

Dette viser klart, hvilken Ulykke det er at nære overdreven Tillid til, hvad en dansk Hær magter.

Netop i den sidste Tid er det med Styrke blevet hævdet, at i 1864 var der et stort dansk Flertal i Flensborg, men desuagtet modsatte man sig den Gang at lade en Folkeafstemning fastsætte Grænsen. I Tillid til Hæren vilde man den Gang ikke nøjes med den Del, som virkelig var dansk, og Resultatet blev, at ogsaa den danske Del af Sonderjylland tabtes.

I denne Forbindelse kan det være af Interesse at se, hvorledes Danmarks Stilling var i 1853 ved Udbrudet af Krimkrigen. Danmark laa den Gang midt imellem de stridende Parter, med Rusland paa den ene Side og England og Frankrig paa den anden. I levende Forstaaelse af vort Lands fuldkomne militære Afmagt i Forhold til de to stridende Parter be-

sluttede vor Regering ikke blot at erklære Danmark for neutral, men ydermere at erklære, at da man dog intet magtede, vilde man, alene med Undtagelse af Kristiansø, lade samtlige danske Havne, Københavns Havn medindbefattet, være aabne for begge de krigsførende Parters Krigsskibe med Undtagelse af Kaperskibe, og at de fik Adgang til Forsyninger i disse Havne, dog ikke med Krigskontrebande. Saavel Rusland som England og Frankrig godkendte denne Ordning, thi selv om den ikke særlig for Rusland var fuldt tilfredsstillende, erkendte man Danmarks militære Afmagt og vanskelige Stilling.

Af Sverige krævede man derimod, at der skulde lukkes og spærres for et ikke ringe Antal svenske Havne, da man ikke kunde anerkende en Ligestilling mellem Sverige og Danmark. Det kan være af nogen Interesse at bringe dette i Erindring netop i disse Dage, hvor man paa Grundlag af nogle Udtalelser af den svenske socialdemokratiske Statsminister Hjalmar Branting fra anden Side ønsker fastslaaet, at hvad der med Hensyn til militære Foranstaltninger gælder for Sverige, ogsaa gælder for Danmark, medens Stillingen nu som i 1853 er den, at Danmark i langt højere Grad end Sverige er fuldkommen militært afmægtigt.

Danmark havde i 1853 en General til Krigsminister og en Admiral til Marineminister, og disse to militære var naturligvis i høj Grad misfornøjede med, at Danmark saaledes skulde »ligge død«, medens Krigen rasede rundt omkring os.

De udbredte sig vidt og bredt om, at Danmark paa den Maade mistede al Agtelse i Udlandet, fortalte en hel Del om, hvad Æren krævede af os, og fandt naturligvis ogsaa et villigt Øre hos Dele af Befolkningen, saa de til sidst uden Bevilling fra Rigsdagen fik nogle Penge til Raadighed, saa de kunde begynde at indkalde Mandskab, udruste Skibe og foretage visse Befæstningsarbejder.

Men det varede ikke længe, inden England blev opmærksom paa denne Virksomhed, og man lod gennem vor Gesandt i London forespørge, hvad vi egentlig mente med disse krigerske Foranstaltninger, og man tilføjede, at hvis de blev fortsat, maatte man overveje, om man ikke burde lade en Del af den engelske Flaade overvintre i Danmark.

Dermed lykkedes det endelig at faa sat en Stopper for de to militære Ministres Drabelighed, og Rigsdagen besluttede at stille Krigsministeren under Rigsretsanklage.

Af det her fremførte saavel med Hensyn til Danmarks Stilling under Krimkrigen som i 1864, og da ganske særlig nu sidst under Verdenskrigen, fremgaar det klart, at Socialdemokratiet saa rigtigt paa Forholdene, naar det i 1908 erklærede, at Danmark ikke var i Stand til at gennemføre et effektivt Forsvar.

Generalstaben har i Virkeligheden ved i sin Udtalelse til Kommissionen at erkende, at et direkte Forsvar af Hovedstaden ligger over vore Kræfter, fuldt ud bekræftet, at Forsvarsordningen af 1909 viste sig ubrugelig, da Verdenskrigen udbrød.

Og saaledes vil det gaa med en hvilken som helst Form for Forsvar, som opstilles her i Landet. Det er en uløselig Opgave at tilveje-

bringe en Forsvarsordning, som er i Stand til at væрге Danmark mod et alvorligt Angreb udefra, og vil man desuagtet forsøge at løse Opgaven, bliver Resultatet det samme, som naar man paa en Bygning anbringer en Lynafleder uden Jordforbindelse: Man tiltrækker Faren i Stedet for at aflede den.

Og Faren for vort Land bliver dobbelt overhængende, hvis man gennemfører en Forsvarsordning, som i hele sit Forhold vender imod et enkelt Land, Tyskland, som den Fjende, man fremtidig har at frygte og ruste sig imod.

Generalstaben siger i Motiveringen til det af denne udarbejdede Forslag til en ny Hærordning følgende:

»Landet grænser til en Stormagt, Tyskland, hvis Interesser, navnlig saa længe det staar udenfor Forbundet, af nærliggende Grunde (Ønske om at spærre Bælterne) kan bringe det i politisk Modsætningsforhold til Danmark. Ved Siden heraf vil det ældgamle nationale Modsætningsforhold, som er yderligere uddybet ved den stedfundne Regulering af Grænsen paa Tysklands Bekostning, fremdeles paalægge os skarp Aarvaagenhed overfor denne Nabo. Vel er Stormagten Tyskland for Tiden svækket baade i militær Kapacitet og Mobiliseringsevne; men den vil dog altid kunne blive Danmark en farlig Modstander til Lands. Den nationale Sikkerhed kan derfor kun betrygges, naar vi opstiller et Forsvar, som er i Stand til at modstaa et alvorligt Angreb fra tysk Side«.

Den Anvisning, som Generalstaben her giver, og som Venstre følger i sit Forslag, at ruste sig særlig til een Side, vendt imod Tyskland, er saa langt fra ligelig Neutralitet, at det let vil blive til Ulykke og Fordærvelse for vort Land, om det lykkes at gennemføre det.

Under Forsvarslovens Behandling i Rigsdagen i 1909 paapegede særlig N. Neergaard med stor Styrke, hvilken bydende Nødvendighed det var for Danmark, at den Forsvarsordning, som gennemførtes, var i strengeste Grad ligelig og uden Hældning til nogen Side. Men dette at lægge Hovedstyrken i Jylland og basere den fremtidige Ordning paa dette, at man ved Sydgrænsen vil være i Stand til at modstaa et alvorligt Angreb fra tysk Side, er at gøre Forsvaret saa uligeligt og med saa stærk Hældning, at det fuldstændig kuldaster alle Teorier fra 1909.

Gennemføres en Forsvarsordning af denne Art, lægges derved Spiren til en kommende alvorlig og ødelæggende Konflikt for vort Land. Alene dette, som angives at være den kommende Hærs Opgave, at modstaa et alvorligt Angreb fra tysk Side, er lige saa umuligt og uigennemførligt som den Opgave, man stillede sig i 1909, at beskytte og forsvare København. Men hertil kommer, at den Udfordring og Udæskning, som Gennemførelsen af en saadan Ordning vil være, vil, naar en Tid er gaaet, kunne komme til at hævne sig frygteligt.

Alle hør nu forladt Standpunktet fra 1909, at koncentrere Forsvaret om København, men samtidig slaar man frejdigt en Streg over det, som i 1909 prægede alle Betragtninger, at naar København ikke kan forsvares, er det ganske nyttigt at søge at forsvare andre Dele af Landet.

Nu er det Sydfronten, som skal være det afgørende for Forsvarets

Tilrettelægning, men ogsaa her vil det vise sig, at en Forsvarsordning som denne kun kan udrette dette ene at tiltrække Faren, medens den ganske vil mangle Evnen til at afværge den. Naar Generalstaben i sit Forslag betoner, at der er et nationalt Modsætningsforhold mellem Danmark og Tyskland, og at dette er blevet yderligere uddybet ved den stedfundne Regulering af Grænsen, maatte Opgaven for dem, som er af denne Opfatteise, netop være at søge dette Modsætningsforhold hævet, og dette kan dog ingen mene sker ved særlig at ruste sig med Sydgrænsen for Øje.

Det danske Socialdemokrati har allerede gennem venskabelige Forhandlinger med Tysklands Socialdemokrati opnaaet fuld Forstaaelse med dette om Forholdenes Ordning ved Sydgrænsen, og disse Forhandlinger har Statsminister N. Neergaard ydet fuld Anerkendelse. Ad saadanne Veje, og ikke ved Rustninger, har Danmark den størst mulige Sikkerhed for i Fremtiden at blive forskaanet for at blive inddraget i Konflikter og krigerske Forviklinger.

Begivenhederne under Verdenskrigen har fuldt ud vist, at Socialdemokraterne saa rigtigt, da de i Betænkningen i 1908 indledede med at udtale: »Det danske Folk bør erkende, at Forsvar overfor en Stormagts Angreb ligger langt over dets Evner og har ingen som helst Udsigt til et blot nogenlunde heldigt Udfald«, og nærværende Mindretal fastholder derfor fuldt ud Standpunktet fra 1908 og stiller Forslag om, at vort Land straks skrider til fuldstændig Afrustning.

Herimod er særlig blevet rettet den Hovedindvending, at Danmark ved at indmelde sig i Folkenes Forbund har forpligtet sig til at holde et vist Mindstemaal af Krigsberedskab, men dette er ganske urigtigt. Danmark staar i Dag efter Indmeldelsen i Folkenes Forbund, ganske som vi stod i 1908. Vi er fuldkommen suveræne, naar Talen er om Afrustning eller Begrænsning af Rustningerne, det er kun opad, med Hensyn til Forøgelse af Rustningerne, der er sat Grænser.

De Paragraffer i Folkeforbundspagten, som man særlig henviser til, er Artikel 8 og Artikel 16.

Artikel 8 lyder saaledes:

Forbundets Medlemmer anerkender, at Fredens Opretholdelse kræver en Indskrænkning af de nationale Rustninger til den laveste Grænse, som er forenelig med den nationale Sikkerhed og med Haandhævdelsen ved fælles Virksomhed af de mellemfolkelige Forpligtelser.

Raadet skal under Hensyntagen til hvert Forbundsmedlems geografiske Beliggenhed og særlige Forhold fremsætte Forslag til en saadan Indskrænkning til de forskellige Regeringers Overvejelse og Handling (Afgørelse, action d'écision).

Disse Forslag skal gøres til Genstand for fornyet Overvejelse og eventuel Revision, i det mindste hvert 10de Aar.

Naar saadanne Forslag er blevet antaget af de forskellige Regeringer, skal de derifastsatte Grænser for Rustninger ikke kunne overskrides uden Raadets Samtykke.

Forbundsmedlemmerne, som er enige i, at Fremstillingen af Ammunition og Krigsmidler ved private Foretagender kan gøres til Genstand for alvorlige Indvendinger, overdrager til Raadet at stille Forslag om, hvorledes de uheldige Virkninger, som er forbundet med saadan Fremstilling, kan undgaas, idet der tages tilbørligt Hensyn til saadanne Forbundsmedlemmers Fornødenheder, som ikke er i Stand til at fremstille den Ammunition og de Krigsmidler, som er nødvendige for deres Sikkerhed.

Forbundsmedlemmer forpligter sig til at give hinanden de mest aabne og fuldstændige Oplysninger vedrørende Maalestokken for deres Rustninger, deres land- og sømilitære Programmer og Forholdene ved saadanne Industrigræne hos dem, der kan tilpasses til Benyttelse i Krigsøjemed.

Artikel 16 lyder saaledes:

Skulde noget Medlem af Forbundet gribe til Krig med Tilsidesættelse af Forbundsforpligtelserne ifølge Artiklerne 12, 13 og 15, skal den ipso facto anses for at have begaaet en Krigshandling mod alle andre Forbundsmedlemmer. Disse forpligter sig til straks at afbryde enhver kommerciel og finansiel Forbindelse med denne Stat, forhindre ethvert Samkvem mellem deres Borgere og Borgere af det Forbundsmedlem, som har brudt Overenskomsten, og forhindre ethvert finansielt, kommercielt eller personligt Samkvem mellem Borgere af det Forbundsmedlem, som har brudt Overenskomsten, og Borgere i enhver anden Stat, hvad enten den er Medlem af Forbundet eller ej.

I dette Tilfælde skal Raadet være pligtigt til, overfor de forskellige i Betragtning kommende Stater, at stille Forslag om, med hvilke virksomme land- og sømilitære Styrker Forbundsmedlemmerne hver for sig skal bidrage til Tilvejebringelsen af de Militærstyrker, der skal anvendes for at haandhæve Forbundsforpligtelserne.

Forbundsmedlemmerne er endvidere enige om, at de gensidigt vil understøtte hinanden i de økonomiske og finansielle Forholdsregler, som træffes i Henhold til nærværende Artikel, for at gøre de dermed forbundne Tab og Ulemper saa smaa som muligt, og at de gensidigt vil understøtte hinanden i at gøre Modstand mod enhver særlig Forholdsregel, som bringes til Anvendelse mod en af dem, af det Forbundsmedlem, som har brudt Overenskomsten, samt at de vil tage de nødvendige Skridt til at lette Passagen gennem deres Omraade for ethvert Forbundsmedlem, som tager Del i den fælles Optræden til at haandhæve Forbundsforpligtelserne.

Ethvert Forbundsmedlem, som har krænkert nogen Forbundsforpligtelse, kan udelukkes af Forbundet ved en Beslutning af alle de andre Forbundsmedlemmer, som er repræsenteret i Raadet.

Det, som man særlig holder sig til, er det første Stykke af Artikel 8 og det andet Stykke af Artikel 16, men intet af disse 2 Afsnit indholder nogen Forpligtelse for Forbundsmedlemmerne til at opretholde et vist Mindstemaal af Forsvarsberedskab.

Naar Generalstaben i sin Fortolkning af Artikel 8 siger, at vi derigennem har paataget os en Forpligtelse til at hævde den nationale Sik-

kerhed, ja, at det endog paahviler enhver Stat selv at forebygge fjendtlig Invasion, er dette en fuldkommen vild og ganske misvisende Fortolkning.

Var denne Fortolkning rigtig, og indeholdt Bestemmelserne i Artikel 8 en vis Art af Forsvarspligt for Medlemmerne, vilde Artiklens 4de Stykke være ganske meningsløst, da der heri ganske tydeligt siges, at enhver Stat uden at spørge Raadet kan gaa saa langt ned med sine Rustninger, som man selv maatte finde for godt.

Dette falder ogsaa fuldstændig sammen med den engelske Regerings Opfattelse af Artiklen. Da i 1919 Folkeforbundspagten blev forelagt for det engelske Parlament, skrev den engelske Regering i sine Kommentarer følgende med Hensyn til Artikel 8:

»Artikel 8 gør det klart, at der ikke skal være noget Paabud af Raadet eller nogen som helst anden med Hensyn til de nationale Styrkers Størrelse. Raadet skal blot forme Planer, som det staar Regeringerne frit for at antage eller forkaste. Naar de en Gang er antaget, forpligter Medlemmerne sig til ikke at overskride dem. Formuleringen og Antagelsen af saadanne Planer maa ventes at faa Form af en almindelig Afrustnings-Konvention, som supplerer Pagten«.

Dette er altsaa den engelske Regerings Opfattelse af Artikel 8, og endnu klarere kommer dette frem i et Svar, som den engelske Regerings Repræsentant under Forhandlingerne, Lord Robert Cecil, gav paa en Forespørgsel, som blev rettet til ham fra den norske Regering.

Da Norge tiltraadte Folkenes Forbund, førtes der i den norske Rigsdag en lang Diskussion om, hvorvidt der kunde paalægges de Stater, som tiltraadte Forbundet, et vist Mindstemaal af Rustninger, og Regeringen besluttede da at rette en direkte Forespørgsel til Robert Cecil, den Mand, som maatte skønnes at være bedst indforstaaet med, hvorledes Forbundspagten's forskellige Bestemmelser skulde forstaaes.

Robert Cecil's Svar paa Forespørgselen lød saaledes:

»Jeg er ikke i nogen som helst Tvivl om, at Deres Forstaaelse af Artikel 8 i Pagten er rigtig. Det har ganske sikkert ikke været tilsigtet at paalægge noget Medlem af Forbundet en Forpligtelse til at opretholde en militær Styrke.«

Tydeligere kan det ikke siges, at den Mening, som Generalstaben lægger i Artiklens Ord, er fuldkommen urigtig.

Vi kommer saa til Forbundspagten's Artikel 16, hvor der tales om »Tilvejebringelsen af de Militærstyrker, der skal anvendes for at haandhæve Forbundspligterne«.

Man vil ved at gennemlæse Artikel 16 se, at medens 1ste Stykke indeholder visse Forpligtelser for Medlemmerne, er dette ikke Tilfældet med 2det Stykke. Men da der oprindeligt kunde være nogen Tvivl om, hvorledes 2det Stykke retteligt skulde forstaaes, blev der i 1919 under Forhandlingerne i Paris fra dansk Side rettet det direkte Spørgsmaal til Repræsentanterne fra England, Frankrig og Amerika, om et Land kan blive forpligtet til at deltage i militære Foranstaltninger. Svaret herpaa gik ud paa, at en saadan Forpligtelse forelaa ikke.

For at faa dette klart fastslaaet blev der efter Indstilling fra dansk

Side indføjet en Bestemmelse i Forbundspagten, hvorefter en Stat selv faar Ret til at bestemme, om den vil deltage i saadanne militære Foretagender eller den vil holde sig udenfor.

Og da Danmark indtraadte i Folkenes Forbund, var det under den udtrykkelige Forudsætning, at vort Land ikke skulde deltage i saadanne militære Sanktioner, som kunde føre til Løsning af virkelige Krigsopgaver.

Dette er fastslaaet i en Komitébetænkning, underskrevet af nuværende Statsminister N. Neergaard, og hvori det hedder:

»Ud fra de mindre Landes Synspunkt maa det derfor sikkert i Fremtiden som hidtil hævdes, at deres Andel i det internationale Liv og ligeledes deres Medvirken ved Modarbejdelsen af Retsbrud bør kunne finde Sted i saadanne Former, at de ikke udsættes for den umiddelbare Deltagelse i krigerske Forviklinger, der for dem, hvorledes Krigsoperationernes Udfald i øvrigt bliver, næsten altid vil medføre ødelæggende Virkninger af langt dybere indgribende Art end for de store Lande, der desuden for sig kræver en afgørende Indflydelse paa Verdenspolitikken, som de mindre Lande for deres Vedkommende giver Afkald paa.«

Og Udenrigsministeriet har ganske den samme Opfattelse, at Danmark ikke mod sin Villie kan tilpligtes at deltage i aktive krigerske Foranstaltninger. Da Danmark tiltraadte Aalandskonventionen, udtalte Udenrigsminister Harald Scavenius under Forhandlingerne i Folketinget følgende:

»I hvert enkelt forefaldende Tilfælde vil Danmark gennem sin Repræsentant i Raadet ikke blot kunne udtale sig om Arten og Omfanget af de Foranstaltninger, hvori Danmark maatte se sig i Stand til at deltage, men det vil gennem sin Stemmeafgivning kunne træffe Afgørelse om, hvorvidt det skal deltage i deres Udførelse.«

Af det her fremførte fremgaar det klart, at Danmark ogsaa efter Indmeldelsen i Folkenes Forbund er fuldkommen frit stillet med Hensyn til, hvor langt vi vil gaa ned med vort Militærvæsen, og kan gennemføre fuldstændig Afrustning uden at komme i Konflikt med indgaaede Forpligtelser.

Og efter at det fuldstændig afrustedes Luxembourg er blevet optaget i Folkenes Forbund, er dette yderligere blevet fastslaaet.

Naar vi da ser paa det her fremførte om Danmarks Stilling, ikke mindst nu sidst under Verdenskrigen, fremgaar det med al ønskelig Klarhed heraf, at Danmark i militær Henseende er fuldkommen afmægtigt, og at det rummer de allerstørste Farer for vort Land at opretholde et Militærvæsen, som dog aldrig i en alvorlig Situation vil magte sin Opgave. Og tifold farligt bliver det, hvis man vil skabe en Militærordning, som i sin Art er i højeste Grad uforenelig med ligelig Neutralitet.

Under Forhandlingerne i Folketinget om Ratificering af Folkeforbundets Beslutning om Oprettelsen af en mellemfolkelig Domstol til obligatorisk Afgørelse af Stridigheder mellem Nationerne udtalte Udenrigsminister Harald Scavenius følgende:

For dem (de smaa Lande) gives der, saa længe de ønsker at be-

vare deres politiske Uafhængighed, ingen anden Vej end Rettens, Rettens Autoritet er de smaa Landes eneste Værn mod Vilkaarlighed og Overgreb«.

»Det er en selvfølgelig Ting, at vi kan ikke have et Militær, der kunde drage ud over Landets Grænser for at vinde Land eller saaledes, at vi kunde vente sejrrikt at afslaa et Angreb fra en Stormagts Side. Hvis det skulde trække op til et saadant Angreb, maa vi være glade ved og tilfredse med, at der findes Institutioner, til hvilke vi kan henskyde saadanne Tvistigheder.«

I Overensstemmelse hermed og ganske svarende til Socialdemokraternes Standpunkt ved den sidste Hærlovsrevision i 1909 stiller det socialdemokratiske Mindretal i Militærkommissionen nedenstaaende Forslag om straks at skride til fuldstændig Afrustning.

Vi foreslaar Ophævelsen af den almindelige Værnepligt, kræver bestaaende Fæstningsanlæg og Forter desarmet og nedlagt og kræver det fra Hæren og Søværnet frigjorte Materiel realiseret.

En Del af de Arealer og Bygninger, som derved bliver frigjort, vil kunne finde god Anvendelse i andre Statsøjemed, og om, hvorledes man skal forholde sig med Resten, bestemmes af Rigsdagen.

Det er mægtige Arealer og store Værdier, som Hæren og Søværnet raader over. Alene i og ved København ejer Hæren Arealer paa over 1400 Tdr. Land, og da der i 1905 blev foretaget en Vurdering af Hærens og Flaadens Ejendele i Form af Bygninger, Arealer, Vaaben, Udrustninger og Materiel, blev dette opgjort til en samlet Værdi af 195½ Mill. Kr. Siden den Tid har der fundet store Anskaffelser Sted under Verdenskrigen, er blevet bygget nye Sygehuse og opført nye Kaserne m. m., og naar hertil lægges den store Værdistigning siden 1905, tager vi neppe meget fejl, naar vi i Dag anslaa Værdien til ca. 500 Mill. Kr.

Naturligvis kan alt dette, hvad enten det overgaar til andre Statsøjemed eller realiseres, ikke paa langt nær indbringe det, som Værdien er ansat til; men det vil dog blive meget betydelige Beløb, som indvindes, saa store, at alene Renterne deraf vil være tilstrækkelige til Dækningen af de Udgifter, som er forbundet med Socialdemokraternes Forslag om Etablering af Grænse- og Kystvagt og Fiskeriinspektion.

Naar samtlige Befalingsmænd i Hær og Flaade afskediges, har de i de første 5 Aar Krav paa Ventepenge, og derefter skal de have Pension. Udgiften hertil i de første 5 Aar er udregnet til 43 Mill. Kr. eller ca. 9 Mill. Kr. aarlig.

Et saa stort Beløb vil der dog slet ikke blive Tale om, da dette er udregnet paa Grundlag af, at der ikke paa anden Maade blev Anvendelse for en eneste af de afskedigede. Men alene til Bemandingen af Fiskeriinspektionsskibene og til Uddannelsen og Ledelsen af Reservepolitikorpset vil der blive Anvendelse for et ikke ringe Antal af de afskedigede Befalingsmænd, og ogsaa paa mangfoldige andre Omraader vil der sikkert blive Anvendelse for adskillige af dem.

Dog maa der naturligvis regnes med, at Udgifterne til Pensioner vil stige betydeligt i de første Aar efter Gennemførelsen af Socialdemokratiets Forslag, men det bliver Udgifter, som daaler Aar efter Aar for til sidst fuld-

stændig at forsvinde, medens Udgifterne til militære Pensioner efter den nugældende Ordning, og saa længe der opretholdes et Forsvar, er stedsevarende og uden Nedgang.

Ved Siden af de egentlig militære Opgaver har Flaadens Skibe ogsaa haft den Opgave at foretage Fiskeriinspektion og Ordens Opretholdelse i danske Farvande, og naar Krigsmarinen afskaffes, vil der være Anvendelse for en Del af dens Skibe og Personel til den fremtidige Varetagelse af disse Opgaver.

Paa derom rettet Forespørgsel modtog de socialdemokratiske Medlemmer af Kommissionen under 23. Februar 1922 Oplysning fra Marineministeriet om, i hvilken Udstrækning Flaadens Skibe har været anvendt til Fiskeriinspektion og Søopmaaling, hvilke af Flaadens Skibe der egner sig hertil, og hvor meget Udgiften til Drift og Vedligeholdelse andrager aarlig for hvert af disse Skibe. Besvarelsen heraf findes aftrykt som Bilag til nærværende Indstilling.

Paa Grundlag af disse Oplysninger foreslaas det, at der fremtidig til Fiskeriinspektion i danske Farvande, derunder ved Island og Færøerne, anvendes 4 større Skibe af lignende Type som dem, der hidtil har været anvendt til Fiskeriinspektion under Island og Færøerne, og 4 mindre Skibe til Inspektion i de indre Farvande samt et mindre Skib til Søopmaaling. Udgifterne til Drift, Vedligeholdelse og Fornyelse af disse Skibe kan efter de af Marineministeriet givne Oplysninger anslaaes at ville andrage aarlig:

4 Skibe à 645,000 Kr.	2,580,000 Kr.
4 Skibe à 320,000 Kr.	1,280,000 —
1 Skib til Søopmaalinge	190,000 —
Nybygning	750,000 —
	<hr/>
	4,800,000 Kr.

Medens Indmeldelsen i Folkenes Forbund som foran paavist ikke paalægger Danmark nogen som helst militær Forpligtelse, kan der derimod i visse Situationer blive Brug for en Grænse- og Kystvagt udover det normale. Det hedder herom i Forbundspagtens Artikel 16:

»Skulde noget Medlem af Forbundet gribe til Krig med Tilsidesættelse af Forbundsforpligtelserne ifølge Artiklerne 12, 13 og 15, skal den i pso facto anses for at have begaaet en Krigshandling mod alle andre Forbundsmedlemmer. Disse forpligter sig til straks at afbryde enhver kommerciel og finansiel Forbindelse med denne Stat, forhindre ethvert Samkvem mellem deres Borgere og Borgere af det Forbundsmedlem, som har brudt Overenskomsten, og forhindre ethvert finansielt, kommercielt eller personligt Samkvem mellem Borgere af det Forbundsmedlem, som har brudt Overenskomsten, og Borgere i enhver anden Stat, hvad enten den er Medlem af Forbundet eller ej.«

Som man vil se, er her Tale om en direkte Forpligtelse for hvert enkelt af Forbundets Medlemmer, men Forpligtelsen er af rent indre politimæssig Art.

Skulde en Situation som den i Artikel 16 indtræffe, vil de Skibe, som Danmark har til Raadighed til Fiskeriinspektion, være fuldt tilstrækkelige til Varetagelse af den politimæssige Kontrol paa Søen, medens det sikkert vil blive nødvendigt at have et Reservemandskab til Raadighed for Politiet i saadanne Situationer til den forøgede Grænse- og Kystbevogtning.

Hvor stor en Styrke der her kan blive Brug for, maa i nogen Grad bero paa et Skøn, men vi gaar ud fra, at et Reservepolitikorps paa indtil 6000 Mand vil være fuldt tilstrækkeligt.

Dette Mandskab maa indkaldes til en kortvarig Uddannelse og derefter staa til Raadighed i en Aarrække for Politimyndighederne, og Udgifterne til Opretholdelse af et saadant Korps paa 6000 Mand vil derefter stille sig saaledes:

Ved Antagelsen indkaldes de paagældende til en 2 Maaneders Uddannelse, som kan foregaa i flere Hold; derefter hjemsendes de, og der udbetales dem et aarligt Vederlag for at staa til Raadighed.

Under den 2 Maaneders Uddannelse erholder de paagældende Beklædning og fuldstændig Forplejning og Ophold, og ved Hjemsendelsen udbetales der hver et Vederlag paa 500 Kr. for Indtægtstab.

For at staa til Raadighed erholder de hver et aarligt Vederlag af 400 Kr. Medens man ved den første Antagelse af Mandskab til Korpsen bør søge saa vidt muligt at faa forskellige Aldersklasser repræsenteret, bør den fremtidige Antagelse finde Sted i Alderen fra 20 til 25 Aar, hvorefter man kan paaregne, at hver enkelt kan staa til Raadighed i gennemsnitlig 20 Aar. Udgiften til Lærere, Forplejning, Uniformer, politimæssig Udrustning m. m. kan for hver enkelt under den 2 Maaneders Uddannelse anslaaes til 700 Kr., og den samlede Udgift ved Reservepolitikorpset vil herefter stille sig saaledes for hver enkelt:

2 Maaneders Uddannelse.....	700 Kr.
Udbetaling ved Hjemsendelse	500 —
400 Kr. aarlig i 20 Aar.....	8000 —
	<hr/>
	9200 Kr.

Fordelt paa 20 Aar giver dette en aarlig Udgift pr. Mand paa 460 Kr. eller med en samlet Styrke paa 6000 Mand en aarlig Udgift af 2,760,000 Kr. Sammen med en Udgift paa 4,800,000 Kr. til Fiskeriinspektionen m. m. giver dette en samlet aarlig Udgift af 7,560,000 Kr.

Med Foranstaltninger som de her foreslaaede vil Danmark fuldt ud være i Stand til at fyldestgøre sine Forpligtelser ved Indtrædelsen i Folkenes Forbund og vil være bedst betrygget imod at blive inddraget i krigerske Konflikter, under hvilke vi dog, hvilke Foranstaltninger vi end maatte træffe, vil staa fuldkommen afmægtige og magtesløse.

Naar der gennemføres Afrustning, maa samtidig alle bevæbnede frivillige Korps forbydes. Der kan ikke være noget til Hinder for, at der ogsaa fremtidig gives Adgang til Øvelser i Skarpskydning, men det maa ikke kunne tillades, at der oprettes eller bibeholdes Organisationer, som

forsyner deres Medlemmer med Skydevaaben. De Skydevaaben, som skønnes nødvendige til Øvelserne, beror samlede i Foreningernes Værg efter nærmere Regler, som fastsættes af Indenrigsministeren. Ligeledes maa al Indførsel, Forhandling og Fabrikation af Vaaben, herunder ogsaa Jagtgeværer, samt af Ammunition foregaa ved Staten og under Kontrol.

Det foreslaas at Fyr-, Vager-, Lods- og Redningsvæsenet og det meteorologiske Institut samt Udmaalingen og Kortlægningen henlægges under Landbrugsministeriet, hvilket i øvrigt burde ske, selv om vi beholder Forsvarsministeriet, da de nævnte Institutioner intet har med dette Ministerium at gøre.

Det socialdemokratiske Mindretal stiller da i Henhold hertil nedenstaaende Forslag, gaaende ud paa, at Danmark straks gennemfører fuldstændig Afrustning.

Forslag til Lov om Afrustning m. v.

§ 1.

Den i Lov af 6. Marts 1869, med senere Ændringer, paabudte Værnepligt ophæves, og det i Lægdsrullen og Sørullen indførte Mandskab udslettes. Forsvarsministeriet ophæves.

§ 2.

Bestaaende Befæstningsanlæg og Forter desarmeres og nedlægges straks. De frigjorte Arealer overgaar til Anvendelse i andre offentlige Øjemed, og det samme gælder det fra Hæren og Søværnet frigjorte Materiel samt Kaserner, Barakker m. v. For saa vidt der helt eller delvis bliver Tale om Bortsalg af Materiel, sker saadant Salg efter Regler, givne af Rigsdagen.

§ 3.

Med Tjenestemænd under Hæren og Søværnet, Officerer, Underbefalingsmænd og ligestillede samt Arbejdere, der har erhvervet Pensionsret, forholdes som anført i § 59 i Lov af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

§ 4.

Orlogsværftets og Hærens Fabrikker, Værksteder, Laboratorier o. lign. overgaar til Anvendelse for civile Virksomheder under Staten. De nærmere Planer herom vil være at forelægge Rigsdagen hurtigst muligt.

§ 5.

Til Fiskeriinspektion samt til Opretholdelse af Orden i danske Farvande og til Varetagelse af danske Statsborgeres Interesser paa dansk Soterritorium udrustes og armeres enkelte af Flaadens Skibe.

§ 6.

Der antages og uddannes et Reservepolitikorps til i givne Situationer at staa til Raadighed for Politiet ved Bevogtning af Grænser og Kyster m. v. De nærmere Bestemmelser herom træffes ved Lov.

§ 7.

Fyr-, Vager-, Lods- og Redningsvæsenet samt det meteorologiske Institut henlægges under Landbrugsministeriet, og det samme gælder med Hensyn til den hidtil af Hærens topografiske Afdeling udførte Udmaaling og Kortlægning.

§ 8.

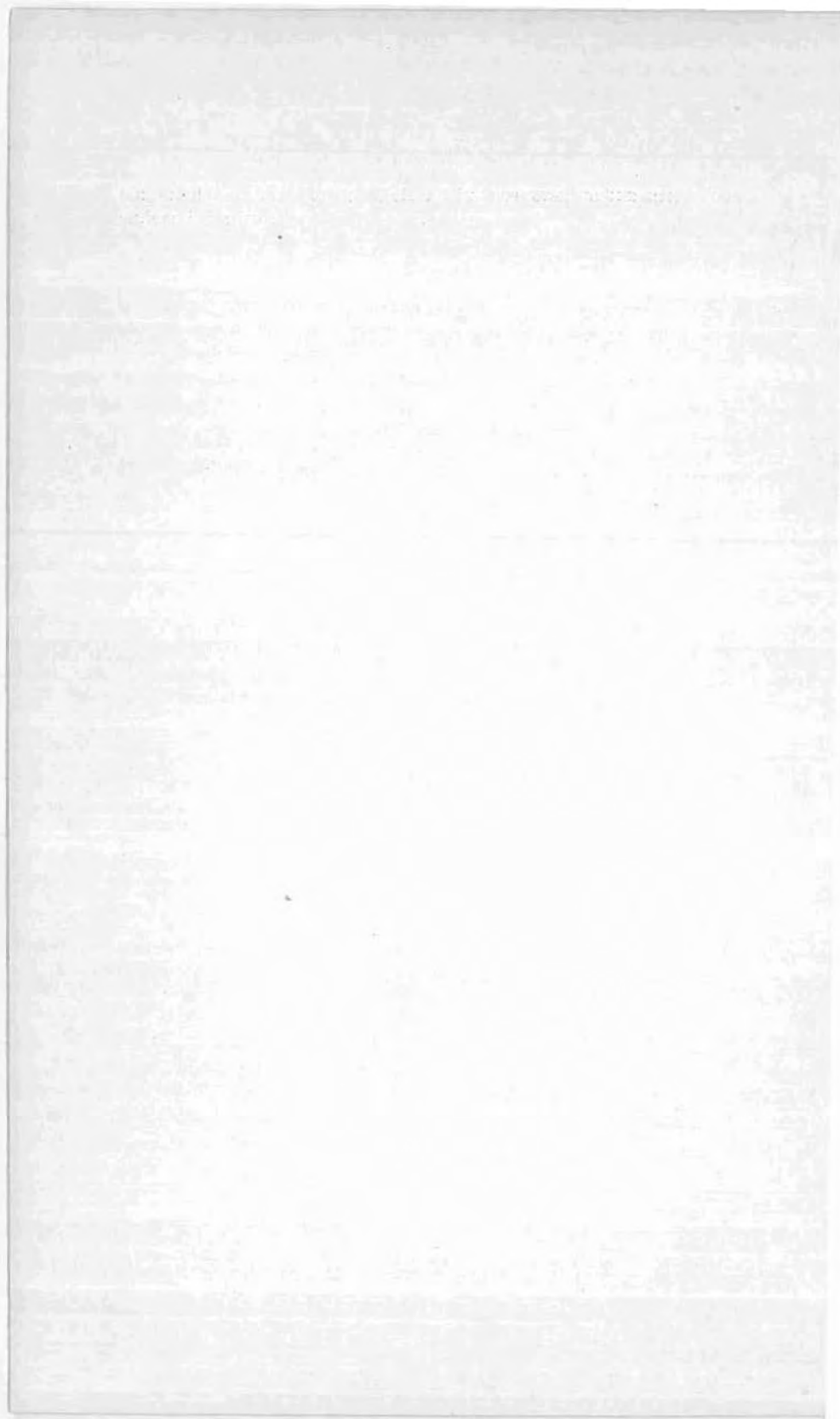
Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909 og Lov om Søværnets Ordning af 30. September 1909 med senere Ændringer samt Straffelov for Krigsmagten ophæves. Love om Lønninger ved Hæren, Søværnet samt om Søtillæg bortfalder ligeledes ved denne Lovs Ikrafttræden.

Chr. Hansen.

L. Rasmussen.

C. F. Sørensen.

Wilmann.

Til

Hr. Folketingsmand L. Rasmussen.

I Anledning af Hr. Folketingsmandens Anmodning i Skrivelse af 10. Januar 1922 om:

Til Brug for de socialdemokratiske Medlemmer af Militærkommissionen at erholde oplyst:

1. I hvilken Udstrækning har Flaadens Skibe i hvert af Kalenderaarene 1919, 1920 og 1921 været anvendt til Fiskeriinspektion og til Søopmaalinge?
2. Hvor mange af Flaadens Skibe er egnet til denne Virksomhed?
3. Hvad vil den aarlige Udgift andrage for hvert af disse Skibe til Drift og Vedligeholdelse?

skal Marineministeriet meddele følgende:

ad 1.

Aar	Farvand	Togtets Art	Tiderum	Skibets Art og Navn
1919	De danske Farvande	Fiskeriinspektion	12 Mdr.	Inspektionsskibet Absalon
			10 —	— Diana
			2 —	— Fenris
			2 —	Torpedobaaden Makrelen
			2 —	— Springeren
			2 —	— Støren
	Færøerne	Fiskeriinspektion	4 Mdr. 7 —	Inspektionssk. Beskytteren — Islands Falk
	Island	Fiskeriinsp.	8 Mdr	Inspektionssk. Islands Falk
	De danske Farvande	Sø-Opmaaling	4 Mdr.	Opmaalingssk. Krieger
			3 —	— Marstrand
			3 —	— Willemoes
	Island	Sø-Opmaaling	Naar Lejlighed gaves	Inspektionsskibet Islands Falk

Aar	Farvand	Togtets Art	Tidsrum	Skibets Art og Navn	
1920	De danske Farvande	Fiskeri-inspektion	4 Mdr.	Inspektionsskibet Absalon	
			7 —	— Diana	
			5 —	— Fenris	
			8 —	Kanonbaaden Guldborgsund	
			1 —	Torpedob. Havhesten	
			3 —	— Makrelen	
			1 —	— Nordkaperen	
			5 —	— Springeren	
			3 —	— Støren	
	Færøerne	Fiskeri-inspektion	9 Mdr.	Inspektionssk. Beskytteren	
3 —			— Islands Falk		
			0,5 —	Skonnerten Ingolf	
	Island	Fiskeri-inspektion	3 Mdr.	Inspektionssk. Beskytteren	
9 —			— Islands Falk		
1 —			Skonnerten Ingolf		
	De danske Farvande	Sø-Opmaaling	4 Mdr.	Opmaalingssk. Krieger	
			4 —	— Willemoes	
	Island	Sø-Opmaaling	Naar Lejlighed gaves	Inspektionsskibet Beskytteren	
	Grønland	Sø-Opmaaling	Naar Lejlighed gaves	Inspektionsskibet Islands Falk	
1921	De danske Farvande	Fiskeri-inspektion	12 Mdr.	Inspektionsskibet Diana	
			7 —	Kanonb. Guldborgsund*	
			0,5 —	Torpedobaaden Sværdfisken	
		Færøerne	Fiskeri-inspektion	11 Mdr.	Inspektionssk. Beskytteren
	1 —			— Fylla	
0,3 —	Krydseren Hejmdal				
			0,3 —	— Valkyrien	
	Island	Fiskeri-inspektion	3 Mdr.	Inspektionssk. Beskytteren	
7 —			— Fylla		
5 —			— Islands Falk**		
0,5 —			Krydseren Hejmdal		
0,5 —			— Valkyrien		
	De danske Farvande	Sø-Opmaaling	4 Mdr.	Opmaalingssk. Krieger	
			4 —	— Willemoes	

*) Kommandostrygning paa Grund af Utjenstedygtighed.

***) Kommandostrygning i 3 Maaneder paa Grund af Kedelreparation.

ad 2.

1. a. **De danske Farvande indenfor Skagen.**

Skønt alle Kystforsvarsskibe, Krydsere, Torpedobaade, Mineskibe, Opmaalingsskibe og Inspektionsskibe kan udføre Fiskeriinspektion og Opmaaling i danske Farvande indenfor Skagen, vil det dog af Bekostningshensyn ikke være tilraadeligt at anvende andre Skibstyper end Fiskeriinspektionsskibe, Torpedobaade og Opmaalingsskibe til Fiskeriinspektionen og kun Opmaalingsskibene til Opmaaling.

1. b. **De danske Farvande udenfor Skagen.**

Paa Grund af Minedriften har der praktisk talt ikke fundet Fremmedfiskeri Sted paa Søterritoriet udenfor Skagen under Krigen og i de 3 derefter følgende Aar (1919—20—21), hvorfor man i den nævnte Periode har kunnet udføre Fiskeriinspektionen med smaa Midler, men der er ingen Grund til at antage, at dette Forhold vil vedvare, og man vil sikkert i Fremtiden blive nødsaget til hertil at anvende Krydsere eller Fiskeriinspektionsskibe af tilsvarende Størrelse som ved Island og Færøerne.

2. **Færøerne.**

Krydserne samt Inspektionsskibene undtagen Absalon, Diana og Fenris.

3. **Island.**

Krydserne samt Inspektionsskibene Fylla og Islands Falk; ligesaa Inspektionsskibet Beskytteren, men kun om Sommeren.

ad 3.

Farvand	Togtets Art	Skibets Art og Navn	Aarlig Vedligeholdelse	Drift pr Maaned	
				Værnepligtigt Mandskab	Udelukkende fast Mandskab
De danske Farvande	Fiskeriinspektion	Torpedobaad: Tumler Typen	ca 20.000 Kr.	ca. 22.500 Kr.	ca. 28.000 Kr.
		— : Hvalros Typen	- 18.000 -	- 16.500 -	- 22.000 -
		— : Springer Typen	- 15.000 -	- 13.000 -	- 17.500 -
		Inspektionsskibet Fylla	- 30.000 -	- 34.500 -	- 50.000 -
		— Islands Falk	- 25.000 -	- 25.500 -	- 37.500 -
		— Beskytteren	- 20.000 -	- 20.500 -	- 28.500 -
		— Diana	- 15.000 -	- 13.500 -	- 19.500 -
		— Fenris	- 10.000 -	- 7.500 -	- 11.500 -
		— Absalon	- 15.000 -	- 14.500 -	- 20.000 -
		Opmaalingsskibet: Krieger Typen	- 15.000 -	- 10.500 -	- 16.000 -
	Søopmaaling	Opmaalingsskibet: Krieger Typen	- 15.000 -	- 8.500 -	- 14.500 -
Færøerne	Fiskeriinspektion og Søopmaaling	Krydser Hejmdal Typen *)	- 50.000 -	- 47.500 -	- 77.500 -
		Inspektionsskibet Fylla	- 50.000 -	- 40.500 -	- 56.000 -
		— Islands Falk	- 40.000 -	- 30.500 -	- 42.500 -
		— Beskytteren	- 30.000 -	- 23.500 -	- 31.500 -
Island	Fiskeriinspektion og Søopmaaling	Krydser Hejmdal Typen	- 50.000 -	- 47.500 -	- 77.500 -
		Inspektionsskibet Fylla	- 50.000 -	- 40.500 -	- 56.000 -
		— Islands Falk	- 40.000 -	- 30.500 -	- 42.500 -
		— Beskytteren	- 30.000 -	- 23.500 -	- 31.500 -

Anmk.: Beregning foretaget paa Grundlag af nuværende Prisniveau.

*) Med reduceret Besætning (ca. 1/6).

Klaus Berntsen.

/Axel Juel.

Indstilling

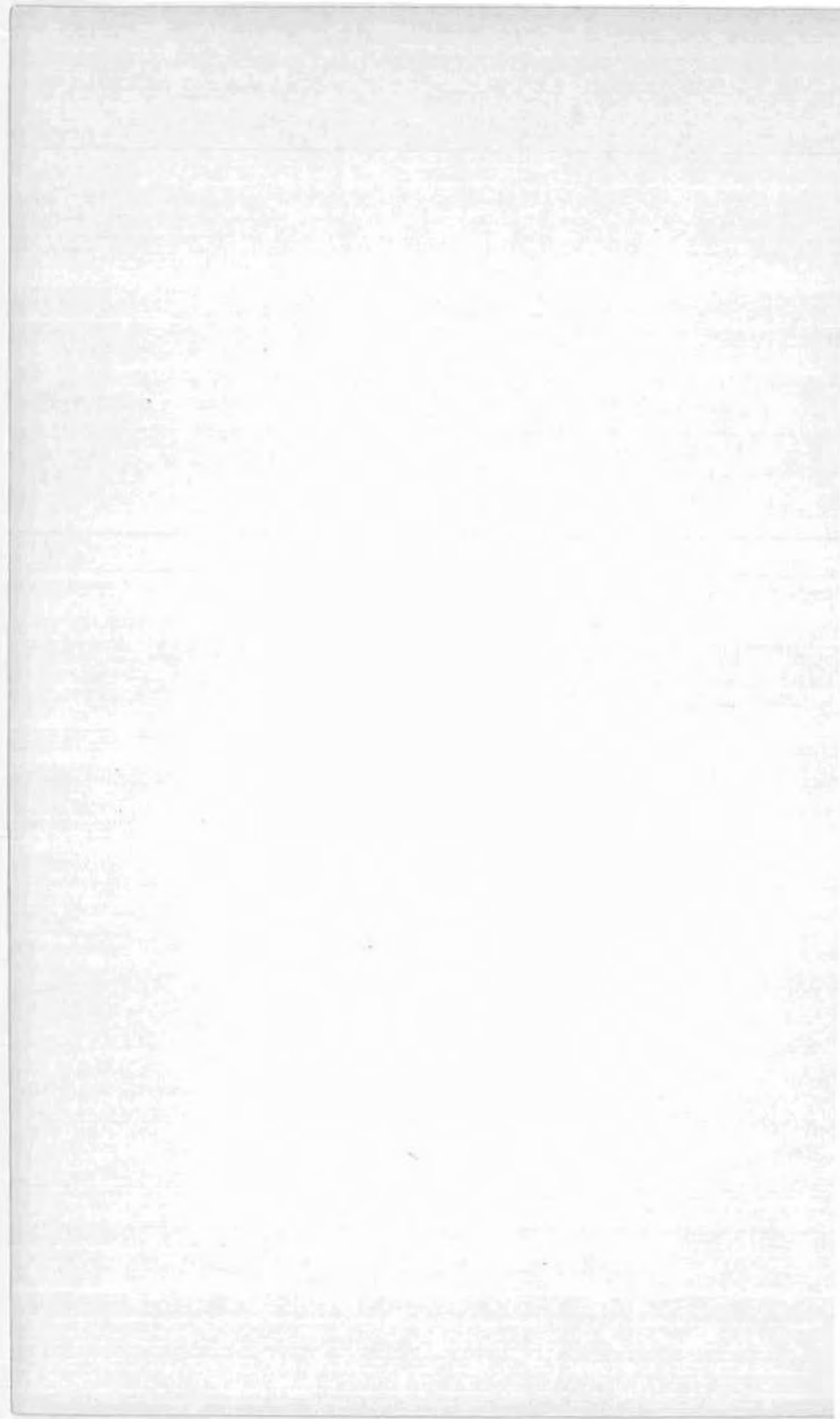
af

Kommissionens fjerde Mindretal

(Gamborg, P. Munch, Niels Petersen, Slengerik
og Veistrup)

til

Regering og Rigsdag.

Indstilling

fra

Det radikale Venstres Repræsentanter.

Et Mindretal (Gamborg, P. Munch, Niels Petersen, Slengerik og Veistrup) er af den Opfattelse, at der ved den nye Militærordning bør gøres et afgørende Skridt til Afrustning, som det er en Hovedopgave for Folkenes Forbund efterhaanden at gennemføre. De Forslag, vi har stillet, er bygget paa den Opfattelse, at det danske Militærvæsen ikke bør indrettes paa Løsningen af anden Opgave end Varetagelsen af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver. Det er umuligt at skabe et Værn, der kan beskytte Danmark overfor et krigsmæssigt Angreb. Danmarks Betyggelse opnaas kun ved Bevarelsen af en ubetinget Fredspolitik, ligelig overfor alle Magtgrupper, og ved den internationale Retsudvikling, som Udenrigsminister H. Scavenius under Rigsdagsforhandlingen om den faste mellemfolkelige Domstol har betegnet som Danmarks eneste Værn mod Vilkaarlighed og Overgreb.

Saa længe de militære Magtforhold i Europa er af nogenlunde lignende Art som nu, vil en Forsvarsopgave ikke komme til at foreligge overfor Tyskland. Det maa anses for udelukket, at dette Land, saa længe den nuværende Begrænsning af dets militære Kræfter opretholdes, kan indlade sig paa Erobringsforsøg. Forandres derimod senere i Tiden Forholdene saaledes, at Tyskland atter bliver en stærk Militærmagt, maaske i Forening med Rusland, vil det danske Militærvæsen, selv om man giver det større Styrke, end det fra nogen Side foreslaas, dog ikke kunne yde virkelig Modstand overfor et tysk Angreb. Og ikke heller kan det nytte at regne med, at vi, hvis en saadan Situation indtraf, vilde kunne føre et henholdende Forsvar, indtil der kom Hjælp. Udsigten til Hjælp vil ogsaa i Fremtiden være meget tvivlsom. Folkenes Forbund har ikke hverken en saadan Karakter eller en saadan Styrke, at man kan bygge paa militær Hjælp herfra.

Ligesom et tysk Angreb maa anses for udelukket, saa længe de militære Magtforhold ikke er helt ændret, gælder det samme om et russisk Angreb. Til Værn mod Norge, Sverige og Finland tænker ingen paa at ruste. Heller ikke regner nogen med et Angreb paa Danmark fra de vestlige Stor-

magters Side; givet er det jo i hvert Fald, at skete der et saadant Angreb, da vilde det Militærvæsen, der kan skabes i Danmark, betyde meget lidt overfor et saadant Angreb.

Ikke heller foreligger den Grund til Opretholdelse af et betydeligt Militærvæsen, at dette kunde give Danmark en vis Værdi som Forbundsfaelle for den ene eller den anden Magtgruppe. Den Forestilling er i nogle Kredse kommet frem, at Danmark ved at indtræde i Folkenes Forbund er kommet i en Art Alliance med Vestmagterne, og at den Opgave vil tilfalde det at være Dørvogter ved Indgangen til Østersøen paa disses Vegne. I militære Kredse synes denne Opfattelse almindelig. Den har imidlertid ikke Antydning af Grundlag i Folkeforbundspagten. Danmark tiltraadte Folkenes Forbund som et alsidigt Forbund, der ikke var Udtryk for den ene eller den anden Magtgruppes Politik. Under alle Forhandlinger vedrørende Folkenes Forbund, baade før og efter dettes Stiftelse, har alle danske Partier været enige om, at Forbundet bør være et aabent Forbund med Adgang for alle Stater, der vil slutte sig til dets almindelige Grundsætninger. I Overensstemmelse hermed vedtog det nordiske interparlamentariske Møde i Kristiania August 1920 at udtale Ønsket om, »at Folkenes Forbund snarest finder Tilslutning hos alle civiliserede Stater, og at der ikke lægges Hindring i Vejen for Optagelse af nogen Stat, som ønsker det«. Da Forbundet blev dannet, var det for dets Stiftere Forudsætningen, at Tyskland, naar Forholdet havde fæstnet sig der, optoges i Forbundet. Det maa antages, at Tysklands Optagelse er nær forestaaende.

Forbundspagten udelukker ikke, at der indenfor Forbundet slutes Alliancer, men det vilde være i Strid med Danmarks hidtidige fra alle Sider godkendte Politik at indlade sig paa nogen Art af Alliancepolitik. De bestaaende Stormagtsalliancer er af yderst usikker Karakter og kan meget hurtigt skifte. Et militært Forbund med Norge og Sverige er ligeledes udelukket; intet Parti har taget til Orde derfor, og selv om der fandtes Ønsker om noget saadant i Danmark, vilde disse ikke finde nogen som helst Tilslutning i Norge og Sverige.

Dansk Militærvæsens Opgave kan da hverken være at skabe et Forsvar mod Stormagters Erobringsforsøg eller at give Danmark militær Værdi som Deltager i den ene eller den anden Art af Alliance. Dansk Militærvæsen bør derfor ikke ordnes med krigsmæssige Opgaver for Øje; det vil dog ikke kunne løse disse.

Tilbage bliver som Opgave for dansk Militærvæsen Varetagelsen af de almindelige Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver, væsentlig gennem Bevogtnings- og Inspektionstjeneste.

Neutralitetsopgaverne.

Det almindelige Neutralitetsbegreb er ikke bortfaldet ved Dannelsen af Folkenes Forbund. Efter dettes Regler er lovmæssige Krig ikke udelukket, end ikke mellem Forbundets Medlemmer. Forbundspagten Art. 12 forpligter Medlemmerne til ikke at gribe til Krig uden at gøre Sagen til Genstand for Voldgift eller Undersøgelse af Raadet, og ikke for 3 Maanedere er gaaet efter Voldgiftsdommens Kendelse eller efter Raadets Beretning. Ved Artikel 13 forpligter Medlemmerne sig til ikke at gribe til Krig mod

noget Forbundsmedlem, som retter sig efter en Voldgiftskendelse. Og ved Art. 15 forpligter de sig endelig til ikke at anvende Krig mod et Medlem, der retter sig efter Forbundsraadets enstemmige Beslutning overfor et dette forelagt Tvistemaal. Hvis Beslutningen ikke er enstemmig, har Medlemmerne derimod Ret til at tage saadanne Skridt, »som de anser for nødvendige til Opretholdelse af Ret og Retfærdighed«. Dette vil sige, at de i et saadant Tilfælde, uden at komme i Strid med Forbundets Regler, kan anvende Krig. Under saadan Krig vil Forbundet da ikke kunne gribe ind med Anvendelse af de i Artikel 16 fastsatte Sanktioner. For Forbundets Medlemmer vil i saadanne Tilfælde, hvis de ønsker at holde sig udenfor Krigen, Neutralitetsreglerne i Haagerkonventionerne af 1907 vedblivende være gyldige. Og alle vil være paa det rene med, at netop overfor de Tvistigheder mellem store, stærke Stater, der kan medføre størst Fare for de mindre Stater, vil det være vanskeligt at opnaa Enstemmighed i Raadet.

I den Betænkning om Danmarks Stilling til Folkeforbundspagten, der i 1920 afgaves af N. Neergaard, O. C. Scavenius, I. Clan, G. Cohn og P. Munch, hedder det da ogsaa:

»Som allerede ovenfor berørt forbyder Forbundspagten ingenlunde Krigsførelse mellem Forbundets enkelte Medlemmer, naar blot de fastsatte Frister er overholdt, og der ikke foreligger de i Pagten specificerede ganske særlige Situationer. Under saadanne Krige mellem de enkelte Stater vil ogsaa i Fremtiden Neutralitetsretten være gældende som hidtil. Forbundspagten medfører paa ingen Maade, at Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907, Nr. 5, om neutrale Magters og Personers Rettigheder i Tilfælde af Krig til Lands, og Nr. 13, om neutrale Magters Rettigheder og Pligter under Søkrige, bortfalder.«

I den første af disse Konventioner forbydes det i §§ 2—4 krigsførende at benytte neutralt Lands Territorium, og derpaa siges det i Artikel 5:

»En neutral Stat bør ikke taale paa sit Territorium nogen af de i Artikel 2—4 omtalte Handlinger« (Une Puissance neutre ne doit tolérer sur son territoire aucun des actes visés par les articles 2 à 4).

I den anden Konvention angives tilsvarende en Række Handlinger, som de krigsførende ikke har Ret til paa neutralt Territorium, og derpaa hedder det i Artikel 25:

»En neutral Magt er forpligtet til at udøve et saadant Opsyn, som de Midler, hvorover den raader, tillader, for at hindre i sine Havne, paa sine Rede og paa sit Søterritorium enhver Krænkelser af foranstaaende Bestemmelser.«

(Une Puissance neutre est tenue d'exercer la surveillance, que comportent les moyens dont elle dispose, pour empêcher dans ses ports ou rades et dans ses eaux toute violation des dispositions qui précèdent.)

Disse Aftaler paalægger da de neutrale Stater en almindelig Pligt til ned »de Midler, hvorover de raader,« at øve Opsyn med, at krigsførende Stater ikke paa neutralt Omraade tilsidesætter de i Aftalerne indeholdte Regler. De indeholder derimod ingen Pligt til at skabe Rustninger af et vist forholdsmæssigt Omfang eller til i givet Tilfælde at ofre sine Hær- eller Flaade-

Kræfter under haabløs Modstand mod en Neutralitetskrænkelſe, ſaa lidt ſom de forpligter en neutral Stat til at opgive ſin Neutralitet og blive Parthaver i en Krig, fordi dens Omraade i ſtørre eller mindre Omfang krænkes af en krigsførende Stat. De Forhold, der omtales, er ſaadanne, overfor hvilke der er Brug for Politiforanſtaltninger. Under Iværksættelſen af diſſe kan der ſelvfølgelig indtræde Tilfælde, hvor der anvendes Magtmidler overfor en fremmed Styrke, der ikke respekterer Indſigelſe mod dens Anvendelſe af neutralt Omraade, men paa voldelig Viſ krænker Reglerne. Den neutrale Stats Militær maa da, ligesom Politi overfor Lovbrydere, anvende de Midler, det har, til at hindre Krænkelſen. Men ſker denne med overlegen Magt, ſaaledes at det er klart, at fortsat Modſtand er haabløs, da er det givet, at der ikke er nogen Forpligtelſe til at lade ſig ødelægge i en haabløs Kamp.

Der tales fra anden Side ſtadig om, at Statsmænd og Folkeretsforfattere i andre Lande mener, at Neutralitetsreglerne medfører Forpligtelſe til et effektivt Forsvar og til at forberede dette ved en Militærstyrke, der er forholdſvis lige ſaa ſtor ſom i andre Lande. Men man er ikke i Stand til at anføre nogen Udtalelſe, der giver Udtryk for en ſaadan Opfattelſe. Havde det i 1907 været Mening, at ſkabe en ſaadan Forpligtelſe, da havde man vel indskrevet den i Konventionerne; men i diſſe ſtaaer der ikke et Ord derom: hvis nogen den Gang havde forſøgt at foreslæe ſaadanne Regler, vilde dette utvivlſomt være blevet tilbageviſt med ſtørſte Styrke. Man tyr da til, at Konventionerne af 1907 ikke er udtømmende, at der er Pligter, ſom hviler paa »den almindelige Folkeret«, men ikke er optaget i Konventionerne. Diſſe er ſelvfølgelig ikke udtømmende, der er adskillige mindre Ting, ſom ikke har kunnet medtages. Men hvis det virkelig havde været Tanken at faſtſlæe en Pligt til effektivt Forsvar og forholdsmæſſige Ruſtninger, da havde det uden Sammenligning været det vigtigſte Led i de neutrale Pligt, og da kunde man ikke have glemt det eller vilkaarligt udeladt det. Ogsaa i de almindelige Folkeretsværker før 1907 ſøger man forgæves Udtalelſer til Støtte for den af vore Modſtandere herhjemme hævdede Paastand. Profeſſor Matzen har i ſin Tid citeret en Udtalelſe af Bluntschli, ſom han har fortolket langt ud over dens Mening, men han maa ſamtidig anføre en modsat Opfattelſe af Calvo, ſom han ivrigt maa bekæmpe.

Der kan i Fremtiden tænkes Tilfælde, hvor Danmark kan faa Brug for et militært Opsyn ved Grænsen, ved Kysterne og paa Søterritoriet under Krig mellem andre Magter, ſaaledes ſom i ſidſte Krig. Dette Opsyn vil i givet Tilfælde faa noget lignende Karakter ſom det, der fandt Sted under Verdenskrigen. Men en Del af de Opgaver, der da forelæe for dansk Militærvæſen paa Grundlag af Militærordningen af 1909, vil i alle Tilfælde være bortfaldet, og ſaa længe de militære Magtforhold blot i mindſte Maade ligner de nuværende, vil Opsynsopgaverne ogsaa være af mindre vanskelig Beſkaffenhed. Bortfaldet vil være baade for Hær og Flaade de Opgaver, der var knyttet til Fæſtningen København, Opgaver, der ikke var beſtemt af Hensyn til Landets Neutralitetsforpligtelſer, og netop diſſe Opgaver baandlagde efter Ordningen af 1909 Hærens Hovedstyrke og en meget væſentlig Del af Flaaden. Og under en militær Situation af nogenlunde lignende Art ſom nu

kan der ogsaa vanskelig tænkes Opgaver med Hensyn til Spærring af Bælterne af Omfang og Betydning som i Verdenskrigen. Forholdene er fuldstændig forandret ved Indskrænkningen af den tyske Flaade, idet de Krigsskibe, der nu findes i Østersøen, ikke vil have nogen som helst Udsigt til at hævde sig overfor Vestmagtsflaader eller hindre disse i at trænge ind i Østersøen. Ikke blot Store Bælt, men ogsaa Lille Bælt kan nu benyttes til Indsejlingen, og ogsaa Skibe, der kan passere Øresund, vil være af betydelig Styrke overfor de Flaader, der nu findes i Østersøen. —

Folkeforbundsopgaver.

Ved Siden af de Opsynsopgaver, som de almindelige Neutralitetsregler kan medføre for Hær og Flaade, kan der tilfalde disse visse Opgaver i Forbindelse med Danmarks Stilling som Medlem af Folkenes Forbund. Det er ganske urigtigt, naar det undertiden har været paastaet, at Forbundspagten forpligter Medlemmerne til at opretholde et vist forholdsmaessigt Militærvæsen. Der findes ikke nogen Bestemmelse derom i Forbundspagten, end ikke nogen Bestemmelse om, at Medlemmerne er forpligtet til overhovedet at have noget Militærvæsen. Pagtens § 8, der omhandler Militærspørgsmaalet, er en Paragraf, der handler om Rustningernes Indskrænkning, ikke om nogen Rustningspligt.

Paragraffens Ord herom er disse:

»Forbundets Medlemmer anerkender, at Opretholdelsen af Freden kræver en Indskrænkning af de nationale Rustninger til den laveste Grænse, som er forenelig med den nationale Sikkerhed og Haandhævelsen ved fælles Virksomhed af de mellemfolkelige Forpligtelser.

Raadet skal under Hensyntagen til hver Stats geografiske Beliggenhed og særlige Forhold fremsætte Forslag til en saadan Indskrænkning til de forskellige Regeringers Overvejelse og Afgørelse.

Disse Forslag skal gøres til Genstand for fornyet Overvejelse og eventuel Revision i det mindste hvert 10. Aar.

Naar saadanne Forslag er blevet antaget af de forskellige Regeringer, skal de deri fastsatte Grænser for Rustningerne ikke kunne overskrides uden Raadets Samtykke.»

(«Les Membres de la Société reconnaissent que le maintien de la paix exige la réduction des armements nationaux au minimum compatible avec la sécurité nationale et avec l'exécution des obligations internationales imposée par une action commune.

Le Conseil tenant compte de la situation géographique et des conditions spéciales de chaque Etat prépare les plans de cette réduction en vue de l'examen et de la décision des divers Gouvernements.

Ces plans doivent faire l'objet d'un nouvel examen et s'il y a lieu, d'une révision tous les dix ans au moins.

Après leur adoption par les divers Gouvernements, la limite des armements ainsi fixée ne peut être dépassée sans le consentement du Conseil.»)

Disse Bestemmelser giver Forbundsraadet en Myndighed til at tilkynde til Rustningsindskrænkninger og forpligter Staterne til, naar

de har antaget en Maximumsgrænse for deres Rustninger, da ikke at overskride denne. Hensynet til den nationale Sikkerhed, til Deltagelsen i Forbundssanktioner og til særlige geografiske Forhold er Hensyn, som Staterne i Henhold til Pagten kan paaberaabe sig overfor Ønsker om stærkere Begrænsning, end de selv maatte anse for forsvarlig. Derimod giver Reglerne ikke Raadet mindste Ret til at kræve et vist Minimum af Rustninger. Man er gaaet ud fra som en Kendsgerning, at der i hver Stat fandtes et Militærvæsen, og dette har man paalagt Raadet at søge begrænset.

Da den danske Rigsdag billigede Danmarks Indtræden i Forbundet, var denne Opfattelse fastslaaet som Forudsætning. I den omtalte Betænkning af N. Neergaard, O. C. Scavenius, J. Clau, G. Cohn og P. Munch, der ledsagede Forslaget, hedder det herom:

»Raadet skal under Hensyn til hver Stats geografiske Beliggenhed og særlige Forhold fremsætte Forslag til en saadan Indskrænkning til de forskellige Regeringers Overvejelse og Afgørelse. Men der er ikke tillagt Raadet nogen Myndighed til at fastsætte et Mindstemaal, hvorunder Rustningerne ikke maa indskrænkes.«

I Overensstemmelse hermed hedder det i Ministeriets Motiver til Forslaget:

»Den i Artikel 8 omhandlede Indskrænkning af de nationale Rustninger til den laveste Grænse, som er forenelig med den nationale Sikkerhed og med Haandhævelse ved fælles Virksomhed af de mellemfolkelige Forpligtelser, er at forstaa saaledes, at Forbundspagten derved tilsigter at modarbejde Rustningerne, men ikke at foreskrive en Pligt for Forbundets Medlemmer til at vedligeholde et vist Mindstemaal, hvorunder Rustningerne ikke maa indskrænkes. Forbundspagten forudsætter dog som et Faktum, at der hos de enkelte Stater findes en vis Militærstyrke.«

Denne Udtalelse fremsattes, efter at Spørgsmaalet var droftet dels mellem nordiske Komiteer og dels ved nordiske Ministermøder, og tilsvarende Udtalelser findes i Motiverne til de Forslag om at tiltræde Forbundet, der fremsattes i Sverige og Norge.

I de svenske Regeringsmotiver hedder det saaledes:

»Sedan rustnings-programmen på rådets förslag blivit godkända av de särskilda regeringarna, få de ej utan rådets samtycke överskridas. I fråga om försvarskraftens nedsättande under det i programmet angivna måttet uttales däremot ej något i akten och något hinder däremot läser ej förefinnas i annan mån än som framgår av de i artiklen uttryckta förutsättningarna, att varje stat antages till en viss grad sörja för sin egen säkerhet och vara i stånd att medverka vid militära sanktioner.«

Og videre udvikler den svenske Udenrigsminister overfor de fra militær Side fremsatte Udtalelser:

»Såsom jag tidigare utvecklat avser bestämmelsen i artikel 8 en begränsning av rustningarna, och när artikeln förutsätter, att varje stat skal önska upprätthålla försvarsanstalter till »det minimum

som är förenligt med den nationella säkerheten och med genomförandet av internationella förpliktelser förmedelst en samfärd aktion», så står det även enligt denna förutsättning den enskilda staten fullkomligt fritt att för sin del betrakta det minimum, som den finner sig behöva för sin nationella säkerhet, såsom tilfyllest äfven för eventuella bidrag till en förbundsaktion.»

Og vidare:

»Målet är emellertid att småningom nå fram till ett tillstånd, som kan betecknas såsom allmän avrustning. Detta har med klara ord utsagts bland annat av den amerikanske statssekreteraren Lansing; Avrustningen måste dock ske successivt.»

Det norske Udenrigsministerium ledsagede Forslaget med en Betänkning af Prof. M. L. i. e. Han siger heri om Forpligtelsen til at forsvare sig:

»Hvor det gjelder en forbundskrig, har pakten, som ovenfor påvist, avskaffet neutraliteten. Noen international Pligt til at forsvare den kan da heller ikke foreligge«, og han fastslaaer som Resultat af sin Undersøgelse, at Forbundspagten

»ikke indeholder noen traktatfestet almindelig forpliktelse for Forbundets medlemmer, som i og for sig står hindrende i veien for avrustning.»

Og endelig siger Udenrigsministeriet selv:

Efter departementets opfatning må den indskrænkning av de nationale rustninger til det mindstemål, som er förenelig med nasjonal sikkerhet og med frembringelsen ved fælles aksjon av de mellemfolkelige forpliktelser, være således å forstå, at forbundspakten derved tar sikte på å motarbeide rustningene, men ikke på å foreskrive en plikt for Forbundets medlemmer til å vedlikeholde noen viss militær rustning. Det fremgår dog av forbundspaktens bestemmelser, at den forutsætter som faktum, at der hos de enkelte stater finnes en vis militærstyrke.»

I Udvalgsbetänkningen siges tilsvarende:

»En nedrustning antages derfor at være i god overensstemmelse med paktens bestemmelser. Hvor langt ned man her bör gaa, maa efter flertallets opfatning være en skjønssak, hvis avgjørelse vil være de enkelte lands statsmyndigheder undergitt. Pakten gir saaledes hverken raadet eller forsamlingen adgang til at foreskrive nogen av de oprindelige medlemmer at holde et forsvar av en bestemt størrelse.« Flertallet mener, »at pakten ifølge sin ide skaper det bedste grundlag for en almindelig avvæbning, som hittil har været skapt«.

Man har undertiden herhjemme søgt at finde Grundlag for en noget afvigende Opfattelse i den Kommentar til Forbundspagten, som den engelske Legering i Juni 1919 forelagde Parlamentet, men dette er ganske uholdbart. Den Sætning, man her paaberaaber sig, er følgende:

»Det er sandt, at da der mangler en stærk international Styrke, der er rede til Handling i alle Dele af Verden, maa Ligaens Medlemmer selv træffe deres egne Arrangementer til øjeblikkeligt Selvforsvar mod Kræfter, der pludselig kunde blive samlet mod dem, idet de da maa bygge paa Aftaler, de har truffet i Forvejen med deres Naboer med dette Formaal for Øje.«

(»It is true that in default of a strong international striking force, ready for instant action in all parts of the world, the Members of the League must make their own arrangements for immediate self-defence against any force that would be suddenly concentrated against them, relying on such understanding as they have come to with their neighbours previously for this purpose.«)

Denne Udtalelse gælder aldeles ikke Forbundspligter i Henhold til Artikel 8; det er en Bemærkning overfor de franske Krav om en international Militærstyrke, der henviser til at sikre sig ved Forbund (som det da planlagte engelsk-fransk-amerikanske) overfor Angreb. Vil man lægge ind i den, at Staterne er forpligtet til at have et effektivt Militærvæsen, maa man ogsaa sige, at den opstiller Pligten til at slutte Forsvarsforbund med Naboerne. Den hele Paastand er blottet for enhver Rimelighed. Om Artikel 8 siges derimod i denne engelske Kommentar de klare Ord:

»Artikel VIII gør det klart, at der ikke skal være noget Paabud af Raadet eller nogen som helst anden med Hensyn til de nationale Styrkers Størrelse. Raadet skal blot forme Planer, som det staar Regeringerne frit for at antage eller forkaste. Naar de en Gang er antaget, forpligter Medlemmerne sig til ikke at overskride dem. Formuleringen og Antagelsen af saadanne Planer maa ventes at faa Form af en almindelig Afrustnings Konvention, der supplerer Pagten.«

(»Article VIII makes plain that there is to be no dictation by the Council or anyone else as to the size of national forces. The Council is merely to formulate plans, which the Governments are free to accept or reject. Once accepted the members agree not to exceed them. The formulation and acceptance of such plans may be expected to take shape in a general Disarmament Convention, supplementary to the Covenant.«)

Robert Cecil, der er en af Pagtens Hovedforfattere, og som formentlig har bestemt Indholdet af den omtalte Kommentar, har i øvrigt ved anden Lejlighed udtalt sin Opfattelse saa klart, at enhver Tvivl er udelukket. Da Forslaget om Norges Indtræden i Forbundet var til Behandling, henvendte Castberg sig til Robert Cecil med Spørgsmaal om, hvorvidt han delte den Opfattelse, at Forbundspagten ikke paalagde noget Medlem Pligt til at opretholde en vis militær Styrke. Cecil svarede 1. Marts 1920:

»Jeg er Dem meget forbunden, fordi De har henvendt Dem til mig angaaende Folkenes Forbund, og iler med at besvare Deres spørgsmaal.

Jeg er ikke i nogensomhelst tvivl om, at Deres forstaaelse av art. 8 i paktens er rigtig. Det har ganske sikkert ikke været tilsigtet at paalægge noget medlem av Forbundet en forpligtelse til at opretholde en militær styrke.

Den nævnte paragraf tilkjendegir, at det er ønskeligt at reducere de eksisterende nationale rustninger til det laveste punkt, som er forenelig med 1) national sikkerhet og 2) handhævelsen av internationale forpligtelser; det vil si: en østat, som ikke maatte trænge nogen militær styrke for sin nationale sikkerhets skyld, vilde ikke desto mindre kunne faa tilladelse til at opretholde en viss styrke, saa at den, om den sa:

maatte ønske, vilde kunne bruke den til at hævde sine internationale forpligtelser.

Videre er det klart, at det ikke er meningen, at nogen aktion kunde finde sted i h. t. art. 8, medmindre der foreligger udtrykkelig samtykke av hver av de angjældende regeringer.» —

Medens man ved Forbundets Oprettelse gik ud fra den Kendsgerning, at alle de Stater, der den Gang optoges, havde et vist Militærvæsen, er der siden optaget Stater, hvis Militær er af et saa minimalt Omfang, at det har Karakter af almindeligt Politi og kun er beregnet paa at opretholde indre Orden. Dette gælder saaledes Luxembourg, der optoges i Forbundet efter at have erklæret, at det tænkte sig at tilvejebringe en Militærstyrke paa 2400 til 3000 Mand, udelukkende bestemt til at sikre Opretholdelsen af den indre Orden.

Luxembourg havde ønsket at indtræde i Forbundet med Bevarelse af den i 1867 fastslaaede permanente Neutralitet, ligesom det ønskede denne garanteret af Forbundet. Herimod rejstes Indvendinger, idet man ikke ønskede, at flere Stater skulde opnaa en lignende Særstilling som den, der var indrømmet Schweiz. Der førtes i den Anledning Forhandlinger mellem Delegerede fra Luxembourg og et Udvalg af første Delegeretforsamling i Genève. I Henvendelsen af 23. Februar 1920 om Optagelse i Forbundet havde Luxembourg udtalt:

»Det er ubestrideligt, at denne Neutralitets Bortfald vilde stille Stor-Hertugdømmet overfor en langt alvorligere Fare, end Tilfældet vilde være med et hvilket som helst andet Land.

Landets meget ringe Udstrækning og det overordentlig lille Befolkningstal udsætter nemlig Luxembourg for at maatte ofre hele Landet fuldstændig i Tilfælde af, at det skulde blive indviklet i Krigsforetagender og benyttet som Krigsskueplads.

Paa den anden Side vilde de yderst svage Hjælpekilder, som Landet raadede over, gøre enhver Deltagelse fra dets Side i Krigsforetagender af international Art værdiløs.»

Under Forhandlingerne udtalte de Delegerede overfor Udvalget, at det, man ønskede at være fri for, var »at deltage i Forbundsmedlemmernes fælles militære Foretagender« og »med Vaaben at forsvare Landet mod Angreb udefra«; derimod nægtede man ikke at deltage i økonomiske Sanktioner og i givet Tilfælde at anerkende Retten til Passage gennem Territoriet. Udvalget klarlagde heroverfor, at Luxembourg ved Indtræden i Forbundet ikke paatog sig de to ovennævnte Forpligtelser, som det ønskede at undgaa; de Delegerede tog derefter deres Ønske om en Anerkendelse af Luxembourgs Neutralitet tilbage som overflødig, idet de den 28. November 1920 erklærede:

»Det i vor Optagelsesbegæring saavel som i den Erklæring, den Delegerede Lefort har afgivet som Svar paa Underudvalgets Forespørgsel, tagne Forbehold vedrørende de særlige Vanskeligheder, der for Luxembourgs Vedkommende vilde være forbundet med at skulle tilvejebringe en egentlig Hærstyrke og at skulle paatage sig militære Ydelser, maa formentlig, efter vor Meningsudveksling med Underud-

valget og en ny Prøvelse af Bestemmelserne i Forbundspagten, siges at være formaalsløst.

Der synes nemlig ikke at kunne være Tvivl om, at den Opfattelse, der havde ført til dette Forbehold, fuldkommen forliges med de Forpligtelser, der er fastsat i Forbundspagten «

Det vil altsaa sige, at Luxembourg ikke behøvede nogen Særstilling, da dets Ønske om at være fri for Pligt til Vaabenforsvar og at bevare Retten til at holde sig tilbage fra militære Sanktioner var foreneligt med de for alle Forbundsmedlemmer gældende Regler.

Paa dette Grundlag optoges Luxembourg enstemmig. Ligeledes optoges Costa Rica, der havde foreslaaet og fik godkendt en Maksimumsstyrke for dets Militærvæsen paa 1000 Mand.

Overfor de Stater, der ønskede Optagelse i Forbundet, har Delegeretforsamlingen efter Behandling i en særlig Militærkommission taget Stilling til deres Forslag om Maksimumsgrænsen for deres Militærvæsen. I intet Tilfælde har der været udtalt noget Ønske om at sætte denne højere, end vedkommende Stat selv ønskede. I enkelte Tilfælde har der været Krav om at sætte den lavere. Letlands Forslag om Tilladelse til at have 8 Destroyers blev saaledes afvist; det blev nedsat til 4. Og overfor Finlands og Letlands Ønske om at have Ret til at holde hver 4 Undervandsbaade rejste England Indvending med den Begrundelse, at dette ikke vilde være i Fredens Interesse; det vedtoges dog at give Tilladelsen, idet af Udvalgets Medlemmer kun Japan fulgte England med en Bemærkning fra dets Repræsentant om, at han ikke havde Instruktioner.

Det kan da fastslaas, at det er anerkendt fra alle Sider, at der ikke for Forbundets Medlemmer findes nogen traktatmæssig Forpligtelse til at opretholde en vis militær Styrke.

Ogsaa herhjemme er dette efterhaanden blevet indrømmet af Tilhængerne af et forholdsvis stærkt Militærvæsen. De har imidlertid søgt at fremkalde den Forestilling, at der findes en Forudsætning, en Opinion blandt Forbundets Medlemmer, hvorefter hver Medlemsstat bør have et effektivt Værn af forholdsmæssig lignende Størrelse som andre Lande. I den Anledning har man samlet forskellige Udtalelser, der er holdt i saa almindelige Vendinger, at man mener at kunne lægge det ind i dem, man har Brug for. Der er en Vending, Lloyd George en Gang har brugt i Anledning af polske Begivenheder: »Vi kan kun hjælpe en Nation, som selv kæmper for sit Land«, en Sætning af Viviani: »En fælles Overenskomst om Rustningernes Indskrænkning bør give enhver Stat Raadighed over en tilstrækkelig Militærstyrke til Opretholdelse af indre Orden og til Forsvar af dets Territorium mod Faren for Angreb udefra, alt under Hensyn til den geografiske Situation, dens Grænsers Beskaffenhed og Nødvendigheden af et Forsvar af dets Kolonier og Bilande,« en Udtalelse af H. J. Branting: »Det er ikke sandt, at det er ligegyldigt, enten de smaa Stater har noget Forsvar eller ikke; man bør under de nuværende Forhold se den Sandhed i Ansigtet, at den almindelige Opinion i Verden kræver, at hver Nation, som vil leve, ogsaa skal vise sin Villie til

Livet», og endelig en Bemærkning af Léon Bourgeois om, at med Rettighederne følger ogsaa Byrder for Forbundets Medlemmer.

Ingen af disse Udtalelser indeholder noget Krav om et effektivt Værn af forholdsmæssig Størrelse. Lloyd Georges Udtalelse er formentlig en Vending fra en Tale under Polens Krig med Sovjet-Rusland, hvor det for øvrigt kæmpede med Held, men ikke blev hjulpet af England, Vivianis Sætning er en Gentagelse af Forbundspagtens Ord om, hvilket Grundlag en Stat kan paaberaabe sig ved Fastsættelsen af Maksimumsgrænsen for dets Militærvæsen; Brantings Sætning gælder ikke Forbundskrav, men er Udtryk for svenske Forestillinger, overfor hvilke man med Grund kan hævde, at et Folk kan vise sin Villie til Livet paa en anden Vis end ved sit Militærvæsen; Bourgeois' Bemærkning gjaldt i det hele Deltagelsen i »Sanktionerne«, om hvilke det siden udtrykkelig fastsloges, at den for enhver Stats Vedkommende maatte bero paa dens egen fri Villie.

Man har endvidere anført, at da Schweiz optoges i Forbundet med Anerkendelse af, at det bevarede Stillingen som permanent neutral Stat, saaledes at Passage gennem dets Omraade ikke kan tillades nogen, heller ikke Forbundets Tropper, og saaledes, at det i intet Tilfælde kan deltage i militære Sanktioner, udtalte Schweiz efter Raadets sammentrængte Gengivelse, at det

»erker og forkynder de Solidaritetspligter, som for det følger af at være Medlem af Folkenes Forbund, deri indbefattet Pligten til at deltage i handelsmæssige og finansielle Foranstaltninger, krævede af Folkenes Forbund overfor en Stat, der bryder Pagten, og at det er rede til alle Ofre for selv at forsvare sit Territorium under alle Omstændigheder, selv under en Aktion, foretagen af Folkenes Forbund, men at det ikke skal være forpligtet til at deltage i en militær Aktion eller tillade Passage af fremmede Tropper eller Forberedelser af militære Foretagender paa dets Omraade.«

Denne Erklæring, der gælder Schweiz' Særstilling i Forbundet, indeholder intet, der kan tages som Udgangspunkt for traktatmæssige eller moralske Forpligtelser for Forbundets Medlemmer; saadanne kan dog ikke afledes af, at Schweiz ogsaa ved den Lejlighed har forkyndt dets Beslutning om at forsvare Landet under alle Forhold; det er noksom bekendt, at der i Schweiz, vel som Følge af dets særlige Naturforhold og dets Militærvæsens folkelige Karakter, findes en stærk Tillid til dette Militærvæsen, der for øvrigt ikke har været sat paa Prøve. —

Medens der saaledes hverken findes en juridisk eller moralsk Forpligtelse for Forbundets Medlemmer til at have et effektivt Værn af forholdsmæssig Størrelse, er det rigtigt, at man ved Affattelsen af Forbundspagten gik ud fra den Kendsgerning, at alle de Stater, der oprindeligt blev Medlemmer, havde en eller anden Art af Militærvæsen, og at man derfor brugte Vendinger, der svarede hertil. Og ligeledes er Forholdene saadanne, at der kan forekomme Opgaver for Medlemmer af Forbundet, overfor hvilke det maa anses for ønskeligt at have en vis mindre Militærstyrke til Raadighed.

I Tilfælde, hvor der maatte blive taget Beslutning om Anvendelse af økonomiske Sanktioner under saadanne Forhold, at Forpligtelsen til at deltage deri maa indrømmes, vil det være fornødent at have en

Grænse- og Kystbevogtning, der kan sikre Gennemførelsen af Afspærringen. Ligeledes kan der være Brug for en Vagtstyrke, hvis det Tilfælde skulde indtræde, at en Forbundsstyrke kom til at passere dansk Territorium. Derimod er der ikke mindste Forpligtelse til i saadant Tilfælde at sikre denne Passage ved Anvendelse af betydelige militære Kræfter. Det maa i øvrigt huskes, at Beslutning om Passage kun kan tages i Raadsmøde, hvor den paagældende Stat er tilkaldt som stemmeberettiget, og at der kræves Enstemmighed til Beslutning. Og dernæst kan der forekomme Tilfælde, hvor Danmark opfordres til at deltage i militære Foranstaltninger af saadan Karakter, at det maa anses for ønskeligt, at man er i Stand til at paatage sig det. Det blev under de Forhandlinger, der i Marts 1919 fandt Sted i Paris mellem Repræsentanter for Folkeforbundsudvalget og de 13 neutrale Stater, paa Foranledning af en dansk Forespørgsel fastslaaet, at Deltagelse i militære Tvangsforanstaltninger maatte være afhængig af hver Stats egen frie Beslutning, og for at gøre dette uomtvisteligt ændredes Forbundspagten saaledes, at det udtrykkelig fastsattes, at Stater, hvis Interesser berøres af Forhandlingerne i et Raadsmøde, skal tilkaldes til dette, og at der til Beslutning kræves Enstemmighed, den paagældende Stat indbefattet. I Overensstemmelse hermed er den ovenanførte Udtalelse af Robert Cecil. Danmark tilkendegav straks ved sin Tiltræden, at det paa Forhaand ikke kunde tænke sig at deltage i militære Aktioner, der kunde føre til virkelig krigerisk Aktion. Dette udtales i den Betænkning af N. Neergaard, O. C. Scavenius, J. Clau, G. Cohn og P. Munch, der ledsagede Forslaget om Danmarks Tiltræden, med følgende Ord:

»Ud fra de mindre Landes Synspunkt maa det derfor sikkert i Fremtiden som hidtil hævdes, at deres Andel i det internationale Liv og ligeledes deres Medvirken ved Modarbejdelsen af Retsbrud bør kunne finde Sted i saadanne Former, at de ikke udsættes for den umiddelbare Deltagelse i krigeriske Forviklinger, der for dem, hvorledes Krigsoperationens Udfald i øvrigt bliver, næsten altid vil medføre ødelæggende Virkninger af langt dybere indgribende Art end for de store Lande, der desuden for sig kræver en afgørende Indflydelse paa Verdenspolitikken, som de mindre Lande for deres Vedkommende giver Afkald paa.«

Retten til at holde sig tilbage fra Deltagelse i militære Sanktioner er heller ikke opgivet ved den senere i 1921 sluttede Aalandskonvention. Deltagerne i denne, altsaa ogsaa Danmark, har paataget sig en almindelig Forpligtelse til »at bidrage til de Forholdsregler, hvorom Folkeforbundets Raad« maatte tage Beslutning, men kun hvis der er Enstemmighed i Raadet under en Forhandling, hvori alle de interesserede Stater deltager med Stemmeret. Udenrigsministeriet udtaler da ogsaa i Motiverne til Ratifikationsforslaget udtrykkelig:

»I hvert enkelt forefaldende Tilfælde vil Danmark gennem sin Repræsentant i Raadet ikke blot kunne udtale sig om Arten og Omfanget af de Foranstaltninger, hvori Danmark maatte se sig i Stand til at deltage, men det vil selv gennem sin Stemmeafgivning kunne træffe Afgørelse om, hvorvidt det skal deltage i deres Udførelse.«

Medens Danmark saaledes ikke er forpligtet til og ikke kan ønske at deltage i Foranstaltninger, der kan ventes at medføre dets Inddragen i krigeriske Forviklinger, kan der tænkes andre Tilfælde, hvor det kan være ønskeligt, at Danmark deltager med en mindre militær Styrke. Et Eksempel herpaa er Forbundsraadets Opfordring til Danmark om at bidrage med en ganske lille Styrke i Besættelsen af Wladistriktet under den paa-tænkte Afstemning. Denne Besættelse blev ikke gennemført, men tilsvarende Opgaver, ogsaa af noget større Omfang, kan fremtidig tænkes at komme til at foreligge. —

Hærens og Flaadens Størrelse.

Efter vor Opfattelse bør dansk Militærvæsen da ikke indrettes paa at gøre Forsøg paa at løse Forsvarsopgaver, der altid vil være haabløse, eller paa Deltagelse i Alliancer, der altid vil være farlige og skadelige, men paa de overkommelige Opgaver, der kan komme til at foreligge i Henhold til Haagerkonventionerne af 1907 og i Forbindelse med Danmarks Deltagelse i Folkenes Forbund.

Disse Opgaver er af saa begrænset Omfang, at man allerede nu kan gøre et afgørende Skridt fremad mod den Afrustning, der er Maalet. Hvor stor en Styrke der foreløbig bør opretholdes, maa afgøres efter et Skøn. Et saadant Skøn er Grundlaget for vort Forslag, som for alle de Forslag, der er stillet i Kommissionen. Intet af disse Forslag gaar jo ud paa at anspænde alle Kræfter til det yderste, intet paa slet intet at foretage.

Med Hensyn til Hæren har vort Hovedsynspunkt været, at man selv i de Tilfælde, hvor Bevogtningsopgaverne maatte naa det allerstørste Omfang, vilde kunne løse disse med en Styrke, der er noget mindre for hver af Landets to Hoveddele end den Styrke, der efter Hærloven af 1909 var til Raadighed for Jylland—Fyn. Under Krigen indkaldtes højst 10,000 Mand til Jylland—Fyn, og Styrken formindskedes efterhaanden til 4—5000. Vi stiller Forslag om en Ordning, efter hvilken der i alt vil være til Raadighed Rammer og Mandskab til 18 Batailloner Fodfolk, 2 Rytterregimenter og 2 Artilleriafdelinger, ligelig fordelt Øst og Vest for Store Bælt. Indkaldtes hele Styrken, vilde dette give 30,000 Mand. Denne Styrke vil være omkring en Fjerdedel af den nuværende. Selv under Forhold som i den sidste Krig var saa stor en Styrke ikke fornøden paa en Gang til Bevogning, det allerreste af den Styrke, der var inde, var det, i Overensstemmelse med Ordningen af 1909, af Hensyn til Københavns Befæstning; men selv om der kun skulde bruges en halv Snes Tusind eller mindre, er det hensigtsmæssigt, at der findes et større Antal uddannede, saa der bliver Mulighed for Ombytning af de tjenstgørende Mandskab. Uddannelsesiden er foreslaaet kortere end nu; for Fodfolkets Vedkommende er foreslaaet 1 Maaneder, hvilket omtrent er den Tid, der under Sikringsstyrken anvendtes til Uddannelse, før det nye Mandskab overgik til Sikringsstyrken. For Mandskab, der er beregnet til Bevogningstjeneste, kræves ikke en saadan Uddannelse, som er fornøden, naar Mandskabet tænkes anvendt til egentlig Krigsførelse, saaledes at Uddannelsen maa omfatte Skyttegravskampe o. l.

For Flaadens Vedkommende foreslaar vi at opgive de 4 Kystforsvarsskibe. Disse kostbare Skibe med talrig Besætning er

kun lidet egnede til den almindelige Bevogtningstjeneste. Naar de nu findes i Flaaden, og naar man fra militær Side ønsker dem bibeholdt, da er dette ikke af Hensyn til Bevogtningsopgaverne, men fordi man har en Forestilling om, at de vil kunne have Betydning til Løsning af virkelige Krigsopgaver. Det ses imidlertid ikke, hvorledes denne Opfattelse kan opretholdes. Disse Skibe paa ca. 4,000 Tons, der er forsynet med lidet langtrækkende Skyts, vil være helt hjælpeløse i Kamp med blot nogenlunde store Skibe af de store Flaader, ja de vil endog være ganske underlegne overfor de Skibe, som Tyskland i Overensstemmelse med Versaillesfreden kan beholde: 6 Slagskibe à 10,000 Tons, 6 Krydsere à 6000 Tons.

Vi foreslaar, at der bevares 6 Vagt- og Inspektionsskibe paa tilsammen indtil 12,000 Tons, 24 Torpedobaade, Patrouillebaade og eventuelt Undervandsbaade paa tilsammen ca. 4,000 Tons, 2 Mineskibe paa tilsammen 1,000 Tons og desuden mindre Skibe til Fiskeriinspektion, Opmaaling, ev. Skolebrug, paa ca. 2,500 Tons, i alt altsaa ca. 19,500 Tons. For Tiden findes i alt 32,000 Tons, bortset fra den næsten færdige »Niels Juel« paa ca. 4,000 Tons. I 1909 foreslog det radikale Venstre i alt ca. 22,000 Tons.

Af de 6 Vagt- og Inspektionsskibe tænkes under almindelige Forhold anvendt et til Togter til fjernere Lande, to til Fiskeriinspektion ved Island og Færøerne, et til Inspektion i Vesterhavet, eventuelt et til Skoleskib; Opmaalingen ligesom Inspektionen indenfor Skagen tænkes udført af de mindre Inspektionsskibe. De 24 Torpedobaade m. v. er beregnet paa Vagttjeneste under urolige Forhold. Man er i Beregningen af Personellet gaaet ud fra, at 6 deraf var Torpedobaade paa 200—250 Tons, 12 Patrouillebaade paa ca. 100 Tons, 6 Undervandsbaade paa ca. 200 Tons; man har ikke villet afskære Muligheden af at have nogle Undervandsbaade, der i nogle Situationer kan være velegnede til Bevogtning, men man har fundet det naturligt at begrænse Antallet til 6, bl. a. under Hensyn til, at Grænsen for Finlands og Letlands Undervandsbaade ved disse Staters Optagelse i Folkenes Forbund er sat til 4 Undervandsbaade paa indtil 400 Tons hver; man har imidlertid holdt den Mulighed aaben at ombytte de 6 Undervandsbaade med Torpedobaade, bl. a. under Hensyn til de Bestræbelser, der under internationale Forhandlinger gøres for helt at komme bort fra Undervandsbaadene.

Hele det Skibsmateriel, der efter vort Forslag skulde anvendes, findes nu. Af de nuværende Skibe maatte Kystforsvarsskibene udskilles, medens den til Krydser ombyggede »Niels Juel« vilde kunne indgaa blandt Vagt- og Inspektionsskibene. —

Mandskabets Tilvejebringelse.

Vi foreslaar at opgive den tvungne Militærtjeneste. Denne er det stærkeste Indgreb i den personlige Frihed, der er bevaret i Danmark, et Indgreb af en saadan Karakter, at det kun vilde kunne begrundes, naar der forelaa den mest tvingende Nødvendighed. Og dette mener vi ikke er Tilfældet. Efter vore Forslag vil der være Brug for en aarlig Uddannelse af ca. 3,000 til Hæren og indtil 1,000 til Flaaden. Disse vil formentlig uden Vanskelighed kunne tilvejebringes ad Frivillighedens Vej. Der er aarlig ca. 20,000 tjenstdygtige, saa der vil kun være Brug for ca. $\frac{1}{6}$. Uddannelsestiden er for Flertallets Vedkommende 4 Maaneder, for nogle

ca. 6 Maaneder, kun fo. et ringe Antal til Ryttertjeneste ca. 8 Maaneder. Naar Tvangssystemet afskaffes, vil Soldatertjenesten miste den afskrækkende Karakter, den nu har for mange. Dertil vil ogsaa Ændringen af Befalingsmandskorpset og en gennemgribende Forandring af Tjenestereglementet virke. Endvidere er det Tanken, at der i Tjenestetiden bør gives Adgang til nyttig almen og faglig Uddannelse. Og endelig maa Soldaterne have en rimelig Lønning: Kvarter, Beklædning, BESPISING, et mindre Beløb daglig og ved Hjemsendelsen et saadant samlet Beløb, at deres Godtgørelse i alt maa siges at svare til, hvad der kunde tjenes ved almindeligt Arbejde. Under de nuværende Forhold har vi ment, at 4 Kr. pr. Dag vilde være en rimelig Efterløn. Det er vor Opfattelse, at hvilket System man end anvender ved Mandskabets Tilvejebringelse, vil det være nødvendigt at yde en saadan Godtgørelse. Gør man ikke dette, da lægger man en Særbyrde, en Særbeskatning af særdeles tyngende Art paa de Familier, hvis Sønner tvinges til at være Soldater; man skjuler den virkelige Udgift til Militærvæsenet ved at paalægge disse bestemte Dele af Befolkningen en ganske uforholdsmæssig Skat.

Der har overfor den foreslaaede Fremgangsmaade været gjort den Betænkkelighed gældende, at den militære Styrke kunde antages at faa en meget ensidig Sammensætning. Dette kan imidlertid ikke ventes at blive Tilfældet, naar man anvender den af os foreslaaede Fremgangsmaade. Efter denne vil der finde den sædvanlige Lodtrækning Sted mellem alle dem, der erklæres for tjenstdygtige; efter Lodtrækningen antages til Uddannelse de tjenstdygtige, der har trukket de laveste Nr., med Undtagelse af dem, der erklærer, at de ikke ønsker at være Soldater. Det Tal, blandt hvilket Udtagelsen kan finde Sted, vil da rimeligvis betydelig overstige de 4,000, der er Brug for, og Styrkens Sammensætning vil kun blive ensidig, hvis man fra nogle Sider iværksætter en Agitation for at faa bestemte Folkeklasser til at holde sig tilbage. De, der maatte frygte en Ensidighed, som kunde vendes mod dem, vil da selv have det i deres Magt at hindre saadan Ensidighed.

Det har desuden været hævdet, at der let kunde blive Mangel paa Mandskab. Vi anser dette for meget usandsynligt. Skulde der for længere Tidsrum vise sig Vanskelighed ved at skaffe det bestemte Antal, da vilde dette være Udtryk for, at de Betingelser, der bødes, var for daarlige, og man maatte da ændre disse. Man vilde derved kun følge den Vej, man har fulgt paa andre Omraader af Statstjenesten. Det har for øvrigt hyppig vist sig umuligt at tilvejebringe det ved Hær- og Flaadelovene fastsatte Antal af Officerer og Underofficerer; dette har hverken givet Anledning til Tvangsbestemmelser eller til Lønforandringer; man har ladet Pladserne staa ubesatte.

Befalingsmændene.

Det foreslaas, at Generalkommando, Generalstab og Marinestab indgaar i Krigs- og Marineministeriet. Man tilsigter dermed bl. a. at fjerne den Forestilling, at disse militære Myndigheder har et særligt Ansvar af anden Art end andre Embedsmænd og derfor Krav paa en særlig Indflydelse.

Endvidere foreslaas det at ophæve Kongens Adjutantstab

baade for Hærens og Flaadens Vedkommende. Der har hidtil bestaaet det Forhold, at saadanne Sager, der for de andre Ministeriers Vedkommende forelægges Kongen af Kabinetssekretæren, for de militære Ministeriers Omraade forelægges af militære Adjutanter. Denne Ordning, der er Udtryk for en tidligere Tids Forestilling om, at Kongen staar i et nærmere Forhold til Hær og Flaade end til andre Statsinstitutioner, vil ved den foreslaaede Ordning bortfalde. Det foreslaas da ogsaa at lade Livgarden bortfalde.

Vi foreslaar i Stedet for det hidtidige Underofficerskorps at indføre en Officiantgruppe; Officianterne tænkes uddannet paa samme Skole som Officererne og skal kunne naa frem til lignende Stilling som Kapitajnerne. Vi havde ønsket en videregaaende Sammensmeltning mellem de to Befalingsmandsklasser, men er i Overensstemmelse med Underofficersforeningernes Ønsker blevet staaende ved den foreslaaede Ordning.

Forskellige Bestemmelser.

Det er i Overensstemmelse med hele Forslagets Karakter foreslaaet at nedlægge alle bestaaende Fæstningsanlæg. Intet af disse har Værdi for den Bevogtningstjeneste, Forslaget tilsigter at muliggøre, og intet af dem kan bidrage til at sikre Landet; de kan kun give dette en vis militær Værdi, der kan forøge Færerne.

Vi stiller Forslag om, at militært organiserede private Korps skal forbydes. Opretholdelsen af et saadant privat Militærvæsen, der altid vil have en meget ensidig Karakter, svarer til svundne Tiders Tankegang, og det maa anses for meget uheldigt, at man har søgt paa ny at indføre noget saadant.

Det foreslaas at oprette et Raad af 15 Medlemmer, valgte af Rigsdagen, samt 4 militære tilfornordnede, uden Stemmeret, med hvilket Forsvarsministeren kan forhandle om Anordninger, Tjenestereglementer, Øvelsesreglementer o. lign. En meget stor Del af den militære Ordning beror jo paa saadanne Anordninger og Reglementer, og det maa derfor anses for heldigt, at Repræsentanter for Rigsdagen faar Adgang til at drøfte disse. Desuden vil et saadant Raad kunne bidrage til, at der skabes en større Tryghedsfølelse med Hensyn til Mandskabets Behandling, end det hidtil har været muligt at opnaa. En saadan Ordning vil være endnu mere paakrævet, hvis den tvungne Militærtjeneste opretholdes.

Ekstraordinære Indkaldelser i Anledning af urolige Forhold, Deltagelse i Folkeforbundsforanstaltninger eller lign., er efter Forslaget gjort afhængige af Vedtagelse af Lov derom. Det til militær Uddannelse antagne Mandskab vil da ikke udenfor Uddannelsestiden og de lovbestemte Genindkaldelser kunne indkaldes, uden at der findes særlig Lovhjemmel derfor. Ved saadan Lov maatte da bestemmes, hvilke Grupper der skulde indkaldes, og hvilken Erstatning der skulde ydes disse. Der er indvendt, at dette kan medføre en Forsinkelse af nødvendige Foranstaltninger. Men dette er ikke holdbart. Er Rigsdagen samlet, vil Beslutning kunne tages meget hurtigt; er den ikke samlet, kan anvendes foreløbige Love, hvilket vil være en mere betryggende Form end en almindelig ministeriel Ordre.

Vort Forslag gaar ud paa, at Orlogsværftet og Hærens Værksteder m. m. skal gaa over til at være selv bærende Statsvirksomheder.

paa samme Maade som det allerede er Tilfældet med Usserød Klædefabrik og Frederiksværk Krudtværk. De enkelte Virksomheder vil, naar Flaade og Hær indskrænkes som her foreslaaet, kun i begrænset Grad finde Anvendelse til Forsyning af disse; de vil da hovedsagelig kunne benyttes med civile Statsformaal for Øje; naar Overgangen dertil er fuldført, er det muligt, at det vil vise sig mere hensigtsmæssigt at henlægge disse Virksomheder under Ministeriet for offentlige Arbejder.

Naar Antallet af Soldater, der er til Uddannelse, indskrænkes saaledes som foreslaaet, vil Marinehospitalet alene være fuldt ud tilstrækkeligt for de almindelige syge af baade Hær og Flaade i København; til Imødegaaelse af Epidemier vil det formentlig være hensigtsvarende at opretholde Epidemihospitalet, dog saaledes, at dette ogsaa kan benyttes til andre, der er angrebet af smitsomme Sygdomme. Udenfor København vil formentlig den mest hensigtsmæssige Ordning være at træffe Aftale med Kommunerne om Anbringelse af Militæretatens syge.

Udgifterne.

Udgifterne til Hær og Flaade vil efter de af os stillede Forslag, beregnet paa samme Vis som de andre Partiers Forslag, udgøre: for Hærens Vedkommende 9,5 Millioner, for Flaaden 9,4 Millioner. Dertil kommer til Efterlønning c. 2,4 Millioner for Hæren og 0,6 Million for Flaaden.

Ved Gennemførelsen af vore Forslag vil en Række af de Bygninger og Arealer, der nu er knyttet til Hær og Flaade, blive overflødige.

I Status over Statens Aktiver er nu opført under Krigsministeriet Arealer og Maskiner m. m. til Værdi 75,851,300 Kr. samt Munderingssager til 50,073,400 Kr., Kaserne- og Sygehusinventar 8,310,800 Kr., Heste 5,072,600 Kr., Sele- og Sadelstøj 3,620,000 Kr., Vogne og Transportmidler 1,905,000 Kr., i alt altsaa 145 Millioner Kr. For Marinens Vedkommende er opført faste Ejendomme med Inventar og Materiel til en anslaaet Værdi af 96,856,300 Kr.

Af de under Krigsministeriet hørende Værdier vil formentlig kunne afhændes eller overgaa til andet Statsøjemed Bygninger og Arealer, der er vurderet til omkring 40 Millioner Kr.; Munderingssager, Inventar og Materiel vil der delvis blive Brug for til Anvendelse efterhaanden, dog vil formentlig noget deraf kunne sælges; Heste vil kunne bortsælges for et Par Millioner Kr.

Hærens Værksteder, der er opført til 8 Millioner, og Orlogsværftet, der udgør Hovedmængden af den under Marineministeriet opførte Værdi, vil ved den foreslaaede Ordning væsentlig blive anvendt til civilt Arbejde.

Endvidere findes udenfor Status opført under Krigsministeriet Fæstningsanlæg til et Beløb af 33,110,200 Kr., hvoraf dog ca. 9 Millioner for Landbefæstningsværker, hvis Nedlæggelse allerede er besluttet, samt Skyts, Haandvaaben, Ammunition, elektriske Lysanlæg og forskelligartet Materiel til en Værdi af ca. 135 Millioner Kr.; under Marineministeriet er endelig Flaadens Skibe vurderet til 34,400,000 Kr. Fæstningsværkerne vil kunne afhændes, og ogsaa en Del af Materiellet vil kunne sælges, men det kan ikke ventes, at der for dette vil kunne opnaas en Betaling, der blot nærmer sig Vurderingsbeløbene.

Alt i alt vil der imidlertid i alle Tilfælde kunne regnes med, at der vil kunne indvindes ca. 50 Millioner Kr. ved Bortsalg eller Anvendelse til andet Statsøjemed af Ejendomme og Materiel, der nu anvendes af Militæretaten, bortset fra den Værdi, der vindes ved, at Hærens Værksteder og Orlogsværftet væsentlig anvendes til civile Formaal.

Det socialdemokratiske Forslag

Af de Forslag, der er stillet fra anden Side, er det socialdemokratiske Forslag det, der staar vort nærmest. Det gaar ud fra samme Grundsynspunkt, nemlig at man ikke er i Stand til at tilvejebringe et »effektivt Forsvar«, men at det Maal, man maa sætte sig, er at løse de forskelligartede Bevogningsopgaver, der kan komme til at foreligge i Tilknytning til Haagerkonventionerne af 1907 og til Deltagelsen i Folkenes Forbund. Forslaget gaar ud paa Afrustning ved Ophævelse af Hær og Flaade, men man sætter i Stedet en militært uddannet og udrustet Styrke af anden Art til Løsning af de Bevogningsopgaver, hvis Betydning anerkendes ogsaa fra socialdemokratiske Side. Det er altsaa ikke en Afvæbning, der her er Tale om. Vi anser imidlertid ikke den af Socialdemokraterne foreslaaede Ordning for hensigtsmæssig. For Flaadens Vedkommende tænker Socialdemokraterne sig en Gruppe Skibe, svarende til de af os foreslaaede Vagt- og Inspektionsskibe og Skibe til særlige Øjemed, af lignende Tal og, saa vidt det fremgaar af de faldne Udtalelser, af lignende Størrelse. Derimod har Socialdemokraterne ikke medtaget den Gruppe af 24 mindre Fartøjer, som vi har foreslaaet, paa tilsammen 4,000 Tons, ligesom de ikke har medtaget Mineskibe og Minemateriel. Det er imidlertid vor Opfattelse, at Erfaringerne fra sidste Krig viser, at der kan være Forhold, hvor netop mindre Fartøjer i ret betydeligt Tal udkræyes til Gennemførelse af Bevogtningstjenesten, ligesom at denne i mange Tilfælde vil kunne lettes ved Anvendelse af Minespærringer. Begge disse Dele af Flaaden mener vi, at der under Krigen havde været praktisk Brug for, selv om man ikke havde haft Københavns Befæstning, og selv om man saa bort fra Løsningen af egentlige Kampopgaver.

For Hærens Vedkommende er Omfanget kun angivet rent eksempelvis fra socialdemokratiske Side. Man har her nævnt en Styrke, der kunde bringes op til 6,000 Mand, tilvejebragt ved en frivillig kortvarig Uddannelse, altsaa under Former, der ikke er saa særdeles forskellige fra de af os foreslaaede. Vi mener imidlertid, dels at der kan forekomme Situationer, hvor 6,000 Mand ikke vil forslaa til Løsning af Bevogningsopgaverne, dels at det vil være ønskeligt, at der er saa mange uddannede, at det er muligt at foretage en Ombytning af Mandskab, hvis en langvarig Bevogtningstjeneste skulde blive nødvendig; ogsaa om det Mandskab, Socialdemokraterne tænker sig, gælder jo, at det er Folk, der, naar de er uddannede, vender tilbage til almindelige borgerlige Erhverv, saa de vanskelig vil kunne udføre en langvarig, uafbrudt Bevogtningstjeneste.

Vi mener ikke, at der er tilstrækkelige Grunde, der taler for at give de til Bevogtningen beregnede væbnede og uddannede Styrker en Organisation, der er helt forskellig fra den, der findes andre Steder, med

Anvendelse af andre Betegnelser for Befalingsmænd, Afdelinger o. s. v. end andetsteds.

For Flaadens Vedkommende er det beregnet, at det socialdemokratiske Forslag vilde koste omkring Halvdelen af det Beløb, der vilde kræves efter vort Forslag; for Reservepolitiets Vedkommende er Beregningen kun eksempelvis og meget omtrentlig, saa en Sammenligning af Udgifterne efter de to Forslag er vanskelig.

De fire Forslag om »effektivt Forsvar«.

De fire andre Forslag: de to kommanderende Generalers, Generalstabens, det konservative Partis og Venstres Forslag, stiller sig principielt paa et helt andet Grundlag. Man sætter sig som Maal ikke blot at løse Bevogtningsopgaven, men at skabe et »effektivt« Forsvar for den nationale Sikkerhed, forberedt ved Tilvejebringelsen af et Militærapparat forholdsmæssig af samme Størrelse som i andre Lande, hvormed man sammenligner. Man glider her i Grunden bort fra det Forsvar for Neutraliteten, hvorpaa Venstre og til en vis Grad det konservative Parti stillede sig under Diskussionen for Militærlovene af 1909. Man gaar egentlig over til Tanken om det Eksistensforsvar, for hvilket Højre før 1901 var Talsmand. Det, man tænker sig, er en henholdende Forsvarskamp, indtil der kan komme Hjælp. Der er for saa vidt intet forbavsende, som Ordningen af 1909 i Virkeligheden byggede paa Tanken om et henholdende Forsvar af Fæstningen København og kun i meget ringe Grad var indrettet paa det Neutralitetsforsvar, hvorom man talte.

Der er dernæst det fælles Grundlag for de fire Forslag, at man stadig retter sin Opmærksomhed mod een Angriber, Tyskland, medens man regner med Hjælp fra Vestmagterne. Man beskæftiger sig stadig med den Stat, der formentlig har særlig Interesse i en Besættelse af dansk Øterritorium, men som ikke længere er Herre i Østersøen, medens man regner med Hjælp fra de Magter, der er interesserede i at hindre Besættelsen af dansk Øterritorium, og man taler stadig om at yde en effektiv Førstemoðstand der, hvor vort Territorium maatte være mest udsat for Krænkelser (s: ved Sydgrænsen), indtil Hjælp kan komme. Det er en Betragtning, der lidet stemmer med en upartisk, ligelig Politik overfor Magtgrupperne; en saadan undergraves, naar et Lands Militærordning udelukkende bygger paa Tanken om, at den ene Magt er Angriber, den anden Magtgruppe Hjælper.

Vi anser, som allerede anført, hele dette Grundlag for Ordningen af vort Militærvæsen for urigtigt. Selv om de mest yderliggaaende nationalistiske Kredse skulde faa Overtaget i Tyskland, er det udelukket, at dette, saa længe Versaillesfredens militære Bestemmelser gælder, kan indlade sig paa noget Erobringsforsøg. Og ændredes Forholdene saaledes, at Tyskland blev stærkt nok til at omstøde Versaillesfredens militære Bestemmelser og alter skabe sig en Millionhær, da vil vor Afmagt overfor denne være lige saa afgjort som før Verdenskrigen.

Alle de fire Forslag er efter vor Mening præget af Halvhed. Hvis man vil sætte sig det Maal, at vort Militærvæsen skal kunne løse en vir-

kelig Forsvarsopgave, da maatte man skabe en Hær paa ca. 300,000 Mand. Dertil er der jo Mandskab. Og man maatte samtidig tilvejebringe en betydelig større Flaade. Noget saadant tilsigtes ikke med noget af Forslagene. De kommanderende Generalers Forslag regner med en Styrke paa 150,000 Mand, Generalstaben med 120,000; de Konservatives Forslag menes ved Foreningen af den almindelige Styrke og Landstormen at have en lignende Værdi, og efter Venstres Forslag vil man endelig have ca. 70,000 Mand. Hver af Forslagsstillerne anser sit for det mindst mulige, det er forsvarligt at gaa til.

Hvad vilde man med disse Styrker kunne udrette ved Sydgrænsen, hvor man jo navnlig tænker sig Angrebet? Hvis der opstaar Forhold, hvor Tyskland atter er en militær Stormagt, og Situationen er en saadan, at det kan angribe den danske Sydgrænse, vil det være af ganske underordnet Betydning, om der dør opstilles de 40,000, man kan tænke sig efter Venstres Forslag, eller de 60—100,000, man maaske kan regne med efter de andre Forslag. Enhver kan sige sig selv, at de vilde blive fejlet bort paa nogle Dage, om ikke paa Timer. Thi det er en selvsagt Ting, at Tyskerne vilde afpasse Angrebsstyrken efter Modstanderen, sende saa mange, at de var sikre paa en hurtig Sejr. Man har talt om et henholdende Forsvar, men kan dette ydes med disse Styrker? Fra militær Side er det hævdet, at 150,000 Mand efter Sydgrænsens Længde maa anses for tilstrækkeligt til et Forsvar, der kan vare i nogen Tid. Det er vel i sig selv tvivlsomt. Men i hvert Fald, ingen af Parterne foreslaar en Ordning, der muliggør Opstillingen af en saadan Styrke ved Sydgrænsen. Ikke de kommanderende Generaler, der regner med 150,000 i alt, ikke Generalstaben eller det konservative Parti, end mindre Venstre. Og dog taler navnlig Venstre om dette henholdende Forsvar. Man erkender, at man ikke kan forsvare sig mod et Stormagtsangreb, men tænker sig, at man kan holde ud mod den Styrke, en Stormagt har til overs, indtil der kan komme Hjælp. Denne Betragtning falder for den overordentlige Forskel mellem en Stormagts-hær og de Styrker, der her er Tale om. For en Hær, der tæller 4—5 Millioner, er det uden Betydning, om man til Løsning af en saadan Opgave skal anvende 30,000, 50,000 eller 80,000 Mand. En Besættelse af Jylland vilde vel vanskelig nogen indlade sig paa, selv om ingen Modstand kunde ventes, med en mindre Styrke end de 50,000, der er nok til at besejre den af Venstre foreslaaede Styrke. Om Betingelserne for at løse de af de fire Forslagsstillere opstillede Opgaver ved den Styrke, Venstre foreslaar, siger de kommanderende Generaler og Generalstaben: »Den ringe mobile Krigsstyrke vil hverken paa Sjælland eller i Jylland—Fyn være i Stand til at løse de Opgaver, der kan blive stillet i den nationale Sikkerheds Tjeneste.« Det samme kan siges om de tre andre Forslag. Den Hovedopgave, man sætter sig i de fire Forslag, giver da intet af disse Betingelserne for at løse. Og dog forsvinder for alle Forslagsstillerne Neutralitetsopgaverne ganske for Tanken om et Forsvar ved Sydgrænsen. Hvis man havde et Neutralitetsforsvar for Øje, maatte man jo tænke sig Muligheden ogsaa af andre Angribere end Tyskland. Neutraliteten kan tænkes krænket ikke blot af Tyskland, men af stærke Sømagter, der ønsker at benytte danske Havne som Operationsbasis for deres Flaade i Østersøen. Overfor saadan Krænkelse fra

sø militære Stormagters Side er de Styrker, der foreslaas, imidlertid ganske ude af Stand til at yde det effektive Forsvar, om hvilket der stadig tales. Man kan klare Bevogtningsopgaverne, saa længe Neutraliteten respekteres af Stormagtsregeringerne, men mere magter Danmark ikke.

For Hærens Vedkommende betyder de to fra militær Side stillede Forslag, ligesom det konservative Forslag, en Udvidelse af den nuværende Styrke. Venstres betyder en Indskrænkning af Udskrivningen fra 11,200 til 6,700, set i Forhold til Loven af 1909; dette svarer omtrent til den Indskrænkning, der allerede er foregaaet ved de midlertidige Love om Indskrænkningen af Udskrivningen ved Fodfolket til det halve, idet Udskrivningen derved formindskes med ca. 4,000 Mand.

For Flaadens Vedkommende, hvor de Konservatives og Venstres Forslag falder sammen, betyder Forslagene faktisk en Forøgelse. Efter Flaadefloven af 1909 udgør Linien 21—22,000 Tons, efter Venstres Forslag 27,000 Tons; selv om man regnede de to Krydsere, der i Loven af 1909 regnes til Reserven, med til Linien, vilde dette give 24,000 Tons den Gang, nu 27,000. Og disse Tal opføres i Venstres Forslag som Minimumstal. For Skibe til særligt Formaal og Reserven opgives ikke bestemte Tal, men ogsaa her synes snarest en Udvidelse paaregnet. I alt vilde Flaaden efter det stillede Forslag udgøre ca. 34,000 Tons af Linien og Skibe til særligt Formaal, hvortil saa kommer Reserven. Udvidelsen heror ikke paa Forøgelsen af Skibenes Antal, men paa, at man tænker sig større Skibe end nu. Noget andet er, at den Nybygningskonto, man tænker sig, er for lav til at vedligeholde en Flaade af det krævede Omfang. Det, man regner med, synes at være, at Skibenes Levealder skal regnes højere end tidligere; efter al Sandsynlighed vil Følgen i Løbet af kort Tid være, at man erklærer, at vore gamle Skibe er ubrugelige, saa Nybygningskontoen maa forøges.

Udgifterne er for det af de to kommanderende Generaler stillede Forslag sammen med Flaadeforslaget beregnet til 75 Millioner, efter Generalstaben til 57 Millioner, men om begge gælder det, at Beregningen er foretaget paa et højere Prisniveau end for de andre Forslag, saa begge Beløbene vil i Virkeligheden ligge nogle Millioner lavere. Udgifterne efter de Konservatives og Venstres Forslag vil efter de Beregninger, der ledsager Forslagene beløbe sig til ca. 54 Millioner for de Konservatives og ca. 45 Millioner for Venstres Forslag. Dertil kommer imidlertid Udgifter, man i Opgørelserne ikke regner med, nemlig til Kasernebygninger, Arealkøb o. lign. i de Byer, hvor man vil lægge nye Garnisoner eller udvide Garnisonerne, samt Udgifterne til Flytning af en Del af Skytset o. lign. fra de Søforter, der nedlægges, til dem, der bevares. Man anfører, at disse Penge kan komme ind ved Salg af Bygninger m. m., men det er jo en Udgift, hvad enten Pengene skaffes paa den ene eller den anden Maade. Beløbene er ikke opgivet, men vil neppe være under 20 Millioner; fordeles de som de foreslaede ekstraordinære Udgifter paa 10 Aar, vil det være ca. 2 Millioner om Aaret. Udgifterne efter de forskellige Partiforslag bliver da følgende:

Det konservative Forslag:

	Millioner.
Hæren	30,4
Kystartilleriet	1,6
Landstormen	1,5
Ekstraordinære Anskaffelser	3,0
Kaserner, Øvelsesarealer m. m.	2,0
Flaaden	15,9
	54,4

Venstres Forslag:

Hæren	23,7
Kystartilleriet	1,0
Ekstraordinære Anskaffelser	3,0
Kaserner, Øvelsesarealer m. m.	2,0
Flaaden	15,9
	45,6

Det radikale Venstres Forslag:

Hæren	9,5
Flaaden	9,4
	18,9

Forskellen i Udgift mellem det billigste af disse fire Forslag, »Venstres«, og det af os stillede Forslag vil da være 26—27 Millioner Kr. aarlig. Til Udgiften kommer imidlertid for vort Vedkommende henved 3 Millioner Kr. til Efterlønninger. Vi er imidlertid af den Opfattelse, at det vil være en Retfærdighedshandling at yde denne Løn, ogsaa naar Mandskabet tilvejebringes ved Tvang. Yder man ikke Soldaterne en Betaling, der nogenlunde svarer til, hvad de i samme Tid kunde tjene ved almindeligt Arbejde, da vil man lægge en ganske uretfærdig Skat paa de bestemte Familier, hvis Børn bliver Soldater. Det bliver en Art skjulte Militæruddgifter, der paalignes visse Dele af Befolkningen med den mest vidtgaaende Vilkaarlighed. Det Beløb, der vil kræves til saadanne Efterlønninger, vil efter de Konservatives Forslag blive ca. 13—14 Millioner, efter Venstres 8—9 Millioner. Udgiftsforskellen mellem vort og Venstres Forslag vil da være ca. 31 Millioner.

Vi maa ogsaa mene, at det er ganske ubegrundet nu at gaa til Nyan-skaffelse af Krigsmateriel: Kanoner, Maskingeværer, Granater, Hjelme o. s. v., som de to Partier foreslaar, til et Beløb af 30 Millioner Kr. samt til Nybygninger, Arealkøb o. s. v. til Beløb, der ikke er opgivet.

Kommissionen har fra de militære Ministerier modtaget Beregninger over Udgiften til Ventepenge og Pensioner efter de forskellige Forslag. Det er en Selvfølge, at disse Udgifter, saa længe Overgangstiden varer, bliver størst for de Forslag, der gaar videst i Indskrænkninger.

For det første Aar er denne Udgift opgjort til:

12,8	Millioner	efter	Socialdemokraternes	Forslag,
7,7	»	»	det radikale Venstres	»
4,3	»	»	Venstres	»
2,6	»	»	det konservative	»

Efter Beregningerne skulde denne Udgift ikke gaa væsentligt ned i de første 5 Aar, men her er ikke taget Hensyn til, at en Del af Personalet i denne Tid kan ventes at indtræde i ledigblevne Stillinger.

For det første Aar efter Nyordningens Gennemførelse vil det ses, at den virkelige samlede Udgift efter Venstres Forslag vilde blive 45,6 Millioner + 4,3 Millioner til Ventepenge, i alt altsaa ca. 50 Millioner.

Det vil sige, at den vil være fuldt saa stor som Udgiften under den nuværende Ordning med de nu gennemførte Indskrænkninger, idet Udgiften efter de under Finanslovbehandlingen fremkomne Oplysninger maa antages i 1922—23 at blive ca. 48 Millioner og i alt Fald ikke kan ventes at naa de 50 Millioner.

Ogsaa i Tjenestedagenes Antal er der en meget stor Forskel. Efter vort Forslag vil det være ca. 580,000 for Hæren, ca. 150,000 for Flaaden, efter Venstres Forslag ca. 1,850,000 for Hæren, 225,000 for Flaaden, efter det konservative Forslag ca. 3 Millioner for Hæren, 225,000 for Flaaden. Venstres Forslag bringer da 3 Gange saa stor personlig Byrde som vort.

Fælles for alle de fire Forslag er endvidere, at det opretholder den tvungne Soldatertjeneste, og at denne Byrde lægges meget ulige paa Befolkningen. Efter det konservative Forslag rammer Byrden alle, men medens nogle faar 2 Maaneders Tjeneste, faar andre ca. 18 Maaneder. Efter Venstres Forslag bliver godt Halvdelen helt fri, Halvdelen af de tilbageværende faar ca. 5 Maaneders Tjeneste, Resten faar 8 til 18 Maaneder. En betydelig større Del end hidtil bliver inde til fortsat Tjeneste. Uheldig er ogsaa den Inddeling i en Art Flinkhedsklasser, hvorpaa Forslaget bygger. Hidtil har Udtagelsen til Befalingsmandselever været nogenlunde frivillig; nu foreslaas det, at de flinkeste skal kommanderes dertil. Desuden fæstnes, vel for at genoplives, en gammel lidet anvendt Regel om, at de daarligste forlods skal tages til fortsat Tjeneste. Og endelig foreslaas det, at de, der har lært Vaabenbrug i Forvejen, kan komme ind en Maaned senere end de andre og saaledes faa kortere Tjenestetid; hidtil har Bestemmelsen derom været et dødt Bogstav, nu erklæres det, at man vil søge at give det Betydning.

Vi er endelig Modstandere af den foreslaaede Fordeling af Hæren. Efter Venstres Forslag skal $\frac{2}{3}$ af denne lægges i Jylland—Fyn; medens man tidligere førte jydsk Mandskab til Sjælland, skal nu Mandskab fra Øerne føres til Jylland. Og af den jydsk Styrke anbringes endelig en uforholdsmæssig stor Del i Sønderjylland. Dette kan ikke være beregnet paa Løsning af Neutralitetsopgaver; Fordelingen er Udtryk for, at det, man stadig tænker paa, er Forsvar mod Tyskland. Vi anser dette for uklogt; det er givet, at der i den nærmeste Tid ikke truer Danmark nogen Fare fra tysk Side; den Overgangstid, der nu er inde, burde benyttes til saa vidt muligt at naa en Udsoning, en Mildnelse af Stemningerne mellem de to Folk; dertil tje-

ner det ikke, at man indretter sig ud fra den Opfattelse, at Tyskland er Fjenden, overfor hvilken man bestandig bør staar paa Vagt.

Vi maa da for vort Vedkommende paa det bestemteste modsætte os Gennemførelsen af de her nævnte Forslag. Venstres Forslag er vel billigere end Ordningen efter Lovene af 1909, naar disse anvendes i fuldt Omfang, men Udgifterne dertil svarer ret nøje til Udgiften ved Ordningen, som den er i Øjeblikket efter Nedlæggelsen af Fæstningsartilleriet, Indskrænkningen af den aarlige Rekrutuddannelse og Udeladelsen af Efteraarsøvelserne.

Folkeafstemning.

Vi anser det ior uberettiget at gennemføre en ny Militærordning uden at forelægge Sagen for Vælgerne. Ved Valgene i 1920 var helt andre Spørgsmaal afgørende. Fra Venstres Side udtaltes den Gang i Partiets Henvendelse til Vælgerne, at Militærspørgsmaalet maatte udsættes, indtil Folkeforbundets Afgørelse af Grænserne for de forskellige Staters Militærvæsen forelaa; der nævntes saaledes intet om Venstres Standpunkt.

Den rigtigste Maade at afgøre Sagen paa vil være ved en Folkeafstemning. Der har været nævnt forskellige Former for en saadan. Den mest nærliggende er den i 1909 foreslaaede: naar Rigsdagen har vedtaget Lovene, underkastes disse Folkeafstemning, og de faar da Gyldighed, hvis Flertallet svarer Ja. En anden Tanke har været fremme: Afstemning mellem de stillede Forslag, saaledes at Vælgerne kan angive, hvilket de foretrækker, hvis det af dem ønskede Forslag ikke naar Flertal. Og endelig kunde man tænke sig en vejledende Folkeafstemning mellem de to Principer: Skal Militærvæsenet indrettes som et effektivt Værn af forholdsmæssig Størrelse, eller skal det være beregnet paa Bevogningstjeneste?

Hvis der var Villighed til at gaa til Folkeafstemning, vilde der formentlig uden særlig Vanskelighed kunne opnaas Enighed om, hvilken Form man skulde foretrække.

Hvis Flertallet ikke vil gaa med til Folkeafstemning, anser vi det for nødvendigt, at Vælgerne ved Nyvalg til Folketinget faar Adgang til at udtale sig om Spørgsmaalet.

Gamborg.

P. Munch.

Niels Petersen.

Slengerik.

Veistrup.

Forslag til Lov

om

Varetagelsen af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver ved Hær og Flaade.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Hærens og Flaadens Opgave er at varetage Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver i Overensstemmelse med gældende mellemfolkelige Regler og Aftaler, derunder at udføre Grænsebevogtning og udøve Tilsyn paa Søterritoriet under urolige Forhold. Flaadens Opgave er endvidere at udføre Fiskeriinspektion og Søopmaaling samt at vise Flaget i Udlandet, naar dette skønnes ønskeligt til Støtte for Handelsinteresser eller i særligt Statsøjemed.

§ 2.

Alle bestaaende Fæstningsanlæg nedlægges. De paagældende Anlæg og Arealer, saavel som andre af Hær eller Flaade anvendte Arealer og Bygninger, der ved denne Lovs Gennemførelse maatte blive overflødige, overgaar til Finansministeriet for at anvendes til andet Statsformaal eller bortsælges. Overskud af Hærens og Flaadens Materiel indgaar i Hærens og Flaadens Depoter for efterhaanden at anvendes til Erstatning for det i Anvendelse værende eller bortsælges.

Hærens Værksteder og Orlogsværftet bliver selvbærende Statsvirksomheder, der anvendes dels til Tilvejebringelse af Hærens og Flaadens Materiel, dels til civile Statsformaal.

§ 3.

Den tvungne Militærtjeneste afskaffes. Uddannelse til Militærtjeneste er frivillig. Mænd, der har dansk Indfødsret, optages i Lægdsrullen, naar de har naaet den lovbestemte Alder, og der afholdes aarlig Sessioner til Bedømmelse af Tjenstdygtigheden. Mellem de tjenstdygtige finder Lodtrækning Sted; enhver, der erklærer, at han ikke ønsker at gøre Soldatertjeneste, fritages; af de i øvrigt tjenstdygtige antages de, der har trukket de laveste Numre, indtil det fastsatte Tal er naaet. Det antagne Mandskab forpligtes til at underkaste sig den lovbestemte Uddannelse og møde ved de lovbestemte Genindkaldelser. Ekstraordinær Indkaldelse kan kun ske, naar Beslutning derom er taget ved Lov. Nærmere Bestemmelser om Antagelsesmaaden træffes ved særlig Lov.

§ 4.

Private Korps, der uddannes til eller er organiseret til militær Virksomhed, maa ikke bestaa. De nu bestaaende frivillige Korps ophæves inden 3 Maaneder efter denne Lovs Ikrafttræden. Deres Vaaben overtages af Staten. Skytteforeninger, der uddanner i Skarpskydning, er tilladt, naar de ikke organiseres som militære Korps eller afholder militære Øvelser.

§ 5.

Der oprettes et for Hæren og Flaaden fælles Raad, bestaaende af 15 Medlemmer, valgt af Rigsdagen, blandt dens Medlemmer eller udenfor, samt 4 militære tilfornødne, udnævnt af Ministeren, men uden Stemmeret i Raadet. For dette Raad forelægges Udkast til kongelige Anordninger, Udkast til almindelige Tjenestereglementer og Øvelsesreglementer o. lign. Raadet modtager regelmæssigt Oplysninger om Sundhedsforhold, Indkvarterings-, Bospisnings- og Beklædningsforhold, ligesom andre Spørgsmaal af Ministeren kan forelægges Raadet. Dettets Opgave er af rent raadgivende Karakter.

Hæren.

Hærens Hovedbestanddele.

§ 6.

Hæren bestaar af:

Fodfolket,
Rytteriet,
Artilleriet,
Ingeniørtropperne,
Flyverkorpsset,
Skolerne,
Arbejdstropperne.

I Krigsministeriet indgaar:

En Generalkommando med:

Generalstaben,
Den tekniske Tjeneste,
Forplejningstjenesten,
Lægetjenesten,
Dyrlægetjenesten,
Retstjenesten.

Personalets Inddeling.

§ 7.

Foruden af de menige bestaar Hærens Personale af:
Befalingsmænd og
de med Befalingsmænd ligestillede.

§ 8.

Befalingsmændene er:

Faste Befalingsmænd af Linien, der deles i Officersgruppen og Officiantgruppen.

Faste Officerer og Underofficerer af Reserven.

Midlertidige Befalingsmænd.

§ 9.

De faste Officerer af Linien har følgende Grader:

Generalløjtnant, Generalmajor, Oberst, Oberstløjtnant, Kaptajn (i Rytteriet Ritmester) og Premierløjtnant.

§ 10.

Officiantgruppen har følgende Grader:

Korpsofficiant af 1. og 2. Grad, med Rækkefølge lige efter Kaptajn af Reserven.

Stabsofficiant, ligestillet med Premierløjtnant,

Overofficiant, ligestillet med Løjtnant af Reserven,

Officiant, ligestillet med Sekondløjtnant (se § 14).

§ 11.

De faste Officerer af Reserven har 3 Grader:

Major, med Rækkefølge lige efter Oberstløjtnant,

Kaptajn (Ritmester) af Reserven, med Rækkefølge lige efter Kaptajn,

Løjtnant af Reserven, med Rækkefølge lige efter Premierløjtnant.

§ 12.

De faste Underofficerer af Reserven har 1 Grad:

Sergent af Reserven, med Rækkefølge lige efter Officiant.

§ 13.

De midlertidige Befalingsmænd har følgende Grader:

Sekondløjtnant, med Rækkefølge lige efter Løjtnant af Reserven,

Kornet, med Rækkefølge lige efter Sergent af Reserven,

Korporal, med Rækkefølge lige efter Kornet.

Underkorporal, med Rækkefølge lige efter Korporal.

§ 14.

De med Befalingsmænd ligestillede er:

Faste militære Tjenestemænd af Forplejnings-, Læge- og Dyrlægetjenesten samt Teknikere og Haandværkere (Bøssmagere, Mekanikere, Sadelmagere og Beslagsmede).

Faste Musikere af 1.—4. Grad, ligestillede med henholdsvis Stabsofficiant, Overofficiant, Officiant og Korporal.

Midlertidige Reserveregnskabsførere,

— Reservelæger,

— Reservedyrlæger,

ligestillede med Sekondløjtnanter.

Midlertidige Underlæger og Underdyrlæger,
— Korporaler af Forplejnings- og Sundhedstjenesten,
ligestillede med Korporaler.

Midlertidige Underkorporaler af Forplejnings- og Sundhedstjenesten,
ligestillede med Underkorporaler.

Desuden findes udenfor den militære Rækkefølge:

Auditører.

Nærmere Bestemmelser gives ved kongelig Anordning.

Almindelige Bestemmelser for Antagelse, Tildeling og Uddannelse.

§ 15.

Af det paa Sessionerne behandlede Mandskab kan der aarlig antages til Uddannelse:

Ved Fodfolket	indtil 1 800 Mand,
— Rytteriet	— 210 —
— Trainet	— 120 —
— Artilleriet	— 292 —
— Ingeniørtropperne	— 125 —
til Læge- og Sundhedstjeneste	— 72 —
— Dyrlægjetjeneste	— 4 —
— Forplejningstjeneste	— 17 —
ved Hærens tekniske Tjeneste	— 60 —
— Arbejdstropperne	— 300 —

i alt.... 3 000 Mand.

§ 16.

Mandskabet fordeles saa vidt muligt til Afdelinger, der garnisonerer paa den Side af Store Bælt, hvor det er hjemmehørende.

§ 17.

Til Tjeneste i Hæren maa kun antages Mandskab, der er tjenstdygtigt efter de til enhver Tid gældende Regler.

Mandskab, der har en faglig Uddannelse, kan under den militære Tjeneste anvendes saaledes, at denne Uddannelse udnyttes for Hæren.

Til Lægjetjeneste uddannes frivillige, der enten har bestaaet Lægeeksamen eller som lægestuderende har faaet en ved kongelig Resolution fastsat Uddannelse paa større Hospitaller, og

til Dyrlægjetjeneste frivillige, der har bestaaet Dyrlegeeksamen.

§ 18.

Tildeling og Uddannelse sker som nærmere bestemt i det følgende for hvert enkelt Vaaben og Korps.

Uddannelsen falder i en første Uddannelse og i fortsat Øvelse under Genindkaldelser.

Ved Afslutningen af den første Uddannelse finder en Lodtrækning Sted.

§ 19.

Menige, der i Løbet af den første Uddannelse findes uskikkede til Tjeneste ved det Vaaben, hvortil de er indkaldt, men egnede til Trainets eller Arbejdstropperne's Tjeneste, kan overføres til saadan Tjeneste.

Til Erstatning for de saaledes overførte kan der i det næste Rekruthold antages et tilsvarende større Antal Rekrutter til det paagældende Vaaben.

§ 20

Til Trainet, teknisk Tjeneste, Forplejningstjeneste, Sundhedstjeneste, Dyrlægertjeneste og af Arbejdstropperne til Sygebærertjeneste m. m. sker Indkaldelse til fortsat Øvelse efter en ved Lodtrækning fastsat Rækkefølge, for saa vidt der ikke melder sig frivillige nok hertil.

§ 21.

De midlertidige Befalingsmænd og ligestillede genindkaldes som Regel kun til fortsat Øvelse sammen med deres Aargang.

§ 22.

Udover Lønninger til midlertidige Befalingsmænd og ligestillede under fortsat Øvelse og til Sekondløjtnanter, der har bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens Officersklasse, raades der over nedenstaaende Antal Maanedslønninger til tjenstgørende midlertidige Befalingsmænd og ligestillede:

	for Korporaler:	for Kornetter:
Ved Fodfolket	432	180
— Rytteriet	144	80
— Artilleriet	132	60
— Ingeniørtropperne	72	40
— Flyverkorpsset		48
— Officersskolen		216

Til tjenstgørende Underlæger raades over 6 og til tjenstgørende Reserve-

læger over 60 Maanedslønninger,

— tjenstgørende Underdyrlæger raades over 3 og til tjenstgørende Reser-

vedylæger over 24 Maanedslønninger,

— tjenstgørende Korporaler af Forplejningstjenesten raades over 60, til

tjenstgørende Reserveregnskabsførere over 24 Maanedslønninger.

§ 23.

Saafernt Tallet af faste Befalingsmænd af Reserven ikke kan skaffes, kan det Beløb til Honorarer m. m., der af den Grund ikke

kommer til Anvendelse, benyttes til videre Uddannelse af afskedigede, midlertidige eller udenfor Nummer staaende Befalingsmænd eller til at lønne overtallige Liniebefalingsmænd af de tilsvarende Grader. Det kan tillades afskedigede og hjemsendte Befalingsmænd, der ønsker det, at gennemgaa Uddannelseskursus ved Hæren.

§ 24.

I den Fordeling af Befalingsmændene, der er angivet i de efterfølgende Paragraffer, kan der foretages midlertidige Forandringer, som Tjenestens Tarv kræver, naar kun det hele Antal Personer af de paagældende Grader af hvert Vaaben og Korps bliver uforandret. Det fastsatte Tal af Premierløjtnanter i de forskellige Vaaben kan dog midlertidig overskrides, naar et tilsvarende Antal Numre holdes ledigt ved andre Vaaben.

§ 25.

Under Indkaldelserne til fortsat Øvelse, der finder Sted hvert andet Aar, afholdes større Øvelser med samtlige Hærens Afdelinger.

Den Del af Indkaldelsestiden, der ikke anvendes til større Øvelser eller Transport til disse, benyttes til Afholdelse af Øvelser ved Garnisonerne.

Fortsat Øvelse finder som Regel Sted i September Maaned. Efter Ministerens nærmere Bestemmelse kan den dog undtagelsesvis henlægges til andre Tider af Aaret.

§ 26.

Menige samt Underkorporaler, Korporaler og dermed ligestillede faar i Tjenestetiden Kvarter, fuld Forplejning og Beklædning samt Sygepleje. Desuden udbetales i Tjenestetiden til alle disse samt til midlertidige Befalingsmænd et Lønningsbeløb fastsat pr. Dag (for Korporaler, Kornetter, Sekondløjtnanter o. l. pr. Maaned) samt ved Tjenestetidens Slutning et samlet Beløb, beregnet efter Tjenestetidens Varighed. Disse Beløbs Størrelse fastsættes ved Lov.

Overordnede Myndigheder og Afdelinger.

Generalkommandoen og Generalstaben.

§ 27.

Generalkommandoen bestaar af:

- Chefen, der er Generalmajor eller Generalløjtnant,
- 1 Kaptajn (Ritmester) af Generalstaben som Personel-Adjutant.

Generalstaben bestaar af:

- Chefen, der er Generalmajor,
- 2 Oberster,
- 1 Oberstløjtnant,
- 7 Kaptajner (Ritmestre), hvoraf:
 - 1 Personel-Adjutant hos den kommanderende General,
 - 2 Stabschefer ved Divisionerne.

9 Premierløjtnanter, hvoraf:

- 1 Adjutant hos Generalstabens Chef,
 - 2 Adjutanter ved Divisionerne,
 - 3 Korpsofficerer af 1. Grad, hvoraf 1 Regnskabsfører, 1 Depotforvalter og 1 Kartograf,
 - 1 Korpsofficer af 2. Grad
 - 4 Stabsofficerer
 - 5 Overofficerer
 - 4 Officerer
- } hvoraf 2 ved Divisionerne.

Der kan midlertidig afviges fra Forholdstallet mellem Oberster og Oberstløjtnanter, naar kun det hele Antal Numre i hver af disse Grader i Generalstabens og det paagældende Vaaben tilsammen bliver uforandret ved Afvigelsen.

Nærmere Bestemmelser for Generalstabens Inddeling fastsættes ved kongelig Anordning.

Divisionerne.

§ 28.

Der opstilles 2 Divisioner, der garnisonerer henholdsvis Øst og Vest for Store Bælt.

Hver Division bestaar af:

- 3 Fodfolksregimenter,
- 1 Rytterregiment,
- 1 Artilleriafdeling,
- 1 Pionerkompagni,
- 1 Telegrafkompagni.

§ 29.

Chefen for en Division er Generalmajor.

Hans Stab bestaar af:

- 1 Kaptajn (Ritmester) af Generalstabens, Stabschef,
- 1 Premierløjtnant af Generalstabens, Adjutant,
- 1 Befalingsmand af Officiantgruppen af Generalstabens.

Ved Divisionskommandoen findes desuden:

Faglige Myndigheder.

Ved Divisionen findes et Musikkorps paa 21 faste Musikere:

- 1 Musiker af 1. Grad,
- 8 Musikere af 2. Grad,
- 8 Musikere af 3. Grad,
- 4 Musikere af 4. Grad.

Fodfolket.

§ 30.

Fodfolket bestaar af:

6 Regimenter, der hver bestaar af 3 Batailloner.

Hver Bataillon bestaar af:
 1 Linie- og
 3 Reservekompagnier.

§ 31.

Chefen for et Regiment er Oberst, Chefen for en Bataillon Oberstløjtnant; dog er den ene Oberstløjtnantsplads ved Regimentet ubesat i Fredstid.

Ved Regimentets og Bataillonernes Stabe samt ved Regimentets 12 Kompagnier er endvidere ansat: 4 Kaptajner, 8 Premierløjtnanter, 1 Korps-officiant af 2. Grad, 1 Stabsofficiant, 3 Overofficierer, 5 Officierer, 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Desuden er ansat, men normalt hjemsendt: 1 Major, 10 Kaptajner af Reserven, 16 Løjtnanter af Reserven, Sekondløjtnanter, 21 Sergenter af Reserven, Kornetter, Korporaler.

§ 32.

Desuden have stillet Tjeneste af Fodfolket:

- 1 Oberst,
- 1 Oberstløjtnant,
- 10 Kaptajner,
- 7 Premierløjtnanter,
- 3 Korpsofficierer af 1. Grad,
- 1 Korpsofficiant af 2. Grad,
- 5 Stabsofficianter,
- 4 Overofficierer.

Uddannelse af Mandskabet ved Fodfolksregimenterne.

§ 33.

Det Mandskab, der aarligt uddannes ved Fodfolket, møder i 3 lige store Hold og fordeles ligeligt til alle 6 Regimenter.
 Den første Uddannelse varer i 122 Dage.

§ 34.

Udover de 122 Dage kan antages af hvert Hold 8 pCt. af den mødte Styrke som Befalingsmandselever, der forbliver til fortsat Tjeneste i 1 Aar.

De uddannes til Korporaler eller Kornetter.

De, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med et tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolens Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler efter Udløbet af den fortsatte Tjeneste.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler efter 1 Gang at have deltaget i fortsat Øvelse i 14 Dage.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter.

§ 35.

Alle hjemsendte menige og de midlertidige Befalingsmænd genindkaldes til fortsat Øvelse i Løbet af de første 8 Tjenestear 2° Gange, hver Gang i 14 Dage.

Rytteriet.

§ 36.

Rytteriet bestaar af:

2 Regimenter, hvert paa 2 Linie- og 1 Reserveeskadron.

§ 37.

Chefen for et Regiment er Oberst.

Ved Regimentets Stab og ved Eskadronerne er endvidere ansat: 1 Oberstløjtnant, 3 Ritmestre som Eskadronschefer, 1 Ritmester som Train-officer, 7 Premierløjtnanter, 1 Korpsofficiant af 2. Grad, 2 Stabsofficianter, 5 Overofficianter, 6 Officianter, 1 Musiker af 1. Grad, 3 af 2., 3 af 3., 2 af 4. Grad, 3 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Desuden er ansat, men normalt hjemsendt: 1 Ritmester af Reserven, 6 Løjtnanter af Reserven, Sekondløjtnanter, 12 Sergenter af Reserven, Kornetter, Korporaler.

§ 38.

Desuden have stillet Tjeneste af Rytteriet:

- 2 Oberstløjtnanter,
- 2 Ritmestre,
- 2 Premierløjtnanter,
- 2 Korpsofficianter af 2. Grad,
- 1 Stabsofficiant,
- 1 Overofficiant.

Uddannelse af Mandskabet ved Rytteriet.

§ 39.

De 210 Mand, der aarlig uddannes til Rytteriet, møder i 2 lige store Hold og fordeles ligeligt til Regimenterne. Den første Uddannelse varer i 245 Dage.

Efter Forløbet af 4 Maaneder fra Rekrutternes Møde antages 20 Befalingsmandselever, der forbliver til fortsat Tjeneste i 10 Maaneder ud over de 245 Dage.

De uddannes til Korporaler eller Kornetter.

De, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med et tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler efter Udløbet af den fortsatte Tjeneste.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler efter 1 Gang at have deltaget i fortsat Øvelse i 20 Dage.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter.

§ 40.

Alle hjemsendte menige og de midlertidige Befalingsmænd af Rytteriet genindkaldes til fortsat Øvelse i Løbet af de første 8 Tjenestear 2 Gange, hver Gang i 20 Dage.

§ 41.

De 120 Mand, der aarligt uddannes til Traintjeneste, møder i 2 Hold. Den første Uddannelse varer i 30 Dage. Derefter bliver de til fortsat Tjeneste i 183 Dage ved Stabe og Afdelinger m. fl. som Hestepassere eller ved Rytterregimentet til Traintjeneste.

I Løbet af de første 8 Tjenestear kan efter Hærens Behov de hjemsendte menige genindkaldes 1 Gang til fortsat Øvelse i 14 Dage.

§ 42.

Hærens Automobilvæsen indgaar under Trainet.

Artilleriet.

§ 43.

Artilleriet bestaar af:
1 Regiment paa 2 Afdelinger.
Hver Afdeling har 4 Batterier.

§ 44.

Chefen for Artilleriregimentet er Oberst.
Hans Stab bestaar af:
1 Kaptajn og
1 Stabsofficiant.

§ 45.

Chefen for en Artilleriafdeling er Oberstløjtnant.
Ved Staben og ved Batterierne er ansat 5 Kaptajner, 7 Premierløjtnanter, 1 Korpsofficiant af 2. Grad, 1 Stabsofficiant, 4 Overofficerter, 6 Officerter, 4 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Desuden er ansat, men normalt hjemsendt: 1 Major, 2 Kaptajner af Reserven, 10 Løjtnanter af Reserven, Sekondløjtnanter, 18 Sergenter af Reserven, Kornetter, Korporaler.

§ 46.

Desuden haves til Tjeneste af Artilleriet:

- 1 Oberst,
- 1 Oberstløjtnant,
- 3 Kaptajner,
- 2 Premierløjtnanter,
- 2 Korpsofficerter af 2. Grad,
- 2 Stabsofficerter,
- 1 Overofficiant.

Uddannelse af Mandskabet ved Artilleriet.

§ 47.

De 160 Trainkonstabler og 132 Konstabler, der aarligt uddannes, møder i to lige store Hold og fordeles ligeligt til de 2 Afdelinger.

Den første Uddannelse varer i 185 Dage.

Udover de 185 Dage antages:

32 Befalingsmandselever,

der forbliver til fortsat Tjeneste i 1 Aar.

De uddannes til Korporaler eller Kornetter.

De, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med et tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler efter Udløbet af den fortsatte Tjeneste.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler efter at have deltaget i fortsat Øvelse 1 Gang i 14 Dage.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter.

§ 48.

Til fortsat Øvelse genindkaldes i Løbet af de første 8 Tjenesteaar alle hjemsendte menige og de midlertidige Befalingsmænd 2 Gange, hver Gang i 14 Dage.

Ingeniørtropperne.

§ 49.

Ingeniørtropperne bestaar af:

- 1 Bataillon paa 2 Pionerkompagnier og
- 2 Telegrafkompagnier og
- 2 Bygningsdirektioner.

§ 50.

Chefen for Bataillonen er Oberst. Han er tillige Chef for Bygningstjenesten.

Ved Bataillonsstaben og ved Kompagnierne er ansat: 1 Oberstløjtnant, 4 Kaptajner, 9 Premierløjtnanter, 1 Korpsofficiant af 1. Grad, 1 Stabs-officiant, 3 Overofficianter, 6 Officianter, 4 tjenstgørende Sergenter af Reserven. Desuden er ansat, men normalt hjemsendt: 2 Kaptajner af Reserven, 4 Løjtnanter af Reserven, Sekondløjtnanter, 12 Sergenter af Reserven, Kornetter, Korporaler.

§ 51.

Chefen for en Bygningsdirektion er Oberst eller Oberstløjtnant.

Ved Direktionen er desuden ansat:

- 1 Kaptajn,
- 1 Korpsofficiant af 2. Grad eller Stabs-officiant.
- 1 Overofficiant.

I alt findes ved Ingeniørtropperne: 2 Oberster, 2 Obertsøjtnanter, 1 Korpsofficiant af 1. Grad, 1 Korpsofficiant af 2. Grad og 2 Stabsofficianter.

Uddannelse af Mandskabet ved Ingeniørtropperne.

§ 52.

De 125 Mand, der aarligt uddannes ved Ingeniørtropperne, fordeles med 80 Mand til Pionerkompagnierne og 45 til Telegrafkompagnierne.

Den første Uddannelse varer i 210 Dage.

Til fortsat Tjeneste antages:

12 Befalingsmandselever af Pionererne,

8 — — — — — Telegraftropperne,

der forbliver til fortsat Tjeneste i 11 Maaneder.

De uddannes til Korporaler eller Kornetter.

De, der har bestaaet Korporalskolen eller Kornetskolen med et tilfredsstillende Resultat, udnævnes efter Skolernes Afslutning til henholdsvis Underkorporaler og Kornetter.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler efter Udløbet af den fortsatte Tjeneste.

Menige kan udnævnes til Underkorporaler efter at have deltaget i fortsat Øvelse 1 Gang i 14 Dage.

Kornetter kan udnævnes til Sekondløjtnanter.

§ 53.

Alle hjemsendte menige og de midlertidige Befalingsmænd genindkaldes i Løbet af de første 8 Tjenestear til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i 14 Dage.

Flyverkorpsset.

§ 54.

Flyverkorpsset bestaar af:

1 Oberst eller Oberstløjtnant,

2 Kaptajner,

2 Premierløjtnanter,

1 Korpsofficiant af 2. Grad,

1 Stabsofficiant,

2 Mekanikere, hvoraf 1 af 2. Grad, 1 af 3. Grad.

Det øvrige Personale tilkommanderes fra Vaabnene.

Hærens tekniske Tjeneste.

§ 55.

Ved Hærens tekniske Tjeneste er ansat:

1 Oberst, Chef,

1 Oberstløjtnant, Direktør,

5 Kaptajner, hvoraf 4 Underdirektører,

5 Premierløjtnanter,

- 2 Korpsofficerter af 1. Grad,
- 4 Stabsofficerter,
- 3 Overofficerter,
- 3 Officerter,
- 5 Teknikere, hvoraf:
 - 1 Overkonstruktør,
 - 2 Kemikere,
 - 2 Værkstedsingeniører.

Haandværkere:

- 3 Mekanikere, hvoraf 1 af 1. Grad, 1 af 2. Grad og 1 af 3. Grad,
- 15 Bøssemagere, hvoraf 4 af 1. Grad, 5 af 2. Grad og 6 af 3. Grad,
- 4 Sadelmagere, hvoraf 1 af 1. Grad, 1 af 2. Grad og 2 af 3. Grad.

Haandværkerne forretter Tjeneste dels ved Værkstederne, dels ved Hærens andre Afdelinger.

De nærmere Bestemmelser om Tjenestens Inddeling o. lign. fastsættes ved kongelig Anordning.

Uddannelse af Mandskabet ved Hærens tekniske Tjeneste.

§ 56.

De 60 Mand, der aarligt uddannes til teknisk Tjeneste, møder i 3 Hold. Uddannelsen varer i 122 Dage.

§ 57.

De hjemsendte menige kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Tjenestear genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i 14 Dage.

Lægetjenesten.

§ 58.

Til Bestridelse af Lægetjenesten haves:
Lægepersonalet og
Sundhedstropperne.

§ 59.

Lægepersonalet omfatter:

- 1 Stabslæge af 1. Grad, Chef for Lægetjenesten,
- 1 Stabslæge af 2. Grad,
- 14 Overlæger,
- Reservelæger.

§ 60.

Sundhedstropperne er bestemt til Tjeneste paa Sygehuse, Ambulancer, Lazaretter og som Hjælpere for Lægerne ved Afdelingerne. Ved Sundhedstropperne er ansat:

1 Kaptajn af de under Fodfolket opførte, Chef,
1 Befalingsmand af Officiantgruppen af de under Fodfolket opførte.

Desuden bestaar Sundhedstropperne af:
Korporaler,
Underkorporaler,
menige.

§ 61.

Til Lægetjeneste uddannes af de 72 Mand, der aarligt antages til Læge- og Sundhedstjeneste, det fornødne Antal (jfr. § 17, 3. Stk.). Uddannelsen varer i indtil 122 Dage.

Efter en første, militær og forberedende faglig Uddannelse udnævnes de, der findes egnede, til Underlæger og uddannes videre som saadanne.

Underlæger, der har bestaaet Lægeeksamen, og som findes egnede, kan udnævnes til Reservelæger, naar de antages til frivillig Tjeneste, eller naar de genindkaldes.

Det hjemsendte Lægepersonale kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Tjenestear genindkaldes til fortsat Øvelse 3 Gange, hver Gang i 14 Dage.

§ 62.

Resten af de i § 61 omtalte 72 Mand uddannes ved Sundhedstropperne. De møder i 4 Hold. Uddannelsen varer i 122 Dage.

Efter de 122 Dages Uddannelse kan menige udnævnes til Underkorporaler eller Korporaler.

Underkorporaler kan udnævnes til Korporaler.

De hjemsendte af Sundhedstropperne kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Tjenestear genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i 20 Dage.

§ 63.

Foruden det Mandskab, der uddannes ved Sundhedstropperne, uddannes en Del af Afdelingernes og Arbejdstropperne Mandskab som Sygehjælpere og som Sygebærere.

§ 64.

Til Hjælp ved Sygeplejen antages det fornødne Antal Sygeplejersker.

Dyrlægetjenesten.

§ 65.

Til Bestridelse af Dyrlægetjenesten haves:
Dyrlægepersonalet og
Haandværkere.

§ 66.

Dyrlægepersonalet omfatter:

- 1 Stabsdyrlæge, Chef for Dyrlægetjenesten,
- 5 Overdyrlæger,
- Reservedyrlæger.

§ 67.

Haandværkerne omfatter:

- 6 Beslagsmede, hvoraf 1 af 1. Grad, 2 af 2. Grad og 3 af 3. Grad.

§ 68.

Uddannelse til Dyrlægetjeneste varer i indtil 122 Dage.

Efter en første, militær og forberedende faglig Uddannelse udnævnes de, der findes egnede, til Underdyrlæger og uddannes videre som saadanne.

Underdyrlæger, der findes egnede, kan udnævnes til Reserve-dyrlæger, naar de antages til frivillig Tjeneste, eller naar de genindkaldes.

Det hjemsendte Dyrlægepersonale kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Tjenestear genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i 14 Dage.

Forplejningstjenesten m. m.

§ 69.

Personalet til Forplejningstjenesten bestaar af:

- Et Personale til den overordnede Forplejningstjeneste,
- — - Forplejningstjenesten ved Afdelingerne m. v.,
- — - Regnskabsføringen — —

§ 70.

Personalet til den overordnede Forplejningstjeneste omfatter:

- 1 Stabsintendant af 1. Grad, Chef for hele Forplejningstjenesten,
- 2 Stabsintendanten af 2. Grad,
- 4 Overintendanten.

§ 71.

Forplejningstjenesten ved Afdelingerne varetages ordentligvis af Befalingsmænd.

Regnskabsføringen ved Afdelingerne varetages i Fredstid i Reglen af de ældre Officierer.

§ 72.

De 17 Mand, som aarligt uddannes til Forplejningstjeneste, faar en første Uddannelse paa 122 Dage De, der skal uddannes til Reserveregnskabsførere, kan antages som Korporaler og forbliver til fortsat Tjeneste i 1 Aar.

De, der er uddannet til Reserveregnskabsførere, kan udnævnes til Reserveregnskabsførere, naar de antages til frivillig Tjeneste eller genindkaldes.

Egnede menige kan ved Genindkaldelse udnævnes til Korporaler eller Underkorporaler af Forplejningstjenesten.

Det hjemsendte Forplejningspersonale kan efter Hærens Behov i Løbet af de første 8 Tjenestear genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i 25 Dage.

Rets tjenesten.

§ 73.

Auditørpersonalet, der er fælles for Hær og Flaade, omfatter:
1 Stabsauditør og
4 Auditører.

Arbejdstropperne.

§ 74.

Ved Arbejdstropperne er ansat:
1 Kaptajn, Chef,
1 Korpsofficiant af 1. Grad, Depotforvalter,
af de under Fodfolket opførte.

§ 75.

De 300 Mand, der aarligt uddannes ved Arbejdstropperne, forbliver til Tjeneste i indtil 186 Dage. De hjemsendte Arbejdssoldater kan efter Hærens Behov genindkaldes til fortsat Øvelse 2 Gange, hver Gang i 14 Dage.

Skoler.

§ 76.

Hærens Skoler er:
Vaabnernes Korporalskoler og Kornetskoler,
Vaabnernes Sergentskoler,
Vaabnernes Løjtnantsskoler,
Officersskolen,
Skydeskolen for Haandvaaben,
Gymnastikskolen,
Rideskolen og
Artilleriskydeskolen.

Korporal- og Kornetskolerne.

§ 77.

Skolerne oprettes særskilt for hvert Vaaben.
De nærmere Regler for Udtagelse af Elever til Korporalskolerne og

Kornetskolerne og for Undervisningen paa disse Skoler m. m. fastsættes ved kongelig Anordning.

Paa Fodfolkets Kornetskole kan optages Befalingsmænd og menige saavel af Fodfolket som af andre Vaaben.

Sergentskolerne.

§ 78.

Sergentskolerne oprettes særskilt for hvert Vaaben.

Skolernes Bestemmelse er at uddanne Sergenter af Reserven til det paagældende Vaaben.

I Skolerne kan optages Korporaler, der ønsker Uddannelse til Sergent af Reserven, som antages med Udbytte at kunne følge Undervisningen, og som forpligter sig til som Sergenter af Reserven at staa til Raadighed 6 Aar i Reserven; det for hvert Vaaben bestemte Tal kan efter Skolens Afslutning antages som tjenstgørende Sergenter af Reserven for 2 Aar.

Undervisningen varer i ca. 1 Aar og omfatter dels militære Fag, dels almindelige Skolefag og dels Fag, der kan blive af Betydning for Eleverne i det borgerlige Liv.

Undervisningen afsluttes med en Prøve.

De bestaaede Elever udnævnes til Sergenter af Reserven.

Som Chefer for og Lærere ved Skolerne kommanderes Befalingsmænd o. l. af de under Vaabnene opførte, ligesom der kan ansættes civile Lærere.

Løjtnantsskolerne.

§ 79.

Paa Løjtnantsskoler, der oprettes særskilt for hvert Vaaben, kan optages Kornetter, Sergenter af Reserven og Sekondløjtnanter, der ønsker Udnævnelse til Løjtnant af Reserven.

Skolerne varer indtil 6 Maaneder.

Officersskolen.

§ 80.

Officersskolens Bestemmelse er at uddanne faste Befalingsmænd af Officers- og Officiantgruppen til Hæren.

Skolen bestaar af 3 Klasser:

- Officiantklassen,
- Officersklassen,
- Specialklassen.

§ 81.

Officiantklassens Bestemmelse er at uddanne faste Befalingsmænd af Officiantgruppen. Klassen er fælles for alle Vaaben.

Som Elever kan optages Sergenter af Reserven, der har været til Tjeneste i 2 Aar som saadanne og skønnes egnede til Officierer.

Undervisningen varer i indtil 1 Aar, omfatter dels militære Fag, dels almindelige Fag og afsluttes med en Prøve.

§ 82.

I Officersklassen kan optages Befalingsmænd af Kornets- eller højere Grad, der enten har bestaaet en af Studentereksamens Linier og en ved kongelig Resolution fastsat Tillægsprøve eller en dertil svarende Prøve ved Officersskolen.

Klassens Formaal er at give Eleverne den Uddannelse, som bør fordras af de faste Officerer i Hæren, særlig med Tjenesten ved Underafdelingerne for Øje.

Undervisningen i Klassen begynder paa ny hvert Aar, varer i ca. 1½ Aar og afsluttes med en Prøve.

Efter Afgangsprøven gives der, saa vidt Omstændighederne tillader det, de Elever, som har bestaaet Prøven, Adgang til Forsættelse til det Vaaben, i hvilket de ønsker fremtidig at tjene. De af dem, der er af lavere Grad end Sekondløjtnant, udnævnes ved Afgangen til Sekondløjtnanter.

§ 83.

I Specialklassen kan optages Officerer af Hæren, som har bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens Officersklasse. Klassens Formaal er at give Eleverne en videregaaende Uddannelse.

Undervisningen i Klassen begynder paa ny hvert 3die Aar og varer i indtil 2½ Aar. Undervisningen i de enkelte Fag afsluttes med Prøver.

§ 84.

Chefen for Officersskolen er Oberst eller Oberstløjtnant af de ved Vaabnene opførte.

Af de ved Vaabnene opførte Befalingsmænd afgives til Tjeneste ved Skolen:

1 Kaptajn af Fodfolket,	} Skoleofficerer.
1 Ritmester,	
1 Kaptajn af Artilleriet,	
1 Korpsofficiant af 1. Grad, Regnskabsfører,	
4 Befalingsmænd af Officiantgruppen.	

De øvrige Lærere er dels Befalingsmænd og ligestillede af Hær og Flaade, dels civile.

Desuden kan der beordres et Antal Befalingsmænd til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Skydeskolen for Haandvaaben.

§ 85.

Skolens Bestemmelse er at fremme Færdigheden i Skydning med Haandvaaben og Ildledning i Hæren og Flaaden og at uddanne Skydelærere.

§ 86.

Af de ved Fodfolket opførte Befalingsmænd afgives til Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst, Oberstløjtnant eller Kaptajn som Chef,
- 2 Kaptajner som Lærere,
- 2 Befalingsmænd af Officiantgruppen, hvoraf 1 Regnskabsfører og Skriver.

De øvrige Lærere beordres til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Gymnastikskolen.

§ 87.

Gymnastikskolens Bestemmelse er at fremme Færdigheden i Gymnastik i Hæren og Flaaden og at uddanne Gymnastiklærere.

§ 88.

Af de ved Vaabnene opførte Befalingsmænd afgives til Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst, Oberstløjtnant eller Kaptajn som Chef,
- 2 Kaptajner som Lærere,
- 2 Befalingsmænd af Officiantgruppen — den ene Korpsofficiant af 1. Grad —, hvoraf 1 Regnskabsfører og Skriver.

De øvrige Lærere beordres til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Rideskolen.

§ 89.

Rideskolens Bestemmelse er at fremme Ridefærdigheden og Kendskabet til Dyrlægefagene og til Beslaglæren i Hæren og at uddanne Beridere og Beslagsmede.

§ 90.

Af de ved Rytteriet opførte Befalingsmænd afgives til Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst, Oberstløjtnant eller Ritmester som Chef,
- 1 Ritmester som Lærer,
- 2 Befalingsmænd af Officiantgruppen, hvoraf 1 Regnskabsfører og Skriver.

Desuden er 1 Tjenestemand af Dyrlægekorpsset ansat ved Skolen som Lærer.

De øvrige Lærere beordres til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Artilleriskydeskolen.

§ 91.

Artilleriskydeskolens Bestemmelse er at fremme Færdigheden i Skydning samt afholde Forsøg.

§ 92.

Af de ved Artilleriet opførte Befalingsmænd afgives til Tjeneste ved Skolen:

- 1 Oberst eller Oberstløjtnant som Chef,
- 2 Kaptajner som Lærere,
- 3 Befalingsmænd af Officiantgruppen, hvoraf 1 Regnskabsfører og Skriver.

De øvrige Lærere beordres til midlertidig Tjeneste ved Skolen.

Afgang, Tilgang, Ansættelse, Forfremmelse og Forsættelse af Befalingsmænd og ligestillede m. fl.

§ 93.

Ingen kan udnævnes til Befalingsmand i Hæren uden først at have gennemgaaet Tjenesten som menig.

Midlertidige Befalingsmænd.

§ 94.

Underkorporaler udnævnes af Afdelingens Chef.

§ 95.

Korporaler udnævnes og tages til Tjeneste af Afdelingens Chef. Korporaler, der er taget til Tjeneste for en bestemt Tid, kan kun med Ministerens Samtykke hjemsendes mod deres Ønske før Udløbet af denne Tid.

§ 96.

Kornetter udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 97.

Sekondløjtnanter udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

Faste Befalingsmænd af Reserven.

§ 98.

Sergenter af Reserven, Løjtnanter af Reserven, Kaptajner af Reserven og Majorer udnævnes, tages til Tjeneste, forfremmes og afskediges af Ministeren.

Alle Udnævnelser og Forfremmelser i Reserven sker efter Ansøgning.

Til Sergenter af Reserven kan udnævnes Korporaler, der har gennemgaaet en Sergentskole med et tilfredsstillende Resultat.

Officianter, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Nummer som Sergeant af Reserven, men beholder deres Grad som Officiant.

§ 99.

Til Løjtnanter af Reserven kan udnævnes Sekondløjtnanter, Sergenter af Reserven og Kornetter, der har gennemgaaet Reserveløjtnantskolen, samt Officierer.

Premierløjtnanter, Stabsofficierer og Overofficierer, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Løjtnantsnummer i Reserven, men beholder Grad som Premierløjtnant (Stabsofficiant, Overofficiant).

§ 100.

Til Kaptajner af Reserven kan udnævnes Premierløjtnanter, Løjtnanter af Reserven og Stabsofficierer — alle 3 Grupper med mindst 4 Aars Tjeneste i Graden — samt Korpssofficierer.

Kaptajner, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Kaptajnsnummer i Reserven, men beholder Grad som Kaptajn.

§ 101.

Til Majorer kan udnævnes Kaptajner og Kaptajner af Reserven — begge Grupper med mindst 4 Aars Tjeneste i Graden.

Oberstløjtnanter, afskedigede fra Linien, kan indtræde i Majorsnummer, men beholder Grad som Oberstløjtnant.

§ 102.

Faste Befalingsmænd af Reserven er pligtige til for deres Uddannelses Skyld at gøre Tjeneste ved Hæren hvert 2det Aar i 30 Dage, hvert 2det i indtil 14 Dage paa Tider, der fastsættes af Ministeren, og i øvrigt, naar der er truffet Lovbestemmelse om ekstraordinære Indkaldelser.

§ 103.

Sergenter af Reserven afskedjges senest, naar de har fyldt 40 Aar, Løjtnanter af Reserven, naar de har fyldt 50 Aar, Kaptajner af Reserven, naar de har fyldt 55, og Majorer, naar de har fyldt 60 Aar.

Faste Befalingsmænd af Officiantgruppen.

§ 104

Befalingsmænd af Officiantgruppen udnævnes, forfremmes og afskediges af Ministeren.

§ 105.

Til Officierer kan udnævnes Sergenter af Reserven, der har gennemgaaet Officersskolens Officiantklasse med et tilfredsstillende Resultat

§ 106.

Til Overofficierer kan forfremmes Officierer med mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne. Forfremmelserne sker hver 3die Gang ved Valg, de øvrige Gange efter Aldersorden imellem dem, der er egnede til Forfremmelse.

§ 107.

Til Stabsofficeranter kan forfremmes Overofficeranter med mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne. Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 108.

Til Korpsofficeranter af 2. Grad kan forfremmes Stabsofficeranter. Til Korpsofficeranter af 1. Grad kan forfremmes Korpsofficeranter af 2. Grad eller Stabsofficeranter. Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 109.

Officeranter, der har fyldt 55 Aar, Overofficeranter og Stabsofficeranter, der har fyldt 60 Aar, og Korpsofficeranter, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Pensionsloven.

Officeranter, der har fyldt 52 Aar, Overofficeranter og Stabsofficeranter, der har fyldt 56 Aar, og Korpsofficeranter, der har fyldt 60 Aar, kan forlange Afsked eller kan afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandssloven.

Befalingsmænd af Officerantgruppen kan endvidere efter egen Begæring, hvis det af tjenstlige Grunde anses for ønskeligt, afskediges med Pension efter Tjenestemandssloven, naar de samtidig ansættes i Reserven (jfr. §§ 98—100).

Faste Officerer af Linien.

§ 110.

Til Premierløjtnanter kan udnævnes Befalingsmænd, der efter at have bestaaet Afgangsprøven for Officersskolens Officersklasse, har gjort $\frac{1}{2}$ Aars Tjeneste som Befalingsmand. Udnævnelsen finder Sted i den ved Afgangsprøven bestemte Rækkefølge.

§ 111.

Til Kaptajner (Ritmestre) kan de Premierløjtnanter af Vaabnet forfremmes, der har tjent mindst 4 Aar som Premierløjtnant.

Forfremmelserne sker hver 5te Gang ved Valg, de øvrige Gange efter Aldersorden imellem dem, der er egnede til Forfremmelse.

§ 112.

Til Oberstløjtnanter kan de Kaptajner (Ritmestre) af Vaabnet forfremmes, der har tjent mindst 4 Aar som Kaptajn.

Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 113.

Til Oberster kan Oberstløjtnanter af Vaabnet forfremmes.

Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 114.

Til Generalmajorer kan Oberster af alle Vaaben forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

§ 115.

Til Generalløjtnant kan Generalmajorer forfremmes.
Forfremmelsen sker ved Valg.

§ 116.

De Premierløjtnanter, der ansættes i Generalstaben, skal have gjort mindst 2 Aars Tjeneste som Premierløjtnant i deres Vaaben.

Kaptajns- og Oberstløjtnantspladserne i Generalstaben besættes med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden.

De øvrige Officerspladser i Generalstaben besættes enten med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader eller ved Forfremmelse indenfor selve Generalstaben.

I øvrigt deltager de ved Generalstaben ansatte Officerer i Forfremmelsen ved deres Vaaben. Ved Forfremmelse til Kaptajn og Oberstløjtnant gaar de atter tilbage til dette.

§ 117.

De Officerer og ligestillede, der ansættes til Tjeneste ved Hærens Skoler, bliver i Nummer og deltager i Forfremmelserne ved deres Vaaben.

Cheferne for Skolerne, Korporal-, Kornet- og Sergentskolerne dog undtaget, udnævnes af Kongen. De kan blive i deres Stilling i alt i 10 Aar.

§ 118.

Premierløjtnants- og Kaptajnspladserne ved Hærens tekniske Tjeneste besættes med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden.

Oberstløjtnantspladsen og Oberstpladsen besættes enten med Officerer af Vaabnene af de paagældende Grader eller ved Forfremmelse indenfor selve den tekniske Tjeneste.

De Officerer af denne, der ikke forfremmes indenfor den, deltager i Forfremmelsen i deres Vaaben og afgaar ved Forfremmelse til dette.

§ 119.

Ingen Befalingsmand kan forfremmes til Premierløjtnant, naar han har fyldt 32 Aar.

Premierløjtnanter, der har fyldt 45 Aar, Kaptajner (Ritmestre), der har fyldt 55 Aar, Oberstløjtnanter og Oberster, der har fyldt 65 Aar, og Generalmajorer og Generalløjtnanter, der har fyldt 70 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Premierløjtnanter, der har fyldt 42 Aar, Kaptajner (Ritmestre), der har fyldt 52 Aar, Oberstløjtnanter og Oberster, der har fyldt 60 Aar, og Generalmajorer og Generalløjtnanter, der har fyldt 65 Aar, kan forlange Afsked eller kan afskediges, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Faste Officerer af Linien kan endvidere efter egen Begæring, hvis det af tjenstlige Grunde anses for ønskeligt, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven, naar de samtidig ansættes i Reserven (jfr. §§ 99—101).

Musikere.

§ 120.

Som Musikere af 4. Grad kan efter 3 Maaneders Prøvetid antages frivillige, der har fyldt 17 Aar.

Musikere af 4. Grad, der er under 18 Aar gamle, er menige.

§ 121.

Til Musikere af 3. Grad og Musikere af 2. Grad forfremmes henholdsvis Musikere af 4. Grad og Musikere af 3. Grad. Forfremmelse sker ved Valg.

Til Musikere af 1. Grad kan faste Musikere forfremmes ved Valg. Musikere af 1. Grad — der normalt er ligestillede med Stabsofficianter — kan efter 4 Aars Tjeneste i Graden ligestilles med Korpsofficianter af 2. Grad.

Musikere af 4. Grad kan efter 3 Aars Tjeneste i Graden faa Karakter som Musikere af 3. Grad.

§ 122.

Foruden til Tjenesten i Musikkorpsets uddannes og anvendes de faste Musikere efter Ministerens Bestemmelse til Tjeneste som Signalbæsere samt til anden Tjeneste ved Afdelingerne.

§ 123.

Musikere afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 52 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Musikere udnævnes, forfremmes og afskediges af Ministeren.

Teknisk Personale.

§ 124.

Pladserne som faste Haandværkere besættes med dertil egnede frivillige.

Faste Haandværkere afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

De udnævnes og afskediges af Ministeren.

§ 125.

De Pladser i Hærens tekniske Tjeneste, der fordrer særlig Uddannelse som Teknikere, besættes med dertil egnede Personer af Hæren, Søværnet eller civile.

De afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Læger m. fl.

§ 126.

Underkorporaler af Sundhedstropperne udnævnes, og Korporaler af Sundhedstropperne udnævnes og tages til Tjeneste af Chefen for Lægetjenesten.

§ 127.

Underlæger udnævnes af Chefen for Lægetjenesten.

§ 128.

Reservelæger udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 129.

Til Overlæger kan udnævnes Reservelæger. Udnævnelsen sker ved Valg.

Til Stabslæger af 2. Grad kan Overlæger med mindst 2 Aars Tjeneste i Graden forfremmes ved Valg.

Til Stabslæge af 1. Grad kan udnævnes en Stabslæge af 2. Grad eller en Overlæge.

§ 130.

Tjenestemænd af Lægetjenesten afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Dyrlæger.

§ 131.

Underdyrlæger udnævnes af Chefen for Dyrlægetjenesten.

§ 132.

Reservedyrlæger udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 133.

Til Overdyrlæger kan udnævnes Reservedyrlæger. Udnævnelsen sker ved Valg.

Til Stabsdyrlæge kan udnævnes en Overdyrlæge.

§ 134.

Tjenestemænd af Dyrlægetjenesten afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Forplejningspersonale.

§ 135.

Unde korporaler af Forplejningstjenesten udnævnes, og Korporaler af Forplejningstjenesten udnævnes og tages til Tjeneste af Chefen for Forplejningstjenesten.

§ 136.

Reserveregnskabsførere udnævnes og tages til Tjeneste af Ministeren.

§ 137.

Til Overintendanten kan udnævnes faste Befalingsmænd af Premierløjtnants- eller højere Grad, der har gennemgaaet en dertil sigtende Uddannelse (jfr. § 83). Udnævnelserne sker ved Valg.

Til Stabsintendanten af 2. Grad kan Overintendanten fremmes ved Valg.

Til Stabsintendanten af 1. Grad kan udnævnes en Stabs- eller Overintendant.

§ 138.

Tjenestemænd af Forplejningstjenesten afskediges, naar de har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven og kan forlange Afsked eller kan afskediges, naar de har fyldt 60 Aar, i begge Tilfælde med Pension efter Tjenestemandsløven.

Auditører.

§ 139.

Til Auditører og til Stabsauditør kan udnævnes Kandidater, der har bestaaet juridisk Embedseksamen med bedste Karakter.

Forfremmelsesbedømmelser.

§ 140.

Der affattes hvert Aar Forfremmelsesbedømmelser saaledes:

- af Kompagni- og ligestillede og højere Chefer for de tjenstgørende Befalingsmænd af Officiantgruppen og Musikere, der er ansat under deres Befaling,
- af Bataillons- og ligestillede og højere Chefer for de tjenstgørende Officerer, der er ansat under deres Befaling,
- af Chefen for Generalstaben for de tjenstgørende Officerer, der hører til Generalstaben,
- af Cheferne for Hærens tekniske Tjeneste, Forplejnings-, Læge-, Dyrlæge- og Retstjenesten for det tekniske Personale, Personale af den overordnede Forplejningstjeneste og Regnskabsførerne, Lægepersonale, Dyrlægepersonale m. m., der hører til den paagældende Tjenestegren.

§ 141.

Forfremmelsesbedømmelsen skal indeholde Oplysning om den paa-gældendes Egenskaber og om, hvorvidt han gør Fyldest i sin Stilling, er egnet til Forfremmelse eller i særlig Grad er egnet til Forfremmelse udenfor Aldersorden.

Almindelige Bestemmelser.

§ 142.

Faste Officerer, Befalingsmænd af Officiantgruppen og ligestillede, som ikke har naaet den Alder, ved hvilken de skal afskediges, kan af en Aarsag, der ikke kan tilregnes dem selv, kun afskediges med 3 Maaneders Varsel. Efter Ministerens Bestemmelse kan de i disse 3 Maaneder sættes i overtalligt Nummer i deres Vaaben eller Korps.

§ 143.

Nærmere Regler vedrørende Befalingsmænds og ligestilledes Udnævnelse, Forfremmelse, Afskedigelse, Antagelse til Tjeneste, Hjemsendelse, Ansættelse og Forsættelse fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 144.

Befalingsmænds og ligestilledes Tjenestealder i deres Grad regnes fra Dagen for deres Udnævnelse (Forfremmelse) til Graden. Udnævnelser (Forfremmelser) kan ikke regnes fra en tidligere Dag end den, paa hvilken den er sket. Udnævnes (forfremmes) flere fra samme Dag, bestemmer Udnævnelsernes (Forfremmelsernes) Rækkefølge deres indbyrdes Aldersorden.

Disse Bestemmelser faar ingen Indflydelse paa Lønningsberegningen.

§ 145.

Ingen Befalingsmand eller ligestillet kan faa nogen anden Karakter end den, hans Grad i Overensstemmelse med denne Lov medfører.

§ 146.

Befalingsmænd og ligestillede kan faa Orlov i indtil 12 Maaneder, saaledes at de beholder deres Lønning, for saa vidt deres Tjeneste paa anden Maade kan besørges uden Udgift for Statskassen og uden Skade for Hæren. Orlov for over 12 Maaneder gives af Ministeren.

§ 147.

Befalingsmænd og ligestillede kan efter egen Begæring, efter Krigsministeriets Skøn i hvert enkelt Tilfælde, sættes udenfor Nummer uden Lønning, i Reglen dog ikke ud over 1 Aar. Under særlige Forhold kan Tilladelser udstrækkes til at gælde for indtil 3 Aar. De beholder da deres Aldersorden og træder ordentligvis atter ind i deres Nummer i den samme Grad, naar der er Nummer ledigt. Men de kan ikke forfremmes, saa længe de

staar udenfor Nummer, og heller ikke — naar de har staaet udenfor Nummer i 3 Aar —, førend 1 Aar er forløbet, efter at de atter er traadt i Nummer.

Den Tid, i hvilken de har staaet udenfor Nummer, fradrages ved Beregning af Alderstillæg og Pension.

Befalingsmænd af Linien, der træder udenfor Nummer, kan træde midlertidigt i Nummer i Reserven, for saa vidt der er Nummer ledigt i denne (se § 102).

Tilladelse til at træde udenfor Nummer gives af den, der har udnævnt den paagældende.

Hærens Heste.

§ 148.

Hærens Heste er Officersheste og Stamheste:

Af Officersheste haves	172
— Stamheste haves:	
Ved hvert Rytterregiment	400
— hver Artilleriafdeling	220
— Officersskolen	10
— Rideskolen	20

Stamhestene ved Officersskolen og Rideskolen er til stadig Tjeneste.

Af Rytteriets Stamheste er gennemsnitlig 460, af Artilleriets gennemsnitlig 300 udstationeret hos private Foderværter.

Depoter m. m.

§ 149.

Der træffes Forberedelse til Oprettelse i Tilfælde af ekstraordinær Indkaldelse af de fornødne Ammunitionskolonner, Ambulancer, Lazaretter, Forplejningssektioner, Trainkadrer, Flyverformationer, Arbejdskommandoer, Pladskommandantskaber, Depoter af Mandskab, Depoter af Heste og Materiel.

Overgangsbestemmelser.

§ 150.

De af denne Lov følgende Forandringer i det bestaaende foretages, saa snart Forholdene gør det muligt.

Saa længe Pladserne som faste Befalingsmænd af Reserven ikke kan besættes efter de i nærværende Lov givne Bestemmelser, besættes de efter Bestemmelserne i Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909.

Indskrænkningen i Tallet af faste Befalingsmænd foretages saa vidt muligt saaledes, at den ikke rammer enkelte Grupper i uforholdsmæssig Grad. Herved lægges følgende Regler til Grund:

Ved Afskedigelser, der bliver nødvendige for at bringe Tallene ned

til de efter den nye Ordning fastsatte, tages fornødent Hensyn til Forfremmelsesbedømmelserne.

§ 151.

Overgangen til den nye Officiantgruppe foretages efter følgende Regler:

Korpsofficiant- og Stabsofficiantpladserne besættes med Stabssergenter — eventuelt Oversergenter — af Linien af de paagældende Vaaben eller Korps, de for Regnskabsførere bestemte Pladser dog i passende Udstrækning med Intendanten — eventuelt Overintendanten eller Underintendanten —, de til de nuværende Officiantstillinger svarende i passende Udstrækning med nuværende Officianter.

Overofficiant- og Officiantpladserne besættes med Stabssergenter, Oversergenter og Sergenter af Linien af de paagældende Vaaben eller Korps.

§ 152.

De nuværende faste Underofficerer af Linien kan efter eget Ønske ansættes eller træde i Nummer i Reserven efter de i nærværende Lov fastsatte Bestemmelser, idet Stabssergenter regnes lige med Korpsofficianter, Stabsofficianter eller Overofficianter, Oversergenter regnes lige med Officianter og Sergenter lige med Sergenter af Reserven.

§ 153.

De nuværende Embedsmænd ved det tekniske Korps kan — for saa vidt de ønsker det — ansættes som Officerer af de tilsvarende Grader i Korpset.

De Officianter eller andre Tjenestemænd, der beklæder Stillinger, som efter nærværende Lov skal besættes med Teknikere, kan ansættes som saadanne.

§ 154.

Den i Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909 § 203 givne Bestemmelse, hvorefter der ved Afskedigelse af en Aarsag, der ikke kan tilregnes de paagældende selv, skal gives $\frac{1}{2}$ Aars Varsel (jfr. nærværende Lovs § 142), anvendes vedblivende i Overgangsperioden ved Afskedigelser, der skyldes Indskrænkning af Rammerne.

§ 155.

Ved Lovens Gennemførelse sættes Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909 med de dertil sig knyttende Ændringer og Tilføjelser samt Lov om Hærens Musikere af 1. April 1911 ud af Kraft.

Flaaden.

Personnellets Inddeling.

§ 156.

Flaadens Personal består af Befalingsmænd og dermed ligestillede samt af menige.

Faste Befalingsmænd er Søofficerer og Dæksofficerer.

Ligestillede med faste Befalingsmænd er de med Søofficerer og Dæksofficerer ligestillede Tjenestemænd.

Antallet af de forskellige Klasser og Grader af Befalingsmænd og ligestillede samt af Konstabler er anført i Tillæg til Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919, for saa vidt angaar Søværnet.

Skibene.

§ 157.

Flaadens Skibsmateriel består af:

6 Vagt- og Inspektionsskibe paa tilsammen indtil	12,000 Tons,
24 Torpedobaade, Patrouillebaade og eventuelt Undervandsbaade paa tilsammen indtil	4,000 —
2 Mineskibe paa tilsammen indtil	1,000 —
Skibe til særlige Øjemed paa tilsammen indtil	2,500 —

samt af Flyvebaade.

§ 158.

Forandringer i Udviklingen af Skibstyperne kan medføre Ændringer i Flaadestyrkens S sammensætning indenfor det i § 2 angivne samlede Omfang.

§ 159.

Af det i § 2 opførte Flaademateriel indordnes Vagt- og Inspektionsskibene i en Skibsddivision, Torpedobaadene og Patrouillebaadene i en Torpedobaadsdivision og Undervandsbaadene i en Undervandsbaadsdivision.

Mineskibe- og Minespærringsmateriel henhører under Søminevæsenet.

Flyvebaade m. v. henhører under Flyvevæsenet.

Chefen for Skibsdivisionen er en Officer af Admiralsklassen eller Kommandør, Cheferne for Torpedobaadsdivisionen, Undervandsbaadsdivisionen samt Flyvevæsenet i Regelen Kommandører eller Kommandørkapitajner.

§ 160.

Til Tjeneste ved Fiskeriinspektion, Opmaaling og andre særlige Øjemed samt til Tjeneste ved forskellige andre Institutioner under Marine ministeriet afgives det fornødne Personal fra Divisionerne samt fra Søværnets øvrige Tjenestegrene.

Orlogsværftet.

§ 161.

Orlogsværftet omfatter:

Militære Anlæg, saasom Kaserner, Depoter, Land- og Vandarealer, Vaaben- og Reparationsværksteder for Flaadens Skibe m. v. og Søminestationen ved Bramsnæsvig,

samt Fabriksanlæg for Skibbygning og Maskinvæsen med tilhørende Magasiner, Dokker, Beddinger m. v.

§ 162.

Chefen for Orlogsværftet er den øverste Myndighed paa Orlogsværftet. Han har Overtilsynet med Orlogsværftets militære Anlæg samt med dettes Beredskab, Sikkerhed og Bevogning og har Ansvaret for, at Beholdningerne til Flaadens Brug er til Stede i det af Marineministeriet fastsatte Omfang.

Han varetager efter Marineministeriets nærmere Bestemmelse Fordelingen af det menige Mandskab, af midlertidige Befalingsmænd og ligestillede samt af Dæksofficerer og ligestillede til de udrustede Skibe, Divisioner m. v. og til Tjenesten ved Søværnets øvrige Institutioner.

§ 163.

Cheferne for Søartilleriet og Søminevæsenet, der er Søofficerer i overtalligt Nummer, varetager hver indenfor sit Omraade de respektive Vaabens Udvikling og leder de til deres Virksomheder knyttede Værksteder.

§ 164.

Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen har Overledelsen af den egentlige Fabrikvirksomhed, omfattende blandt andet Nybygninger til Flaaden, Hovedreparationer, Dokning m. v. af denes Materiel samt Arbejder for andre Statsinstitutioner m. m., og fører Overtilsynet med de til Virksomheden knyttede Anlæg og Værksteder.

Han varetager det almindelige Fabrikstilsyn ved sin Afdelings Værksteder saavel som ved Vaabenværkstederne og de militære Reparationsværksteder.

§ 165.

Direktøren for Regnskabsafdelingen har Overledelsen af Orlogsværftets Regnskabsvæsen samt foretager efter Marineministeriets nærmere Bestemmelse Anskaffelse m. v. af Inventar og Beholdninger til Flaadens og Orlogsværftets Brug.

§ 166.

Personellet ved Divisionerne samt det faste Personel ved Orlogsværftets Vaabenværksteder og militære Reparationsværksteder udfører i saa vidt Udstrækning som muligt Fornyelses-, Eftersyns-, Vedligeholdelses- og Reparationsarbejder ved Materiellet, dels om Bord, dels i Land.

De nærmere Bestemmelser vedrørende Orlogsværftets Ledelse og

Drift samt Divisionernes Forhold til Værftet fastsættes ved kongelig Anordning.

Forskellige Myndigheder.

§ 167.

Marinestaben er umiddelbart underlagt Marineministeriet. Chefen for Marinestaben er en Officer af Admiralsklassen eller Kommandør.

De nærmere Bestemmelser for Chefen for Marinestabens tjenstlige Stilling og Virksomhed samt hans Forhold til Søværnets forskellige Myndigheder fastsættes ved kongelig Anordning.

Søkortarkivet bearbejder Opmaalingsresultaterne fra Opmaalingsstogterne samt udarbejder, trykker og udgiver Søkort og nautiske Bøger m. v. til Flaadens og Skibsfartens Brug.

Søkortarkivet bestyres af en Søofficer i overtalligt Nummer som Direktør.

Søværnets Bygningsvæsen varetager Tilsynet med Bygninger, Bolværker, Vejanlæg m. v., der anvendes af Søværnets Myndigheder, saavel paa Orlogsværftet som udenfor dette.

Søværnets Bygningsvæsen ledes af en Bygningsinspektør.

Kystudkigsvæsenet omfatter Flaadens Kystudkigsstationer m. v.

Chefen for Kystudkigsvæsenet er Søofficer i Linien eller Reserven. Søtransportvæsenet planlægger og leder Troppeoverførsler mellem Landsdelene.

Chefen for Søtransportvæsenet er Søofficer i Linien eller Reserven.

Nyboder bestyres af en Søofficer i Linien eller Reserven.

Søværnets Lægevæsen ledes af en Chef, der tillige er lægekyndigt Medlem af Direktionen for Marinehospitalet.

Auditørtienesten er fælles for Søværnet og Hæren.

§ 168.

De nærmere Regler for de i § 167 nævnte Myndigheders Virksomhed fastsættes af Marineministeriet.

Skoler.

§ 169.

Søværnets Hovedskoler er:

Dækofficerselevskolen for vordende Dækofficerer,

Kadetskolen for vordende Søofficerer,

Officersskolen for Søofficerer, Dækofficerer, Dækofficersassistenter og ligestillede.

Søværnets Hjælpskoler er:

Konstabelskolen for vordende midlertidige Befalingsmænd og ligestillede,

Reserveelevskolen for vordende Reserveofficerer og ligestillede.

§ 170.

Dæksofficersselevskolen.

Skolens Formaal er at uddanne unge Mænd til Dæksofficersassistentter. For at kunne optages som Elever paa Skolen skal disse være fyldt 14 Aar, have bestaaet en Prøve, hvis Fordringer svarer til Afgangseksamen for Kommuneskolernes øverste Klasse, have gjort et Togt til Orlogs og herfra faaet tilfredsstillende Vidnesbyrd.

Ingen kan indstille sig senere end sit fyldte 18de Aar.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord.

Antallet af Elever retter sig efter Behovet.

Eleverne har fri Undervisning.

Efter bestaaet Afgangsprøve udnævnes Eleverne til Dæksofficersassistentter og er derefter forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar. Som Dæksofficersassistentter fortsættes deres praktiske Uddannelse ved Deltagelse i de forefaldende faglige Arbejder, som deres Tjeneste medfører, saavel om Bord som i Land.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 171.

Kadetskolen.

Skolens Formaal er at uddanne unge Mænd til Søløjtnanter.

Som Elever paa Skolen kan optages unge Mænd, der har bestaaet Studentereksamen eller en tilsvarende Eksamen, har gennemgaaet en Uddannelse om Bord i Flaadens Skibe med tilfredsstillende Resultat samt har bestaaet en Tillægsprøve.

Saafernt den nødvendige Tilgang til Skolen ikke tilvejebringes paa denne Maade, kan det manglende Antal erstattes af unge Mænd, der har bestaaet Realeksamen eller en dertil svarende Modenhedsprøve og har gennemgaaet en Uddannelse om Bord i Flaadens Skibe med tilfredsstillende Resultat samt har bestaaet en Adgangsprøve, ved hvilken Fordringerne stilles saaledes, at Eleverne ved deres Optagelse paa Kadetskolen har tilsvarende Kundskaber som de Elever, der har bestaaet den ovenfor nævnte Tillægsprøve.

Ingen kan indstille sig senere end sit fyldte 20de Aar.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord.

Efter bestaaet Afgangsprøve udnævnes Søkadetterne til Søløjtnanter af 2. Grad og er derefter forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar.

Antallet af Kadetter retter sig efter Behovet.

Kadetterne har fri Undervisning.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 172.

Officersskolen.

Skolens Formaal er at give Søofficerer, Dæksofficerer, Dæksofficersassistentter og ligestillede en videregaaende Uddannelse i specielle Fag.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 173.

Konstabelskolen.

Skolens Formaal er at uddanne Konstabler til midlertidige Befalingsmænd eller dermed ligestillede.

Optagelse paa Skolen kan som Regel først finde Sted, naar de paa-gældende har tjent ca. 3 Aar som Konstabler og er vel anbefalede fra den-ne Tjeneste. Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord.

Antallet af Elever retter sig efter Behovet.

Eleverne har fri Undervisning.

Efter bestaaet Afgangsprøve og efter at have gennemgaaet en prak-tisk Uddannelse om Bord i Flaadens Skibe kan Eleverne antages som mid-ler tidige Befalingsmænd eller dermed ligestillede og er derefter forpligte-de til at tjene ved Søværnet i 4 Aar. Efter Udløbet af denne Tid kan de ta-ges til Tjeneste for indtil 2 Aar ad Gangen.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 174.

Reserveelevskolen.

Skolens Formaal er at uddanne unge Mænd til Reserveløjtnanter el-ler til Reservemaskinmestre.

a. Uddannelsen til Reserveløjtnant.

Som Elever paa Skolen kan optages unge Mænd, der har Bevis som Styrmand og har forrettet ca. 6 Maaneders Tjeneste som menig ved Sø-værnet og fra denne Tjeneste har gode Vidnesbyrd.

Ingen kan indstille sig senere end sit fyldte 25de Aar.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord. Herefter antages de, der anses for skikkede, i Reserven og hjemsendes eller tages til midler-tidig Tjeneste.

b. Uddannelsen til Reservemaskinmester.

Som Elever paa Skolen kan optages unge Mænd, der har Bevis som Undermester og har forrettet ca. 6 Maaneders Tjeneste som menig ved Sø-værnet og fra denne Tjeneste har gode Vidnesbyrd.

Ingen kan indstille sig senere end sit fyldte 25de Aar.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord. Herefter antages de, der anses for skikkede, i Reserven og hjemsendes eller tages til mid-ler tidig Tjeneste.

Eleverne har fri Undervisning.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 175.

Paa Orlogsværftet kan der desuden, naar Forholdene gør det ønske-ligt, afholdes kortvarige Instruktionskursus for Søværnets militære Per-sonel samt Uddannelsesskoler for menige.

§ 176.

I saa vid Udstrækning, som Forholdene tillader, skal Undervisningen og Ledelsen være fælles for Søværnets Skoler.

§ 177.

De nærmere Regler vedrørende Søværnets Skoler fastsættes ved kongelige Anordninger eller af Marineministeriet.

Det menige Mandskab.

§ 178.

Af det i Lægdsrullen staaende Mandskab, i Alderen mellem 18 og 25 Aar, der er udskrevet med Tjenstdygtighedsvedtegning til Søværnet, antages saa mange menige af de forskellige Kategorier, som behøves til Udrustningerne og til Tjeneste ved Søværnets øvrige Institutioner, dog ikke udover 1,000 Mand aarlig. Tjenestetiden er indtil 6 Maaneder, der dog for ca. en Fjerdedel af de meniges Vedkommende kan forlænges indtil 1 Aar.

Det aarlige Behov opføres paa Finanslovforslaget sammen med Forslaget til Udrustningsplanen.

§ 179.

Blandt de antagne, der har faglig Uddannelse, udtages af de dertil egnede det fornødne Antal til at forrette særlig Tjeneste.

Disse kan efter Tjenestetidens Udløb tages til Tjeneste som midlertidige Befalingsmænd eller dermed ligestillede, eventuelt efter en forudgaaende Skoleuddannelse.

§ 180.

Det menige Mandskab faar Kvarter, fuld Forplejning og Beklædning samt Sygepleje. Desuden udbetales i Tjenestetiden et Lønningsbeløb, fastsat pr. Dag, samt ved Tjenestetidens Slutning et samlet Beløb, beregnet efter Tjenestetidens Varighed. Disse Beløbs Størrelse fastsættes ved Lov.

Tilgang, Afgang, Ansættelse og Forfremmelse af faste menige og af Befalingsmænd og ligestillede.

§ 181.

Midlertidige Befalingsmænd og de med saadanne ligestillede samt Konstabler antages, forfremmes og afskediges i Henhold til Regler, der fastsættes af Marineministeriet.

Overgymnastiklæreren, Musikere, Værftsformænd, Overkokke, Overbagere, Hovmestre, Politibetjente og Brandmænd ansættes og afskediges i Henhold til Regler, der fastsættes af Marineministeriet.

Til Dæksofficerer af 3. Grad kan Dæksofficersassistenter forfremmes, naar de har gennemgaaet og bestaaet Afgangseksamen ved Officers-

skolen eller har modtaget en tilsvarende Uddannelse andetsteds samt som Dæksofficersassistent har opnaaet en samlet Tjenestetid af 6 Aar; dog forfremmes de til Dæksofficerer af 3. Grad efter 8 Aars Tjeneste, naar de i øvrigt opfylder Betingelserne. Forfremmelserne sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse.

Til Dæksofficerer af 2. Grad kan Dæksofficerer af 3. Grad med mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes. Forfremmelsen sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse.

Til Dæksofficerer af 1. Grad kan Dæksofficerer af 2. Grad med mindst 6 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes. Forfremmelsen sker ved Valg.

Til Overartillerimestre og Oversøminemestre kan Dæksofficerer af 1. og 2. Grad forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Undermaskinmestre kan udnævnes Maskinassistenter, der har bestaaet den udvidede Maskinisteksamen og forrettet Tjeneste som ligestillet med midlertidig Befalingsmand samt har gennemgaaet en særlig Uddannelse ved Søværnet.

Til Maskinmestre af 3. Grad kan Undermaskinmestre med mindst 4 Aars Tjeneste forfremmes. Forfremmelserne sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse.

Til Maskinmestre af 2. Grad kan Maskinmestre af 3. Grad med mindst 6 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Maskinmestre af 1. Grad kan Maskinmestre af 2. Grad forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Overlæger kan udnævnes Reservelæger og tidligere Reserve-læger samt Underlæger og tidligere Underlæger, der har bestaaet Lægeeksamen.

Til Chef for Lægevæsenet kan Overlæger eller Reservelæger forfremmes.

Til Soløjtninger af 1. Grad kan forfremmes Soløjtninger af 2. Grad. Forfremmelserne sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse, og som har gjort Tjeneste mindst 1 Aar i Graden.

Til Kaptajnløjtninger kan forfremmes Søløjtninger af 1. Grad med mindst 6 Aars Tjeneste som saadanne, naar de har gennemgaaet og bestaaet Afgangseksamen ved Officersskolen eller har modtaget en tilsvarende Uddannelse andetsteds. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Kommandørkaptajner kan forfremmes Orlogskaptajner. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Kommandører kan forfremmes Kommandørkaptajner og til Officerer af Admiralsklassen Kommandører. Forfremmelserne sker ved Valg.

Dæksofficersassistenter der har fyldt 50 Aar, Dæksofficerer af 3. Grad, der har fyldt 55 Aar, Dæksofficerer af 2. Grad, der har fyldt 60 Aar, Dæksofficerer af 1. Grad, der har fyldt 60 Aar, Overartillerimestre og Oversøminemestre, der har fyldt 62 Aar, samt Intendanten og Overintendanten, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Undermaskinmestre, der har fyldt 55 Aar, Maskinmestre af 3. Grad, der har fyldt 60 Aar, Maskinmestre af 2. Grad, der har fyldt 60 Aar, og

Maskinmestre af 1. Grad, der har fyldt 62 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Underdirektører, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen kan afskediges, naar han har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven.

Overlæger, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Chefen for Lægevæsenet kan afskediges, naar han har fyldt 65 Aar, med Pension efter Tjenestemandsløven.

Søljtmantter af 1. og 2. Grad, der har fyldt 40 Aar, Kaptajnlejtninger, der har fyldt 50 Aar, Orlogskaptajner, der har fyldt 55 Aar, Kommandørkaptajner og Kommandører, der har fyldt 60 Aar, Kontreadmiraler, der har fyldt 62 Aar, og Viceadmiraler, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Chefen for Søartilleriet, Chefen for Søminevæsenet og Direktøren for Søkortarkivet afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven, naar de har fyldt 65 Aar; dog kan der meddeles dem Afsked med Pension efter Tjenestemandsløven fra det fyldte 60de Aar.

Befalingsmænd og ligestillede kan efter egen Begæring, naar det af tjenstlige Grunde anses for ønskeligt, endvidere afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven, naar de samtidig ansættes i Reserven.

Bedømmelsesraad.

§ 182.

Der affattes hvert Aar eller efter endt Togt Forfremmelsesbedømmelser for Befalingsmænd og ligestillede samt for faste menige af de Myndigheder, under hvem de paagældende har forrettet Tjeneste i det forløbne Aar eller paa Togtet.

Paa Grundlag af Forfremmelsesbedømmelserne, og hvad der i øvrigt er bekendt, affatter Bedømmelsesraad for henholdsvis Søofficerer, Dækofficerer og de med dem ligestillede de samlede aarlige Forfremmelsesbedømmelser.

Skal Forfremmelse foregaa ved Valg, indhenter Ministeren vedkommende Raads Erklæring; herfra dog undtaget Forfremmelse til Admiralklassen og Forfremmelse til Overlæge og Chef for Lægevæsenet.

Ved Forfremmelse af Befalingsmænd og ligestillede, der er holdt i overtalligt Nummer, indhenter Ministeren vedkommende Bedømmelsesraads Erklæring og ved Forfremmelse til Admiralklassen Erklæring fra den ældste tjenstgørende Søofficer af Admiralklassen.

De nærmere Regler for Bedømmelsesraadenes Sammensætning og Virksomhed samt for Indsendelse af Forfremmelsesbedømmelser fastsættes ved kongelig Anordning.

Forskellige Bestemmelser.

§ 183.

Naar Befalingsmænd og ligestillede efter egen Begæring sættes udenfor Nummer uden Lønning, beholder de deres Plads i Aldersordenen og har Ret til atter at træde ind i Nummer i den samme Grad, naar der er Nummer ledigt. Men de kan ikke forfremmes, saa længe de staa udenfor Nummer, og heller ikke, naar de har staaet udenfor Nummer i over 3 Aar, førend 1 Aar er forløbet, efter at de atter er traadt i Nummer.

Som Regel ydes der ikke Befalingsmænd og ligestillede Tilladelse til at forblive staaende udenfor Nummer udover 3 Aar.

Søofficerer, der ansættes i overordnede Stillinger i Marineministeriet, holdes i overtalligt Nummer.

Fast underordnet Personel ved Orlogsværftets Vaabenværksteder og militære Reparationsværksteder kan antages med i Regelen 1-aarige Kontrakter, ordnede saaledes, at omtrent en Fjerdedel udløber hvert Fjerdingaar.

Reserven.

§ 184.

Udnævnelse til Befalingsmand eller dermed ligestillet af Reserven kan kun finde Sted efter den paagældendes eget Ønske.

Til Befalingsmand eller dermed ligestillet af Reserven udnævnes fortrinsvis faste Befalingsmænd og ligestillede, der er overgaaet til anden Tjeneste under Marineministeriet, eller Personel, der paatager sig at beklæde særlige Stillinger under Marineministeriet under større Indkaldelser.

De nærmere Regler vedrørende Reserven fastsættes ved kongelig Anordning.

Ekstraordinære Indkaldelser.

§ 185.

Indkaldelse af uddannet Mandskab eller af det i Henhold til § 179 til fortsat Tjeneste antagne Mandskab udenfor de i § 178 fastsatte Tider kræver Lovhjemmel. I Tilfælde af saadan Indkaldelse ophører Orlov, og Befalingsmænd og ligestillede, der staa udenfor Nummer, træder atter ind i deres Nummer. Samtidig fastsættes de fornødne Ændringer i Kommando-forholdene ved Lov eller kongelig Anordning.

Overgangsbestemmelser.

§ 186.

De af denne Lov følgende Forandringer i det bestaaende foretages snarest, efterhaanden som Forholdene gør det muligt. Ministeren har at træffe de til Gennemførelsen af denne Lov nødvendige Foranstaltninger, som skal være gennemført indenfor et Tidsrum af 3 Aar.

§ 187.

Maskinkorpsets og Fabriksafdelingens Embedsmænd og Ingeniør-

assistenter undtagen Maskinmestre, Mestre og Undermestre, der ikke har været Ingeniørassistenter, samt den nuværende Bestyrer af Artilleriværkstedet erhoder Adgang til at ansættes i de nyoprettede Ingeniørstillinger.

De 3 Kommandørkaptajnsnumre kan besættes med et tilsvarende Antal af de nuværende yngste Kommandører, idet disse dog lønnes efter den nugældende Lov.

De dertil egnede af de nuværende Kaptajner erhoder Adgang til at forfremmes til Orlogskaptajner. De Kaptajner, der ikke ansættes som Orlogskaptajner, kan forblive staaende i deres nuværende Stilling med Bibeholdelse af Lønning og Aldersgrænse efter den nugældende Lov, idet de tilsvarende Antal Numre holdes ledige i Kaptajnløjtnantsklassen.

De nuværende Overlæger erhoder Adgang til at ansættes som Overlæger af 1. Grad og de nuværende Korpslæger som Overlæger af 2. Grad.

Indskrækningen i Lægekorpsets Personel gennemføres inden Udgangen af indeværende Finansaar.

De nuværende Overintendantter kan overføres til 2 af denne Lovs Overintendantnumre. De to andre Numre kan besættes af Orlogsværftets Kontorpersonale.

Den nuværende Konstruktor ved Minedepotafdelingen kan overføres til Konstruktor ved Søminevæsenet med Bibeholdelse af sin nuværende Lønning.

De dertil egnede af de nuværende Premierløjtnanter erhoder Adgang til at forfremmes til Kaptajnløjtnanter.

Til Overartillerimestre og Oversøminemestre kan forfremmes de dertil egnede blandt de nuværende Løjtnanter. De dertil egnede af de øvrige Løjtnanter samt af de nuværende Intendantter kan besætte et tilsvarende Antal Numre blandt Dæksofficerer af 1. Grad og lønnes som saadanne, medtagende deres Tjenestetid som henholdsvis Løjtnant og Intendant.

Den nuværende Mester ved Minedepotafdelingen kan overføres til Søminetekniker, i hvilken Stilling hans Tjenestealder medtages.

Som Maskinmestre af 1. Grad kan ansættes Marineingeniører.

Politiassistenten ved Orlogsværftet kan overføres til Politiassistentstillingen.

De nuværende Intendantter, Arkivarer og Regnskabsførere ved Stabene samt Fuldmægtige og Kontorfuldmægtige ved Orlogsværftet erhoder Adgang til at ansættes som Intendantter og som Fuldmægtige ved Orlogsværftet.

Til Musiker af 1. Grad kan overføres Stabshornblæseren.

Som Maskinmestre af 2. Grad kan ansættes Marineingeniører, Maskinmestre og Ingeniørassistenter i Maskinkorpset.

Til Værkførere af 1. Grad ved Orlogsværftet kan overføres de nuværende Værkførere af 1. Grad ved Orlogsværftet. Antallet indskrænkes efterhaanden ved forefaldende Ledighed.

Til Dæksofficerer af 2. Grad kan overføres de dertil egnede Underofficerer af 1. Klasses 1. Grad samt ligestillede af Intendanturkorpset.

Til Maskinmestre af 3. Grad kan overføres Marineingeniører samt

Ingeniørassistenter af Maskinkorpset, og som Maskinmestre af 3. Grad kan ansættes Maskinister af 1. Klasse.

Til Maskinmestre af 3. Grad ved Orlogsværftet kan overføres de dertil egnede af de nuværende Maskinister ved Orlogsværftet.

Til Værkførere af 2. Grad ved Orlogsværftet kan overføres de nuværende Værkførere af 2. Grad ved Orlogsværftet.

Til Værkførere af 3. Grad ved Orlogsværftet kan overføres de nuværende Værkstedsformænd ved Orlogsværftet.

Til Søløjtnanter af 1. Grad kan overføres de nuværende Premierløjtnanter.

Til Dæksofficerer af 3. Grad kan overføres de dertil egnede Underofficerer af 1. Klasses 2. Grad samt dermed ligestillede af Intendanturkorpset.

Som Undermaskinmestre kan ansættes de dertil egnede Maskinister af 2. Klasse.

Til Dæksofficersassistenter kan overføres de dertil egnede af de nuværende Underofficerer af 1. Klasses 3. Grad og ligestillede af Intendanturkorpset samt de dertil egnede Artillerioverkonstabler, Matrosoverkonstabler og Intendanturoverkonstabler.

Til Maskinassistenter kan overføres de nuværende Maskinister af 3. Klasse samt Maskinoverkonstabler.

De Underofficerer og ligestillede, der overføres til Dæksofficerer af 3. Grad og ligestillede samt til Dæksofficersassistenter og ligestillede, erholder Ret til at blive staaende i den nye Stilling i 3 Aar efter Overførelsen, selv om den for den nye Stilling fastsatte Aldersgrænse derved overskrides.

Til Søløjtnanter af 2. Grad kan overføres de nuværende Sekondløjtnanter.

Til Musikere af 2. Grad kan overføres de nuværende Overhornblæsere.

Til Musikere af 3. Grad kan overføres de nuværende Hornblæsere.

Til midlertidige Befalingsmænd (D) af 2. Grad og ligestillede (M) overføres henholdsvis de dertil egnede Overartillerister, Overmatroser og Magasinfolk, ligestillede med Underofficerer af 2. Klasse, samt Overfyrbødere.

De Underofficerer og dermed ligestillede, der ikke overføres eller ikke ønsker at blive overført til henholdsvis Dæksofficersassistenter og dermed ligestillede, erholder Adgang til at ansættes som henholdsvis midlertidige Befalingsmænd og dermed ligestillede.

Til Hovmestre kan ansættes Magasinfolk.

Til Dækskonstabler og Maskinkonstabler kan overføres de nuværende faste menige og de dermed ligestillede.

Nuværende Underofficerer af 1. Klasse og ligestillede kan, uanset at de ikke har gennemgaaet Officersskolen, forfremmes til de højere Dæksofficersgrader og dermed ligestillede, naar de har gennemgaaet Underofficersskolen eller bestaaet Eksaminer ved tidligere Efterskoler (Specialskoler).

Udgiftsberegning til foranstaaende Lovforslag.

Hæren.

	Kr.	Kr.
A. Centralbestyrelsen:		
I. Ministeriets Tjenestemænd m. m.	240,000	
II. Understøttelser under Krigsministeriet	50,000	
	<hr/>	290,000
B. Lønninger m. v. til Hærens Personale:		
a. Lønning m. v. til faste Officerer af Linien	1,496,140	
b. — — — Personale af den overordnede Forplejningstjeneste....	58,590	
c. — — — det faste Lægepersonale	101,720	
d. — — — Dyrlægepersonale	38,200	
e. — — — Auditørpersonale	39,420	
f. — — — Officiantgruppen	826,140	
g. — — — tjenstgørende Sergenter af Reserven	97,200	
h. — — — faste Musikere	216,960	
i. — — — — Haandværkere	121,630	
k. — — — midlertidige Befalingsmænd..	199,529	
l. — — — menige	389,376	
m. — — — civile Tjenestemænd ved Hæren og anden civil Medhjælp	400,000	
n. Honorarer til Befalingsmænd af Reserven	244,000	
o. Bestillingstillæg	32,540	
p. Orlovspenge	45,825	
q. Udrustningshjælp	66,000	
	<hr/>	4,373,270
C. Kostforplejning m. v.		760,550
D. Sygevæsen:		
a. Sygepleje	143,000	
b. Syges Behandling ved civile Læger m. m.	17,000	
e. Desinfektion	20,000	
d. Afdøde meniges Begravelse	5,000	
e. Forskellige Øjemed	5,000	
f. Honorarer til særligt Personale	33,000	
	<hr/>	223,000
		<hr/>
At overføre....		5,646,820

		Kr.	Kr.
	Overført....		5,646,820
E. Beklædning:	Kr.		
a. Bestyrelse	10,000		
b. Munderingssager:	Kr.		
1. Overmundering	273,000		
2. Forskellige Øjemed	38,000		
	<hr/>	311,000	
c. Bepakningssager	21,000		
d. Undermunderingssager m. v.	317,000		
	<hr/>		659,000
Fragaar Besparelse ved Forbrug af Beholdninger:	Kr.		
1. Overmundering	136,500		
2. Undermundering	106,000		
	<hr/>		242,500
			<hr/>
			416,500
F. Indkvartering m. v.:			
a. Bestyrelse	20,000		
b. Leje af Lokaler og Pladser m. v.	90,000		
c. Renholdelse af Lokaler og Pladser m. v.	75,000		
d. Opvarmning og Belysning	138,000		
e. Anskaffelse, Vedligeholdelse og Renholdelse af Inventar, Vask m. v.	43,000		
f. Forskellige Øjemed	20,000		
	<hr/>		386,000
G. Skoler m. v.:			
a. Officersskolen	100,000		
b. Skydeskolen for Haandvaaben	16,000		
c. Artilleriskydeskolen	16,000		
d. Gymnastikskolen	14,000		
e. Rideskolen	17,000		
f. Vaabnenes Korporal-, Kornet-, Sergentskoler og Løjtnantskursus	53,000		
g. Forskellige Øjemed	2,000		
	<hr/>		218,000
H. Hestehold:			
a. Remontering	120,900		
b. Udstationering	63,557		
c. Fourage	416,973		
d. Kur og Beslag	52,270		
	<hr/>		653,700
I. Befordring, Dagtillæg, Indkomman- deringstillæg og Kommandotillæg:			
a. Befordring	223,000		
b. Dagtillæg	130,000		
c. Indkommanderingstillæg	59,000		
d. Kommandotillæg	14,000		
	<hr/>		
At overføre....	426,000	7,321,020	

	Kr.	Kr.	
I.	Overført	426,000	7,321,020
	e. Flyttegodtgørelse	50,000	
	f. Kantonnements- og Lejeindkvartering m. v.	56,000	
		<hr/>	532,000
K.	Forskellige Øjemed:		
	a. Skrivematerialer m. v. ved Afdelinger og Stabe	27,000	
	b. — — — — — Underafdelinger	7,000	
	c. Musikinstrumenter og Musikinventar	7,400	
	d. Biblioteker og Samlinger m. v.	5,000	
	e. Generalstabens taktiske og statistiske Virksomhed m. v.	12,000	
	f. Officerers Uddannelse ved fremmede Hære o. l.	10,000	
	g. Repræsentation	2,000	
	h. Rejsehjælp og Understøttelser m. v.	5,000	
	i. Præmier for Skydning	1,500	
	k. Kursus i Husflid for tjenstgørende Mandskab	10,000	
	l. Generalstabens Brevduevæsen	1,800	
	m. Honorarer	7,000	
		<hr/>	95,700
L.	Hærens Materiel:		
	a.—m.	1,173,850	
	Fragaar ved Forbrug af tilstedeværende Beholdninger	350,000	
		<hr/>	823,850
M.	Bygningsvæsen:		
	a. Vedligeholdelse	310,000	
	b. Skatter og Afgifter	50,000	
	c. Lejre	1,000	
		<hr/>	361,000
N.	Andre Øjemed:		
	a. Vedligeholdelse af militære Gravsteder og Mindesmærker	4,000	
	b. Tilskud til Soldaterhjem	4,000	
	c. Udgifter til Drift og Vedligeholdelse af Flyvemateriel, Uddannelse af Flyvere, Flyvertillæg	300,000	
	d. Uforudsete og ubestemte Øjemed	40,000	
		<hr/>	348,000
O.	Den militære Retspleje		15,000
			<hr/>
			9,496,570
	Efterlønning for henved 600,000 Tjenestedage		2,400,000
			<hr/>
			<u>11,896,570</u>

Flaaden.

I. Militære Del.

A. Centralbestyrelsen:

1. Lønninger, Honorarer m. v.:	
a. Lønninger m. v. til Tjenestemænd....	207,000
b. Honorarer m. v. til Tjenestemænd m. fl.	5,000
	<hr/>
	212,000

2. Andre Udgifter:

a. Almindelige ministerielle Udgifter (anslaaet)	25,000	
	<hr/>	237,000

Heri fragaar: den paa Marineministeriet II faldende Andel.....

64,000

173,000

B. Lønninger m. v. til Flaadens Tjenestemænd og Ikke-Tjenestemænd:

a. Søofficerer (anslaaet)	580,000	
b. Læger (anslaaet)	29,000	
c. Ingeniører (anslaaet)	36,000	
d. Dæksofficerer og ligestillede (anslaaet)	922,000	
e. Midlertidige Befalingsmænd og ligestillede (anslaaet)	655,000	
f. Faste menige og ligestillede (anslaaet)	800,000	
g. Reserven (anslaaet)	100,000	
h. Bestillingstillæg	17,000	
i. Udrustningshjælp (anslaaet)	25,000	
k. Beklædning (anslaaet)	51,000	
	<hr/>	3,215,000

At overføre.... 3,388.000

An m. Udregningen af Budgettet er foretaget paa følgende Grundlag:

- 1) Priserne paa Materialier, Proviant m. v.: saaledes som disse stiller sig ved Udgangen af December 1921, 2) Arbejdslønninger, saaledes som disse forventelig vil blive fra 1. Februar 1922, 3) Dyrtdstillæg for gifte Tjenestemænd af 594 Kr., 4) Konjunktur-tillæg svarende til $\frac{2}{3}$ af det i § 99 i Tjenestemandsløven af 12 September 1919 opførte.

	Overført . . .	3,388,000	
C. Flaadens Nybygning, Vedligeholdelse og Udrustning:			
a. Nybygning		750,000	
b. Reparationer m. v. af Flaadens Skibe ved Orlogsværftet		1,000,000	
c. Udrustning, Eftersyn og Vedligeholdelse af Flaadens Skibe		1,800,000	
		<hr/>	3,550,000
D. Skoler:			
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaet)		8,000	
b. Drift		254,000	
		<hr/>	262,000
E. Forskelligt:			
a. Skatter og Afgifter (anslaet)		82,000	
b. Officerer i fremmed Tjeneste og i Kofardifart m. m. samt til andre Rejser for Officerer m. fl. i forskelligt Øjemed (Heraf kan til Rejseunderstøttelse anvendes indtil 2,000 Kr.)		22,000	
c. Sygepleje (militær)		50,000	
d. Marinens Bibliotek		9,000	
e. Hæderstegnstillæg (anslaet)		3,000	
f. Indkvartering		9,000	
g. Repræsentationsudgifter		13,000	
h. Søkortarkivet (militære Del)		12,000	
i. Flaadens Stabs taktiske og statistiske Virksomhed m. m.		45,000	
k. Andre Udgifter		21,000	
l. Uforudsete Udgifter (anslaet)		15,000	
		<hr/>	281,000
F. Orlogsværftet:			
1. Stabs-, Kommando- og Indrulleringskontoret:			
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaet)		22,000	
b. Beklædning (anslaet)		150	
c. Administration		6,850	
		<hr/>	29,000
	At overføre . . .		7,510,000

F. 2. Søartilleriet:		Overført....	7,510,000
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaaet)		61,000	
b. Lønninger til Ikke-Tjenestemænd (anslaaet)		70,350	
c. Beklædning (anslaaet)		1,650	
d. Administration og Drift (anslaaet)....		362,000	
		<hr/>	495,000
. 3. Søminevæsenet.			
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaaet)		82,000	
b. Lønninger til Ikke-Tjenestemænd (anslaaet)		123,750	
c. Beklædning (anslaaet)		3,900	
d. Administration og Drift (anslaaet)..		280,350	
Telefonanlægget (Drift og Vedligeholdelse) (anslaaet)	35,000		
Heri fragaar: den paa Marineministeriet II faldende Andel	15,000	20,000	
		<hr/>	510,000
4. Vedligeholdelse af Flaadens Beholdning samt Nyanskaffelser af Inventar.			
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaaet)		36,000	
b. Andre Udgifter		204,000	
		<hr/>	240,000
5. Ekvipagen.			
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaaet)	217,850		
b. Beklædning (anslaaet)	6,150		
c. Administration, Drift og Vedligeholdelse (anslaaet)	178,000		
		<hr/>	402,000
Heri fragaar: den paa Marineministeriet II faldende Andel		122,000	
		<hr/>	280,000
6. Kompassvæsenet.			
a. Andel i Lønning til Bestyreren (anslaaet)	3,000		
b. Vedligeholdelse af Flaadens Navigationsmateriel	21,000		
		<hr/>	24,000
Heri fragaar: den paa Marineministeriet II faldende Andel		3,000	
		<hr/>	21,000
		<hr/>	At overføre.... 9,056,000

		Overført....	9,056,000
F. 7. Regnskabsafdelingen.			
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaet)	110,000		
b. Beklædning (anslaet)	300		
c. Administration	116,700		
		<hr/>	227,000
Heri fragaar: den paa Marineministeriet II faldende Andel		154,000	
		<hr/>	73,000
G. Bygningstvæsenet:			
a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaet)	50,000		
b. Beklædning (anslaet)	150		
c. Administration og Vedligeholdelse (anslaet)	357,850		
		<hr/>	408,000
Heri fragaar: den paa Marineministeriet II faldende Andel		169,000	
		<hr/>	239,000
H. Den militære Retspleje:			
Lønninger til Tjenestemænd (anslaet)			7,000
			<hr/>
			9,375,000
Efterløn for ca. 150.000 Tjenestedage ..			600,000
			<hr/>
			9,975,000
			<hr/>

II. Civile Del.

A. Centralbestyrelsen:

1. Lønninger, Honorarer m. v.:

a. Lønninger m. v. til Tjenestemænd....	55,500	
b. Honorarer m. v. til Tjenestemænd m. fl.	1,500	
	<u> </u>	57,000

2. Andre Udgifter:

a. Almindelige ministerielle Udgifter (anslaet)		7,000	
		<u> </u>	64,000

B. Indkvartering (Nyboder):

Administration og Vedligeholdelse (an- slaet)	223,000	
Heri fragaar: Lejeindtægt (anslaet) ..	223,000	
	<u> </u>	

C. Marinehospitalet:

a. Lønninger til Tjenestemænd (an- slaet)	114,000	
b. Honorarer	11,500	
c. Sygepleje (anslaet)	108,000	
d. Afdøde værnepligtiges Begravelse (anslaet)	1,500	
	<u> </u>	235,000

Heri fragaar:

Som Refusion fra militære Del, Konto E. c	50,000	
Indtægt ved Indlægning af andre Pa- tienter (anslaet)	185,000	
	<u> </u>	235,000

D. Nyboders Asyl 7,000

E. Søkortarkivet:

Lønninger til Tjenestemænd (an- slaet)		27,000
---	--	--------

At overføre.... 98,000

Overført.... 98,000

F Orlogsværfet:

1. Skibbygning og Maskinvæsen.

a. Lønninger til Tjenestemænd (anslaet) 518,000

b. Beklædning (anslaet) .. 150

c. Administration 33,850

d. Andel i militære Del, Konto

F. 3, 5 og 7.

1. Telefonanlægget 15,000

2. Politi-, Brandvæsen og Renholdelse 122,000

3. Regnskabsafdelingen .. 154,000

e. Andel i militære Del, Konto

G. 169,000

1,012,000

2. Kemisk Laboratorium.

Lønninger til Tjenestemænd (anslaet) 30,000

3. Kompassvæsenet.

Andel i Lønning til Bestyrelsen (anslaet) 3,000

1,045,000

Heri fragaar: Indtægt ved Bygning og Vedligeholdelse af Flaadens Skibe samt Arbejde for andre Statsinstitutioner m. fl. (anslaet)

1,045,000

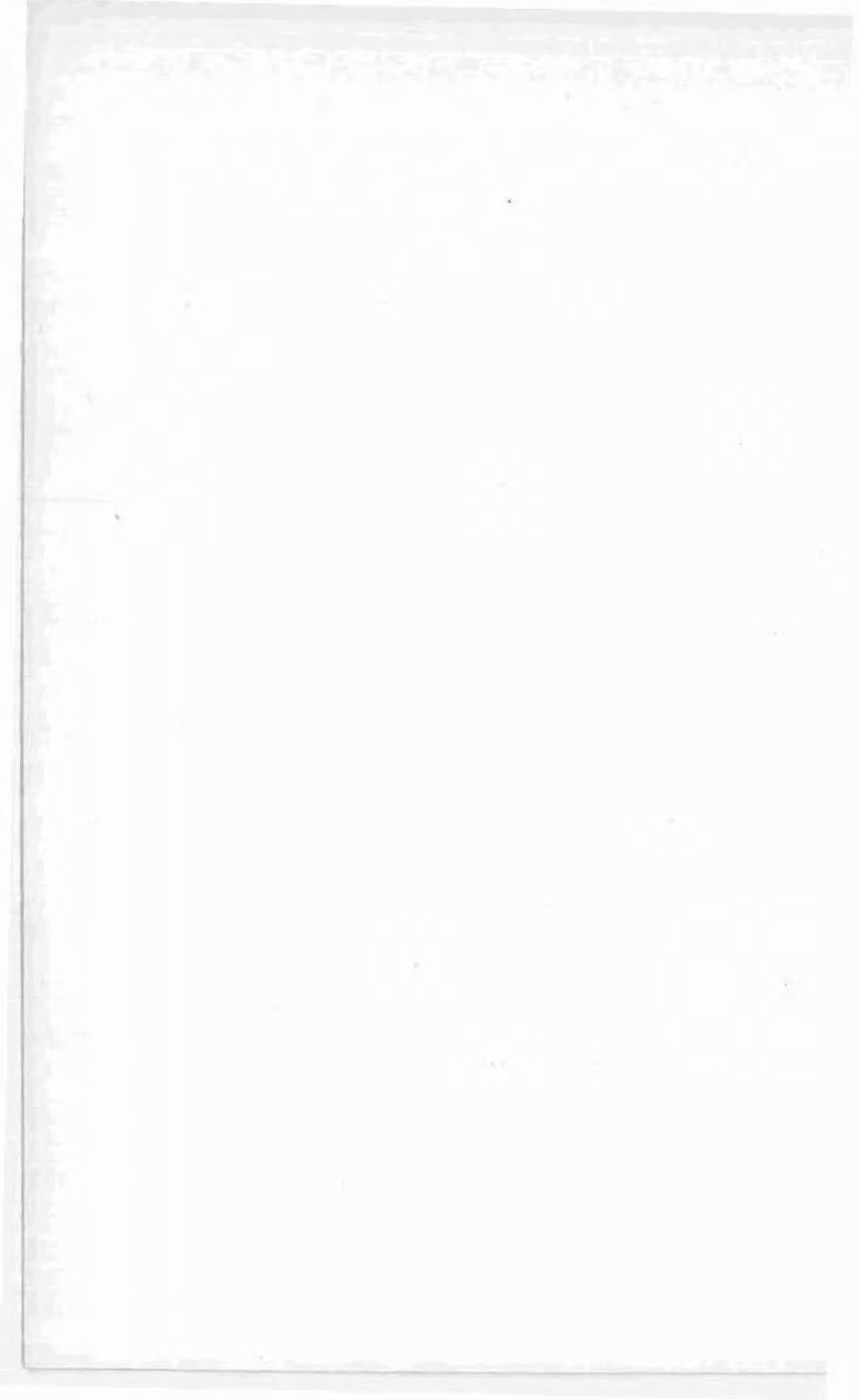
G. Gejstligheden.

3,000

101,000

Understøttelser under Ministeriet (anslaet)

149,000

Forslag til Lov

om

Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, for saa vidt angaar Hæren.

§ 1220.

I Linie 1 udgaar Ordene: »Generaler og«.

Stykke 2 ændres til: »Som Repræsentationstillæg ydes der den kommanderende General 4000 Kr. aarlig, der ikke medtages ved Pensionsberegning«.

§ 1222.

I Linie 2 ændres »Oberster og Oberstløjtnanter« til: »Majorer«.

I Linie 4 udgaar: »Premierløjtnanter og«.

§ 1223.

Overskriften ændres til: »Hærens tekniske Tjeneste«.

Linie 1 udgaar.

I Linie 2 ændres »Direktører« til: »Chefen og Direktøren«.

§ 1224.

Overskriften ændres til: »Forplejningstjenesten«.

I Linie 1 ændres »Generalintendanten« til: »Stabsintendanten af 1. Grad«.

Linie 5 og 6 udgaar.

I Linie 7 ændres »Reserveintendanten« til: »Reserveregnskabsføreren«.

Resten af Paragraffen fra Linie 8 udgaar.

§ 1225.

Overskriften ændres til: »Lægetjenesten«.

I Linie 1 ændres »Generallægen« til: »Stabslægen af 1. Grad«.

Linie 3—4 udgaar og erstattes med: »Overlæger lønnes med 3360 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5160 Kr.«.

Sidste Stykke udgaar.

§ 1226.

Overskriften ændres til: »Dyrlægetjenesten«.

Linie 2—4 udgaar og erstattes med: »Overdyrlæger lønnes med 3360 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5160 Kr.«.

§ 1227.

Overskriften ændres til: »Retstjenesten«.

I Linie 1 ændres »Generalauditøren« til: »Stabsauditøren«.

Sidste Stykke udgaar.

§ 1228.

Overskriften »Officianter« ændres til: »Teknikere«.

Som nyt Stykke 1 tilføjes: »Kemikere ved det tekniske Korps lønnes med 6900 Kr. aarlig.«

I nuværende Stykke 1, Linie 1, udgaar »Overmaskiningeniører«, og ændres »Værkmestre (Værkstedsingeniører)« til: »Værkstedsingeniører« og »Tegneren (Konstruktøren)« til: »Overkonstruktøren«.

De 3 sidste Stykker udgaar.

b. Overskriften ændres til:

- b. **Faste Befalingsmænd af Officiantgruppen, Sergenter af Reserven, faste Musikere og faste Haandværkere.**

§ 1229.

udgaar og erstattes med:

Faste Befalingsmænd af Officiantgruppen.

Korpsofficianter af 1. Grad, nemlig Depotforvalteren og Kartografen ved Generalstaben, 2 Materialforvaltere ved Hærens tekniske Tjeneste, 1 Arkivar ved Ingeniørtropperne, 1 Depotforvalter ved Arbejdstropperne Depot, 2 Regnskabsførere ved Generalstaben og Officersskolen og 1 Lærer ved Gymnastikskolen, i alt 9, lønnes med 4800 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar til 5160 Kr.

Korpsofficianter af 2. Grad lønnes med 3780 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 4440 Kr.

Stabsofficianter lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.

Overofficianter lønnes med 2670 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 3270 Kr

Officianter lønnes med 2100 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2700 Kr.

§ 1230

ændres til:

»Faste Underofficerer af Reserven.

Sergenter af Reserven oppebærer, naar de ikke er til Tjeneste, et Honorar af 300 Kr. aarlig.

Naar de er tjenstgørende, vederlægges de med et Beløb af 1920 Kr. aarlig samt Stedstillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, uanset at de ikke er Tjenestemænd.»

§ 1231

ændres til:

»Faste Musikere.

Musikere af 1. Grad lønnes	med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.
— - 2. — —	med 2250 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2850 Kr.
— - 3. — —	med 1770 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.
— - 4. — —	med 1200 Kr. aarlig, stigende hvert 2. Aar med 120 Kr. indtil 1560 Kr.«

§ 1232 og § 1233 udgaar.

§ 1234

ændres til:

»Haandværkere.

Mekanikere, Bøssmagere, Sadelmagere og Beslagsmedc	af 1. Grad lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.
- 2. — — — 2250 - —	stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2850 Kr.
- 3. — — — 1920 - —	stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.«

c. Andre Tjenestemænd ved Hæren.

§ 1236.

Stk. 2 udgaar.

Stk. 4 udgaar.

Stk. 5 udgaar.

Stk. 6 udgaar og erstattes med:

»Mesteren af 2. Grad lønnes med 3900 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 4620 Kr.«

Stk. 8 udgaar og erstattes med:

»Bygningskonduktørør lønnes med 3600 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 4200 Kr.«

§ 1237.

Linie 1—15 udgaar.

Linie 6—7 f. n. udgaar og erstattes med:

»Portnere og Kontorbude lønnes med 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.«

I Linie 5 f. n. udgaar: »Natvægtere og«.

Endvidere udgaar:

1 Kobberstikmedhjælper	(Normeringslov 1920/21).
1 Bademester	(Normeringslov 1921/22).
1 Assistent ved Hærens Brødfabrik	(— —).
11 Kaserneunderofficerer	(— —).
6 Lejrunderofficerer	(— —).
1 Kaserneportner	(— —).
5 Opsynsmænd	(— —).

§ 1238 (ændret ved Normeringslov 1921/22).

I Paragraffen udgaar:

- 8 Mestre af 1. Grad,
- 25 Mestre af 2. Grad,
- 6 Kontorfuldmægtige,
- 8 Bygningskonduktører,
- 6 Tegnere af 1. Grad,
- 30 Værkstedsassistenter, Magasinassistenter og Værkstedsformænd,
- 3 Maskinister,
- 10 Tilskærere,
- 1 Depotskrædder,
- 5 Tegnere af 2. Grad,
- 2 Kobberstikkere,
- 18 Magasinformænd og faglærte Fyrbødere,
- 3 Proviantforvaltere,
- 35 Kontorassistenter,
- 6 Portnere,
- 2 Fyrbødere,
- 8 Natvægtere,
- 11 Bude og
- 2 Laboratoriebetjente.

§ 1239 (ændret ved Normeringslov for 1920/21 og 1921/22).

Stk. 2 udgaar.

Stk. 3 udgaar.

Stk. 7 udgaar.

I Stk. 9 ændres »Laboratoriebetjente,« til »Laboratoriebetjenten og« samt udgaar: »og Hospitalsarbejdere«.

I Paragraffens næstsidste Linie udgaar: »eller Hospitalsarbejdere«.

5 Sygehusunderofficerer (Normeringslov 1921/22) udgaar.

§ 1240.

Sidste Stykke (Løntillæg til den ledende Oversygeplejerske) udgaar.

§ 1241 (ændret ved Normeringslov 1920/21).

I Paragraffen udgaar:

- 1 Vaskeribestyrerinde,
- 5 Kontorassistenter,
- 1 Laboratoriebetynt,
- 1 Natvægter,
- 6 Hospitalsarbejdere,
- 3 Oversygeplejersker,
- 19 Afdelingssygeplejersker,
- 8 Sygeplejersker.

§ 1242

ændres til:

Stk. 1. Officerer og ligestillede faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 800 Kr., Befalingsmænd af Officiantgruppen og ligestillede en Udrustningshjælp af 600 Kr. med Forpligtelse til at anskaffe og vedligeholde reglementsmaessig personlig Udrustning, heri dog ikke indbefattet Pistol med Tilbehør.

Stk. 2. Sergenter af Reserven, Kornetter og ligestillede samt Musikere af 4. Grad faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 400 Kr. med Forpligtelse til at anskaffe og vedligeholde reglementsmaessig personlig Udrustning — heri dog ikke indbefattet Gevær, Karabin og Pistol med Tilbehør. Denne Udrustningshjælp fraregnes i det i Stk. 1 nævnte Beløb, som de paagældende mulig senere vilde faa ved Udnævnelse eller Ansættelse som Officer, Officiant eller ligestillet.

§ 1243.

I 2. Linie udgaar Ordet: »Forplejningsassistenter«.

§ 1244.

Stk. 1 og 2 udgaar.

Stk. 4 ændres til: »Cheferne for Skydeskolen for Haandvaaben, Gymnastikskolen, Rideskolen, Flyveskolen samt Vaabnernes Sergent- og Kornetskoler og Forstanderen for Forplejningskorpsets Skole, hvis de er Kaptajner (Ritmestre) eller ligestillede, hver 600 Kr. aarlig.«

Stk. 6 udgaar.

I Stk. 9 rettes »15 Officerer« til: »7 Officerer«.

Stk. 10 udgaar (8 Embedsmænd af Forplejningskorpset o. s. v.).

Stk. 11 ændres til: »Befalingsmænd af Officiantgruppen i Generalstaben, hver 480 Kr. aarlig.«

Stk. 12. »Underofficerer og ligestillede, der forretter Tjeneste i Krigsministeriet . . . « ændres til: »Befalingsmænd af Officiantgruppen og ligestillede . . . «.

Stk. 13 udgaar.

Stk. 14 udgaar.

§ 1245.

Linie 4 (»Adjutanten ved Bornholms Væbning 400 Kr.«) udgaar.

I Linie 9 og 10 ændres »Skydeskolen« til »Skydeskolerne«, og efter »Rideskolen« tilføjes: »Pioner- og Telegrafskolen.«

I Linie 12 udgaar Ordene: »og Korpslæger«.

Fra Linie 15: »Underofficerer, der er Beridere o. s. v. . . .« og Paragraffen ud udgaar.

§ 1246

ændres til:

»Faste Befalingsmænd og ligestillede, der skal være beredne, forsynes med Rideudrustning af Hærens Beholdninger efter nærmere af Ministeren fastsatte Regler.«

§ 1248.

Linie 1 ændres til: »Faste Befalingsmænd og ligestillede, der har egen Husstand,«.

§ 1249.

Linie 1 ændres til: »Midlertidige Befalingsmænd og ligestillede, der lønnes maanedsviis, faar, naar de indkaldes.«

Stk. 5: de sidste Ord ændres til: »midlertidige Befalingsmænd.«

§ 1250

udgaar.

§ 1251

udgaar.

§ 1252

ændres til:

Stk. 1. Ved Overgangen til de fra 1. 1922 oprettede nye Stillinger fra de hidtidige indtræder paagældende Tjenestemænd paa det Lønningstrin, som er lig med eller nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra det paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. De ved denne Overførelse opnaaede Alderstillæg medregnes med det Antal Aar, som de efter Lønningssystemet repræsenterer, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt de i Lov om Hærens Ordning som Betingelse for Avancement fastsatte Tjenestetider i paagældende Klasse er tilbagelagt.

Stk. 2. Hvis nogen Tjenestemand placeres i en Lønningsklasse med en Slutløn, der er lavere end den for hans hidtidige Stilling gældende, kan Forskellen udlignes ved personligt Tillæg, indtil Oprykning i højere Klasse kan finde Sted.

Stk. 3. Ved Begrænsningen af Personalet bør der afskediges et forholdsvis større Antal af Aldersklasserne under 30 Aar end af de senere Aldersklasser, og det bør i det hele tilstræbes, hvor ikke særlige militære Hensyn gør sig gældende, at Afskedigelserne fortrinsvis rammer Tjenestemændene under 30 Aar; Tjenestemændene er i øvrigt forpligtede til at udføre passende Funktioner af lavere Grad mod at bevare Lønning efter den

hidtidige, eventuelt mod at oppebære personligt Tillæg efter Stk. 2. Det samlede Antal Stillinger maa ikke herved overskrides.

Nuværende Stk. 1 udgaar.

— — 2 bliver til Stk. 4.

— — 3 bliver til Stk. 5.

— — 4 udgaar.

— — 5 (tilføjet ved Normeringslov 1921/22) blive til Stk. 6.

§ 1253.

Stk. 1 udgaar.

I Stk. 2 (tilføjet ved Normeringslov 1921/22) ændres »Underhornblæser (-trompeter)« til: »Musiker af 4. Grad«, »Hornblæser (Trompeter)« til: »Musiker af 3. Grad«.

§ 1255.

I Stk. 1 udgaar: »§ 8, Stk. 1«.

§ 1309.

I Linie 2 ændres »Officerer, Underofficerer og ligestillede« til: »Befalingsmænd og ligestillede (undtagen Underkorporaler og ligestillede)«.

I Linie 4 og 5 udgaar: »og Chefen for jyske Brigade«.

§ 1311.

Linie 1 ændres til: »Befalingsmænd af Linien og ligestillede (undtagen Underkorporaler og ligestillede), tjenstgørende Sergenter af Reserven samt Hærens øvrige Tjeneste-«.

§ 1312.

I Linie 3 ændres »Oberster og Oberstløjtnanter« til: »Majorer«.

I Linie 5 udgaar: »og Stabssergenter«.

I Linie 6 udgaar: »Oversergenter og«, og efter »Sergenter« tilføjes: »— dog ikke i det i § 1230, Stk. 2, nævnte Tilfælde.«

§ 1313.

udgaar.

§ 1315.

I Stk. 2, Linie 1, ændres »Underofficerer og« til: »Befalingsmænd af Officiantgruppen og Sergenter af Reserven samt de med disse Grupper ligestillede«.

I Stk. 3, Linie 1, ændres »Faste Underofficerer og ligestillede« til: »Befalingsmænd af Officiantgruppen, Sergenter af Reserven og de med disse Grupper ligestillede.«

I 4. Del

Almindelige Overgangs- og Ophævelsesbestemmelser

indføres en ny Paragraf

§ . . .

»Befalingsmænd og ligestillede, der for Tiden beklæder visse Stillinger (Chefer for Skoler o. lign.), og som oppebærer visse Tillæg, der efter den nye Ordning vil bortfalde, bevarer disse Tillæg for deres Funktionstid, for saa vidt de ikke forfremmes i militær Grad.«

Forslag til Lov

om

Ændring af Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

(Afdeling 31. Søværnet.)

§ 1.

I Lov Nr. 489 af 12. September 1919 udgaar §§ 1258—1286, og i Stedet for indsættes:

»§ 1258.

1. Lønningsklasse.

- a) Lønning 15,000 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Viceadmiralen.

- b) Lønning 11,400 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Kontreadmiraler (1 eller 2, efter som Viceadmiralpladsen er besat eller ikke.)

Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen ved Orlogsværftet.

Som Repræsentationstillæg ydes der den ældste og den yngste Officer af Admiralsklassen henholdsvis Kr. 4000 og Kr. 3000 aarlig, der ikke medtages ved Pensionsberegning.

- c) Lønning 9600 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Chefen for Søartilleriet.

Chefen for Søminevæsenet.

§ 1259.

2. Lønningsklasse.

- a) Lønning 9000 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Kommandører (3).

Direktøren for Søkortarkivet.

- b) Lønning 8700 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Chefen for Lægevæsenet.
Direktøren for Orlogsværftets Regnskabsafdeling.
Underdirektører ved Orlogsværftet (2).

§ 1260.

3. Lønningsklasse.

- a) Lønning 7200 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar til 8100 Kr.

Hertil henføres:

Kommandørkaptajner (3).

- b) Lønning 7800 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Bygningsinspektøren ved Søværnets Bygningsvæsen.

Ingeniører af 1. Grad (4).

Forstanderen for Orlogsværftets kemiske Laboratorium.

- c) Lønning 6900 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Ingeniører af 2. Grad (9).

§ 1261.

4. Lønningsklasse.

- a) Lønning 5700 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar med 600 Kr. til 6600 Kr.

Hertil henføres:

Orlogskaptajner (15).

- b) Lønning 5700 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar med 600 Kr. indtil 6300 Kr.

Hertil henføres:

Overlæger af 1. Grad (3).

Arkitekten (Ingeniøren) ved Søværnets Bygningsvæsen.

Konstruktøren ved Søminevæsenet.

Kontorchefer ved Orlogsværftet (3).

Afdelingschefer ved Søkortarkivet (2).

Maskinmestre af 1. Grad (4).

§ 1262.

I 5. Lønningsklasse er Lønnen 4800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 5520 Kr.

Hertil henføres:

Overintendanten (4).

Overartillerimestre og Oversøminemestre (4).

Sømineteknikeren.

Kassereren ved Orlogsværftet.

Fuldmægtige ved Orlogsværftet (4).

Mestre af 1. Grad ved Orlogsværftet (12).

Konstruktører ved Orlogsværftet (5).

Ingeniørassistenter (Arkitektassistenter) (indtil 10).

Maskinmestre af 2. Grad (8).

§ 1263.

6. Lønningsklasse.

- a) Lønning 3900 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 4980 Kr.

Hertil henføres:

Kaptajnløjtnanter (32).

Overlæger af 2. Grad (3).

- b) Lønning 3900 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 360 Kr. indtil 4620 Kr.

Hertil henføres:

Mestre af 2. Grad ved Orlogsværftet (10).

Arbejdsinspektøren ved Orlogsværftet.

Værkførere af 1. Grad ved Orlogsværftet (20).

Bygningskonduktører (2).

Modellereren.

Maskinmestre af 3. Grad (21).

- c) Lønning 3780 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 4440 Kr.

Hertil henføres:

Dækofficerer af 1. Grad (8).

Intendanten (9).

Politiasistenten ved Orlogsværftet.

§ 1264.

I **7. Lønningsklasse** er Lønnen 3600 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 4200 Kr.

Hertil henføres:

Kontorfuldmægtige ved Orlogsværftet (5).

Regnskabsførere ved Orlogsværftet m. m. (4).

Værkførere af 2. Grad ved Orlogsværftet (indtil 5).*)

Maskinmestre ved Orlogsværftet (3).

§ 1265.

I **8. Lønningsklasse** er Lønnen 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.

Hertil henføres:

Overgymnastiklæreren.

Dækofficerer af 2. Grad (24).

Musikeren af 1. Grad.

Brandmesteren ved Orlogsværftet.

Mekanikere af 1. Grad (indtil 8).*)

§ 1266.

I **9. Lønningsklasse** er Lønnen 2880 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 240 Kr. indtil 3360 Kr.

*) Nyansættelse i Stillingen finder ikke Sted.

Hertil henføres:
 Overpolitbetjente ved Orlogsværftet (6).
 Laboranter ved Orlogsværftets kemiske Laboratorium (2).

§ 1267.

I 10. Lønningsklasse er Lønnen 2550 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 330 Kr. indtil 3540 Kr.

Hertil henføres:
 Værftsformænd (3).
 Værkførere af 3. Grad ved Orlogsværftet (indtil 30).*)
 Undermaskinmestre (45).
 Maskinister ved Orlogsværftet (5).

§ 1268.

11. Lønningsklasse.

a) Lønning 2220 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 3420 Kr.

Hertil henføres:
 Søljtnanter af 1. Grad (32).
 Assistenten ved Orlogsværftet (15).

b) Lønning 2220 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 3120 Kr.

Hertil henføres:
 Dæksofficerer af 3. Grad (38). ***)

§ 1269.

12. Lønningsklasse.

a) Lønning 1800 Kr. aarlig, stigende efter 3 Aar med 300 Kr. indtil 2100 Kr.

Hertil henføres:
 Søljtnanter af 2. Grad.**)

b) Lønning 1470 Kr. aarlig, stigende hvert Aar med 120 Kr. indtil 2070 Kr.

Hertil henføres:
 Dæksofficersassistenter.**) ***) *****)
 Maskinassistenter.*)

*) Nyansættelse i Stillingen finder ikke Sted.

**) Indtil 42 Dæksofficersassistenter samt 10 Søljtnanter af 2. Grad kan være til stadig Tjeneste i Fredstid, medens Resten er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste.

***)) Heraf 2 Dæksofficerer af 3. Grad og 3 Dæksofficersassistenter, ansatte ved de offentlige Radiotelegrafstationer. De paagældendes Lønning afholdes af Telegrafvæsenet.

****)) Jvfr. dog § 181, Stk. 5.

§ 1270.

13. Lønningsklasse.

- a) Lønning 2250 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2700 Kr.

Hertil henføres:

Overfyrbødere (indtil 20).*)

Overartillerister (indtil 3).*)

Overmatroser (indtil 6).*)

Magasinmænd I (indtil 4).*)

- b) Lønning 2250 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2850 Kr.

Hertil henføres:

Mekanikere af 2. Grad (indtil 16). *)

Musikere af 2. Grad (4).

Politibetjente ved Orlogsværftet (20).

§ 1271.

I 14. Lønningsklasse er Lønnen 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.

Hertil henføres:

Brandmænd ved Orlogsværftet (13).

Kontorbude (8).

Portnere (2).

Musikere af 3. Grad (4).

Mekanikere af 3. Grad (indtil 2).*)

Fyrbødere (indtil 50).*)

Minematroser (indtil 18).*)

Korpsartillerister (indtil 2).*)

Korpsmatroser (indtil 17).*)

Magasinmænd II (indtil 15).*)

Der tillægges de Brandmænd, der gør Tjeneste som Reserveførere, et Bestillingstillæg af 200 Kr. aarlig.

§ 1272.

I 15. Lønningsklasse er Lønnen 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2250 Kr.

Hertil henføres:

Laboratoriebetjenten ved Orlogsværftets kemiske Laboratorium.

§ 1273.

16. Lønningsklasse.

- a) Lønning 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 270 Kr. indtil 2610 Kr.

Hertil henføres:

Kontorassistenter ved Orlogsværftet.

Ansættelse som Kontorassistent er betinget af 3 Aars Tjeneste i 17.

*) Nyansættelse i Stillingen finder ikke Sted.

Lønningsklasse b) eller en dertil svarende Lønningsklasse i en af de i Tjenestemandsløven nævnte Styrelsesgrene.

b) Lønning 1320 Kr. aarlig, stigende hvert 2. Aar med 120 Kr. indtil 2040 Kr.

Hertil henføres:

Kontorister ved Orlogsværftet.

Ansættelse som Kontorist er betinget af en Alder af 20 Aar samt en Prøvetid med fuld Tjeneste i mindst 1 Aar.

§ 1274.

Stk. 1. Ved Overgangen til de i nærværende Afsnit omhandlede nye Stillinger fra de hidtidige indtræder paagældende Tjenestemand paa det Lønningstrin, som er lig med eller nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra det paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. De ved denne Overførelse opnaaede Alderstillæg medregnes med det Antal Aar, som de efter Lønningssystemet repræsenterer, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt de i Lov om Søværnets Ordning § 28 som Betingelse for Avancement fastsatte Tjenestetider i paagældende Klasse er tilbagelagt.

Stk. 2. Hvis nogen Tjenestemand placeres i en Lønningsklasse med en Slutløn, der er lavere end den for hans hidtidige Stilling gældende, kan Forskellen udlignes ved personligt Tillæg, indtil Oprykningen i højere Klasse kan finde Sted.

Stk. 3. Begrænsning af Personalet sker fortrinsvis ved Afskedigelse af Tjenestemænd under 30 Aar, og ældre Tjenestemænd er forpligtede til at udføre passende Funktioner af lavere Grad mod at bevare Lønning efter den hidtidige, eventuelt mod at oppebære personligt Tillæg efter Stk. 2. Det samlede Antal Stillinger maa ikke herved overskrides.

§ 1275.

De til 1.—5. Lønningsklasse, 6. Lønningsklasse a. og 12. Lønningsklasse a. henførte Tjenestemænd samt Overlæger af 2. Grad og Søløjntanter af 1. Grad udnævnes af Kongen. De til 6. Lønningsklasse b. og c. undtagen Overlæger af 2. Grad samt 7.—11. Lønningsklasse undtagen Søløjntanter af 1. Grad, 12. Lønningsklasse b. og 13. Lønningsklasse henførte Tjenestemænd ansættes af Ministeren. De til 14.—16. Lønningsklasse henførte Tjenestemænd ansættes af Chefen for Orlogsværftet.

§ 1276.

Marinehospitalet.

Inspektøren lønnes med 4,800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 480 Kr. indtil 6,240 Kr.

Køkkenbestyrerinden lønnes med 3,000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 3,600 Kr.

Kontorassistenten lønnes med 1,800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 270 Kr. indtil 2,610 Kr.

Ansættelse som Kontorassistent er betinget af 3 Aars Ansættelse som Kontorist i en af de i Tjenestemandsløven nævnte Styrelsesgrene.

Maskinpassere (Fyrbødere) lønnes med 2,100 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2,550 Kr. (2).

Portneren og Assistenten hos Køkkenbestyrerinden lønnes med 1,920 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2,370 Kr. (2).

Hospitalsarbejdere lønnes med 1,800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2,250 Kr. (2).

Ansættelse som Hospitalsarbejder er betinget af fast Beskæftigelse ved Hospitalet i mindst 2 Aar.

Kontorister lønnes med 1,320 Kr. aarlig, stigende hvert 2. Aar med 120 Kr. indtil 2,040 Kr.

Ansættelse som Kontorist er betinget af en Alder af 20 Aar samt en Prøvetid med fuld Tjeneste i mindst 1 Aar.

Oversygeplejersken lønnes med 3,000 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 3,600 Kr. (1).

Afdelingssygeplejersker lønnes med 2,100 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. indtil 2,700 Kr. (6).

Sygeplejersker lønnes med 1,800 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2,400 Kr. (8).

§ 1277.

Inspektøren udnævnes af Kongen; Køkkenbestyrerinden og Oversygeplejersken ansættes af Ministeren; de øvrige nævnte Tjenestemænd ansættes af Direktionen for Marinehospitalet.

Særlige Bestemmelser.

§ 1278.

Stk. 1. Søløjtnanter af 2. Grad og ligestillede faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 800 Kr.

Stk. 2. Dæksofficersassistenter og ligestillede faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 600 Kr.

Stk. 3. Den i Stk. 1 og 2 anførte Udrustningshjælp for Søløjtnanter af 2. Grad og ligestillede samt for Dæksofficersassistenter og dermed ligestillede tildeles kun, for saa vidt en saadan ikke tidligere er oppebaaret, og da kun de Underofficerer og ligestillede, der i Henhold til denne Lov overføres til eller ansættes som henholdsvis Dæksofficersassistenter og dermed ligestillede samt overføres eller forfremmes til henholdsvis Dæksofficerer og dermed ligestillede

§ 1279.

Stk. 1. Kadetter og Dæksofficerselever har, foruden frit Ophold ved Skolen, Mundering efter de herom gældende Regler; Kadetter og Dæksofficerselever i ældste Klasse er desuden lønnet med henholdsvis 480 Kr. og 360 Kr. aarlig uden de i Kapitel 4, 5 og 6 nævnte Tillæg.

Stk. 2. Under Udkommando med andre af Flaades Skibe end de sær-

lige Skoleskibe lønnes Kadetter og Dæksofficerselever i ældste Klasse med henholdsvis 900 Kr. og 600 Kr. aarlig uden de i Kapitel 4, 5 og 6 nævnte Tillæg.

§ 1280.

Stk. 1. Som Bestillingstillæg gives:

Chefen for Marinestaben 800 Kr. aarlig.

Ekvipagemesteren samt Cheferne for Søværnets Hovedskoler hver 800 Kr. aarlig, saafremt paagældende er Orlogskaptajner eller Søofficerer af lavere Grad.

12 Søofficerer, der forretter overordnet Tjeneste som Afdelingschefer og lignende ved de tekniske Fag ved Orlogsværftet, ved Søkortarkivet, ved Stabene, ved Søværnets Hovedskoler, og i Marineministeriet, samt Gymnastikinspektøren, hver 600 Kr. aarlig.

16 Søofficerer, Dæksofficerer og ligestillede, hvis Tjeneste medfører, at der stilles større Krav end almindeligt til Tid, Dygtighed og Kundskaber, hver 480 Kr. aarlig.

Stk. 2. Ingen kan oppebære mere end eet af de i denne Paragraf nævnte Tillæg ad Gangen.

Stk. 3. De Officerer, der oppebærer Bestillingstillæg, som bortfalder ved denne Lovs Ikrafttræden, beholder dog disse, saa længe de paagældende uden at forfremmes i militær Grad forbliver i deres nuværende særlige Bestillinger, herfra dog undtaget Chefen for Søartilleriet og Chefen for Søminevæsenet, for hvem Bestillingstillægget bortfalder straks ved denne Lovs Ikrafttræden.

§ 1281.

Befalingsmænd og ligestillede, der ikke er Tjenestemænd, samt faste menige faar fra Tiltrædelsen af Tjenesten udbetalt $\frac{1}{30}$ af det maanedlige Lønningsbeløb for hver Dag i Maaneden, de er til Tjeneste ved Søværnet.

§ 1282.

Stk. 1. Reservens Personel, midlertidige Befalingsmænd og ligestillede samt faste menige er ikke Tjenestemænd. Under Indkaldelse vederlægges de med Beløb, der svarer til den for de i Stk. 2 nævnte Klasser fastsatte Tjenestemandsløn med de særlige Tillæg, men saaledes, at eventuel Pension med Tillæg fra Staten fradrages i Beløbene. Til Alderstillæg kan alene medregnes fortsat Tjeneste, hvorimod den forud for en Afbrydelse af Indkaldelse liggende Tjeneste ikke medtages.

Stk. 2. Kaptajner vederlægges efter Satserne for 5. Lønningsklasse.

Reserveløjtnanter af 1. Grad vederlægges efter Satserne for 11. Lønningsklasse a.

Reserveløjtnanter af 2. Grad og Reservelæger vederlægges efter Satserne for 12. Lønningsklasse a.

Andre Befalingsmænd af Reserven vederlægges efter Satserne for tilsvarende Grader af Linien.

Midlertidige Befalingsmænd (D) af 1. Grad og ligestillede (M) veder-

lægges efter Satserne for 10. Lønningsklasse, dog ikke stigende til over 3000 Kr. Midlertidige Befalingsmænd (D) af 2. Grad og ligestillede (M) samt Overkokke, Overbager og Hovmestre vederlægges med 2100 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 150 Kr. indtil 2550 Kr. Dækskonstabler og Maskinkonstabler vederlægges efter Satserne for 14. Lønningsklasse, for det første Aars Tjeneste dog kun med 1380 Kr.

Stk. 3. Indtil 36 Befalingsmænd og ligestillede kan være til stadig Tjeneste i Fredstid, medens Resten af Reservens Personel er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste.

Stk. 4. Indtil 23 midlertidige Befalingsmænd (D) af 1. Grad og 30 ligestillede (M), 45 midlertidige Befalingsmænd (D) af 2. Grad og 62 ligestillede (M), 1 Overkok, 1 Overbager, 6 Hovmestre, 188 Dækskonstabler og 88 Maskinkonstabler kan være til stadig Tjeneste i Fredstid.

§ 1283.

Ved Overgang fra en Stilling til en anden, hvis Begyndelsesløn er lavere end den første Stillings Slutningsløn, kommer Tjenestemanden straks paa det Løntrin i den nye Stilling, som er nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning i den hidtidige Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lige med hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

§ 1284.

Stk. 1. Bestemmelserne i Kapitel 1 § 2, § 8, Stk. 1, og § 10, for saa vidt angaar Tidsbegrænsningen, samt §§ 17—18 gælder ikke for Søværnet.

Stk. 2. Ved Gennemførelsen af de i Kapitel 1 §§ 21—26 givne Bestemmelser for Tjenestemænd ved Søværnet er Ministeren bemyndiget til at tilstede saadanne Afgivelser, som anses fornødne efter Tjenestens særlige Art.

§ 1285.

Afskedigede militære, som efter de hidtil gældende Regler har været fritaget for Rangskat, bevarer Rangskatfriheden for den Rang, de har ved denne Lovs Ikrafttræden.

§ 1286.

Ved denne Lovs Ikrafttræden ophæves Bestemmelserne i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd (Afsnit 31, Søværnet).«

§ 2.

I Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd foretages endvidere følgende Ændringer:

»ad § 55, Stykke 9.

I 5. og 6. Linie f. o. forandres »§§ 38—42 i Lov om Søværnets Ordning af 30. September 1909« til: »Bestemmelserne i den gældende Lov om Søværnets Ordning«.

ad § 1316.

Teksten udgaar og erstattes med:

Søtillæg m. v.

Stk. 1. Under Udkommando med Flaadens Skibe tilkommer der Tjenestemænd af Søværnet fra Kommandoens Hejsning og til Kommandoens Strygning et Tillæg i Penge, Søtillæg, svarende til en Fjerdedel af Lønningen.

Stk. 2. Naar det i Stk. 1 omhandlede Søtillæg udbetales, ydes der desuden faste menige, midlertidige Befalingsmænd, Dæksofficerer, Søofficerer samt de med disse Grader ligestillede en Portion Kost in natura samt et dagligt Kosttillæg af følgende Størrelse:

Midlertidige Befalingsmænd og dermed ligestillede samt faste menige og dermed ligestillede	Kr. 0,60.
Medlem af Dæksofficersmessen	— 1,20.
Medlem af Søofficersmessen	— 1,80.

Stk. 3. Til Repræsentationsudgifter kan der ydes Chefsmessen (Chefen) paa Flaadens Skibe et Beløb af indtil 1 Kr. pr. Dag for hver Søofficer og ligestillet, hvormed Skibet er normeret, dog højst 10 Kr. pr. Dag.

Stk. 4. For Togter til andre Verdensdele forhøjes det i Stk. 1. nævnte Søtillæg til indtil Halvdelen af Lønningen, og en tilsvarende eller mindre Forhøjelse af Søtillægget kan efter Bevilling paa Finansloven i hvert enkelt Tilfælde finde Sted for Togter til Island eller andre Lande i Europa.

Stk. 5. De i Stk. 1. og 2. givne Regler finder Anvendelse ogsaa under Ophold i Vagt- eller Kasernes skibe og Kaserne, herunder Flyvebaadsstationen, idet dog Søtillæg nedsættes til Halvdelen, Under Ophold paa Søminestationen paa Bramsnæsvig finder Reglerne i Stk. 1. og 2. Anvendelse.

Stk. 6. Under Udkommando vil der kunne ydes et Tillæg for særlig Tjeneste, saasom Skibskok, Mesterkok, Hovmester, Spillemand eller Skibmand efter Regler, der efter indhentet Udtalelse af Lønningsraadet fastsættes paa Grundlag af Bevilling paa Finansloven.

Stk. 7. For Tjeneste i Undervandsbaade ydes et særligt Tillæg af indtil 3 Kr. pr. Dag for Søofficerer og ligestillede, indtil 2 Kr. pr. Dag for Dæksofficerer og ligestillede og indtil 1 Kr. pr. Dag for midlertidige Befalingsmænd og ligestillede samt for faste menige og ligestillede.

ad § 1317.

Teksten udgaar og erstattes med:

Stk. 1. Officerer og, i det Omfang Ministeren bestemmer, ligestillede Tjenestemænd ved Søværnet har for deres Person frit Lægetilsyn, naar Behandlingen sker ved en af Søvæsenets Læger og, naar de henligger paa militært Sygehus, tillige fri Medicin.

Stk. 2. Midlertidige Befalingsmænd og, i det Omfang Ministeren bestemmer, de med dem ligestillede ved Søværnet har frit Lægetilsyn og fri Medicin.

Stk. 3. For Konstabler og, i det Omfang Ministeren bestemmer, de med dem ligestillede ved Søværnet gælder samme Regler som for det i Stk.

2 omhandlede Personel; dog skal de i Sygdomstilfælde indlægges i de militære Sygehuse og kan kun i særlige Tilfælde, efter visse af Ministeren nærmere bestemte Regler, fritages herfor.

Stk. 4. Dækofficerer og de i Stk. 2 og 3 omhandlede Personer har tillige for deres Hustruer og Børn under 18 Aar frit Lægetilsyn og fri Medicin, naar Behandlingen sker ved en af Søværnets Læger, efter Ministerens nærmere Bestemmelse i saa Henseende. Ministeren bestemmer, hvorvidt Hustruer og Børn under 18 Aar — mod en nærmere fastsat Betaling for Kost og Pleje — kan indlægges i de militære Sgehuse.

Stk. 5. Elever i Søværnets Skoler har frit Lægetilsyn og fri Medicin, naar Behandlingen sker ved en af Søværnets Læger.

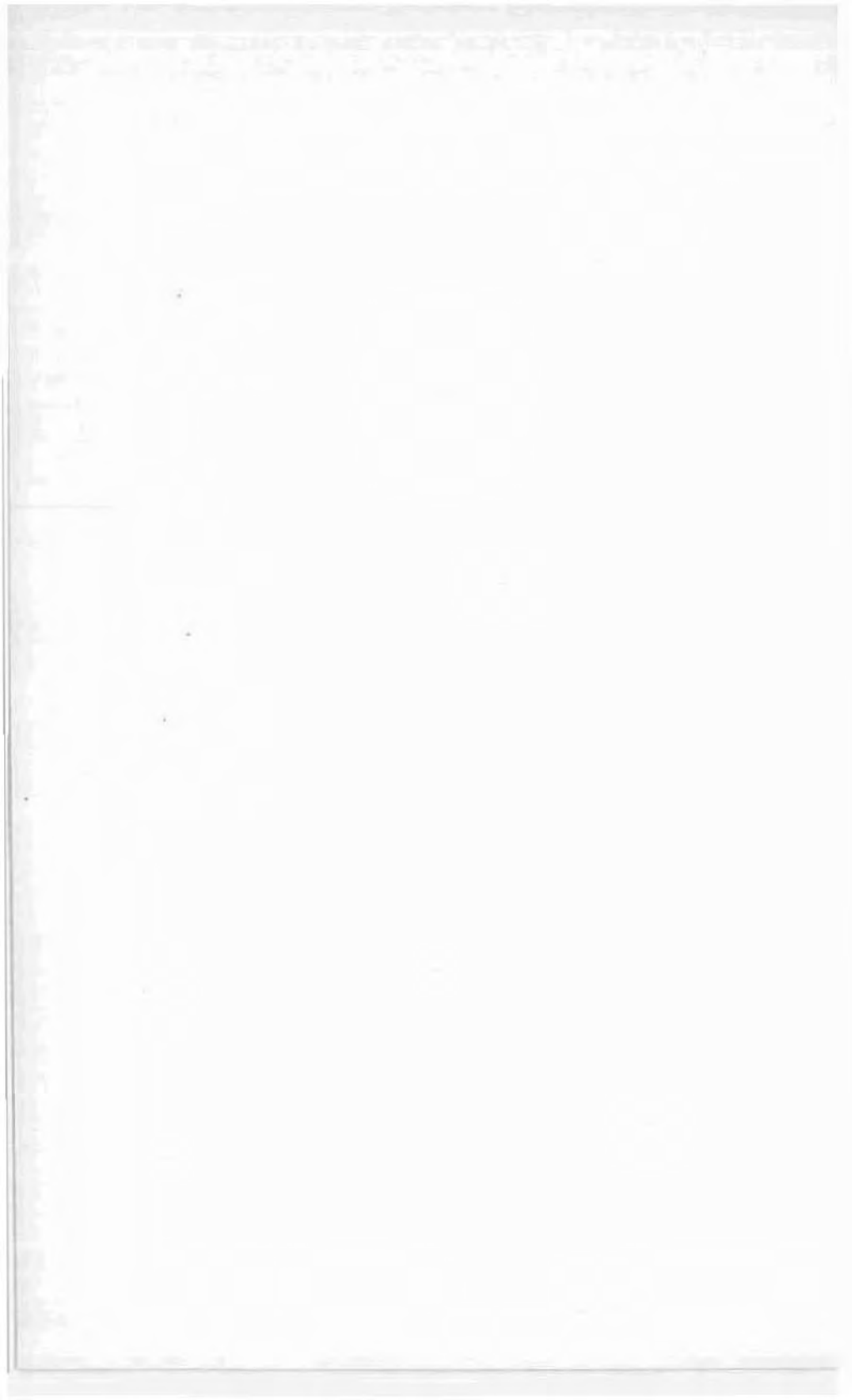
Stk. 6. For Indlæggelser paa militære Sygehuse sker Afdrag i Lønninger for Kost og Pleje. De nærmere Regler herom samt i øvrigt for Indlæggelsen fastsættes af Ministeren.

§ 3.

Ved denne Lovs Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 90 af 19. April 1907 om Lønninger m. m. for de civile Lærere ved Søværnets Hovedskoler og Officersskole.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den

Forslag til Lov

om

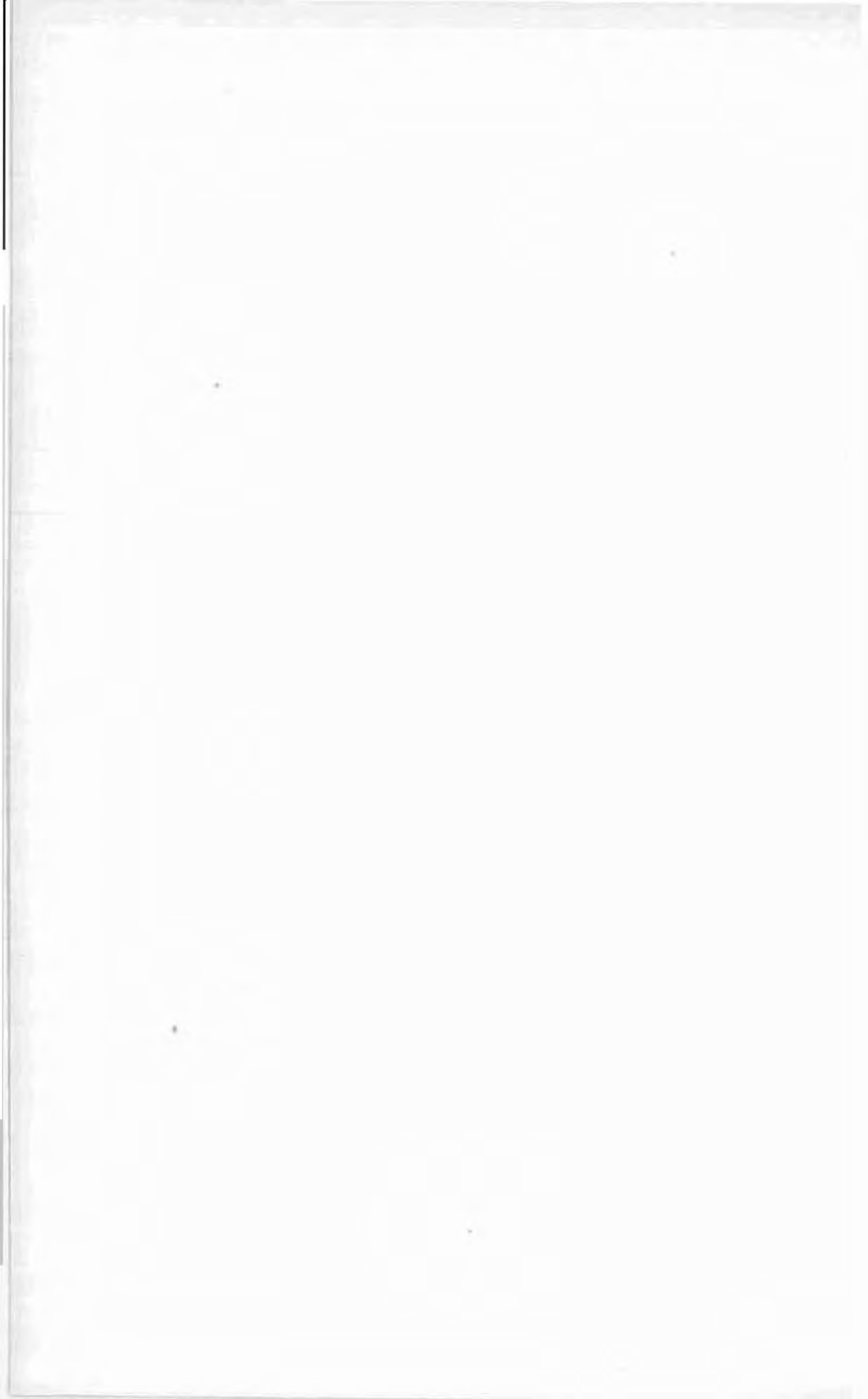
Nedlæggelse af ældre Kystbefæstningsanlæg

samt om

Ordningen af det faste Kystforsvar

fremsat af

Flaadens Tilforordnede.

Forslag til Lov

0111

Nedlæggelse af ældre Kystbefæstningsanlæg

samt om

Ordningen af det faste Kystforsvar.

§ 1.

Følgende Kystbefæstningsanlæg nedlægges:

Charlottenlundfortet,
Hvidøre Batteri,
Mellemfortet,
Prøvestensfortet,
Kastrupfortet,
Avedøre Batteri.

Trekroner bibeholdes som Projektørstation med dertil hørende Skyts og Depot.

Lynetten bibeholdes som Kommandostation med det i den Anledning nødvendige Forsvar.

De nedlagte eller desarmede Kystbefæstningsanlægs Materiel (Artilleri-, Ammunitions-, Projektør-, Telegraf-, Telefon- og Fartøjsmateriel m. v. samt Reservemateriel og øvrigt Tilbehør) indgaar i Søværnets Beholdninger og kan bringes til Anvendelse til Forstærkning af de øvrige Kystbefæstningsanlæg.

De ved Nedlæggelsen frigjorte Arealer, med Undtagelse af de fornødne Lokaliteter til Underbringelse af Skyts og Ammunition m. m., afleveres til Finansministeriet, for saa vidt Staten har Ejendomsraadighed over disse Arealer.

§ 2.

Københavns Søbefæstning og samtlige øvrige Kystbefæstningsanlæg med tilhørende Materiel, Depoter, Lokaliteter, Kontorer og øvrige Tilbehør overgaar til Søværnet.

§ 3.

Kystartilleriregimentet ophæves.

§ 4.

Det til Kystbefæstningsanlægene fornødne Personel tilvejebringes ved Oprettelse af en Marinebataillon. Tilgang af Befalingsmænd og ligestillede samt faste menige til denne skal foregaa ved, at Personel af Flaaden kommanderes til midlertidig Tjeneste ved Marinebataillon, saaledes at den derved fremkomne Vakance i Flaadens Rammer udfyldes ved Oprykning og forøget Tilgang, medens det værnepligtige Mandskab tilvejebringes gennem de aarlige Indkaldelser til Søværnet.

Ved Kystbefæstningsanlæggenes Overgang til Søværnet kan der gives det faste Personel, der hidtil har gjort Tjeneste ved Kystartilleriregimentet, Adgang til med Bibeholdelse af nuværende Tjenestegrad at erholde Ansættelse i Marinebataillon og dennes Reserve i saa stor Udstrækning, som Forholdene tillader, medens den Del af dette Personel, der ikke finder Anvendelse ved Kystbefæstningsanlægene, erholder Adgang til at forblive til fortsat Tjeneste indenfor Hærens Rammer.

Marinebataillonens Personel lønnes som de tilsvarende Grader af Flaaden, dets S sammensætning fremgaa af Bilag 1.

§ 5.

Marineministeriet bemyndiges til at anvende et Beløb indtil 1 Million Kroner til den fornødne Omordning af Kystforsvaret og dets Organisation.

§ 6.

Udgifterne til Kystbefæstningsanlægene (Vedligeholdelse, Lønninger, Øvelser, m. m.) opføres paa de aarlige Finanslove.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Betragtning af, at Skibsartilleriets Rækkevidde er blevet stærkt forøget i de senere Aar, har de indre Søforter og Kystværker ved København tabt saa betydeligt i Værdi som Led i Søforsvaret, at man af økonomiske Grunde maa foreslaa dem nedlagt (jvfr. § 1.).

Undtagne herfra er kun *Trekroner* og *Lynetten*, som man af særlige Hensyn anser det for ønskeligt at bibeholde — i alt Fald indtil videre — nemlig førstnævnte (*Trekroner*) som Led i Havneforsvaret mod eventuelle Forsøg paa Forcering af Havneløbet, hvorved man dog kun tænker sig Fortets lette Skyts og Projektørmateriel bibeholdt; sidstnævnte (*Lynetten*) foreslaas derimod opretholdt som Kommandostation for Ledelsen af Københavns Søforsvar som hidtil. (Med tilhørende Telegraf- og Telefoncentral og øvrige Lokaliteter m. v.).

Hvad de øvrige Kystbefæstningsanlæg angaar, maa det synes rigtigst indtil videre at bibeholde disse, henset til, at Krigserfaringerne taler for, at selv en 2den Rangs Søbefæstning vedblivende maa siges at besidde en ikke ringe Modstandskraft overfor Skibe, og om end det nu til Dags vil være muligt at bombardere København fra Søen udenfor Skudvidde af vore nuværende ydre Søforter og Kystværker, saa vil man dog ikke kunne frakende dem Betydning overfor en Angriber, der ikke raader over meget langt-rækkende Skyts, hvilket kun findes i de største Skibstyper. Overfor et Bombardementsangreb fra Søen paa meget lang Afstand vil vi saaledes for Tiden udelukkende være henvist til vort Flaadeforsvar (særlig Undervandsbaade), men overfor saakaldte »voldsomme Angreb« af mindre Styrker paa nærmere Hold maa ogsaa de nuværende ydre Søforter og Kystværker antages at kunne yde virksom Modstand. Endvidere vil det ifølge Erfaringerne fra vor Neutralitetsperiode 1914—18 have Betydning, at Søbefæstningens Omraade og dermed Drogden kan spærres for Passagen, hvorved de krigsførendes Operationer holdes paa Afstand fra Hovedstaden, idet Passagen da foregaar igennem Flinterenden. At Søbefæstningens Opretholdelse letter Betingelserne for en eventuel Gentagelse i Fremtiden af denne Neutralitetsforanstaltning, maa betragtes som utvivlsomt, ligesom det bør anføres, at Søbefæstningen vedblivende vil kunne støtte Flaadens Neutralitetsbevogtning og Mineforsvaret i Farvandet i Hovedstadens Nærhed.

Saa længe man ikke fraviger det Standpunkt, som fandt sit Udtryk i den af Flertallet i Forsvarskommissionen af 1902 afgivne Betænkning, at »København som fuldstændig aaben By kun hører hjemme i en Ordning, hvorved ethvert virkeligt Forsvar paa Forhaand er opgivet«, og saa længe der ikke opnaas en Ændring af de Haagerkonventioner, ifølge hvilke en aaben By ikke beskyttes mod Bombardement, naar den forsvares og har militære Anlæg m. m. — hvilket til fulde viste sig under Verdenskrigen —, maa det anses for nødvendigt at bibeholde de omhandlede ydre Værker af Københavns Søbefæstning.

Ligeledes maa det anses for rigtigst indtil videre at bibeholde de Kystbefæstningsanlæg u d e n f o r København, som tilvejebragtes ifølge Forsvarsordningen af 1909, nemlig Lynæs-batteriet med Spodsbjergbatteriet ved Isefjordens Munding, Masnedøfortet samt Borgstedbatteriet ved Grøn-sund, idet disse Værker vedblivende maa antages at kunne gøre Nytte som Støtte for Neutralitetsforsvar.

I Betragtning af, at det vil være ønskeligt, at det Materiel, der hører til de Søbefæstningsanlæg, som nedlægges, kan finde Anvendelse paa de bibeholdte Anlæg som Forstærkning af Neutralitetsforsvaret, har man optaget en dertil sigtende Bestemmelse i Lovforslagets § 1. Forudsætningen herved er, at man uden at søge særlig Bevilling vil kunne benytte endnu brugbart Materiel (bl. a. Ammunition) til Forstærkning af de tilbageblevne Kystbefæstningsanlæg og samtidig paa hensigtsmæssig økonomisk

Maade vil kunne erstatte ældre, opslidt Materiel (eksempelvis Telegraf- og Telefonkabler, Projektormateriel m. v.) paa disse Kystbefæstningsanlæg.

Endvidere er det i Lovforslagets § 3 foreslaaet, at alle Kystbefæstningsanlæg overføres til Søværnet. Anledningen hertil er, at det under Hensyn til Krigserfaringerne maa synes formaalstjenligt, at Kystbefæstningsanlægene bemannes med Flaadepersonel, og at det samlede Søforsvar ligger under een Myndighed i Stedet for som hidtil under delt Ledelse. Samvirket mellem Flaaden og Søbefæstningen forventes herved lettet i væsentlig Grad, ligesom det i økonomisk Henseende skønnes muligt at opnaa ikke uvæsentlige Fordele, naar Bevogtningstjenesten, Øvelserne og Vedligeholdelsesarbejderne m. v. foregaar under een og samme Ledelse.

Man har saaledes paa Grundlag af Samvirket med det udrustede Flaademateriel tænkt sig under normale rolige Forhold at kunne nøjes med kun at holde Vagthold paa de tre større Søforter (Middelgrundsfortet, Flakfortet og Dragørfortet) og paa samtlige øvrige Kystbefæstningsanlæg endog at kunne nøjes med et efter Beliggenheden afpasset Tilsyn, idet Flaadens lettere Materiel i paakommende Tilfælde vil kunne overtage den foreløbige Sikkerhedstjeneste.

Uddannelsen af Personellet tænkes foretaget saaledes, at man fortrinsvis af de værnepligtige af Søværnet, der har faaet artilleristisk Uddannelse i Flaadens Skibe, aarlig udtager ca. 300 Mand til fortsat Tjeneste i Marinebataillonens i ca. 2 Maaneder, hvorpaa Mandskabet hjemsendes efter en samlet Tjenestetid, der ikke behøver at have strakt sig ud over 7 Maaneder.

Under de ca. 2 Maaneders Uddannelse ved Søforterne uddannes dette Mandskab fortrinsvis paa et af Hovedforterne efter en forud planlagt særlig Turnus mellem disse, saaledes at der kun tildels de øvrige i Øvelserne deltagende Forter saa meget Mandskab, som den forøgede Telefon- og Vagt-tjeneste i denne Periode maatte nødvendiggøre.

Samtidig indkaldes det udover Marinebataillonens faste Personel nødvendige Antal Befalingsmænd og ligestillede af Reserven under Hensyn til, at Reservepersonellet saa vidt muligt gennem aarlige Indkaldelser kan vedligeholde deres krigsmæssige Uddannelse.

Under Indkaldelsen lønnes Reservebefalingsmænd og ligestillede som de tilsvarende Grader af Marinebataillonens faste Personel, medens der ydes dem et aarligt Honorar mod Forpligtelsen til at staa til Disposition under hel eller delvis Mobilisering samt i indtil 2 Maaneder under de aarlige Øvelsesperioder, der som Regel vil falde i September—Oktober Maaned.

Under Mobilisering vil Flaadens Skibe som Regel lægge Beslag paa de yngste 3 à 4 Aargange af de saaledes saavel om Bord som paa Søforterne uddannede værnepligtige, hvorefter disse overføres til Marinebataillonens, der, naar man under Mobilisering regner med 12 Aargange, vil kunne faa sit Behov tilfredsstillet selv med et passende Dekrement, idet man foruden de 300 værnepligtige, der efter 3 Aars Forløb aarlig overføres til Marinebataillonens, ogsaa kan regne med det Mandskab, der har været ind-

kaldt til Vagt- og Telefонтjeneste, og som i saa stor Udstrækning som muligt deltager i Uddannelsen, samt endelig det overskydende Antal værnepligtige, der ogsaa i Fremtiden, uden at have været uddannet paa Søbefæstningen, overføres til denne i Lighed med, hvad der for Tiden finder Stød, idet der nu aarlig overføres eller kan overføres ca. 500 Mand fra Marinen til Kystartilleriets Stamruller.

Da Flaadens Skibe disponerer over de 3 å 4 Aargange af det saaledes saavel om Bord som paa Søforterne uddannede Mandskab, vil der i de 3 å 4 første Aar efter Lovens Ikrafttræden til Marinebataillonens Stamruller nærmest kun overføres det Mandskab, der udenfor Øvelsesperioderne har været anvendt til Vagt- og Telefонтjeneste samt det førnævnte ikke ved Søbefæstningen uddannede Mandskab, men saavel i disse Aar som i den efterfølgende Periode, indtil tilstrækkelige Mandskabsstyrker er tilvejebragt gennem den aarlige Uddannelse i Henhold til denne Lov, vil man kunne disponere over det nødvendige Suppleringsmandskab uddannet ved det nuværende Kystartilleriregiment.

Det til Fodfolksdækning nødvendige Infanteri tænkes under Mobilisering tilvejebragt af Hæren.

Vedrørende den Del af det tidligere faste Søbefæstningspersonel (Kystartilleriregimentets faste Personel), som ikke finder fortsat Anvendelse til Tjeneste paa Kystbefæstningsanlægene, bemærkes, at man i Lovforslagets § 4 har optaget en Bestemmelse om, at nævnte Personel i fornøden Udstrækning kan erholde Adgang til fortsat Tjeneste indenfor Hærens Rammer.

De aarlige Udgifter til Kystbefæstningsanlæggenes Vedligeholdelse, Lønninger, Øvelser m. v., som vil kunne holdes indenfor et Beløb af ca. 1½ Million Kroner, foreslaas opført paa de aarlige Finanslove (jvfr. § 6.). I vedlagte Bilag er opført et Budgetforslag paa Grundlag af førnævnte Beløb af 1½ Million Kroner aarlig.

Oversigt over Marinebataillonens Personel.
(I Fredstid udenfor Øvelsesperioden).

Personel til stadig Tjeneste.	Reserven.
1 Kommandør.	
1 Orlogskaptajn.	
5 Kaptajnløjtnanter.	} 20
5 Søløjtnanter.	
1 Dæksofficer af 1ste Grad.	} 60
13 Dæksofficerer af 2den Grad.	
10 Dæksofficersassistenter.	
10 Artillerioverkonstabler.	70 Midlertidige Under-officerer.
1 Overmaskinmester (Overmaskiningenør)	
1 Maskinmester af 3die Grad.	
5 Undermaskinmestre.	
3 Maskinoverkonstabler.	
5 Mekanikere af 2den Grad.	
1 Baadfører.	
1 Maskinpasser.	
3 Kokke.	
9 Maskinister.	
48 Artillerister.	
6 Fyrbedere.	
3 Koksmather.	
132	150

I Overgangsperioden kan ovennævnte Personel erstattes med Personel af de nærmest tilsvarende Grader af det nuværende Kystartilleriregiment.

I Øvelsesperioden indkaldes: 10 Officerer, 30 Dæksofficerer, 60 midlertidige Underofficerer, medens ca. 300 Mand overgaar til Marinebataillon fra Flaaden.

De Befalingsmænd og ligestillede, der bliver nødvendige udover de her anførte, tænkes tilvejebragt gennem Udtagelsen af dertil egnede værnepligtige, der da ved Genindkaldelse under Mobilisering udnævnes til midlertidige Underofficerer.

Naar man i ret stor Udstrækning har ment at kunne erstatte saavel faste som navnlig værnepligtige Officerer med Dæksofficerer, er det i Tilid til, at den grundige faglige Uddannelse, Marinens Dæksofficerer i Fremtiden vil opnaa, fuldt ud vil kvalificere dem til at erstatte de subalterne Officerer ved Tjenesten paa Søbefæstningen, samtidig med at kun de Reserveofficerer, der forinden deres Overførelse til Reserven har gennemgaaet den for faste Officerer nødvendige Uddannelse, vil kunne gøre Fyldest paa de mere overordnede Pladser, i hvilken Anledning man har ment helt at maatte forlade Kategorien værnepligtige Reserveløjtnanter til Tjeneste paa Kystbefæstningen.

Budgetoverslag.

Chef med Stab og Depot	ca. 109,000 Kr.	
Vagt paa 3 Hovedforter (Person & Transport)	ca. 415,000 -	
Tilsyn med 8 Forter*)	ca. 75,000 -	
		ca. 599,000 Kr.
Drift og Vedligeholdelse af Maskiner, Brændsel og Vask	40,000 -	
Vedligeholdelse af Krigsmateriel samt Ammunition, herunder Øvelsesmateriel	270,000 -	
Vedligeholdelse af Bygninger og Inventar	150,000 -	
Sygepleje, Lægehjælp og Medicin	30,000 -	
Skole og Foruddannelse af Mandskab til Tilsynstjeneste ...	2,000 -	
Rejser og Inspektioner	6,000 -	
Telefontilsyn og Telefonabonnement	3,000 -	
Kontorudgifter (Skrivematerialer m.m.)	5,000 -	
Afdøde værnepligtiges Begravelse	2,000 -	
Uforudsete Udgifter	12,000 -	
		1,119,000 Kr.
Ekstraudgifter i Øvelsesperioden.		
Lønning og Tillæg til 10 Officerer i 60 Dage	ca. 20,000 Kr.	
— — 30 Dæksofficerer og Ilgestillede i 60 Dage	- 50,000 -	
— — 60 midlertidige Underofficerer	- 68,000 -	
300 værnepligtige i 60 Dage à 3,50 Kr. pr. Mand pr. Dag	- 63,000 -	
Ekstraudgifter til Kul, Olie og Transport m.m. i Øvelses- perioden	- 20,000 -	
		221,000 Kr.
Reserven.		
Honorar til 20 Officerer à 1500 Kr. inkl. Dyrtidstillæg	ca. 30,000 Kr.	
— 60 Dæksofficerer à 1200 Kr. inkl. Dyrtidstillæg	- 72,000 -	
— 70 midlertidige Underofficerer à 500 Kr. inkl. Dyrtidstillæg	- 35,000 -	
		137,000 Kr.
		221,000 -
		1,119,000 -
		1,477,000 Kr.

*) Der er ikke beregnet Udgifter til Tilsyn i Overgangsperioden paa de Forter, der er foreslaet nedlagt.

Bemærkninger

til den af

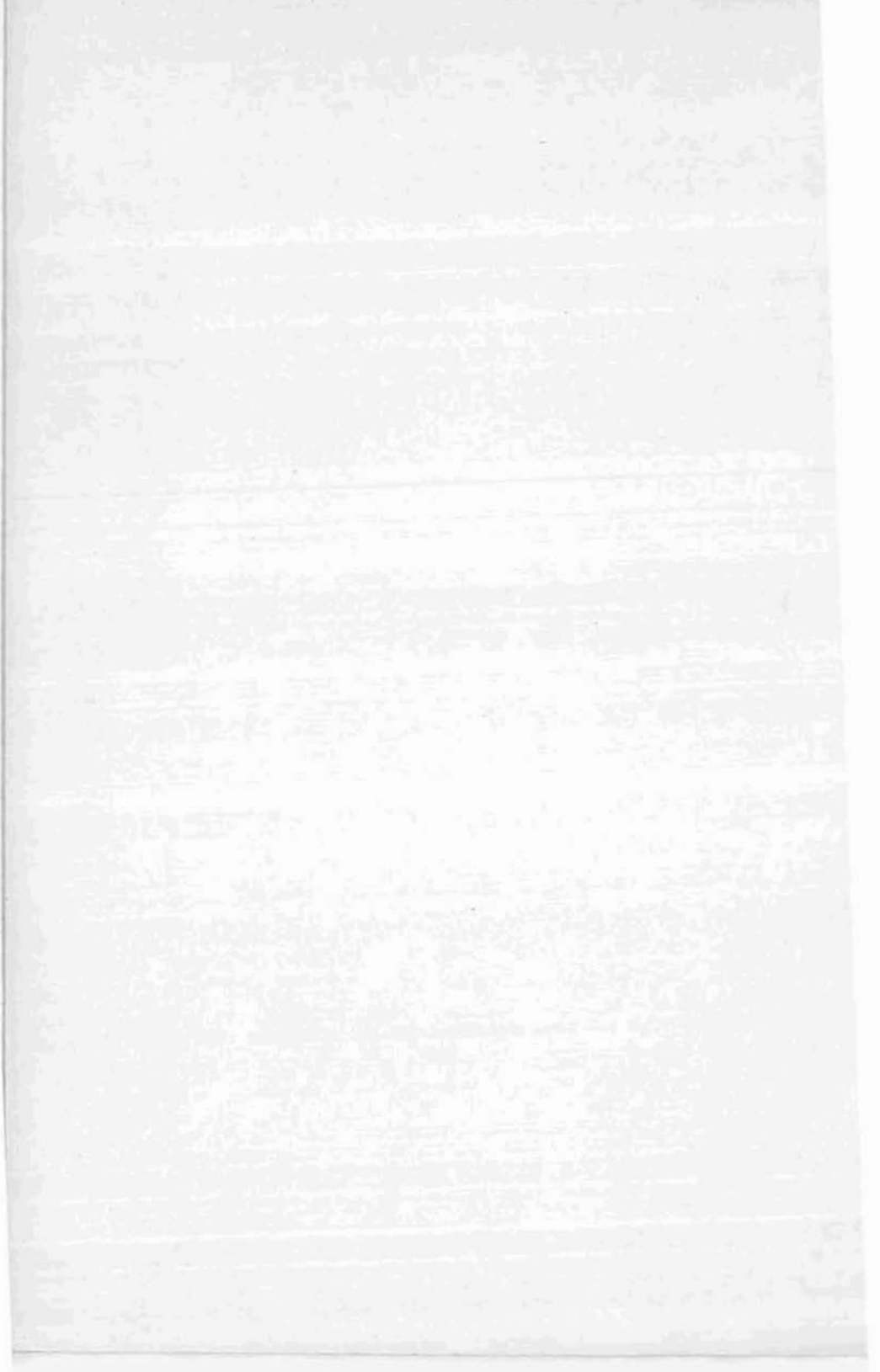
Kommissionen til Undersøgelse og Over-
vejelse af Hærens og Flaadens
fremtidige Ordning

til Regering og Rigsdag afgivne Betænkning

remsatte af

Hærens Tilforordnede

(Stabssergent Bidstrup, Generalmajor Moltke
og Oberstløjtnant Wilkenschildt).

**De Tilforordnede af Hæren i Kommissionen
til Undersøgelse og Overvejelse af Hærens
og Flaadens fremtidige Ordning.**
København, 12. April 1922.

De militære Tilforordnede af Hæren skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa en udførlig Omtale af Danmarks militær-politiske Situation, idet denne om end noget gunstigere nu end før Verdenskrigen dog ikke er undergaaet saa indgribende Forandringer, at disse faar afgørende Betydning for Landets Forsvar udover, at Faren for Angreb paa Sjælland med København maaske er blevet noget forringet, og at Fordelingen af Forsvarskræfterne derfor ogsaa nu bedre kan foretages i Overensstemmelse med Landets geografiske Deling end tidligere, da den allervæsentligste Del af Kræfterne maatte sættes ind paa Forsvaret af København med Sjælland. Men vi finder Anledning til at fremhæve, at der efter vor Mening ikke i Erfaringerne fra og efter Verdenskrigen eller i Folkeforbundsakten er noget som helst, der kan berettige til at antage, at et Land nu har mindre juridisk eller moralsk Forpligtelse end tidligere til at yde et effektivt Forsvar mod Neutralitetskrænkelser, lige saa vel som ethvert Land nu som før har Forpligtelsen til om nødvendigt med Vaaben i Haand at hindre, at Neutralitetskrænkelser mod andre sker fra dets Territorium. Og Forholdene rundt omkring i Europa og den øvrige Verden synes ikke med Hensyn til Muligheden af krigerske Forviklinger at tyde paa Bedring i en overskuelig Fremtid. Nu som før maa enhver Stat af blot nogen Betydning, der vil bevare sin Selvstændighed og eventuelt hjælpes af Folkeforbundet, i Gerningen bevise, at den ogsaa selv vil sætte noget alvorligt ind derpaa.

Ud fra disse Betragtninger maa vi bestemt fraraade Socialdemokraternes Forslag om Afrustning. En Tid, hvor alt er Uro og Forvirring i mange, om ikke de fleste Stater, er neppe velvalgt; og rent bortset fra, at en Stat, som for Tiden gik til en saa yderliggaaende Foranstaltning, neppe vilde høste Beundring eller Indflydelse hos andre Nationer, saa er det utvivlsomt, at der hos Naboerne vilde vækkes en stærk Mistillid til den Stat, der fandt Tidspunktet kommet til isoleret Afrustning, idet de vilde føle deres egen Sikkerhed truet, ikke mindst naar den afrustedes Stats militær-geografiske Beliggenhed er af saa stor Betydning, som Danmarks nu en Gang er, og de vilde derfor tvinges til — i hvert Tilfælde ved Udsigt til Forviklinger — at sikre sig det forsvarslose Land. En Afrustning nu for Tiden er derfor efter vor Mening det sikreste Middel til at trække Krigen med alle dens Ulykker ind over vort Land og vort Territorium.

I Modsætning til Socialdemokraterne erkender man fra radikal Side, at Tiden til Afrustning ikke er inde. »Man maa have en vis militær Styrke«, formentlig for ikke at stikke for stærkt af fra andre suveræne Stater, og denne Styrke skal bruges — foruden til at sikre Statens indre Ro — ved krigerske Forviklinger til Politi- og Bevogningstjeneste samt til Konstatering af Neutraliteten; men medens man i 1909 fra radikal Side indrømmede, at Konstatering af Neutraliteten kunde føre til Kamp, og ved Organisation af den Hærstyrke, man foreslog opstillet, tog Konsekvensen af denne Opfattelse, vil man nu formentlig for enhver Pris undgaa Kamp og opstiller derfor en Hærstyrke, der gennem hele sin S sammensætning, Organisation og Udrustning paa Forhaand gør Kamp haabløs.

Det radikale Forslag opstiller paa Papiret en Hærstyrke paa ca. 30,000 Mand i Krigstid, men der haves ingen som helst Sikkerhed for, at man virkelig faar denne Styrke, thi hele Tilgangen er udelukkende baseret paa Frivillighed uden nogen som helst Udvej for, hvis for mange nægter at gaa ind i Hæren, at skaffe det manglende Antal. Hæren er uanvendelig til Kamp, fordi Forholdet imellem de forskellige Vaabenarter er forkert, Uddannelsen for kort og Udrustning med moderne Vaaben saa slet, at en Kamp med en moderne udrustet Modstander paa Forhaand er tabt.

Vi anser den Hærstyrke, der vilde fremgaa af det radikale Forslag, for den sletteste og farligste Form for en hvervet Hær, og man har ikke nogen som helst Garanti for, at denne slet uddannede og slet organiserede Styrke ikke kan blive en Fare for Statens indre Ro ved at blive udnyttet af et eller andet politisk Parti.

For saa vidt som det radikale Forslag i hvert Fald paa Papiret opstiller en Militærstyrke, kan det ikke som Socialdemokratiets karakteriseres som et rent Afrustningsforslag, men det er efter vor Mening i Realiteten et camoufleret Afrustningsforslag, om end saa slet camoufleret, at ingen — blot med et Minimum af Kendskab til militære Forhold — vil lade sig skuffe, og det stiller sig derfor yderst tvivlsomt for os, om Staten virkelig opnaar noget reelt ved at ofre de ikke ubetydelige Summer, som denne tvivlsomme Camouflage koster, og som efter vor Mening er ikke lidt højere end beregnet i det radikale Partis Forslag. Det i Forslaget opstillede Udgiftsbudget holder nemlig ikke Stik. Den af os opgivne aarlige Udgift til Hæren, ca. 13,67 Mill. Kr. — hvori ikke er optaget ca. 2,4 Mill. Kr., der vilde medgaa til Efterlønninger ved Tjenestetidens Slutning (Forslagets § 26) —, blev af Partiet nedsat til 11,26 Mill. Kr. Foruden med Efterlønninger bør dette Beløb i det mindste forøges med et Beløb til Understøttelser under Krigsministeriet, med Udgiften til Generalstabens topografiske Afdeling — en Udgift, man ikke kommer udenom, selv om den, som af Partiet antydet, overgaar til civile Budgetter — endvidere med Udgiften til civilt Arbejdspersonale til Erstatning for de menige til fortsat Tjeneste, der efter Forslaget bortfalder. Hertil kommer endnu det Beløb, som de »antagne« maa have som Vederlag for at staa til Raadighed for Hæren i 16 Aar, lade sig genindkalde o. s. v.*),

*) Regnes blot et Vederlag af 300 Kr. aarlig pr. Mand, vilde hertil, naar Forslaget er fuldt gennemført, medgaa ca. 9 Mill. Kr. aarligt.

og de Beløb, som i Forslaget tænkes sparet ved at bruge at de forhaandenværende Beholdninger af Munderingssager, Krigsmateriel o. l. uden at erstatte Afgangen i disse — en Fremgangsmaade, som kun kan bruges i en begrænset Tid, og som derfor ikke kan opføres som den normale i et Budget, der skal være Normalbudget. Alt i alt vil de ordinære aarlige Udgifter ved de Radikales Hærløvsforslag — selv fraregnet Prisnedgang, senereforetagne Nedsættelser o. l. — meget let gaa betydeligt op over 20 Mill. Kr.

I stærk Modsætning til Socialdemokratiets og til det radikale Partis Forslag staar Forslagene fra Partiet Venstre og fra det konservative Folkeparti, idet begge de to sidstnævnte Forslag hviler paa der Forudsætning, at Landets Neutralitet virkelig skal forsvares, at den Hærstyrke, der opstilles, skal være i Stand til at yde en effektiv Forsvarsmodstand og derved tvinge de Stater, som ellers kunde se deres Fordel ved at krænke vor Neutralitet, til under Hensyn til hele den foreliggende Situation vel at betænke sig derpaa.

Baade Venstres og de Konservatives Forslag er efter vor Mening et alvorligt Udtryk for denne Forsvarsvillie. Begge Forslag er i deres Organisation i Hovedsagen ens, medens de med Hensyn til den Styrke, der opstilles, afviger i væsentlig Grad fra hinanden.

Begge Forslagene bevarer af det nuværende det, som kan bevares, hvorved Overgangen til det nye lettes saa meget, som Forholdene tillader det, men søger i øvrigt ved en stærk Indskrænkning af de faste Liniebefalingsmænds Antal, ved Nedsættelsen af Uddannelsesstiden for Mandskabet, ved at lade forskellige Institutioner i højere Grad end nu blive selv-bærende o. s. v. at bringe det aarlige Budget saa langt ned som muligt.

Hvor langt man kan gaa i disse Retninger, beror delvis paa et Skøn, men Forslagene er i hvert Fald efter vor Mening gaaet til et absolut Minimum med Hensyn til Antallet af tjenstgørende Befalingsmænd o. l. Dette forudsætter, at det faste Personale i stærkere Grad end nu virkelig suppleres med frivilligt tjenstgørende, værnepligtige Befalingsmænd, og selv da vil det kun ved en betydelig Anspændelse af Kræfterne blive muligt at faa Arbejdet til at gaa. En Forøgelse af Antallet af faste Befalingsmænd ved Afdelingerne var i høj Grad ønskelig. Vi skal tilføje, at naar vi har ment at kunne gaa med til, at Afdelingsintendanternes (med Hjelpepers) nuværende Arbejde overtages af Befalingsmænd af Officiantgruppen, er Forudsætningen derfor, at der samtidig sker en væsentlig Simplifikation i Regnskabsafregningen.

Den første Uddannelsesstid for Mandskabet er i begge Forslagene nedsat for de specielle Vaaben ret betydeligt, men under Hensyn til de foreliggende Forhold mener vi at kunne tiltræde disse Nedsættelser, hvorimod vi ikke anser det for tilraadeligt — saaledes som foreslaet i Venstres Forslag — at nedsætte Fodfolkets første Uddannelse til 5 Maaneder. Den moderne Infanterists Uddannelse er saa mangeartet, at den nuværende Tjenstetid paa 165 Dage maa udnyttes til det yderste, hvis man skal naa et blot nogenlunde tilfredsstillende Resultat, og en Nedsættelse paa selv 15 Dage — hvorved der i øvrigt paa Venstres Forslag kun spares ca. 160,000 Kr. — vil være meget følelig, særlig naar Uddannelsen ikke lettes.

ved Tildeling af et forøget Antal Arbejdssoldater, hvorved de egentlige Kombattanter kunde fritages for de talrige Afgivelser til Arbejde m. m.

Den fortsatte Tjeneste er i begge Forslag bibeholdt omtrent i samme Udstrækning som nu, hvorved man har sikret sig, at der til enhver Tid dog er en lille, anvendelig Styrke til Tjeneste til Vagt, Arbejde, Ridning m. m.

Uddannelses tiden for værnepligtige Befalingsmænd har man i naturlig Konsekvens af, at deres Virksomhed som Følge af den nye Ordning bliver ikke uvæsentlig større end tidligere, maattet forøge, og det er utvivlsomt — saaledes som paapeget af de kommanderende Generaler —, at det var meget ønskeligt, om Tallet paa de aarligt udtagne Befalingsmandselever forøgedes i væsentlig Grad; men baade under Hensyn til den lange Tjenestetid for de til Befalingsmandselever udtagne værnepligtige og til den givne finansielle Ramme har vi ment at maatte akkviescere ved det givne Procenttal, selv om det er os klart, at det er et absolut Minimum, og vi finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at selv med dette Minimum kan det blive nødvendigt ved særlige Udskrivningsbestemmelser at sikre Hæren det fornødne Antal af de til Befalingsmandselever bedst egnede Elementer.

Forholdet mellem de forskellige Vaabenarter er noget forskelligt i de to Forslag; i de Konservatives Forslag er saaledes saavel Artilleriet som Maskingeværkompagnierne relativt svagere end i Venstres Forslag. Af Artilleri findes der nemlig i det konservative Forslag kun 4,2 Kanoner pr. Fodfolksbataillon mod 5,4 i Venstres Forslag, og Maskingeværkompagnierne er i det konservative Forslag kun beregnet med 8—12 tunge Maskingeværer mod 12—16 i Venstres Forslag. At Venstres Forslag er relativt bedre med Hensyn til de nævnte Vaaben, er altsaa ubestrideligt, og da det Forhold, i hvilket Artilleri og tunge Maskingeværer indgaar i dette Forslag, i Virkeligheden er forholdsvis lille selv for en Hær, der ikke kan forventes at skulle løse store offensive Opgaver, vilde det følgelig være ønskeligt, om det konservative Forslag kunde forbedres i den angivne Retning; men man maa dog ogsaa efter vor Mening i sin Bedømmelse af de to Forslag ikke lade ude af Betragtning, at for Neutralitetsforsvaret i dets Helhed regner det konservative Forslag med 212 Kanoner formeret i 56 Batterier mod Venstres 168 Kanoner formeret i 42 Batterier og med 104—156 tunge Maskingeværer, formeret i 13 Kompagnier, mod Venstres 96—128 tunge Maskingeværer i 8 Kompagnier.

For Artilleriets Vedkommende maa det ogsaa anføres, at begge Forslag, dog mest Venstres, ved Opstillingen af et stort Antal Reserveafdelinger og Reservebatterier i Forhold til Linieafdelinger og Liniebatterier har skabt Ordninger, der særlig med Henblik paa Verdenskrigens meget betydelige skydetekniske Udvikling maa betegnes som endog meget svage, det maa derfor ogsaa anses for højst ønskeligt i begge Forslag at faa det angivne Forhold mellem Linie- og Reserveformationer forbedret, eller at det i hvert Tilfælde muliggøres i nogen Grad at paaregne Liniebefalingsmænd til Føring af Reserveformationerne.

De efter de to Forslag opstillede Flyverkorps betegner efter vor Mening en ikke uvæsentlig Forbedring fra det nuværende, idet de muliggør en virkelig Uddannelse af Flyverpersonale; men de tillader ikke uden en

meget betydelig Støtte fra det civile Flyvevæsens Side at opstille de nødvendige Eskadriller ved Mobilisering.

Ved at Generalstabens topografiske Afdeling, Mun-deringsdepotet og Hærens tekniske Korps i Budgettet, i Overensstemmelse med, hvad der er gjort i de Radikales Forslag, i væsentlig Grad er beregnet som selv bærende Institutioner, har man strøget en Del Funktionærer, som nu er Tjenestemænd, og ment, at de rettest maatte gaa over til konjunkturlønnede, men dette vil selvfølgelig sætte Spor i Anskaffelsespriserne af Materiel m. m. til Afdelingerne.

I Anledning af, at Venstres Forslag henskyder Afgørelsen af Spørgsmaalet om et Garnisonssygehus i København til senere Afgørelse, finder vi Anledning til at udtale, at efter vor Mening er det absolut nødvendigt, at Hærens Lægekorpsets raader over et virkeligt Hospital, hvor dets Læger, Sundhedstroppen o. s. v. kan faa den nødvendige Uddannelse, og hvor man kan rumme — selv under vanskelige Forhold — Patienter fra København og Omegn. At Søværnets Sygehus ikke egner sig dertil, anser vi efter Lægekorpsets Udtalelser for givet. Vil man derfor ikke beholde det nye Garnisonssygehus, bør man ved en mindre Udvidelse af Epidemihospitalet omdanne dette til et Garnisonssygehus med en Epidemiafdeling.

En Sammenligning mellem Venstres og det konservative Folkepartis Forslag i organisatorisk Henseende viser, at disse efter vor Mening ikke frembyder afgørende Modsætninger — vi ser her foreløbig ganske bort fra det konservative Forslag om Landstorm og Søbefæstning. I det store og hele anser vi de to Forslag i organisatorisk Henseende for brugelige, om end de er meget knebne, enkelte Steder maaske for knebent beregnede, særlig med Personel.

Anderledes stiller Forholdet sig, naar man vil foretage en Sammenligning mellem de to Forslags Styrkeforhold. En direkte Sammenligning af Antallet af Afdelinger i de to Forslag vil ikke give et fuldt korrekt Billede, idet — som tidligere paapeget — nogle af Fodfolks- og Artilleriunderafdelingerne i Venstres Forslag er noget stærkere udrustet end de tilsvarende i det konservative Forslag, og de skulde derfor ogsaa i hvert Fald teoretisk have noget større Modstandskraft. Det afgørende Spørgsmaal bliver imidlertid, naar man erkender, at Afdelingernes Organisation i det store og hele er forsvarlig, om den Styrke, det enkelte Forslag opstiller, har en rimelig Udsigt til at kunne løse de Opgaver, der vil blive stillet den.

Det forekommer os, at Venstres Forslag med Hensyn til Styrken er under det Minimum, vi kan gaa med til; at et Forsvar af Sjælland med København ikke med nogenlunde Udsigt til gunstigt Resultat kan udføres af en saa svag Division (2 Fodfolksregimenter + Garden), som Forslaget opstiller, synes indlysende og fremhæves ogsaa stærkt i de kommanderende Generals Skrivelse.

I øvrigt er Forsvaret af Sjælland yderligere — som omtalt nedenfor — i væsentlig Grad svækket ved Venstres Forslag til den fremtidige Ordning af Kystbefæstningen.

Heller ikke 5 Fodfolksregimenter i Jylland—Fyn synes at have Udsigt til at kunne løse de Opgaver, der vil blive stillet dem, hvis der skal ydes et virkeligt Bevogtnings- og Neutralitetsforsvar. Vi skal her ikke komme ind paa Detaillerne, men kun anføre, at de nuværende Grænseforhold er ikke uvæsentlig vanskeligere end tidligere, og at Bevogtningstjenesten bag den egentlige Front stiller store Krav til Mandskab m. m., hvilket i høj Grad — og ikke mindst i Jylland — vil svække de Afdelinger, der staa til Raadighed for Tjenesten i forreste Linie.

Men den Maade, hvorpaa Styrkerne er fordelt, bevirker tillige, at en betydelig Del af Udskrivningen fra Landsdelene Øst for Store Bælt maa overføres til jydsk-fynske Afdelinger, en Ulempe, som kan faa meget betænkelige Følger ved Mobilisering, da man ikke med absolut Sikkerhed kan regne med, at Forbindelsen mellem Landsdelene altid kan opretholdes. Under den nuværende Ordning, hvor Hovedforsvaret er lagt paa Sjælland, har man ikke kunnet undgaa en Overførsel af værnepligtige fra Jylland—Fyn til Sjælland, men under den nye Ordning at opretholde en saa uheldig Forholdsregel forekommer os lidet tilfredsstillende.

Efter Venstres Forslag skal ca. 28 pCt. af de udskrevne værnepligtige tildeles Afdelinger paa Sjælland, ca. 72 pCt. tildeles Afdelinger i Jylland—Fyn, medens af Befolkningen ca. 42 pCt. bor Øst for Store Bælt og ca. 58 pCt. Vest for Store Bælt.

Forholdet fremgaar af vedlagte Skitse.

Som tidligere nævnt er i det konservative Forslag ganske vist nogle Afdelingers Udrustning relativt lidt svagere end de tilsvarende Afdelingers i Venstres Forslag, men paa den anden Side er i de Konservatives Forslag Afdelingernes Antal alt i alt betydelig større og deres Fordeling paa de forskellige Landsdele i Overensstemmelse med Befolkningstallet, og hertil kommer yderligere, at det konservative Forslag ved Oprettelsen af en Landstorm indirekte giver den egentlige Kampstyrke nogen Forøgelse ved at fritage den for de betydelige Afgivelser til Bevogtningstjeneste m. m. bag Fronten, ligesom det ved sin Ordning af Kystbefæstningen øger Sikkerheden af Sjællands Neutralitetsforsvar.

Men desuden byder Oprettelsen af den foreslaede Landstorm Betingelser for i nogen Grad at lette Byrderne for de relativt faa, som indkaldes til den egentlige Krigsuddannelse, og i nogen Grad at fordele dem paa alle fuldt tjenstdygtige værnepligtige.

Saaledes vil man i adskillige Tilfælde, hvor det bliver nødvendigt at indkalde en Sikringsstyrke til ren Bevogtnings- og Polititjeneste, kunne bruge Landstormsmandskab til denne Tjeneste og derved fritage det til egentlig Krigstjeneste uddannede Mandskab for en saadan ofte trykkende, ekstraordinær Tjeneste. Derimod kan Landstormsmandskabet ikke uden en — ikke helt kort — supplerende Uddannelse anvendes, hvor Talen er om virkelige Forsvarsopgaver, der skal løses, og det kan derfor heller ikke, før det har modtaget en saadan supplerende Uddannelse, anvendes

som Erstatningsmandskab for den egentlige Krigsstyrke. Men at man har Landstormen, bevirker dog, at vi maa anse det for forsvarligt udover Adelingernes Mobiliseringsstyrke kun at beregne 10 pCt. fuldt uddannet Mandskab som Erstatningsmandskab i Stedet for som hidtil 30 pCt. Derved opnaar man det efter vor Mening ikke uvæsentlige Gode for den værnepligtige, at Værnepligtstiden kan nedsættes til 12 Aar, saaledes at den værnepligtige normalt vil blive slettet af Rullen og dermed være færdig med Værnepligten mindst 4 Aar tidligere, end Tilfældet nu er.

Efter vor Mening betyder Landstormen altsaa en indirekte og relativt billig Styrkelse af den egentlige Hær, og den vil i nogen Grad bidrage til en mere retfærdig Fordeling af Værnepligten paa de virkelig tjenstdygtige, end det indenfor samme økonomiske Ramme ellers vilde være muligt. Men dertil kommer endnu et Moment, som vi maa tillægge en særlig Betydning, nemlig at man ved Landstormsuddannelsen effektivt vil kunne bøde paa det uheldige Forhold, at en meget stor Del af den danske, mandlige Ungdom ellers gaar Glip af de Opdragelsesværdier, der — som det overalt i Verden er anerkendt — ligger i den militære Uddannelse, og som, hvis denne falder bort, maa tilvejebringes paa anden Maade.

Vi tror, at man gennem Uddannelsen i Landstormen har Mulighed for at skabe en virkelig »Ungdomsskole paa tværs« og en Grundskole for den supplerende Uddannelse i Hæren.

Til Slut maa vi gøre opmærksom paa, at det konservative Forslag i sine Beregninger over Udgift til Landstormen er gaaet ud fra, at Indkaldelserne sker paa Tider, hvor Adelingerne kun har en ringe tjenstgørende Mandkabsstyrke, og at der er de fornødne Lokalteter til Indkvartering m. m. disponible; skal Indkaldelserne ske samtidig med Mandskabet til den egentlige Krigstjeneste — hvad ubetinget er det ønskeligste —, forøges Udgifterne noget, idet bl. a. de faste Liniebefalingsmænds Antal maa forøges.

Med Hensyn til de foreliggende Forslag fra henholdsvis Venstre og fra Marinens Tilforordnede om Nedlæggelsen af ældre Kystbefæstningsanlæg og om Ordningen af det faste Kystforsvar og det konservative Forslag om Ordningen af Kystartilleriet skal vi bemærke, at naar de to førstnævnte Forslag mener, at Tidspunktet er inde til at lade hele Søbefæstningen overgaa til Marinen, saa skyldes dette efter vor Mening en for ensidig Fæsten af Blikket paa Københavns Søbefæstning som Sikring af Flaadebasis'en. Man har derved ment at kunne overføre Erfaringer fra England, Frankrig, Sverige o. s. v. direkte paa vore Forhold, til Trods for at disse er ganske specielle.

Efter vor Mening skal Kystbefæstningen hos os ganske vist tjene som Sikring af Flaadebasis'en, en Sikring, som forekommer os ganske nødvendig, hvis Flaaden skal kunne frigøres til Anvendelse udenfor København, f. Eks. i Bælterne og andre Steder; men Søbefæstningen har tillige den meget væsentlige Opgave at sikre København og Sjællands Østkyst i saa stor Udstrækning som muligt mod fjendtlige Strejftog eller Angreb fra Søside. Søbefæstningen bliver derved tillige en integrerende Del af

Sjællands Forsvar og maa som saadan være underlagt den Øverstkommanderende for dette Forsvar.

Vi maa derfor bestemt fraraade en Overførelse af Søbefæstningen til Marinen, og vi mener at have saa meget mere Grund dertil, som man ogsaa fra Marinens Side har anerkendt, at den nuværende Ordning har virket tilfredsstillende i Sikringsperioden. Desuden forekommer Øjeblikket os yderst uheldigt valgt til at foretage Forandringer, der altsaa ikke er absolut nødvendige.

Endvidere maa vi stærkt fremhæve, at de af Venstre og af Marinens Tilforordnede foreslaaede Ordninger staar for os som Forringelser af en saadan Art, at Værdien af Københavns Søbefæstning bliver yderst problematisk. Af den kommanderende Admirals og Chefen for Flaadens Stabs Skrivelse af 8. Marts d. A. fremgaar det ogsaa, at Søbefæstninger overalt betragtes som Grænse- og Spærreforter og derfor kræver en Sikkerhedsbesætning, men intet af disse to Forslag har en saadan. Medens Venstres Forslag overhovedet ikke regner med Uddannelse af Befalingsmænd og menige, besætter Marinens Tilforordnede ved Mobilisering Forterne med Mandskab af 5. og ældre Aargange, som under deres første Uddannelse — efter at have sejlet i 4 à 5 Maaneder — har faaet ca. 2 Maaneders Uddannelse paa et Fort, altsaa for mindst 4 Aar siden og som oftest ikke paa det Fort, hvor de ved Mobilisering skal gøre Tjeneste. Ogsaa Befalingsmændenes Uddannelse er efter dette Forslag neppe tilstrækkelig. Det konservative Forslag, som bibeholder den nuværende Ordning i saa stor Udstrækning som muligt, byder i Modsætning til de to andre Forslag efter vor Mening en ganske anden Betyggelse, idet der hele Aaret rundt er en Sikkerhedsbesætning paa 300 Mand, hvoraf de 150 har mindst 4 Maaneders Uddannelse.

Under Hensyn til de ovenfor fremsatte Bemærkninger om Venstres og de Konservatives Forslag skal vi til Slut udtale, at vi rent militært set maatte ønske et Forslag som de kommanderende Generalers gennemført. Men i Betragtning af den hele foreliggende Situation mener vi dog at kunne tiltræde de Konservatives Forslag. Derimod kan vi ikke tiltræde Venstres Forslag, som det nu foreligger. Der maa efter vor Mening bødes paa de paapegede Hovedmangler, hvis Hæren virkelig skal faa Mulighed for at løse de stillede Opgaver.

Otto Moltke.

V. A. Wilkenschildt.

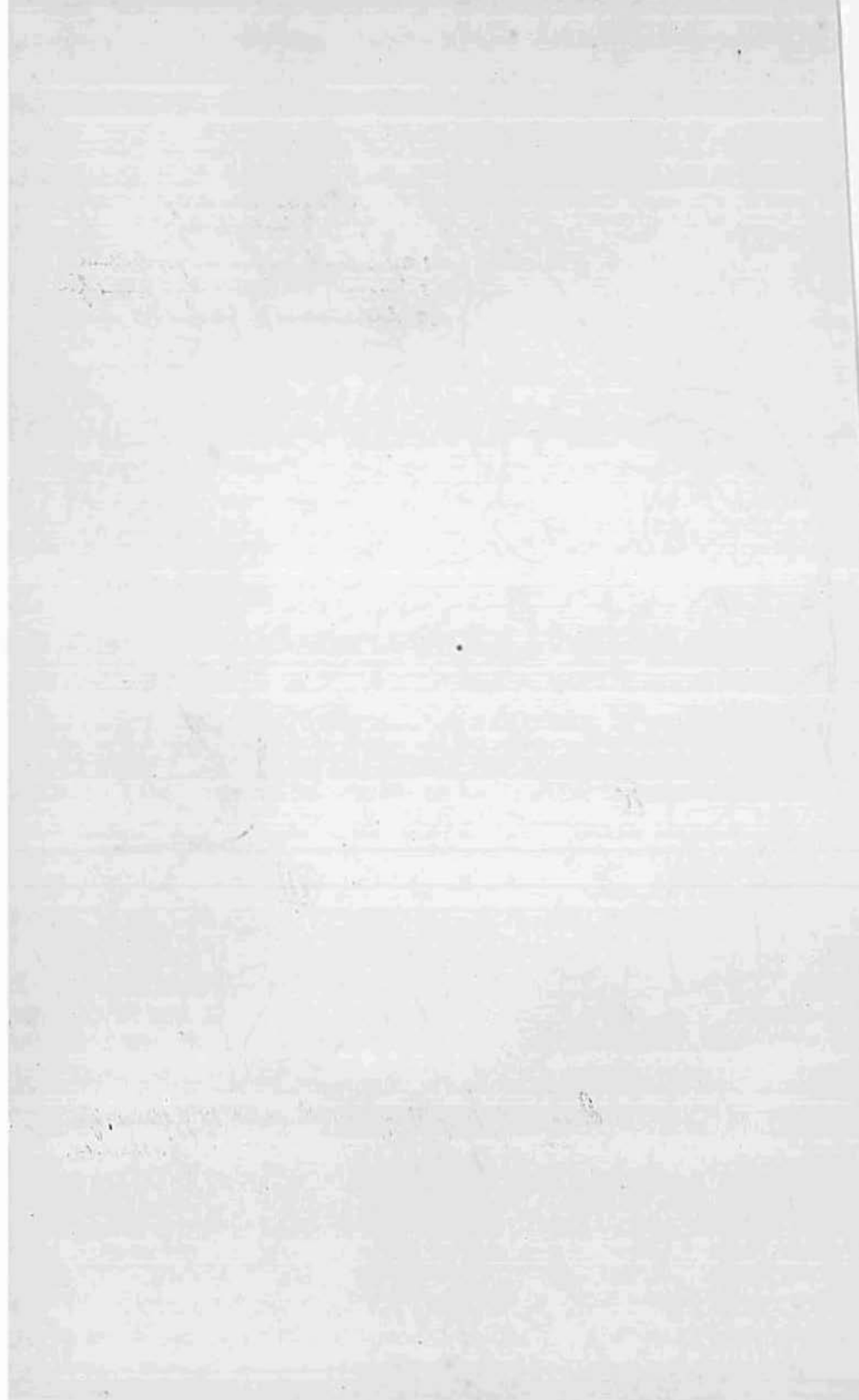
Carl Bidstrup.

Rayoninddeling
(Vindstres Forlæg)

2 Regimenter + Sønden garnison paa Sjælland.
5 " " " " i Jylland-Fyen
NB. Sønden udskrives paa hele Landet.

Område I - IV og VII afgiver Mandskab til Jylland-Fyen.
" " V og VI " " Sjælland.

Bemærkninger

til den af

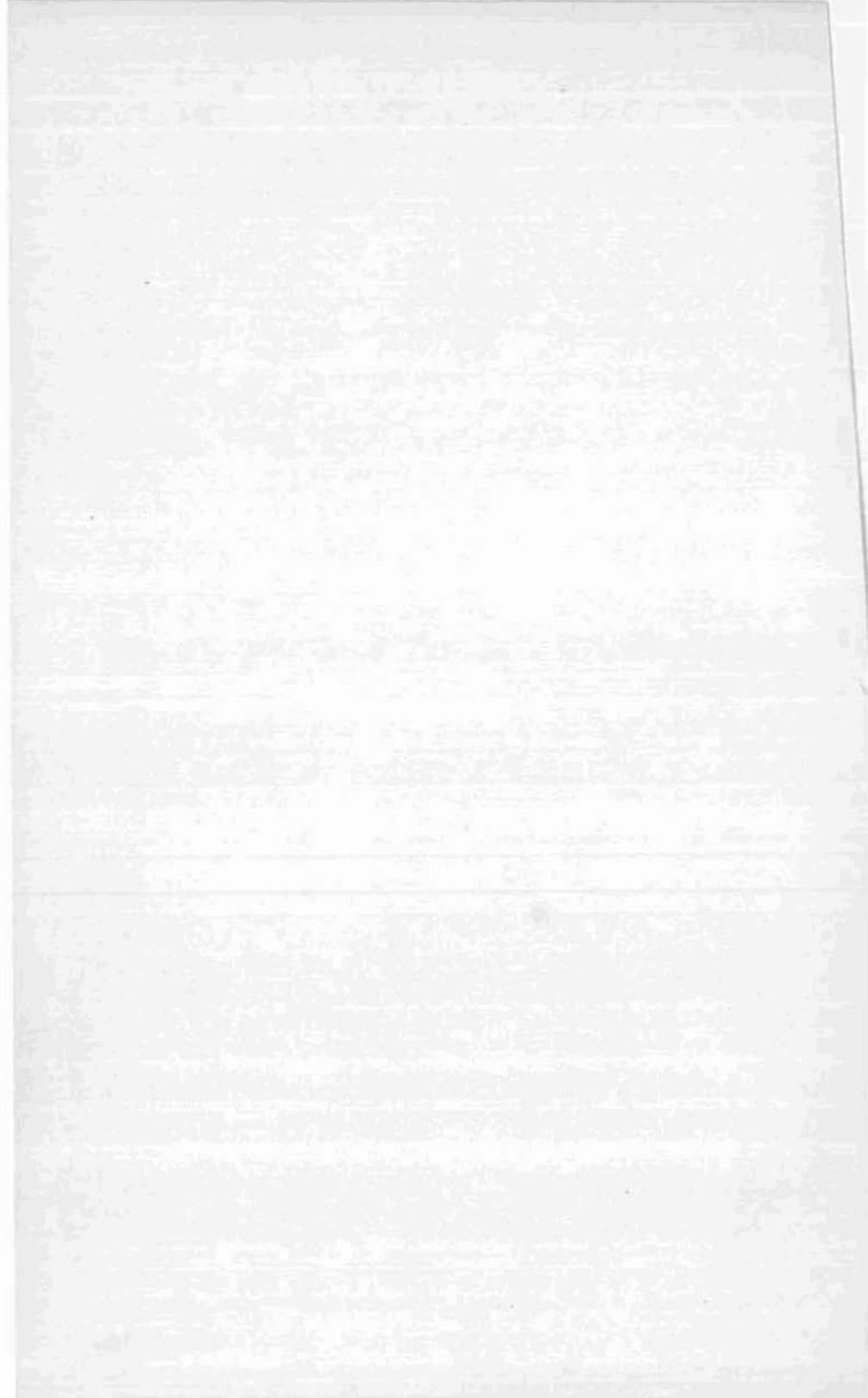
Kommissionen til Undersøgelse og Over-
vejelse af Hærens og Flaadens
fremtidige Ordning

til Regering og Rigsdag afgivne Betænkning

fremsatte af

Flaadens Tilforordnede

(Kommandør Cold, Kommandør Rechnitzer
og Kanoner Schou).

**Flaadens Tilforordnede i Kommissionen til
Undersøgelse og Overvejelse af Hærens og
Flaadens fremtidige Ordning.**

København, den 25. April 1922.

Til
Kommissionen til Undersøgelse og Overvejelse af
Hærens og Flaadens fremtidige Ordning.

Ved Oversendelsen fra »Kommissionen til Undersøgelse og Overvejelse af Hærens og Flaadens fremtidige Ordning« til Rigsdagen af de forskellige Lovforslag vedrørende Søværnets Ordning og Ordningen af det faste Kystforsvar ved København og paa Sjællands Kyst skal Flaadens Tilforordnede under Henviisning til de af dem fremsatte talrige Udtalelser om disse Emner i Kommissionsmøderne her indskrænke sig til at udtale, at de fuldt ud kan slutte sig til, hvad der om de enkelte Lovforslag er fremsat i de til Kommissionen indsendte Fællesskrivelser fra den kommanderende Admiral og Chefen for Flaadens Stab af henholdsvis 16. Febr., 17. Febr. og 8. Marts 1922.*)

Cold.

Rechnitzer.

Schou.

*) Findes i Bind II.

